

॥ श्रीः ॥

वैयाकरणसिद्धान्तकौमुदी

पदवाक्यप्रमाणपारावारीणमहामहोपाध्याय

श्रीभट्टोजीदीक्षितविरचिता ।

इयं च

गणकार्यविधायकसूत्राधस्तात्तत्तद्गणसंयुता

श्रीकृष्णदासतनूजाभ्यांगङ्गाविष्णु-खेमराजाभ्यां

शास्त्रिभिःशोधयित्वा

द्वितीयावृत्तिः

मुम्बय्यां

आत्मारामकान्होबाध्यक्षगणपतकृष्णाजीमुद्रालये

अङ्किता

शालीवाहनशकः १८०८ विक्रमसंवत् १९४२.

☞ इदं पुस्तकं श्रीवेङ्कटेश्वरमुद्रालयतः प्राप्नुयात् ।

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

वैयाकरणसिद्धान्तकौमुदी.

मुनित्रयं नमस्कृत्य तदुक्तीः परिभाव्य च ।
वैयाकरणसिद्धान्तकौमुदीयं विरच्यते ॥

अइउण् । १ । ऋलृक् । २ । एओङ् । ३ । ऐऔच् । ४ । हयवरट् । ५ । लण् । ६ । ञमङणनम् । ७ । झभञ् । ८ । घढधष् । ९ । जबगडदश् । १० । खफछठथचटतव् । ११ । कपय् । १२ । शषसर् । १३ । हल् । १४ ॥

इति माहेश्वराणि सूत्राण्यणादिसंज्ञार्थानि । एषामन्त्या इतः । लण्सूत्रेऽकारश्च । हकारादिष्वकार उच्चारणार्थः ॥

हलन्त्यम् । १ । ३ । ३ ॥

हलितिसूत्रेऽन्त्यमित् स्यात् ॥

आदिरन्त्येन सहेता । १ । १ । ७१ ॥

अन्त्येनेता सहित आदिर्मध्यगानां स्वस्य च संज्ञा स्यात् । इति हल्संज्ञायाम् ॥

हलन्त्यम् । १ । ३ । ३ ॥

उपदेशेऽन्त्यं हलित् स्यात् । उपदेश आद्योच्चारणम् । ततोऽणजित्यादिसंज्ञासिद्धौ ।

उपदेशेऽजनुनासिक इत् । १ । ३ । २ ॥

उपदेशेऽनुनासिकोऽजित्संज्ञः स्यात् । प्रतिज्ञानुनासिक्याः पाणिनीयाः । लण्सूत्रस्थावर्णेन सहोच्चार्यमाणो रेफो रलयोः संज्ञा । प्रत्याहारेष्वितां

नग्रहणम् । अनुनासिक इत्यादिनिर्देशात् । नह्यत्र ककारे परेऽच्कार्यं दृश्यते । आदिरन्त्येनेत्येतत्सूत्रेण कृताः संज्ञाः प्रत्याहारशब्देन व्यवह्रियन्ते ॥

ऊकालोऽज्झ्रस्वदीर्घप्लुतः । १ । २ । २७ ॥

उश्च ऊश्च ऊ ३ श्च वः । वां काल इव कालो यस्य सोऽच् क्रमाद्ध्रस्वदीर्घप्लुतसंज्ञः स्यात् । स प्रत्येकमुदात्तादिभेदेन त्रिधा ।

उच्चैरुदात्तः । १ । २ । २९ ॥

ताल्वादिषु सभागेषु स्थानेषूर्ध्वभागे निष्पन्नोऽजुदात्तसंज्ञः स्यात् । आये ।

नीचैरनुदात्तः । १ । २ । ३० ॥

स्पष्टम् । अर्वाङ् ।

समाहारः स्वरितः । १ । २ । ३१ ॥

उदात्तानुदात्तत्वे वर्णधर्मौ समाह्रियेते यस्मिन्सोऽच् स्वरितसंज्ञः स्यात् ॥

तस्यादित उदात्तमर्धह्रस्वम् । १ । २ । ३२ ॥

ह्रस्वग्रहणमतन्त्रम् । स्वरितस्यादितोऽर्धमुदात्तं बोध्यम् । उत्तरार्धं तु परिशेषादनुदात्तम् । तस्य चोदात्तस्वरितपरत्वे श्रवणं स्पष्टम् । अन्यत्र तूदात्तश्रुतिः प्रातिशाख्ये प्रसिद्धा । क १ वोऽश्वाः । रथानां न ये १ ऽराः । शतचक्रं यो १ ऽह्यः । इत्यादिष्वनुदात्तः । अग्निमीळइत्यादावुदात्तश्रुतिः । सनवविधोपि प्रत्येकमनुनासिकाननुनासिकत्वाभ्यां द्विधा ॥

मुखनासिकावचनोऽनुनासिकः । १ । १ । ८ ॥

मुखसहितनासिकयोच्चार्यमाणो वर्णोऽनुनासिकसंज्ञः स्यात् । तदित्थम् अ इ उ ऋ एषां वर्णानां प्रत्येकमष्टादश भेदाः । लृवर्णस्य द्वादश । तस्य दीर्घाभावात् । एचामपि द्वादश । तेषां ह्रस्वाभावात् ॥

तुल्यास्यप्रयत्नं सवर्णम् । १ । १ । ९ ॥

ताल्वादिस्थानमाभ्यन्तरप्रयत्नश्चेत्येतद्द्वयं यस्य येन तुल्यं तन्मिथः वस

र्णसंज्ञं स्यात् । अकुहविसर्जनीयानां[1] कण्ठः । इचुयशानां तालु । ऋटुरषाणां मूर्धा । लृतुलसानां दन्ताः । उपूपध्मानीयानामोष्ठौ । ञमङणनानां नासिका च । एदैतोः कण्ठतालु । ओदौतोः कण्ठोष्ठम् । वकारस्य दन्तोष्ठम् । जिह्वामूलीयस्य जिह्वामूलम् । नासिकानुस्वारस्य[2] । इति स्थानानि ॥ यत्नो द्विधा । आभ्यन्तरो बाह्यश्च । आद्यश्चतुर्धा । स्पृष्टेषत्स्पृष्टविवृतसंवृतभेदात् । तत्र स्पृष्टं प्रयतनं स्पर्शानाम् । ईषत्स्पृष्टमन्तस्थानाम् । विवृतमूष्मणां स्वराणां च । ह्रस्वस्यावर्णस्य प्रयोगे संवृतम् । प्रक्रियादशायां तु विवृतमेव । एतच्च सूत्रकारेण ज्ञापितम् ॥ तथा हि ॥

अ अ इति ।८।४।६८॥

विवृतमनूद्य संवृतोऽनेन विधीयते । अस्य चाष्टाध्यायीं संपूर्णां प्रत्यसिद्धत्वाच्छास्त्रदृष्ट्या विवृतत्वमस्त्येव । तथा च सूत्रम् ॥

पूर्वत्रासिद्धम् ।८।२।१॥

अधिकारोऽयम् । तेन सपादसप्ताध्यायीं प्रति त्रिपाद्यसिद्धा त्रिपाद्यामपि पूर्वं प्रति परं शास्त्रमसिद्धम् । बाह्यप्रयत्नस्त्वेकादशधा ॥ विवारः संवारः श्वासोनादोघोषोऽघोषोऽल्पप्राणो महाप्राण उदात्तोऽनुदात्तः स्वरितश्चेति । खयां यमाः खयः ᳲक ᳲपौ विसर्गः शर एव च । एते श्वासानुप्रदाना अघोषाश्च विवृण्वते । कण्ठमन्ये तु घोषाः स्युः संवृतानादभागिनः । अयुग्मा वर्गयमगा यणश्चाल्पासवः स्मृताः । वर्गेष्वाद्यानां चतुर्णां पञ्चमे परे मध्ये यमो नाम पूर्वसदृशो वर्णःप्रातिशाख्ये प्रसिद्धः । पलिक्क्नीः । चख्ख्नतुः । अग्ग्निः । घ्घ्नन्तीत्यत्र क्रमेण कखगघेभ्यः परे तत्सदृशा एव यमाः । तत्र वर्गाणां प्रथमद्वितीयाः खयस्तथा तेषामेव

---

१ अत्र विसर्जनीयपदेन अकारात्परोविसर्जनीयोविवक्षितः । इकारादिभ्यः परस्तु पूर्वार्धस्थानभाक् । अयोगवाहात्रिज्ञेया आश्रयस्थानभागिनइति पाणिनीयशिक्षावाक्यात् । यथा इकारात्परस्य तालुस्थानमुकारात्परस्यौष्ठावित्यादि ॥

२ अनुस्वारयमानां च नासिकास्थानमुच्यते इति पाणिनीयशिक्षावाक्यात ॥

यमा जिह्वामूलीयोपध्मानीयौ विसर्गः शषसाश्चेत्येतेषां विवारः श्वासो ऽघोषश्च। अन्येषां तु संवारो नादो घोषश्च । वर्गाणां प्रथमतृतीयप ञ्चमाः प्रथमतृतीययमौ यरलवाश्चाल्पप्राणाः। अन्ये महाप्राणा इत्यर्थः। बाह्यप्रयत्नाश्च यद्यपि सवर्णसंज्ञायामनुपयुक्तास्तथाप्यान्तरतम्यपरीक्षा यामुपयोक्ष्यन्त इति बोध्यम् ।कादयोमावसानाः स्पर्शाः । यरलवा अन्तस्थाः। शषसहा ऊष्माणः। अचः स्वराः। ≍क ≍प इति कपाभ्यां प्रागर्धविसर्गसदृशौ जिह्वामूलीयोपध्मानीयौ । अं अः इत्यचः पराव नुस्वारविसर्गौ ॥ इति स्थानप्रयत्नविवेकः ॥ ऋऌवर्णयोर्मिथः सावर्ण्यं वाच्यम् ॥*॥ अकारहकारयोरिकारशकारयोर्ऋकारषकारयोर्ऌकारस कारयोश्च मिथः सावर्ण्ये प्राप्ते॥

नाऽऽज्झलौ।१।१।१०॥

आकारसहितोऽच् आच् स च हल् चेत्येतौ मिथः सवर्णौ न स्तः। तेन दधीत्यस्य हरति शीतलं षष्ठं सान्द्रमित्येतेषु परेषु यणादिकं न । अ न्यथा दीर्घादीनामिव हकारादीनामपि ग्रहणकशास्त्रबलादच्त्वं स्यात्। तथा हि ॥

अणुदित्सवर्णस्य चाऽप्रत्ययः।१।१।६९॥

प्रतीयते विधीयत इति प्रत्ययः। अविधीयमानोऽण् उदिच्च सवर्णस्य संज्ञा स्यात्। अत्राण् परेण णकारेण। कु चु टु तु पु एते उदितः। तदेव मइत्यष्टादशानां संज्ञा। तथेकारोकारौ। ऋकारस्त्रिंशतः। एवं ऌकारोपि। एचो द्वादशानाम्। एदैतोरोदौतोश्च न मिथः सावर्ण्यम्। ऐऔजितिसूत्रार म्भसामर्थ्यात्। तेनैचश्चतुर्विंशतेः संज्ञाः स्युरिति नापादनीयम् । नाज्झला विति निषेधो यद्यप्याक्षरसमाम्नायिकानामेव तथापि हकारस्याऽऽकारो न सवर्णः। तत्राऽऽकारस्यापि प्रश्लिष्टत्वात् । तेन विश्वपाभिरित्यत्र होढ इति ढत्वं न भवति। अनुनासिकाननुनासिकभेदेन यवला द्विधा। तेना ननुनासिकास्ते द्वयोर्द्वयोः संज्ञा ॥

तपरस्तत्कालस्य। १। १। ७०॥

तः परो यस्मात्स च तात्परश्चोच्चार्यमाणसमकालस्यैव संज्ञा स्यात्। तेनादिदुदित्यादयः षण्णांषण्णां संज्ञाः। ऋदिति द्वादशानाम्॥

वृद्धिरादैच्। १। १। १॥

आदैच्च वृद्धिसंज्ञः स्यात्॥

अदेङ्गुणः। १। १। २॥

अदेङ् च गुणसंज्ञः स्यात्॥

भूवादयो धातवः। १। ३। १॥

क्रियावाचिनो भ्वादयो[1] धातुसंज्ञाः स्युः॥

प्राग्रीश्वरान्निपाताः। १। ४। ५६॥

इत्यधिकृत्य

चादयोऽसत्त्वे[2]। १। ४। ५७॥

अद्रव्यार्थाश्चादयो निपातसंज्ञाः स्युः॥

प्रादयः। १। ४। ५८॥

अद्रव्यार्थाः प्रादयस्तथा॥

उपसर्गाः क्रियायोगे। १। ४। ५९॥

गतिश्च। १। ४। ६०॥

प्रादयः क्रियायोगे उपसर्गसंज्ञा गतिसंज्ञाश्च स्युः। प्र परा अप सम् अनु अव निस् निर् दुस् दुर् वि आङ् नि अधि अपि अति सु उत् अभि प्रति परि उप एते प्रादयः॥

नवेति विभाषा। १। १। ४४॥

---

१ भ्वादयस्तिङन्ते॥

२ चादयोऽव्ययेषु पठ्यन्ते॥

निषेधविकल्पयोर्विभाषा संज्ञा स्यात् ॥

स्वं रूपं शब्दस्याऽशब्दसंज्ञा। १।१।६८ ॥

शब्दस्य स्वं रूपं संज्ञि शब्दशास्त्रे या संज्ञा तां विना ॥

येन विधिस्तदन्तस्य। १।१।७२॥

विशेषणं तदन्तस्य संज्ञा स्यात् स्वस्य च रूपस्य ॥ समासप्रत्ययविधौ प्रतिषेधः ॥ ॥ उगिद्वर्णग्रहणवर्जम् ॥ ॥

विरामोऽवसानम्। १।४।११० ॥

वर्णानामभावोऽवसानसंज्ञः स्यात् ॥

परः संनिकर्षः संहिता। १।४।१०९॥

वर्णानामतिशयितः संनिधिःसंहितासंज्ञः स्यात् ॥

सुप्तिङन्तं पदम्। १।४।१४॥

सुबन्तं तिङन्तं च पदसंज्ञं स्यात् ॥

हलोऽनन्तराः संयोगः। १।१।७॥

अज्भिरव्यवहिता हलः संयोगसंज्ञाः स्युः ॥

ह्रस्वं लघु। १।४।१०॥

संयोगे गुरु। १।४।११॥

संयोगे परे ह्रस्वं गुरुसंज्ञं स्यात् ॥

दीर्घं च। १।४।१२॥

॥ इति संज्ञाप्रकरणम् ॥

इको गुणवृद्धी। १।१।३॥

गुणवृद्धिशब्दाभ्यां यत्र गुणवृद्धी विधीयेते तत्रेक इति षष्ठ्यन्तं पदमुपतिष्ठते ॥

अचश्च। १।२।२८॥

ह्रस्वदीर्घप्लुतशब्दैर्यत्राज्विधीयते तत्राऽच इति षष्ठ्यन्तं पदमुपतिष्ठते॥

आद्यन्तौ टकितौ। १। १। ४६।

टित्कितौ यस्योक्तौ तस्य क्रमादाद्यन्तावयवौ स्तः॥

मिदचोऽन्त्यात्परः। १। १। ४७॥

अच इति निर्धारणे षष्ठी। अचां मध्ये योऽन्त्यस्तस्मात्परस्तस्यैवान्तावयवो मित्स्यात्॥

षष्ठी स्थानेयोगा। १। १। ४९॥

अनिर्धारितसंबन्धविशेषा षष्ठी स्थानेयोगा बोध्या। स्थानं च प्रसङ्गः॥

स्थानेऽन्तरतमः। १। १। ५०॥

प्रसङ्गे सति सदृशतम आदेशः स्यात्। यत्रानेकविधमान्तर्यं तत्र स्थानत आन्तर्यं बलीयः॥

तस्मिन्निति निर्दिष्टे पूर्वस्य। १। १। ६६॥

सप्तमीनिर्देशेन विधीयमानं कार्यं वर्णान्तरेणाव्यवहितस्य पूर्वस्य बोध्यम्॥

तस्मादित्युत्तरस्य। १। १। ६७।

पञ्चमीनिर्देशेन क्रियमाणं कार्यं वर्णान्तरेणाव्यवहितस्य परस्य ज्ञेयम्॥

अलोऽन्त्यस्य। १। १। ५२॥

षष्ठीनिर्दिष्टोऽन्त्यस्यादेशः स्यात्॥

ङिच्च। १। १। ५३॥

अयमप्यन्त्यस्यैव स्यात्। सर्वस्येत्यस्यापवादः॥

आदेः परस्य। १। १। ५४॥

परस्य यद्विहितं तत्तस्यादेर्बोध्यम्। अलोऽन्त्यस्येत्यस्यापवादः॥

अनेकाल्शित्सर्वस्य। १। १। ५५॥

स्पष्टम् । अलोन्त्यसूत्रापवादः । अष्टाभ्यऔशित्यादावादेःपरस्येत्येतदपि परत्वादनेन बाध्यते ॥

स्वरितेनाधिकारः।१।३।११॥

स्वरितत्वयुक्तं शब्दस्वरूपमधिकृतं बोध्यम् ॥ परनित्यान्तरङ्गापवादानामुत्तरोत्तरं बलीयः॥असिद्धं बहिरङ्गमन्तरङ्गे ॥ अकृतव्यूहाः पाणिनीयाः॥ निमित्तं विनाशोन्मुखं दृष्ट्वा तत्प्रयुक्तं कार्यं न कुर्वन्तीत्यर्थः ॥

॥ इति परिभाषाप्रकरणम् ॥

इको यणचि।६।१।७७॥

इकः स्थाने यण् स्यादचि संहितायां विषये । सुधीउपास्य इति स्थिते । स्थानतआन्तर्यादीकारस्य यकारः । सुध्य्उपास्य इति जाते ॥

अनचि च।८।४।४७॥

अचः परस्य यरो द्वे वा स्तो न त्वचि । इति धकारस्य द्वित्वम् ॥

स्थानिवदादेशोऽनल्विधौ।१।१।५६॥

आदेशः स्थानिवत्स्यान्न तु स्थान्यलाश्रयविधौ । अनेनेह यकारस्य स्थानिवद्भावेनाऽच्त्वमाश्रित्याऽनचिचेति द्वित्वनिषेधो न शङ्क्योऽनल्विधाविति तन्निषेधात् ॥

अचः परस्मिन्पूर्वविधौ।१।१।५७॥

अल्विध्यर्थमिदम्।परनिमित्तोऽजादेशः स्थानिवत्स्यात् स्थानिभूतादचः पूर्वत्वेन दृष्टस्य विधौ कर्तव्ये । इति यणः स्थानिवद्भावे प्राप्ते ॥

नपदान्तद्विर्वचनवरेयलोपस्वरसवर्णाऽनुस्वारदीर्घजश्चर्विधिषु।१।१।५८॥

पदस्य चरमावयवे द्विर्वचनादौ च कर्तव्ये परनिमित्तोऽजादेशो न स्थानिवत् । इति स्थानिवद्भावनिषेधः ॥

झलां जश् झशि।८।४।५३॥

स्पष्टम्। इति धकारस्य दकारः॥

अदर्शनं लोपः।१।१।६०॥

प्रसक्तस्यादर्शनं लोपसंज्ञं स्यात्॥

संयोगान्तस्य लोपः।८।२।२३॥

संयोगान्तं यत्पदं तदन्तस्य लोपः स्यात्। इति यलोपे प्राप्ते॥ यण प्रतिषेधो वाच्यः ॥*॥ यणो मयो द्वे वाच्ये॥*॥ मयइति पञ्चमी यः णइति षष्ठीति पक्षे यकारस्यापि द्वित्वम्। तदिह धकारयकारयोर्द्वित्वविकल्पाच्चत्वारि रूपाणि। एकधमेकयम्। द्विधं द्वियम्। द्विधमेकयम् एकधं द्वियम्। सुध्ध्युपास्यः। मद्ध्वरिः। धात्त्रंशः। लाकृतिः॥

नादिन्याक्रोशे पुत्रस्य।८।४।४८॥

पुत्रशब्दस्य न द्वे स्त आदिनिशब्दे परे आक्रोशे गम्यमाने। पुत्रादिनी त्वमसि पापे। आक्रोशे किम्। तत्त्वकथने द्विर्वचनं भवत्येव। पुत्त्रादिनी सर्पिणी॥ तत्परेच॥*॥ पुत्रपुत्रादिनी त्वमसि पापे॥ वा हतजग्धयोः॥*॥ पुत्रहती। पुत्त्रहती। पुत्रजग्धी। पुत्त्रजग्धी॥

त्रिप्रभृतिषु शाकटायनस्य।८।४।५०॥

त्र्यादिषु वर्णेषु संयुक्तेषु वा द्वित्वम्। इन्न्द्रः। इन्द्रः। राष्ट्ट्रम्। राष्ट्रम्।

सर्वत्र शाकल्यस्य।८।४।५१॥

द्वित्वं न। अर्कः। ब्रह्मा॥

दीर्घादाचार्याणाम्।८।४।५२॥

द्वित्वं न। दात्रम्। पात्रम्॥

अचोरहाभ्यां द्वे।८।४।४६॥

अचः पराभ्यां रेफहकाराभ्यां परस्य यरो द्वे वा स्तः। हर्य्यनुभवः। हर्यनुभवः। नह्य्यस्ति। नह्यस्ति॥

हलो यमां यमि लोपः।८।४।६४॥

हलः परस्य यमो लोपः स्याद्वा यमि। इति लोपपक्षे द्वित्वाभावपक्षे चैकयं रूपं तुल्यम्। लोपारम्भफलं तु आदित्यो देवताऽस्येति आदित्यं। हविरित्यादौ। यमां यमीति यथासंख्यविज्ञानान्नेह। माहात्म्यम्॥

एचोऽयवायावः।६।१।७८॥

एचः क्रमादय् अव् आय् आव् एते स्युरचि

तस्य लोपः।१।३।९॥

तस्येतो लोपः स्यात्। इति यवयोर्लोपो न। उच्चारणसामर्थ्यात्॥ एवं चेत्संज्ञापीह न भवति। हरये। विष्णवे। नायकः। पावकः॥

वान्तो यि प्रत्यये।६।१।७९॥

यकारादौ प्रत्यये परे ओदौतोरव् आव् एतौ स्तः। गोर्विकारो गव्यम्। गोपयसोर्यत्। नावा तार्यं नाव्यम्। नौवयोधर्मेत्यादिना यत्॥ गोर्यूतौ छन्दस्युपसंख्यानम्॥*॥ अध्वपरिमाणे च॥*॥ गव्यूतिः। ऊतियूतीत्यादिना यूतिशब्दो निपातितः। वान्त इत्यत्र वकाराद् गोर्यूतावित्यत्र छकाराद्वा पूर्वभागे लोपोव्योरिति लोपेन वकारः प्रश्लिष्यते। तेन श्रूयमाणवकारान्त एवादेशः स्यात्। वकारो न लुप्यत इति यावत्॥

धातोस्तन्निमित्तस्यैव।६।१।८०॥

यादौ प्रत्यये परे धातोरेचश्चेद्वान्तादेशस्तर्हि तन्निमित्तस्यैव नान्यस्य। लव्यम्। अवश्यलाव्यम्। तन्निमित्तस्यैवेति किम्। ओयते। औयत॥

क्षय्यजय्यौ शक्यार्थे।६।१।८१॥

यान्तादेशनिपातनार्थमिदम्। क्षेतुं शक्यं क्षय्यम्। जेतुं शक्यं जय्यम्। शक्यार्थे किम्। क्षेतुं जेतुं योग्यं क्षेयं पापं जेयं मनः॥

क्रय्यस्तदर्थे।६।१।८२॥

तस्मै प्रकृत्यर्थायेदं तदर्थम्। क्रेतारः क्रीणीयुरिति बुद्ध्या आपणे प्रसारितं क्रय्यम्। क्रेयमन्यत्। क्रयणार्हमित्यर्थः॥

लोपः शाकल्यस्य।८।३।१९॥

अवर्णपूर्वयोः पदान्तयोर्यवयोर्वा लोपोऽशि परे। पूर्वत्रासिद्धमिति लोपशास्त्रस्यासिद्धत्वान्न स्वरसंधिः। हर एहि। हरयेहि। विष्ण इह। विष्णविह। श्रिया उद्यतः। श्रियायुद्यतः। गुरा उत्कः। गुरावुत्कः। कानि सन्ति कौस्त इत्यत्रास्तेरल्लोपस्य स्थानिवत्त्वेन यणावादेशौ प्राप्तौ नपदान्तेति सूत्रेण पदान्तविधौ तन्निषेधान्न स्तः॥

एकः पूर्वपरयोः।६।१।८४॥

इत्यधिकृत्य॥

आद्गुणः।६।१।८७॥

अवर्णादचि परे पूर्वपरयोरेको गुणादेशः स्यात्संहितायाम्। उपेन्द्रः॥ रमेशः। गङ्गोदकम्॥

उरण् रपरः।१।१।५१॥

ऋ इति त्रिंशतः संज्ञेत्युक्तं तत्स्थाने योऽण् स रपरः सन्नेव प्रवर्तते। तत्रान्तरतम्यात् कृष्णर्धिरित्यत्राऽर्। तवल्कारइत्यत्राऽल्। अचोरहाभ्यामिति पक्षे द्वित्वम्॥

झरो झरि सवर्णे।८।४।६५॥

हलः परस्य झरो लोपो वा स्यात्सवर्णे झरि। द्वित्वाभावे लोपे सत्येकधम्। असति लोपे द्वित्वलोपयोर्वा द्विधम्। सति द्वित्वे लोपे चासति त्रिध

म् । कृष्णर्धिः । कृष्णर्द्धिः । कृष्णर्द्धिः । यणइति पञ्चमी मयइति षष्ठीति पक्षे ककारस्य द्वित्वम् । लस्य त्वनचिचेति । तेन तवल्कारइत्यत्र रूपचतुष्टयम् । द्वित्वं लस्यैव कस्यैव नोभयोरुभयोरपि । तवल्कारादिषु बुधैर्बोध्यं रूपचतुष्टयम् ॥

वृद्धिरेचि । ६ । १ । ८८ ॥

आदेचि परे वृद्धिरेकादेशः स्याद्गुणापवादः । कृष्णैकत्वम् । गङ्गौघः । देवैश्वर्यम् । कृष्णौत्कण्ठ्यम् ।

एत्येधत्यूठ्सु । ६ । १ । ८९ ॥

अवर्णादेजाद्योरेत्येधत्योरूठि च परे वृद्धिरेकादेशः स्यात् । पररूपगुणापवादः । उपैति । उपैधते । प्रष्ठौहः । एजाद्योः किम् । उपेतः । मा भवान्प्रेदिधत् । पुरस्तादपवादन्यायेनेयं वृद्धिरेङिपररूपमित्यस्यैव बाधिका न त्वोमाङोश्चेत्यस्य । तेनावैहीति वृद्धिरसाधुरेव ॥ अक्षादूहिन्यामुपसंख्यानम् ॥ * ॥ अक्षौहिणी सेना ॥ स्वादीरेरिणोः ॥ * ॥ स्वैरः । स्वेनेरितुं शीलमस्येति स्वैरी । स्वैरिणी ॥ प्रादूहोढोढ्येषैष्येषु ॥ * ॥ प्रौहः । प्रौढः । अर्थवद्ग्रहणे नानर्थकस्य ग्रहणम् । "व्रश्चेतिसूत्रे राजेः पृथक् भ्राजिग्रहणाज्ज्ञापकात्" तेन ऊढग्रहणेन क्तान्तमेव गृह्यते न तु क्तवत्वन्तस्यैकदेशः । प्रोढवान् । प्रौढिः । इष इच्छायां तुदादिः । इष गतौ दिवादिः । इष आभीक्ष्ण्ये क्र्यादिः । एषां घञि ण्यति च एष एष्य इति रूपे तत्र पररूपे प्राप्तेऽनेन वृद्धिः । प्रैषः । प्रैष्यः । यस्तु ईष उञ्छे यश्च ईष गतिहिंसादर्शनेषु । तयोर्दीर्घोपधत्वात् । ईषः । ईष्यः । तत्रा द्गुणे प्रेषः । प्रेष्यः ॥ ऋते च तृतीयासमासे ॥ * ॥ सुखेन ऋतः सुखार्तः । तृतीयेति किम् । परमर्तः ॥ प्रवत्सतरकम्बलवसनार्णदशानामृणे ॥ * ॥ प्रार्णम् । वत्सतरार्णमित्यादि । ऋणस्यापनयनाय यदन्यदृणं क्रियते तदृणार्णम् । दशार्णो देशः । नदी च दशार्णा । ऋणशब्दो दुर्गभूमौ जले च ॥

---

१ अयं पाठो मनोरमास्थः

उपसर्गादृति धातौ। ६। १। ९१॥

अवर्णान्तादुपसर्गादृकारादौ धातौ परे वृद्धिरेकादेशः स्यात्।उपार्च्छति। प्रार्च्छति॥

अन्तादिवच्च। ६। १। ८५॥

योयमेकादेशः स पूर्वस्यान्तवत्परस्यादिवत्स्यात्।इति रेफस्य पदान्तत्वे॥

खरवसानयोर्विसर्जनीयः। ८। ३। १५॥

खरि अवसाने च परे रेफस्य विसर्जनीयः स्यात्पदान्ते। इति विसर्गे प्राप्ते। अन्तवद्भावेन पदान्तरेफस्य न विसर्गः। उभयथर्क्षु कर्तरिचर्षिदेव तयोरित्यादिनिर्देशात्। उपसर्गेणैव धातोराक्षेपे सिद्धे धाताविति योगविभागेन पुनर्वृद्धिविधानार्थम्। तेन ऋत्यकइति पाक्षिकोपि प्रकृतिभावोऽत्र न भवति॥

वा सुप्यापिशलेः। ६। १। ९२॥

अवर्णान्तादुपसर्गादृकारादौ सुब्धातौ परे वृद्धिर्वा स्यात्।आपिशलिग्रहणं पूजार्थम्। प्रार्षभीयति। प्रर्षभीयति। सावर्ण्याद्‌ ऌवर्णस्य ग्रहणम्। प्राल्कारीयति। प्रल्कारीयति। तपरत्वाद्दीर्घे न। उप ॠकारीयति। उपर्कारीयति॥

एङि पररूपम्। ६। १। ९४॥

आदुपसर्गादेङादौ धातौ परे पररूपमेकादेशः स्यात्। प्रेजते। उपोषति। इह वा सुपीत्यनुवर्त्य वाक्यभेदेन व्याख्येयम्। तेन एङादौ सुब्धातौ वा। उपेडकीयति। उपैडकीयति। प्रोघीयति। प्रौघीयति॥ एवे चानियोगे॥ *॥ नियोगोऽवधारणम्। क्वेव भोक्ष्यसे। अनवक्लृप्तावेव शब्दः। अनियोगे किम्। तवैव॥

अचोन्त्यादि टि। १। १। ६४॥

अचां मध्ये योन्त्यः स आदिर्यस्य तट्टिसंज्ञं स्यात्। शकन्ध्वादिषु प

ररूपं वाच्यम ॥ * ॥ तच्च टेः । शकन्धुः । कर्कन्धुः । कुलटा । सीमन्तः केशवेशे । सीमान्तोन्यः । मनीषा । हलीषा । लाङ्गलीषा । पतञ्जलिः । सारङ्गः पशुपक्षिणोः । साराङ्गोन्यः ॥ आकृतिगणोयम । मार्तण्डः ॥ ओत्वोष्ठयोः समासे वा ॥ * ॥ स्थूलोतुः । स्थूलौतुः । बिम्बोष्ठः । बिम्बौष्ठः। समासे किम् । तवौष्ठः ॥

ओमाङोश्च।६।१।९५॥

ओमि आङि चात्परेपररूपमेकादेशःस्यात् । शिवायों नमः । शिव एहि शिवेहि ॥

अव्यक्तानुकरणस्यात इतौ।६।१।९८॥

ध्वनेरनुकरणस्य योऽच्छब्दस्तस्मादितौ परे पररूपमेकादेशःस्यात्।पटत् इति । पटिति ॥ एकाचो न ॥ * ॥ श्रदिति ॥

नाम्रेडितस्यान्त्यस्य तु वा।६।१।९९॥

आम्रेडितस्य प्रागुक्तं न स्यात्।अन्त्यस्य तु तकारमात्रस्य वा स्यात्। डाचि बहुलं द्वे भवत इति बहुलवचनाद्द्वित्वम् ॥

तस्य परमाम्रेडितम्।८।१।२॥

द्विरुक्तस्य परं रूपमाम्रेडितसंज्ञं स्यात् । पटत्पटेति ॥

झलां जशोन्ते।८।२।३९॥

पदान्ते झलां जशः स्युः । पटत्पटदिति ॥

अकः सवर्णे दीर्घः।६।१।१०१॥

अकः सवर्णेऽचि परे दीर्घ एकादेशः स्यात् ।दैत्यारिः । श्रीशः । विष्णूदयः । अचि किम् । कुमारी शेते । नाज्झलाविति सावर्ण्यनिषेधस्तु न दीर्घशकारयोः । ग्रहणकशास्त्रस्य सावर्ण्यविधिनिषेधाभ्यां प्रागनिष्पत्तेः । अकः किम् । हरये।"[१]अकोकि दीर्घ इत्येव सुवचम्" ॥ऋति सवर्णे ऋवा ॥*॥ होतॄकारः । होतृकारः॥ ऌति सवर्णे ऌ वा॥*॥होत्ऌकारः । होतॄका

१ "अयं पाठो मनोरमास्थः"

रः। पक्षे ऋकारः सावर्ण्यात्। ऋति ऋवा लृति लृवेत्युभयत्रापि विधेयं वर्णद्वयं द्विमात्रम्। आद्यस्य मध्ये द्वौ रेफौ तयोरेका मात्रा अभितोऽज्भक्तेरपरा।द्वितीयस्य तु मध्ये द्वौ लकारौ शेषं प्राग्वत्। इहोभयत्रापि ऋत्यक इति पाक्षिकः प्रकृतिभावो वक्ष्यते॥

एङः पदान्तादति।६।१।१०९॥

पदान्तादेङोऽति परे पूर्वरूपमेकादेशः स्यात्। हरेऽव। विष्णोऽव॥

सर्वत्र विभाषा गोः।६।१।१२२॥

लोके वेदे चैङन्तस्य गोरति वा प्रकृतिभावः स्यात्पदान्ते। गोअग्रम् गोग्रम्। एङन्तस्य किम्। चित्रग्वग्रम्। पदान्ते किम् गोः॥

अवङ् स्फोटायनस्य।६।१।१२३॥

अतीति निवृत्तम्। अचि परे पदान्ते गोरवङ् वा स्यात्। गवाग्रम्। पदान्ते किम्। गवि। व्यवस्थितविभाषया गवाक्षः॥

इन्द्रे च।६।१।१२४॥

गोरवङ् स्यादिन्द्रे। गवेन्द्रः॥

॥ अथ प्रकृतिभावः॥

प्लुतप्रगृह्या अचि नित्यम्।६।१।१२५॥

प्लुताः प्रगृह्याश्च वक्ष्यन्ते तेऽचि नित्यं प्रकृत्याः स्युः। एहि कृष्ण ३ अत्र गौश्चरति। हरी एतौ। नित्यमिति किम्। हरी एतावित्यादावयमेव प्रकृतिभावो यथा स्यादिकोऽसवर्णे इति ह्रस्वसमुच्चितो मा भूत्॥

इकोऽसवर्णे शाकल्यस्य ह्रस्वश्च।६।१।१२७॥

पदान्ताइकोऽसवर्णेऽचि परे प्रकृत्याः स्युर्ह्रस्वश्च वा। अत्र ह्रस्वविधिसामर्थ्यादेव प्रकृतिभावे सिद्धे तदनुकर्षणार्थश्चकरो न कर्तव्य इति भाष्ये स्थितम्। चक्रि अत्र। चक्र्यत्र। पदान्ता इति किम्। गौर्यौ॥ न समासे॥ *॥ वाप्यश्वः॥ सिति च॥ पार्श्वम्

ऋत्यकः।६।१।१२८॥

ऋति परेऽकः प्राग्वत्। ब्रह्मा ऋषिः।ब्रह्मर्षिः। पदान्ता इत्येव।आर्च्छत्। समासेप्ययं प्रकृतिभावः। सप्त ऋषीणाम्। सप्तर्षीणाम्॥

वाक्यस्य टेः प्लुत उदात्तः।८।२।८२॥

इत्यधिकृत्य॥

प्रत्यभिवादेऽशूद्रे।८।२।८३॥

अशूद्रविषये प्रत्यभिवादे यद्वाक्यं तस्य टेः प्लुतः स्यात् स चोदात्तः। अभिवादये देवदत्तोहम्। भो आयुष्मानेधि देवदत्त ३॥ स्त्रियां न॥*॥ अभिवादये गार्ग्यहम्। भो आयुष्मती भव गार्गि। नाम गोत्रं वा यत्र प्रत्यभिवादवाक्यान्ते प्रयुज्यते तत्रैव प्लुत इष्यते। नेह। आयुष्मानेधि॥भो राजन्यविशां वेति वाच्यम्॥*॥ आयुष्मानेधि भो ३ आयुष्मानेधीन्द्रवर्म ३ न्। आयुष्मानेधीन्द्रपालित ३॥

दूराद्धूतेच।८।२।८४॥

दूरात्संबोधने यद्वाक्यं तस्य टेः प्लुतः स्यात्। सक्तून्पिब देवदत्त ३॥

हैहेप्रयोगे हैहयोः।८।२।८५॥

एतयोः प्रयोगे दूराद्धूते यद्वाक्यं तत्र हैहयोरेव प्लुतः स्यात्। हे ३ राम। राम है ३॥

गुरोरनृतोऽनन्त्यस्याप्येकैकस्य प्राचाम्।८।२।८६॥

दूराद्धूते यद्वाक्यं तस्य ऋद्भिन्नस्याऽनन्त्यस्यापि गुरोर्वा प्लुतः स्यात्। दे ३ वदत्त। देवद ३ त्त। देवदत्त ३। गुरोःकिम्।वकारात्परस्याकारस्य मा भूत्। अनृतः किम्। कृष्ण३। एकैकग्रहणं पर्यायार्थम्। इह प्राचामिति योगो विभज्यते तेन सर्वः प्लुतो विकल्प्यते॥

अप्लुतवदुपस्थिते।६।१।१२९॥

उपस्थितोऽनार्ष इतिशब्दस्तस्मिन्परे प्लुतोऽप्लुतवद्भवति अप्लुतकार्यं यण।

दिकं करोतीत्यर्थः। शुश्लोका ३ इति। शुश्लोकेति। वत्किम्। अप्लुत इत्युक्तेऽप्लुतएव विधीयेत प्लुतश्च निषिध्येत। तथा च प्रगृह्याश्रये प्रकृतिभावे प्लुतस्य श्रवणं नस्यात्। अग्नी३ इति॥

ई३ चाक्रवर्मणस्य।६।१।१३०॥

ई३ प्लुतोऽचि परेऽप्लुतवद्वा स्यात्। चिनुहि ३ इति। चिनुहीति। चिनुहि ३ इदम्। चिनुहीदम्।उभयत्र विभाषेयम्॥

ईदूदेद्द्विवचनं प्रगृह्यम्।१।१।११॥

ईदूदेदन्तं द्विवचनं प्रगृह्यसंज्ञं स्यात्। हरी एतौ। विष्णू इमौ। गङ्गे अमू। पचेते इमौ।मणीवोष्ट्रस्येति तु इवार्थे वशब्दो वाशब्दो वा बोध्यः॥

अदसो मात्।१।१।१२॥

अस्मात्परावीदूतौ प्रगृह्यौ स्तः। अमी ईशाः। रामकृष्णावमू आसाते। मात्किम्। अमुकेऽत्र। असति माद्ग्रहणे एकारोप्यनुवर्तेत॥

शे।१।१।१३॥

अयं प्रगृह्यः स्यात्। अस्मे इन्द्राबृहस्पती॥

निपात एकाजनाङ्।१।१।१४॥

एकोऽज्निपात आङ्वर्जः प्रगृह्यः स्यात्। इ उ विस्मये। इ इन्द्रः।उ उमेशः। अनाङित्युक्तेरङिदाकारः प्रगृह्य एव। आ एवं नु मन्यसे। आ एवं किलतत्। ङित्तु न प्रगृह्यः। ईषदुष्णम्। ओष्णम्। वाक्यस्मरणयोरङित्। अन्यत्र ङिदिति विवेकः॥

ओत्।१।१।१५॥

ओदन्तो निपातः प्रगृह्यः स्यात्। अहो ईशाः॥

संबुद्धौ शाकल्यस्येतावनार्षे।१।१।१६॥

संबुद्धिनिमित्तक ओकारो वा प्रगृह्योऽवैदिके इतौ परे। विष्णोइति।

विष्ण इति । विष्णविति । अनार्षइति किम् । ब्रह्मबन्धवित्यब्रवीत् ॥

उञः । १ । १ । १७ ॥

उञ इतौ वा प्रागुक्तम् । उ इति । विति ॥

ऊँ । १ । १ । १८ ॥

उञ इतौ दीर्घोऽनुनासिकः प्रगृह्यश्च ऊँ इत्ययमादेशो वा स्यात् । ऊँ इति ।

मय उञो वो वा । ८ । ३ । ३३ ॥

मयः परस्य उञो वो वा स्यादचि । किमु उक्तम् । किम्वुक्तम् । वस्यासिद्धत्वान्नानुस्वारः ॥

ईदूतौ च सप्तम्यर्थे । १ । १ । १९ ॥

सप्तम्यर्थे पर्यवसन्नमीदूदन्तं प्रगृह्यं स्यात् । सोमो गौरी अधिश्रितः । मामकी तनू इति । सुपां सुलुगिति सप्तम्या लुक् । अर्थग्रहणं किम् । वृत्ता वर्थान्तरोपसंक्रान्ते मा भूत् । वाप्यामश्वो वाप्यश्वः ॥

अणोऽप्रगृह्यस्यानुनासिकः । ८ । ४ । ५७ ॥

अप्रगृह्यस्याणोऽवसानेऽनुनासिको वा स्यात् । दधिँ । दधि । अप्रगृह्यस्य किम् । अग्नी ॥ ॥ इत्यच्संधिः ॥

स्तोः श्चुना श्चुः । ८ । ४ । ४० ॥

सकारतवर्गयोः शकारचवर्गाभ्यां योगे शकारचवर्गौ स्तः । हरिश्शेते । रामश्चिनोति । सच्चित् । शार्ङ्गिञ्जय ॥

शात् । ८ । ४ । ४४ ॥

शात्परस्य तवर्गस्य चुत्वं न स्यात् । विश्नः । प्रश्नः ॥

ष्टुना ष्टुः । ८ । ४ । ४१ ॥

स्तोः ष्टुना योगे ष्टुः स्यात् । रामष्षष्ठः । रामष्टीकते । पेष्टा । तट्टीका । चक्रिण्ढौकसे ॥

न पदान्ताट्टोरनाम् । ८ । ४ । ४२ ॥

अनामिति लुप्तषष्ठीकं पदम् । पदान्ताट्टवर्गात्परस्यानामः स्तोः ष्टुर्न स्यात् षट् सन्तः । षट् ते । पदान्तात्किम् । ईट्टे । टोः किम् । सर्पिष्टमम् ॥ अनाम्नवतिनगरीणामिति वाच्यम् ॥ * ॥ षण्णाम् । षण्णवतिः । षण्णगर्यः ॥

तोः षि । ८ । ४ । ४३ ॥

तवर्गस्य षकारे परे न ष्टुत्वम् । सन्षष्ठः ॥

झलां जशोऽन्ते । ८ । २ । ३९ ॥

वागीशः । चिद्रूपम् ॥

यरोऽनुनासिकेऽनुनासिको वा । ८ । ४ । ४५ ॥

यरः पदान्तस्याऽनुनासिको परेऽनुनासिको वा स्यात् । एतन्मुरारिः । एतद्मुरारिः । स्थानप्रयत्नाभ्यामन्तरतमे स्पर्शे चरितार्थो विधिरयं रेफे न प्रवर्तते । चतुर्मुखः ॥ प्रत्यये भाषायां नित्यम् ॥ * ॥ तन्मात्रम् । चिन्मयम् । कथं तर्हि मदोदग्राः ककुद्मन्त इति । यवादिगणे दकारनिपातनात् ॥

तोर्लि । ८ । ४ । ६० ॥

तवर्गस्य लकारे परे परसवर्णः स्यात् । तल्लयः । विद्वाँल्लिखति । नकारस्याऽनुनासिको लकारः ॥

उदः स्थास्तम्भोः पूर्वस्य । ८ । ४ । ६१ ॥

उदः परयोः स्थास्तम्भोः पूर्वसवर्णः स्यात् । आदेः परस्य । उत्थानम् । उत्तम्भनम् । अत्राघोषस्य महाप्राणस्य सस्य तादृश एव थकारः । तस्य झरोझरीति पाक्षिको लोपः । लोपाभावपक्षे तु थकारस्यैव श्रवणं न तु खरिचेति चर्त्वम् । चर्त्वं प्रति थकारस्याऽसिद्धत्वात् ॥

झयो होऽन्यतरस्याम् । ८ । ४ । ६२ ॥

झयः परस्य हस्य पूर्वसवर्णो वा स्यात् । घोषवतो नादवतो महाप्राण

स्य संवृतकण्ठस्य हस्य तादृशो वर्गचतुर्थ एवादेशः॥वाग्घरिः। वाग्हरिः॥

शश्छोऽटि।८।४।६३॥

पदान्तात् झयः परस्य शस्य छो वा स्यादटि। दस्य चुत्वेन जकारे कृते।

खरि च।८।४।५५॥

खरि झलां चरः स्युः। इति जकारस्य चकारः। तच्छिवः। तच् शिवः॥ छत्वममीति वाच्यम्॥ *॥ तच्श्लोकेन। तच्छ्लोकेन। अमि किम्। वाक् श्च्योतति॥

मोऽनुस्वारः।८।३।२३।

मान्तस्य पदस्याऽनुस्वारः स्याद्धलि। अलोऽन्त्यस्य। हरिं वन्दे। पदस्येति किम्। गम्यते॥

नश्चापदान्तस्य झलि।८।३।२४॥

नस्य मस्य चापदान्तस्य झल्यऽनुस्वारः। यशांसि। आक्रंस्यते। झलि किम्। मन्यते॥

अनुस्वारस्य ययि परसवर्णः।८।४।५८॥

स्पष्टम्। अङ्कितः अञ्चितः। कुण्ठितः। शान्तः। गुम्फितः। कुर्वन्तीत्यत्र णत्वे प्राप्ते तस्यासिद्धत्वादनुस्वारे परसवर्णे च कृते तस्यासिद्धत्वान्न णत्वम्॥

वा पदान्तस्य।८।४।५९॥

पदान्तस्याऽनुस्वारस्य ययि परे परसवर्णो वा स्यात्। त्वङ्करोषि। त्वं करोषि। सँय्यन्ता। संयन्ता। सँव्वत्सरः। संवत्सरः॥ यँल्लोकम्। यंलोकम्। अत्रानुस्वारस्य पक्षेऽनुनासिका यवलाः॥

मो राजि समः क्वौ।८।३।२५॥

क्विबन्ते राजतौ परे समो मस्य म एव स्यात्। सम्राट्।

ह्मपरे वा ।८।३।२६॥

मपरे हकारे परे मस्य म एव स्याद्वा । ह्मल ह्वल चलने । किम् ह्मलयति । किं ह्मलयति ॥ यवलपरे यवला वेति वक्तव्यम् ॥ * ॥

यथासंख्यमनुदेशः समानाम् ।१।३।१० ॥

समसंबन्धी विधिर्यथासंख्यं स्यात् किँय्ँ ह्यः । किं ह्यः । किँव्ँ ह्वलयति । किं ह्वलयति । किँल्ँ ह्लादयति । किं ह्लादयति ।

नपरे नः ।८।३।२७॥

नपरे हकारे परे मस्य नः स्याद्वा किन् ह्नुते ॥ किं ह्नुते ॥

ङ्णोः कुक्टुक् शरि ।८।३।२८॥

ङकारणकारयोः कुक्टुकावागमौ वा स्तः शरि । कुक्टुकोरसिद्धत्वाज्जश्त्वं न ॥ चयो द्वितीयाः शरि पौष्करसादेरिति वाच्यम् ॥*॥ प्राङ्ख्षष्ठः । प्राङ्क्षष्ठः । प्राङ् षष्ठः । सुगण्ठ् षष्ठः । सुगण्ट् षष्ठः । सुगण् षष्ठः ॥

ड्ः सि धुट् ।८।३।२९॥

डात्परस्य सस्यधुड्वा स्यात् । षट्त्सन्तः । षट् सन्तः ॥

नश्च ।८।३।३०॥

नकारान्तात्सस्य धुड्वा । सन्त्सः । सन्सः ॥

शि तुक् ।८।३।३१ ॥

नस्य पदान्तस्य शे परे तुग्वा स्यात् । शश्छोटीति छत्वविकल्पः ।पक्षे झरोझरीति च लोपः । सञ्छंभुः । सञ्च्छंभुः । सञ्च् शंभुः ।सञ् शंभुः । ञ्छौ ञ्चछा ञ्चशा ञशाविति चतुष्टयम् । रूपाणामिह तुक्छत्वचलोपानां विकल्पनात् ॥

ङमो ह्रस्वादचि ङमुण्नित्यम् ।८।३।३२॥

ह्रस्वात्परो यो ङम् तदन्तं यत्पदं तस्मात्परस्याचो नित्यं ङमुडागमः स्यात् । प्रत्यङ्ङात्मा । सुगण्णीशः । सन्नच्युतः ॥

समः सुटि । ८ । ३ । ५ ॥

समो रुः स्यात् सुटि । अलोन्त्यस्य ॥

अत्रानुनासिकः पूर्वस्य तु वा । ८ । ३ । २ ॥

अत्र रुप्रकरणे रोः पूर्वस्याऽनुनासिको वा स्यात् ॥

अनुनासिकात्परोऽनुस्वारः । ८ । ३ । ४ ॥

अनुनासिकं विहाय रोः पूर्वस्मात्परोऽनुस्वारागमः स्यात् । खरवसानयोर्विसर्जनीयः ॥

विसर्जनीयस्य सः । ८ । ३ । ३४ ॥

खरि विसर्जनीयस्य सः स्यात् । एतदपवादे वाशरीति पाक्षिके विसर्गे प्राप्ते ॥ संपुंकानां सो वक्तव्यः ॥ * ॥ संस्स्कर्ता । सँस्स्कर्ता ॥ समो वा लोपमेक इति भाष्यम् ॥ * ॥ लोपस्यापि रुप्रकरणस्थत्वादनुस्वारानुनासिकाभ्यामेकसकारं रूपद्वयम् । द्विसकारं तूक्तमेव । तत्रानचिचेति सकारस्य द्वित्वपक्षे त्रिसकारमपि रूपद्वयम् । अनुस्वारविसर्गजिह्वामूलीयोपध्मानीययमानामकारोपरि शर्षु च पाठस्योपसंख्यातत्वेनानुस्वारस्याप्यच्त्वात् । अनुनासिकवतां त्रयाणां शरः खय इति कद्वित्वे षट् । अनुस्वारवतामनुस्वारस्यापि द्वित्वे द्वादश । एषामष्टादशानां तकारस्य द्वित्वे वचनान्तरेण पुनर्द्वित्वे च एकतं द्वितं त्रितमिति चतुष्पञ्चाशत् । अणोऽनुनासिकत्वेऽष्टोत्तरं शतम् ॥

पुमः खय्यम्परे । ८ । ३ । ६ ॥

अम्परे खयि पुम् शब्दस्य रुः स्यात् । व्युत्पत्तिपक्षेऽप्रत्ययस्येति षत्वपर्युदासात् ᳲकᳲपयोः प्राप्तौ । अव्युत्पत्तिपक्षे तु षत्वप्राप्तौ सत्यां संपुंकानामिति सः । पुँस्कोकिलः । पुंस्कोकिलः । पुँस्पुत्रः । पुंस्पुत्रः । अम्परे

किम् । पुंक्षीरम् । खयि किम् । पुंदासः । ख्याञादेशे न । पुंख्यानम् ॥

नश्छव्यप्रशान् । ८ । ३ । ७ ॥

अम्परे छवि नकारान्तस्य पदस्य रुः स्यात् । न तु प्रशान्शब्दस्य । विसर्गः । सत्वम् । श्चुत्वम् । शार्ङ्गिँश्छिन्धि । शार्ङ्गिश्छिन्धि । चक्रिँस्त्रायस्व । चक्रिंस्त्रायस्व । पदस्य किम् । हन्ति । अम्परे किम् । सन् त्सरुः खड्गमुष्टिः । अप्रशान् किम् । प्रशान्तनोति ॥

नॄन्पे । ८ । ३ । १० ॥

नॄनित्यस्य रुः स्याद्वा पकारे परे ॥

कुप्वोः ≍क≍पौ च । ८ । ३ । ३७ ॥

कवर्गे पवर्गे च परे विसर्जनीयस्य क्रमाज्जिह्वामूलीयोपध्मानीयौ स्तः । चाद्विसर्गः । येननाप्राप्तिन्यायेन विसर्जनीयस्य स इत्यस्यापवादोयम् । न तु शर्परे विसर्जनीय इत्यस्य । तेन वासः क्षौममित्यादौ विसर्ग एव । नॄँ≍ पाहि । नॄं≍ पाहि । नॄँः पाहि । नॄंः पाहि । नॄन्पाहि ॥

कानाम्रेडिते । ८ । ३ । १२ ॥

कान्नकारस्य रुः स्यादाम्रेडिते परे । संपुंकानामिति सः । यद्वा ।

कस्कादिषु च । ८ । ३ । ४८ ॥

एष्विण उत्तरस्य विसर्गस्य षः स्यादन्यत्र तु सः । ≍क≍पयोरपवाद इति सः । काँस्कान् । कांस्कान् । कस्कः । कौतस्कुतः । सर्पिष्कुण्डिका धनुष्कपालम् । आकृतिगणोयम् ॥

संहितायाम् । ६ । १ । ७२ ॥

इत्यधिकृत्य ॥

छे च । ६ । १ । ७३ ॥

ह्रस्वस्य छे परे तुगागमः स्यात्संहितायाम् । चुत्वस्यासिद्धत्वाज्जश्त्वे

न दः । ततश्चर्त्वस्यासिद्धत्वात्पूर्वं चुत्वेन जः । तस्य चर्त्वेन चः । चुत्वस्यासिद्धत्वाच्चोः कुरिति कुत्वं न । स्वच्छाया । शिवच्छाया ॥

आङ्माङोश्च । ६ । १ । ७४ ॥

एतयोश्छेपरे तुक् स्यात् । पदान्ताद्वेति विकल्पापवादः । आच्छादयति । माच्छिदत् ॥

दीर्घात् । ६ । १ । ७५ ॥

दीर्घाच्छे परे तुक् स्यात् । दीर्घस्यायं तुक् न तु छस्य । सेनासुराच्छायेति ज्ञापकात् । चेच्छिद्यते ॥

पदान्ताद्वा । ६ । १ । ७६ ॥

दीर्घात्पदान्ताच्छेपरे तुग्वा स्यात् । लक्ष्मीच्छाया । लक्ष्मीछाया ॥

॥ इति हल्संधिः ॥

विसर्जनीयस्य सः । ८ । ३ । ३४ ॥

विष्णुस्त्राता ॥

शर्परे विसर्जनीयः । ८ । ३ । ३५ ॥

शर्परे खरि विसर्जनीयस्य विसर्जनीयो न त्वन्यत् । कः त्सरुः । घनाघनः क्षोभणः । इह यथायथं सत्वं जिह्वामूलीयश्च न ॥

वा शरि । ८ । ३ । ३६ ॥

शरि परे विसर्जनीयस्य विसर्जनीय एव वा स्यात् । हरिः शेते । हरिश्शेते ॥ खर्परे शरि वा विसर्गलोपो वक्तव्यः ॥*॥ रामस्थाता । रामःस्थाता । हरिस्फुरति । हरिः स्फुरति । पक्षे विसर्गे सत्वे च त्रैरूप्यम् । कुप्वोः ᳲक ᳲपौ च । कᳲ करोति । कः करोति । कᳲ खनति । कः खनति । कᳲ पचति । कः पचति । कᳲ फलति । कः फलति ॥

सोपदादौ । ८ । ३ । ३८ ॥

विसर्जनीयस्य सः स्यादपदाद्योः कुप्वोः परयोः ॥ पाशकल्पककाम्ये ष्विति वाच्यम् ॥*॥ पयस्पाशम् । यशस्कल्पम् । यशस्कम् । यशस्काम्यति॥ अनव्ययस्येति वाच्यम् ॥*॥ प्रातःकल्पम् ॥ काम्ये रोरेवेति वाच्यम्॥ ॥ * ॥ नेह । गीः काम्यति ॥

इणः षः।८।३।३९॥

इणः परस्य विसर्गस्य षकारः स्यात्पूर्वविषये।सर्पिष्पाशम् । सर्पिष्कल्पम् । सर्पिष्कम् । सर्पिष्काम्यति ॥

नमस्पुरसोर्गत्योः।८।३।४०॥

गतिसंज्ञयोरनयोर्विसर्गस्य सः कुप्वोः परयोः । नमस्करोति । साक्षात्प्रभृतित्वात् कृञो योगे विभाषा गतिसंज्ञा । तदभावे नमः करोति । पुरोऽव्ययमिति नित्यं गतिसंज्ञा । पुरस्करोति । अगतित्वान्नेह ।पूः । पुरौ ।पुरः प्रष्टव्याः ॥

इदुदुपधस्य चाऽप्रत्ययस्य।८।३।४१॥

इकारोकारोपधस्याऽप्रत्ययस्य विसर्गस्य षः स्यात्कुप्वोः । निष्प्रत्यूहम् । आविष्कृतम् । दुष्कृतम् । अप्रत्ययस्य किम् । अग्निः करोति।वायुः करोति । एकादेशशास्त्रनिमित्तकस्य न षत्वम् । कस्कादिषु भ्रातुष्पुत्रशब्दस्य पाठात् । तेनेह न । मातुः कृपा ॥ मुहुसः प्रतिषेधः ॥ * ॥ मुहुः कामा ॥

तिरसोऽन्यतरस्याम्।८।३।४२॥

तिरसः सो वा स्यात् कुप्वोः । तिरस्कर्ता । तिरःकर्ता ॥

द्विस्त्रिश्चतुरिति कृत्वोर्थे।८।३।४३॥

कृत्वोर्थे वर्तमानानामेषां विसर्गस्य षकारो वा स्यात् कुप्वोः। द्विष्करोति । द्विःकरोति इत्यादि । कृत्वोर्थे किम् । चतुष्कपालः ॥

इसुसोः सामर्थ्ये। ८। ३। ४४॥

एतयोर्विसर्गस्य षः स्याद्वा कुप्वोः। सर्पिष्करोति। सर्पिः करोति। धनुष्करोति। धनुः करोति। सामर्थ्यमिह व्यपेक्षा। सामर्थ्ये किम्। तिष्ठतु सर्पिः, पिब त्वमुदकम्॥

नित्यं समासेऽनुत्तरपदस्थस्य। ८। ३। ४५॥

इसुसोर्विसर्गस्याऽनुत्तरपदस्थस्य समासे नित्यं षः स्यात् कुप्वोः परयोः। सर्पिष्कुण्डिका। अनुत्तरपदस्थस्येति किम्। परमसर्पिःकुण्डिका। कस्कादिषु सर्पिष्कुण्डिकाशब्दोऽसमासे व्यपेक्षाविरहेपि षत्वार्थः व्यपेक्षायां नित्यार्थश्च॥

अतः कृकमिकंसकुम्भपात्रकुशाकर्णीष्वनव्ययस्य। ८। ३। ४६॥

अकारादुत्तरस्यानव्ययस्य विसर्गस्य समासे नित्यं सकारादेशः स्यात्करोत्यादिषु परेषु न तूत्तरपदस्थस्य। अयस्कारः। अयस्कामः। अयस्कंसः। अयस्कुम्भः। अयस्पात्रम्। अयःसहिता कुशा अयस्कुशा। अयस्कर्णी। अतः किम्। गीःकारः। अनव्ययस्य किम्। स्वःकामः। समासे किम्। यशः करोति। अनुत्तरपदस्थस्य किम्। परमयशःकारः॥

अधःशिरसी पदे। ८। ३। ४७॥

एतयोर्विसर्गस्य सादेशः स्यात्पदशब्दे परे। अधस्पदम्। शिरस्पदम्। स। समास इत्येव। अधः पदम्। शिरः पदम्। अनुत्तरपदस्थस्येत्येव। परमशिरः पदम्॥

कस्कादिषु च। भास्करः॥

॥ इति विसर्गसंधिः॥

स्वौजसमौडिति सुप्रत्यये शिवस् अर्च्य इति स्थिते॥

ससजुषो रुः। ८। २। ६६॥

पदान्तस्य सस्य सजुषशब्दस्य च रुः स्यात् । जश्त्वापवादः ॥

अतो रोरप्लुतादप्लुते । ६ । १ । ११३ ॥

अप्लुतादतः परस्य रोरुः स्यादप्लुतेऽति । भो भगो अघो इति प्राप्तस्य यत्वस्याऽपवादः । उत्वं प्रति रुत्वस्याऽसिद्धत्वं तु न भवति । रुत्वमनूद्य उत्वविधेः सामर्थ्यात् ॥

प्रथमयोः पूर्वसवर्णः । ६ । १ । १०२ ॥

अकः प्रथमाद्वितीययोरचि परे पूर्वसवर्णदीर्घ एकादेशः स्यात् । इति प्राप्ते ॥

नादिचि । ६ । १ । १०४ ॥

अवर्णादिचि परे न पूर्वसवर्णदीर्घः । आद्गुणः । एङः पदान्तादति । शिवोर्च्यः । अत इति तपरः किम् । देवा अत्र । अतीति तपरः किम् । श्व आगन्ता । अप्लुतात्किम् । एहि सुश्रोत ३ अत्र स्नाहि । प्लुतस्याऽसिद्धत्वादतः परोयम् । अप्लुतादितिविशेषणे तु तत्सामर्थ्यान्नासिद्धत्वम् । तपरकरणस्य तु न सामर्थ्यं दीर्घनिवृत्त्या चरितार्थत्वात् । अप्लुते इति किम् । तिष्ठतु पय अ ३ ग्निदत्त । गुरोरनृत इति प्लुतः ॥

हशि च । ६ । १ । ११४ ॥

अप्लुतादतः परस्य रोरुः स्याद्धशि । शिवो वन्द्यः । रोरित्युकारानुबन्धग्रहणान्नेह । प्रातरत्र । धातर्गच्छ । देवास् इह इति स्थिते । रुत्वम् ॥

भोभगोअघोअपूर्वस्य योऽशि । ८ । ३ । १७ ॥

एतत्पूर्वस्य रोर्यादेशः स्यादशि परे । असन्धिः सौत्रः । लोपः शाकल्यस्य । देवा इह । देवायिह । अशि किम् । देवाः सन्ति । यद्यपीह यत्वस्याऽसिद्धत्वाद्विसर्गो लभ्यते तथापि विसर्गस्य स्थानिवद्भावेन रुत्वाद्यत्वं स्यात् । न ह्ययमल्विधिः । रोरिति समुदायरूपाश्रयणात् । भोस्, भगोस्, अघोस्, इतिसकारान्ता निपाताः । तेषां रोर्यत्वे कृते ॥

व्योर्लघुप्रयत्नतरः शाकटायनस्य। ८। ३। १८॥

पदान्तयोर्वकारयकारयोर्लघूच्चारणौ वयौ वास्तोऽशि परे। यस्योच्चारणे जिह्वाग्रोपाग्रमध्यमूलानां शैथिल्यं जायते स लघूच्चारणः॥

ओतो गार्ग्यस्य। ८। ३। २०॥

ओकारात्परस्य पदान्तस्याऽलघुप्रयत्नस्य यकारस्य नित्यं लोपः स्यात्। गार्ग्यग्रहणं पूजार्थम्। भो अच्युत। लघुप्रयत्नपक्षे भोयच्युत। पदान्तस्य किम्। तोयम्॥

उञि च पदे। ८। ३। २१॥

अवर्णपूर्वयोः पदान्तयोर्यवयोर्लोप उञि परे। स उ एकाग्निः। पदे किम्। तन्त्रयुतम्। वेञः संप्रसारणे रूपम्। यदि तु प्रतिपदोक्तो निपात उञिति ग्रहीष्यते तर्हि उत्तरार्थं पदग्रहणम्॥

हलि सर्वेषाम्। ८। ३। २२॥

भोभगोअघोअपूर्वस्य लघ्वलघूच्चारणस्य यकारस्य लोपः स्याद्धलि सर्वेषां मतेन। भो देवाः। भो लक्ष्मि। भो विद्वद्वृन्द। भगो नमस्ते। अघो याहि। देवा नम्याः। देवा यान्ति। हलि किम्। देवायिह॥

रोऽसुपि। ८। २। ६९॥

अह्नोरेफादेशः स्यान्न तु सुपि। रोरपवादः। अहरहः। अहर्पतिः। असुपि किम्। अहोभ्याम्। अत्राहन्निति रुत्वम्॥ रूपरात्रिरथन्तरेषु रुत्वं वाच्यम्॥ * ॥ अहोरूपम्। गतमहो रात्रिरेषा। एकदेशविकृतस्यानन्यत्वादहोरात्रः। अहो रथन्तरम्। अहरादीनां पत्यादिषु वा रेफः॥ * ॥ विसर्गापवादः। अहर्पतिः। गीर्पतिः। धूर्पतिः। पक्षे विसर्गोपध्मानीयौ॥

रो रि। ८। ३। १४॥

रेफस्य रेफे परे लोपः स्यात्॥

ढ्रलोपे पूर्वस्य दीर्घोऽणः। ६। ३। १११॥

ढरेफौ लोपयतीति तथा तस्मिन्वर्णेऽर्थाद् ढकाररेफात्मके परे पूर्वस्याणो दीर्घः स्यात्। पुना रमते। हरी रम्यः। शंभू राजते। अणः किम्। तृढः। वृढः। तृहू हिंसायाम्। वृहू उद्यमने। पूर्वग्रहणमनुत्तरपदेपि पूर्वमात्रस्यैव दीर्घार्थम्। अजर्घाः। लीढः। मनस् रथ इत्यत्र रुत्वे कृते हशिचेत्युत्वे रोरीति लोपे च प्राप्ते॥

विप्रतिषेधे परं कार्यम्। १। ४। २॥

तुल्यबलविरोधे सति परं कार्यं स्यात्। इति लोपे प्राप्ते। पूर्वत्रासिद्धमिति रोरीत्यस्यासिद्धत्वादुत्वमेव। मनोरथः॥

एतत्तदोः सुलोपोकोरनञ्समासे हलि। ६। १। १३२॥

अककारयोरेतत्तदोर्यः सुस्तस्य लोपः स्याद्धलि न तु नञ्समासे। एष विष्णुः। स शंभुः। अकोः किम्। एषको रुद्रः। अनञ्समासे किम्। असः शिवः। हलि किम्। एषोत्र॥

सोचि लोपे चेत्पादपूरणम्। ६। १। १३४॥

स इत्येतस्य सोर्लोपः स्यादचि पादश्चेल्लोपे सत्येव पूर्येत। सेमाम विड्डिप्रभृतिम्। इह ऋक्पाद एव गृह्यत इति वामनः। अविशेषाच्छ्लोकपादोपीत्यपरे। सैष दाशरथी रामः। लोपेचेदिति किम्। स इत् क्षेति। सएवमुक्त्वा। सत्येवेत्यवधारणं तु स्यश्छन्दसिबहुलमिति पूर्वसूत्राद्बहुलग्रहणानुवृत्त्या लभ्यते। तेनेह न। सोहमाजन्मशुद्धानाम्॥

॥ इति स्वादिसंधिः॥

अर्थवदधातुरप्रत्ययः प्रातिपदिकम्। १। २। ४५॥

धातुं प्रत्ययं प्रत्ययान्तं च वर्जयित्वाऽर्थवच्छब्दस्वरूपं प्रातिपदिकसंज्ञं स्यात्॥

कृत्तद्धितसमासाश्च। १। २। ४६॥

कृत्तद्धितान्तौ समासश्च प्रातिपदिकसंज्ञाः स्युः । पूर्वसूत्रेण सिद्धे समासग्रहणं नियमार्थम् । यत्र संघाते पूर्वो भागः पदं तस्य चेद्भवति तर्हि समासस्यैव । तेन वाक्यस्य न ॥

प्रत्ययः । ३ । १ । १ ॥

आपञ्चमपरिसमाप्तेरधिकारोयम् ॥

परश्च । ३ । १ । २ ॥

अयमपि तथा ॥

ङ्याप्प्रातिपदिकात् । ४ । १ । १ ॥

ङ्यन्तादाबन्तात्प्रातिपदिकाच्चेत्यापञ्चमपरिसमाप्तेरधिकारः । प्रातिपदिकग्रहणे लिङ्गविशिष्टस्यापि ग्रहणमित्येव सिद्धे ङ्याब्ग्रहणं ङ्याबन्तात्तद्धितोत्पत्तिर्यथा स्यात् ङ्याब्भ्यां प्राङ् माभूदित्येवमर्थम् ॥

स्वौजसमौट्छष्टाभ्याम्भिस्ङेभ्याम्भ्यस्ङसिभ्याम्भ्यस्ङसोसाम्ङ्योस्सुप् । ४ । १ । २ ॥

ङ्यन्तादाबन्तात्प्रातिपदिकाच्च परे स्वादयः प्रत्ययाः स्युः । सुङस्योरुकारेकारौ जशटङपाश्चेतः ॥

विभक्तिश्च । १ । ४ । १०४ ॥

सुप्तिङौ विभक्तिसंज्ञौ स्तः । तत्र सु औ जस् इत्यादीनां सप्तानां त्रिकाणां प्रथमादयः सप्तम्यन्ताः प्राचां संज्ञास्ताभिरिहापि व्यवहारः ॥

सुपः । १ । ४ । १०३ ॥

सुपस्त्रीणि त्रीणि वचनान्येकश एकवचनद्विवचनबहुवचनसंज्ञानि स्युः ॥

द्व्येकयोर्द्विवचनैकवचने । १ । ४ । २२ ॥

द्वित्वैकत्वयोरेते स्तः ॥

बहुषु बहुवचनम्।१।४।२१॥

बहुत्वे एतत्स्यात्। रुत्वविसर्गौ। रामः॥

सरूपाणामेकशेष एकविभक्तौ।१।२।६४॥

एकविभक्तौ यानि सरूपाण्येव दृष्टानि तेषामेक एव शिष्यते। प्रथमयोः पूर्वसवर्णः। नादिचि। वृद्धिरेचि। रामौ॥

चुटू।१।३।७॥

प्रत्ययाद्यौ चुटू इतौ स्तः। इति जस्येत्संज्ञायाम्॥

न विभक्तौ तुस्माः।१।३।४॥

विभक्तिस्थास्तवर्गसकारमकारा इतो न स्युः। इति सकारस्य नेत्वम्॥

अतोगुणे।६।१।९७॥

अपदान्तादकाराद्गुणे परतः पररूपमेकादेशः स्यादिति प्राप्ते। परत्वात्पूर्वसवर्णदीर्घः। अतो गुणे इति हि पुरस्तादपवादा अनन्तरान्विधीन्बाधन्तेनोत्तरानिति न्यायेनाकःसवर्ण इत्यस्यैवापवादो न तु प्रथमयोरित्यस्यापि। रामाः॥

एकवचनं संबुद्धिः।२।३।४९॥

संबोधने प्रथमाया एकवचनं संबुद्धिसंज्ञं स्यात्॥

एङ्ह्रस्वात्संबुद्धेः।६।१।६९॥

एङन्ताद्ध्रस्वान्ताच्चाङ्गाद्धल्लुप्यते संबुद्धेश्चेत्। संबुद्ध्याक्षिप्तस्याङ्गस्यैङ्ह्रस्वाभ्यां विशेषणान्नेह। हे कतरत्कुलेति। हे राम। हे रामौ। हे रामाः। एङ्ग्रहणं किम्। हे हरे। हे विष्णो। अत्र हि परत्वान्नित्यत्वाच्च संबुद्धिगुणे कृते ह्रस्वात्परत्वं नास्ति॥

अमि पूर्वः।६।१।१०७॥

अकोऽम्यचि परतः पूर्वरूपमेकादेशः स्यात्। रामम्। रामौ॥

लशक्वतद्धिते। १। ३। ८॥

तद्धितवर्जप्रत्ययाद्या लशकवर्गा इतः स्युः। इति शसः शस्येत्संज्ञा॥

तस्माच्छसो नः पुंसि। ६। १। १०३॥

पूर्वसवर्णदीर्घात्परो यः शसः सकारस्तस्य नः स्यात्पुंसि॥

अट्कुप्वाङ्नुम्व्यवायेपि। ८। ४। २॥

अट् कवर्गः पवर्ग आङ् नुम् एतैर्व्यस्तैर्यथासंभवं मिलितैश्च व्यवधानेपि रषाभ्यां परस्य नस्य णः स्यात्समानपदे। पदव्यवायेपीति निषेधं बाधितुमाङ्ग्रहणम्। नुम्ग्रहणमनुस्वारोपलक्षणार्थम्। तच्चाकर्तु शक्यम्। अयोगवाहानामट्सूपदेशस्योक्तत्वात्। इति णत्वे प्राप्ते॥

पदान्तस्य। ८। ४। ३७॥

पदान्तस्य नस्य णत्वं न स्यात्। रामान्॥

यस्मात्प्रत्ययविधिस्तदादि प्रत्ययेऽङ्गम्। १। ४। १३॥

यः प्रत्ययो यस्मात् क्रियते तदादि शब्दस्वरूपं तस्मिन्प्रत्यये परेऽङ्गसंज्ञं स्यात्। भवामिभविष्यामीत्यादौ विकरणविशिष्टस्याऽङ्गसंज्ञार्थं तदादिग्रहणम्। विधिरिति किम्। स्त्री इयती। प्रत्यये किम्। प्रत्ययविशिष्टस्य ततोप्यधिकस्य वा मा भूत्॥

अङ्गस्य। ६। ४। १॥

इत्यधिकृत्य॥

टाङसिङसामिनात्स्याः। ७। १। १२॥

अकारान्तादङ्गाट्टादीनां क्रमादिनादय आदेशाः स्युः। णत्वम्। रामेण॥

सुपि च। ७। ३। १०२॥

यञादौ सुपि परे अतोऽङ्गस्य दीर्घः स्यात्। रामाभ्याम्॥

अतो भिस ऐस्। ७। १। ९॥

अकारान्तादङ्गाद्ङसिङसोरातस्यात् । अनेकाल्त्वात्सर्वादेशः । रामैः ॥

ङेर्यः । ७ । १ । १३ ॥

अतोऽङ्गात्परस्य ङे इत्यस्य यादेशः स्यात् । रामाय । इह स्थानिवद्भावे न यादेशस्य सुप्त्वात्सुपिचेति दीर्घः । सन्निपातलक्षणोविधिरनिमित्तंतद्विघातस्येति परिभाषा तु नेह प्रवर्तते । कष्टाय क्रमणे इत्यादिनिर्देशेन तस्या अनित्यत्वज्ञापनात् । रामाभ्याम् ॥

बहुवचने झल्येत् । ७ । ३ । १०२ ॥

झलादौ बहुवचने सुपि परे अतोऽङ्गस्यैकारः स्यात् । रामेभ्यः । बहुवचने किम् । रामः । रामस्य । झलि किम् । रामाणाम् । सुपि किम् । पचध्वम् । जश्त्वम् ॥

वावसाने । ८ । ४ । ५६ ॥

अवसाने झलां चरोवा स्युः । रामात् । रामाद् । द्वित्वे रूपचतुष्टयम् ॥ रामाभ्याम् । रामेभ्यः । रामस्य । सस्य द्वित्वपक्षे खरि चेति चर्त्वेप्यान्तरतम्यात्सएव नतु तकारः । अल्पप्राणतया प्रयत्नभेदात् । अतएव सः सीति तादेशआरभ्यते ॥

ओसिच । ७ । ३ । १०४ ॥

ओसि परे अतोऽङ्गस्य एकारः स्यात् । रामयोः ॥

ह्रस्वनद्यापोनुट् । ७ । १ । ५४ ॥

ह्रस्वान्तान्नद्यन्तादाबन्ताच्चाङ्गात्परस्यामोनुडागमः स्यात् ॥

नामि । ६ । ४ । ३ ॥

नामि परेऽजन्ताङ्गस्य दीर्घः स्यात् । रामाणाम् । सुपिचेति दीर्घोयद्यपि परस्तथापीह न प्रवर्तते । सन्निपातपरिभाषाविरोधात् । नामीत्यनेन त्वारम्भसामर्थ्यात्परिभाषा बाध्यते । रामे । रामयोः । सुपि एत्वे कृते ॥

अपदान्तस्य मूर्धन्यः। ८। ३। ५५॥

आपादपरिसमाप्तेरधिकारोयम्॥

इण्कोः। ८। ३। ५७॥

इत्यधिकृत्य॥

आदेशप्रत्यययोः। ८। ३। ५९॥

सहेः साडः सइतिसूत्रात्सइति षष्ठ्यन्तं पदमनुवर्तते। इण्कवर्गाभ्यां परस्यापदान्तस्यादेशप्रत्ययावयवश्च यः सकारस्तस्य मूर्धन्यादेशः स्यात्। विवृताघोषस्य सस्य तादृशएव षः। रामेषु। इण्कोः किम् रामस्य। आदेशप्रत्यययोः किम्। सुपीः। सुपिसौ। सुपिसः। अपदान्तस्य किम्। हरिस्तत्र। एवं कृष्णमुकुन्दादयः॥

सर्वादीनि सर्वनामानि। १। १। २७॥

सर्वादीनि शब्दस्वरूपाणि सर्वनामसंज्ञानि स्युः। तदन्तस्यापीयं संज्ञा द्वन्द्वेचेतिज्ञापकात्। तेन परमसर्वत्रेति त्रल् परमभवकानित्यत्राकच्च सिध्यति॥

जसः शी।७।१।१७॥

अदन्तात्सर्वनाम्नः परस्य जसः शी स्यात्। अनेकाल्त्वात्सर्वादेशः। न चार्वणस्तृ इत्यादाविव नानुबन्धकृतमनेकाल्त्वमिति वाच्यम्। सर्वादेशत्वात्प्रागित्संज्ञायाएवाभावात्। सर्वे॥

सर्वनाम्नः स्मै।७।१।१४॥

अतः सर्वनाम्नोङे इत्यस्य स्मै स्यात्। सर्वस्मै॥

ङसिङ्योः स्मात्स्मिनौ।७।१।१५॥

अतःसर्वनाम्नोङसिङ्योरेतौ स्तः। सर्वस्मात्॥

आमि सर्वनाम्नः सुट्।७।१।५२॥

अवर्णान्तात्सर्वनाम्नोविहितस्यामः सुडागमः स्यात्। एत्वषत्वे। सर्वेषाम। सर्वस्मिन्। शेषं रामवत्। एवं विश्वादयोप्यदन्ताः। सर्वादयश्च पञ्चत्रिंशत्। सर्व, विश्व, उभ, उभय, डतर, डतम, अन्य, अन्यतर, इतर, त्वत्, त्व, नेम, सम, सिम,। पूर्वपरावरदक्षिणोत्तरापराधराणिव्यवस्थायामसंज्ञायाम्। स्वमज्ञातिधनाख्यायाम्। अन्तरं बहिर्योगोपसंव्यानयोः। त्यद्, तद्, यद्, एतद्, इदम्, अदस्, एक, द्वि, युष्मद्, अस्मद् भवतु, किम्, इति। उभशब्दोद्वित्वविशिष्टस्य वाचकः। अतएव नित्यं द्विवचनान्तः। तस्येह पाठस्तु उभकावित्यकजर्थः। न च कप्रत्ययेनेष्टसिद्धिः। द्विवचनपरत्वाभावेनोभयतउभयत्रेत्यादावेवायच्प्रसङ्गात्। तदुक्तम्। उभयोन्यत्रेति। अन्यत्रेति द्विवचनपरत्वाभावे। उभयशब्दस्य द्विवचनं नास्तीति कैयटः। अस्तीति हरदत्तः। तस्माज्जस्ययजादेशस्य स्थानिवद्भावेन तयप्प्रत्ययान्ततया प्रथमचरमेतिविकल्पे प्राप्ते विभक्तिनिरपेक्षत्वेनान्तरङ्गत्वान्नित्यैव संज्ञा भवति। उभये। डतरडतमौ प्रत्ययौ। यद्यपि संज्ञाविधौ प्रत्ययग्रहणे तदन्तग्रहणं नास्ति। सुप्तिङन्तमितिज्ञापकात्। तथापीह तदन्तग्रहणम्। केवलयोः संज्ञायाः प्रयोजनाभावात्। अन्यतरान्यतमशब्दावव्युत्पन्नौ स्वभावाद्द्विबहुविषये निर्धारणे वर्तेते। तत्रान्यतमशब्दस्य गणे पाठाभावान्न संज्ञा। त्व त्व इति द्वावप्यदन्तावन्यपर्यायौ। एकउदात्तोऽपरोऽनुदात्तइत्येके। एकस्तान्तइत्यपरे। नेम इत्यर्धे। समः सर्वपर्यायः। तुल्यपर्यायस्तु नेह गृह्यते। यथासंख्यमनुदेशः समानामिति ज्ञापकात्॥ अन्तरं बहिर्योगेति गणसूत्रेऽपुरीति वक्तव्यम् ॥ * ॥ अन्तरायां पुरि॥

पूर्वपरावरदक्षिणोत्तरापराधराणि व्यवस्थायामसंज्ञायाम्।१।१।३४॥

एतेषां व्यवस्थायामसंज्ञायां सर्वनामसंज्ञा गणपाठात्सर्वत्र या प्राप्ता

सा जसि वा स्यात् । पूर्वे । पूर्वाः । स्वाभिधेयापेक्षावधिनियमो व्यवस्था। व्यवस्थायांकिम् । दक्षिणागाथकाः । कुशलाइत्यर्थः । असंज्ञायां किम् । उत्तराः कुरवः ॥

स्वमज्ञातिधनाख्यायाम्। १।१।३५॥

ज्ञातिधनान्यवाचिनः स्वशब्दस्य या प्राप्ता संज्ञा सा जसि वा स्यात् । स्वे । स्वाः । आत्मीयाइत्यर्थः । आत्मानइति वा । ज्ञातिधनवाचिनस्तु स्वाः ज्ञातयोर्थावा ॥

अन्तरं बहिर्योगोपसंव्यानयोः। १।१।३६॥

बाह्ये परिधानीये चार्थेऽन्तरशब्दस्य या प्राप्ता संज्ञा सा जसि वा स्यात् । अन्तरे अन्तरावा गृहाः । बाह्याइत्यर्थः । अन्तरे अन्तरावा शाटकाः । परिधानीयाइत्यर्थः ॥

पूर्वादिभ्योनवभ्योवा। ७।१।१६॥ ।

एभ्यो ङसिङ्योः स्मात्स्मिनौ वा स्तः । पूर्वस्मात् । पूर्वात् । पूर्वस्मिन् पूर्वे । एवं परादीनामपि । शेषं सर्ववत् । एकशब्दः संख्यायां नित्यैकवचनान्तः ॥

न बहुव्रीहौ। १।१।२९॥

बहुव्रीहौ चिकीर्षिते सर्वनामसंज्ञा न स्यात्। त्वकं पिता यस्य सत्वत्कपितृकः । अहकं पिता यस्य समत्कपितृकः । इह समासात्प्रागेव प्रक्रियावाक्ये सर्वनामसंज्ञा निषिध्यते । अन्यथा लौकिके विग्रहवाक्ये इव तत्राप्यकच् प्रवर्तेत सच समासेऽपि श्रूयेत । अतिक्रान्तोभवकन्तमतिभवकानितिवत् । भाष्यकारस्तु त्वकत्पितृकोमकत्पितृकइति रूपे इष्टापत्तिं कृत्वैतत्सूत्रं प्रत्याचख्यौ । यथोत्तरं मुनीनां प्रामाण्यम् । संज्ञोपसर्जनीभूतास्तु न सर्वादयः । महासंज्ञाकरणेन तदनुगुणानामेव गणे संनिवेशात् । अतः संज्ञाकार्यमन्तर्गणकार्यं च तेषां न भवति । सर्वोनाम कश्चि

त्तस्मै सर्वाय देहि । अतिक्रान्तः सर्वमतिसर्वस्तस्माअतिसर्वाय । अतिक तरं कुलम् । अतितत् ॥

तृतीयासमासे । १ । १ । ३० ॥

अत्र सर्वनामता न स्यात् । मासपूर्वाय । तृतीयासमासार्थवाक्येऽपि न । मासेन पूर्वाय ॥

द्वन्द्वे च । १ । १ । ३१ ॥

द्वन्द्वे उक्ता संज्ञा न । वर्णाश्रमेतराणाम् । समुदायस्यायं निषेधोन त्ववयवानाम् । नचैवं तदन्तविधिना सुट्प्रसङ्गः । सर्वनाम्नोविहितस्यामः सुडिति व्याख्यातत्वात् ॥

विभाषा जसि । १ । १ । ३२ ॥

जसाधारं शीभावाख्यं यत्कार्यं तत्र कर्तव्ये द्वन्द्वे उक्ता संज्ञा वा स्यात् । वर्णाश्रमेतरे । वर्णाश्रमेतराः । शीभावं प्रत्येव विभाषेत्युक्तमतो नाकच् । किंतु कप्रत्ययएव । वर्णाश्रमेतरकाः ॥

प्रथमचरमतयाल्पार्धकतिपयनेमाश्च । १ । १ । ३३ ॥

एते जसः कार्यं प्रत्युक्तसंज्ञावा स्युः । प्रथमे । प्रथमाः । शेषं राम वत् । तयः प्रत्ययस्ततस्तदन्ताग्राह्याः । द्वितये । द्वितयाः । शेषं रामवत् । नेमे । नेमाः । शेषं सर्ववत् । विभाषाप्रकरणे तीयस्य ङित्सूपसंख्यानम् ॥ द्वितीयस्मै । द्वितीयायेत्यादि । एवं तृतीयः । अर्थवद्ग्रहणान्नेह । पटुजा तीयाय । निर्जरः ॥

जराया जरसन्यतरस्याम् । ७ । २ । १०१ ॥

जराशब्दस्य जरस् वा स्यादजादौ विभक्तौ । पदाङ्गाधिकारे तस्यच तदन्तस्य च । अनेकाल्त्वात्सर्वादेशे प्राप्ते निर्दिश्यमानस्यादेशाभवन्ति । एकदेशविकृतस्यानन्यत्वात् जरशब्दस्य जरस् । निर्जरसौ । निर्जरसः । इनादीन् बाधित्वा परत्वाज्जरस् । निर्जरसा । निर्जरसे । निर्जरसः । पक्षे

हलादौ च रामवत् । वृत्तिकृता तु पूर्वविप्रतिषेधेन इनातोः कृतयोः सन्निपातपरिभाषायाअनित्यत्वमाश्रित्य जरसि कृते निर्जरसिन निर्जरसादिति रूपे नतु निर्जरसा निर्जरसइति केचिदित्युक्तम् । तथा भिसि निर्जरसैरिति रूपान्तरमुक्तम् । तदनुसारिभिश्च षष्ठ्येकवचने निर्जरस्येत्येव रूपमिति स्वीकृतमेतच्च भाष्यविरुद्धम् ॥

पद्दन्नोमास्हृन्निशसन्यूषन्दोषन्यकञ्छकन्नुदन्नासञ्छस्प्रभृतिषु । ६ । १ । ६३ ॥

पाद, दन्त, नासिका, मास, हृदय, निशा, असृज्, यूष, दोष्, यकृत्, शकृत्, उदक, आस्य,एषां पदादयआदेशाः स्युः शसादौ वा । यत्तु आसनशब्दस्य आसन्नादेशइति काशिकायामुक्तं तत्प्रामादिकम् । पादः । पादौ । पादाः । पादम् । पादौ । पदः । पादान् । पदा । पादेन इत्यादि ॥

सुडनपुंसकस्य । १ । १ । ४३ ॥

सुट्प्रत्याहारः।स्वादिपञ्चवचनानि सर्वनामस्थानसंज्ञानि स्युरक्लीबस्य॥

स्वादिष्वसर्वनामस्थाने । १ । ४ । १७ ॥

कप्प्रत्ययावधिषु स्वादिष्वसर्वनामस्थानेषु परतः पूर्वं पदसंज्ञं स्यात्॥

यचिभम् । १ । ४ । १८ ॥

यकारादिष्वजादिषु च कप्प्रत्ययावधिषु स्वादिष्वसर्वनामस्थानेषु परतः पूर्वं भसंज्ञं स्यात् ॥

आकडारादेका संज्ञा । १ । ४ । १ ॥

इतऊर्ध्वं कडाराः कर्मधारयइत्यतः प्रागेकस्यैकैव संज्ञा ज्ञेया । या पराऽनवकाशा च । तेन शसादावचि भसंज्ञैव न पदत्वम् । अतोजश्त्वं न । दतः । दता । जश्त्वं । दद्भ्यामित्यादि । मासः । मासा । भ्यामि रुत्वे यत्वे च यलोपः । माभ्याम् । माभिरित्यादि ॥

अल्लोपोऽनः । ६ । ४ । १३४ ॥

अङ्गावयवोऽसर्वनामस्थानयजादिस्वादिपरोयोऽन् तस्याकारस्य लोपः स्यात् ॥

रषाभ्यां नोणः समानपदे।८।४।१॥

एकपदस्थाभ्यां रेफषकाराभ्यांपरस्य नस्य णः स्यात् ।यूष्णः । यूष्णा । पूर्वस्मादपि विधौ स्थानिवद्भावइति पक्षे तु अड्व्यवायइत्येवात्र णत्वम् । पूर्वत्रासिद्धे न स्थानिवदिति तु इह नास्ति । तस्य दोषः संयोगादिलोपलत्वणत्वेष्विति निषेधात् ॥

नलोपः प्रातिपदिकान्तस्य।८।२।७॥

नेति प्रातिपदिकेति च लुप्तषष्ठीके पदे । प्रातिपदिकसंज्ञकं यत्पदं तदन्तस्य नकारस्य लोपः स्यात् । नलोपस्यासिद्धत्वाद्दीर्घत्वमेत्वमैस्त्वं च न। यूषभ्याम् । यूषभिः । यूषभ्यइत्यादि ॥

विभाषा ङिश्योः।६।४।१३६॥

अङ्गावयवोऽसर्वनामस्थानयजादिस्वादिपरोयोऽन् तस्याकारस्यलोपोवा स्यात् ङिश्योः परयोः । यूष्णि । यूषणि । पक्षे रामवत् । पद्दन्निति सूत्रे प्रभृतिग्रहणं प्रकारार्थम् ।तथा च । औङःश्यामपि दोषन्नादेशोभाष्ये ककुद्दोषणी इत्युदाहृतः । तेन पदंघ्रिश्चरणोस्त्रियां, स्वान्तं हृन्मानसं मनइति संगच्छते । आसन्यं प्राणमूचुरिति च । आस्ये भवः आसन्यः। दोषूशब्दस्य नपुंसकत्वमप्यतएव भाष्यात् । तेन दक्षिणं दोर्निशाचरइति संगच्छते । भुजबाहू प्रवेष्टोदोरिति साहचर्यात्पुंस्त्वमपि । दोषं तस्य तथाविधस्य भजतइति । द्वयोरह्नोर्भवोद्व्यह्नः ॥

संख्याविसायपूर्वस्याह्नस्याहनन्यतरस्यां ङौ।६।३।११०॥

संख्यादिपूर्वस्याह्नस्याहनादेशोवा स्यात् ङौ । द्व्यह्नि । द्व्यहनि ।द्व्यह्ने।

विगतमहर्व्यह्नः । व्यह्नि । व्यहनि । व्यह्ने । अह्नः सायः सायाह्नः। साया ह्नि । सायाहनि । सायाह्ने ॥ ॥ इत्यदन्ताः ॥

विश्वपाः ॥

दीर्घाज्जसि च।६।१।१०५॥

दीर्घाज्जसि इचि च परे प्रथमयोः पूर्वसवर्णदीर्घो न स्यात् । वृद्धिः । विश्वपौ । सवर्णदीर्घः । विश्वपाः। यद्यपीह औङि नादिचीत्येव सिद्धं जसि तु सत्यपि पूर्वसवर्णदीर्घे क्षतिर्नास्ति तथापि गौर्यौ गौर्यइत्याद्यर्थं सूत्रमिहापि न्याय्यत्वादुपन्यस्तम् ॥

आतोधातोः।६।४।१४०॥

आकारान्तो यो धातुस्तदन्तस्य भस्याऽङ्गस्य लोपः स्यात् । अलोन्त्यस्य । विश्वपः । विश्वपा । विश्वपाभ्यामित्यादि । एवं शङ्खध्मादयः । धातोः किम् । हाहान् । टा । सवर्णदीर्घः । हाहा । ङे । वृद्धिः । हाहै । ङसिङसोर्दीर्घः । हाहाः २ । ओसि वृद्धिः। हाहौः । ङौ आद्गुणः । हाहे । शेषं विश्वपावत् । आत इति योगविभागादधातोरप्याकारलोपः क्वचित् । क्त्वः। श्नः ॥ इत्यादन्ताः ॥

हरिः । प्रथमयोः पूर्वसवर्णः । हरी ॥

जसि च।७।३।१०९॥

ह्रस्वान्तस्याङ्गस्य गुणः स्याज्जसि परे । हरयः ॥

ह्रस्वस्य गुणः।७।३।१०८॥

ह्रस्वस्य गुणः स्यात्संबुद्धौ । एङ्ह्रस्वादिति संबुद्धिलोपः । हे हरे । हरिम् । हरी । हरीन् ॥

शेषोघ्यसखि।१।४।७॥

अनदीसंज्ञौ ह्रस्वौ याविवर्णोवर्णौ तदन्तं सखिवर्जं घिसंज्ञं स्यात्।शेषः

किम्। मत्यै। एकसंज्ञाधिकारात्सिद्धे शेषग्रहणं स्पष्टार्थम्। ह्रस्वौ किम्। वातप्रम्ये। यूकिम्। मात्रे॥

आङोनाऽस्त्रियाम्।७।३।१२०॥

घेः परस्याऽऽङोना स्यादस्त्रियाम्। आङिति टासंज्ञा प्राचाम्। हरिणा। अस्त्रियां किम्। मत्या॥

घेर्ङिति।७।३।१११॥

घिसंज्ञकस्य ङिति सुपि गुणः स्यात्। हरये। घेः किम्। सख्ये।ङिति किम्। हरिभ्याम्। सुपि किम्। पट्वी। घेर्ङितीतिगुणे प्राप्ते॥

ङसिङसोश्च।६।१।११०॥

एङोङसिङसोरति परे पूर्वरूपमेकादेशः स्यात्। हरेः। हरेः। हर्योः। हरीणाम्॥

अच्चघेः।७।३।११९॥

इदुद्भ्यामुत्तरस्य ङेरौत्स्याद् घेरन्तादेशश्चाकारः।। हरौ। हर्योः। हरिषु। एवं श्रीपत्यग्निरविकव्यादयः॥

अनङ् सौ।७।१।९३॥

सख्युरङ्गस्यानङादेशः स्यादसंबुद्धौ सौ परे। ङिच्चेत्यन्तादेशः॥

अलोन्त्यात्पूर्वउपधा।१।१।६५॥

अन्त्यादलः पूर्वोवर्णउपधा संज्ञः स्यात्॥

सर्वनामस्थाने चासंबुद्धौ।६।४।८॥

नान्तस्योपधायादीर्घः स्यादसंबुद्धौ सर्वनामस्थाने परे॥

अपृक्तएकाल् प्रत्ययः।१।२।४१॥

एकाल् प्रत्ययोयः सोपृक्तसंज्ञः स्यात्॥

हल्ङ्याब्भ्यो दीर्घात् सुतिस्यपृक्तं हल्। ६। १। ६८॥

हलन्तात्परं दीर्घौ यौ ङ्यापौ तदन्ताच्च परं सुतिसीत्येतदपृक्तं हल् लुप्यते। हल्ङ्याब्भ्यः किम्। ग्रामणीः।[1] "दीर्घात्किम्। निष्कौशाम्बिः। अतिखट्वः। सुतिसीति किम्। अभैत्सीत्। तिपा सहचरितस्य सिपो ग्रहणात्सिचो ग्रहणं नास्ति। अपृक्तमिति किम्। बिभर्ति। हल् किम्। बिभेद। प्रथमहल् किम्। राजा। नलोपो न स्यात् संयोगान्तलोपस्यासिद्धत्वात्"। सखा। हे सखे॥

सख्युरसंबुद्धौ। ७। १। ९२॥

सख्युरङ्गात्परं संबुद्धिवर्जं सर्वनामस्थानं णित्कार्यकृत् स्यात्॥

अचो ञ्णिति। ७। २। ११५॥

ञिति णिति च परेऽजन्ताङ्गस्य वृद्धिः स्यात्। सखायौ। सखायः। सखायम्। सखायौ। घिसंज्ञाऽभावान्न तत्कार्यम्। सख्या। सख्ये॥

ख्यत्यात्परस्य। ६। १। ११२॥

खितिशब्दाभ्यां खीतीशब्दाभ्यां कृतयणादेशाभ्यां। परस्य ङसिङसो रुत्स्यात्। सख्युः॥

औत्। ७। ३। ११८॥

इदुद्भ्यां परस्य ङेरौत्स्यात्। उकारानुवृत्तिरुत्तरार्था। सख्यौ। शेषं हरिवत्। शोभनः सखा सुसखा। सुसखायौ। सुसखायः। अनङ्णिद्वद्भावयोराङ्गत्वात्तदन्तेपि प्रवृत्तिः। समुदायस्य सखिरूपत्वाभावादसखीति निषेधाप्रवृत्तेर्घिसंज्ञा। सुसखिना। सुसखये। ङसिङसोर्गुणे कृते कृतयणादेशत्वाभावात् ख्यत्यादित्युत्वं न। सुसखेः। सुसखौ। इत्यादि। एवमतिशयितः सखा अतिसखा। परमः सखा यस्येति विग्रहे परमसखा। परमसखायावित्यादि। गौणत्वेप्यनङ्णित्वे प्रवर्तेते। सखीमतिक्रान्तोऽतिस

१ अयं पाठो मनोरमास्थः।

खिः। लिङ्गविशिष्टपरिभाषाया अनित्यत्वाच्च टच्। हरिवत्। इहानङ् णित्वे न भवतः। गोस्त्रियोरिति ह्रस्वत्वेन सखिशब्दस्य लाक्षणिकत्वात्। लक्षणप्रतिपदोक्तयोः प्रतिपदोक्तस्यैव ग्रहणात्॥

पतिः समास एव। १। ४। ८॥

पतिशब्दः समास एव घिसंज्ञः। पत्या। पत्ये। पत्युः २। पत्यौ। शेषं हरिवत्। समासे तु भूपतिना। भूपतये। कतिशब्दो नित्यं बहुवचनान्तः॥

बहुगणवतुडतिसंख्या। १। १। २३।

एते संख्यासंज्ञाः स्युः॥

डति च। १। १। २५॥

डत्यन्ता संख्या षट्संज्ञा स्यात्॥

प्रत्ययस्य लुक्श्लुलुपः। १। १। ६१॥

लुक्श्लुलुप्शब्दैः कृतं प्रत्ययादर्शनं क्रमात्तत्तत्संज्ञं स्यात्॥

षड्भ्यो लुक्। ७। १। २२॥

षड्भ्यः परयोर्जश्शसोर्लुक् स्यात्॥

प्रत्ययलोपे प्रत्ययलक्षणम्। १। १। ६२॥

प्रत्यये लुप्तेऽपि तदाश्रितं कार्यं स्यात्। इति जसि चेति गुणे प्राप्ते॥

न लुमताङ्गस्य। १। १। ६३॥

लुक् श्लुः लुप् एते लुमन्तः। लुमता शब्देन लुप्ते तन्निमित्तमङ्गकार्यं न स्यात्। कति २। कतिभिः। कतिभ्यः २। कतीनाम्। कतिषु अस्मद्युष्मद्षट्संज्ञास्त्रिषु सरूपाः। त्रिशब्दो नित्यं बहुवचनान्तः। त्रयः। त्रीन्। त्रिभिः। त्रिभ्यः॥

त्रेस्त्रयः। ७। १। ५३॥

त्रिशब्दस्य त्रयादेशः स्यादामि। त्रयाणाम्। परमत्रयाणाम्।गौणत्वे तु नेति केचित्। प्रियत्रीणाम्। वस्तुतस्तु त्रियत्रयाम्। त्रिषु। द्विशब्दो नित्यं द्विवचनान्तः॥

त्यदादीनामः।७।२।१०२॥

एषामकारोन्तादेशः स्याद्विभक्तौ॥ द्विपर्यन्तानामेवेष्टिः॥ *॥द्वौ २। द्वाभ्याम् ३। द्वयोः २। द्विपर्यन्तानां किम्। भवान्। भवन्तौ। भवन्तः। संज्ञायामुपसर्जनत्वे च नात्वम्। सर्वाद्यन्तर्गणकार्यत्वात्। द्विर्नाम कश्चित्। द्विः।द्वी। द्वावतिक्रान्तोऽतिद्विः। हरिवत्। प्राधान्ये तु परमद्वौ। इत्यादि। औडुलोमिः। औडुलोमी। उडुलोमाः॥ लोम्नोपत्येषु बहुष्वकारोवक्तव्यः॥ *॥ बाह्वादीञोऽपवादः। औडुलोमिम्। औडुलोमी। उडुलोमान्॥ इति इदन्ताः॥

वातप्रमीरित्युणादिसूत्रेण माङ ईप्रत्ययः सच कित्।वातं प्रमिमीते वातप्रमीः। दीर्घाज्जसि च।वातप्रम्यौ। वातप्रम्यः। हे वातप्रमीः। अमि पूर्वः। वातप्रमीम्। वातप्रम्यौ। वातप्रमीन्। वातप्रम्या। वातप्रमीभ्याम् ३। वातप्रम्ये। वातप्रम्यः २। वातप्रम्योः २। वातप्रम्याम् दीर्घत्वान्न नुट्। ङौ तु सवर्णदीर्घः। वातप्रमी। वातप्रमीषु। एवं ययीपप्यादयः। यान्त्यनेनेति ययीर्मार्गः। पाति लोकमिति पपीः सूर्यः। यापोः किद्वे चेति ईप्रत्ययः। क्विबन्तवातप्रमीशब्दस्य तु अमि शसि ङौ च विशेषः। वातप्रम्यम्। वातप्रम्यः। वातप्रम्यि। एरनेकाचइति वक्ष्यमाणोयण्। प्रधीवत्। बह्व्यः श्रेयस्योयस्यसबहुश्रेयसी। दीर्घङ्यन्तत्वाद्धल्ङ्याबिति सुलोपः॥

यूस्त्र्याख्यौ नदी।१।४।३॥

ईदूदन्तौ नित्यस्त्रीलिङ्गौ नदीसंज्ञौ स्तः॥ प्रथमलिङ्गग्रहणंच॥ *॥ पूर्वं स्त्र्याख्यस्योपसर्जनत्वेपि नदीत्वं वक्तव्यमित्यर्थः॥

---

१ सर्वाद्यन्तर्गणस्त्यदादिः।

अम्बार्थनद्योर्ह्रस्वः । ७ । ३ । १०७ ॥

अम्बार्थानां नद्यन्तानांच ह्रस्वः स्यात् संबुद्धौ । हे बहुश्रेयसि । शसि बहुश्रेयसीन् ॥

आण् नद्याः । ७ । ३ । ११२ ।

नद्यन्तात्परेषां ङितामाडागमः स्यात् ॥

आटश्च । ६ । १ । ९० ॥

आटोऽचि परे वृद्धिरेकादेशः स्यात् । बहुश्रेयस्यै । बहुश्रेयस्याः । नद्यन्तात्परत्वान्नुट् । बहुश्रेयसीनाम् ॥

ङेराम्नद्याम्नीभ्यः । ७ । ३ । ११६ ॥

नद्यन्तादाबन्तान्नीशब्दाच्च ङेराम् स्यात् । इह परत्वादाटा नुट् बाध्यते । बहुश्रेयस्याम् । शेषमीप्रत्ययान्तवातप्रमीवत् । अङ्यन्तत्वान्न सुलोपः । अतिलक्ष्मीः । शेषं बहुश्रेयसीवत् । कुमारीमिच्छन् कुमारीवाचरन्वा ब्राह्मणः कुमारी । क्यजन्तादाचारक्किबन्ताद्वा कर्तरि क्विप् । हल्ङ्याबिति सुलोपः ॥

अचिश्नुधातुभ्रुवांय्वोरियङुवङौ । ६ । ४ । ७७ ॥

श्नुप्रत्ययान्तस्य इवर्णोवर्णान्तधातोर्भ्रूइत्यस्य चाङ्गस्येयङुवङौ स्तोऽजादौ प्रत्यये परे । ङिच्चेत्यन्तादेशः । आन्तरतम्यादेरियङ् ओरुवङ् । इतीयङि प्राप्ते ॥

एरनेकाचोऽसंयोगपूर्वस्य । ६ । ४ । ८२ ॥

धात्ववयवसंयोगपूर्वोन भवति यइवर्णस्तदन्तोयोधातुस्तदन्तस्यानेकाचोऽङ्गस्य यण् स्यादजादौ प्रत्यये परे । इति यण् । कुमार्यौ । कुमार्यः । हे कुमारि । अमि शसि च कुमार्यम् । कुमार्यः । कुमार्यै । कुमार्याः २ । कुमारीणाम् । कुमार्याम् । प्रधीः । प्रध्यौ । प्रध्यः । प्रध्यम् । प्रध्यः । उन्नय

तीत्युन्नीः। धातुना संयोगस्य विशेषणादिह स्यादेव यण् ।उन्न्यौ। उन्न्यः । हे उन्नीः । उन्न्यम् । ङेराम् । उन्न्याम् । एवं ग्रामणीः । अनेकाचः किम् नीः । नियौ । नियः । अमि शसि च परत्वादियङ् । नियम् । नियः । ङेराम् । नियाम् । असंयोगपूर्वस्य किम् । सुश्रियौ । यवक्रियौ ॥ गतिकारकेतरपूर्वपदस्य यण् नेष्यते ॥ * ॥ शुद्धधियौ । परमधियौ । कथं तर्हि दुर्धियोवृश्चिकभियेत्यादि । उच्यते । दुस्स्थिता धीर्येषामिति विग्रहे दुरित्यस्य धीशब्दं प्रति गतित्वमेव नास्ति । यत्क्रियायुक्ताः प्रादयस्तं प्रत्येव गत्युपसर्गसंज्ञाः । वृश्चिकशब्दस्य बुद्धिकृतमपादानत्वं नेह विवक्षितम् । वृश्चिकसंबन्धिनी भीरित्युत्तरपदलोपोवा ॥

न भूसुधियोः।६।४।८५॥

एतयोर्यण् न स्यादचि सुपि । सुधियौ । सुधियइत्यादि । सखायमिच्छति सखीयति । ततः क्विप् । अल्लोपयलोपौ । अल्लोपस्य स्थानिवत्वा द्यणिप्राप्ते क्वौलुप्तं न स्थानिवत् । एकदेशविकृतस्यानन्यतयानङ्णित्वे । सखा । सखायौ । सखायः । हे सखीः । अमिपूर्वरूपात्परत्वाद्यणि प्राप्ते ततोपि परत्वात्सख्युरसंबुद्धाविति प्रवर्तते । सखायम् । सखायौ । शसि यण् । सख्यः । सह खेन वर्ततइति सखः । तमिच्छतीति सखीः । सुखमिच्छतीति सुखीः । सुतमिच्छतीति सुतीः । सख्यौ । सुख्यौ । सुत्यौ । ख्यत्यादिति दीर्घस्यापि ग्रहणादुकारः । सख्युः । सुख्युः । सुत्युः । लूनमिच्छतीति लूनीः । क्षाममिच्छतीति क्षामीः । प्रस्तीममिच्छतीति प्रस्तीमीः । एषां ङसिङसोर्यण् । नत्वमत्वयोरसिद्धत्वात् ख्यत्यादित्युत्वम् । लून्युः । क्षाम्युः । प्रस्तीम्युः । शुष्कीयतेः शुष्कीः । इयङ् । शुष्कियौ । शुष्कियः । ङसिङसोः शुष्कियइत्यादि ॥ इति ईदन्ताः ॥

शंभुर्हरिवत् । एवं विष्णुवायुभान्वादयः ॥

तृज्वत्क्रोष्टुः।७।१।९५॥

क्रोष्टुस्तृजन्तेनतुल्यं वर्तते असंबुद्धौ सर्वनामस्थाने परे। क्रोष्टुशब्दस्य स्थाने क्रोष्टृशब्दः प्रयोक्तव्यइत्यर्थः ॥

ऋतोङिसर्वनामस्थानयोः। ७।३।११०।

ङौ सर्वनामस्थाने च परे ऋदन्ताङ्गस्य गुणः स्यात् । इति प्राप्ते ॥

ऋदुशनस्पुरुदंसोनेहसां च। ७।१।९४ ॥

ऋदन्तानामुशनसादीनां चाऽनङ् स्यादसंबुद्धौ सौपरे॥

अप्तृन्तृच्स्वसृनप्तृनेष्टृत्वष्टृक्षत्तृहोतृपोतृप्रशास्तृणाम् ॥ ।६।४।११॥

अबादीनामुपधायादीर्घः स्यादसंबुद्धौ सर्वनामस्थाने परे । नप्त्रादि ग्रहणं व्युत्पत्तिपक्षे नियमार्थम् । तेन पितृभ्रातृप्रभृतीनां न। उद्गातृशब्दस्य तु भवत्येव समर्थसूत्रे उद्गातारइति भाष्यप्रयोगात्। क्रोष्टा । क्रोष्टारौ । क्रोष्टारः । क्रोष्टारम् । क्रोष्टारौ । क्रोष्टून्॥

विभाषा तृतीयादिष्वचि। ७।१।९७॥

अजादिषु तृतीयादिषु क्रोष्टुर्वा तृज्वत् । क्रोष्ट्रा । क्रोष्ट्रे ॥

ऋत उत्।६।१।१११॥

ऋदन्तान् ङसिङसोरति परे उकारएकादेशः स्यात्। रपरत्वम् ॥

रात्सस्य। ८। २। २४॥

रेफात्संयोगान्तस्य सस्यैव लोपोनान्यस्य । रेफस्य विसर्गः। क्रोष्टुः। आमिपरत्वात्तृज्वद्भावे प्राप्ते॥नुमचिरतृज्वद्भावेभ्यो नुट् पूर्वविप्रतिषेधेन॥* क्रोष्टूनाम् । क्रोष्टरि । क्रोष्ट्रोः । पक्षे हलादौ च शंभुवत् ॥ इत्युदन्ताः ॥

हूहूः॥ हूह्वौ । हूह्वः। हूहूम् । हूह्वौ । हूहूनित्यादि । अतिचमूशब्देतु नदीकार्यं विशेषः। हे अतिचमु । अतिचम्वै। अतिचम्वाः । २ ।अतिचमूनाम्। अतिचम्वाम्। खलपूः॥

ओः सुपि। ६। ४। ८३॥

धात्ववयवसंयोगपूर्वो न भवति यउवर्णस्तदन्तो यो धातुस्तदन्तस्या नेकाचोऽङ्गस्य यण् स्यादजादौ सुपि। गतिकारकेतरपूर्वपदस्य यण् नेष्यते। खलप्वौ। खलप्वइत्यादि। एवं सुल्वादयः। अनेकाचः किम्। लूः। लुवौ। लुवः। धात्ववयवेति किम्। उल्लूः। उलल्वौ। उलूल्वः। असंयोगपूर्वस्य किम्। कटप्रुवौ कटप्रुवः। गतीत्यादि किम्। परमलुवौ। सुपि किम्। लुलुवतुः। स्वभूः। न भूसुधियोः। स्वभुवौ। स्वभुवः॥

वर्षाभ्वश्च। ६। ४। ८४॥

अस्योवर्णस्य यण् स्यादचि सुपि। वर्षाभ्वौ। वर्षाभ्वः। दृन्भतीति दृन्भूः। अन्दूदृन्भूजम्बूकफेलूकर्कन्धूदिधिषूरित्युणादिसूत्रेण व्युत्पादिताः। दृन्भ्वौ। दृन्भ्वः। दृन्भूम्। दृन्भ्वौ। दृन्भून्। शेषं हूहूवत्। दृन्निति नान्तं हिंसार्थेऽव्यये भुवः क्विप्। दृनूभूः॥ दृनूकरपुनःपूर्वस्य भुवो यण् वक्तव्यः॥*॥ दृनूभ्वम्। दृनूभ्वइत्यादि। खलपूवत्। करभ्वौ। करभ्वः। दीर्घपाठे तु कारएव कारः। स्वार्थिकः प्रज्ञाद्यण्। कारभ्वौ। कारभ्वः। पुनर्भूर्यौगिकः पुंसि। पुनर्भ्वावित्यादि। दृग्भूकाराभूशब्दौ स्वयंभूवत्॥ इत्यूदन्ताः॥

धाता। हे धातः। धातारौ। धातारः॥ ऋवर्णान्नस्य णत्वं वाच्यम्॥*॥ धातॄणामित्यादि। एवं नप्त्रादयः। उद्गातारौ। पिता। व्युत्पत्तिपक्षे नप्त्रादिग्रहणस्य नियमार्थत्वान्न दीर्घः। पितरौ। पितरः। पितरम्। पितरौ। शेषं धातृवत्। एवं जामातृभ्रात्रादयः। ना। नरौ। नरः। हे नः॥

नृ च। ६। ४। ६॥

नृ इत्येतस्य नामि वा दीर्घः स्यात्। नॄणाम्। नृणाम्॥ इति ऋदन्ताः॥

कॄ तॄ अनयोरनुकरणे प्रकृतिवदनुकरणमिति वैकल्पिकातिदेशादित्वे रपरत्वम्। कीः। किरौ। किरः। तीः। तीरौ। तिरइत्यादि गीर्वत्। इत्वाभावपक्षे तु ऋदुशनइति ऋतोङीति च तपरकरणादनङ्गुणौ न। कॄः। क्रौ। क्रः। कॄम्। क्रौ। कॄन्। क्रा। क्रे इत्यादि॥ इति ॠदन्ताः॥

गम्लृ शकॢ अनयोरनुकरणेऽनङ् । गमा । शका । गुणविषये तु लप रत्वम् । गमलौ । गमलः । गमलम् । गमलौ । गमॄन् । गम्ला । गम्ले । ङसिङसोस्तु ऋतउदित्युत्वे लपरत्वे संयोगान्तस्य लोपः।गमुल् ।शकुल् । इत्यादि । इति ऌदन्ताः ॥

सेः । सयौ । सयः । स्मृतेः । स्मृतयौ । स्मृतयः । इत्येदन्ताः ॥

गोतो णित् ।७।१।९०॥

गोशब्दात्परं सर्वनामस्थानं णिद्वत् स्यात् । गौः । गावौ । गावः ॥

औतोऽम्शसोः।६।१।९३।

आ ओत इति च्छेदः।ओकारादम्शसोरचि परे आकारएकादेशः स्यात् । शसा साहचर्यात्सुबेव अम् गृह्यते । नेह । अचिनवम् । असुनवम् । गाम् । गावौ । गाः । गवा । गवे । गोः। इत्यादि ॥ ओतोणिदिति वाच्यम॥*॥ विहितविशेषणं च ॥ *॥ तेन । सुद्यौः । सुद्यावौ । सुद्यावः । ओकारान्ताद्विहितं सर्वनामस्थानमिति व्याख्यानान्नेह । हेभानो । भानवः । उः शंभुस्मृतोयेन सः स्मृतौः । स्मृतावौ । स्मृतावः । स्मृताम् । स्मृतावौ । स्मृताः इत्यादि । इत्योदन्ताः ॥

रायोहलि ।७।२।८५॥

रैशब्दस्याऽऽकारान्तादेशः स्याद्धलि विभक्तौ । अचि आयादेशः ॥ राः । रायौ । रायः । रायम् । रायौ । रायः । राया । राभ्यामित्यादि । इत्यैदन्ताः ॥

ग्लौ । ग्लावौ । ग्लावः । ग्लावम् । ग्लावौ । ग्लावः । इत्यादि । औतोऽम्शसोरितीह नप्रवर्तते। ऐऔजितिसूत्रेण ओदौतोः सावर्ण्याभावज्ञापनात् ॥ ॥

इत्यजन्ताः पुंल्लिङ्गाः ॥

रमा ॥

औङ आपः ।७।१।१८॥

आबन्तादङ्गात्परस्यौङः शी स्यात् । औङित्यौकारविभक्तेः संज्ञा । रमे। रमाः ॥

संबुद्धौ च ।७।३।१०६॥

आप एकारः स्यात्संबुद्धौ । एङ्ह्रस्वादिति संबुद्धिलोपः । हे रमे २ । हे रमाः । रमाम् । रमे । रमाः । स्त्रीत्वान्नत्वाभावः ॥

आङि चापः ।७।३।१०५॥

आङि ओसि च परे आबन्तस्याऽङ्गस्य एकारः स्यात् । रमया । रमाभ्याम् । रमाभिः ॥

याडापः ।७।३।११३॥

आपः परस्य ङिद्वचनस्य याडागमः स्यात् । वृद्धिरेचि । रमायै । सवर्णदीर्घः । रमायाः । रमयोः । रमाणाम् । रमायाम् । रमयोः । रमासु । एवं दुर्गादयः ॥

सर्वनाम्नः स्याड्ढ्रस्वश्च ।७।३।११४॥

आबन्तात्सर्वनाम्नः परस्य ङितः स्याट् स्यादापश्च ह्रस्वः । याटोऽपवादः । सर्वस्यै । सर्वस्याः २ । एकादेशस्य पूर्वान्तत्वेन ग्रहणादामि सर्वनाम्न इति सुट् । सर्वासाम् । सर्वस्याम् । सर्वयोः । सर्वासु । एवं विश्वादयआबन्ताः ॥

विभाषा दिक्समासे बहुव्रीहौ ।१।१।२८॥

अत्र सर्वनामता वा स्यात् । उत्तरपूर्वस्यै। उत्तरपूर्वायै । दिङ्नामान्यन्तराले इति प्रतिपदोक्तस्य दिक्समासस्य ग्रहणान्नेह।योत्तरा सा पूर्वा यस्या उन्मुग्धायास्तस्यै उत्तरपूर्वायै । बहुव्रीहिग्रहणं स्पष्टार्थम् । अन्तरस्यै शालायै । बाह्यायै इत्यर्थः । अपुरीत्युक्तेर्नेह । अन्तरायै नगर्यै ॥

विभाषा द्वितीयातृतीयाभ्याम्।७।३।११५॥

आभ्यां ङितः स्याट् स्यादापश्च ह्रस्वः। इदं सूत्रं त्यक्तुं शक्यम्। तीयस्य ङित्सूपसंख्यानात्। द्वितीयस्यै। द्वितीयायै। द्वितीयस्याः२।द्वितीयायाः २। द्वितीयस्याम्। द्वितीयायाम्। शेषं रमावत्। एवं तृतीया। अम्बार्थनद्योर्ह्रस्वः। हे अम्ब। हे अक्क। हे अल्ल। असंयुक्ता ये डलकास्तद्वतां ह्रस्वो न। हे अम्बाडे। हे अम्दाले। हे अम्बिके।जरा। जरसौ। शीभावात्परत्वाज्जरस्। आमि नुटः परत्वाज्जरस्। जरसामित्यादि पक्षे हलादौ च रमावत्। इह पूर्वविप्रतिषेधेन शीभावं कृत्वा संनिपातपरिभाषाया अनित्यतां चाश्रित्य जरसी इति केचिदाहुस्तन्निर्मूलम्। यद्यपि जरसादेशस्य स्थानिवद्भावेनाबन्ततामाश्रित्य औङ आपः।आङि चापः। याडापः ह्रस्वनद्यापः। ङेराम्। इति पञ्चापि विधयः प्राप्ताः एवं नसूनिशूपृत्सु तथाप्यनल्विधावित्युक्तेर्न भवन्ति। आआबिति प्रश्लिष्य आकाररूपस्यैवाऽऽपः सर्वत्र ग्रहणात्।एवं हलूङ्याादिसूत्रेऽपि आ आप् ङी ई इति प्रश्लेषादतिखट्वः निष्कौशाम्बिरित्यादिसिद्धेर्दीर्घग्रहणं प्रत्याख्येयम् न चैवमप्यतिखट्वायेत्यत्र स्वाश्रयमाकारत्वं स्थानिवद्भावेनापूत्वं चाश्रित्य याट् स्यादिति वाच्यम् आबन्तं यदङ्गं ततः परस्य याड्विधानात्। उपसर्जनस्त्रीप्रत्यये तदादिनियमात्।पद्दन्न इति नासिकाया नस्। नसः। नसा। नोभ्यामित्यादि। पक्षे सुटि च रमावत्। निशाया निश्। निशः। निशा॥

व्रश्चभ्रस्जसृजमृजयजराजभ्राजच्छशां षः।८।।२।३६॥

व्रश्चादीनां सप्तानां छशान्तयोश्च षकारोऽन्तादेशः स्याज्झलि पदान्ते च। षस्य जश्त्वेन डकारः। निड्भ्याम्। निड्भिः। सुपि डः सीति पक्षे धुट् चर्त्वम्। तस्यासिद्धत्वाच्चयोर्द्वितीया इति टतयोष्ठथौ न। न पदान्ताट्टोरिति ष्टुत्वं न। निट्त्सु। निट्सु॥

षढोःकःसि। ८। २। ४१॥

षस्य ढस्य च कः स्यात्सकारे परे। इति तु न भवति। जश्त्वं प्रत्य सिद्धत्वात्। केचित्तु व्रश्चादिसूत्रे दादेर्धातोरितिसूत्राद्धातोरित्यनुवर्तय न्ति। तन्मते जश्त्वेन जकारे। निज्भ्याम्। निज्भिः। जश्त्वं श्चुत्वं च र्त्वम्। निचूशु। चोः कुरिति कुत्वं तु न भवति जश्त्वस्यासिद्धत्वात्॥मां सपृतनासानूनां मांस्पृत्स्नवोवाच्याः शसादौवा॥ *॥ पृतः। पृता। पृ द्भ्याम् पक्षे सुटि च रमावत्। गोपा विश्वपावत्। मतिः प्रायेण हरिवत्। स्त्रीत्वान्नत्वाभावः। मतीः। नात्वं न। मत्या।

ङितिह्रस्वश्च। १। ४। ६॥

इयङुवङ्स्थानौ स्त्रीशब्दभिन्नौ नित्यस्त्रीलिङ्गावीदूतौ ह्रस्वौ च इव र्णोवर्णौ स्त्रियां वा नदीसंज्ञौ स्तोङिति परे। आण् नद्याः। मत्यै। म तये। मत्याः मतेः। नदीत्वपक्षे औदिति ङेरौत्वे प्राप्ते॥

इदुद्भ्याम्। ७। ३। ११७॥

नदीसंज्ञकाभ्यामिदुद्भ्यां परस्य ङेराम् स्यात्।पक्षे अच्च घेः। मत्याम्। मतौ एवं श्रुतिस्मृत्यादयः॥

त्रिचतुरोःस्त्रियांतिसृचतसृ। ७। २। ९९॥

स्त्रीलिङ्गयोरेतयोरेतावादेशौ स्तोविभक्तौ परतः

अचिरऋतः। ७। २। १००॥

तिसृ चतसृ एतयोर्ऋकारस्य रेफादेशः स्यादचि। गुणदीर्घोत्वानाम पवादः। तिस्रः। २। आमि नुमचिरेति नुट्॥

नतिसृचतसृ। ६। ४। ४॥

एतयोर्नामि दीर्घो न स्यात्। तिसृणाम्। तिसृषु। स्त्रियामिति त्रिच तुरोर्विशेषणान्नेह। प्रियास्त्रयस्त्रीणि वा यस्याः सा प्रिय त्रिः। मतिवत् आमि तु प्रियत्रयाणामिति विशेषः। प्रियास्तिस्रो यस्य स इतिविग्रहे

तु प्रियतिसा । प्रियतिस्रौ । प्रियतिस्रः । प्रियतिस्रमित्यादि । प्रियास्तिस्रो यस्य तत्कुलं प्रियत्रि । स्वमोर्लुका लुप्तत्वेन प्रत्ययलक्षणाभावान्न तिस्रादेशः । न लुमतेति निषेधस्यानित्यत्वात्पक्षे प्रियतिसृ । रादेशात्पूर्वविप्रतिषेधेन नुम् प्रियतिसृणी । प्रियतिसृणि । तृतीयादिषु । वक्ष्यमाणपुंवद्भावविकल्पात्पर्यायेण नुमूरभावौ । प्रियतिस्रा । प्रियतिसृणा । इत्यादि द्वेरत्वे सत्याप् । द्वे । २ । द्वाभ्याम् । ३ । द्वयोः । २ । गौरी । गौर्यौ । गौर्यः । नदीकार्यम् । हे गौरि । गौर्यै इत्यादि । एवं वाणीनद्यादयः । प्रातिपदिकग्रहणे लिङ्गविशिष्टस्यापि ग्रहणादनङि णिद्वद्भावे चप्राप्ते ॥ विभक्तौ लिङ्गविशिष्टाग्रहणम् ॥ सखी । सख्यौ । सख्यइत्यादि गौरीवत् । अङ्यन्तत्वान्न सुलोपः । लक्ष्मीः । शेषं गौरीवत् । एवं तरीतन्त्र्यादयः ॥ स्त्री । हे स्त्रि ॥

स्त्रियाः । ६ । ४ । ७९ ॥

स्त्रीशब्दस्येयङ् स्यादजादौ प्रत्यये परे । स्त्रियौ । स्त्रियः ॥

वाम्शसोः । ६ । ४ । ८० ॥

अमि शसि च स्त्रिया इयङ् वा स्यात् । स्त्रियम् । स्त्रीम् । स्त्रियौ । स्त्रियः । स्त्रीः । स्त्रिया । स्त्रियै । स्त्रियाः । २ । स्त्रियोः । परत्वान्नुट् । स्त्रीणाम् । स्त्रियाम् । स्त्रियोः । स्त्रीषु । स्त्रियमतिक्रान्तः अतिस्त्रिः । अतिस्त्रियौ ।

गुणनाभावौत्वनुड्भिः परत्वात्पुंसि बाध्यते ।
क्लीबे नुमा च स्त्रीशब्दस्येयङित्यवधार्यताम् ।

जसि च । अतिस्त्रयः । हे अतिस्त्रे । हे अतिस्त्रियौ । हे अतिस्त्रयः । वाम्शसोः । अतिस्त्रियम् । अतिस्त्रिम् । अतिस्त्रियौ अतिस्त्रियः । अतिस्त्रीन् । अतिस्त्रिणा । घेर्ङिति । अतिस्त्रये । अतिस्त्रेः । २ । अतिस्त्रियोः । २ । अतिस्त्रीणाम् । अच्च घेः । अतिस्त्रौ ।

ओस्यौकारे च नित्यं स्यादम्शसोस्तु विभाषया ।
इयादेशोचि नान्यत्र स्त्रियाः पुंस्युपसर्जने ॥

क्लीबे तु नुम् । अतिस्त्रि । अतिस्त्रिणी । अतिस्त्रीणि । अतिस्त्रिणा । अतिस्त्रिणे । ङेप्रभृतावजादौ वक्ष्यमाणपुंवद्भावात्पक्षे प्राग्वद्रूपम् । अतिस्त्रये । अतिस्त्रिणः । २ । अतिस्त्रेः । २ । अतिस्त्रिणोः २ । अरिस्त्रियोरित्यादि । स्त्रियां तु प्रायेण । पुंवत् । शसि अतिस्त्रीः । अतिस्त्रियाः ! ङिति ह्रस्वश्चेति ह्रस्वान्तत्वप्रयुक्तो विकल्पः । अस्त्रीति तु इयङुवङ्स्थानावित्यस्यैव पर्युदासस्तत्संबद्धस्यैवानुवृत्तेर्दीर्घस्यायं निषेधो न तु ह्रस्वस्य । अतिस्त्रियै अतिस्त्रये । अतिस्त्रियः । अतिस्त्रीणाम् । अतिस्त्रियाम् । अतिस्त्रौ । श्रीः । श्रियौ । श्रियः ॥

नेयङुवङ्स्थानावस्त्री । १ । ४ । ४ ॥

इयङुवङोः स्थितिर्ययोस्तावीदूतौ नदीसंज्ञौ न स्तो न तु स्त्री ॥ हे श्रीः । श्रिये । श्रियै । श्रियाः । श्रियः ॥

वामि । १ । ४ । ५ ॥

इयङुवङ्स्थानौ स्त्र्याख्यौ यू आमि वा नदीसंज्ञौ स्तो न तु स्त्री । श्रीणाम् । श्रियाम् । श्रियि । श्रियाम् । प्रधीशब्दस्य तु वृत्तिकारादीनां मते लक्ष्मीवद्रूपम् । पदान्तरं विनापि स्त्रियां वर्तमानत्वं नित्यस्त्रीत्वमिति स्वीकारात् । लिङ्गान्तरानभिधायकत्वं तदिति कैयटमते तु पुंवद्रूपम् । प्रकृष्टाधीरिति विग्रहे तु लक्ष्मीवत् । अमि शसि च प्रध्यं प्रध्य इति विशेषः । सुष्ठुधीर्यस्याः सुष्ठु ध्यायति वेति विग्रहे तु वृत्तिमते सुधीःश्रीवत् । मतान्तरे पुंवत् । सुष्ठुधीरिति विग्रहे तु श्रीवदेव । ग्रामणीः पुंवत् । ग्रामनयनस्योत्सर्गतः पुंधर्मतया पदान्तरं विना स्त्रियामप्रवृत्तेः । एवं खलपवनादेरपि पुंधर्मत्वमौत्सर्गिकं बोध्यम् ॥ धेनुर्मतिवत् ॥

स्त्रियां च । ७ । १ । ९६ ॥

स्त्रीवाची क्रोष्टुशब्दस्तृजन्तवद्रूपं लभते

ऋन्नेभ्यो ङीप् । ४ । १ । ५ ॥

ऋदन्तेभ्योनान्तेभ्यश्च स्त्रियां ङीप्स्यात् । क्रोष्ट्री । क्रोष्ट्र्यौ । क्रोष्ट्र्यः । वधूर्गौरीवत् । भ्रूः श्रीवत् । हे सुभ्रूः । कथंतर्हि हापितः क्वासि हे सुभ्रु इति भट्टिः । प्रमादएवायमिति बहवः । खलपूः पुंवत् । पुनर्भूः दृन्करेति यणा उवङो बाधनान्नेयङुवङिति निषेधो न । हे पुनर्भु । पुनर्भ्वम् । पुनर्भ्वौ । पुनर्भ्वः ॥

एकाजुत्तरपदे णः । ८ । ४ । १२ ॥

एकाऽजुत्तरपदं यस्य तस्मिन्समासे पूर्वपदस्थान्निमित्तात्परस्य प्रातिपदिकान्तनुम्विभक्तिस्थस्य नस्य नित्यं णत्वं स्यात् । आरम्भसामर्थ्यान्नित्यत्वे सिद्धे पुनर्णग्रहणं स्पष्टार्थम् । यणं बाधित्वा परत्वान्नुट् । पुनर्भूणाम् । वर्षाभूः । भेकजातौ नित्यस्त्रीत्वाभावात् हे वर्षाभूः कैयटमते । मतान्तरे तु हेवर्षाभु । पुनर्नवायां तु हे वर्षाभु । भेक्यां पुनर्नवायां स्त्री वर्षाभूर्दर्दुरे पुमानिति यादवः । वर्षाभ्वौ । वर्षाभ्वः । स्वयंभूः पुंवत् ॥

न षट्स्वस्रादिभ्यः । ४ । १ । १० ॥

षट्संज्ञकेभ्यः स्वस्रादिभ्यश्च ङीप्टापौ न स्तः ॥

स्वसा तिस्रश्चतस्रश्च ननान्दा दुहिता तथा ।
याता मातेति सप्तैते स्वस्रादय उदाहृताः ॥

अप्तृन्निति दीर्घः । स्वसा । स्वसारौ । स्वसारः । माता पितृवत् । शसि मातॄः । द्यौर्गोवत् । राः पुंवत् । नौर्ग्लौवत् ॥

इत्यजन्ताः स्त्रीलिङ्गाः ॥

अतोम् । ७ । १ । २४ ॥

अतोङ्गात् क्लीबात्स्वमोरम् स्यात् । अमि पूर्वः । ज्ञानम् । एङ्ह्रस्वादिति हल्मात्रलोपः । हे ज्ञान ॥

नपुंसकाच्च। ७। १। १९॥

क्लीबात्परस्यौङः शी स्यात्। भसंज्ञायाम्।

यस्येति च। ६। ४। १४८॥

भस्येवर्णावर्णयोर्लोपः स्यादीकारे तद्धिते च परे। इत्यकारलोपे प्राप्ते॥ औङः श्यांप्रतिषेधोवाच्यः॥*॥ ज्ञाने॥

जश्शसोः शिः। ७। १। २०॥

क्लीबादनयोः शिः स्यात्॥

शि सर्वनामस्थानम्। १। १। ४२॥

शि इत्येतदुक्तसंज्ञं स्यात्॥

नपुंसकस्य झलचः। ७। १। ७२॥

झलन्तस्याऽजन्तस्य च क्लीबस्य नुमागमः स्यात्सर्वनामस्थाने परे। उपधादीर्घः। ज्ञानानि। पुनस्तद्वत्। शेषं रामवत्। एवं धनवन फलादयः॥

अद्ड्डतरादिभ्यः पञ्चभ्यः। ७। १। २५॥

एभ्यः क्लीबेभ्यः स्वमोरद्डादेशः स्यात्॥

टेः। ६। ४। १४३॥

डिति परे भस्य टेर्लोपः स्यात्। वावसाने। कतरत्। कतरद्। कतरे। कतराणि। भस्येति किम्। पञ्चमः। टेर्लुमत्वात्प्रथमयोरिति पूर्वसवर्णदीर्घ एङ्ह्रस्वादिति संबुद्धिलोपश्च न भवति। हे कतरत्। पुनस्तद्वत्। शेषं पुंवत्। कतमत्। अन्यत्। अन्यतरत्। इतरत्। अन्यतमशब्दस्य तु अन्यतममित्येव॥ एकतरात्प्रतिषेधोवक्तव्यः॥*॥ एकतरम्। सोरमादेशे कृते संनिपातपरिभाषया न जरस्। अजरम्। अजरसी। अजरे। परत्वाज्जरसि कृते झलन्तत्वान्नुम्॥

---

* डतरादिः सर्वाद्यन्तर्गणः।

सान्तमहतः संयोगस्य । ६ । ४ । १० ॥

सान्तसंयोगस्य महतश्च योनकारस्तस्योपधायादीर्घः स्यादसंबुद्धौ सर्वनामस्थाने परे । अजरांसि । अजराणि । अमि लुकोपवादमम्भावं बाधित्वा परत्वाज्जरस् । ततः संनिपातपरिभाषया न लुक् । अजरसम् । अजरम् । अजरसी । अजरे । अजरांसि । अजराणि । शेषं पुंवत् । पद्दन्इति हृदयोदकास्यानां हृत् उदन् आसन् । हृन्दि । हृदा । हृद्भ्यामित्यादि । उदानि उद्ना । उदभ्यामित्यादि । आसानि । आस्ना । आसभ्यामित्यादि । मांसि । मांसा । मान्भ्यामित्यादि । वस्तुतस्तु प्रभृतिग्रहणं प्रकारार्थमित्युक्तम् । अतएव भाष्ये मांस्पचन्याउखायाइत्युदाहृतम् । अयस्मयादित्वेन भत्वात्संयोगान्तलोपोन । पद्दन्इत्यत्र हि छन्दसीत्यनुवर्तितं वृत्तौ तथाप्यपोभीत्यत्र मासश्छन्दसीतिवार्तिके छन्दोग्रहणसामर्थ्याल्लोकेपि क्वचिदिति कैयटोक्तरीत्या प्रयोगमनुसृत्य पदादयः प्रयोक्तव्याइति बोध्यम् ।

ह्रस्वोनपुंसके प्रातिपदिकस्य । १ । २ । ४७ ॥

क्लीबे प्रातिपदिकस्याऽजन्तस्य ह्रस्वः स्यात् । श्रीपं ज्ञानवत् । श्रीपाय । अत्र संनिपातपरिभाषया आतोधातोरित्याकारलोपोन ॥

स्वमोर्नपुंसकात् । ७ । १ । २३ ॥

क्लीबादङ्गात्स्वमोर्लुक् स्यात् । वारि ॥

इकोचि विभक्तौ । ७ । १ ७३ ॥

इगन्तस्य क्लीबस्य नुमागमः स्यादचि विभक्तौ । वारिणी । वारीणि । नलुमतेति निषेधस्यानित्यत्वात्पक्षे संबुद्धिनिमित्तोगुणः । हे वारे । हे वारि । आङो ना । वारिणा । घेर्ङितीति गुणे प्राप्ते ॥ वृद्ध्यौत्वतृज्वद्भावगुणेभ्योनुम् पूर्वविप्रतिषेधेन ॥ * ॥ वारिणे । वारिणः । वारिणोः । नुम

चिरेति नुट् । नामीति दीर्घः । वारीणाम् । वारिणि । वारिणोः । हलादौ हरिवत् ॥

तृतीयादिषु भाषितपुंस्कं पुंवद्गालवस्य । ७ । १ । ७४ ॥

प्रवृत्तिनिमित्तैक्ये भाषितपुंस्कमिगन्तं क्लीबं पुंवद्वा स्याट्टादावचि । अनादये । अनादिने इत्यादि । शेषं वारिवत् । पीलुर्वृक्षस्तत्फलं पीलु तस्मै पीलुने । अत्र न पुंवत् । प्रवृत्तिनिमित्तभेदात् ॥

अस्थिदधिसक्थ्यक्ष्णामनङुदात्तः । ७ । १ । ७५ ॥

एषामनङ् स्याट्टादावचि सचोदात्तः । अल्लोपोनः । दध्ना । दध्ने । दध्नः । दध्नोः २ । दध्नि । दधनि । शेषं वारिवत् । एवमस्थिसक्थ्यक्षि । तदन्तस्याप्यनङ् । अतिदध्ना । सुधि । सुधिनी । सुधीनि । हे सुधे । हे सुधि । सुधिया । सुधिना । प्रध्या । प्रधिना । मधु । मधुनी । मधूनि । हे मधो । हे मधु । एवमम्ब्वादयः । सानुशब्दस्य स्नुर्वा । स्नूनि । सानूनि । प्रियक्रोष्टु । प्रियक्रोष्टुनी । तृज्वद्भावात्पूर्वविप्रतिषेधेन नुम् । प्रियक्रोष्टूनि । टादौ पुंवत्पक्षे प्रियक्रोष्ट्रा । प्रियक्रोष्टुना । प्रियक्रोष्ट्रे । प्रियक्रोष्टवे । अन्यत्र तृज्वद्भावात्पूर्वविप्रतिषेधेन नुमेव । प्रियक्रोष्टुना । प्रियक्रोष्टुने । नुमचिरेति नुट् । प्रियक्रोष्टूनाम् । सुलु । सुलुनी । सुलूनि । पुनस्तद्वत् । सुल्वा । सुलुना । धातृ । धातृणी । धातॄणि । हे धातः । हे धातृ । धात्रा । धातृणा । एवं ज्ञातृकर्त्रादयः ॥

एच इग्घ्रस्वादेशे । १ । १ । ४८ ॥

आदिश्यमानेषु ह्रस्वेषु एचइगेव स्यात् । प्रद्यु । प्रद्युनी । प्रद्यूनि । प्रद्युनेत्यादि । इह न पुंवत् । यदिगन्तं प्रद्यु इति तस्य भाषितपुंस्कत्वाभावात् । एवमग्रेपि । प्ररि । प्ररिणी । प्ररीणि । प्ररिणा । एकदेशविकृतस्यानन्यत्वाद्रायोहलीत्यात्वम् । प्रराभ्याम् । प्रराभिः । नुमचिरेतिनुट्यात्वे प्रराणामिति माधवः । वस्तुतस्तु संनिपातपरिभाषया नुट्यात्वं न । ना

मीतिदीर्घस्त्वारम्भसामर्थ्यात्परिभाषां बाधतइत्युक्तम्। प्ररीणाम्। सुनु। सुनुनी। सुनूनि। सुनुना। सुनुने। इत्यादि॥

इत्यजन्तानपुंसकलिङ्गाः॥

हो ढः।८।२।३१॥

हस्य ढः स्याज्झलि पदान्ते च। हलूङ्याबिति सुलोपः। पदान्तत्वा द्धस्य ढः। जश्त्वचर्त्वे। लिट्। लिड्। लिहौ। लिहः। लिहम्। लिहौ। लिहः। लिहा। लिड्भ्याम्। लिड्सु। लिट्त्सु॥

दादेर्धातोर्घः।८।२।३२॥

उपदेशे दादेर्धातोर्हस्य घः स्याज्झलि पदान्ते च। उपदेशे किम्। अधोगित्यत्र यथा स्यात्। दामलिहमात्मानमिच्छति दामलिह्यति। ततः क्विपि दामलिट्। अत्र मा भूत्॥

एकाचो बशो भष् झषन्तस्य स्ध्वोः।८।२।३७॥

धातोरवयवोयएकाच् झषन्तस्तदवयवस्य बशः स्थाने भष् स्यात्सकारे ध्वशब्दे पदान्ते च। एकाचोधातोरिति सामानाधिकरण्येनान्वये तु इह न स्यात्। गर्दभमाचष्टे गर्दभयति। ततः क्विप् णिलोपोगर्द्धप्। झलीति निवृत्तम्। स्ध्वोर्ग्रहणसामर्थ्यात्। तेनेह न। दुग्धम्। दोग्धा। व्यपदेशिवद्भावेन धात्ववयवत्वाद्भष्भावः। जश्त्वचर्त्वे। धुक्। धुग्। दुहौ। दुहः। षत्वचर्त्वे। धुक्षु॥

वा द्रुहमुहष्णुहष्णिहाम्।८।२।३३॥

एषां हस्य वा घः स्याज्झलि पदान्ते च। पक्षे ढः। ध्रुक्। ध्रुग्। ध्रुट्। ध्रुड्। द्रुहौ। द्रुहः। ध्रुग्भ्याम्। ध्रुड्भ्याम्। ध्रुक्षु। ध्रुड्सु। ध्रुट्त्सु। एवं मुहष्णुहष्णिहाम्॥

इग्यणः संप्रसारणम्।१।१।४५॥

यणः स्थाने प्रयुज्यमानोयइक् ससंप्रसारणसंज्ञः स्यात्॥

वाह ऊठ्।६।४।१३२॥

भस्य वाहः संप्रसारणमूठ् स्यात् ॥

संप्रसारणाच्च।६।१।१०८॥

संप्रसारणादचि पूर्वरूपमेकादेशः स्यात्। एत्येधत्यूठ्सु। विश्वौहः। विश्वौहेत्यादि। छन्दस्येव ण्विरितिपक्षे णिजन्ताद्विच् ॥

चतुरनडुहोरामुदात्तः।७।१।९८॥

अनयोराम् स्यात्सर्वनास्थाने सचोदात्तः ॥

सावनडुहः।७।१।८२॥

अस्य नुम स्यात्सौ परे। आदित्यधिकारादवर्णात्परोयं नुम्। अतोविशेषविहितनापि नुमाऽऽम्न बाध्यते। अमा च नुम्न बाध्यते। सोर्लोपः। नुम्विधिसामर्थ्याद्वसुस्रंस्विति दत्वं न।संयोगान्तलोपस्यासिद्धत्वान्नलोपो न। अनड्वान् ॥

अम् संबुद्धौ।७।१।९९॥

चतुरनडुहोरम स्यात्संबुद्धौ। आमोपवादः। हे अनड्वन्। अनड्वाहौ। अनड्वाहः। अनडुहा ॥

वसुस्रंसुध्वंस्वनडुहां दः।८।२।७२॥

सान्तवस्वन्तस्य स्रंसादेश्च दः स्यात्पदान्ते। अनडुद्भ्यामित्यादि। सान्तेति किम्। विद्वान्। पदान्तेइति किम्। स्रस्तम्। ध्वस्तम् ॥

सहेः साडः सः।८।३।५६॥

साड्रूपस्य सहेः सस्य मूर्धन्यादेशः स्यात्।तुराषाट्।तुराषाड्। तुरासाहौ। तुरासाहः। तुराषाड्भ्यामित्यादि। तुरं सहत इत्यर्थे छन्दसि सह इति ण्विः। लोके तु साहयतेः क्विप्। अन्येषामपीति पूर्वपदस्य दीर्घः ॥

दिव औत्।७।१।८४॥

दिविति प्रातिपदिकस्य औत्स्यात्सौ परे। अल्विधित्वेन स्थानिवत्वाभावाद्धल्ङ्याबिति सुलोपो न। सुद्यौः। सुदिवौ। सुदिवः। सुदिवम्। सुदिवौ॥

दिव उत्। ६। १। १३१॥

दिवोऽन्तादेश उकारः स्यात्पदान्ते। सुद्युभ्याम्। सुद्युभिः। चत्वारः। चतुरः। चतुर्भिः। चतुर्भ्यः। २॥

षट्चतुर्भ्यश्च। ७। १। ५५॥

षट्संज्ञकेभ्यश्चतुरश्च परस्यामोनुडागमः स्यात्। णत्वं। द्वित्वं। चतुर्णाम्॥

रोः सुपि। ८। ३। १६॥

सप्तमीबहुवचने रोरेव विसर्जनीयो नान्यरेफस्य। षत्वम्। षस्य द्वित्वे प्राप्ते॥

शरोऽचि। ८। ४। ४९॥

अचि परे शरो न द्वे स्तः। चतुर्षु। प्रियचत्वाः। हे प्रियचत्वः। प्रियचत्वारौ। प्रियचत्वारः। गौणत्वे तु नुट् नेष्यते। प्रियचतुराम्। प्राधान्ये तु स्यादेव। परमचतुर्णाम्। कमलं कमलां वा आचक्षाणः कमल्। कमलौ कमलः षत्वम्। कमल्षु॥

मो नो धातोः। ८। २। ६४॥

धातोर्मस्य नः स्यात्पदान्ते। नत्वस्यासिद्धत्वान्नलोपो न। प्रशाम्यतीति प्रशान्। प्रशामौ। प्रशामः। प्रशान्भ्यामित्यादि॥

किमः कः। ७। २। १०३॥

किमः कः स्याद्विभक्तौ। अकच्सहितस्याप्ययमादेशः। कः। कौ। के। कम्। कौ। कान्। इत्यादि सर्ववत्॥

इदमो मः। ७। २। १०८॥

इदमोमः स्यात्सौ परे । त्यदाद्यत्वापवादः ॥

इदोऽय् पुंसि । ७ । २ । १११ ॥

इदमइदोऽय् स्यात्सौ पुंसि । सोर्लोपः । अयम् । त्यदाद्यत्वं पररूपत्वं च ॥

दश्च । ७ । २ । १०९ ॥

इदमोदस्य मः स्याद्विभक्तौ । इमौ । इमे । त्यदादेः संबोधनं नास्तीत्युत्सर्गः ॥

अनाप्यकः । ७ । २ । ११२ ॥

अककारस्येदम इदोऽन् स्यादापि विभक्तौ । आबिति टा इत्यारभ्य सुपः पकारेण प्रत्याहारः । अनेन ॥

हलि लोपः । ७ । २ । ११३ ॥

अककारस्येदम इदो लोपः स्यादापि हलादौ ॥ नानर्थकेलोन्त्यविधिरनभ्यासविकारे ॥ ॥

आद्यन्तवदेकस्मिन् । १ । १ । २१ ॥

एकस्मिन् क्रियमाणं कार्यमादाविवाऽन्तइव स्यात् । आभ्याम् ॥

नेदमदसोरकोः । ७ । १ । ११ ॥

अककारयोरिदमदसोर्भिसऐस् न स्यात् । एत्वम् । एभिः । अत्वम् । नित्यत्वात् ङेः स्मै पश्चाद्धलि लोपः । अस्मै । आभ्याम् । एभ्यः । अस्मात् । आभ्याम् । एभ्यः । अस्य । अनयोः । एषाम् । अस्मिन् । अनयोः । एषु । ककारयोगे तु अयकम् । इमकौ । इमके । इमकम् । इमकौ । इमकान् इमकेन । इमकाभ्याम् । इमकैः ॥

इदमोन्वादेशेऽशनुदात्तस्तृतीयादौ । २ । ४ । ३२ ॥

अन्वादेशविषयस्येदमोनुदात्तोऽश् आदेशः स्यात्तृतीयादौ । अशूवचनं साकचुकार्थम् ॥

द्वितीयाटौस्स्वेनः। २।४।३४॥

द्वितीयायां टौसोश्च परतइदमेतदोरेनादेशः स्यादन्वादेशे । किंचित्कार्यं विधातुमुपात्तस्य कार्यान्तरं विधातुं पुनरुपादानमन्वादेशः। यथानेन व्याकरणमधीतमेनं छन्दोऽध्यापयेति । अनयोः पवित्रं कुलमेनयोः प्रभूतं स्वमिति। एनम्। एनौ। एनान्। एनेन । एनयोः। गणयतेर्विच्। सुगण्। सुगणौ। सुगणः। सुगण्ट्सु। सुगण्ठ्सु। सुगण्सु। क्विप्। अनुनासिकस्य क्विझलोरिति दीर्घः। सुगाण्। सुगाणौ। सुगाणः। सुगाण्सु। सुगाण्ट्सु। सुगाण्ठ्सु। परत्वादुपधादीर्घः। हल्ङ्यादिलोपः। ततो नलोपः। राजा॥

न ङिसंबुद्ध्योः। ८। २। ८॥

नस्य लोपोन स्यात् ङौ संबुद्धौ च। हे राजन्। ङौ तु छन्दस्युदाहरणम्। सुपां सुलुगिति ङेर्लुक्। निषेधसामर्थ्यात्प्रत्ययलक्षणम् । परमे व्योमन्॥ ङावुत्तरपदे प्रतिषेधो वक्तव्यः॥ * ॥ चर्मणि तिला अस्य चर्मतिलः। ब्रह्मनिष्ठः। राजानौ। राजानः।राजानम्। राजानौ। अल्लोपोनः। चुत्वम्। न चाल्लोपः स्थानिवत्। पूर्वत्रासिद्धे तन्निषेधात्। नापि बहिरङ्गतयाऽसिद्धः। यथोद्देशपक्षे षाष्ठीं परिभाषां प्रति चुत्वस्यासिद्धतयाऽन्तरङ्गाभावे परिभाषायाअप्रवृत्तेः। जञो ज्ञः। राज्ञः। राज्ञा॥

नलोपः सुप्स्वरसंज्ञातुग्विधिषु कृति। ८। २। २॥

सुब्विधौ स्वरविधौ संज्ञाविधौ कृतितुग्विधौ च नलोपोऽसिद्धोनान्यत्र राजाश्व इत्यादौ। इत्यसिद्धत्वादात्वमेत्वमैस्त्वं च न। राजभिः।राज्ञे राजभ्याम्। राजभ्यः। राज्ञः। राज्ञोः। राज्ञाम्। राज्ञि। राजनि। प्रतिदीव्यतीति प्रतिदिवा। प्रतिदिवानौ। प्रतिदिवानः। अस्य भविषयेऽल्लोपे कृते॥

हलि च। ८। २। ७७॥

रेफवान्तस्य धातोरुपधाया इकोदीर्घः स्याद्धलि । न चाऽल्लोपस्य स्थानिवत्त्वं दीर्घविधौ तन्निषेधात् । बहिरङ्गपरिभाषा तूक्तन्यायेन न प्रवर्तते । प्रतिदीव्नः प्रतिदीव्नेत्यादि । यज्वा । यज्वानौ । यज्वानः ॥

न संयोगाद्वमन्तात् । ६ । ४ । १३७ ॥

वकारमकारान्तसंयोगात्परस्यानोऽकारस्य लोपो न स्यात् । यज्वनः ॥ यज्वना । यज्वभ्यामित्यादि । ब्रह्मणः । ब्रह्मणा । ब्रह्मभ्यामित्यादि ॥

इन्हन्पूषार्यम्णां शौ । ६ । ४ । १२ ॥

एषां शावेवोपधायादीर्घो नान्यत्र इति निषेधे प्राप्ते ॥

सौ च । ६ । ४ । १३ ॥

इन्नादीनामुपधायादीर्घः स्यादसंबुद्धौ सौ परे । वृत्रहा । हेवृत्रहन् । एकाजुत्तरपदे इति णत्वम् । वृत्रहणौ । वृत्रहणः । वृत्रणहम् । वृत्रहणौ ॥

हो हन्तेर्ञ्णिन्नेषु । ७ । ३ । ५४ ॥

ञिति णिति च प्रत्यये नकारे च परे हन्तेर्हकारस्य कुत्वं स्यात् ॥

हन्तेः[1] । ८ । ४ । २२ ॥

उपसर्गस्थान्निमित्तात्परस्य हन्तेर्नस्य णत्वं स्यात् । प्रहण्यात् ॥

अत्पूर्वस्य । ८ । ४ । २२ ॥

हन्तेरत्पूर्वस्यैव नस्य णत्वं नान्यस्य । प्रघ्नन्ति । योगविभागसामर्थ्यादनन्तरस्य विधिर्वा भवति प्रतिषेधो वेति न्यायं बाधित्वा एकाजुत्तरपदे इति णत्वमपि निवर्त्यते । नकारे परे कुत्वविधिसामर्थ्यादल्लोपो न स्थानिवत् । वृत्रघ्नः वृत्रघ्ना इत्यादि । यत्तु वृत्रघ्न इत्यादौ वैकल्पिकं णत्वं माधवेनोक्तं तद्भाष्यवार्त्तिकविरुद्धम् । एवं शार्ङ्गिन्यशस्विन्नर्यमन्पूषन् । यशस्विन्निति विन्प्रत्यये इनोऽनर्थकत्वेपि इन्हन्नित्यत्र ग्रहणं भवत्येव । अनिन

---

१ यद्यपि हन्तेरत्पूर्वस्येति सूत्र सूत्रपाठे एकमेव पठितं तथापि भाष्यकृता योगविभागेन व्याख्यातमतोत्र तयोः सूत्राङ्क एक एव ।

स्मन्ग्रहणान्यर्थवता चानर्थकेन च तदन्तविधिं प्रयोजयन्तीतिवचनात्। अर्यम्णि। अर्यमणि। पूष्णि। पूषणि॥

मघवा बहुलम्।६।४।१२८॥

मघवन् शब्दस्य वा तृ इत्यन्तादेशः स्यात्। ऋ इत्॥

उगिदचां सर्वनामस्थानेऽधातोः।७।१।७०॥

अधातोरुगितोनलोपिनोऽञ्चतेश्च नुमागमः स्यात्सर्वनामस्थाने परे। उपधादीर्घः। मघवान्। इह दीर्घे कर्तव्ये संयोगान्तलोपस्याऽसिद्धत्वं न भवति बहुलग्रहणात्। तथाच श्वन्नुक्षन्निति निपातनान्मघशब्दान्मतुपा च भाषायामपि शब्दद्वयसिद्धिमाश्रित्यैतत् सूत्रं प्रत्याख्यातमाकरे। हविर्जक्षिति निश्शङ्कोमखेषु मघवानसाविति भट्टिः। मघवन्तौ। मघवन्तः। हे मघवन्। मघवन्तम्। मघवन्तौ। मघवतः। मघवता। मघवद्भ्यामित्यादि। तृत्वाभावे मघवा। छन्दसीवनिपौ चेति वनिबन्तं मध्योदात्तं छन्दस्येव। अन्तोदात्तं तु लोकेपीति विशेषः। मघवानौ। मघवानः। सुटि राजवत्॥

श्वयुवमघोनामतद्धिते।६।४।१३३॥

अन्नन्तानां भसंज्ञकानामेषामतद्धिते परे संप्रसारणं स्यात्। संप्रसारणाच्च। आद्गुणः। मघोनः। अन्नन्तानां किम्। मघवतः। मघवता। स्त्रियां मघवती। अतद्धिते किम्। माघवनम्। मघोना। मघवभ्यामित्यादि। शुनः। शुना। श्वभ्यामित्यादि। युवन्शब्दे वस्योत्वे कृते॥

न संप्रसारणे संप्रसारणम्।६।१।३७॥

संप्रसारणे परतः पूर्वस्य यणः संप्रसारणं न स्यात्। इति यकारस्य नेत्वम्। अतएव ज्ञापकादन्त्यस्य यणः पूर्वं संप्रसारणम्। यूनः। यूना। युवभ्यामित्यादि। अर्वा। हे अर्वन्॥

अर्वणस्त्रसावनञः। ६। ४। १२७॥

नञा रहितस्यार्वन्नन्तस्याङ्गस्य तृइत्यन्तादेशः स्यान्न तु सौ। उगित्वान्नुम्। अर्वन्तौ। अर्वन्तः। अर्वन्तम्। अर्वन्तौ। अर्वतः। अर्वता। अर्वद्भ्यामित्यादि। अनञः किम्। अनर्वा यज्ववत्॥

पथिमथ्यृभुक्षामात्। ७। १। ८५॥

एषामाकारोन्तादेशः स्यात्सौ परे। आआदिति प्रश्लेषेण शुद्धायाएव व्यक्तेर्विधानान्नानुनासिकः॥

इतोऽत्सर्वनामस्थाने। ७। १। ८६॥

पथ्यादेरिकारस्याऽकारः स्यात्सर्वनामस्थाने परे॥

थोन्थः। ७। १। ८७॥

पथिमथोस्थस्यन्थादेशः स्यात्सर्वनामस्थाने परे। पन्थाः। पन्थानौ। पन्थानः। पन्थानम्। पन्थानौ॥

भस्य टेर्लोपः। ७। १। ८८॥

भसंज्ञकस्य पथ्यादेष्टेर्लोपः स्यात्। पथः। पथा। पथिभ्यामित्यादि। एवं मन्थाः। ऋभुक्षाः। स्त्रियां नान्तलक्षणे ङीपि भत्वाट्टिलोपः। सुपथी सुमथी नगरी। अनृभुक्षी सेना। आत्वं नपुंसके न भवति न लुमतेति प्रत्ययलक्षणनिषेधात्। सुपथि वनम्॥ संबुद्धौ नपुंसकानां नलोपोवा वाच्यः॥*॥हे सुपथिन्। हे सुपथि। नलोपः सुप्स्वरेति नलोपस्यासिद्धत्वाद्ध्रस्वस्य गुणो न। द्विवचने भत्वाट्टिलोपः। सुपथी। शौ सर्वनामस्थानत्वात् सुपन्थानि। पुनरपि। सुपथि। सुपथी। सुपन्थानि। सुपथा। सुपथे। सुपथिभ्यामित्यादि॥

ष्णान्ता षट्। १। १। २४॥

षान्ता नान्ता च संख्या षट्संज्ञा स्यात्। षड्भ्योलुक्। पञ्च २। संख्या किम्। विप्रुषः। पामानः। शतानि सहस्राणीत्यत्र संनिपातपरिभाष

या नलुक् । सर्वनामस्थानसंनिपातेन कृतस्य नुमस्तद्विघातकत्वात् । प
ञ्चभिः । पञ्चभ्यः २ । षट्चतुर्भ्यश्चेति नुट् ॥

नोपधायाः।६।४।७॥

नान्तस्योपधायादीर्घः स्यान्नामि परे । नलोपः । पञ्चानाम् । पञ्चसु । परमपञ्च । परमपञ्चानाम् । गौणत्वे तु नलुग्नुटौ । प्रियपञ्चा । प्रियपञ्चानौ । प्रियपञ्चानः । प्रियपञ्चाम् । एवं सप्तन् नवन् दशन् ॥

अष्टनआ विभक्तौ।७।२।८४॥

अष्टनआत्वं स्याद्धलादौ विभक्तौ ॥

अष्टाभ्यऔश्।७।१।२१॥

कृताकारादष्टनः परयोर्जस्शसोरौश् स्यात् । अष्टभ्यइति वक्तव्ये कृतात्वनिर्देशोजस्शसोर्विषये आत्वं ज्ञापयति । वैकल्पिकं चेदमष्टनआत्वमष्टनोदीर्घादिति सूत्रे दीर्घग्रहणाज्ज्ञापकात् । अष्टौ २ । परमाष्टौ । अष्टाभिः । अष्टाभ्यः २ । अष्टानाम् । अष्टासु । आत्वाभावे । अष्ट २ । इत्यादि पञ्चवत् । गौणत्वेत्वात्वाभावे राजवत् । शसि प्रियाष्ट्नः । इह पूर्वस्मादपि विधावल्लोपस्य स्थानिवद्भावान्न ष्टुत्वम् । कार्यकालपक्षे बहिरङ्गस्याऽल्लोपस्यासिद्धत्वाद्वा । प्रियाष्ट्ना । इत्यादि । जश्शसोरनुमीयमानमात्वंप्राधान्यएव न तु गौणतायाम् । तेन प्रियाष्ट्नोहलादावेव वैकल्पिकमात्वम् । प्रियाष्टाभ्याम् । प्रियाष्टाभिः । प्रियाष्टाभ्यः २ । प्रियाष्टासु । प्रिय।ष्ट्नोराजवत्सर्वं हाहावच्चापरं हलि । भषूभावः । जश्त्वचर्त्वे । भुत् । भुद् । बुधौ । बुधः । बुधा । भुद्भ्याम् । भुत्सु ॥

ऋत्विग्दधृक्स्रग्दिगुष्णिगञ्चुयुजिक्रुञ्चां च।३।२।५९॥

एभ्यः क्विन् स्यात् । अलाक्षणिकमपि किंचित्कार्यं निपातमाल्लभ्यते । निरुपपदाद्युजेः क्विन् । कनावितौ ॥

कृदतिङ्।३।१।९३॥

संनिहिते धात्वधिकारे तिङ्भिन्नः प्रत्ययः कृत्संज्ञः स्यात् ॥

वेरपृक्तस्य।६।१।६७॥

अपृक्तस्य वस्य लोपः स्यात् ।कृत्तद्धितेति प्रातिपदिकत्वात्स्वादयः॥

युजेरसमासे।७।१।७१॥

युजेःसर्वनामस्थानेनुम्स्यादसमासे । सुलोपः। संयोगान्तस्य लोपः॥

क्विन्प्रत्ययस्य कुः।८।२।६२॥

क्विन्प्रत्ययोयस्मात्तस्य कवर्गोन्तादेशः स्यात्पदान्ते । नस्य । कुत्वेनानुनासिकोङकारः । युङ् । नश्चापदान्तस्येति नुमोऽनुस्वारः परसवर्णः । तस्याऽसिद्धत्वाच्चोः कुरिति कुत्वं न । युञ्जौ । युञ्जः । युञ्जम् । युञ्जौ । युजः । युजा । युग्भ्यामित्यादि । असमासे किम् ॥

चोःकुः।८।२।३०॥

चवर्गस्यकवर्गः स्याज्झलि पदान्ते च । इति कुत्वम् । क्विन्प्रत्ययस्येति कुत्वस्यासिद्धत्वात्।सुयुक् । सुयुग् । सुयुजौ । सुयुजः । युजेरिति धातुपाठपठितेकारविशिष्टस्यानुकरणं न त्विका निर्देशः । तेनेह न । युज्यते समाधत्ते इति युक् । युज समाधौ दैवादिकआत्मनेपदी । संयोगान्तलोपः । खन् । खञ्जौ । खञ्जः । इत्यादि । व्रश्चेति षत्वम् । जश्त्वचर्त्वे । राट् । राड् । राजौ । राजः । राट्सु । राट्त्सु । एवं विभ्राट् । देवेट् । देवेजौ । देवेजः । विश्वसृट् । विश्वसृड् । विश्वसृजौ । विश्वसृजः । इह सृजियज्योः कुत्वंनेति क्लीबे वक्ष्यते। परिमृट् । षत्वविधौ राजिसाहचर्यात्टुभ्राजृदीप्ताविति फणादिरेव गृह्यते। यस्तु एजृ भ्राजृ दीप्ताविति तस्य कुत्वमेव । विभ्राक् विभ्राग् । विभ्राग्भ्यामित्यादि ॥

परौ व्रजेः षः पदान्ते ॥**॥ परावुपपदे व्रजेः क्विप् स्याद्दीर्घश्च पदा

न्तविषये षत्वं च। परित्यज्य सर्वं व्रजतीति परिव्राट्। परिव्राजौ। परिव्राजः॥

विश्वस्य वसुराटोः। ६। ३। १२८॥

विश्वशब्दस्य दीर्घः स्याद्वसौ राट्शब्दे च परे। विश्वं वसु यस्य स विश्वावसुः। राडिति पदान्तोपलक्षणार्थम्। चर्त्वमविवक्षितम्। विश्वाराट्। विश्वाराड्। विश्वराजौ। विश्वराजः॥ विश्वाराड्भ्यामित्यादि॥

स्कोः संयोगाद्योरन्ते च। ८। २। २९॥

पदान्ते झलि च परे यः संयोगस्तदाद्योः सकारककारयोर्लोपः स्यात्। भृट्। भृड्। सस्य श्चुत्वेन शः। तस्य जश्त्वेन जः। भृज्जौ। भृज्जः। ऋत्विगित्यादिना ऋतावुपपदे यजेः किन्। किन्नन्तत्वात्कुत्वम्। ऋत्विक्। ऋत्विग्। ऋत्विजौ। ऋत्विजः। रात्सस्येति नियमान्न संयोगान्तलोपः। ऊर्क्। ऊर्ग्। ऊर्जौ। ऊर्जः। त्यदाद्यत्वं पररूपत्वं च॥

तदोः सः सावनन्त्ययोः। ७। २। १०६॥

त्यदादीनां तकारदकारयोरनन्त्ययोः सः स्यात्सौ परे। स्यः। त्यौ। त्ये। त्यम्। त्यौ। त्यान्। सः। तौ। ते। परमसः। परमतौ। परमते। द्विपर्यन्तानामित्येव। नेह। त्वम्। न च तकारोच्चारणसामर्थ्यादिति वाच्यम्। अतित्वमिति गौणे चरितार्थत्वात्। संज्ञायां गौणत्वे चात्वसत्वे न। त्यद्। त्यदौ। त्यदः। अतित्यद्। अतित्यदौ। अतित्यदः। यः। यौ। ये। एषः। एतौ। एते। अन्वादेशे तु एनम्। एनौ। एनान्। एनेन। एनयोः २॥

ङे प्रथमयोरम्। ७। १। २८॥

युष्मदस्मद्भ्यां परस्य ङे इत्येतस्य प्रथमाद्वितीययोश्चामादेशः स्यात्॥

मपर्यन्तस्य। ७। २। ९१॥

इत्यधिकृत्य॥

त्वाहौ सौ। ७। २। ९४॥

युष्मदस्मदोर्मपर्यन्तस्य त्व अह इत्येतावादेशौ स्तः सौ परे ॥

शेषे लोपः। ७। २। ९०॥

आत्वयत्वनिमित्तेतरविभक्तौ परतोयुष्मदस्मदोरन्त्यस्य लोपः स्यात्। अतोगुणे। अमि पूर्वः। त्वम्। अहम्। ननु त्वं स्त्री अहं स्त्री इत्यत्र त्व अम् अह अम् इति स्थिते अमि पूर्वरूपत्वं परमपि बाधित्वाऽन्तरङ्ग त्वाट्टाप् प्राप्नोति। सत्यम्। अलिङ्गे युष्मदस्मदी। तेन स्त्रीत्वाभावान्न टाप् यद्वा। शेष इति सप्तमी स्थानिनोऽधिकरणत्वविवक्षया तेन मपर्यन्ताच्छे षस्य अद् इत्यस्य लोपः स्यात्। सच परोप्यन्तरङ्गे अतोगुणे कृते प्रवर्तते। अदन्तत्वाभावान्न टाप्। परमत्वम्। परमाहम्। अतित्वम्। अत्यहम्॥

युवावौ द्विवचने। ७। २। ९२॥

द्वयोरुक्तौ युष्मदस्मदोर्मपर्यन्तस्य युवावौ स्तोविभक्तौ ॥

प्रथमायाश्च द्विवचने भाषायाम्। ७। २। ८८॥

इह युष्मदस्मदोराकारोन्तादेशः स्यात्। औङीत्येवसुवचम्। भाषायां किम्। युवं वस्त्राणि। युवाम्। आवाम्। मपर्यन्तस्य किम्। साकच् कस्य मा भूत् युवकाम्। आवकाम्। त्वया मयेत्यत्र त्व्या म्येति मा भूत्। युवकाभ्यामावकाभ्यामिति च न सिध्येत्॥

यूयवयौ जसि। ७। २। ९३॥

स्पष्टम्। यूयम्। वयम्। परमयूयम्। परमवयम। अतियूयम्। अतिवयम्। इह शेषे लोपोन्त्यलोपइति पक्षे जसः शी प्राप्तः। अङ्गकार्ये कृते पुनर्नाङ्गकार्यमिति न भवति। ङे प्रथमयोरित्यत्र मकारान्तरं प्रश्लिष्य अम् मान्त एवावशिष्यते नतु विक्रियत इति व्याख्यानाद्वा ॥

त्वमावेकवचने। ७। २। ९७॥

एकस्योक्तौ युष्मदस्मदोर्मपर्यन्तस्य त्वमौ स्तोविभक्तौ ॥

द्वितीयायां च। ७। २। ८७॥

युष्मदस्मदोराकारः स्यात्। त्वाम्। माम्। युवाम्। आवाम्॥

शसो न। ७। १। २९॥

नेत्यविभक्तिकम्। युष्मदस्मद्भ्यां परस्य शसोनकारः स्यादमोऽपवादः। आदेः परस्य। संयोगान्तस्य लोपः। युष्मान्। अस्मान्॥

योऽचि। ७। २। ८९॥

अनयोर्यकारादेशः स्यादनादेशेऽजादौ परतः। त्वया। मया॥

युष्मदस्मदोरनादेशे। ७। २। ८६॥

अनयोराकारः स्यादनादेशे हलादौ विभक्तौ। युवाभ्याम्। आवाभ्याम्। युष्माभिः। अस्माभिः॥

तुभ्यमह्यौ ङयि। ७। २। ९५॥

अनयोर्मपर्यन्तस्य तुभ्यमह्यौ स्तोङयि। अमादेशः। शेषे लोपः। तुभ्यम्। मह्यम्। परमतुभ्यम्। परममह्यम्। अतितुभ्यम्। अतिमह्यम्। युवाभ्याम्। आवाभ्याम्॥

भ्यसोभ्यम्। ७। १। ३०॥

भ्यसोभ्यम् अभ्यम् वा आदेशः स्यात्। आद्यः शेषे लोपस्यान्त्यलोपत्वएव। तत्राङ्गवृत्तपरिभाषया एत्वं न। अभ्यम् तु पक्षद्वयेपि साधुः। युष्मभ्यम्। अस्मभ्यम्॥

एकवचनस्य च। ७। १। ३२॥

आभ्यां पञ्चम्येकवचनस्य अत्स्यात्। त्वत्। मत्। ङसेश्चेति सुवचम्। युवाभ्याम्। आवाभ्याम्॥

पञ्चम्या अत्। ७। १। ३१॥

आभ्यां पञ्चम्या भ्यसोऽत्स्यात्। युष्मत्। अस्मत्॥

तवममौ ङसि। ७। २। ९६॥

अनयोर्मपर्यन्तस्य तवममौ स्तो ङसि॥

युष्मदस्मद्भ्यां ङसोऽश्। ७। १। २७॥

स्पष्टम्। तव। मम। युवयोः। आवयोः॥

साम आकम्। ७। १। ३३॥

आभ्यां परस्य साम आकम् स्यात्। भाविनः सुटो निवृत्त्यर्थं ससुट्कनिर्देशः। युष्माकम्। अस्माकम्। त्वयि। मयि। युवयोः। आवयोः। युष्मासु। अस्मासु॥

समस्यमाने ह्येकत्ववाचिनी युष्मदस्मदी।
समासार्थोऽन्यसंख्यश्चेत्स्तो युवावौ त्वमावपि॥ १॥
सुजस्ङेङस्सु परत आदेशाः स्युः सदैव ते।
त्वाहौ यूयवयौ तुभ्यमह्यौ तवममावपि॥ २॥
एते परत्वाद्बाधन्ते युवावौ विषये स्वके।
त्वमावपि प्रबाधन्ते पूर्वविप्रतिषेधतः॥ ३
ह्येकसंख्यः समासार्थो बह्वर्थे युष्मदस्मदी॥
तयोरह्येकतार्थत्वान्न युवावौ त्वमौ न च॥ ४॥

त्वां मां वा अतिक्रान्त इति विग्रहे अतित्वम्। अत्यहम्। अतित्वाम्। अतिमाम्। अतियूयम्। अतिवयम्। अतित्वाम् २। अतिमाम् २। अतित्वान्। अतिमान्। अतित्वया। अतिमया। अतित्वाभ्याम्। अतिमाभ्याम्। अतित्वाभिः। अतिमाभिः। अतितुभ्यम्। अतिमह्यम्। अतित्वाभ्याम्। अतिमाभ्याम्। अतित्वभ्यम्। अतिमभ्यम्। ङसिभ्यसोः। अतित्वत् २। अतिमत् २। भ्यामि प्राग्वत्। अतितव। अतिमम। अतित्वयोः। अतिमयोः। अतित्वाकम्। अतिमाकम्। अतित्वयि। अतिमयि। अतित्वयोः। अतिमयोः। अतित्वासु। अतिमासु। युवाम्। आवां। ८

अतिक्रान्तइतिविग्रहे सुजस्ङेङस्सु प्राग्वत् । औअनऔट्सु । अतियुवाम् ३ । अत्यावाम् ३ । अतियुवान् । अत्यावान् । अतियुवया । अत्यावया । अतियुवाभ्याम् ३ । अत्यावाभ्याम् ३ । अतियुवाभिः । अत्यावाभिः । भ्यसि अतियुवभ्यम् । अत्यावभ्यम् । ङसिभ्यसोः । अतियुवत् २ । अत्यावत् २ । ओसि अतियुवयोः २ । अत्यावयोः २ । अतियुवाकम् । अत्यावाकम् । अतियुवयि । अत्यावयि । अतियुवासु । अत्यावासु । युष्मानस्मान्वेति विग्रहे सुजस्ङेङस्सु प्राग्वत् । औ अम् औट्सु । अतियुष्माम् ३ । अत्यस्माम् ३ । अतियुष्मान् । अत्यस्मान् । अतियुष्मया । अत्यस्मया । अतियुष्माभ्याम् ३ । अत्यस्माभ्याम् ३ । अतियुष्माभिः । अत्यस्माभिः । भ्यसि । अतियुष्मभ्यम् । अत्यस्मभ्यम् । ङसिभ्यसोः । अतियुष्मत् । अत्यस्मत् । ओसि । अतियुष्मयोः २ । अत्यस्मयोः २ । अतियुष्माकम् । अत्यस्माकम् । अतियुष्मयि । अत्यस्मयि । अतियुष्मासु । अत्यस्मासु ॥

पदस्य । ८ । १ । १६ ॥

पदात् । ८ । १ । १७ ॥

अनुदात्तं सर्वमपादादौ । ८ । १ । १८ ॥

इत्यधिकृत्य ॥

युष्मदस्मदोः षष्ठीचतुर्थीद्वितीयास्थयोर्वांनावौ । ८ । १ । २० ॥

पदात्परयोरपादादौ स्थितयोरनयोः षष्ठ्यादिविशिष्टयोर्वान्नावित्यादेशौस्तस्तौ चानुदात्तौ ॥

बहुवचनस्य वस्नसौ । ८ । १ । २१ ॥

उक्तविधयोरनयोः षष्ठ्यादिबहुवचनान्तयोर्वसूनसौ स्तः ।वान्नावोरप वादः ॥

तेमयावेकवचनस्य।८।१।२२॥

उक्तविधयोरनयोः षष्ठीचतुर्थ्येकवचनान्तयोस्ते मे एतौ स्तः ॥

त्वामौ द्वितीयायाः।८।१।२३॥

द्वितीयैकवचनान्तयोस्त्वा मा एतौ स्तः ।

श्रीशस्त्वाऽवतु मापीह दत्तात्ते मेपि शर्म सः ।
स्वामी ते मेपि स हरिः पातु वामपि नौ विभुः ॥ १ ॥
सुखं वां नौ ददात्वीशः पतिर्वामपि नौ हरिः ।
सोव्याद्वोनः शिवं वोनोदद्यात्सेव्योत्र वः स नः ॥ २ ॥

पदात्परयोः किम् । वाक्यादौ मा भूत् । त्वां पातु मां पातु । अपादादौ किम् ।

वेदैरशेषैः संवेद्योस्मान्कृष्णः सर्वदावतु ।

स्थग्रहणाच्छ्रूयमाणविभक्तिकयोरेव । नेह । इति युष्मत्पुत्रोब्रवीति । इत्यस्मत्पुत्रोब्रवीति ॥समानवाक्ये निघातयुष्मदस्मदादेशावक्तव्याः ॥*॥ एकतिङ् वाक्यम् । तेनेह न । ओदनं पच तव भविष्यति । इह तु स्यादेव। शालीनां ते ओदनं दास्यामीति ॥ एते वांनावादयआदेशाअनन्वादेशे वा वक्तव्याः ॥ * ॥ अन्वादेशे तु नित्यं स्युः । धाता ते भक्तोस्ति धाता तव भक्तोस्तीति वा । तस्मै ते नम इत्येव ॥

नचवाहाऽहैवयुक्ते।८।१।२४॥

चादिपञ्चकयोगे नैते आदेशाः स्युः । हरिस्त्वां मां च रक्षतु । कथं त्वां मां वा न रक्षेदित्यादि युक्तग्रहणात्साक्षाद्योगेऽयं निषेधः । परंपरासंबन्धे तु आदेशः स्यादेव । हरोहरिश्च मे स्वामी ॥

पश्यार्थैश्चानालोचने।८।१।२५॥

अचाक्षुषज्ञानार्थैर्धातुभिर्योगे एते आदेशान स्युः । चेतसा त्वां समीक्षते । परम्परासम्बन्धेप्ययं निषेधः ।भक्तस्तव रूपं ध्यायति। आलोचने तु भक्तस्त्वा पश्यति चक्षुषा ॥

सपूर्वायाः प्रथमायाविभाषा।८।१।२६॥

विद्यमानपूर्वात्प्रथमान्तात्परयोरनयोरन्वादेशेप्येते आदेशावा स्युः । भक्तस्त्वमप्यहं तेन हरिस्त्वां त्रायते समाम् । त्वा मेति वा ॥

सामन्त्रितम्।२।३।४८॥

संबोधने या प्रथमा तदन्तमामन्त्रितसंज्ञं स्यात् ॥

आमन्त्रितं पूर्वमविद्यमानवत्।८।१।७२॥

स्पष्टम् । अग्ने तव । देवास्मान्पाहि । अग्ने नय । अग्ने इन्द्र वरुण । इह युष्मदस्मदोरादेशस्तिङन्तनिघातआमन्त्रितनिघातश्च न । सर्वदा रक्षदेव नइत्यत्र तु देवेत्यस्याविद्यमानवद्भावेपि ततः प्राचीनं रक्षेत्येतदाश्रित्यादेशः । एवमिमं मे गङ्गे यमुने इति मन्त्रे यमुनइत्यादिभ्यः प्राचीनामन्त्रिताविद्यमानवद्भावेपि मेशब्दमेवाश्रित्य सर्वेषां निघातः ॥

नामन्त्रिते समानाधिकरणे सामान्यवचनम्।८।१।७३॥

विशेष्यं समानाधिकरणे आमन्त्रिते परे नाविद्यमानवत्स्यात् । हरे दयालोनः पाहि । अग्ने तेजस्विन् ॥

विभाषितं विशेषवचने।८।१।७४॥

अत्र भाष्यम् । बहुवचनमिति वक्ष्यामीति । बहुवचनान्तं विशेष्यं समानाधिकरणे आन्त्रिते विशेषणे परे अविद्यमानवद्वा । यूयं प्रभवः देवाः शरण्यायुष्मान् भजे । वो भजे इति वा । इहान्वादेशेपि वैकल्पिकाआदेशाः । सुपात् । सुपाद् । सुपादौ । सुपादः । सुपादम् । सुपादौ ॥

पादः पत् । ६ । ४ । १३० ॥

पाच्छब्दान्तं यदङ्गं भं तदवयवस्य पाच्छब्दस्य पदादेशः स्यात् । सुपदः । सुपदा । सुपाद्भ्यामित्यादि । अग्निं मन्थतीत्यग्निमत् । अग्निमद् । अग्निमथौ । अग्निमथः । अग्निमद्भ्यामित्यादि । ऋत्विगादिसूत्रेणाञ्चेः सुप्युपपदे क्विन् ॥

अनिदितां हल उपधायाः क्ङिति । ६ । ४ । २४ ॥

हलन्तानामनिदितामङ्गानामुपधायानस्य लोपः स्यात्किति ङिति च । उगिदचामिति नुम् । संयोगान्तस्य लोपः । नुमोनकारस्य क्विन्प्रत्ययस्य कुरिति कुत्वेन ङकारः । प्राङ् । अनुस्वारपरसवर्णौ । प्राञ्चौ । प्राञ्चः । प्राञ्चम् । प्राञ्चौ ॥

अचः । ६ । ४ । १३८ ॥

लुप्तनकारस्याञ्चतेर्भस्याकारस्य लोपः स्यात् ॥

चौ । ६ । ३ । १३८ ॥

लुप्ताकारनकारेऽञ्चतौ परे पूर्वस्याणोदीर्घः स्यात् । प्राचः । प्राचा । प्राग्भ्यामित्यादि । प्रत्यङ् । प्रत्यञ्चौ । प्रत्यञ्चः । प्रत्यञ्चम् । प्रत्यञ्चौ । अच इति लोपस्य विषयेन्तरङ्गोपि यण् न प्रवर्तते । अकृतव्यूहाइति परिभाषया । प्रतीचः । प्रतीचा । अमुमञ्चतीति विग्रहे । अदस् अञ्च् । इतिस्थिते

विष्वग्देवयोश्च टेरद्र्यञ्चतावप्रत्यये । ६ । ३ । ९२ ॥

अनयोः सर्वनाम्नश्च टेरद्र्यादेशः स्यादप्रत्ययान्तेञ्चतौ परे । अदद्रिअञ्च् इति स्थिते यण् ॥

अदसोऽसेर्दादु दो मः । ८ । २ । ८० ॥

अदसोऽसान्तस्य दात्परस्य उदूतौ स्तो दस्य मश्च । उ इति ह्रस्वदीर्घयोः समाहारद्वन्द्वः । आन्तरतम्याद्ध्रस्वव्यञ्जनयोर्ह्रस्वोदीर्घस्य दीर्घः । अमुमुयङ् । अमुमुयञ्चौ । अमुमुयञ्चः । अमुमुयञ्चम् । अमुमुयञ्चौ । अमुमु

ईचः। अमुमुईचा। अमुमुयग्भ्यामित्यादि। मुत्वस्याऽसिद्धत्वान्न यण्। अन्त्यबाधेऽन्त्यसदेशस्येति परिभाषामाश्रित्य परस्यैव मुत्वं वदतां मते अदमुयङ्। अः सेः सकारस्य स्थाने यस्य सः असिरिति व्याख्यानात् त्यदाद्यत्वविषयएव मुत्वं नान्यत्रेति पक्षे अदद्र्यङ्। उक्तं च।

अदसोऽद्रेः पृथङ्मुत्वं केचिदिच्छन्ति लत्ववत्।
केचिदन्त्यसदेशस्य नेत्येकेसेर्हि दृश्यतइति॥

विष्वग्देवयोः किम्। अश्वाची अश्चतौ किम्। विष्वग्युक्। अप्रत्यये किम। विष्वगञ्चनम्। अप्रत्ययग्रहणं ज्ञापयति अन्यत्र धातुग्रहणे तदादिविधिरिति। तेनाऽयस्कारः। अतः कृकमीति सः। उदङ्। उदञ्चौ। उदञ्चः। शसादावचि॥

उद ईत्। ६। ४। १३९॥

उच्छब्दात्परस्य लुप्तनकारस्याञ्चतेर्भस्याकारस्य ईत्स्यात्। उदीचः उदीचा। उदग्भ्यामित्यादि॥

समः समि। ६। ३। ९३॥

अप्रत्ययान्तेञ्चतौ परे। सम्यङ्। सम्यञ्चौ। सम्यञ्चः। समीचः। समीचा॥

सहस्य सध्रिः। ६। ३। ९५॥

अप्रत्ययान्तेञ्चतौ परे। सध्र्यङ्॥

तिरसस्तिर्यलोपे। ६। ३। ९४॥

अलुप्ताऽकारेञ्चतावप्रत्ययान्ते परे तिरसस्तिर्यादेशः स्यात्। तिर्यङ् तिर्यञ्चौ। तिर्यञ्चः। तिर्यञ्चम्। तिर्यञ्चौ। तिरश्चः। तिरश्चा। तिर्यग्भ्यामित्यादि॥

नाञ्चेः पूजायाम्। ६। ४। ३०॥

पूजार्थस्याञ्चतेरुपधायानस्य लोपोन स्यात्। अलुप्तनकारत्वान्न

नुम् । प्राङ् । प्राञ्चौ । प्राञ्चः । नलोपाभावादकारलोपोन प्राञ्चः । प्राञ्चा । प्राङ्भ्याम् । प्राङ्क्षु । प्राङ्षु । एवं पूजार्थे प्रत्यङ्ङादयः । क्रुञ्चकौटिल्याल्पीभावयोः । अस्य ऋत्विगादिना नलोपाभावोऽपि निपात्यते । क्रुङ् । क्रुञ्चौ । क्रुञ्चः । क्रुङ्भ्यामित्यादि । चोः कुः । पयोमुक् । पयोमुग् । पयोमुचौ । पयोमुचः । व्रश्चेति षत्वं । स्कोरितिसलोपः । जश्त्वचर्त्वे । सुवट् । सुवड् । सुवृश्चौ । सुवृश्चः । सुवट्सु । सुवट्त्सु ॥ वर्तमाने पृषन्महद्बृहज्जगच्छतृवच्च ॥ * * ॥ एते निपात्यन्ते शतृवच्चैषां कार्यं स्यात् । उगित्त्वान्नुम् । सान्तमहतइति दीर्घः । मह्यते पूज्यते इति महान् । महान्तौ । महान्तः । हे महन् । महतः महता । महद्भ्यामित्यादि ॥

अत्वसन्तस्य चाधातोः । ६ । ४ । १४ ॥

अत्वन्तस्योपधायादीर्घः स्याद्धातुभिन्नासन्तस्य चासंबुद्धौ सौ परे । परं नित्यं च नुमं बाधित्वा वचनसामर्थ्याददौ दीर्घः । ततोनुम् । धीमान् । धीमन्तौ । धीमन्तः । हे धीमन् । शसादौ । महद्वत् । धातोरप्यत्वन्तस्य दीर्घः । गोमन्तमिच्छति गोमानिवाचरतीति वा क्यजन्तादाचारक्विबन्ताद्वा कर्तरि क्विप् । उगिदचामिति सूत्रेऽजूग्रहणं नियमार्थम् । धातोश्चेदुगित्कार्यं तर्ह्यञ्चतेरेवेति तेन स्रत् ध्वत् इत्यादौ न । अधातोरिति तु अधातुभूतपूर्वस्यापि नुमर्थम् गोमान् । गोमन्तौ गोमन्तः । इत्यादि । भातेर्डवतुः । भवान् । भवन्तौ । भवन्तः । शत्रन्तस्य त्वत्वन्तत्वाभावान्न दीर्घः । भवतीति भवन् ॥

उभे अभ्यस्तम् । ६ । १ । ५ ॥

षाष्ठद्वित्वप्रकरणे ये द्वे विहिते ते उभे समुदिते अभ्यस्तसंज्ञे स्तः ॥

नाभ्यस्ताच्छतुः । ७ । १ । ७८ ॥

अभ्यस्तात्परस्य शतुर्नुम् न स्यात् । ददत् ददद् । ददतौ । ददतः ॥

जक्षित्यादयः षट् । ६ । १ । ६ ॥

षड् धातवोऽन्ये जक्षितिश्चसप्तम एतेऽभ्यस्तसंज्ञाः स्युः। जक्षत्। जक्षद्। जक्षतौ। जक्षतः। एवं जाग्रत्। दरिद्रत्। शासत्। चकासत्। दीधीवेव्योर्ङित्वेपि छान्दसत्वाद्व्यत्ययेन परस्मैपदम्। दीध्यत्। वेव्यत्। गुप्। गुब्। गुपौ। गुपः। गुब्भ्यामित्यादि॥

त्यदादिषु दृशोऽनालोचने कञ्च। ३। २। ६०॥

त्यदादिषूपपदेष्वज्ञानार्थाद्दृशेर्धातोः कञ् स्याच्चात् क्विन्॥

आ सर्वनाम्नः। ६। ३। ९१॥

सर्वनाम्नआकारोऽन्तादेशः स्याद्दृग्दृशवतुषु। कुत्वस्यासिद्धत्वाद्व्रश्चेतिषः। तस्य जश्त्वेन डस्तस्य कुत्वेन गः, तस्य चर्त्वेन पक्षे कः। तादृक्। तादृग्। तादृशौ। तादृशः। षत्वापवादत्वात्कुत्वेन खकारइति कैयटः। हरदत्तादिमते तु चर्त्वाभावपक्षे खएव श्रूयते न तु गः। जश्त्वं प्रति कुत्वस्याऽसिद्धत्वाद्धिगादिभ्योयदिति निर्देशान्नासिद्धत्वमिति वा बोध्यम्। व्रश्चेति षत्वम्। जश्त्वचर्त्वे। विट्। विड्। विशौ। विशः। विशम्॥

नशेर्वा। ८। २। ६३॥

नशेः कवर्गोन्तादेशोवा स्यात्पदान्ते। नक्। नग्। नट्। नड्। नशौ। नशः। नग्भ्याम्। नड्भ्यामित्यादि॥

स्पृशोऽनुदके क्विन्। ३। २। ५८॥

अनुदके सुप्युपपदे स्पृशेः क्विन् स्यात्। घृतस्पृक्। घृतस्पृग्। घृतस्पृशौ। घृतस्पृशः। क्विन् प्रत्ययोयस्मादिति बहुव्रीह्याश्रयणात् क्विप्यपि कुत्वम्। स्पृक्। षडगकाः प्राग्वत्। ञिधृषा प्रागल्भ्ये। अस्मादृत्विगादिना क्विन् द्वित्वमन्तोदात्तत्वं च निपात्यते। कुत्वात्पूर्वं जश्त्वेन डः, गः कः। धृष्णोतीति दधृक्। दधृग्। दधृषौ। दधृषः। दधृग्भ्यामित्यादि। रत्नानि मुष्णातीति रत्नमुट्। रत्नमुड्। रत्नमुषौ। रत्नमुषः। षड्भ्योलुक्। षट्। षड्। षड्भिः। षड्भ्यः २। षट्चतुर्भ्यश्चेति नुट्। अनामिति पर्युदासान्न

ष्टुत्वनिषेधः । यरोनुनासिकइति विकल्पं बाधित्वा प्रत्यये नित्यमिति वचनान्नित्यमनुनासिकः । षण्णाम् । षट्त्सु । षट्सु । तदन्तविधिः । परमषट् । परमषण्णाम् । गौणत्वे तु प्रियषषः । प्रियषषाम् । रुत्वं प्रति षत्वस्यासिद्धत्वात्ससजुषोरुरिति रुत्वम् ॥

र्वोरुपधायादीर्घइकः । ८ । २ । ७६ ॥

रेफवान्तस्य धतोरुपधायाइकोदीर्घः स्यात्पदान्ते । पिपठीः । पिपठिषौ । पिपठिषः । पिपठीर्भ्याम् । वा शरीति वा विसर्जनीयः ॥

नुम्विसर्जनीयशर्व्यवायेऽपि । ८ । ३ । ५८ ॥

एतैः प्रत्येकं व्यवधानेपि इण्कुभ्यां परस्य सस्य मूर्धन्यादेशः स्यात् । ष्टुत्वेन पूर्वस्य षत्वम् । पिपठीष्षु । पिपठीःषु । प्रत्येकमिति व्याख्यानादनेकव्यवधाने षत्वं न । निंस्स्व । निंस्से । नुम्ग्रहणं नुम्स्थानिकानुस्वारोपलक्षणार्थं व्याख्यानात् । तेनेह न । सुहिन्सु । पुंसु । अतएव न शर्ग्रहणेन गतार्थता । रात्सस्येति सलोपे विसर्गः । चिकीः । चिकीर्षौ । चिकीर्षः । रोःसुपीति नियमान्न विसर्गः । चिकीर्षु । दमेर्डोसु । डित्वसामर्थ्याट्टिलोपः । षत्वस्यासिद्धत्वाद्रुत्वविसर्गौ । दोः । दोषौ । दोषः । पद्दन्नइति वा दोषन् । दोष्णः । दोष्णा । दोषः । दोषा । विश प्रवेशने । सन्नन्तात् क्विप् । षत्वस्यासिद्धत्वात्संयोगान्तलोपः । व्रश्चेति षः । जश्त्वचर्त्वौ । विविट् । विविड् । विविक्षौ । विविक्षः । स्कोरिति कलोपः । तट् । तड् । तक्षौ । तक्षः । गोरट् । गोरड् । गोरक्षौ । गोरक्षः । तक्षिरक्षिभ्यां ण्यन्ताभ्यां क्विपि तु स्कोरिति न प्रवर्तते । णिलोपस्य स्थानिवद्भावात् । पूर्वत्रासिद्धे न स्थानिवदिति तु इह नास्ति । तस्य दोषः संयोगादिलोपलत्वणत्वेष्विति निषेधात् । तस्मात्संयोगान्तलोपएव । तक् । तग् । गोरक् । गोरग् । स्कोरिति कलोपं प्रति कुत्वस्यासिद्धत्वात् संयोगान्तलोपः । पिपक् । पिपग् । एवं विवक् । दिधक् । पिस गतौ । सुष्ठु पेसतीति सुपीः । सुपिसौ । सुपिसः । सुपिसा ।

सुपीर्भ्याम्। सुपीष्षु। सुपीःषु। एवं सुतूः। तुस खण्डने। विद्वान्। विद्वांसौ। विद्वांसः। हे विद्वन्। विद्वांसम्। विद्वांसौ॥

वसोःसंप्रसारणम्।६।४।१३१॥

वस्वन्तस्य भस्य संप्रसारणं स्यात्। पूर्वरूपत्वं षत्वम्। विदुषः। विदुषा। वसुस्रंस्विति दत्वम्। विद्वद्भ्यामित्यादि। सेदिवान्। सेदिवांसौ। सेदिवांसः। सेदिवांसम्। अन्तरङ्गोपीडागमः संप्रसारणविषये न प्रवर्तते। अकृतव्यूहा इति परिभाषया। सेदुषः। सेदुषा। सेदिवद्भ्यामित्यादि। सान्तमहतइत्यत्र सान्तसंयोगोपि प्रातिपदिकस्यैव गृह्यते न तु धातोः। महच्छब्दसाहचर्यात्। सुष्ठु हिनस्तीति सुहिन्। सुहिंसौ। सुहिंसः। सुहिन्भ्याम्। सुहिन्सु। ध्वत्। ध्वद्। ध्वसौ। ध्वसः। ध्वद्भ्याम्। एवं स्रत्॥

पुंसोऽसुङ्।७।१।८९॥

सर्वनामस्थाने विवक्षिते पुंसोऽसुङ् स्यात्। उकारउच्चारणार्थः। बहुपुंसी इत्यत्र उगितश्चेति ङीबर्थं कृतेन पूञो डुमसुन्निति प्रत्ययस्योगित्वेनैव नुम्सिद्धेः। पुमान्। हे पुमन्। पुमांसौ। पुमांसः। पुंसः। पुंसा। पुंभ्याम्। पुंभिः। पुंसु। ऋदुशनेत्यनङ्। उशना। उशनसौ। उशनसः॥ अस्य संबुद्धौवाऽनङ् नलोपश्च वा वाच्यः॥ *॥ हे उशनन्। हे उशन। हे उशनः। उशनोभ्यामित्यादि। अनेहा। अनेहसौ। अनेहसः। हे अनेहः। अनेहोभ्यामित्यादि। वेधाः। वेधसौ। वेधसः। हे वेधः वेधोभ्यामित्यादि। अधातोरित्युक्तेर्न दीर्घः। सुष्ठु वस्ते सुवः। सुवसौ। सुवसः। पिण्डं ग्रसते पिण्डग्रः। पिण्डग्लः। ग्रसु ग्लसु अदने॥

अदस औसुलोपश्च।७।२।१०७॥

अदस औकारोन्तादेशः स्यात्सौ परे सुलोपश्च। तदोः सःसाविति दस्य सः। असौ॥ औत्वप्रतिषेधः साकच्कस्य वा वक्तव्यः सादुत्वं च॥ *॥

प्रतिषेधसन्नियोगशिष्टमुत्वं तदभावे न प्रवर्तते। असकौ। असुकः। त्यदाद्यत्वं पररूपत्वम्। वृद्धिः। अदसोसेरिति मत्वोत्वे। अमू। जसः शी। आद्गुणः॥

एत ईद्बहुवचने।८।२।८१॥

अदसो दात्परस्यैत ईत्स्याद्दस्य च मो बह्वर्थोक्तौ। अमी। पूर्वत्रासिद्धमिति विभक्तिकार्यं प्राक् पश्चादुत्वमत्वे। अमुम्। अमू। अमून्। मुत्वे कृते घिसंज्ञायां नाभावः॥

न मु ने।८।२।३॥

नाभावे कर्तव्ये कृते च मुभावो नासिद्धः स्यात्। अमुना। अमूभ्याम् ।३। अमीभिः। अमुष्मै। अमीभ्यः। अमुष्मात्। अमुष्य। अमुयोः। अमीषाम्। अमुष्मिन्। अमुयोः। अमीषु॥

इति हलन्ताः पुंल्लिङ्गाः॥

नहो धः।८।२।३४॥

नहो हस्य धः स्याज्झलि पदान्ते च। उपानत्। उपानद्। उपानहौ उपानहः। उपानद्भ्याम्। उपानत्सु। उत्पूर्वात् ष्णिह प्रीतावित्यस्मादृत्विगादिना क्विन्निपातनात्तलोपषत्वे। क्विन्नन्तत्वात्कुत्वेन हस्य घः। जश्त्वचर्त्वे। उष्णिक्। उष्णिग्। उष्णिहौ। उष्णिहः। उष्णिग्भ्याम्। उष्णिक्षु। द्यौः। दिवौ। दिवः। द्युषु। गीः। गिरौ। गिरः। एवं पूः। चतुरश्चतस्रादेशः। चतस्रः २। चतसृणाम्। किमः कादेशे टाप्। का। के। काः। सर्वावत्॥

यः सौ।७।२।११०॥

इदमो दस्य यः स्यात्सौ। इदमो मः। इयम्। त्यदाद्यत्वं टाप्। दश्चेति मः। इमे। इमाः। इमाम्। इमे। इमाः। अनया। हलि लोपः। आभ्याम् ३। आभिः। अस्यै। अस्याः। अनयोः २। आसाम्। अस्याम्।

आसु । अन्वादेशे तु । एनाम् । एने । एनाः । एनया । एनयोः । २ । ऋत्विगादिना स्रजेः क्विन् अमागमश्च निपातितः । स्रक् । स्रग् । स्रजौ । स्रजः । स्रग्भ्याम् । स्रक्षु । त्यदाद्यत्वं टाप् । स्या । त्ये । त्याः । एवं तद् यद् एतद् । वाक् । वाग् । वाचौ । वाचः । वाग्भ्याम् । वाक्षु । अप्शब्दो नित्यं बहुवचनान्तः । अप्तृन्निति दीर्घः । आपः । अपः ॥

अपो भि । ७ । ४ । ४८ ॥

अपस्तकारः स्याद्भादौ प्रत्यये परे । अद्भिः । अद्भ्यः । २ । अपाम् । अप्सु । दिक् । दिग् । दिशौ । दिशः । दिग्भ्याम् । दिक्षु ।त्यदादिष्विति दृशेः क्विन्विधानादन्यत्रापि कुत्वम् । दृक् । दृग् । दृशौ । दृशः । त्विट् । त्विड् । त्विषौ । त्विषः । त्विड्भ्याम् । त्विट्त्सु । त्विट्सु । सह जुषते इति सजूः । सजुषौ । सजुषः । सजूर्भ्याम् । सजूष्षु । सजूःषु । षत्वस्यासिद्धत्वाद्रुत्वम् । आशीः । आशिषौ । आशिषः । आशीर्भ्याम् । असौ । त्यदाद्यत्वं टाप् । औङःशी । उत्वमत्वे । अमू । अमूः । अमूम् । अमू । अमूः । अमुया । अमूभ्याम् । अमूभिः । अमुष्यै । अमूभ्याम् । अमूभ्यः । अमुष्याः । २ । अमुयोः । २ । अमूषाम् । अमुष्याम् । अमूषु ॥

इति हलन्ताः स्त्रीलिङ्गाः ॥

स्वमोर्लुक् दत्वम् । स्वनडुत् । स्वनडुद् । स्वनडुही । चतुरनडुहोरित्याम् । स्वनड्वांहि । पुनस्तद्वत् । शेषं पुंवत् । दिवउत् । विमलद्यु अहः । अन्तर्वर्तिनीं विभक्तिमाश्रित्य पूर्व पदस्येवोत्तरखण्डस्यापि पदसंज्ञायां प्राप्तायामुत्तरपदत्वे चापदादिविधौ प्रतिषेध इति प्रत्ययलक्षणं न । विमलदिवी । विमलदिवि । अपदादिविधौ किम् । दधिसेचौ । इह षत्वनिषेधे कर्तव्ये पदत्वमस्त्येव । कुत्वे तु न । वाः । वारी । अझलन्तत्वान्न नुम् । वारि । चत्वारि । न लुमतेति कादेशो न । किम् । के । कानि । इदम् । इमे । इमानि ॥ अन्वादेशे नपुंसके एनद्वक्तव्यः ॥ * ॥ एनत् । एने । एनानि ।

एनेन । एनयोः । २ । ब्रह्म । ब्रह्मणी । ब्रह्माणि । हे ब्रह्मन् । हे ब्रह्म । रोः सुपि । अहर्भाति । विभाषा ङिश्योः । अह्नी । अहनी । अहानि ॥

अहन् । ८ । २ । ६८ ॥

अहन्नित्यस्य रुः स्यात्पदान्ते । अहोभ्याम् । अहोभिः । इह अहः अहोभ्यामित्यादौ रत्वरुत्वयोरसिद्धत्वान्नलोपे प्राप्ते । अहन्नित्यावर्त्य नलोपाभावं निपात्य द्वितीयेन रुर्विधेयः । तदन्तस्यापि रुत्वरत्वे । दीर्घाण्यहानि यस्मिन् स दीर्घाहा निदाघः । इह हल्ङ्यादिलोपे प्रत्यय लक्षणेनाऽसुपीतिनिषेधाद्रत्वाभावे रुस्तस्यासिद्धत्वान्नान्तलक्षण उपधा दीर्घः । संबुद्धौ तु हे दीर्घाहो निदाघ । दीर्घाहानौ । दीर्घाहानः । दीर्घाह्ना । दीर्घाहोभ्याम् । दण्डि । दण्डिनी । दण्डीनि । स्रग्वि । स्रग्विणी । स्रग्वीणि । वाग्मि । वाग्मिनी । वाग्मीनि । बहुवृत्रहाणि । बहुपूषाणि । बह्वर्यमाणि । असृजः पदान्ते कुत्वम् । सृजेः क्विनो विधानात् । विश्व सृडादौ तु न । सृजिदृशोरितिसूत्रे रज्जुसृड्भ्यामिति भाष्यप्रयोगात् । य द्वा व्रश्चादिसूत्रे सृजियज्योः पदान्ते षत्वं कुत्वापवादः । स्रगृत्विक्शब्दयो स्तु निपातनादेव कुत्वम् । असृक्शब्दस्तु अस्यतेरौणादिके ऋजप्रत्यये बोध्यः । असृक् । असृग् । असृजी । असृञ्जि । पद्दन्निति वा असन् । असानि । असृजा । अस्ना असृग्भ्याम् । असभ्यामित्यादि । ऊर्क् । ऊर्ग् । ऊर्जि । ऊर्ञ्जि । नरजानां संयोगः ॥ बहूर्जि नुम्प्रतिषेधः । अन्त्यात्पूर्वो वा नुम् ॥ * ॥ बहूर्जि । बहूर्ञ्जि वा कुलानि । त्यत् । त्यद् । त्ये । त्यानि । तत् । तद् । ते । तानि । यत् । यद् । ये । यानि । एतत् । एतद् । एते । एतानि । अन्वादेशे तु एनत् । बेभिद्यतेः क्विप् । बेभित् । बेभिद् । बेभिदी । शावल्लोपस्य स्थानिवत्वादझलन्तत्वान्न नुम् । अजन्तलक्षणस्तु नुम्न स्व विधौ स्थानिवत्वाभावात् । बेभिदि ब्राह्मणकुलानि । चेच्छिदि ।

गवाक्शब्दस्य रूपाणि क्लीबेर्चागतिभेदतः ।

असंध्यवङ्पूर्वरूपैर्नवाधिकशतं मतम्॥
स्वमुसुप्सु नव षड् भादौ षट्क स्युस्त्रीणि जश्शसोः।
चत्वारि शेषे दशके रूपाणीति विभावय॥ २॥

तथाहि। गामञ्चतीति विग्रहे। ऋत्विगादिना क्विन्। गतौ नलोपः। अवङ् स्फोटायनस्येत्यवङ्। गवाक्। गवाग्। सर्वत्र विभाषेति प्रकृति भावे। गोअक्। गोअग्। पूर्वरूपे। गोक् गोग्। पूजायां नस्य कुत्वेन ङः। गवाङ्। गोअङ्। गोङ्। अम्यपि एतान्येव नव। औङः शी। भ त्वादच इत्यलोपः। गोची। पूजायां तु। गवाञ्ची। गोअञ्ची। गोञ्ची। जश्शसोः शिः। शेः सर्वनामस्थानत्वान्नुम्। गवाञ्चि। गोअञ्चि। गोञ्चि। गतिपूजनयोस्त्रीण्येव। गोचा। गवाञ्चा गोञ्चा। गोअञ्चा गवाग्भ्याम्। गोअग्भ्याम्। गोग्भ्याम्। गवाङ्भ्याम्। गोअङ्भ्याम्। गोङ्भ्याम्। इत्यादि॥ सुपि तु ङान्तानां पक्षे ङ्णोः कुगिति कुक्। गवाङ्क्षु। गोअङ्क्षु। गोङ्क्षु॥ गवाङ्षु। गोअङ्षु। गोङ्षु। गवाक्षु। गोअक्षु। गोक्षु। न चेह चयो द्वितीया इति पक्षे ककारस्य खकारेण षण्णामाधिक्यंशङ्क्यम। चर्त्व स्यासिद्धत्वात्। कुक्पक्षे तु तस्यासिद्धत्वाज्जश्त्वाभावपक्षे चयो द्वितीया देशात्त्रीणि रूपाणि वर्धन्त एव॥

ऊह्यमेषां द्विर्वचनानुनासिकविकल्पनात्।
रूपाण्यश्वाक्षिभूतानि (५२७) भवन्तीति मनीषिभिः॥ १॥

तिर्यक्। तिरश्ची। तिर्यञ्चि। पूजायां तु। तिर्यङ्। तिर्यञ्ची। तिर्यञ्चि। यकृत्। यकृती। यकृन्ति। पद्दन्निति वा यकन्। यकानि। यक्ना। यकृता। शकृत्। शकृती। शकृन्ति। शकानि। शक्ना। शकृता। ददत्। ददती॥

वा नपुंसकस्य।७।१।७९॥

अभ्यस्तात्परो यः शता तदन्तस्य क्लीबस्य नुम् वा स्यात्सर्वनामस्थाने । ददन्ति । ददति । तुदत् ॥

आच्छीनद्योर्नुम् ।७।१।८०॥

अवर्णान्तादङ्गात्परो यः शतुरवयवस्तदन्तस्याङ्गस्य नुम्वा स्याच्छीनद्योः परतः । तुदन्ती । तुदती । तुदन्ति । भात् । भान्ती । भाती । भान्ति । पचत् ॥

शप्श्यनोर्नित्यम् ।७।१।८१॥

शप्श्यनोरात्परो यः शतुरवयवस्तदन्तस्य नित्यं नुम् स्याच्छीनद्योः परतः । पचन्ती । पचन्ति । दीव्यत् । दीव्यन्ती । दीव्यन्ति । स्वप् । स्वब् । स्वपी । नित्यात्परादपि नुमः प्राक् अम्न्निति दीर्घःप्रतिपदोक्तत्वात्।स्वाम्पि।निरवकाशत्वं प्रतिपदोक्तत्वमिति पक्षे तु प्रकृते तद्विरहान्नुमेव। स्वम्पि । स्वपा । अपोभि । स्वद्भ्याम् । स्वद्भिः । अर्तिपिपर्तीत्यादिना धने रुस् । रुत्वम् । धनुः । धनुषी । सान्तेति दीर्घः । नुम्विसर्जनीयेति षत्वम।धनूंषि । धनुषा । धनुर्भ्याम् । एवं चक्षुर्हविरादयः । पिपठिषतेः क्विप् । र्वोरिति दीर्घः । पिपठीः । पिपठिषी । अल्लोपस्य स्थानिवत्वाज्झलन्तलक्षणो नुम् न । स्वविधौ स्थानिवत्वाभावादजन्तलक्षणोपि नुम् न । पिपठिषि । पिपठीर्भ्यामित्यादि । पयः । पयसी । पयांसि । पयसा । पयोभ्यामित्यादि । सुपुम् । सुपुंसी । सुपुमांसि । अदः । विभक्तिकार्यम् । उत्वमत्वे । अमू । अमूनि । शेषं पुंवत् ॥

इति हलन्ता नपुंसकलिङ्गाः ॥

स्वरादिनिपातमव्ययम् ।१।१।३७॥

स्वरादयो निपाताश्चाव्ययसंज्ञाः स्युः । स्वर्, अन्तर्, प्रातर्, पुनर्, सनुतर्, उच्चैस्, नीचैस्,शनैस्, ऋधक्, ऋते, युगपत्, आरात्, पृथक्, ह्यस्, श्वस्, दिवा, रात्रौ, सायम्, चिरम्, मनाक्, ईषत्, जोषम्, तूष्णीम्, बहि

स्र, अवस्, समया, निकषा, स्वयम्, वृथा, नक्तम्, नञ्, हेतौ, इद्धा ,अद्धा; सामि, वत्, ब्राह्मणवत्, क्षत्रियवत्, सना, सनत्, सनात्, उपधा तिरस्, अन्तरा, अन्तरेण, ज्योक्, कम्, शम्, सहसा, विना, नाना, स्वस्ति स्वधा, अलम्, वषट्, श्रौषट्, वौषट्, अन्यत्, अस्ति, उपांशु, क्षमा, विहायसा, दोषा, मृषा, मिथ्या, मुधा, पुरा, मिथो, मिथस्, प्रायस्, मुहुस्॥प्रवाह्रुकम्, प्रवाह्रिका, आर्यहलम्, अभीक्ष्णम।साकम्, सार्धम्, नमस्, हिरुक्, धिक्, अम्, आम्, प्रताम्, प्रशान्, प्रतान्, मा, माङ्, आकृतिगणोयम्॥ च, वा, ह, अह, एव, एवम्, नूनम्, शश्वत्, युगपत्, भूयस्, कूपत्, कुवित्, नेत्, चेत्, चण्, कच्चित् यत्र, नह, हन्त, माकिः, माकिम्, नकिः, माङ्, नञ्, यावत्, तावत्, त्वै, द्वै, न्वै, रै श्रौषट्, वौषट्, स्वाहा, स्वधा, तुम्, तथाहि, खलु, किल, अथ, सुष्ठु, स्म, आदह, उपसर्गविभक्तिस्वरप्रतिरूपकाश्च, अवदत्तम्, अहंयुः, अस्तिक्षीरा, अ, आ, इ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ, ओ, औ, पशु, शुकम्, यथाकथाच, पाट्, प्याट्, अङ्ग, है, हे, भोः, अये, द्य, विषु, एकपदे, युत्, आतः। चादिरप्याकृतिगणः॥

तद्धितश्चासर्वविभक्तिः।१।१।३८॥

यस्मात्सर्वा विभक्तिर्नोत्पद्यते स तद्धितान्तोव्ययंस्यात्। परिगणनं कर्तव्यम्। तसिलादयः प्राक् पाशपः। शस्प्रभृतयः प्राक् समासान्तेभ्यः। अम्। आम्। कृत्वोर्थाः। तसिवती। नानाञाविति। तेनेहन। पचतिकल्पम्। पचतिरूपम्॥

कृन्मेजन्तः।१।१।३९॥

---

१ कामम्, प्रकामम्, भूयस्, सांप्रतम्, परमम्, साक्षात्, साचि, सत्यम, मङ्क्षु, आशु, संवत्, अवश्यम, सपदि, बलवत्, प्रादुस्, आविस्, अनिशम, नित्यम, नित्यदा, सदा, अजस्रम्, उषा, रोदसी, ओम, भूः, भुवः, झटिति, झगिति, तरसा, सुष्ठु, दुष्ठु, सु, अट्, कु, अञ्जसा, मिथु, भाजक्, चिराय , चिररात्राय, चिरस्य, चिरम्, चिरेण, चिरात, अस्तम्, आनुषक्, अम्नस्, स्थाने, वरम्, सुदि, वदि, यत्तत्, आहोस्वित, सीम्, कम्, शुकम्, अ।कम्, शंवट्, व, दिष्ट्या, चटु, चाटु, हुम्, इव, अद्यत्वे, इत्यादि ॥

कृन्मो मान्त एजन्तश्च तदन्तमव्ययं स्यात् । स्मारंस्मारम् । जीवसे । पिबध्यै ॥

क्त्वातोसुन्कसुनः । १ । १ । ४० ॥

एतदन्तमव्ययं स्यात् । कृत्वा । उदेतोः । विसृपः ॥

अव्ययीभावश्च । १ । १ । ४१ ॥

अधिहरि ॥

अव्ययादाप्सुपः । २ । ४ । ८२ ॥

अव्ययाद्विहितस्यापः सुपश्च लुक् स्यात् । तत्र शालायाम् । विहितविशेषणान्नेह । अत्युच्चैसौ । अव्ययसंज्ञायां यद्यपि तदन्तविधिरस्ति तथापि न गौणे । आप्ग्रहणं व्यर्थमलिङ्गत्वात् ॥

सदृशं त्रिषु लिङ्गेषु सर्वासु च विभक्तिषु ।
वचनेषु च सर्वेषु यन्न व्येति तदव्ययम् ॥

इति श्रुतिर्लिङ्गकारकसंख्याभावपरा ।

वष्टि भागुरिरल्लोपमवाप्योरुपसर्गयोः ।
आपं चैव हलन्तानां यथा वाचा निशा दिशा ॥

वगाहः । अवगाहः । पिधानम् । अपिधानम् ॥

॥ इत्यव्ययानि ॥

स्त्रियाम् । ४ । १ । ३ ॥

अधिकारोऽयं समर्थानामिति यावत् ॥

अजाद्यतष्टाप् । ४ । १ । ४ ॥

अजादीनामकारान्तस्य च वाच्यं यत् स्त्रीत्वं तत्र द्योत्ये टाप् स्यात् ।

---

१ अज, एडक, अश्व, चटक, मूषक, बाल, वत्स, होड, पाक, मन्द, विलात, पूर्वापहाण, उत्तरापहाण, कुञ्चा, उष्णिहा, देवविशा, ज्येष्ठा, कनिष्ठा मध्यमेति पुंयोगेऽपि, कोकिला जातौ दंष्ट्रा, एतेऽजादयः ॥ आकृतिगणोयम् ॥

अजाद्युक्तिर्ङीषोङीपश्च बाधनाय। अजा। अतः। खट्वा। अजादिभिः स्त्रीत्वस्य विशेषणान्नेह। पञ्चाजी। अत्र हि समासार्थसमाहारनिष्ठं स्त्रीत्वम्। अजा। एडका। अश्वा। चटका। मूषिका। एषु जातिलक्षणो ङीष् प्राप्तः। बाला। वत्सा। होडा। मन्दा। विलाता। एषु वयसि प्रथम इति ङीप् प्राप्तः॥ संभस्त्राजिनशणपिण्डेभ्यः फलात्[1] ॥*॥ संफला। भस्त्रफला। ङ्यापोरिति ह्रस्वः॥ सदच्काण्डप्रान्तशतैकेभ्यः पुष्पात्॥*॥ सत्पुष्पा। प्राक्पुष्पा। प्रत्यक्पुष्पा। शूद्रा चामहत्पूर्वा जातिः॥ *॥ पुंयोगे तु शूद्री। अमहत्पूर्वा किम्। महाशूद्री। क्रुञ्चा। उष्णिहा। देवविशा। ज्येष्ठा। कनिष्ठा मध्यमेति पुंयोगेऽपि। कोकिला जातावपि। मूलान्नञः। * । अमूला॥

ऋन्नेभ्यो ङीप्। कर्त्री। दण्डिनी॥

उगितश्च। ४। १। ६॥

उगिदन्तात्प्रातिपदिकात् स्त्रियां ङीप् स्यात्। पचन्ती। भवन्ती। शप्श्यनोरिति नुम्। उगिदचामिति सूत्रेऽञ्ग्रहणेन धातोश्चेदुगित्कार्यं तर्ह्यञ्चतेरेवेति नियम्यते। तेनेह न। उखास्रत्। क्विप्। अनिदितामिति नलोपः। पर्णध्वत्। अञ्चतेस्तु स्यादेव। प्राची। प्रतीची॥

वनोरच। ४। १। ७॥

वन्नन्तात्तदन्ताच्च प्रातिपदिकात् स्त्रियां ङीप् स्यात् रश्चान्तादेशः। वन्निति ङ्वनिप्क्वनिप्वनिपां सामान्यग्रहणम्॥ प्रत्ययग्रहणे यस्मात्स विहितस्तदादेस्तदन्तस्य ग्रहणम्॥ तेन प्रातिपदिकविशेषणात्तदन्तान्तमपि

---

१ संभस्त्रासदच्मूलादिति वार्तिकत्रयं ङीप्प्रतिषेधार्थं पाककर्णेति सूत्रे पठितमपि फले विशेषाभावादत्रैवनिर्दिष्टमतो गणसूत्राणीमानीति न भ्रमितव्यम्। एवमेव श्वेताच्चेत्रेश्चेत्यपि वार्तिकद्वयमत्रज्ञेयं तेन श्वेतफला त्रिफलेत्यपि सिध्यतीति बोध्यम्।

लभ्यते। सुत्वानमतिक्रान्ता अतिसुत्वरी। अतिधीवरी। शर्वरी॥ वनो न हश इति वक्तव्यम् ॥ * ॥ हशन्ताद्धातोर्विहितो यो वन् तदन्तात्तदन्तान्ताच्च प्रातिपदिकात् ङीप् रश्च नेत्यर्थः। ओणृ अपनयने वनिप्। विड्वनोरित्यात्वम्। अवावा ब्राह्मणी। राजयुध्वा॥ बहुव्रीहौ वा॥ * ॥ बहुधीवरी। बहुधीवा पक्षे डाप् वक्ष्यते॥

पादोऽन्यतरस्याम्।४।१।८॥

पाच्छब्दः कृतसमासान्तस्तदन्तात्प्रातिपदिकात् ङीब् वा स्यात्। द्विपदी। द्विपाद्॥

टाबृचि।४।१।९॥

ऋचि वाच्यायां पादन्ताट्टाप् स्यात्। द्विपदा ऋक्। एकपदा॥

* न षट्स्वस्रादिभ्यः। पञ्च। चतस्रः। पञ्चेत्यत्र नलोपे कृतेऽपि ष्णान्ताषडिति षट्संज्ञां प्रति नलोपः सुप्स्वरेति नलोपस्याऽसिद्धत्वान्नषट्स्वस्रादिभ्य इति न टाप्॥

मनः।४।१।११॥

मन्नन्तान्न ङीप्। सीमा। सीमानौ॥

अनो बहुव्रीहेः।४।१।१२॥

अन्नन्ताद्बहुव्रीहेर्न ङीप्। बहुयज्वा। बहुयज्वानौ॥

डाबुभाभ्यामन्यतरस्याम्।४।१।१३॥

सूत्रद्वयोपात्ताभ्यां डाब् वा स्यात्। सीमा। सीमे। सीमानौ। दामा। दामे। दामानौ। न पुंसि दामेत्यमरः। बहुयज्वा। बहुयज्वे। बहुयज्वानौ॥

अन उपधालोपिनोऽन्यतरस्याम्।४।१।२८॥

अन्नन्ताद्बहुव्रीहेरुपधालोपिनो वा ङीप् स्यात्। पक्षे डाप्निषेधौ बहुराज्ञी। बहुराज्ञ्यौ। बहुराजे। बहुराजानौ॥

प्रत्ययस्थात्कात्पूर्वस्यात इदाप्यसुपः । ७ । ३ । ४४ ॥

प्रत्ययस्थात्ककारात्पूर्वस्याऽकारस्येकारः स्यादापि परे स आप् सुपः परो न चेत् । सर्विका । कारिका । अतः किम् । नौका । प्रत्ययस्थात्किम् । शक्नोतीति शका । असुपः किम् । बहुपरिव्राजका नगरी । कात्किम् । नन्दना । पूर्वस्य किम् । परस्य मा भूत् । कटुका । तपरः किम् । राका । आपिकिम् । कारकः ॥ मामकनरकयोरुपसंख्यानम् ॥ * ॥ मामिका । नरान् कायतीति नरिका ॥ त्यकूत्यपोश्च ॥ * ॥ दाक्षिणात्यिका । इहत्यिका ॥

न यासयोः । ७ । ३ । ४५ ॥

यत्तदोरस्येन्न स्यात् । यका । सका । यकाम् । तकाम् ॥ त्यकनश्च निषेधः ॥ * ॥ अधित्यका । उपत्यका ॥ आशिषि वुनश्च न ॥ * जीवका । भवका ॥ उत्तरपदलोपे न ॥ * ॥ देवदत्तिका । देवका ॥ क्षिपकादीनांच ॥ * ॥ क्षिपका । ध्रुवका । कन्यका । चटका ॥ तारका ज्योतिषि ॥ * ॥ अन्यत्र तारिका ॥ वर्णका तान्तवे ॥ * ॥ अन्यत्र वर्णिका ॥ वर्तका शकुनौ प्राचाम् ॥ * ॥ उदीचां तु वर्तिका ॥ अष्टका पितृदेवत्ये ॥ * ॥ अष्टिकान्या ॥ सूतिकापुत्रिकावृन्दारकाणां वेति वक्तव्यम् ॥ * ॥ इह वा अ इति छेदः । कात्पूर्वस्याऽकारादेशो वेत्यर्थः । तेन पुत्रिकाशब्दे ङीन इवर्णस्य पक्षेऽकारः । अन्यत्रेत्वबाधनार्थमकारस्यैव पक्षेऽकारः । सूतिका । सूतकेत्यादि ॥

उदीचामातः स्थाने यकपूर्वायाः । ७ । ३ । ४६ ॥

यकपूर्वस्य स्त्रीप्रत्ययाकारस्य स्थाने योऽकारस्तस्य कात्पूर्वस्येद्वा स्यादापि परे । केण इति ह्रस्वः । आर्यका । आर्यिका । चटकका । च

---

१ क्षिपका, ध्रुवका, चरका, सेवका, करका, चटका, अवका, लहका, अलका, कन्यका, एडका । एते क्षिपकादयः । आकृतिगणोयम् ॥

टकिका। अतः किम्। सांकाश्ये भवा साङ्काश्यिका। यकेति किम्। अश्विका। स्त्रीप्रत्ययेति किम्। शुभं यातीति शुभंया। अज्ञाता शुभंया। शुभंयिका॥ धात्वन्तयकोस्तु नित्यम्॥ * ॥ सुनयिका। सुपाकिका॥

भस्त्रैषाजाज्ञाद्वास्वा नञ्पूर्वाणामपि। ७।३।४७॥

स्वेत्यन्तं लुप्तषष्ठीकं पदम्। एषामत इद्वा स्यात्। तदन्तविधिनैव सिद्धे नञ्पूर्वाणामपीति स्पष्टार्थम्। भस्त्राग्रहणमुपसर्जनार्थम्। अन्यस्य तूत्तरसूत्रेण सिद्धम्। एषा द्वा एतयोस्तु सपूर्वयोर्नेत्वम्। अन्तर्वर्तिनीं विभक्तिमाश्रित्याऽसुप इति प्रतिषेधात्। अनेषका। परमैषका। अद्वके। परमद्वके। स्वशब्दग्रहणं संज्ञोपसर्जनार्थम्। इह हि। आतः स्थाने इत्यनुवृत्तं स्वशब्दस्यातो विशेषणं न तु द्वैषयोरसंभवात्। नाप्यन्येषामव्यभिचारात्। स्वशब्दस्त्वनुपसर्जनमात्मीयवाची अकजर्हः। अर्थान्तरे तु न स्त्री। संज्ञोपसर्जनीभूतस्तु कप्रत्ययान्तत्वाद्भवत्युदाहरणम्। एवं चात्मीयायां स्विका परमस्विकेति नित्यमेवेत्वम्। निर्भस्त्रका। निर्भस्त्रिका। एषका। एषिका। कृतषत्वनिर्देशान्नेह विकल्पः। एतिके। एतिकाः। अजका। अजिका। ज्ञका। ज्ञिका। द्विके। द्वके। निःस्वका। निःस्विका॥

अभाषितपुंस्काच्च। ७।३।४८॥

एतस्माद्विहितस्यातः स्थानेऽत इद्वा स्यात्। गङ्गका। गङ्गिका। बहुव्रीहेर्भाषितपुंस्कत्वात्ततो विहितस्य नित्यम्। अज्ञाता खट्वा अखट्विका। शैषिके कपि तु विकल्प एव॥

आदाचार्याणाम्। ७।३।४९॥

पूर्वसूत्रविषये आद्वा स्यात्। गङ्गाका। उक्तपुंस्कात्तु शुभ्रिका॥

अनुपसर्जनात्। ४।१।१४॥

अधिकारोऽयं यूनस्तिरित्यभिव्याप्य । अयमेव स्त्री प्रत्ययेषु तदन्तविधिं ज्ञापयति ॥

टिड्ढाणञ्द्वयसज्दघ्नञ्मात्रच्तयप्ठक्ठञ्कञ्क्वरपः । ४ । १ । १५ ॥

अनुपसर्जनं यट्टिदादि तदन्तं यददन्तं प्रातिपदिकं ततः स्त्रियां ङीप् स्यात् । कुरुचरी । उपसर्जनत्वान्नेह । बहुकुरुचरा । नदट् नदी । वक्ष्यमाणेत्यत्र टित्वादुगित्वाच्च ङीप् प्राप्तः । यासुटो ङित्वेन लाश्रयमनुबन्धकार्यं नादेशानामिति ज्ञापनान्न भवति । श्नः शानचः शित्वेन क्वचिदनुबन्धकार्येप्यनल्विधाविति निषेधज्ञापनाद्वा । सौपर्णेयी । ऐन्द्री । औत्सी । ऊरुद्वयसी । ऊरुदघ्नी । ऊरुमात्री । पञ्चतयी । आक्षिकी । लावणिकी । यादृशी । इत्वरी ॥ ताच्छीलिकेणेऽपि ॥ * ॥ चौरी ॥ नञ्स्नञीकक्ख्युंस्तरुणतलुनानामुपसंख्यानम् ॥ * ॥ स्त्रैणी । पौंस्नी । शाक्तीकी । आढ्यङ्करणी । तरुणी । तलुनी ॥

यञश्च । ४ । १ । १६ ॥

यञन्तात्स्त्रियां ङीप्स्यात् । अकारलोपे कृते ॥

हलस्तद्धितस्य । ६ । ४ । १५० ॥

हल उत्तरस्य तद्धितयकारस्योपधाभूतस्य लोपः स्यादीति परे । गार्गी ॥ अनपत्याधिकारस्थान्न ङीप् ॥*॥ द्वीपे भवा द्वैप्या । अधिकारग्रहणान्नेह । देवस्यापत्यं दैव्या । देवाद्यञञाविति हि यञ् प्राग्दीव्यतीयो न त्वपत्याधिकारपठितः ॥

प्राचां ष्फ तद्धितः । ४ । १ । १७ ॥

यञन्तात् ष्फो वा स्यात् स्त्रियां स च तद्धितः ॥

षः प्रत्ययस्य । १ । ३ । ६ ॥

प्रत्ययस्यादिः ष इत्स्यात् ॥

आयनेयीनीयियः फढखछघां प्रत्ययादीनाम् ।७।१।२॥

प्रत्ययादिभूतानां फादीनां क्रमादायन्नादय आदेशाः स्युः । तद्धितान्तत्वात्प्रातिपदिकत्वम् । षित्वसामर्थ्यात् ष्फेणोक्तेऽपि स्त्रीत्वे षिद्गौरेति वक्ष्यमाणोङीष् । गार्ग्यायणी ॥

सर्वत्र लोहितादिकतन्तेभ्यः ।४।१।१८॥

लोहितादिभ्यः कतशब्दान्तेभ्यो यञन्तेभ्यो नित्यं ष्फः स्यात् । लौहित्यायनी । कात्यायनी ॥

कौरव्यमाण्डूकाभ्यां च ।४।१।१९॥

आभ्यां ष्फः स्यात् । टाप्ङीपोरपवादः । कुर्वादिभ्यो ण्यः । कौरव्यायणी । ठक् च मण्डूकादित्यण् । माण्डूकायनी । आसुरेरुपसंख्यानम् ॥ * ॥ आसुरायणी ॥

वयसि प्रथमे ।४।१।२०॥

प्रथमवयोवाचिनोऽदन्तात् स्त्रियां ङीप् स्यात् । कुमारी ॥ वयस्यचरम इति वाच्यम् ॥ * ॥ वधूटी । चिरण्टी । वधूटचिरण्टशब्दौ यौवनवाचिनौ । अतः किम् । शिशुः । कन्याया न । कन्यायाः कनीन चेति निर्देशात् ॥

द्विगोः ।४।१।२१॥

अदन्ताद्द्विगोर्ङीप् स्यात् । त्रिलोकी । अजादित्वात्त्रिफला । त्र्यनीकासेना ॥

अपरिमाणबिस्ताचितकम्बल्येभ्यो न तद्धितलुकि ।४।१।२२॥

---

१ गर्गाद्यन्तर्गणो लोहितादिः । कतन्तशब्दे तन्त्रादिना बहुव्रीहिस्तत्पुरुषश्च ।
कण्वात्तु शकलः पूर्वः कतादुत्तर इष्यते ।
पूर्वोत्तरौ तदन्तादी ष्फाणौ तत्र प्रयोजनम् ॥

अपरिमाणान्ताद्बिस्ताद्यन्ताच्च द्विगोर्ङीप् न स्यात्तद्धितलुकि सति । पञ्चभिरश्वैः क्रीता पञ्चाश्वा । आर्हीयष्ठक् । अध्यर्धेति लुक् । द्वौ बिस्तौ पचति द्विबिस्ता । द्व्याचिता । द्विकम्बल्या । परिमाणात्तु द्व्याढकी । तद्धितलुकि किम् । समाहारे पञ्चाश्वी ॥

काण्डान्तात्क्षेत्रे । ४ । १ । २३ ॥

क्षेत्रे यः काण्डान्तो द्विगुस्ततो न ङीप् तद्धितलुकि । द्वे काण्डे प्रमाणमस्या द्विकाण्डा क्षेत्रभक्तिः । प्रमाणे द्वयसजिति विहितस्य मात्रचः प्रमाणे लो द्विगोर्नित्यमिति लुक् । क्षेत्रे किम् । द्विकाण्डी रज्जुः ॥

पुरुषात्प्रमाणेऽन्यतरस्याम् । ४ । १ । २४ ॥

प्रमाणे यः पुरुषस्तदन्ताद्द्विगोर्ङीब् वा स्यात्तद्धितलुकि । द्वौ पुरुषौ प्रमाणमस्याः सा द्विपुरुषी द्विपुरुषा वा परिखा ॥

ऊधसोऽनङ् । ५ । ४ । १३१ ॥

ऊधोन्तस्य बहुव्रीहेरनङादेशः स्यात् स्त्रियाम् । इत्यनङि कृते डाप्ङीब्निषेधेषु प्राप्तेषु ॥

बहुव्रीहेरूधसो ङीष् । ४ । १ । २५ ॥

ऊधोन्ताद्बहुव्रीहेर्ङीष् स्यात् स्त्रियाम् । कुण्डोध्नी । स्त्रियां किम् । कुण्डोधो धेनुकम् । इहाऽनङपि न । तद्विधौ स्त्रियामित्युपसंख्यानात् ॥

संख्याऽव्ययादेर्ङीप् । ४ । १ । २६ ॥

ङीषोऽपवादः । द्व्यूध्नी । अत्यूध्नी । बहुव्रीहेरित्येव । ऊधोऽतिक्रान्ताअत्यूधाः ॥

दामहायनान्ताच्च । ४ । १ । २७ ॥

संख्यादेर्बहुव्रीहेर्दामान्ताद्धायनान्ताच्च ङीप् स्यात् । दामान्ते डाप्प्रतिषेधयोः प्राप्तयोर्हायनान्ते टापि प्राप्ते वचनम् । द्विदाम्नी । अव्ययग्रहणाऽननुवृत्तेरुद्दामा वडवेत्यत्र डाप्निषेधावपि पक्षे स्तः । द्विहायनी बाला ॥

त्रिचतुर्भ्यां हायनस्य णत्वं वाच्यम् ॥ * ॥ वयोवाचकस्यैव हायनस्य ङी
वृणत्वं चेष्यते ॥ * ॥ त्रिहायणी । चतुर्हायणी । वयसोऽन्यत्र त्रिहायना।
चतुर्हायना शाला ॥

नित्यं संज्ञाछन्दसोः । ४ । १ । २९ ॥

अन्नन्ताद्बहुव्रीहेरुपधालोपिनो ङीप् । सुराज्ञी नाम नगरी । अन्यत्र पूर्वेण विकल्प एव । वेदे तु शतमूर्ध्नी ॥

केवलमामकभागधेयपापापरसमानार्यकृतसुमङ्गलभेषजाच्च । ४ । १ । ३० ॥

एभ्यो नवभ्यो नित्यं ङीप् स्यात्संज्ञाछन्दसोः । अथो त इन्द्रः केवलीर्विशः । मामकी । भागधेयी । पापी । अपरी । समानी । आर्यकृती । सुमङ्गली । भेषजी । अन्यत्र केवला इत्यादि । मामकग्रहणं नियमार्थम् । अण्णन्तत्वादेवसिद्धेः । तेनलोकेऽसंज्ञायां मामिका ॥

अन्तर्वत्पतिवतोर्नुक् । ४ । १ । ३२ ॥

एतयोः स्त्रियां नुक् स्यात् । ऋन्नेभ्यो ङीप् । गर्भिण्यां जीवद्भर्तृकायां च प्रकृतिभागौ निपात्येते । तत्रान्तरस्त्यस्यां गर्भ इति विग्रहे अन्तःशब्दस्याधिकरणशक्तिप्रधानतयाऽस्तिसामानाधिकरण्याभावादप्राप्तो मतुब् निपात्यते पतिवत्नीत्यत्र तु वत्वं निपात्यते । अन्तर्वत्नी । पतिवत्नी । प्रत्युदाहरणं तु । अन्तरस्त्यस्यां शालायां घटः । पतिमती पृथिवी ॥

पत्युर्नो यज्ञसंयोगे । ४ । १ । ३३ ॥

पतिशब्दस्य नकारादेशः स्याद्यज्ञेन संबन्धे । वसिष्ठस्य पत्नी । तत्कर्तृकयज्ञस्य फलभोक्त्रीत्यर्थः । दम्पत्योः सहाधिकारात् ॥

विभाषा सपूर्वस्य । ४ । १ । ३४ ॥

पतिशब्दान्तस्य सपूर्वस्य प्रातिपदिकस्य नो वा स्यात् । गृहस्य पतिः

गृहपतिः। गृहपत्नी। अनुपसर्जनस्येतीहोत्तरार्थमनुवृत्तमपि न पत्युर्विशेषणं किं तु तदन्तस्य तेन बहुव्रीहावपि। दृढपत्नी। दृढपतिः। वृषलपत्नी॥वृषलपतिः।अथवृषलस्य पत्नीति व्यस्ते कथमिति चेत्।पत्नीव पत्नीत्युपचारात्। यद्वा। आचारक्विबन्तात्कर्तरि क्विप्।अस्मिंश्च पक्षे। पत्नियौ। पत्नियः इतीयङ्विषये विशेषः। सपूर्वस्य किम्। गवां पतिः स्त्री॥

नित्यंसपत्न्यादिषु।४।१।३५॥

पूर्वविकल्पापवादः। समानस्य सभावोपि निपात्यते। समानः पतिर्यस्याः सा सपत्नी। एकपत्नी। वीरपत्नी॥

पूतक्रतोरैच।४।१।३६॥

इयं त्रिसूत्रीपुंयोगएवेष्यते॥*॥ पूतक्रतोः स्त्री पूतक्रतायी। यया तु क्रतवः पूताः पूतक्रतुरेव सा॥

वृषाकप्यग्निकुसितकुसिदानामुदात्तः।४।१।३७॥

एषामुदात्तऐ आदेशः स्यात् ङीप् च। वृषाकपेः स्त्री वृषाकपायी। हरविष्णू वृषाकपी इत्यमरः। वृषाकपायी श्रीगौर्योरिति च। अग्नायी। कुसितायी। कुसिदायी। कुसिदशब्दो ह्रस्वमध्यो न तु दीर्घमध्यः॥

मनोरौवा।४।१।३८॥

मनुशब्दस्यौकारादेशः स्यादुदात्तैकारश्च वा ताभ्यां संनियोगशिष्टोङीप् च। मनोः स्त्री मनावी। मनायी। मनुः॥

वर्णादनुदात्तात्तोपधात्तोनः।४।१।३९॥

वर्णवाची योनुदात्तान्तस्तोपधस्तदन्तादनुपसर्जनात्प्रातिपदिकाद्वा ङीप् स्यात्तकारस्य नकारादेशश्च। एनी। एता। रोहिणी रोहिता। वर्णानां तणतिनितान्तानामिति फिट्सूत्रेणाद्युदात्तः। त्र्येण्या च शलल्येति गृ

---

१ समान, एक, वीर, पिण्ड, श्व, भ्रातृ, भद्र, पुत्र, दासाच्छन्दसि। इति समानादिः॥

श्नम् । त्रीण्येतान्यस्याइति बहुव्रीहिः । अनुदात्तात्किम् । श्वेता । घृतादीनां चेत्यन्तोदात्तोयम् ।अतइत्येव। शितिः स्त्री ॥ पिशङ्गादुपसंख्यानम॥*॥ पिशङ्गी । पिशङ्गा ॥ असितपलितयोर्न ॥ * ॥ असिता । पलिता ॥ छन्दसि क्नमेके ॥*॥ असिक्नी । पलिक्नी ॥ अवदातशब्दस्तु न वर्णवाची किंतु विशुद्धवाची । तेन अवदाता इत्येव ॥

अन्यतोङीष्।४।१।४०॥

तोपधभिन्नाद्वर्णवाचिनोऽनुदात्तान्तात्प्रातिपदिकात् स्त्रियां ङीष् स्यात् । कल्माषी । सारङ्गी । लघावन्ते द्वयोश्च बह्वषो गुरुरिति मध्योदात्तावेतौ । अनुदात्तान्तात्किम् । कृष्णा । कपिला ॥

षिद्गौरादिभ्यश्च।४।१।४१॥

षिद्भ्यो गौरादिभ्यश्च ङीष् स्यात् । नर्तकी । गौरी । अनडुही । अनड्वाही ॥ पिप्पल्यादयश्च ॥ ॥ आकृतिगणोयम् ॥

सूर्यतिष्यागस्त्यमत्स्यानांयउपधायाः।६।४।१४९॥

१ गौर, मत्स्य, मनुष्य, शृङ्ग, पिङ्गल, हय, गवय, मुकय, ऋष्य, पुट तुण, द्रुण,द्रोण, हरिण, काकण, पटर, उणक, आमलक, कुवल, बिम्ब, बदर, कर्कर, तर्कार, शार्कार, पुष्कर, शिखण्ड, सलद, शष्काण्ड, सनन्द, सुषम, सुषव, अलिन्द, गडुल पाण्डश, आढक, आनन्द, अश्वत्य, सृपाट, आपच्चिक, शष्कुल, सूर्म, शूर्प, सूत्र, यूप, यूथ, सूप, पूप, मेय, वल्लक, धातक, सल्लक, मालक, मालत, साल्वक, वेतस, वृस, अतस, उभय, भृङ्ग मह, मठ, छेद, पेश, मेद, श्वन्, तक्षन्, अनडुह्, अनड्वाह्, एषण, केरण, देह, देहल, काकादन, गवादन, तेजन, रजन,लवण, औद्गाहमानि गौतम, पारक, अयःस्थूण, भौरिकि, भौलिकि, मौलिङ्गि, यान, मेध, आलम्बि, आलजि, आलब्धि आलक्षि, केवाल, आपक, आरट, नट, टोट, नोट, मूलाट, शातन, पोतर, पातन, पानट, आस्तरण अधिकरण, अधिकार, आग्रहायण,प्रत्यवरोहिन्, सेचन, सुमङ्गलात्संज्ञायाम्, अण्डर; सुन्दर,मङ्गल, मन्थर, मण्डल,पट, पिण्ड, पिटक, षण्ड,उर्द, गुर्द, शम, शूद,आर्द्र ह्रद, पाण्ड,भाण्ड, लोहाण्ड कदर, कल, कन्दर, तरुण, तलुन, कल्माष, बृहत, महत्, सोम, सौधर्म, रोहिणीरेवतीनक्षत्रे,विकल्प, निष्कल, पुष्कल, कटाच्छ्रोणिवचने, पिप्पल्यादयश्च, पिप्पली, हरीतकी, कोशातकी, शमी, वरी, शरी, पृथिवी, क्रोष्ट्री, मातामही, पितामही, इति गौरादिः॥

२ गौराद्यंतर्गणसूत्रमिदम्.

अङ्गस्योपधाया यस्य लोपः स्यात्स चेयंः सूर्याद्यवयवः। मत्स्यस्य ङ्याम्॥*॥ सूर्यागस्त्ययोश्छे च ङ्यां च॥*॥ तिष्यपुष्ययोर्नक्षत्राणियलोप इति वाच्यम्॥*॥ मत्सी। मातरि षिच्चेति षित्वादेव सिद्धे गौरादिषु मातामहीशब्दपाठादनित्यः षितां ङीष्। दंष्ट्रा॥

जानपदकुण्डगोणस्थलभाजनागकालनीलकुशकामुककबराद्वृत्त्यमत्रावपनाकृत्रिमाश्राणास्थौल्यवर्णानाच्छादनायोविकारमैथुनेच्छाकेशवेशेषु।४।१।४२॥

एकादशभ्यः प्रातिपदिकेभ्यः क्रमाद्वृत्त्यादिष्वर्थेषु ङीष् स्यात्। जानपदी वृत्तिश्चेत्। अन्या तु जानपदी।उत्सादित्वादञन्तत्वेन टिड्ढेति ङीप्याद्युदात्तः। कुण्डी अमत्रं चेत्। कुण्डान्या। कुडिदाहे गुरोश्च हल इति अप्रत्ययः। यस्तु अमृते जारजः कुण्डइति मनुष्यजातिवचनस्ततो जातिलक्षणो ङीष् भवत्येव। अमत्रे हि स्त्रीविषयत्वाभावादप्राप्तो ङीष् विधीयते नतु नियम्यते। गोणी आवपनं चेत् गोणाऽन्या। स्थली अकृत्रिमा चेत्। स्थलाऽन्या। भाजी श्राणाचेत्। भाजा अन्या। नागी स्थूला चेत्। नागाऽन्या। गजवाची नाग शब्दः स्थौल्यगुणयोगादन्यत्र प्रयुक्त उदाहरणम। सर्पवाची तु दैर्घ्यगुणयोगादन्यत्र प्रयुक्तः प्रत्युदाहरणम्। काली वर्णश्चेत्। कालाऽन्या। नीली अनाच्छादनं चेत् नीलाऽन्या। नील्या रक्ता शाटीत्यर्थः। नील्या अन्यक्तव्य इत्यन्। अनाच्छादनेपि न सर्वत्र किं तु॥ नीलादौषधौ॥*॥ नीली॥ प्राणिनिच॥*॥नीलीगौः॥ संज्ञायां वा॥*॥ नीली। नीला। कुशी अयोविकारश्चेत्। कुशाऽन्या। कामुकी मैथुनेच्छा चेत्। कामुकाऽन्या। कबरी केशानां संनिवेशविशेषः। कबराऽन्या चित्रेत्यर्थः॥

शोणात्प्राचाम्।४।१।४३॥

शोणी । शोणा ॥

वोतोगुणवचनात् । ४ । १ । ४४ ॥

उदन्ताद्गुणवाचिनो वा ङीष् स्यात् । मृद्वी । मृदुः । उतः किम् । शुचिः । गुणेति किम् । आखुः ॥ खरुसंयोगोपधान्न ॥ * ॥ खरुः पतिंवरा कन्या । पाण्डुः ।

बह्वादिभ्यश्च । ४ । १ । ४५ ॥

एभ्यो वा ङीष् स्यात् । बह्वी । बहुः ॥ कृदिकारादक्तिनः ॥ ॥ रात्रिः रात्री ॥ सर्वतोक्तिन्नर्थादित्येके ॥ ॥ शकटिः । शकटी । अक्तिन्नर्थात्किम् । अजननिः । क्तिन्नन्तत्वादप्राप्ते विध्यर्थं पद्धतिशब्दो गणे पठ्येत । हिमकाषिहतिषु चेति पद्भावः । पद्धतिः । पद्धती ॥

पुंयोगादाख्यायाम् । ४ । १ । ४८ ॥

या पुमाख्या पुंयोगात् स्त्रियां वर्तते ततो ङीष् स्यात् । गोपस्य स्त्री गोपी ॥ पालकान्तान्न ॥ * ॥ गोपालिका । अश्वपालिका ॥ सूर्याद्देवतायां चाप् वाच्यः ॥ * ॥ सूर्यस्य स्त्री देवता सूर्या । देवतायां किम् । सूरी कुन्ती मानुषीयम् ॥

इन्द्रवरुणभवशर्वरुद्रमृडहिमारण्ययवयवनमातुलाचार्याणामानुक् । ४ । १ । ४९ ॥

एषामानुगागमः स्यात् ङीष् च । इन्द्रादीनां षण्णां मातुलाचार्ययोश्च पुंयोग एवेष्यते । तत्र ङीषि सिद्धे आनुगागममात्रं विधीयते । इतरेषां चतुर्णामुभयम् । इन्द्राणी ॥ हिमाऽरण्ययोर्महत्वे ॥ * ॥ महद्धिमं हिमा

१ बहु, पद्धति, अङ्कति, अञ्चति, अंहति, शकटि, शक्तिःशस्त्रे, शारि, वारि, राति, राधि, शाधि, अहि, कपि, यष्टि, मुनि, इतःप्राण्यंगात्, कृदिकारादक्तिनः सर्वतोऽक्तिन्नर्थादित्येके, चण्ड, अराल, कृपण, कमल, विकट, विशाल, विशंकट, भरुज, ध्वज, चन्द्रभागानद्याम्, कल्याण, उदार, पुराण, अहन ॥इति बह्वादिः

नी। अरण्यानी॥ यवाद्दोषे॥ *॥ दुष्टो यवो यवानी॥ यवनाल्लिप्याम्॥ ॥*॥ यवनानां लिपिर्यवनानी॥ मातुलोपाध्याययोरानुक् वा॥ *॥ मातुलानी। मातुली। उपाध्यायानी। उपाध्यायी॥ या तु स्वयमेवाध्यापिका तत्र वा ङीष्वाच्यः॥ *॥ उपाध्यायी। उपाध्याया॥ आचार्यादणत्वं च॥ *॥ आचार्यस्य स्त्री आचार्यानी। पुंयोगइत्येव। आचार्या स्वयं व्याख्यात्री॥ अर्यक्षत्रियाभ्यां वा स्वार्थे॥ *॥ अर्याणी। अर्या। स्वामिनी वैश्या वेत्यर्थः। क्षत्रियाणी। क्षत्रिया। पुंयोगे तु। अर्यी। क्षत्रियी। कथं ब्रह्माणीति। ब्रह्माणमानयति जीवयतीति कर्मण्यण्॥

क्रीतात्करणपूर्वात्।४।१।५०॥

क्रीतान्ताददन्तात्करणादेः स्त्रियां ङीष् स्यात्। वस्त्रक्रीती। क्वचिन्न। धनक्रीता॥

क्तादल्पाख्यायाम्।४।१।५१॥

करणादेः क्तान्तात् स्त्रियां ङीष् स्यादल्पत्वे द्योत्ये। अभ्रलिप्ती द्यौः॥

बहुव्रीहेश्चान्तोदात्तात्।४।१।५२॥

बहुव्रीहेः क्तान्तादन्तोदात्तादन्तात् स्त्रियां ङीष् स्यात्॥ जातिपूर्वादिति वक्तव्यम्॥ *॥ तेन बहुनञ्सुकालसुखादिपूर्वान्न। ऊरुभिन्नी। नेह। बहुकृता॥ जातान्तान्न॥ *॥ दन्तजाता॥ पाणिगृहीती भार्यायाम्॥ *॥ पाणिगृहीताऽन्या॥

अस्वाङ्गपूर्वपदाद्वा।४।१।५३॥

पूर्वेण नित्यं प्राप्ते विकल्पोऽयम्। सुरापीती। सुरापीता। अन्तोदात्तात्किम्। वस्त्रच्छन्ना। अनाच्छादनादित्युदात्तनिषेधः। अत एव पूर्वेणापि न ङीष्॥

स्वाङ्गाच्चोपसर्जनादसंयोगोपधात्।४।१।५४॥

असंयोगोपधमुपसर्जनं यत्स्वाङ्गं तदन्तादन्तात्प्रातिपदिकाद्वा ङीप् । केशानतिक्रान्ता अतिकेशी । अतिकेशा । चन्द्रमुखी । चन्द्रमुखा । संयोगोपधात्तु सुगुल्फा । उपसर्जनात्किम् । शिखा । स्वाङ्गं त्रिधा ॥

अद्रवन्मूर्तिमत्स्वाङ्गं प्राणिस्थमविकारजम् ॥

सुस्वेदा । द्रवत्वात् । सुज्ञाना । अमूर्तत्वात् । सुमुखा शाला । अप्राणिस्थत्वात् । सुशोफा । विकारजत्वात् ॥

अतत्स्थं तत्र दृष्टं च ॥

सुकेशी सुकेशा वा रथ्या । अप्राणिस्थस्यापि प्राणिनि दृष्टत्वात् ॥

तेन चेत्तत्तथायुतम् ॥ * ॥ सुस्तनी सुस्तना वा प्रतिमा । प्राणिवत्प्राणिसदृशे स्थितत्वात् ॥

नासिकोदरौष्ठजङ्घादन्तकर्णशृंगाच्च । ४ । १ । ५५ ॥

एभ्यो वा ङीष् स्यात् । अद्यायोर्बह्वच्लक्षणो निषेधो बाध्यते पुरस्तादपवादन्यायात् । ओष्ठादीनां पञ्चानां तु असंयोगोपधादिति पर्युदासे प्राप्ते वचनं मध्येपवादन्यायात् । सहनञ्लक्षणस्तु प्रतिषेधः परत्वादस्य बाधकः । तुङ्गनासिकी । तुङ्गनासिका । इत्यादि । नेह । सहनासिका । अनासिका । अत्र वृत्तिः ॥ अङ्गगात्रकण्ठेभ्यो वक्तव्यम् ॥ * ॥ स्वङ्गी । स्वङ्गेत्यादि । एतच्चानुक्तसमुच्चयार्थेन चकारेण संग्राह्यमिति केचित् । भाष्याद्यनुक्तत्वादप्रमाणमिति प्रामाणिकाः । अत्र वार्तिकानि ॥ पुच्छाच्च ॥ * ॥ सुपुच्छी । सुपुच्छा ॥ कबरमणिविषशरेभ्यो नित्यम् ॥ * ॥ कबरं चित्रं पुच्छं यस्याः सा कबरपुच्छी मयूरी इत्यादि ॥ उपमानात्पक्षाच्च पुच्छाच्च ॥ * ॥ नित्यमित्येव । उलूकपक्षी शाला । उलूकपुच्छी सेना ॥

नक्रोडादिबह्वचः । ४ । १ । ५६ ॥

---

१ इदं श्लोकवार्तिकम् ॥

२ क्रोड, नख, खुर, गोखा, उखा, शिखा, बाल, शफ, शुक्र, आकृतिगणोयम् । तेन भग, गल, घोण, नाल, भुज, गुद, कर, इत्यादि॥ इति क्रोडादिः ॥

क्रोडादेर्बह्वचश्च स्वाङ्गान्न ङीष् । कल्याणक्रोडा । अश्वानामुरः क्रोडा । आकृतिगणोऽयम् । सुजघना ॥

सहनञ्विद्यमानपूर्वाच्च । ४ । १ । ५७ ॥

सहेत्यादित्रिकपूर्वान्न ङीष् । सकेशा । अकेशा । विद्यमाननासिका॥

नखमुखात्संज्ञायाम् । ४ । १ । ५८ ॥

ङीष् न स्यात् । शूर्पणखा । गौरमुखा । संज्ञायां किम् । ताम्रमुखी कन्या ॥

दिक्पूर्वपदान्ङीप् । ४ । १ । ६० ॥

दिक्पूर्वपदात्स्वाङ्गान्तात्प्रातिपदिकात्परस्य ङीषोङीबादेशः स्यात् । प्राङ्मुखी । आद्युदात्तं पदम् ॥

वाहः । ४ । १ । ६१ ॥

वाहन्तात्प्रातिपदिकात् ङीष् स्यात् । ङीषेवानुवर्तते न ङीप् । दित्यवाट् च मे दित्यौही च मे॥

सख्यशिश्वीति भाषायाम् । ४ । १ । ६२ ॥

इति शब्दः प्रकारे भाषायामित्यस्यानन्तरं द्रष्टव्यः । छन्दस्यपि क्वचित् । सखी । अशिश्वी । आधेनवोधुनयन्तामशिश्वीः ॥

जातेरस्त्रीविषयादयोपधात् । ४ । १ । ६३ ॥

जातिवाचि यन्न च स्त्रियां नियतमयोपधं ततः स्त्रियां ङीष् स्यात् ॥

आकृतिग्रहणा जातिः ॥ अनुगतसंस्थानव्यङ्ग्येत्यर्थः । तटी ॥ लिङ्गानां च न सर्वभाक् । सकृदाख्यातनिर्ग्राह्या ॥ असर्वलिङ्गत्वे सत्येकस्यां व्यक्तौ कथनाद्व्यक्त्यन्तरे कथनं विनापि सुग्रहा जातिरिति लक्षणान्तरम्। वृषली । सत्यन्तं किम् । शुक्ला । सकृदित्यादिकिम् । देवदत्ता॥गोत्रं च चरणैः सह ॥ अपत्यप्रत्ययान्तः शाखाध्येतृवाची च शब्दो जातिकार्यं

---

१ इदं श्लोकवार्तिकम् ॥

लभत इत्यर्थः। औपगवी। कठी। बह्वृची। ब्राह्मणीत्यत्र तु शार्ङ्गरवादि पाठात् ङीना ङीष् बाध्यते। जातेः किम्। मुण्डा। अस्त्रीविषयात्किम्। बलाका। अयोपधात्किम्। क्षत्रिया॥ योपधप्रतिषेधे हयगवयमुकयमनुष्यमत्स्यानामप्रतिषेधः॥*॥ हयी। गवयी। मुकयी। हलस्तद्धितस्येतिय लोपः। मनुषी। मत्स्यस्य ङ्याम्॥*॥ मत्सी॥

पाककर्णपर्णपुष्पफलमूलवालोत्तरपदाच्च।४।१।६४॥

पाकाद्युत्तरपदाज्जातिवाचिनः स्त्रीविषयादपि ङीष् स्यात्। ओदनपाकी। शङ्कुकर्णी। शालपर्णी। शङ्खपुष्पी। दासीफली। दर्भमूली। गोवाली। ओषधिविशेषे रूढाएते॥

इतोमनुष्यजातेः।४।१।६५॥

ङीष् स्यात्। दाक्षी। योपधादपि। उदमेयस्यापत्यं औदमेयी। मनुष्येति किम्। तित्तिरिः॥*॥

ऊङुतः।४।१।६६॥

उकारान्तादयोपधान्मनुष्यजातिवाचिनः स्त्रियामूङ् स्यात्। कुरूः। कुरुनादिभ्योण्यः ; तस्य स्त्रियामवन्तीत्यादिना लुक्। अयोपधात्किम्। अध्वर्युः॥ अप्राणिजातेश्चारज्ज्वादीनामुपसंख्यानम्॥*॥ रज्ज्वादिपर्युदासादुवर्णान्तेभ्यएव। अलाब्वा। कर्कन्ध्वा। अनयोर्दीर्घान्तत्वेऽपि नोङ्धात्वोरिति विभक्त्युदात्तत्वप्रतिषेधऊङः फलम्। प्राणिजातेस्तु कृकवाकुः। रज्ज्वादेस्तु रज्जुः। हनुः॥

बाह्वन्तात्संज्ञायाम्।४।१।६७॥

स्त्रियामूङ् स्यात्। भद्रबाहूः। संज्ञायां किम्। वृत्तबाहुः॥

पङ्गोश्च।४।१।६८॥

इञउपसंख्यानम्॥* सौतंगमी॥ सौनचिती। तेन निर्वृत्तमित्यर्थे चातुरर्थिकइञ्॥

पङ्गूः । श्वशुरस्योकाराऽकारलोपश्च चादूङ् । पुंयोगलक्षणस्य ङीषोऽपवादः । लिङ्गविशिष्टपरिभाषया स्वादयः । श्वश्रूः ॥

ऊरूत्तरपदादौपम्ये । ४ । १ । ६९ ॥

उपमानवाचि पूर्वपदमूरूत्तरपदं यत्प्रातिपदिकं तस्मादूङ् स्यात् । करभोरूः ॥

संहितशफलक्षणवामादेश्च । ४ । १ । ७० ॥

अनौपम्यार्थं सूत्रम् । संहितोरूः । सैव शफोरूः । शफौ खुरौ ताविव संश्लिष्टत्वादुपचारात् । लक्षणशब्दादर्शआद्यच् । लक्षणोरूः । वामोरूः॥ सहितसहाभ्यां चेति वक्तव्यम् ॥*॥ हितेन सह सहितौ ऊरू यस्याः सा सहितोरूः । सहेते इति सहौ ऊरू यस्याः सा सहोरूः । यद्वा । विद्यमान वचनस्य सहशब्दस्य ऊर्वतिशयप्रतिपादनाय प्रयोगः ॥

संज्ञायाम् । ४ । १ । ७२ ॥

कद्रुकमण्डल्वोः संज्ञायां स्त्रियामूङ् स्यात् । कद्रूः । कमण्डलूः । संज्ञायां किम् । कद्रुः । कमण्डलुः । अच्छन्दोर्थं वचनम् ॥

शार्ङ्गरवाद्यञोङीन् । ४ । १ । ७३ ॥

शार्ङ्गरवादेरञोयोकारस्तदन्ताच्च जातिवाचिनोङीन् स्यात् । शार्ङ्गरवी । बैदी । जातेरित्यनुवृत्तेः पुंयोगे ङीषेव । नृनरयोर्वृद्धिश्चेति गणसूत्रम् । नारी ॥

यङश्चाप् । ४ । १ । ७४ ॥

यङन्तात् स्त्रियां चाप् स्यात् । यङ्ष्यङोः सामान्यग्रहणम् । आम्बष्ठ्या । कारीषगन्ध्या । षाद्यञश्चाप् वाच्यः ॥ * ॥ पौतिमाष्या ॥

---

१ शार्ङ्गरव, कापटव, गौग्गुलव, ब्राह्मण, गौतम, कामण्डलेय, ब्राह्मणकृतेय, आनिचेय, आनिधेय, आशोकेय, वात्स्यायन, मौञ्जायन, कैकसेय, काव्य, शैव्य, एहि, पर्येहि, आश्मरथ्य, औदपान, अराल, चण्डाल, वतण्ड, भोगवद्गौरिमतोः संज्ञायां घादिषुनित्यंह्रस्वार्थम् । नृनरयोर्वृद्धिश्च ॥ इति शार्ङ्गरवादिः ॥ पुत्रशब्दोप्यत्र पठ्यते तेन पुत्री शैलपुत्रीत्यपिसिद्धम् ॥

आवट्याच्च। ४। १। ७५॥

अस्माच्चाप् स्यात्। यञश्चेतिङीपोऽपवादः। अवटशब्दो गर्गादिः। आवट्या॥

तद्धिताः। ४। १। ७६॥

आपञ्चमसमाप्तेरधिकारोयम्

यूनस्तिः। ४। १। ७७॥

युवन्शब्दात्तिप्रत्ययः स्यात्सच तद्धितः। लिङ्गविशिष्टपरिभाषया सिद्धे तद्धिताधिकारउत्तरार्थः।युवतिः। अनुपसर्जनादित्येव। बहवोयुवानोयस्यां सा बहुयुवा। युवतीति तु यौतेः शत्रन्तात् ङीपि बोध्यम्॥

॥ इति स्त्रीप्रत्ययाः॥

प्रातिपदिकार्थलिङ्गपरिमाणवचनमात्रे प्रथमा। । २। ३। ४६।

नियतोपस्थितिकः प्रातिपदिकार्थः। मात्रशब्दस्य प्रत्येकं योगः। प्रातिपदिकार्थमात्रे लिङ्गमात्राद्याधिक्ये संख्यामात्रे च प्रथमा स्यात्। उच्चैः। नीचैः। कृष्णः। श्रीः। ज्ञानम्। अलिङ्गा नियतलिङ्गाश्च प्रातिपदिकार्थमात्र इत्यस्योदाहरणम्। अनियतलिङ्गास्तु लिङ्गमात्राद्याधिक्यस्य। तटः। तटी। तटम्। परिमाणमात्रे द्रोणोव्रीहिः। द्रोणरूपं यत्परिमाणं तत्परिच्छिन्नोव्रीहिरित्यर्थः। प्रत्ययार्थे परिमाणे प्रकृत्यर्थोऽभेदेन संसर्गेण विशेषणम्। प्रत्ययार्थस्तु परिच्छेद्यपरिच्छेदकभावेन व्रीहौ विशेषणमिति विवेकः। वचनं संख्या। एकः। द्वौ। बहवः। इहोक्तार्थत्वाद्विभक्तेरप्राप्तौ वचनम्॥

संबोधने च। २। ३। ४७॥

इह प्रथमा स्यात्। हे राम॥

कारके । १ । ४ । २३ ॥

इत्यधिकृत्य ॥

कर्तुरीप्सिततमं कर्म । १ । ४ । ४९ ॥

कर्तुः क्रियया आप्तुमिष्टतमं कारकं कर्मसंज्ञं स्यात् । कर्तुः किम् । माषेष्वश्वं बध्नाति । कर्मणईप्सिता माषा न तु कर्तुः । तमब्ग्रहणं किम् । पयसा ओदनं भुङ्क्ते । कर्मेत्यनुवृत्तौ पुनः कर्मग्रहणमाधारनिवृत्त्यर्थम् । अन्यथागेहं प्रविशतीत्यत्रैव स्यात् ॥

अनभिहिते । २ । ३ । १ ॥

इत्यधिकृत्य ॥

कर्मणि द्वितीया । २ । ३ । २ ॥

अनुक्ते कर्मणि द्वितीया स्यात् । हरिं भजति । अभिहिते तु कर्मणि प्रातिपदिकार्थमात्र इति प्रथमैव । अभिधानं तु प्रायेण तिङ्कृत्तद्धितसमासैः । तिङ् । हरिः सेव्यते । कृत् । लक्ष्म्या सेवितः । तद्धितः । शतेन क्रीतः शत्यः । समासः । प्राप्तआनन्दो यं सप्राप्तानन्दः । क्वचिन्निपाते नाभिधानम् । यथा । विषवृक्षोपि संवर्ध्य स्वयं छेत्तुमसांप्रतम् । सांप्रतमित्यस्य हि युज्यत इत्यर्थः ॥

तथायुक्तं चानीप्सितम् । १ । ४ । ५० ॥

ईप्सिततमवत्क्रियया युक्तमनीप्सितमपि कारकं कर्मसंज्ञं स्यात् । ग्रामं गच्छन् तृणं स्पृशति ओदनं । भुञ्जानो विषं भुङ्क्ते ॥

अकथितं च । १ । ४ । ५१ ॥

अपादानादिविशेषैरविवक्षितं कारकं कर्मसंज्ञं स्यात् ।

दुह्याच्पच्दण्ड्रुधिप्रच्छिचिब्रूशासुजिमथ्मुषाम् ।
कर्मयुक् स्यादकथितं तथा स्यान्नीहृकृष्वहाम् ।

दुहादीनां द्वादशादीनां तथा नीप्रभृतीनां चतुर्णां कर्मणा यद्युज्यते तदेवाकथितं कर्मेति परिगणनं कर्तव्यमित्यर्थः। गां दोग्धि पयः। बलिं याचते वसुधाम्। अविनीतं विनयं याचते। तण्डुलानोदनं पचति। गर्गान् शतं दण्डयति। व्रजमवरुणद्धि गाम्। माणवकं पन्थानं पृच्छति। वृक्षमवचिनोति फलानि। माणवकं धर्मं ब्रूते शास्ति वा। शतं जयति देवदत्तम्। सुधां क्षीरनिधिं मथ्नाति। देवदत्तं शतं मुष्णाति। ग्राममजां नयति हरति कर्षति वहति वा। अर्थनिबन्धनेयं संज्ञा। बलिं भिक्षते वसुधाम्। माणवकं धर्मं भाषते अभिधत्ते वक्तीत्यादि। कारकं किम्। माणवकस्य पितरं पन्थानं पृच्छति॥ अकर्मकधातुभिर्योगे देशः कालो भावोगन्तव्योध्वा च कर्मसंज्ञकइति वाच्यम्॥*॥ कुरून् स्वपिति। मासमास्ते। गोदोहमास्ते। क्रोशमास्ते॥

गतिबुद्धिप्रत्यवसानार्थशब्दकर्माकर्मकाणामणि कर्त्ता सणौ।१।४।५२॥

गत्याद्यर्थानां शब्दकर्मकाणामकर्मकाणां चाणौ यः कर्ता स णौ कर्म स्यात्।

शत्रूनगमयत्स्वर्गं वेदार्थं स्वानवेदयत्।
आशयच्चामृतं देवान्वेदमध्यापयद्विधिम्॥ १॥
आसयत्सलिले पृथ्वीं यः स मे श्रीहरिर्गतिः॥

गतीत्यादि किम्। पाचयत्योदनं देवदत्तेन। अण्यन्तानां किम्। गमयति देवदत्तोयज्ञदत्तं तमपरः प्रयुङ्क्ते। गमयति देवदत्तेन यज्ञदत्तं विष्णुमित्रः॥ नीवह्योर्न॥*॥ नाययति वाहयति वा भारं भृत्येन॥ नियन्तृकर्तृकस्य वहेरनिषेधः॥*॥ वाहयति रथं वाहान् सूतः॥ आदिखाद्योर्न॥॥*॥ आदयति खादयति वाऽन्नं बटुना॥ भक्षेरहिंसार्थस्य न॥*॥ भक्षयत्यन्नं बटुना। अहिंसार्थस्य किम्। भक्षयति बलीवर्दान् सस्यम्॥

जल्पतिप्रभृतीनामुपसंख्यानम् ॥ * ॥ जल्पयति भाषयति पुत्रं देवदत्तः ।

दृशेश्च ॥ * ॥ दर्शयति हरिं भक्तान् । सूत्रे ज्ञानसामान्यार्थानामेव ग्रहणं न तु तद्विशेषार्थानामित्यनेन ज्ञाप्यते । तेन स्मरति जिघ्रतीत्यादीनां न । स्मारयति घ्रापयति देवदत्तेन ।

शब्दायतेर्न ॥ * ॥ शब्दाययति देवदत्तेन । धात्वर्थसंगृहीतकर्मत्वेनाकर्मकत्वात्प्राप्तिः । येषां देशकालादिभिन्नं कर्म न संभवति तेत्राकर्मकाःन त्वविवक्षितकर्माणोऽपि । तेन मासमासयति देवदत्तमित्यादौ कर्मत्वं भवति देवदत्तेन पाचयतीत्यादौ तु न ॥

हृक्रोरन्यतरस्याम् । १ । ४ । ५३ ॥

हृक्रोरणौयः कर्ता सणौ वा कर्म स्यात् । हारयति कारयति वा भृत्यं भृत्येन वा कटम् ॥ अभिवादिदृशोरात्मनेपदे वेति वाच्यम् ॥ * ॥ अभिवादयते दर्शयते देवं भक्तं भक्तेन वा ॥

अधिशीङ्स्थासां कर्म । १ । ४ । ४६ ॥

अधिपूर्वाणामेषामाधारः कर्म स्यात् । अधिशेते अधितिष्ठति अध्यास्ते वा वैकुण्ठं हरिः ॥

अभिनिविशश्च । १ । ४ । ४७ ॥

अभिनीत्येतत्संघातपूर्वस्य विशतेराधारः कर्मस्यात् । अभिनिविशते सन्मार्गम् ।परिक्रयणे संप्रदानमिति सूत्रादिह मण्डूकप्लुत्याऽन्यतरस्यां ग्रहणमनुवर्त्य व्यवस्थितविभाषाश्रयणात् क्वचिन्न । पापेऽभिनिवेशः॥

उपान्वध्याङ्वसः । १ । ४ । ४८ ॥

उपादिपूर्वस्य वसतेराधारः कर्म स्यात् । उपवसति अनुवसति अधिवसति आवसति वा वैकुण्ठं हरिः ॥ अभुक्त्यर्थस्य न ॥ * ॥ वने उपवसति॥

उभसर्वतसोः कार्या धिगुपर्यादिषु त्रिषु । द्वितीयाम्रेडितान्तेषु ततोऽन्यत्रापि दृश्यते ॥ * ॥ उभयतः कृष्णं गोपाः । सर्वतः कृष्णम् । धिक् कृष्णाऽभ

क्तम् । उपर्युपरि लोकं हरिः । अध्यधि लोकम् । अधोऽधो लोकम् ॥ अभितः परितः समयानिकषाहाप्रतियोगेऽपि ॥*॥ अभितः कृष्णम् । परितः कृष्णम् । ग्रामं समया । निकषा लंकाम् । हा कृष्णाऽभक्तम् । तस्य शोच्यते इत्यर्थः । बुभुक्षितं न प्रतिभाति किंचित् ॥

अन्तराऽन्तरेण युक्ते । २ । ३ । ४ ॥

आभ्यां योगे द्वितीया स्यात् । अन्तरा त्वां मां हरिः । अन्तरेण हरिं न सुखम् ॥

कर्मप्रवचनीयाः । १ । ४ । ८३ ॥

इत्यधिकृत्य ॥

अनुर्लक्षणे । १ । ४ । ८४ ॥

लक्षणे द्योत्येऽनुरुक्तसंज्ञः स्यात् । गत्युपसर्गसंज्ञापवादः ॥

कर्मप्रवचनीययुक्ते द्वितीया । २ । ३ । ८ ॥

एतेन योगे द्वितीया स्यात् । जपमनु प्रावर्षत् । हेतुभूतजपोपलक्षितं वर्षणमित्यर्थः । परापि हेतौ तृतीयाऽनेन बाध्यते । लक्षणेत्थंभूतेत्यादिनासिद्धे पुनः संज्ञाविधानसामर्थ्यात् ॥

तृतीयार्थे । १ । ४ । ८५ ॥

अस्मिन् द्योत्येऽनुरुक्तसंज्ञः स्यात् । नदीमन्ववसिता सेना । नद्या सह संबद्धेत्यर्थः ॥ षिञ् बन्धने क्तः ॥

हीने । १ । ४ । ८६ ।

हीने द्योत्येऽनुः प्राग्वत् । अनु हरिं सुराः हरेर्हीनाइत्यर्थः ॥

उपोऽधिके च । १ । ४ । ८७ ॥

अधिके हीने च द्योत्ये उपेत्यव्ययं प्राक्संज्ञं स्यात् । अधिके सप्तमी वक्ष्यते । हीने उप हरिं सुराः ॥

लक्षणेत्थंभूताख्यानभागवीप्सासु प्रतिपर्यनवः । १।४।९०॥

एष्वर्थेषु विषयभूतेषु प्रत्यादयउक्तसंज्ञाः स्युः । लक्षणे वृक्षं प्रति प र्यनुवा विद्योतते विद्युत् । इत्थंभूताख्याने । भक्तोविष्णुं प्रति पर्यनु वा । भागे लक्ष्मीर्हरिं प्रति पर्यनु वा । हरेर्भागइत्यर्थः । वीप्सायां वृक्षंवृक्षं प्र ति पर्यनु वा सिञ्चति । अत्रोपसर्गत्वाभावान्न षत्वम् । एषुकिम् । परिषि ञ्चति ॥

अभिरभागे । १।४।९१॥

भागवर्जे लक्षणादावभिरुक्तसंज्ञः स्यात् । हरिमभि वर्तते । भक्तोहरि मभि । देवंदेवमभि सिञ्चति । अभागे किम । यदत्र ममाभिष्यात्तद्दीयताम् ।

अधिपरी अनर्थकौ । १।४।९३॥

उक्तसंज्ञौ स्तः । कुतोध्यागच्छति । कुतः पर्यागच्छति । गतिसंज्ञाबा धाद्गतिर्गताविति निघातोन ॥

सुः पूजायाम् । १।४।९४॥

सु सिक्तम् । सु स्तुतम् । अनुपसर्गत्वान्न षः । पूजायां किम् । सुषिक्तं किंतवात्र क्षेपोयम् ॥

अतिरतिक्रमणे च । १।४।९५॥

अतिक्रमणे पूजायां चातिः कर्मप्रवचनीयसंज्ञः स्यात् । अति देवान् कृष्णः ॥

अपिः पदार्थसंभावनाऽन्ववसर्गगर्हासमुच्चयेषु । १।४।९६॥

एषु द्योत्येष्वपिरुक्तसंज्ञः स्यात् । सर्पिषोऽपि स्यात् । अनुपसर्गत्वान्न षः । संभावनायां लिङ् । तस्याएव विषयभूते भवने कर्तृदौर्लभ्यप्रयुक्तं

दौर्लभ्यं द्योतयन्नपिशब्दः स्यादित्यनेन संबध्यते । सर्पिषइति षष्ठी तु अपिशब्दबलेन गम्यमानस्य बिन्दोरवयवावयविभावसंबन्धे । इयमेवह्यपिशब्दस्य पदार्थद्योतकता नाम ।द्वितीया तु नेह प्रवर्तते सर्पिषोबिन्दुना योगोन त्वपिनेत्युक्तत्वात् । अपिस्तुयाद्विष्णुम् । संभावनं शक्त्युत्कर्षमाविष्कर्तुमत्युक्तिः । अपि स्तुहि । अन्ववसर्गः कामचारानुज्ञा । धिग्देवदत्तमपि स्तुयाद्वृषलम् । गर्हा । अपि सिञ्च अपि स्तुहि । समुच्चये ॥

कालाध्वनोरत्यन्तसंयोगे । २ । ३ । ५ ॥

इह द्वितीया स्यात् । मासं कल्याणी । मासमधीते मासं गुडधानाः । क्रोशं कुटिला नदी । क्रोशमधीते । क्रोशं गिरिः । अत्यन्तसंयोगे किम् । मासस्यद्विरधीते । क्रोशस्यैकदेशे पर्वतः ॥

स्वतन्त्रः कर्ता । १ । ४ । ५४ ॥

क्रियायां स्वातन्त्र्येण विवक्षितोर्थः कर्तास्यात् ॥

साधकतमं करणम् ॥ १ । ४ । ४२ ॥

क्रियासिद्धौ प्रकृष्टोपकारकं कारकं करणसंज्ञं स्यात् । तमप्ग्रहणं किम् । गङ्गायां घोषः ॥

कर्तृकरणयोस्तृतीया । २ । ३ । १८ ॥

अनभिहिते कर्तरि करणे च तृतीया स्यात् । रामेण बाणेन हतो वाली ॥प्रकृत्यादिभ्य उपसंख्यानम् ॥*॥ प्रकृत्या चारुः । प्रायेण याज्ञिकः। गोत्रेण गार्ग्यः । समेनैति । विषमेणैति । द्विद्रोणेन धान्यं क्रीणाति । सुखेन दुःखेन वा यातीत्यादि ॥

दिवः कर्मच । १ । ४ । ४३ ॥

दिवः साधकतमं कारकं कर्मसंज्ञं स्याच्चात्करणसंज्ञम्।अक्षैरक्षान्वदीव्यति ॥

अपवर्गे तृतीया । २ । ३ । ६ ॥

अपवर्गः फलप्राप्तिस्तस्यां द्योत्यायां कालाध्वनोरत्यन्तसंयोगे तृतीया स्यात् । अह्ना क्रोशेन वानुवाकोधीतः । अपवर्गे किम् । मासमधीतोनायातः ॥

सहयुक्तेऽप्रधाने । २ । ३ । १९ ॥

सहार्थेन युक्ते अप्रधाने तृतीया स्यात् । पुत्रेण सहागतः पिता । एवं साकं सार्द्धं समं योगेपि । विनापि तद्योगं तृतीया । वृद्धोयूनेत्यादिनिर्देशात् ॥

येनाङ्गविकारः । २ । ३ । २० ॥

येनाङ्गेन विकृतेनाङ्गिनोविकारोलक्ष्यते ततस्तृतीया स्यात् । अक्ष्णा काणः । अक्षिसंबन्धिकाणत्वविशिष्टइत्यर्थः । अङ्गविकारः किम् । अक्षिकाणमस्य ॥

इत्थंभूतलक्षणे । २ । ३ । २१ ॥

कंचित्प्रकारं प्राप्तस्य लक्षणे तृतीया स्यात् । जटाभिस्तापसः । जटाज्ञाप्य तापसत्वविशिष्टइत्यर्थः ॥

संज्ञोन्यतरस्यां कर्मणि । २ । ३ । २२ ॥

संपूर्वस्य जानातेः कर्मणि तृतीया वा स्यात् । पित्रा पितरं वा संजानीते ॥

हेतौ । २ । ३ । २३ ॥

हेत्वर्थे तृतीया स्यात् । द्रव्यादिसाधारणं निर्व्यापारसाधारणं च हेतुत्वम् । करणत्वं तु क्रियामात्रविषयं व्यापारनियतं च । दण्डेन घटः । पुण्येन दृष्टोहरिः । फलमपीह हेतुः । अध्ययनेन वसति । गम्यमानापि क्रिया कारकविभक्तौ प्रयोजिका । अलं श्रमेण । श्रमेण साध्यं नास्तीत्यर्थः । इह साधनक्रियां प्रति श्रमः करणम् । शतेनशतेन वत्सान्पाययति पयः । शतेन परिच्छिद्येत्यर्थः ॥ अशिष्टव्यवहारे दाणः प्रयोगे चतुर्थ्यर्थे

तृतीया ॥ * ॥ दास्या संयच्छते कामुकः । धर्म्ये तु भार्यायै संयच्छति ॥

कर्मणा यमभिप्रैति ससंप्रदानम् । १ । ४ । ३२ ॥

दानस्य कर्मणा यमभिप्रैति ससंप्रदानसंज्ञः स्यात् ॥

चतुर्थी संप्रदाने । २ । ३ । १३ ॥

विप्राय गां ददाति । अनभिहितइत्येव । दानीयोविप्रः ॥ क्रियया यमभिप्रैति सोपि संप्रदानम् ॥ * ॥ पत्ये शेते ॥ कर्मणः करणसंज्ञा संप्रदानस्य च कर्मसंज्ञा ॥ * ॥ पशुना रुद्रंयजते । पशुं रुद्राय ददातीत्यर्थः ॥

रुच्यर्थानां प्रीयमाणः । १ । ४ । ३३ ॥

रुच्यर्थानां धातूनां प्रयोगे प्रीयमाणोर्थः संप्रदानं स्यात् । हरये रोचते भक्तिः । अन्यकर्तृकोभिलाषोरुचिः । हरिनिष्ठप्रीतेर्भक्तिः कर्त्री प्रीयमाणः किम् । देवदत्ताय रोचते मोदकः पथि ॥

श्लाघह्नुङ्स्थाशपां ज्ञीप्स्यमानः । १ । ४ । ३४ ॥

एषां प्रयोगे बोधयितुमिष्टःसंप्रदानं स्यात् । गोपी स्मरात् कृष्णाय श्लाघते ह्नुते तिष्ठते शपते वा । ज्ञीप्स्यमानः किम् । देवदत्ताय श्लाघते पथि ॥

धारेरुत्तमर्णः । १ । ४ । ३५ ॥

धारयतेः प्रयोगे उत्तमर्ण उक्तसंज्ञः स्यात् । भक्ताय धारयति मोक्षं हरिः । उत्तमर्णः किम् । देवदत्ताय शतं धारयति ग्रामे ॥

स्पृहेरीप्सितः । १ । ४ । ३६ ॥

स्पृहयतेः प्रयोगे इष्टः संप्रदानं स्यात् । पुष्पेभ्यः स्पृहयति । ईप्सितः किम् । पुष्पेभ्योवने स्पृहयति । ईप्सितमात्रे इयं संज्ञा । प्रकर्षविवक्षायां तु परत्वात्कर्मसंज्ञा । पुष्पाणि स्पृहयति ॥

क्रुधद्रुहेर्ष्यासूयार्थानां यं प्रति कोपः । १ । ४ । ३७ ॥

क्रुधाद्यर्थानां प्रयोगे यं प्रति कोपः सउक्तसंज्ञः स्यात् । हरये क्रु

ध्यति । द्रुह्यति । ईर्ष्यति । असूयति । यं प्रति कोपः किम् । भार्यामी र्ष्यति । मैनामन्योऽद्राक्षीदिति । क्रोधोऽमर्षः । द्रोहोऽपकारः । ईर्ष्याऽक्षमा । असूया गुणेषु दोषाविष्करणम् । द्रुहादयोऽपि कोपप्रभवा एव गृह्यन्ते । अतोविशेषणं सामान्येन यं प्रति कोपइति ॥

क्रुधद्रुहोरुपसृष्टयोः कर्म । १ । ४ । ३८ ॥

सोपसर्गयोरनयोर्यं प्रति कोपस्तत्कारकं कर्मसंज्ञं स्यात् । क्रूरमभिक्रुध्यति अभिद्रुह्यति ॥

राधीक्ष्योर्यस्य विप्रश्नः । १ । ४ । ३९ ॥

एतयोः कारकं संप्रदानं स्यात् । यदीयोविविधः प्रश्नः क्रियते । कृष्णाय राध्यति ईक्षते वा । पृष्टोगर्गः शुभाशुभं पर्यालोचयतीत्यर्थः॥

प्रत्याङ्भ्यां श्रुवः पूर्वस्य कर्ता । १ । ४ । ४० ॥

आभ्यां परस्य शृणोतेर्योगे पूर्वस्य प्रवर्त्तनरूपव्यापारस्य कर्ता संप्रदानं स्यात् । विप्राय गां प्रतिशृणोति । आशृणोति वा । विप्रेण मह्यं देहीति प्रवर्तितः प्रतिजानीतइत्यर्थः ॥

अनुप्रतिगृणश्च । १ । ४ । ४१ ॥

आभ्यां गृणातेः कारकं पूर्वव्यापारस्य कर्तृभूतमुक्तसंज्ञं स्यात् । होत्रेनुगृणाति प्रतिगृणाति । होता प्रथमं शंसति तमध्वर्युः प्रोत्साहयतीत्यर्थः॥

परिक्रयणे संप्रदानमन्यतरस्याम् । १ । ४ । ४४ ॥

नियतकालं भृत्यास्वीकरणं परिक्रयणं तस्मिन् साधकतमं कारकं संप्रदानसंज्ञं वा स्यात् । शतेन शताय वा परिक्रीतः ॥ तादर्थ्ये चतुर्थी वाच्या ॥ * ॥ मुक्तये हरिं भजति ॥ कॢपिसंपद्यमाने च ॥ * ॥ भक्तिर्ज्ञानाय कल्पते संपद्यते जायते इत्यादि ॥ उत्पातेन ज्ञापिते च ॥ * ॥ वा[१]ताय कपिला विद्युत् ॥ हितयोगे च ॥ * ॥ ब्राह्मणाय हितम् ॥

---

१ वाताय कपिला विद्युदातपायातिलोहिनी । पीता वर्षाय विज्ञेया दुर्भिक्षाय सिता भवेत् ॥ इति भाष्योक्तं श्लोकवार्तिकम् ॥

क्रियार्थोपपदस्य च कर्मणि स्थानिनः।२।३।१४॥

क्रियार्था क्रिया उपपदं यस्य तस्य स्थानिनोऽप्रयुज्यमानस्य तुमुनः कर्मणि चतुर्थी स्यात्। फलेभ्योयाति। फलान्याहर्तुं यातीत्यर्थः। नमस्कुर्मोनृसिंहाय। नृसिंहमनुकूलयितुमित्यर्थः। एवं स्वयंभुवे नमस्कृत्येत्यादावपि॥

तुमर्थाच्च भाववचनात्।२।३।१५॥

भाववचनाश्चेतिसूत्रेणयो विहितस्तदन्ताच्चतुर्थी स्यात्।यागाय याति यष्टुं यातीत्यर्थः॥

नमःस्वस्तिस्वाहास्वधाऽलंवषड्योगाच्च।२।३।१६॥

एभिर्योगे चतुर्थी स्यात्। हरये नमः। उपपदविभक्तेः कारकविभक्तिर्बलीयसी॥*॥ नमस्करोति देवान्। प्रजाभ्यः स्वस्ति। अग्नये स्वाहा। पितृभ्यः स्वधा। अलमिति पर्याप्त्यर्थग्रहणम्। तेन दैत्येभ्योहरिरलं प्रभुः समर्थः शक्तइत्यादि। प्रभ्वादियोगे षष्ठ्यपि साधुः। तस्मै प्रभवति सएषां ग्रामणीरिति निर्देशात्। तेन प्रभुर्बुभूषुर्भुवनत्रयस्येति सिद्धम्। वषडिन्द्राय। चकारः पुनर्विधानार्थः।तेनाशीर्विवक्षायां परामपि चतुर्थी चाशिषीति षष्ठीं बाधित्वा चतुर्थ्येव भवति। स्वस्ति गोभ्योभूयात्॥

मन्यकर्मण्यनादरे विभाषाऽप्राणिषु।२।३।१७॥

प्राणिवर्जे मन्यतेः कर्मणि चतुर्थी वा स्यात्तिरस्कारे। न त्वां तृणं मन्ये तृणाय वा। श्यना निर्देशात्तानादिकयोगे न। नत्वां तृणं मन्वे॥ अप्राणिष्वित्यपनीय नौकाकाऽन्नशुकशृगालवर्जेष्विति वाच्यम्॥*॥ तेन न त्वां नावमन्नं मन्ये इत्यत्राप्राणित्वेऽपि चतुर्थी न। न त्वां शुने श्वानं वा मन्ये इत्यत्र प्राणित्वेऽपि भवत्येव॥

गत्यर्थकर्मणि द्वितीयाचतुर्थ्यौ चेष्टायामनध्वनि।२।३।१२॥

अध्वभिन्ने गत्यर्थानां कर्मणि एते स्तश्चेष्टायाम् ॥ ग्रामं ग्रामाय वा गच्छति । चेष्टायां किम् । मनसा हरिं व्रजति । अनध्वनीति किम् । पन्थानं गच्छति । गन्त्राधिष्ठितेऽध्वन्येवायं निषेधः । यदा तूत्पथात्पन्थाएवाक्रमितुमिष्यते तदा चतुर्थी भवत्येव उत्पथेन पथे गच्छति ॥

ध्रुवमपायेऽपादानम्। १।४।२४॥

अपायोविश्लेषस्तस्मिन्साध्ये ध्रुवमवधिभूतं कारकमपादानं स्यात्॥

अपादाने पञ्चमी। २।३।२८॥

ग्रामादायाति । धावतोऽश्वात्पतति । कारकं किम् । वृक्षस्य पर्णं पतति ॥जुगुप्साविरामप्रमादार्थानामुपसंख्यानम्॥*॥ पापाज्जुगुप्सते।विरमति।धर्मात्प्रमाद्यति ॥

भीत्रार्थानां भयहेतुः। १।४।२५॥

भयार्थानां त्राणार्थानां च प्रयोगे भयहेतुरपादानं स्यात् । चोराद् बिभेति। चोरात्त्रायते । भयहेतुः किम् । अरण्ये बिभेति त्रायते वा ॥

पराजेरसोढः। १।४।२६॥

पराजेः प्रयोगेऽसह्योऽर्थोऽपादानं स्यात् । अध्ययनात्पराजयते। ग्लायतीत्यर्थः । असोढः किम् । शत्रून्पराजयते । अभिभवतीत्यर्थः॥

वारणार्थानामीप्सितः। १।४।२७॥

प्रवृत्तिविघातोवारणम्।वारणार्थानां धातूनां प्रयोगे ईप्सितोऽर्थोऽपादानं स्यात् । यवेभ्योगां वारयति । ईप्सितः किम् । यवेभ्योगां वारयति क्षेत्रे ॥

अन्तर्धौ येनादर्शनमिच्छति। १।४।२८॥

व्यवधाने सति यत्कर्तृकस्यात्मनोदर्शनस्याभावमिच्छति तदपादानं स्यात् । मातुर्निलीयते कृष्णः । अन्तर्धौ किम् । चौरान्न दिदृक्षते । इच्छतिग्रहणं किम् । अदर्शनेच्छायां सत्यां सत्यपि दर्शने यथा स्यात्॥

आख्यातोपयोगे। १। ४। २९॥

नियमपूर्वकविद्यास्वीकारे वक्ता प्राक्संज्ञः स्यात्। उपाध्यायादधीते। उपयोगे किम्। नटस्य गाथां शृणोति॥

जनिकर्तुः प्रकृतिः। १। ४। ३०॥

जायमानस्य हेतुरपादानं स्यात्। ब्रह्मणः प्रजाः प्रजायन्ते॥

भुवः प्रभवः। १। ४। ३१॥

भवनं भूः। भूकर्तुः प्रभवस्तथा। हिमवतोगङ्गा प्रभवति। तत्र प्रकाशतइत्यर्थः॥ ल्यब्लोपे कर्मण्यधिकरणे च॥ *॥ प्रासादात्प्रेक्षते आसनात्प्रेक्षते। प्रासादमारुह्य आसने उपविश्य प्रेक्षतइत्यर्थः। श्वशुराज्जिह्रेति। श्वशुरं वीक्ष्येत्यर्थः। गम्यमानाऽपि क्रिया कारकविभक्तीनां निमित्तम्। कस्मात्त्वं नद्याः॥ यतश्चाध्वकालनिर्माणं तत्र पञ्चमी। तद्युक्तादध्वनः प्रथमासप्तम्यौ। कालात्सप्तमी च वक्तव्या॥ *॥ वनाद् ग्रामोयोजनं योजने वा। कार्तिक्याआग्रहायणी मासे॥

अन्यारादितरर्तेदिक्छब्दाऽञ्चूत्तरपदाजाहियुक्ते। २। ३। २९॥

एतैर्योगे पञ्चमी स्यात्। अन्यइत्यर्थग्रहणम्। इतरग्रहणं प्रपञ्चार्थम्। अन्योभिन्न इतरोवा कृष्णात्। आराद्वनात्। ऋते कृष्णात्। पूर्वोग्रामात्। दिशि दृष्टः शब्दोदिक्शब्दः। तेन संप्रति देशकालवृत्तिना योगेऽपि भवति। चैत्रात्पूर्वः फाल्गुनः। अवयववाचियोगे तु न। तस्य परमाम्रेडितमिति निर्देशात्। पूर्वं कायस्य। अञ्चूत्तरपदस्य तु दिक्छब्दत्वेऽपि षष्ठ्यतसर्थेति षष्ठीं बाधितुं पृथग् ग्रहणम्। प्राक् प्रत्यग्वा ग्रामात्। आच्। दक्षिणा ग्रामात्। आहि। दक्षिणाहि ग्रामात्। अपादाने पञ्चमीतिसूत्रे कार्तिक्याः प्रभृतीति भाष्यप्रयोगात् प्रभृतियोगे पञ्चमी। भवा

प्रभृति आरभ्य वा सेव्यो हरिः । अपपरिबहिरिति समासविधानाज्ज्ञापकाद्बहिर्योगे पञ्चमी । ग्रामाद्बहिः ॥

अपपरी वर्जने । १ । ४ । ८८ ॥

एतौ वर्जने कर्मप्रवचनीयौ स्तः ॥

आङ्मर्यादावचने । १ । ४ । ८९ ॥

आङ् मर्यादायामुक्तसंज्ञः स्यात् । वचनग्रहणादभिविधावपि ॥

पञ्चम्यपाङ्परिभिः । २ । ३ । १० ॥

एतैः कर्मप्रवचनीयैर्योगे पञ्चमी स्यात् । अप हरेः परि हरेः संसारः । परिरत्र वर्जने । लक्षणादौ तु हरिं परि । आमुक्तेः संसारः । आसकलाद्ब्रह्म ॥

प्रतिः प्रतिनिधिप्रतिदानयोः । १ । ४ । ९२ ॥

एतयोरर्थयोः प्रतिरुक्तसंज्ञः स्यात् ॥

प्रतिनिधिप्रतिदाने च यस्मात् । २ । ३ । ११ ॥

अत्र कर्मप्रवचनीयैर्योगे पञ्चमी स्यात् । प्रद्युम्नः कृष्णात्प्रति । तिलेभ्यः प्रतियच्छति माषान् ॥

अकर्तर्यृणे पञ्चमी । २ । ३ । २५ ॥

कर्तृवर्जितं यदृणं हेतुभूतं ततः पञ्चमी स्यात् ॥ शताद्बद्धः । अकर्तरि किम् । शतेन बन्धितः ॥

विभाषा गुणेऽस्त्रियाम् । २ । ३ । २६ ॥

गुणे हेतावस्त्रीलिङ्गे पञ्चमी वा स्यात् । जाड्याज्जाड्येन वा बद्धः । गुणे किम् धनेन कुलम् । अस्त्रियां किम् । बुद्ध्या मुक्तः । विभाषेति योगविभागादगुणे स्त्रियां च क्वचित् धूमादग्निमान् । नास्ति घटोऽनुपलब्धेः ॥

पृथग्विनानानाभिस्तृतीयाऽन्यतरस्याम्।२।३।३२॥

एभिर्योगे तृतीया स्यात्पञ्चमीद्वितीये च। अन्यतरस्यांग्रहणं समुच्चयार्थं पञ्चमीद्वितीये चाऽनुवर्तेते। पृथग् रामेण। रामात्। रामं वा। एवं विना नाना॥

करणेच स्तोकाल्पकृच्छ्रकतिपयस्यासत्त्ववचनस्य २।३।३३॥

एभ्योऽद्रव्यवचनेभ्यः करणे तृतीयापञ्चम्यौ स्तः। स्तोकेन स्तोकाद्वा मुक्तः। द्रव्ये तु स्तोकेन विषेण हतः॥

दूरान्तिकार्थेभ्यो द्वितीया च।२।३।३५॥

एभ्यो द्वितीया स्याच्चात्पञ्चमीतृतीये। प्रातिपदिकार्थमात्रे विधिरयम्। ग्रामस्य दूरं दूरात् दूरेण वा। अन्तिकम् अन्तिकात् अन्तिकेन वा। असत्त्ववचनस्येत्यनुवृत्तेर्नेह। दूरः पन्थाः॥

षष्ठी शेषे।२।३।५०॥

कारकप्रातिपदिकार्थव्यतिरिक्तः स्वस्वामिभावादिसम्बन्धः शेषस्तत्र षष्ठी स्यात्। राज्ञः पुरुषः। कर्मादीनामपि सम्बन्धमात्रविवक्षायां षष्ठ्येव। सतां गतम्। सर्पिषोजानीते। मातुः स्मरति। एधोदकस्योपस्कुरुते। भजे शंभोश्चरणयोः। फलानां तृप्तः॥

षष्ठी हेतुप्रयोगे।२।३।२६॥

हेतुशब्दप्रयोगे हेतौ द्योत्ये षष्ठी स्यात्। अन्नस्य हेतोर्वसति॥

सर्वनाम्नस्तृतीया च।२।३।२७॥

सर्वनाम्नो हेतुशब्दस्य च प्रयोगे हेतौ द्योत्ये तृतीया स्यात् षष्ठी च। केन हेतुना वसति। कस्य हेतोः निमित्तपर्यायप्रयोगे सर्वासां प्रायदर्शनम्॥ * ॥किं निमित्तं वसति। केन निमित्तेन। कस्मै निमित्तायेत्या

दि । एवं किं कारणं कोहेतुः किं प्रयोजनमित्यादि । प्रायग्रहणादसर्व नाम्नः प्रथमाद्वितीये न स्तः । ज्ञानेन निमित्तेन हरिः सेव्यः । ज्ञानाय निमित्तायेत्यादि ॥

षष्ठ्यतसर्थप्रत्ययेन । २ । ३ । ३० ॥

एतद्योगे षष्ठी स्यात् । दिक्शब्देति पञ्चम्याअपवादः । ग्रामस्य दक्षिणतः । पुरः पुरस्तात् । उपरिउपरिष्टात् ॥

एनपाद्वितीया । २ । ३ । ३१ ॥

एनबन्तेन योगे द्वितीया स्यात् । एनपेति योगविभागात् षष्ठ्यपि । दक्षिणेन ग्रामं ग्रामस्य वा । एवमुत्तरेण ।

दूरान्तिकार्थैः षष्ठ्यन्यतरस्याम् । २ । ३ । ३४ ॥

एतैर्योगे षष्ठी स्यात्पञ्चमी च । दूरं निकटं ग्रामस्य ग्रामाद्वा ॥

ज्ञोऽविदर्थस्य करणे । २ । ३ । ५१ ॥

जानातेरज्ञानार्थस्य करणे शेषत्वेन विवक्षिते षष्ठी स्यात् । सर्पिषो ज्ञानम् ॥

अधीगर्थदयेशां कर्मणि । २ । ३ । ५२ ॥

एषां कर्मणि शेषे षष्ठी स्यात् । मातुः स्मरणम् । सर्पिषोदयनमीशनं वा ॥

कृञः प्रतियत्ने । २ । ३ । ५३ ॥

कृञः कर्मणि शेषे षष्ठी गुणाधाने । एधोदकस्योपस्करणम् ॥

रुजार्थानां भाववचनानामज्वरेः । २ । ३ । ५४ ॥

भावकर्तृकाणां ज्वरिवर्जितानां रुजार्थानां कर्मणि शेषे षष्ठी स्यात् । चौरस्य रोगस्य रुजा ॥ अज्वरिसंताप्योरिति वाच्यम् ॥*॥ रोगस्य चौरज्वरः । चौरसंतापो वा । रोगकर्तृकचौरसम्बन्धि ज्वरादिकमित्यर्थः ॥

आशिषि नाथः। २। ३। ५५॥

आशीरर्थस्य नाथतेः शेषे कर्मणि षष्ठी स्यात्। सर्पिषो नाथनम्। आशिषीति किम्। माणवकनाथनम्। तत्संबन्धिनी याच्ञेत्यर्थः॥

जासिनिप्रहणनाटक्राथपिषां हिंसायाम्। २। ३॥ ५६॥

हिंसार्थानामेषां शेषे कर्मणि षष्ठी स्यात्। चौरस्योज्जासनम्। निप्रौ संहतौ विपर्यस्तौ व्यस्तौ वा। चौरस्य निप्रहणनम्। प्रणिहननम्। निहननम्। प्रहणनं वा। नट अवस्यन्दने चुरादिः। चौरस्योन्नाटनम्। चौरस्य क्राथनम्। वृषलस्य पेषणम्। हिंसायां किम्। धानापेषणम्॥

व्यवहृपणोः समर्थयोः। २। ३। ५७॥

शेषे कर्मणि षष्ठी स्यात्। द्यूते क्रयविक्रयव्यवहारे चानयोस्तुल्यार्थता। शतस्य व्यवहरणं पणनं वा। समर्थयोः किम्। शलाकाव्यवहारः। गणनेत्यर्थः। ब्राह्मणपणनं स्तुतिरित्यर्थः

दिवस्तदर्थस्य। २। ३। ५८॥

द्यूतार्थस्य क्रयविक्रयरूपव्यवहारार्थस्य च दिवः कर्मणि षष्ठी स्यात्। शतस्य दीव्यति। तदर्थस्य किम्। ब्राह्मणं दीव्यति स्तौतीत्यर्थः॥

विभाषोपसर्गे। २। ३। ५९॥

पूर्वयोगापवादः। शतस्य शतं वा प्रतिदीव्यति॥

प्रेष्यब्रुवोर्हविषोदेवतासंप्रदाने। २। २। ६१।

देवतासंप्रदानकेर्थे वर्तमानयोः प्रेष्यब्रुवोः कर्मणोहविर्विशेषस्य वाचकाच्छब्दात् षष्ठी स्यात्। अग्नये छागस्य हविषो वपायामेदसः प्रेष्य अनुब्रूहि वा॥

कृत्वोर्थप्रयोगे कालेऽधिकरणे। २। ३। ६४॥

कृत्वोर्थानां प्रयोगे कालवाचिन्यधिकरणे शेषे षष्ठी स्यात्। पञ्चकृत्वोह्नोभोजनम्। द्विरह्नोभोजनम्। शेषे किम्। द्विरहन्यध्ययनम्॥

कर्तृकर्मणोः कृति। २।३।६५॥

तद्योगे कर्तरि कर्मणि च षष्ठी स्यात्। कृष्णस्य कृतिः। जगतः कर्ता कृष्णः॥ गुणकर्मणि वेष्यते॥*॥ नेताऽश्वस्य स्रुघ्नं स्रुघ्नस्य वा। कृति किम्। तद्धिते मा भूत्। कृतपूर्वीकटम्॥

उभयप्राप्तौ कर्मणि। २।३।६६॥

उभयोः प्राप्तिर्यस्मिन् कृति तत्र कर्मण्येव षष्ठी स्यात्। आश्चर्योगवां दोहोऽगोपेन॥ स्त्रीप्रत्यययोरकाकारयोर्नायं नियमः॥*॥ भेदिका बिभित्सा वा रुद्रस्य जगतः॥ शेषेविभाषा॥*॥ स्त्रीप्रत्ययइत्येके। विचित्रा जगतः कृतिर्हरेर्हरिणा वा। केचिदविशेषेण विभाषामिच्छन्ति। शब्दानामनुशासनमाचार्येणाचार्यस्य वा॥

क्तस्य च वर्त्तमाने। २।३।६७॥

वर्त्तमानार्थस्य क्तस्य योगे षष्ठी स्यात्। नलोकेतिनिषेधस्याऽपवादः। राज्ञां मतोबुद्धः पूजितोवा॥

अधिकरणवाचिनश्च। २।३।६८॥

क्तस्य योगे षष्ठी स्यात्। इदमेषामासितं शयितं गतं भुक्तं वा॥

न लोकाव्ययनिष्ठाखलर्थतृनाम्। २।३।६९॥

एषां प्रयोगे षष्ठी न स्यात्। लादेशः।कुर्वन् कुर्वाणोवा सृष्टिं हरिः। उ। हरिं दिदृक्षुः। अलंकरिष्णुर्वा। उक्। दैत्यान् घातुको हरिः। कमेरनिषेधः॥*॥ लक्ष्म्याः कामुकोहरिः। अव्ययम्। जगत् सृष्ट्वा।सुखं कर्तुम्। निष्ठा। विष्णुना हतादैत्याः। दैत्यान् हतवान् विष्णुः।खलर्थाः।ईषत्करः प्रपञ्चोहरिणा।तृन्निति प्रत्याहारः शतृशानचाविति तृशब्दादारभ्याऽऽतृनोनकारात्। शानन्। सोमं पवमानः। चानश्। आत्मानं मण्डयमानः।

शतृ । वेदमधीयन् । तृन् । कर्ता लोकान् ॥ द्विषः शतुर्वा ॥ * ॥ मुरस्य मुरं वा द्विषन् । सर्वोयं कारकषष्ठ्याः प्रतिषेधः । शेषे षष्ठी तु स्यादेव । ब्राह्मणस्य कुर्वन् । नरकस्य जिष्णुः ॥

अकेनोर्भविष्यदाधमर्ण्ययोः । २ । ३ । ७० ॥

भविष्यत्यकस्य भविष्यदाधमर्ण्यार्थेनश्च योगे षष्ठी न स्यात् । सतः पालकोऽवतरति । व्रजंगामी । शतंदायी ॥

कृत्यानां कर्तरि वा । २ । ३ । ७१ ॥

षष्ठी वा स्यात् । मया मम वा सेव्योहरिः । कर्तरीति किम् । गेयोमाणवकः साम्नाम् । भव्यगेयेति कर्तरि यद्विधानादनभिहितं कर्म । अत्र योगोविभज्यते । कृत्यानाम् । उभयप्राप्ताविति नेति चानुवर्तते । तेन नेतव्या व्रजं गावः कृष्णेन । ततः कर्तरि । वाउक्तोर्थः ॥

तुल्यार्थैरतुलोपमाभ्यां तृतीयाऽन्यतरस्याम् । २ । ३ । ७२ ॥

तुल्यार्थैर्योगे तृतीया वा स्यात्पक्षे षष्ठी । तुल्यः सदृशः समो वा कृष्णस्य कृष्णेन वा । अतुलोपमाभ्यां किम् । तुला उपमा वा कृष्णस्य नास्ति ।

चतुर्थी चाशिष्यायुष्यमद्रभद्रकुशलसुखार्थहितैः । २ । ३ । ७३ ॥

एतदर्थैर्योगे चतुर्थी वा स्यात्पक्षे षष्ठी । आशिषि आयुष्यं चिरंजीवितं कृष्णाय कृष्णस्य वा भूयात् । एवं मद्रं भद्रं कुशलं निरामयं सुखं शं अर्थः प्रयोजनं हितं पथ्यं वा भूयात् । आशिषि किम् । देवदत्तस्यायुष्यमस्ति । व्याख्यानात्सर्वत्रार्थग्रहणम् । मद्रभद्रयोः पर्यायत्वादन्यतरोन पठनीयः ॥

---

१ अत्र व्रजंगमीत्यपि पाठः ।

आधारोऽधिकरणम् । १ । ४ । ४५ ॥

कर्तृकर्मद्वारा तन्निष्ठक्रियाया आधारः कारकमधिकरणसंज्ञः स्यात् ॥

सप्तम्यधिकरणे च । २ । ३ । ३६ ॥

अधिकरणे सप्तमी स्यात् । चकाराद्दूरान्तिकार्थेभ्यः । औपश्लेषिको वैषयिकोऽभिव्यापकश्चेत्याधारस्त्रिधा । कटे आस्ते । स्थाल्यां पचति । मोक्षे इच्छास्ति । सर्वस्मिन्नात्मास्ति । वनस्य दूरे अन्तिके वा। दूरान्तिकार्थेभ्यइति विभक्तित्रयेण सह चतस्रोऽत्र विभक्तयः फलिताः ॥ क्तस्येन्विषयस्य कर्मण्युपसंख्यानम् ॥ * ॥अधीती व्याकरणे । अधीतमनेनेति विग्रहे इष्टादिभ्यश्चेति कर्तरीनिः ॥ साध्वसाधुप्रयोगे च ॥ * ॥ साधुः कृष्णोमातरि । असाधुर्मातुले ॥ निमित्तात्कर्मयोगे ॥ * ॥ निमित्तमिह फलम् । योगः संयोगः समवायात्मकः ॥

चर्मणि द्वीपिनं हन्ति दन्तयोर्हन्ति कुञ्जरम् ।
केशेषु चमरीं हन्ति सीम्नि पुष्कलकोहतः ॥ १ ॥

हेतौ तृतीयाऽत्र प्राप्ता तन्निवारणार्थम् । सीमाण्डकोशः । पुष्कलको गन्धमृगः । योगविशेषे किम् । वेतनेन धान्यं लुनाति ॥

यस्य च भावेन भावलक्षणम् । २ । ३ । ३७ ॥

यस्य क्रियया क्रियान्तरं लक्ष्यते ततः सप्तमी स्यात् । गोषु दुह्यमानासु गतः ॥ अर्हाणां कर्तृत्वेऽनर्हाणामकर्तृत्वे तद्वैपरीत्येच ॥ * ॥ सत्सु तरत्सु असन्त आसते । असत्सु तिष्ठत्सु सन्तस्तरन्ति । सत्सु तिष्ठत्सु असन्तस्तरन्ति । असत्सु तरत्सु सन्तस्तिष्ठन्ति ॥

षष्ठी चानादरे । २ । ३ । ३८ ॥

अनादराऽधिके भावलक्षणे षष्ठीसप्तम्यौ स्तः।रुदति रुदतो वा प्राव्राजीत् । रुदन्तं पुत्रादिकमनादृत्य सन्यस्तवानित्यर्थः ॥

स्वामीश्वराधिपतिदायादसाक्षिप्रतिभूप्रसूतैश्च । ।२।३।३९॥

एतैः सप्तभिर्योगे षष्ठीसप्तम्यौ स्तः । षष्ठ्यामेव प्राप्तायां पाक्षिकसप्तम्यर्थं वचनम् । गवां गोषु वा स्वामी । गवां गोषु वा प्रसूतः । गाएवानुभवितुं जात इत्यर्थः ॥

आयुक्तकुशलाभ्यां चासेवायाम् ।२।३।४०॥

आभ्यां योगे षष्ठीसप्तम्यौ स्तस्तात्पर्येऽर्थे । आयुक्तोव्यापारितः । आयुक्तः कुशलो वा हरिपूजने हरिपूजनस्य वा । आसेवायां किम् । आयुक्तोगौः शकटे । ईषद्युक्तइत्यर्थः ॥

यतश्च निर्धारणम् ।२।३।४१॥

जातिगुणक्रियासंज्ञाभिः समुदायादेकदेशस्य पृथक्करणं निर्धारणं यतस्ततः षष्ठीसप्तम्यौ स्तः । नृणां नृषु वा ब्राह्मणः श्रेष्ठः । गवां गोषु वा कृष्णा बहुक्षीरा । गच्छतां गच्छत्सु वा धावन् शीघ्रः । छात्राणां छात्रेषु वा मैत्रः पटुः ॥

पञ्चमीविभक्ते ।२।३।४२॥

विभागोविभक्तं निर्धार्यमाणस्य यत्र भेदएव तत्र पञ्चमी स्यात् । माथुराः पाटलिपुत्रकेभ्यआढ्यतराः ॥

साधुनिपुणाभ्यामर्चायां सप्तम्यप्रतेः ।२।३।४३॥

आभ्यां योगे सप्तमी स्यादर्चायां न तु प्रतेः प्रयोगे । मातरि साधुर्निपुणोवा । अर्चायां किम् । निपुणोराज्ञोभृत्यः । इह तत्त्वकथने तात्पर्यम् । अप्रत्यादिभिरिति वक्तव्यम् ॥ * ॥ साधुर्निपुणोवा मातरं प्रति पर्यनु वा ॥

प्रसितोत्सुकाभ्यां तृतीया च ।२।३।४४॥

आभ्यां योगे तृतीया स्याच्चात्सप्तमी । प्रसितउत्सुकोवा हरिणा हरौ वा ॥

नक्षत्रे च लुपि। २।३।४५॥

नक्षत्रे प्रकृत्यर्थे योलुप्संज्ञया लुप्यमानस्य प्रत्ययस्यार्थस्तत्र वर्तमानात्तृतीयासप्तम्यौ स्तोऽधिकरणे। मूलेनावाहयेद्देवीं श्रवणेन विसर्जयेत्। मूले श्रवणे इति वा। लुपि किम्। पुष्ये शनिः॥

सप्तमीपञ्चम्यौ कारकमध्ये। २।३।७॥

शक्तिद्वयमध्ये यौ कालाध्वानौ ताभ्यामेते स्तः। अद्य भुक्त्वायं द्व्यहे द्व्यहाद्वा भोक्ता। कर्तृशक्त्योर्मध्येऽयं कालः। इहस्थोयं क्रोशे क्रोशाद्वा लक्ष्यं विध्येत्। कर्तृकर्मशक्त्योर्मध्येऽयं देशः। अधिकशब्देन योगे सप्तमीपञ्चम्याविष्येते। तदस्मिन्नधिकमिति यस्मादधिकमिति च सूत्रनिर्देशात्। लोके लोकाद्वाऽधिकोहरिः॥

अधिरीश्वरे। १।४।९७॥

स्वस्वामिसम्बन्धेऽधिः कर्मप्रवचनीयसंज्ञः स्यात्॥

यस्मादधिकं यस्यचेश्वरवचनं तत्र सप्तमी। २।३।९॥

अत्र कर्मप्रवचनीययुक्ते सप्तमी स्यात्। उपपरार्धे हरेर्गुणाः। परार्धादधिकाइत्यर्थः। ऐश्वर्ये तु स्वस्वामिभ्यां पर्यायेण सप्तमी। अधिभुवि रामः। अधिरामे भूः। सप्तमी शौण्डैरिति समासपक्षे तु रामाधीना। अषडक्षेत्यादिना खः॥

विभाषाकृञि। १।४।९८॥

अधिः करोतौप्राक्संज्ञो वा स्यादीश्वरार्थे। यदत्र मामधिकरिष्यति। विनियोक्ष्यतइत्यर्थः इह विनियोक्तुरीश्वरत्वं गम्यते। अगतित्वात्तिङिचोदात्तवतीतिनिघातो न॥

॥ इति विभक्त्यर्थाः॥

समर्थः पदविधिः । २ । १ । १ ॥

पदसंबन्धी योविधिः ससमर्थाश्रितोबोध्यः ॥

प्राक्कडारात्समासः । २ । १ । ३ ॥

कडाराः कर्मधारयइत्यतः प्राक् समासइत्यधिक्रियते ॥

सह सुपा । २ । १ । ४ ॥

सहेति योगोविभज्यते । सुबन्तं समर्थेन सह समस्यते । योगविभाग स्येष्टसिद्ध्यर्थत्वात्कतिपयतिङन्तोत्तरपदोयं । समासः स च छन्दस्येव । पर्यभूषत् । अनुव्यचलत् ॥

सुपा २ । १ । ४ ॥

सुप्सुपा सह समस्यते । समासत्वात्प्रातिपदिकत्वम् ॥

सुपोधातुप्रातिपदिकयोः । २ । ४ । ७१ ॥

एतयोरवयवस्य सुपोलुक् स्यात् । भूतपूर्वे चरडिति निर्देशाद्भूतश ब्दस्य पूर्वनिपातः । पूर्वं भूतोभूतपूर्वः ॥ इवेन समासोविभक्त्यलोपश्च ॥ ॥ * ॥ जीमूतस्येव ॥

अव्ययीभावः । २ । १ । ५ ॥

अधिकारोऽयम् ॥

अव्ययं विभक्तिसमीपसमृद्धिव्यृद्ध्यर्थाभावात्य यासम्प्रतिशब्दप्रादुर्भावपश्चाद्यथानुपूर्व्ययौगपद्य सादृश्यसम्पत्तिसाकल्यान्तवचनेषु । २ । १ । ६ ॥

अव्ययमिति योगोविभज्यते । अव्ययं समर्थेन सह समस्यते सो ऽव्ययीभावः ॥

प्रथमानिर्दिष्टंसमासउपसर्जनम् । १ । २ । ४३ ॥

समासशास्त्रे प्रथमानिर्दिष्टमुपसर्जनसंज्ञं स्यात् ॥

उपसर्जनंपूर्वम् । २ । २ । ३० ॥

समासउपसर्जनं प्राक् प्रयोज्यम् ॥

एकविभक्ति चापूर्वनिपाते । १ । २ । ४४ ॥

विग्रहे यन्नियतविभक्तिकं तदुपसर्जनसंज्ञं स्यात् न तु तस्य पूर्व निपातः ॥

गोस्त्रियोरुपसर्जनस्य । १ । २ । ४८ ॥

उपसर्जनं योगोशब्दः स्त्रीप्रत्ययान्तं च तदन्तस्य प्रातिपदिकस्य ह्रस्वः स्यात् । अव्ययीभावश्चेत्यव्ययत्वम् ॥

नाव्ययीभावादतोऽम् त्वपञ्चम्याः । २ । ४ । ८३ ॥

अदन्तादव्ययीभावात्सुपोन लुक् तस्य पञ्चमीं विना अमादेशश्च स्यात् । दिशयोर्मध्यमपदिशम् । क्लीबेव्ययं त्वपदिशं दिशोर्मध्ये विदिक् स्त्रियामित्यमरः ॥

तृतीयासप्तम्योर्बहुलम् । २ । ४ । ८४ ॥

अदन्तादव्ययीभावात्तृतीयासप्तम्योर्बहुलमम्भावः स्यात् । अपदिशम् । अपदिशेन । अपदिशम् । अपदिशे । बहुलग्रहणात्सुमद्रमुन्मत्तगङ्गमित्यादौ सप्तम्यानित्यमम्भावः । विभक्तीत्यादेरयमर्थः । विभक्त्यर्थादिषु वर्तमानमव्ययं सुबन्तेन सह समस्यते सोऽव्ययीभावः । विभक्तौ तावत् । हरौ इत्यधिहरि । सप्तम्यर्थस्यैवात्रद्योतकोऽधिः । हरि ङि अधि इत्यलौकिकं विग्रहवाक्यम् । अत्र निपातेनाभिहितेप्यधिकरणे वचनसामर्थ्यात्सप्तमी ॥

अव्ययीभावश्च । १ । ४ । १८ ॥

अयं नपुंसकं स्यात् । ह्रस्वोनपुंसके प्रातिपदिकस्य । गोपायतीति गाः

पातीति वा गोपाः तस्मिन्नित्यधिगोपम् । समीपे । कृष्णस्य समीपमुपकृष्णम् । समया ग्रामम्, निकषा लङ्काम्, आराद्वनादित्यत्र तु नाव्ययीभावः अभितः परितः,अन्यारादिति द्वितीयापञ्चम्योर्विधानसामर्थ्यात् । मद्राणां समृद्धिः सुमद्रम् । यवनानां व्यृद्धिर्दुर्यवनम् । विगता ऋद्धिर्व्यृद्धिः । मक्षिकाणामभावोनिर्मक्षिकम् । हिमस्यात्ययोऽतिहिमम् । अत्ययोध्वंसः । निद्रा संप्रति न युज्यते इत्यतिनिद्रम् । हरिशब्दस्य प्रकाशइति हरि । विष्णोः पश्चादनुविष्णु । पश्चाच्छब्दस्य तु नायं समासः । ततः पश्चात् स्रंस्यत इति भाष्यप्रयोगात् । योग्यतावीप्सापदार्थानतिवृत्तिसादृश्यानि यथार्थाः । अनुरूपम् । रूपस्य योग्यमित्यर्थः । अर्थमर्थं प्रति प्रत्यर्थम् । प्रतिशब्दस्य वीप्सायां कर्मप्रवचनीयसंज्ञाविधानसामर्थ्यात्तद्योगे द्वितीयागर्भं वाक्यमपि । शक्तिमनतिक्रम्य यथाशक्ति । हरेः सादृश्यं सहरि । वक्ष्यमाणेन सहस्य सः । ज्येष्ठस्यानुपूर्व्येणेत्यनुज्येष्ठम् । चक्रेण युगपदिति विग्रहे ॥

अव्ययीभावे चाकाले । ६ । ३ । ८१ ॥

सहस्य सः स्यादव्ययीभावे न तु काले । सचक्रम् । काले तु सहपूर्वाह्णम् । सदृशः सख्या ससखि । यथार्थत्वेनैव सिद्धे पुनः सादृश्यग्रहणं गुणभूतेपि सादृश्ये यथा स्यादित्येवमर्थम् । क्षत्राणां संपत्तिः सक्षत्रम् । ऋद्धेराधिक्यं समृद्धिः । अनुरूपमात्मभावः संपत्तिरिति भेदः । तृणमप्यपरित्यज्य सतृणमत्ति । साकल्येनेत्यर्थः । न त्वत्र तृणभक्षणे तात्पर्यम् । अन्ते अग्निग्रन्थपर्यन्तमधीते साग्नि ॥

यथाऽसादृश्ये । २ । १ । ७ ॥

असादृश्ये एव यथाशब्दः समस्यते । तेनेह न । यथा हरिस्तथा हरः । हरेरुपमानत्वं यथाशब्दोद्योतयति । तेन सादृश्ये इति वा यथार्थइतिवा प्राप्तं निषिध्यते ॥

यावदवधारणे।२।१।८॥

यावन्तः श्लोकास्तावन्तोऽच्युतप्रणामा यावच्छ्लोकम्॥

सुप् प्रतिना मात्रार्थे।२।१।९॥

शाकस्य लेशः शाकप्रति। मात्रार्थे किम्। वृक्षं प्रति विद्योतते विद्युत्॥

अक्षशलाकासंख्याः परिणा।२।१।१०॥

द्यूतव्यवहारे पराजये एवायं समासः। अक्षेण विपरीतं वृत्तं अक्षपरि। शलाकापरि। एकपरि॥

विभाषा।२।१।११॥

अधिकारोऽयम्। एतत्सामर्थ्यादेव प्राचीनानां नित्यसमासत्वम्। सुप् सुपेति तु न नित्यसमासः। अव्ययमित्यादिसमासविधानाज् ज्ञापकात्॥

अपपरिबहिरञ्चवः पञ्चम्या।२।१।१२॥

अपविष्णु संसारः। अपविष्णोः। परिविष्णु। परिविष्णोः। बहिर्वनम्। बहिर्वनात्। प्राग्वनम्। प्राग्वनात्॥

आङ्मर्यादाभिविध्योः।२।१।१३॥

एतयोराङ् पञ्चम्यन्तेन वा समस्यते सोऽव्ययीभावः। आमुक्ति संसारः। आमुक्तेः। आबालं हरिभक्तिः। आबालेभ्यः॥

लक्षणेनाभिप्रती आभिमुख्ये।२।१।१४॥

आभिमुख्यद्योतकावभिप्रति चिह्नवाचिना सह प्राग्वत्। अभ्यग्नि शलभाः पतन्ति। अग्निमभि। प्रत्यग्नि। अग्निं प्रति॥

अनुर्यत्समया।२।१।१५॥

यं पदार्थं समया द्योत्यते तेन लक्षणभूतेनानुः समस्यते सोऽव्ययीभावः। अनुवनमशनिर्गतः। वनस्य समीपं गतइत्यर्थः॥

यस्य चायामः। २। १। १६॥

यस्य दैर्घ्यमनुना द्योत्यते तेन लक्षणभूतेनानुः समस्यते। अनुगङ्गं वाराणसी। गङ्गाया अनु। गङ्गादैर्घ्यसदृशदैर्घ्योपलक्षितेत्यर्थः॥

तिष्ठद्गुप्रभृतीनि च। २। १। १७॥

एतानि निपात्यन्ते। तिष्ठन्ति गावो यस्मिन्काले स तिष्ठद्गु दोहनकालः आयतीगवम्। इह शत्रादेशः पुंवद्भावविरहः समासान्तश्च निपात्यते॥

पारे मध्ये षष्ठ्या वा। २। १। १८॥

पारमध्यशब्दौ षष्ठ्यन्तेन सह वा समस्येते। एदन्तत्वं चानयोर्निपात्यते। पक्षे षष्ठीतत्पुरुषः। पारेगङ्गादानय। गङ्गापारात्। मध्येगङ्गात्। गङ्गामध्यात्। महाविभाषया वाक्यमपि। गङ्गायाः पारात्। गङ्गाया मध्यात्॥

संख्या वंश्येन। २। १। १९॥

वंशो द्विधा विद्यया जन्मना च। तत्र भवो वंश्यः। तद्वाचिना सह संख्या वा समस्यते। द्वौ मुनी वंश्यौ। द्विमुनि। व्याकरणस्य त्रिमुनि। विद्या तद्वतामभेदविवक्षायां त्रिमुनि व्याकरणम्। एकविंशतिभारद्वाजम्॥

नदीभिश्च। २। १। २०॥

नदीभिः संख्या प्राग्वत्॥ समाहारे चायमिष्यते॥ *॥ सप्तगङ्गम्। द्वियमुनम्॥

अन्यपदार्थे च संज्ञायाम्। २। १। २१॥

अन्यपदार्थे विद्यमानं सुबन्तं नदीभिः सह नित्यं समस्यते संज्ञायाम्॥ विभाषाधिकारेऽपि वाक्येन संज्ञानवगमादिह नित्यसमासः। उन्मत्तगङ्गं नाम देशः। लोहितगङ्गम्॥

---

१ तिष्ठद्गु, वहद्गु, आयतीगवम्, खलेयवम्, खलेबुसम्, लूनयवम्, लूयमानयवम्, पूतयवम्, पूयमानयवम्, संहृतयवम्, संह्रियमाणयवम्, संहृतबुसम्, संह्रियमाणबुसम्, समभूमि, समपदाति, सुषमम्, विषमम्, दुःषमम्, निःषमम्, अपसमम्, आयतीसमम्, पापसमम्, पुण्यसमम्, प्राह्णम्, प्ररथम्, प्रमृगम्, प्रदक्षिणम्, संप्रति, असंप्रति, इच्॥ इति तिष्ठद्ग्वादिः॥

समासान्ताः।५।४।६८॥

इत्यधिकृत्य

अव्ययीभावे शरत्प्रभृतिभ्यः।५।४।१०७॥

शरदादिभ्यष्टच् स्यात्समासान्तोऽव्ययीभावे । शरदः समीपमुपशरदम् । प्रतिविपाशम् । शरद् । विपाश् । अनस् । मनस् । उपानह् । दिव् । हिमवत् । अनडुह् । दिश् । दृश् । विश् । चेतस् । चतुर् । त्यद् । तद् । यद् । कियत् । जरायाजरस् च । उपजरसम् । प्रतिपरसमनुभ्योऽक्ष्णः । यस्येति च । प्रत्यक्षम् । अक्ष्णः परमिति विग्रहे समासान्तविधानसामर्थ्यादव्ययीभावः । परोक्षे लिडिति निपातनात्परस्यौकारादेशः । परोक्षम् । परोक्षा क्रियेत्यादि तु अर्शआद्यचि । समक्षम् । अन्वक्षम् ॥

अनश्च।५।४।१०८॥

अन्नन्तादव्ययभावाट्टच् स्यात् ॥

नस्तद्धिते।६।४।१४४॥

नान्तस्य भस्य टेर्लोपः स्यात्तद्धिते । उपराजम् । अध्यात्मम् ॥

नपुंसकादन्यतरस्याम्।५।४।१०९॥

अन्नन्तं यत् क्लीबं तदन्तादव्ययीभावाट्टच् वा स्यात् । उपचर्मम् । उपचर्म ॥

नदीपौर्णमास्याग्रहायणीभ्यः।५।४।११०॥

वा टच् स्यात् । उपनदम् । उपनदि । उपपौर्णमासम् । उपपौर्णमासि । उपाग्रहायणम् । उपाग्रहायणि ॥

झयः।५।४।१११॥

---

१ शरद्, विपाश्, अनस्, मनस्, उपानह्, अनडुह्, दिव्, हिमवत्, हिरुक्, विद्, सद्, दिश्, दृश्, विश्, चेतस्, चतुर, त्यद्, तद्, यद्, कियत्, जरायाजरश्च, प्रतिपरसमनुभ्योऽक्ष्णः, पथिन्, ॥ इति शरदादिः ॥

झयन्तादव्ययीभावाट्टज्वा। उपसमिधम्। उपसमित्॥

गिरेश्च सेनकस्य ५।४।११२॥

गिर्यन्तादव्ययीभावाट्टज्वा स्यात्। सेनकग्रहणं पूजार्थम्। उपगिरम्। उपगिरि॥

॥ इत्यव्ययीभावः॥

तत्पुरुषः। २।१।२२॥

अधिकारोऽयं प्राग्बहुव्रीहेः॥

द्विगुश्च। २।१।२३॥

द्विगुरपि तत्पुरुषसंज्ञः स्यात्। इदं सूत्रं त्यक्तुं शक्यम्। संख्यापूर्वो द्विगुश्चेति पठित्वा चकारबलेन संज्ञाद्वयसमावेशस्य सुवचत्वात्।समासान्तः प्रयोजनम्। पञ्चराजम्॥

द्वितीयाश्रितातीतपतितगतात्यस्तप्राप्तापन्नैः। २।१।२४॥

द्वितीयान्तं श्रितादिप्रकृतिकैःसुबन्तैः सह वा समस्यते सतत्पुरुषः। कृष्णं श्रितः कृष्णश्रितः। दुःखमतीतोदुःखातीतः॥ गम्यादीनामुपसंख्यानम्॥ * ॥ ग्रामं गमी ग्रामगमी। अन्नं बुभुक्षुः अन्नबुभुक्षुः॥

स्वयं क्तेन। २।१।२५॥

द्वितीयेति न सम्बध्यतेऽयोग्यत्वात्। स्वयंकृतस्याऽपत्यं स्वायंकृतिः॥

खट्वा क्षेपे। २।१।२६॥

खट्वाप्रकृतिकं द्वितीयान्तं क्तान्तप्रकृतिकेन सुबन्तेन समस्यते निन्दायाम्। खट्वारूढोजाल्मः। नित्यसमासोऽयम्। नहि वाक्येन निन्दा गम्यते॥

सामि। २।१।२७॥

सामिकृतम् ॥

कालाः । २ । १ । २८ ॥

क्तेनेत्येव । अनत्यन्तसंयोगार्थं वचनम् । मासप्रमितः प्रतिपच्चन्द्रः । मासं परिच्छेत्तुमारब्धवानित्यर्थः ॥

अत्यन्तसंयोगे च । २ । १ । २९ ॥

कालाइत्येव । अक्तान्तार्थं वचनम् । मुहूर्तं सुखं मुहूर्तसुखम् ॥

तृतीया तत्कृतार्थेन गुणवचनेन । २ । १ । ३० ॥

तत्कृतेति लुप्ततृतीयाकम् । तृतीयान्तं तृतीयान्तार्थकृतगुणवचनेना र्थशब्देन च सह प्राग्वत् । शंकुलया खण्डः । शंकुलाखण्डः । धान्येनार्थो धान्यार्थः । तत्कृतेति । किम् । अक्ष्णा काणः ॥

पूर्वसदृशसमोनार्थकलहनिपुणमिश्रश्लक्ष्णैः । २ । १ । ३१ ॥

तृतीयान्तमेतैः प्राग्वत् । मासपूर्वः । मातृसदृशः । पितृसमः । ऊनार्थे माषोनं कार्षापणम् । माषविकलम् । वाक्कलहः । आचारनिपुणः । गुडमिश्रः । आचारश्लक्ष्णः । मिश्रग्रहणे सोपसर्गस्याऽपि ग्रहणम् । मिश्रं चानुपसर्गमसन्धावित्यत्रानुपसर्गग्रहणात् । गुडसंमिश्राधानाः ॥ अवरस्योपसंख्यानम् ॥ * मासेनावरोमासावरः ॥

कर्तृकरणे कृता बहुलम् । २ । १ । ३२ ॥

कर्तरि करणे च तृतीया । कृदन्तेन बहुलं प्राग्वत् । हरिणा त्रातोहरित्रातः । नखैर्भिन्नोनखभिन्नः ॥ कृद्ग्रहणे गतिकारकपूर्वस्यापि ग्रहणम् ॥ ॥ * ॥ नखनिर्भिन्नः । कर्तृकरणे इति किम् । भिक्षाभिरुषितः । हेतावेषा तृतीया । बहुलग्रहणं सर्वोपाधिव्यभिचारार्थम् । तेन दात्रेण लूनवानित्यादौ न । कृता किम् । काष्ठैः पचतितराम् ॥

कृत्यैरधिकार्थवचने। २। १। ३३॥

स्तुतिनिन्दाफलकमर्थवादवचनमधिकार्थवचनं तत्र कर्तरि करणे च तृतीया कृत्यैः सह प्राग्वत्। वातच्छेद्यं तृणम्। काकपेया नदी॥

अन्नेन व्यञ्जनम्। २। १। ३४॥

संस्कारकद्रव्यवाचकं तृतीयान्तमन्नेन प्राग्वत्। दध्ना ओदनो दध्योदनः। इहान्तर्भूतोपसेकक्रियाद्वारा सामर्थ्यम्॥

भक्ष्येण मिश्रीकरणम्। २। १। ३५॥

गुडेन धानाः गुडधानाः। मिश्रणक्रियाद्वारा सामर्थ्यम्॥

चतुर्थी तदर्थार्थबलिहितसुखरक्षितैः। २। १। ३६॥

चतुर्थ्यन्तार्थाय यत्तद्वाचिनाऽर्थादिभिश्च चतुर्थ्यन्तं वा प्राग्वत्। तदर्थेन प्रकृतिविकृतिभावएव बलिरक्षितग्रहणाज्ज्ञापकात्। यूपाय दारु यूपदारु। नेह। रन्धनाय स्थाली। अश्वघासादयस्तु षष्ठीसमासाः॥ अर्थेन नित्यसमासो विशेष्यलिङ्गता चेति वक्तव्यम्॥ *॥ द्विजायायं द्विजार्थः सूपः। द्विजार्था यवागूः। द्विजार्थं पयः। भूतबलिः। गोहितम्। गोसुखम्। गोरक्षितम्॥

पञ्चमी भयेन। २। १। ३७॥

चोराद्भयं चोरभयम्॥ भयभीतभीतिभीभिरिति वाच्यम्॥ *॥ वृकभीतः॥

अपेतापोढमुक्तपतितापत्रस्तैरल्पशः। २। १। ३८॥

एतैः सहाल्पं पञ्चम्यन्तं समस्यते स तत्पुरुषः। सुखापेतः। कल्पनापोढः। चक्रमुक्तः। स्वर्गपतितः। तरङ्गापत्रस्तः। अल्पशः किम्। प्रासादात्पतितः॥

स्तोकान्तिकदूरार्थकृच्छ्राणि क्तेन। २। १। ३९॥

स्तोकान्मुक्तः। अल्पान्मुक्तः। अन्तिकादागतः। अभ्याशादागतः। दूरादागतः। विप्रकृष्टादागतः। कृच्छ्रादागतः। पञ्चम्याः स्तोकादिभ्यइत्यलुक्॥

षष्ठी।२।२।८॥

राज्ञः पुरुषोराजपुरुषः॥

याजकादिभिश्च।२।२।९॥

एभिः षष्ठ्यन्तं समस्यते। तृजकाभ्यां कर्तरीत्यस्य प्रतिप्रसवोऽयम्। ब्राह्मणयाजकः। देवपूजकः॥ गुणात्तरेण तरलोपश्चेति वक्तव्यम्॥ *॥ तरबन्तं यद्गुणवाचि तेन सह समासस्तरलोपश्च। न निर्धारणइति पूरणगुणेति च निषेधस्य प्रतिप्रसवोयम्। सर्वेषां श्वेततरः। सर्वश्वेतः। सर्वेषां महत्तरः। सर्वमहान्॥

कृद्योगा षष्ठी समस्यत इति वाच्यम्॥*॥इध्मस्य व्रश्चनः इध्मव्रश्चनः॥

न निर्धारणे।२।२।१०॥

निर्धारणे या षष्ठी सा न समस्यते। नृणां द्विजः श्रेष्ठः॥ प्रतिपदविधाना षष्ठी न समस्यत इति वाच्यम॥*॥ सर्पिषो ज्ञानम्॥

पूरणगुणसुहितार्थसदव्ययतव्यसमानाधिकरणेन।२।२।११॥

पूरणाद्यर्थैः सदादिभिश्च षष्ठी न समस्यते। पूरणे। सतां षष्ठः। गुणे काकस्य कार्ष्ण्यम्। ब्राह्मणस्य शुक्लाः। यदा प्रकरणादिना दन्ता इति विशेष्यं ज्ञातं तदेदमुदाहरणम्। अनित्योयं गुणेन निषेधः। तदशिष्यं संज्ञाप्रमाणत्वादित्यादिनिर्देशात्। तेनार्थगौरवं बुद्धिमान्द्यमित्यादि सिद्धम्। सुहितार्थास्तृप्त्यर्थाः। फलानां सुहितः। तृतीयासमासस्तु स्यादेव।

१ याजक, पूजक, परिचारक, परिषेचक, परिवेषक, स्नापक, अध्यापक, उत्सादक, उद्वर्तक, होतृ, भर्तृ, रथगणक, पत्तिगणक,॥ इति याजकादिः॥

स्वरे विशेषः । सत् । द्विजस्य कुर्वन् कुर्वाणोवा । किङ्करइत्यर्थः । अव्ययम् । ब्राह्मणस्य कृत्वा । पूर्वोत्तरसाहचर्यात् कृदव्ययमेव गृह्यते । तेन तदुपरीत्यादि सिद्धमिति रक्षितः । तव्य । ब्राह्मणस्य कर्तव्यम् । तव्यतातु भवत्येव । स्वकर्तव्यम् । स्वरे भेदः । समानाधिकरणे । तक्षकस्य सर्पस्य । विशेषणसमासस्त्विह बहुलग्रहणान्न । गोर्धेनोरित्यादिषु पोटायुवतीत्यादीनां विभक्त्यन्तरे चरितार्थानां परत्वाद्बाधकःषष्ठीसमासः प्राप्तः सोप्यनेन वार्यते ॥

क्तेन च पूजायाम् । २ । २ । १२ ॥

मतिबुद्धीतिसूत्रेण विहितोयः क्तस्तदन्तेन षष्ठी न समस्यते । राज्ञां मतोबुद्धः पूजितोवा । राजपूजितइत्यादौ तु भूते क्तान्तेन सह तृतीयान्तस्य समासः ॥

अधिकरणवाचिना च । २ । २ । १३ ॥

क्तेन षष्ठी न समस्यते । इदमेषामासितं गतं भुक्तं वा ॥

कर्मणि च । २ । २ । १४ ॥

उभयप्राप्तौ कर्मणीति या षष्ठी सा न समस्यते । आश्चर्यो गवां दोहोऽगोपेन ॥

तृजकाभ्यां कर्तरि । २ । २ । १५ ॥

कर्त्रर्थतृजकाभ्यां षष्ठ्या न समासः । अपां स्रष्टा । व्रजस्य भर्ता । ओदनस्य पाचकः । कर्तरि किम् । इक्षूणां भक्षणमिक्षुभक्षिका । पत्यर्थे भर्तृशब्दस्य याजकादित्वात्समासः । भूभर्ता । कथं तर्हि घटानां निर्मातुस्त्रिभुवनविधातुश्च कलहइति । शेषषष्ठ्या समासइति कैयटः ॥

कर्तरि च । २ । २ । १६ ॥

कर्तरि षष्ठ्या अकेन न समासः । भवतः शायिका । नेह तृजनुवर्तते । तद्योगे कर्तुरभिहितत्वेन कर्तृषष्ठ्या अभावात् ॥

नित्यं क्रीडाजीविकयोः । २ । २ । १७ ॥

एतयोरर्थयोरकेन नित्यं षष्ठी समस्यते । उद्दालकपुष्पभञ्जिका । क्रीडाविशेषस्य संज्ञा । संज्ञायामिति भावे ण्वुल् । जीविकायां दन्तलेखकः। तत्र क्रीडायां विकल्पे जीविकायां तृजकाभ्यां कर्तरीतिनिषेधे प्राप्ते वचनम् ॥

पूर्वापराधरोत्तरमेकदेशिनैकाधिकरणे।२।२।१८।

अवयविना सह पूर्वादयः समस्यन्ते एकत्वसंख्याविशिष्टश्चेदवयवी षष्ठीसमासापवादः । पूर्वं कायस्य पूर्वकायः । अपरकायः ॥ एकदेशिना किम् । पूर्वं नाभेः । कायस्य । एकाधिकरणे किम् । पूर्वश्छात्राणाम् । सर्वोऽप्येकदेशोऽह्ना समस्यते संख्याविसायेति ज्ञापकात् । मध्याह्नः । सायाह्नः । केचित्तु सर्वएकदेशः कालेन समस्यते न त्वह्नैव ज्ञापकस्य सामान्यापेक्षत्वात् । तेन मध्यरात्रः उपारताः पश्चिमरात्रगोचराइत्यादि सिद्धमित्याहुः ॥

अर्धं नपुंसकम् । २ । २ । २ ॥

समांशवाच्यर्धशब्दो नित्यं क्लीबे स प्राग्वत्।एकविभक्तावषष्ठ्यन्तवचनम॥ * ॥एकदेशिसमासविषयकोयमुपसर्जनसंज्ञानिषेधः। तेन पञ्चखट्वी इत्यादि सिध्यति । अर्धं पिप्पल्याः अर्धपिप्पली । क्लीबे किम्।ग्रामार्धः। द्रव्यैक्यएव । अर्धं पिप्पलीनाम् ॥

द्वितीयतृतीयचतुर्थतुर्याण्यन्यतरस्याम् । २।२।३॥

एतान्येकदेशिना सह प्राग्वद्वा । द्वितीयं भिक्षायाद्वितीयभिक्षा । एकदेशिना किम् । द्वितीयं भिक्षायाभिक्षुकस्य । अन्यतरस्यांग्रहणसामर्थ्यात्पूरणगुणेतिनिषेधं बाधित्वा पक्षे षष्ठीसमासः । भिक्षाद्वितीयम् ॥

प्राप्तापन्ने च द्वितीयया । २ । २ । ४ ॥

पक्षे द्वितीयाश्रितेतिसमासः । प्राप्तोजीविकां प्राप्तजीविकः ।

जीविकाप्राप्तः । आपन्नजीविकः । जीविकापन्नः । इह सूत्रे द्विती यया अ इति छित्त्वा अकारोपि विधीयते । तेन जीविकां प्राप्ता स्त्री प्राप्तजीविका । आपन्नजीविका ॥

कालाः परिमाणिना । २ । २ । ५ ॥

परिच्छेद्यवाचिना सुबन्तेन सह कालाः समस्यन्ते । मासोजातस्य य स्य समासजातः । द्व्यहजातः । द्वयोरह्नोः समाहारोद्व्यहः । द्व्यहोजात स्येति विग्रहे ॥ उत्तरपदेन परिमाणिना द्विगोः सिद्धये बहूनां तत्पुरुषस्यो पसंख्यानम् ॥ * ॥ द्वे अहनी जातस्य यस्यस द्व्यह्नजातः । अह्नोह्नइति वक्ष्यमाणोह्नादेशः । पूर्वत्र तु न संख्यादेः समाहारइति निषेधः ॥

सप्तमी शौण्डैः[1] । २ । १ । ४० ॥

सप्तम्यन्तं शौण्डादिभिः प्राग्वद्वा । अक्षेषु शौण्डः अक्षशौण्डः । अधि शब्दोत्र पठ्यते । अध्युत्तरपदादितिखः । ईश्वराधीनः ॥

सिद्धशुष्कपक्वबन्धैश्च । २ । १ । ४१ ॥

एतैः सप्तम्यन्तं प्राग्वत् । सांकाश्यसिद्धः । आतपशुष्कः । स्थालीपक्वः चक्रबन्धः ॥

ध्वाङ्क्षेण क्षेपे । २ । १ । ४२ ॥

ध्वाङ्क्षवाचिना सह सप्तम्यन्तं समस्यते निन्दायाम् । तीर्थे ध्वाङ्क्ष इव तीर्थध्वाङ्क्षः । तीर्थकाकइत्यर्थः ॥

कृत्यैर्ऋणे । २ । १ । ४३ ॥

सप्तम्यन्तं कृत्यप्रत्ययान्तैः सह प्राग्वदावश्यके । मासे देयमृणम् । ऋणग्रह णं नियोगोपलक्षणार्थम् । पूर्वाह्णे गेयं साम ॥

संज्ञायाम् । २ । १ । ४४ ॥

---

१ शौण्ड, धूर्त, कितव, व्याड, प्रवीण, संवीत, अन्तर, अधि, पटु, पण्डित, कुशल, चपल, निपुण ॥ इति शौण्डादिः

सप्तम्यन्तं सुपा प्राग्वत् संज्ञायाम् । वाक्येन संज्ञानवगमान्नित्यसमासोयम् । अरण्येतिलकाः । वनेकसेरुकाः । हलदन्तात्सप्तम्याइत्यलुक् ॥

क्तेनाहोरात्रावयवा । २ । १ । ४५ ॥

अह्नोरात्रेश्चावयवाः सप्तम्यन्ताः क्तान्तेन सह प्राग्वत् । पूर्वाह्णकृतम् । अपररात्रकृतम् । अवयवग्रहणं किम् । अह्नि दृष्टम् ॥

तत्र । २ । १ । ४६ ॥

तत्रेत्येतत्सप्तम्यन्तं क्तान्तेन सह प्राग्वत् । तत्रभुक्तम् ॥

क्षेपे । २ । १ । ४७ ॥

सप्तम्यन्तं क्तान्तेन प्राग्वन्निन्दायाम् । अवतप्ते नकुलस्थितं तएतत् ॥

पात्रेसंमितादयश्च । २ । १ । ४८ ॥

एते निपात्यन्ते क्षेपे । पात्रेसमिताः । भोजनसमये एव संगताः न तु कार्ये । गेहेशूरः । गेहेनर्दी । आकृतिगणोयम । चकारोऽवधाराणार्थः । तेनैषां समासान्तरं घटकतया प्रवेशोन । परमाः पात्रेसमिताः ॥

पूर्वकालैकसर्वजरत्पुराणनवकेवलाः समानाधिकरणेन । २ । १ । ४९ ॥

विशेषणं विशेष्येणेति सिद्धे पूर्वनिपातनियमार्थं सूत्रम् । एकशब्दस्य दिक्संख्ये संज्ञायामितिनियमबाधनार्थं च । पूर्वं स्नातः पश्चादनुलिप्तः स्नातानुलिप्तः । एकनाथः । सर्वयाज्ञिकाः । जरन्नैयायिकाः । पुराणमीमांसकाः । नवपाठकाः । केवलवैयाकरणाः ॥

दिक्संख्ये संज्ञायाम् । २ । १ । ५० ॥

---

१ पात्रेसमिताः, पात्रबहुलाः, उदुम्बरकृमिः, कूपकच्छपः, अवटकच्छपः, उदुम्बरमशकः कूपमण्डूकः, कुम्भमण्डूकः, उदपानमण्डूकः, नगरकाकः, नगरवायसः, मातरिपुरुषः, पिण्डीशूरः पितरिशूरः, गेहेशूरः, गेहेनर्दी, गेहेविजिती, गेहेव्याडः, गेहेमेही, गेहेदाही, गेहेदृप्तः, गेहेधृष्टः, गर्भेतृप्तः आखनिकबकः, गोष्ठेशूरः, गोष्ठेविजिती, गोष्ठेक्ष्वेडी, गोष्ठेपटुः, गोष्ठेपण्डितः, गोष्ठेप्रगल्भः, कर्णेटिरिटिरा, कर्णेचुरुचुरा, ॥ इति पात्रेसमितादिराकृतिगणः ॥

समानाधिकरणेनेत्यापादपरिसमाप्तेरधिकारः। संज्ञायामेवेति नियमार्थं सूत्रम्। पूर्वेषुकामशमी। सप्तर्षयः। नेह। उत्तरावृक्षाः। पञ्च ब्राह्मणाः॥

तद्धितार्थोत्तरपदसमाहारे च। २। १। ५१॥

तद्धितार्थे विषये उत्तरपदे च परतः समाहारे च वाच्ये दिक्संख्ये प्राग्वद्वा। पूर्वस्यां शालायां भवः पौर्वशालः। समासे कृते दिक्पूर्वपदादसंज्ञायां ञ इति ञः॥ सर्वनाम्नोवृत्तिमात्रे पुंवद्भावः॥*॥ आपरशालः पूर्वा शाला प्रिया यस्येति त्रिपदे बहुव्रीहौ कृते प्रियाशब्दे उत्तरपदे पूर्वयोस्तत्पुरुषः। तेन शालाशब्दे आकारउदात्तः। पूर्वशालाप्रियः। दिक्षु समाहारोनास्त्यनभिधानात्। संख्यायास्तद्धितार्थे। षण्णां मातॄणामपत्यं षाण्मातुरः। पञ्च गावोधनं यस्येति त्रिपदे बहुव्रीहाववान्तरतत्पुरुषस्य विकल्पे प्राप्ते॥ द्वन्द्वतत्पुरुषयोरुत्तरपदे नित्यसमासवचनम्॥*॥

गोरतद्धितलुकि। ५। ४। ९२॥

गोन्तात्तत्पुरुषाट्टच् स्यात् समासान्तो न तद्धितलुकि। पञ्चानां गवां समाहारः पञ्चगवधनः॥

संख्यापूर्वो द्विगुः। २। १। ५२॥

तद्धितार्थेत्यत्रोक्तः संख्यापूर्वो द्विगुः स्यात्॥

द्विगुरेकवचनम्। २। ४। १॥

द्विग्वर्थः समाहारएकवत्स्यात्। सनपुंसकमिति नपुंसकत्वम्। पञ्चगवम्॥

कुत्सितानि कुत्सनैः। २। १। ५३॥

कुत्स्यमानानि कुत्सनैः सह प्राग्वत्। वैयाकरणखसूचिः। मीमांसकदुर्दुरूढः॥

पापाणके कुत्सितैः। २। १। ५४॥

पूर्वसूत्रापवादः। पापनापितः। अणककुलालः।

उपमानानि सामान्यवचनैः। २। १। ५५॥

घनइव श्यामोघनश्यामः। इह पूर्वपदं तत्सदृशे लाक्षणिकमिति सूचयितुं लौकिकविग्रहे इवशब्दः प्रयुज्यते। पूर्वनिपातनियमार्थं सूत्रम्॥

उपमितं व्याघ्रादिभिः सामान्याप्रयोगे। २। १। ५६॥

उपमेयं व्याघ्रादिभिः सह प्राग्वत्साधारणधर्मस्याप्रयोगे सति। विशेष्यस्य पूर्वनिपातार्थं सूत्रम्। पुरुषव्याघ्रः। नृसोमः। व्याघ्रादिराकृतिगणः। सामान्याप्रयोगे किम्। पुरुषो व्याघ्रइव शूरः॥

विशेषणं विशेष्येण बहुलम्। २। १। ५७॥

भेदकं समानाधिकरणेन भेद्येन बहुलं प्राग्वत्। नीलमुत्पलं नीलोत्पलम्। बहुलग्रहणात् क्वचिन्नित्यम्। कृष्णसर्पः। क्वचिन्न। रामो जामदग्न्यः॥

पूर्वापरप्रथमचरमजघन्यसमानमध्यमध्यमवीराश्च। २। १। ५८॥

पूर्वनिपातनियमार्थमिदम्। पूर्ववैयाकरणः। अपराध्यापकः॥ अपरस्यार्धे पश्चभावोवक्तव्यः॥ *॥ अपरश्चासावर्धश्च पश्चार्धः। कथमेकवीरइति। पूर्वकालैकेतिबाधित्वा परत्वादनेन समासे वीरैकइति हि स्यात्। बहुलग्रहणाद्भविष्यति॥

श्रेण्यादयः[2] कृतादिभिः[3]। २। १। ५९॥

---

१ व्याघ्र, सिंह, ऋक्ष, ऋषभ, चन्दन, वृक, वृष, वराह, हस्तिन, तरु, पृषत, पुण्डरीक, पलाश, कितव॥ इति व्याघ्रादिराकृतिगणः॥ तेन घनश्यामः, नृसोमः, मुखपद्मम्, मुखकमलम्, करकिसलयम्, पार्थिवचन्द्र इत्यादि सिद्धम्॥

२ श्रेणी, एक, पूग, मुकुन्द, राशि, विषय, निचय, निधान, पर, इन्द्र, देव, मुण्ड, भूत, श्रवण, वदान्य, अध्यापक, अभिरूपक, ब्राह्मण, क्षत्रिय, पटु, पण्डित, कुशल, चपल, निपुण, कृपण॥ इति श्रेण्यादिः॥

३ कृत, मित, भूत, मत, उक्त, समाज्ञात, समाम्नात, समाख्यात, संभावित, अवधारित, निराकृत, अवकल्पित, उपकृत, उपाकृत॥ इति कृतादिराकृतिगणः॥ तेन दृष्ट, कलित, दलित, उदाहृत, विश्रुत, उदित। एते ज्ञेयाः॥

श्रेण्यादिषु च्व्यर्थवचनं कर्तव्यम् ॥ * ॥ अश्रेणयः श्रेणयः कृताः श्रेणीकृताः ॥

क्तेन नञ्विशिष्टेनानञ् । २ । १ । ६० ॥

नञ् विशिष्टेन क्तान्तेनानञ् क्तान्तं समस्यते । कृतं च तदकृतं च कृताकृतम् ॥ शाकपार्थिवादीनां सिद्धये उत्तरपदलोपस्योपसंख्यानम् ॥ * ॥ शाकप्रियः पार्थिवः शाकपार्थिवः । देवब्राह्मणः

सन्महत्परमोत्तमोत्कृष्टाः पूज्यमानैः । २ । १ । ६१ ॥

सद्वैद्यः । वक्ष्यमाणेन महतआकारः । महावैयाकरणः । पूज्यमानैः किम् । उत्कृष्टोगौः । पङ्कादुद्धृतइत्यर्थः ॥

वृन्दारकनागकुञ्जरैः पूज्यमानम् । २ । १ । ६२ ॥

गोवृन्दारकः । व्याघ्रादेराकृतिगणत्वादेव सिद्धे सामान्यप्रयोगार्थं वचनम् ।

कतरकतमौ जातिपरिप्रश्ने । २ । १ । ६३ ॥

कतरकठः । कतरकलापः । गोत्रं च चरणैः सहेति जातित्वम् ॥

किंक्षेपे । २ । १ । ६४ ॥

कुत्सितोराजा किंराजा । योन रक्षति ॥

पोटायुवतिस्तोककतिपयगृष्टिधेनुवशावेहद्बष्कयणीप्रवक्तृश्रोत्रियाध्यापकधूर्तैर्जातिः । २ । १ । ६५ ॥

तत्पुरुषः समानाधिकरणः कर्मधारयः । १ । २ । ४२ ॥

पुंवत्कर्मधारयजातीयदेशीयेषु । ६ । ३ । ४२ ॥

कर्मधारये जातीयदेशीययोश्च परतोभाषितपुंस्कात्परऊङभावोयस्मिं

---

१ शाकपार्थिव, कुतपसौश्रुत, अजातौल्वलि, ॥ आकृतिगणोयम् ॥ तेन कृतापकृत, भुक्तविभुक्त, पीतविपीत, गतप्रत्यागत, यातानुयात, क्रयाक्रयिक, पुटापुटिका, फलाफलिका, मनोन्मानिका ॥ इत्यादि ज्ञेयाः ॥

स्तथाभूतं पूर्वं पुंवत् । पूरणीप्रियादिष्वप्राप्तः पुंवद्भावोविधीयते । महानवमी । कृष्णचतुर्दशी । महाप्रिया । तथा कोपधादेः प्रतिषिद्धः पुंवद्भावः कर्मधारयादौ प्रतिप्रसूयते । पाचकस्त्री । दत्तभार्या । पञ्चमभार्या । स्रौघ्नभार्या । सुकेशभार्या । ब्राह्मणभार्या । एवं पाचकजातीया पाचकदेशीयेत्यादि । इभपोटा । पोटा स्त्रीपुंसलक्षणा । इभयुवतिः । अग्निस्तोकः । उदश्वित्कतिपयम् । गृष्टिः सकृत्प्रसूता । गोगृष्टिः । धेनुर्नवप्रसूतिका । गोधेनुः । वशा वन्ध्या । गोवशा । वेहद्गर्भघातिनी । गोवेहत् । बष्कयणी तरुणवत्सा । गोबष्कयणी । कठप्रवक्ता । कठश्रोत्रियः । कठाध्यापकः । कठधूर्तः ॥

प्रशंसावचनैश्च । २ । १ । ६६ ॥

एतैः सह जातिः प्राग्वत् । गोमतल्लिका । गोमचर्चिका । गोप्रकाण्डम् । गवोद्घः । गोतल्लजः । प्रशस्ता गौरित्यर्थः । मतल्लिकादयो नियतलिङ्गा न तु विशेष्यनिघ्नाः । जातिः किम् । कुमारी मतल्लिका ॥

युवाखलतिपलितवलिनजरतीभिः । २ । १ । ६७ ॥

पूर्वनिपातनियमार्थं सूत्रम् । लिङ्गविशिष्टपरिभाषया युवतिशब्दोपि समस्यते । युवा खलतिः युवखलतिः । युवतिः खलती युवखलती । युवजरती । युवत्यामेव जरतीधर्मोपालम्भेन तद्रूपारोपात्सामानाधिकरण्यम् ॥

कृत्यतुल्याख्या अजात्या । २ । १ । ६८ ॥

भोज्योष्णम् । तुल्यश्वेतः । सदृशश्वेतः । अजात्या किम् । भोज्यओदनः । प्रतिषेधसामर्थ्याद्विशेषणसमासोपि न ॥

वर्णो वर्णेन । २ । १ । ६९ ॥

समानाधिकरणेन सह प्राग्वत् । कृष्णसारङ्गः ॥

---

१ मतल्लिका मचर्चिका प्रकाण्डमुद्घतल्लजौ । प्रशस्तवाचकान्यमूनीत्यमरः ॥

कडाराः कर्मधारये। २।२।३८॥

कडारादयः शब्दाः कर्मधारये वा पूर्वं प्रयोज्याः । कडारजैमिनिः। जैमिनिकडारः ॥

कुमारः श्रमणादिभिः। २।१।७०॥

कुमारी श्रमणा कुमारश्रमणा । इह गणे श्रमणा प्रव्रजिता गर्भिणी त्यादयः स्त्रीलिङ्गाः पठ्यन्ते । लिङ्गविशिष्टपरिभाषाया एतदेव ज्ञापकं बोध्यम् ॥

चतुष्पादोगर्भिण्या। २।१।७१॥

चतुष्पाज्जातिवाचिनोगर्भिणीशब्देन सह प्राग्वत् । गोगर्भिणी॥ *॥

मयूरव्यंसकादयश्च। २।१।७२

१ कडार, गडुल, खञ्ज, खाड, काण, कुण्ठ, खलति, गौर, वृक्ष, भिक्षुक, पिङ्ग, पिङ्गल, तनु, जठर, बधिर, मठर, कुब्ज, बर्बर । कडारादिः ॥ क्वचित्तु । नौ, काक, अन्न, शुक, शृगाल, प्रकृति, प्राय, गोत्र, सम, विषम, द्विद्रोण, पञ्चक, साहस्र, प्रति, परि, अनु, । एतेऽपि दृश्यन्ते ॥

२ श्रमणा, प्रव्रजिता, कुलटा, गर्भिणी, तापसी, दासी, बन्धकी, अध्यापक, अभिरूपक, पण्डित, पटु, मृदु, कुशल, चपल, निपुण । इति श्रमणादिः ॥

३ चतुष्पाज्जातिरिति वक्तव्यम् ॥ * ॥ नेह । स्वस्तिमतीगर्भिणी ॥

४ मयूरव्यंसक, छात्रव्यंसक, कम्बोजमुण्ड, यवनमुण्ड, । छन्दसि, । हस्तेगृह्य, पादेगृह्य, लाङ्गूले गृह्य; पुनर्दाय, एहीडादयोन्यपदार्थे, एहिडम्, एहिपचम्, एहि वाणिजा क्रिया, अपेहिवाणिजा, प्रेहिवाणिजा, एहिस्वागता, अपेहिस्वागता, एहिद्वितीया, अपेहिद्वितीया, प्रेहिद्वितीया, एहिकटा, अपेहिकटा, प्रेहिकटा, आहरकरटा, प्रेहिकरटा, प्रेहकर्दमा, विधमचूडा; उद्धमचूडा, आहरचेला, आहरवनिता, आहरवसना, कृन्तविचक्षणा, उद्धरोत्सृजा, उद्धरावसृजा, उद्धमविधमा, उत्पचनिपचा, उत्पचनिपता, उच्चावचम्, उच्चनीचम, आचोपचम, आचपराचम्, निश्चप्रचम्, अकिंचनः, स्नात्वाकालकः, पीत्वास्थिरकः, भुक्त्वासुहितः, प्रोष्यपापीयान, उत्पत्यपाकला, निपत्यरोहिणी, निषण्णश्यामा, अपेहिप्रघसा, एहिविघसा इहपञ्चमी, इहद्वितीया, जहिकर्मणा बहुलमाभीक्ष्ण्ये कर्तारं चाभिदधाति, जहिजोडः, जहिस्तम्बः, आख्यातमाख्यातेन क्रियासातत्ये । अश्नीतपिबता, पचतभृज्जता, खादतमोदता, खादतवमता, आहरनिचया, आहरनिष्कराभिन्धिलवणा, कृन्धिविचक्षणा, पचलवणा, पचप्रकूटा, आकृतिगणोयम् ॥ तेन अकुतोभय, कान्दिशीक, आहोपुरुषिका, अहमहमिका, यदृच्छा, एहिरेयाहिरा, उन्मृजविसृजा, द्रव्यान्तरम्, अवश्यकार्यमित्यादि सिद्धम् ॥

एते निपात्यन्ते। मयूरोव्यंसकः मयूरव्यंसकः। व्यंसकोधूर्तः। उदक्चावाक्च उच्चावचम्। निश्चितं च प्रचितं च निश्चप्रचम्। नास्ति किंचन यस्य सः अकिंचनः। नास्ति कुतोभयं यस्य सोऽकुतोभयः। अन्योराजा राजान्तरम्। चिदेव चिन्मात्रम्॥ आख्यातमाख्यातेन क्रियासातत्ये॥ ॥ अश्नीतपिबतेत्येवं सततं यत्राभिधीयते सा अश्नीतपिबता। पचतभृज्जता। खादतमोदता॥ एहीडादयोऽन्यपदार्थे॥ ॥ एहीड इति यस्मिन् कर्मणि तदेहीडम्। एहियवम्। उद्धर कोष्ठादुत्सृज देहीति यस्यां क्रियायां सा उद्धरोत्सृजा। उद्धमविधमा। असातत्यार्थमिह पाठः॥ जहिकर्मणा बहुलमाभीक्ष्ण्ये कर्तारं चाभिदधाति॥ ॥ जहीत्येतत्कर्मणा बहुलं समस्यते आभीक्ष्ण्ये गम्ये समासेन चेत्कर्ताऽभिधीयत इत्यर्थः॥ जहिजोडः। जहिस्तम्बः॥ अविहित लक्षण स्तत्पुरुषोमयूरव्यंसकादौ द्रष्टव्यः॥

ईषदकृता। २।२।७॥

ईषत्पिङ्गलः॥ ईषद्गुणवचनेनेति वाच्यम्॥ *॥ ईषद्रक्तम्॥

नञ्।२।२।६॥

नञ् सुपा सह समस्यते॥

नलोपोनञः।६।३।७३॥

नञोनस्य लोपः स्यादुत्तरपदे। न ब्राह्मणः अब्राह्मणः॥

तस्मान्नुडचि।६।३।७४॥

लुप्तनकारान्नञ उत्तरपदस्याजादेर्नुडागमः स्यात्। अनश्वः। अर्थाभावेऽव्ययीभावेन सहायं विकल्पते। रक्षोहागमलघ्वसंदेहाः प्रयोजनमिति अद्भुतायामसंहितमिति च भाष्यवार्तिकप्रयोगात्। तेनानुपलब्धिरविवादोऽविघ्नमित्यादिसिद्धम्॥ नञोनलोपस्तिङि क्षेपे॥ *॥ अपचसि त्वं जाल्म॥ नैकधेत्यादौ तु नशब्देन सह सुपेतिसमासः॥

नभ्राण्नपान्नवेदानासत्यानमुचिनकुलनखनपुंसकनक्षत्रनक्रनाकेषु प्रकृत्या। ६। ३। ७५॥

पादिति शत्रन्तः। वेदाइत्यसुन्नन्तः। न सत्या असत्याः न असत्या नासत्याः। न मुञ्चतीति नमुचिः। न कुलमस्य। न खमस्य। न स्त्री पुमान्। स्त्रीपुंसयोः पुंसकभावोनिपातनात्। न क्षरतीति नक्षत्रम्। क्षीयतेः क्षरतेर्वा क्षत्रमिति निपात्यते। न क्रामतीति नक्रः। क्रमेर्डः। न अकमस्मिन्निति नाकः॥

नगोऽप्राणिष्वन्यतरस्याम्। ६। ३। ७७॥

नगइत्यत्र नञ् प्रकृत्या वा। नगाः, अगाः, पर्वताः। अप्राणिष्विति किम्। अगोवृषलः शीतेन। नित्यं क्रीडेत्यतोनित्यमित्यनुवर्तमाने॥

कुगतिप्रादयः[1]। २। २। १८॥

एते समर्थेन नित्यं समस्यन्ते। कुत्सितः पुरुषः कुपुरुषः। गतिश्चेत्यनुवर्तमाने॥

ऊर्यादि[2]च्विडाचश्च। १। ४। ६१॥

एते क्रियायोगे गतिसंज्ञाः स्युः। उरीकृत्य। शुक्लीकृत्य। पटपटाकृत्य॥ कारिकाशब्दस्योपसंख्यानम्॥ * ॥ कारिका क्रिया। कारिकाकृत्य॥

अनुकरणं चानितिपरम्। १। ४। ६२॥

खाट्कृत्य। अनितिपरं किम्। खाडिति कृत्वा निरष्ठीवत्॥

---

१ प्रादयस्तु पूर्वमुक्ताः॥

२ ऊरी, उररी, वेताली, धूसी, शकला, संसकला, ध्वंसकला, भ्रंसकला, गुलुगुधा, सजूः, फल, फली, विक्ली, आक्ली, आलोष्टी, केवाली, सेवाली, शेवाली, वर्षाली, मसमसा, मस्मसा, वौषट्, वषट्, श्रौषट्, स्वाहा, स्वधा, पाम्पी, प्रादुः, श्रत्, आविस्॥ इत्यूर्यादिः॥ कैश्चिदन्येप्यत्र पठ्यन्ते। तेच यथा। पाम्पाली, संकला, केवासी, वार्दाली, पार्दाली, आलम्बी, आह्नी, तन्थी, ताली, आताली धूली, अश्मसा, वशला, मस्मसा, मष्मसा, बन्धा, इत्यादि॥

आदरानादरयोः सदसती। १।४।६३॥

सत्कृत्य । असत्कृत्य ॥

भूषणेऽलम्। १।४।६४॥

अलंकृत्य । भूषणे किम् । अलं कृत्वौदनं गतः । पर्याप्तमित्यर्थः । अनुकरणमित्यादि त्रिसूत्री स्वभावात् कृञ्विषया ॥

अन्तरपरिग्रहे। १।४।६५॥

अन्तर्हत्य । मध्ये हत्वेत्यर्थः । अपरिग्रहे किम् । अन्तर्हत्वा गतः । हतं परिगृह्य गतइत्यर्थः ॥

कणेमनसी श्रद्धाप्रतीघाते। १।४।६६॥

कणेहत्य पयः पिबति । मनोहत्य । कणेशब्दः सप्तमीप्रतिरूपको निपातोऽभिलाषातिशये वर्तते । मनःशब्दोप्यत्रैव ॥

पुरोऽव्ययम्। १।४।६७॥

पुरस्कृत्य ॥

अस्तं च। १।४।६८॥

अस्तमिति मान्तमव्ययं गतिसंज्ञं स्यात् । अस्तंगत्य ॥

अच्छ गत्यर्थवदेषु। १।४।६९॥

अव्ययमित्येव । अच्छगत्य । अच्छोद्य । अभिमुखं गत्वा उक्त्वा चेत्यर्थः । अव्ययं किम् । जलमच्छं गच्छति ॥

अदोनुपदेशे। १।४।७०॥

अदः कृत्य । अदः कृतम् । परं प्रत्युपदेशे प्रत्युदाहरणम् । अदः कृत्वा॥

तिरोऽन्तर्धौ। १।४।७१॥

तिरोभूय ॥

विभाषाकृञि। १।४।७२॥

तिरः कृत्य । तिरस्कृत्य । तिरः कृत्वा ॥

उपाजेऽन्वाजे । १ । ४ । ७३ ॥

एतौ कृञि वा गतिसंज्ञौ स्तः । उपाजेकृत्य । उपाजेकृत्वा । अन्वाजेकृत्य । अन्वाजे कृत्वा । दुर्बलस्य बलमाधायेत्यर्थः ॥

साक्षात्प्रभृतीनि च । १ । ४ । ७४ ॥

कृञि वा गतिसंज्ञानि स्युः ॥ च्व्यर्थ इतिवाच्यम् ॥ * ॥ साक्षात्कृत्य । साक्षात्कृत्वा । लवणं कृत्य । लवणं कृत्वा । मान्तत्वं निपातनात् ॥

अनत्याधान उरसिमनसी । १ । ४ । ७५ ॥

उरसि कृत्य । उरसि कृत्वा । अभ्युपगम्येत्यर्थः । मनसिकृत्य । मनसिकृत्वा । निश्चित्येत्यर्थः । अत्याधानमुपश्लेषणं तत्र न । उरसि कृत्वा पाणिं शेते ॥

मध्ये पदे निवचने च । १ । ४ । ७६ ॥

एते कृञि वा गतिसंज्ञाः स्युरनत्याधाने । मध्ये कृत्य । मध्ये कृत्वा । पदे कृत्य । पदे कृत्वा । निवचने कृत्य । निवचने कृत्वा । वाचं नियम्येत्यर्थः ॥

नित्यं हस्ते पाणावुपयमने । १ । ४ । ७७

कृञि । उपयमनं विवाहः । स्वीकारमात्रमित्यन्ये । हस्तेकृत्य । पाणौकृत्य ॥

प्राध्वं बन्धने । १ । ४ । ७८ ॥

प्राध्वमित्यव्ययम् । प्राध्वंकृत्य । बन्धनेनानुकूल्यं कृत्वेत्यर्थः । प्रार्थनादिना त्वानुकूल्यकरणे । प्राध्वं कृत्वा ॥

---

१ साक्षात्, मिथ्या, चिन्ता, भद्रा, रोचना, आस्था, अमा, श्रद्धा, प्राजर्या, प्राजरुहा, बीजर्या, बीजरुहा, संसर्या, अर्थे, लवणम्, उष्णम्, शीतम्, उदकम्, आर्द्रम्, अग्नौ, वशे, विकसने, विहसने, प्रतपने, प्रादुस्, नमस्, आविस्, आकृतिगणोयम् ॥ अत्र लवणादीनां पञ्चानां गतिसंज्ञासंनियोगेन मान्तत्वं निपात्यते ॥

जीविकोपनिषदावौपम्ये। १।४।७९ ॥

जीविकामिव कृत्वा जीविकाकृत्य। उपनिषदमिव कृत्वा उपनिषत्कृत्य। औपम्ये किम्। जीविकां कृत्वा। प्रादिग्रहणमगत्यर्थम्। सुपुरुषः। अत्र वार्तिकानि ॥ प्रादयोगताद्यर्थे प्रथमया ॥ * ॥ प्रगतआचार्यः प्राचार्यः ॥ अत्यादयः क्रान्ताद्यर्थे द्वितीयया ॥ * ॥ अतिक्रान्तोमालामतिमालः ॥ अवादयः क्रुष्टाद्यर्थे तृतीयया ॥ * ॥ अवक्रुष्टः कोकिलया अवकोकिलः ॥ पर्यादयोग्लानाद्यर्थे चतुर्थ्या ॥ * ॥ परिग्लानोध्ययनाय पर्यध्ययनः ॥ निरादयः क्रान्ताद्यर्थे पञ्चम्या ॥ * ॥ निष्क्रान्तः कौशाम्ब्यानिष्कौशाम्बिः ॥ कर्मप्रवचनीयानां प्रतिषेधः ॥ * ॥ वृक्षं प्रति ॥

तत्रोपपदं सप्तमीस्थम्। ३।१।९२ ॥

सप्तम्यन्ते पदे कर्मणीत्यादौ वाच्यत्वेन स्थितं कुम्भादि तद्वाचकं पदमुपपदसंज्ञं स्यात् तस्मिंश्च सत्येव वक्ष्यमाणः प्रत्ययः स्यात् ॥

उपपदमतिङ्। २।२।१९ ॥

उपपदं सुबन्तं समर्थेन नित्यं समस्यते। अतिङन्तश्चायं समासः। कुम्भंकरोतीति कुम्भकारः। इह कुम्भअस्कारइत्यलौकिकंप्रक्रियावाक्यम्। अतिङ् किम्। मा भवान् भूत्। माङि लुङिति सप्तमीनिर्देशान्माङुपपदम्। अतिङ् ग्रहणं ज्ञापयति सुपेत्येतन्नेहानुवर्ततइति। पूर्व सूत्रेपि गतिग्रहणं पृथक्कृत्यातिङ्ग्रहणं तत्रापकृष्यते सुपेति च निवृत्तम्। तथा च गतिकारकोपपदानां कृद्भिः सह समासवचनं प्राक् सुबुत्पत्तेरितिसिद्धम् ॥ व्याघ्री। अश्वक्रीती। कच्छपी ॥

अमैवाव्ययेन। २।२।२० ॥

अमैव तुल्यविधानं यदुपपदं तदेवाव्ययेन सह समस्यते। स्वादुङ्कारमनेह। कालसमयवेलासु तुमुन्। कालः समयोवेला वा भोक्तुम्। अमैवे

१ एषु वार्त्तिकेषु सर्वत्रादिशब्दः प्रकारे न तु प्रभृतौ ॥

ति किम्। अग्रेभोजम्। अग्रे भुक्त्वा। विभाषाग्रेप्रथमपूर्वेष्विति क्त्वाणमुलौ। अमा चान्येन च तुल्यविधानमेतत्॥

तृतीयाप्रभृतीन्यन्यतरस्याम्। २। २। २१॥

उपदंशस्तृतीयायामित्यादीन्युपपदान्यमन्तेनाऽव्ययेन सह वा समस्यन्ते। मूलकेनोपदंशं भुङ्क्ते। मूलकोपदंशम्॥

क्त्वा च। २। २। २२॥

तृतीयाप्रभृतीन्युपपदानि क्त्वान्तेन सह वा समस्यन्ते। उच्चैः कृत्य। उच्चैः कृत्वा। अव्यये यथाभिप्रेतेति क्त्वा। तृतीयाप्रभृतीनीति किम्। अलं कृत्वा। खलु कृत्वा॥

तत्पुरुषस्याङ्गुलेः संख्याव्ययादेः। ५। ४। ८६॥

संख्याव्ययादेरङ्गुल्यन्तस्य तत्पुरुषस्य समासान्तोऽच् स्यात्। द्वे अङ्गुली प्रमाणमस्य द्व्यङ्गुलं दारु। निर्गतमङ्गुलिभ्यो निरङ्गुलम्॥

अहस्सर्वैकदेशसंख्यातपुण्याच्च रात्रेः। ५। ४। ८७॥

एभ्यो रात्रेरच् स्याच्चात्संख्याव्ययादेः। अहर्ग्रहणं द्वन्द्वार्थम्। अहश्च रात्रिश्चाहोरात्रः। सर्वा रात्रिः सर्वरात्रः। पूर्वं रात्रेः पूर्वरात्रः। संख्यातरात्रः। पुण्यरात्रः। द्वयो रात्र्योः समाहारो द्विरात्रम्। अतिक्रान्तो रात्रिमतिरात्रः॥

राजाहस्सखिभ्यष्टच्। ५। ४। ९१॥

एतदन्तात्तत्पुरुषाट्टच् स्यात्। परमराजः। अतिराजी। कृष्णसखः॥

अह्नष्टखोरेव। ६। ४। १४५॥

टिलोपः स्यान्नान्यत्र। उत्तमाहः। द्वे अहनी भृतो द्व्यहीनः क्रतुः। तद्धितार्थे द्विगुः। तमधीष्टइत्यधिकारे द्विगोर्वेत्यनुवृत्तौ रात्र्यहःसंवत्सराच्चेति खः। लिङ्गविशिष्टपरिभाषाया अनित्यत्वान्नेह। मद्राणां राज्ञी मद्रराज्ञी॥

अह्नोऽह्न एतेभ्यः । ५ । ४ । ८८ ॥

सर्वादिभ्यः परस्याहन्शब्दस्याह्नादेशः स्यात्समासान्ते परे ॥

अह्नोऽदन्तात् । ८ । ४ । ७ ॥

अदन्तपूर्वपदस्थाद्रेफात्परस्याह्नोऽह्नादेशस्य नस्य णः स्यात् । सर्वाह्णः । पूर्वाह्णः । संख्याताह्णः । द्वयोरह्नोर्भवः । कालाट्ठञ् द्विगोर्लुगनपत्यइति ठञो लुक् । द्व्यह्नः । स्त्रियामदन्तत्वाट्टाप् । द्व्यह्ना । द्व्यह्नप्रियः । अत्यह्नः ॥

क्षुभ्नादिषु च । ८ । ४ । ३९ ॥

एषु णत्वं न स्यात् । दीर्घाह्नी प्रावृट् । एवं चैतदर्थमह्नइत्यदन्तानुकरणे क्लेशोन कर्तव्यः । प्रातिपदिकान्तेतिणत्ववारणाय क्षुभ्नादिषु पाठस्यावश्यकत्वात् । अदन्तादिति तपरकरणान्नेह । परागतमहः पराह्नः ॥

नसंख्यादेः समाहारे । ५ । ४ । ८९ ॥

समाहारे वर्तमानस्य संख्यादेरह्नादेशोन स्यात् । संख्यादेरिति स्पष्टार्थम् । द्वयोरह्नः समाहारोद्व्यहः । त्र्यहः ॥

उत्तमैकाभ्यां च । ५ । ४ । ९० ॥

आभ्यामह्नादेशोन । उत्तमशब्दोन्त्यार्थः पुण्यशब्दमाह । पुण्यैकाभ्यामित्येव सूत्रयितुमुचितम् । पुण्याहम् । सुदिनाहम् । सुदिनशब्दः प्रशस्तवाची । एकाहः । उत्तमग्रहणमुपान्त्यस्यापि संग्रहार्थमित्येके । संख्याताहः ॥

अग्राख्यायामुरसः । ५ । ४ । ९३ ॥

---

१ क्षुभ्न, नृनमन, नन्दिन् , नन्दन, नगर, एतानि त्रीण्युत्तरपदानि संज्ञायां प्रयोजयन्ति । हरिनन्दी । हरिनन्दनः । गिरिनगरम् ॥ नृतिर्यङि प्रयोजयति, नरीनृत्यते । नर्तन, गहन, नन्दन, निवेश, निवास, अग्नि, अनूप, एतानि सप्तोत्तरपदानि प्रयोजयन्ति, । परिनर्तनमित्यादि । आचार्याद्दणत्वं च । आकृतिगणोयम् ॥ अत्र पाठान्तरम् । क्षुभ्न, तृमु, नृनमन, नर, नगर, नन्दन, नृतिर्यङि, गिरिनन्दी, गृहनमन, निवेश, निवास, अग्नि, अनूप, आचार्यभोगीन, चतुर्हायन, इरिकादीनि वनोत्तरपदानि संज्ञायाम् । इरिका, तिमिर, समीर, कुबेर, हरि, कर्मार । इति क्षुभ्नादिः ॥

टच् स्यात् । अश्वानामुर इव अश्वोरसम् । मुख्योऽश्वइत्यर्थः ॥

अनोऽश्मायस्सरसां जातिसंज्ञयोः । ५ । ४ । ९४ ॥

टच् स्याज्जातौ संज्ञायां च । उपानसम् । अमृताश्मः । कालायसम् । मण्डूकसरसमिति जातिः । महानसम् । पिण्डाश्मः । लोहितायसम् । जलसरसमिति संज्ञा ॥

ग्रामकौटाभ्यां च तक्ष्णः । ५ । ४ । ९५ ॥

ग्रामस्य तक्षा ग्रामतक्षः । साधारणइत्यर्थः । कुट्यां भवः कौटः स्वतन्त्रः स चासौ तक्षा च कौटतक्षः ॥

अतेः शुनः । ५ । ४ । ९६ ॥

अतिश्वोवराहः । अतिश्वी सेवा ॥

उपमानादप्राणिषु । ५ । ४ । ९७ ॥

अप्राणिविषयकोपमानवाचिनः शुनष्टच् स्यात् । आकर्षः श्वेव आकर्षश्वः । अप्राणिषु किम् । वानरः श्वेव वानरश्वा ॥

उत्तरमृगपूर्वाच्च सक्थ्नः । ५ । ४ । ९८ ॥

चादुपमानात् । उत्तरसक्थम् । मृगसक्थम् । पूर्वसक्थम् । फलकमिव सक्थि फलकसक्थम् ॥

नावो द्विगोः । ५ । ४ । ९९ ॥

नौशब्दान्ताद्द्विगोष्टच् स्यान्न तु तद्धितलुकि । द्वाभ्यां नौभ्यामागतः द्विनावरूप्यः । द्विगोर्लुगनपत्य इत्यत्र अचीत्यस्यापकर्षणाद्धलादेर्न लुक् । पञ्चनावप्रियः । द्विनावम् । त्रिनावम् । अतद्धितलुकीति किम् । पञ्चभिर्नौभिः क्रीतः पञ्चनौः ॥

अर्धाच्च । ५ । ४ । १०० ॥

अर्धान्नावष्टच् स्यात् । नावोर्धम् । अर्धनावम् । क्लीबत्वं लोकात् ॥

खार्याः प्राचाम् । ५ । ४ । १०१ ॥

द्विगोरर्धाच्च खार्याष्टज्वा स्यात् । द्विखारम् । द्विखारि । अर्धखारम् । अर्धखारि ॥

द्वित्रिभ्यामञ्जलेः ।५।४।१०२॥

टज्वा स्याद् द्विगौ । द्व्यञ्जलम् । द्व्यञ्जलिम् । अतद्धितलुकीत्येव । द्वाभ्याम ञ्जलिभ्यांक्रीतो द्व्यञ्जलिः ॥

ब्रह्मणोजानपदाख्यायाम् ।५।४।१०४॥

ब्रह्मान्तात्तत्पुरुषाट्टच् स्यात्समासेन जानपदत्वमाख्यायते चेत् । सुराष्ट्रे ब्रह्मा सुराष्ट्रब्रह्मः ॥

कुमहद्भ्यामन्यतरस्याम् ।५।४।१०५॥

आभ्यां ब्रह्मणोवा टच् स्यात् तत्पुरुषे । कुत्सितोब्रह्मा कुब्रह्मः । कुब्रह्मा ॥

आन्महतः समानाधिकरणजातीययोः ।६।३।४६॥

महतआकारोऽन्तादेशः स्यात्समानाधिकरणे उत्तरपदे जातीये च परे । महाब्रह्मः । महाब्रह्मा । महादेवः । महाजातीयः । समानाधिकरणे किम् । महतः सेवा । महत्सेवा । लाक्षणिकं विहाय प्रतिपदोक्तः सन्महदिति समासोग्रहीष्यतइति चेत् महाबाहुर्न स्यात् । तस्माल्लक्षणप्रतिपदोक्तयोः प्रतिपदोक्तस्येति परिभाषा नेह प्रवर्तते समानाधिकरणग्रहणसामर्थ्यात् । आदितियोगविभागादात्वं प्रागेकादशभ्यइति निर्देशाद्वा । एकादश । महतीशब्दस्य पुंवत्कर्मधारयेतिपुंवद्भावे कृते आत्वम् । महाजातीया ॥ महदात्वेघासकरविशिष्टेषूपसंख्यानं पुंवद्भावश्च ॥ * ॥ असामानाधिकरण्यार्थमिदम् । महतोमहत्यावा घासो महाघासः । महाकरः । महाविशिष्टः ॥ अष्टनः कपाले हविषि ॥ * ॥ अष्टाकपालः ॥ गवि च युक्ते ॥ * ॥ गोशब्दे परे युक्तइत्यर्थे गम्येऽष्टनआत्वं स्यात् । अष्टागवं शकटम् । अच्प्रत्यन्ववेत्यत्राऽजिति योगविभागाद्बहुव्रीहावप्यच् । अष्टानां गवां समाहारः अष्टगवम् । तद्युक्तत्वाच्छकटमष्टागवमिति वा ॥

अष्टनः संख्यायामबहुव्रीह्यशीत्योः। ६। ३। ४७॥

आत्स्यात्। द्वौ च दश च द्वादश। अधिका दशेति वा। द्वाविंशतिः। अष्टादश। अष्टाविंशतिः। अबहुव्रीह्यशीत्योः किम्। द्वित्राः। द्व्यशीतिः॥ प्राक्शताद्वक्तव्यम्॥ *॥ नेह द्विसहस्रम्॥

त्रेस्त्रयः। ६। ३। ४८॥

त्रिशब्दस्य त्रयः स्यात्पूर्वविषये। त्रयोदश। त्रयोविंशतिः। बहुव्रीहौ तु। त्रिर्दश त्रिदशाः। सुजर्थे बहुव्रीहिः। अशीतौ तु त्र्यशीतिः। प्राक् शतादित्येव। त्रिशतम्। त्रिसहस्रम्॥

विभाषा चत्वारिंशत्प्रभृतौ सर्वेषाम्। ६। ३। ४९॥

अष्टनोस्त्रेश्च प्रागुक्तं वा स्याच्चत्वारिंशदादौ परे। द्विचत्वारिंशत्। द्वाचत्वारिंशत्। अष्टचत्वारिंशत्। अष्टाचत्वारिंशत्। त्रिचत्वारिंशत्। त्रयश्चत्वारिंशत्। एवं पञ्चाशत्षष्टिसप्ततिनवतिषु॥

एकादिश्चैकस्य चाऽदुक्। ६। ३। ७६॥

एकादिर्नञ् प्रकृत्या स्यादेकस्य चाऽदुगागमश्च। नञोविंशत्या समासे कृते एकशब्देन सह तृतीयेति योगविभागात्समासः। अनुनासिकविकल्पः। एकेन न विंशतिः एकान्न विंशतिः। एकादूनविंशतिः एकोनाविंशतिरित्यर्थः॥ षष उत्वं दतृदशधासूत्तरपदादेः ष्टुत्वं च धासु वेति वाच्यम्॥ *॥ षोडन्। षोडश। षोढा। षड्धा॥

परवल्लिङ्गं द्वन्द्वतत्पुरुषयोः। २। ४। २६॥

एतयोः परपदस्येव लिङ्गं स्यात्। कुक्कुटमयूर्याविमे। मयूरीकुक्कुटाविमौ। अर्धपिप्पली॥ द्विगुप्राप्तापन्नालम्पूर्वगतिसमासेषु प्रतिषेधोवाच्यः॥ *॥ पञ्चसु कपालेषु संस्कृतः पञ्चकपालः पुरोडाशः। प्राप्तोजीविकां प्राप्तजीविकः। आपन्नजीविकः। अलं कुमार्यै अलंकुमारिः। अतएव ज्ञापकात्समासः। निष्कौशाम्बिः॥

पूर्ववदश्ववडवौ।२।४।२७॥

द्विवचनमतन्त्रम्। अश्ववडवौ। अश्ववडवान्। अश्ववडवैः॥

रात्राह्नाहाः पुंसि।२।४।२९॥

एतदन्तौ द्वन्द्वतत्पुरुषौ पुंस्येव। अनन्तरत्वात्परवल्लिङ्गतापवादोप्ययं परत्वात्समाहारनपुंसकतां बाधते। अहोरात्रः। रात्रेः पूर्वभागः पूर्वरात्रः पूर्वाह्णः। द्व्यहः॥ संख्यापूर्वं रात्रं क्लीबम्॥ ॥ द्विरात्रम्। त्रिरात्रम्। गणरात्रम्॥

अपथं नपुंसकम्।२।४।३०॥

तत्पुरुष इत्येव। अन्यत्र तु। अपथो देशः। कृतसमासान्तनिर्देशान्नेह। अपन्थाः॥

अर्धर्चाः पुंसि च।२।४।३१॥

१ अर्धर्च, गोमय, कषाय, कार्षापण, कुतप, कुणप, कपाट, शङ्ख, गूथ, यूथ, ध्वज, कबन्ध, पद्म, गृह, सरक, कंस, दिवस, यूष, अन्धकार, दण्ड, कमण्डलु, मण्ड, भूत, द्वीप, द्यूत, चक्र, धर्म, कर्म, मोदक, शतमान, यान, नख, नखर, चरण, पुच्छ, दाडिम, हिम, रजत, सक्तु, पिधान, सार, पात्र, घृत, सैन्धव, औषध, आढक, चषक, द्रोण, खलीन, पात्रीव, षष्टीक, वार, बाण, प्रोथ, कपित्थ, शुष्क, शाल, शील, शुल्क, शीधु, कवच, रेणु, ऋण, कपट, शीकर, मुसल, सुवर्ण, वर्ण, पूर्ण, चमस, क्षीर, कर्ष, आकाश, अष्टापद, मङ्गल, निधान, निर्यास, जृम्भ, वृत्त, पुस्त, बुस्त, क्ष्वेडित, शृङ्ग, निगड, खल, मधु, मूल, मूलक, स्थूल, शराव, नाल, वप्र, विमान, मुख, प्रग्रीव, शूल, वज्र, कटक, कण्टक, कर्पट, शिखर, कल्क, नाट, मस्तक, वलय, कुसुम, तृण, पङ्क, कुण्डल, किरीट, कुमुद, अर्बुद, अङ्कुश, तिमिर, आश्रम, भूषण, इल्कस, मुकुल, वसन्त, तडाग, पिटक, विटङ्क, विडङ्ग, पिण्याक, माष, कोश, फलक, दिन, दैवत, पिनाक, समर, स्थाणु, अनीक, उपवास, शाक, कर्पास, विशाल, चषाल, खण्ड, दर, विटप, रण, बल, मृणाल, हस्त, आर्द्र, हल, सूत्र, ताण्डव, गाण्डीव, मण्डप, पटह, सौध, योध, पार्श्व, शरीर, देह, फल, छल, पुर, राष्ट्र, बिम्ब, अम्बर, कुट्टिम, मण्डल, कुक्कुट, कुडप, ककुद, खण्डल, तोमर, तोरण, मञ्चक, पञ्चक, पुङ्ख, मध्य, बाल, छाल, वल्मीक, वर्ष, वस्त्र, वसु, उद्यान, उद्योग, स्नेह, स्तन, स्तेन, स्वर, संगम, निष्क, क्षेम, शूक, छत्र, क्षत्र, पवित्र, यौवन, कलह, पालक, वल्कल, कुञ्ज, विहार, लोहित, विषाण, भवन, अरण्य, पुलिन, हल, दृढ, आसन, ऐरावत, शूर्प, तीर्थ, लोमश, तमाल, लोह, दण्डक, शपथ, प्रतिसर, दारु, धनुस्, मान, वर्चस्क, कूर्च, तण्डक, मठ, सहस्र, ओदन, प्रवाल, शकट, अपराह्ण, नीड, शकल, तण्डुल, मुस्तक, इत्यर्धर्चादिः

अर्धर्चादयः शब्दाः पुंसि क्लीबे च स्युः। अर्धर्चः। अर्धर्चम्। ध्वजः। ध्वजम्। एवं तीर्थ, शरीर, मण्ड, पीयूष, देह, अङ्कुश; कलश, इत्यादि॥

जात्याख्यायामेकस्मिन् बहुवचनमन्यतरस्याम्। ।१।२।५८॥

एकोप्यर्थोवा बहुवद्भवति। ब्राह्मणाः पूज्याः। ब्राह्मणः पूज्यः॥

अस्मदोद्वयोश्च।१।२।५९॥

एकत्वे द्वित्वे च विवक्षितेऽस्मदोबहुवचनं वा स्यात्। वयं ब्रूमः। पक्षेऽहं ब्रवीमि। आवां ब्रुवइति वा॥ सविशेषणस्य प्रतिषेधः॥ *॥ पटुरहं ब्रवीमि॥

फल्गुनीप्रोष्ठपदानां च नक्षत्रे। १।२।६०॥

द्वित्वे बहुत्वप्रयुक्तं कार्यं वा स्यात्। पूर्वे फल्गुन्यौ। पूर्वाः फल्गुन्यः। पूर्वे प्रोष्ठपदे। पूर्वाः प्रोष्ठपदाः नक्षत्रे किम्। फल्गुन्यौ माणविके॥

तिष्यपुनर्वस्वोर्नक्षत्रद्वन्द्वे बहुवचनस्य द्विवचनं नित्यम्।१।२।६३॥

बहुत्वं द्वित्ववद्भवति। तिष्यश्च पुनर्वसू च तिष्यपुनर्वसू। तिष्येति किम्। विशाखानुराधाः। नक्षत्रेति किम्। तिष्यपुनर्वसवोमाणवकाः॥

स नपुंसकम्।२।४।१७॥

समाहारे द्विगुर्द्वन्द्वश्च नपुंसकं स्यात्। परवल्लिङ्गापवादः। पञ्चगवम्। दन्तोष्ठम्॥ अकारान्तोत्तरपदोद्विगुः स्त्रियामिष्टः॥ *॥ पञ्चमूलः॥ आबन्तोवा॥ *॥ पञ्चखट्वी॥ पञ्चखट्वम्॥ अनोनलोपश्च वा च द्विगु स्त्रियाम्॥ *॥ पञ्चतक्षी।पञ्चतक्षम्॥ पात्राद्यन्तस्य न॥ *॥ पञ्चपात्रम्। त्रिभुवनम्॥ चतुर्युगम्॥ पुण्यसुदिनाभ्यामह्नः क्लीबतेष्टा॥ *॥ पुण्याहम्। सुदिनाहम्॥ पथः संख्याव्ययादेः॥ *॥ संख्याव्ययादेः परः कृतसमासा न्तः पथशब्दः क्लीबमित्यर्थः। त्रयाणां पन्थास्त्रिपथम्। विरूपः पन्था

विपथम्। कृतसमासान्तनिर्देशान्नेह। सुपन्थाः। प्रतिपन्थाः॥ सामान्ये नपुंसकम्॥ *॥ मृदु पचति। प्रातः कमनीयम्॥

तत्पुरुषोऽनञ् कर्मधारयः। २।४।१९॥

अधिकारोऽयम्॥

संज्ञायां कन्थोशीनरेषु। २।४।२०॥

कन्थान्तस्तत्पुरुषः क्लीबं स्यात्सा चेदुशीनरदेशोत्पन्नायाः कन्थायाः संज्ञा। सुशमस्यापत्यानि सौशमयः तेषां कन्था सौशमिकन्थम्। संज्ञायां किम्। वीरणकन्था। उशीनरेषु किम्। दाक्षिकन्था॥

उपज्ञोपक्रमं तदाद्याचिख्यासायाम्। २।४।२१॥

उपज्ञान्तउपक्रमान्तश्च तत्पुरुषोनपुंसकं स्यात् तयोरुपज्ञायमानोपक्रम्यमाणयोरादिः प्राथम्यं चेदाख्यातुमिष्यते। पाणिनेरुपज्ञा पाणिन्युपज्ञं ग्रन्थः। नन्दोपक्रमं द्रोणः॥

छाया बाहुल्ये। २।४।२२॥

छायान्तस्तत्पुरुषोनपुंसकं स्यात्पूर्वपदार्थबाहुल्ये। इक्षूणां छाया इक्षुच्छायम्। विभाषासेनेतिविकल्पस्यायमपवादः। इक्षुच्छायानिषादिन्यइति तु आसमन्तान्निषादिन्यइत्याङ्प्रश्लेषो बोध्यः॥

सभा राजाऽमनुष्यपूर्वा। २।४।२३॥

राजपर्यायपूर्वोऽमनुष्यपूर्वश्च सभान्तस्तत्पुरुषोनपुंसकं स्यात्। इनसभम्। ईश्वरसभम्। पर्यायस्यैवेष्यते॥ *॥ नेह। राजसभा। चन्द्रगुप्तसभा। अमनुष्यशब्दोरूढ्या रक्षःपिशाचादीनाह। रक्षःसभम्। पिशाचसभम्॥

अशाला च। २।४।२४॥

संघातार्था या सभा तदन्तस्तत्पुरुषः क्लीबं स्यात्। स्त्रीसभम्। स्त्रीसंघातइत्यर्थः। अशाला किम्। धर्मसभा। धर्मशालेत्यर्थः॥

विभाषा सेनासुराच्छायाशालानिशानाम् । २ । ४ । २५ ॥

एतदन्तस्तत्पुरुषः क्लीबं वा स्यात् । ब्राह्मणसेनम् । ब्राह्मणसेना । यवसुरम् । यवसुरा । कुड्यच्छायम् । कुड्यच्छाया । गोशालम् । गोशाला । श्वनिशम् । श्वनिशा । तत्पुरुषोनञ् कर्मधारयइत्यनुवृत्तेर्नेह । दृढसेनो राजा । असेना । परमसेना ॥

॥ इति तत्पुरुषः ॥

शेषो बहुव्रीहिः । २ । २ । २३ ॥

अधिकारोऽयम् । द्वितीयाश्रितेत्यादिना यस्य त्रिकस्य विशिष्य समासोनोक्तः स शेषः प्रथमान्तमित्यर्थः ॥

अनेकमन्यपदार्थे । २ । २ । २४ ॥

अनेकं प्रथमान्तमन्यपदार्थे वर्तमानं वा समस्यते सबहुव्रीहिः । अप्रथमाविभक्त्यर्थे बहुव्रीहिरिति समानाधिकरणानामिति च फलितम् । प्राप्तमुदकं यं प्राप्तोदकोग्रामः । ऊढरथोनड्वान् । उपहृतपशूरुद्रः । उद्धृतौदनास्थाली । पीताम्बरोहरिः । वीरपुरुषकोग्रामः । प्रथमार्थे तु न । वृष्टे देवे गतः।व्यधिकरणानामपि न । पञ्चभिर्भुक्तमस्य ॥ प्रादिभ्यो धातुजस्य वाच्यो वा चोत्तरपदलोपः ॥ * ॥ प्रपतितपर्ण प्रपर्णः ॥ नञोऽस्त्यर्थानां वाच्योवा चोत्तरपदलोपः ॥ * ॥ अविद्यमानपुत्रः अपुत्रः । अस्तीति विभक्तिप्रतिरूपकमव्ययम् । अस्तिक्षीरा गौः ॥

स्त्रियाःपुंवद्भाषितपुंस्कादनूङ् समानाधिकरणे स्त्रियामपूरणीप्रियादिषु । ६ । ३ । ३४ ॥

भाषितपुंस्कादनूङ्ऊङोऽभावोऽस्यामिति बहुव्रीहिर्निपातनात्पञ्चम्या अलुक् षष्ठयाश्च लुक् । तुल्ये प्रवृत्तिनिमित्ते यदुक्तपुंस्कं तस्मात्परऊङोऽभावो यत्र तथाभूतस्य स्त्रीवाचकस्य शब्दस्य पुंवाचकस्येव रूपं स्यात्स

मानाधिकरणे स्त्रीलिङ्गे उत्तरपदे न तु पूरण्यां प्रियादौ च परतः। गोस्त्रियोरिति ह्रस्वः। चित्रागावोयस्येति लौकिकविग्रहे। चित्राअस्गोअस् इत्यलौकिकविग्रहे। चित्रगुः। रूपवद्भार्यः। चित्रा जरती गौर्यस्येति विग्रहे अनेकोक्तेर्बहूनामपि बहुव्रीहिः। अत्र केचित्। चित्राजरतीगुः। जरतीचित्रागुर्वा। एवं दीर्घातन्वीजङ्घः। तन्वीदीर्घाजङ्घः। त्रिपदे बहुव्रीहौ प्रथमं न पुंवत् उत्तरपदस्य मध्यमेन व्यवधानात्। द्वितीयमपि न पुंवत् पूर्वपदत्वाभावात्। उत्तरपदशब्दोहि समासस्य चरमावयवे रूढः पूर्वपदशब्दस्तु प्रथमावयवइति वदन्ति। वस्तुतस्तु नेह पूर्वपदमाक्षिप्यते। आनङ् ऋतइत्यत्र यथा। तेनोपान्त्यस्य पुंवदेव। चित्राजरद्गुरित्यादि। अतएव चित्राजरत्यौ गावौ यस्येति द्वन्द्वगर्भेपि चित्राजरद्गुरिति भाष्यम्। कर्मधारयपूर्वपदे तु द्वयोरपि पुंवत्। जरच्चित्रगुः। कर्मधारयोत्तरपदे तु चित्रजरद्गवीकः। स्त्रियाः किम्। ग्रामणिकुलं दृष्टिरस्य ग्रामणिदृष्टिः। भाषितपुंस्कात्किम्। गङ्गाभार्यः अनूङ् किम्। वामोरूभार्यः। समानाधिकरणे किम्। कल्याण्यामाता कल्याणी माता। स्त्रियां किम्। कल्याणी प्रधानं यस्य सकल्याणीप्रधानः। पूरण्यां तु॥

अप्पूरणीप्रमाण्योः।५।४।११६॥

पूरणार्थप्रत्ययान्तं यत् स्त्रीलिङ्गं तदन्तात्प्रमाण्यन्ताच्च बहुव्रीहेरप् स्यात्। कल्याणी पञ्चमी यासां रात्रीणां ताः कल्याणीपञ्चमा रात्रयः। स्त्री प्रमाणी यस्य सस्त्रीप्रमाणः। पुंवद्भावप्रतिषेधोऽप् प्रत्ययश्च प्रधानपूरण्यामेव। रात्रिः पूरणी वाच्या चेत्युक्तोदाहरणे मुख्या। अन्यत्र तु॥

नद्यृतश्च।५।४।१५३॥

नद्युत्तरपदादृदन्तोत्तरपदाच्च बहुव्रीहेः कप्स्यात् पुंवद्भावः॥

केऽणः।७।४।१३॥

के परेऽणो ह्रस्वः स्यात् । इति ग्रामे ॥

न कपि । ७ । ४ । १४ ॥

कपि परे ह्रस्वो न स्यात् । कल्याणपञ्चमीकः पक्षः । अत्र तिरोहितावयवभेदस्य पक्षस्यान्यपदार्थतया रात्रिरप्रधानम् । बहुकर्तृकः । अप्रियादिषु किम् । कल्याणीप्रियः । प्रिया । मनोज्ञा । कल्याणी । सुभगा । दुर्भगा । भक्तिः । सचिवा । स्वसा । कान्ता । क्षान्ता । समा । चपला । दुहिता । वामा । अबला । तनया । प्रियादिः । सामान्ये नपुंसकम् । दृढं भक्तिर्यस्य सदृढभक्तिः । स्त्रीत्वविवक्षायां तु दृढा भक्तिः ॥

तसिलादिष्वाकृत्वसुचः । ६ । ३ । ३५ ॥

तसिलादिषु आकृत्वसुजन्तेषु परेषु स्त्रियाः पुंवत्स्यात् । परिगणनं कर्तव्यम् । अव्याप्त्यतिव्याप्तिपरिहाराय । त्रतसौ । तरप्तमपौ । चरट्जातीयरौ । कल्पप्देशीयरौ । रूपप्पाशपौ । थाल् । तिल्थनौ । बह्वीषु बहुत्र । बहुतः । दर्शनीयतरा । दर्शनीयतमा घरूपेति वक्ष्यमाणोह्रस्वः परत्वात्पुंवद्भावं बाधते । पट्वितरा । पट्वितमा । पटुजातीया । दर्शनीयकल्पा । दर्शनीयदेशीया । दर्शनीयरूपा । दर्शनीयपाशा । बहुथा । प्रशस्ता वृकी वृकतिः । अजाभ्योहिता अजथ्या ॥ शसि बह्वल्पार्थस्य पुंवद्भावोवक्तव्यः ॥ * ॥ बह्वीभ्योदेहि बहुशः । अल्पाभ्योदेहि अल्पशः ॥ त्वतलोर्गुणवचनस्य ॥ * ॥ शुक्लायाभावः शुक्लत्वम् । गुणवचनस्य किम् । कर्त्र्याभावः कर्त्रीत्वम । शरदः कृतार्थतेत्यादौ तु सामान्ये नपुंसकम् ॥ भस्याढे तद्धिते ॥ * ॥ हस्तिनीनां समूहोहास्तिकम् । अढे किम् । रौहिणेयः । स्त्रीभ्योढगिति ढोऽत्र गृह्यते । अग्नेर्ढगिति ढकि तु पुंवदेव । अग्नायीदेवतास्य स्थालीपाकस्याग्नेयः । सपत्नीशब्दस्त्रिधा । शत्रुपर्यायात्सपत्नशब्दाच्छार्ङ्गरवादित्वात् ङीन्येकः । समानः पतिर्यस्या इति विग्रहे विवाहनिबन्धनं पतिशब्दमाश्रित्य नित्यस्त्रीलिङ्गोद्वितीयः । स्वामिपर्यायपतिश

ब्देन भाषितपुंस्कस्तृतीयः । आद्ययोः शिवाद्यण् । सपत्न्याअपत्यंसाप त्नः । तृतीयास्तु लिङ्गविशिष्टपरिभाषया पत्युत्तरपदलक्षणोण्यएवनत्वण्। शिवादौ रूढयोरेव ग्रहणात्सापत्यः । ठक्छसोश्च ॥*॥ भवत्याश्छात्राभा वत्काः । भवदीयाः । एतद्वार्तिकमेकतद्धिते चेति सूत्रं च नकर्तव्यम् । सर्वनाम्नोवृत्तिमात्रेपुंवद्भाव इति भाष्यकारेष्टया गतार्थत्वात् । सर्वकाम्य ति । सर्विका भार्या यस्य सर्वकभार्यः । सर्वप्रिय इत्यादि । पूर्वस्यैवेदम्। भस्त्रैषाद्वेति लिङ्गात् । तेनाकचि एकशेषवृत्तौ च न । सर्विका । सर्वाः ॥ कुक्कुट्यादीनामण्डादिषु ॥ * ॥ कुक्कुट्याअण्डं कुक्कुटाण्डम् । मृग्याः पदं मृगपदम् । मृगक्षीरम् । काकशावः ॥

क्यङ्मानिनोश्च । ६ । ३ । ३६ ॥

एतयोः परतः पुंवत् । एनीवाचरति एतायते । श्येनीवाचरति श्येता यते । स्वभिन्नां कां चिद्दर्शनीयां स्त्रियं मन्यते दर्शनीयमानिनी। दर्शनीयां स्त्रियं मन्यते दर्शनीयमानी चैत्रः ॥

न कोपधायाः । ६ । ३ । ३७ ॥

कोपधायाः स्त्रियाः न पुंवत्। पाचिकाभार्यः । रसिकाभार्यः । मद्रिका यते । मद्रिकामानिनी ॥ कोपधप्रतिषेधे तद्धितवुग्रहणम् ॥ * ॥ नेह । पाका भार्या यस्य सपाकभार्यः॥

संज्ञापूरण्योश्च । ६ । ३ । ३८ ॥

अनयोर्न पुंवत् । दत्ताभार्यः । दत्तामानिनी । दानक्रियानिमित्तः स्त्रियां पुंसि च संज्ञाभूतोयमिति भाषितपुंस्कत्वमस्ति । पञ्चमीभार्यः । पञ्चमीपाशा ॥

वृद्धिनिमित्तस्य च तद्धितस्याऽरक्तविकारे । ६ । ३ । ३९ ॥

---

१ कुक्कुटी, मृगी, काकी, अण्ड, पद, शाव, भ्रुकुंस, भ्रुकुटी इति कुक्कुट्यादिरण्डादिश्च ॥

वृद्धिशब्देन विहिता या वृद्धिस्तद्धेतुर्यस्तद्धितोऽरक्तविकारार्थस्तदन्ता स्त्री न पुंवत्।सौघ्नीभार्यः।माथुरीयते।माथुरीमानिनी।वृद्धिनिमितस्य किम्। मध्यमभार्यः। तद्धितस्य किम्। काण्डलावभार्यः। वृद्धिशब्देन किम्। तावद्भार्यः। रक्ते तु काषायी कन्था यस्य सकाषायकन्थः। विकारे तु हैमी मुद्रिका यस्येति हैममुद्रिकः वृद्धिशब्देन वृद्धिं प्रति फलोपधा नाभावादिह पुंवत्। वैयाकरणभार्यः। सौवश्वभार्यः॥

स्वाङ्गाच्चेतः।६।३।४०॥

स्वाङ्गाद्यईकारस्तदन्ता स्त्री न पुंवत्। सुकेशीभार्यः। स्वाङ्गात्किम्। पटुभार्यः। ईतः किम्। अकेशभार्यः॥ अमानिनीति वक्तव्यम्॥ * ॥ सुकेशमानिनी॥

जातेश्च।६।३।४१॥

जातेः परोयः स्त्रीप्रत्ययस्तदन्तं न पुंवत्। शूद्राभार्यः। ब्राह्मणीभार्यः। सौत्रस्यैवायं निषेधः तेन हस्तिनीनां समूहोहास्तिकमित्यत्र भस्याढइति तु भवत्येव॥

संख्ययाऽव्ययासन्नादूराधिकसंख्याः संख्येये।२।२।२५॥

संख्येयार्थया संख्ययाऽव्ययादयः समस्यन्ते सबहुव्रीहिः। दशानां समीपे ये सन्ति ते उपदशाः। नव एकादश वेत्यर्थः। बहुव्रीहौ संख्येये इति वक्ष्यमाणो डच्॥

ति विंशतेर्डिति।६।४।१४२॥

विंशतेर्भस्य तिशब्दस्य लोपः स्याड्डिति। आसन्नविंशाः। विंशतेरासन्ना इत्यर्थः। अदूरत्रिंशाः। अधिकचत्वारिंशाः। द्वौ वा त्रयोवा द्वित्राः। द्विरावृत्ता दश द्विदशाः। विंशतिरित्यर्थः॥

दिङ्नामान्यन्तराले। २। २। २६ ॥

दिशोनामान्यन्तराले वाच्ये प्राग्वत्। दक्षिणस्याः पूर्वस्याश्च दिशोऽन्तरालं दक्षिणपूर्वा। नामग्रहणाद्यौगिकानां न। ऐन्द्र्याश्च कौबेर्याश्चान्तरालं दिक्॥

तत्र तेनेदमिति सरूपे। २। २। २७॥

सप्तम्यन्ते ग्रहणविषये सरूपे पदे तृतीयान्ते च प्रहरणविषये इदं युद्धं प्रवृत्तमित्यर्थे समस्येते कर्मव्यतिहारे द्योत्ये स बहुव्रीहिः। इतिशब्दादयं विषयविशेषोलभ्यते॥

अन्येषामपि दृश्यते। ६। ३। १३७॥

दीर्घइत्यनुवर्तते। इचि कर्मव्यतिहारे बहुव्रीहौ पूर्वपदान्तस्य दीर्घः इच् समासान्तोवक्ष्यते। तिष्ठद्गुप्रभृतिष्विच्प्रत्ययस्य पाठादव्ययीभावत्वमव्ययत्वं च। केशेषुकेशेषु गृहीत्वेदं युद्धं प्रवृत्तं केशाकेशि। दण्डैश्च दण्डैश्च प्रहृत्येदं युद्धं प्रवृत्तं दण्डादण्डि। मुष्टीमुष्टि॥

ओर्गुणः। ६। ४। १४६ ॥

उवर्णान्तस्य भस्य गुणः स्यात्तद्धिते। अवादेशः। बाहूबाहवि। ओरोदिति वक्तव्ये गुणोक्तिः संज्ञापूर्वकोविधिरनित्यइति ज्ञापयितुं तेन स्वायम्भुवमित्यादिसिद्धम्। सरूपेइति किम्। हलेन मुसलेन॥

तेन सहेति तुल्ययोगे। २। २। २८ ॥

तुल्ययोगे वर्तमानं सहेत्येतत्तृतीयान्तेन प्राग्वत्॥

वोपसर्जनस्य। ६। ३। ८२॥

बहुव्रीह्यवयवस्य सहस्य सः स्याद्वा। पुत्रेण सह सपुत्रः सहपुत्रोवा आगतः। तुल्ययोगवचनं प्रायिकम्। सकर्मकः। सलोमकः।

प्रकृत्याऽऽशिषि। ६। ३। ८३ ॥

सहशब्दः प्रकृत्या स्यादाशिषि। स्वस्ति राज्ञे सपुत्राय सहामात्याय॥ अगोवत्सहलेष्विति वाच्यम् ॥ *॥ सगवे सवत्साय सहलाय ॥

बहुव्रीहौ संख्येये डजबहुगणात्।५।४।७३॥

संख्येये योबहुव्रीहिस्तस्माड्डच् स्यात्।उपदशाः। अबहुगणात्किम्। उपबहवः। उपगणाः। अत्र स्वरे विशेषः॥ संख्यायास्तत्पुरुषस्य वाच्यः॥ निर्गतानि त्रिंशतोनिस्त्रिंशानि वर्षाणि चैत्रस्य। निर्गतस्त्रिंशतोङ्गुलिभ्योनिस्त्रिशः खड्गः॥

बहुव्रीहौ सक्थ्यक्ष्णोः स्वाङ्गात्षच्।५।४।११३॥

व्यत्ययेन षष्ठी। स्वाङ्गवाचिसक्थ्यक्ष्यन्ताद्बहुव्रीहेः षच् स्यात्। दीर्घे सक्थिनी यस्य सदीर्घसक्थः। जलजाक्षी। स्वाङ्गात्किम्॥ दीर्घसक्थि शकटम्। स्थूलाक्षा वेणुयष्टिः। अक्ष्णोऽदर्शनादित्यच्॥

अङ्गुलेर्दारुणि।५।४।११४॥

अङ्गुल्यन्ताद्बहुव्रीहेः षच् स्याद्दारुण्यर्थे। पञ्चाङ्गुलयो यस्य तत्पञ्चाङ्गुलं दारु। अङ्गुलिसदृशावयवं धान्यादिविक्षेपणकाष्ठमुच्यते। बहुव्रीहेः किम्। द्वे अङ्गुली प्रमाणमस्याद्व्यङ्गुला यष्टिः। तद्धितार्थे तत्पुरुषे तत्पुरुषस्याङ्गुलेरित्यच्। दारुणि किम्। पञ्चाङ्गुलिर्हस्तः॥

द्वित्रिभ्यां ष मूर्ध्नः।५।४।११५॥

आभ्यां मूर्ध्नः षः स्याद्बहुव्रीहौ। द्विमूर्द्धः। त्रिमूर्द्धः॥ नेतुर्नक्षत्रे अप् वक्तव्यः॥ *॥ मृगो नेता यासां ताः मृगनेत्रारात्रयः। पुष्यनेत्राः॥

अन्तर्बहिर्भ्यां च लोम्नः।५।४।११७॥

आभ्यां लोम्नोऽप्स्याद्बहुव्रीहौ। अन्तर्लोमः। बहिर्लोमः॥

अप् नासिकायाः संज्ञायां नसं चास्थूलात्।५।४।११८॥

नासिकान्ताद्बहुव्रीहेरच् स्यात् नासिकाशब्दश्च नसं प्राप्नोति न तु स्थूलपूर्वात् ॥

पूर्वपदात्संज्ञायामगः।८।४।३॥

पूर्वपदस्थान्निमित्तात्परस्य नस्य णः स्यात्संज्ञायां न तु गकारव्यवधाने। द्रुरिव नासिकाऽस्य द्रुणसः । खरणसः । अगः किम् । ऋचामयनं ऋगयनम् । अणृगयनादिभ्यइति निपातनात् णत्वाभावमाश्रित्य अग इति प्रत्याख्यातं भाष्ये। अस्थूलात्किम् । स्थूलनासिकः॥ खुरखराभ्यां वा नस् ॥ * ॥ खुरणाः । खरणाः । पक्षे अजपीष्यते ॥ * ॥ खुरणसः । खरणसः ॥

उपसर्गाच्च।५।४।११९॥

प्रादेर्यो नासिकाशब्दस्तदन्ताद्बहुव्रीहेरच् नासिकाया नसादेशश्च । असंज्ञार्थं वचनम् । उन्नता नासिका यस्य सउन्नसः । उपसर्गादनोत्परइति सूत्रं तद्भङ्क्त्वा भाष्यकारआह ॥

उपसर्गाद्बहुलम्।८।४।२८॥

उपसर्गस्थान्निमित्तात्परस्य नसोनस्य णः स्याद्बहुलम् । प्रणसः ॥ वेर्ग्रोवक्तव्यः ॥ * ॥ विगता नासिकास्य विग्रः॥ ख्यश्च ॥ * ॥ विख्यः । कथं तर्हि विनसा हतबान्धवेति भट्टिः । विगतया नासिकयोपलक्षितेति व्याख्येयम् ॥

सुप्रातसुश्वसुदिवशारिकुक्षचतुरश्रैणीपदाऽजपदप्रोष्ठपदाः।५।४।१२०॥

एते बहुव्रीहयोऽच् प्रत्ययान्तानिपात्यन्ते । शोभनं प्रातरस्य सुप्रातः । शोभनं श्वोस्य सुश्वः ।शोभनं दिवास्य सुदिवः। शारेरिव कुक्षिरस्य शारिकुक्षः। चतस्रोऽश्रयोस्य चतुरश्रः। एण्याइव पादावस्य एणीपदः। अजपदः। प्रोष्ठोगौः तस्येव पादावस्य प्रोष्ठपदः ॥

नञ्दुःसुभ्यो हलिसक्थ्योरन्यतरस्याम्।५।४।१२१॥

अच् स्यात्। अहलः। अहलिः। असक्थः। असक्थिः। एवं दुःसुभ्याम्। शक्त्योरिति पाठान्तरम्। अशक्तः। अशक्तिः॥

नित्यमसिच् प्रजामेधयोः।५।४।१२२॥

नञ्दुःसुभ्यइत्येव। अप्रजाः। दुष्प्रजाः सुप्रजाः। अमेधाः। दुर्मेधाः। सुमेधाः॥

धर्मादनिच् केवलात्।।४।५।१२४॥

केवलात्पूर्वपदात्परो धर्मशब्दस्तदन्ताद्बहुव्रीहेरनिच् स्यात्। कल्याणधर्मा। केवलात्किम्। परमः स्वोधर्मोयस्येति त्रिपदे बहुव्रीहौ मा भूत्। स्वशब्दोहीह न केवलं पूर्वपदं किं तु मध्यमत्वादापेक्षिकम्। संदिग्धसाध्यधर्मेत्यादौ तु कर्मधारयपूर्वपदोबहुव्रीहिः। एवं तु परमस्वधर्मेत्यपि साध्वेव। निवृत्तिधर्मा अनुच्छित्तिधर्मेत्यादिवत्। पूर्वपदं तु बहुव्रीहिणाक्षिप्यते॥

जम्भा सुहरिततृणसोमेभ्यः।५।४।१२५॥

जम्भेति कृतसमासान्तं निपात्यते। जम्भोभक्ष्ये दन्ते च। शोभनो जम्भोऽस्य सुजम्भा। हरितजम्भा। तृणं भक्ष्यं यस्य तृणमिव दन्ताअस्येति वा तृणजम्भा। सोमजम्भा। स्वादिभ्यः किम्। पतितजम्भः॥

दक्षिणेर्मा लुब्धयोगे।५।४।१२६॥

दक्षिणे ईर्मं व्रणं यस्य दक्षिणेर्मा मृगः। व्याधेन कृतव्रणइत्यर्थः॥

इच् कर्मव्यतिहारे।५।४।१२७॥

कर्मव्यतिहारे यो बहुव्रीहिस्तस्मादिच् स्यात्समासान्तः। केशाकेशि। मुसलामुसलि॥

द्विदण्ड्यादिभ्यश्च।५।४।१२८॥

तादर्थ्ये चतुर्थ्येषा।एषां सिद्ध्यर्थमिच् प्रत्ययः स्यात्। द्वौ दण्डौ यस्मिन्प्रहरणे तद् द्विदण्डि प्रहरणम्। द्विमुसलि। उभाहस्ति। उभयाहस्ति॥

प्रसंभ्यां जानुनोर्ज्ञुः।५।४।१२९॥

आभ्यां परयोर्जानुशब्दयोर्ज्ञुरादेशः स्याद्बहुव्रीहौ । प्रगते जानुनी यस्य प्रज्ञुः। संज्ञुः॥

ऊर्ध्वाद्विभाषा।५।४।१३०॥

ऊर्ध्वज्ञुः। ऊर्ध्वजानुः॥

धनुषश्च।५।४।१३२॥

धनुरन्तस्य बहुव्रीहेरनङादेशः स्यात्। शार्ङ्गधन्वा॥

वा संज्ञायाम्।५।४।१३३॥

शतधन्वा। शतधनुः॥

जायाया निङ्।५।४।१३४॥

जायान्तस्य बहुव्रीहेर्निङादेशः स्यात्॥

लोपो व्योर्वलि।६।१।६६॥

वकारयकारयोर्लोपःस्याद्वलि।पुंवद्भावः।युवतिर्जायाऽस्ययुवजानिः॥

गन्धस्येदुत्पूतिसुसुरभिभ्यः।५।४।१३५॥

एभ्योगन्धस्य इकारोन्तादेशः स्यात्। उद्गन्धिः। पूतिगन्धिः। सुगन्धिः। सुरभिगन्धिः। गन्धस्येत्वे तदेकान्तग्रहणम् ॥ * ॥ एकान्तएकदेशइव अविभागेन लक्ष्यमाण इत्यर्थः। सुगन्धि पुष्पं सलिलं च। सुगन्धिर्वायुः। नेह। शोभनागन्धाः द्रव्याण्यस्य सुगन्धआपणिकः॥

१ द्विदण्डि, द्विमुसलि, उभाञ्जलि, उभयाञ्जलि, उभादन्ति, उभयादन्ति, उभाहस्ति, उभयाहस्ति, उभाकर्णि, उभयाकर्णि, उभापाणि, उभयापाणि, उभाबाहु, उभयाबाहु, एकपदि, प्रोष्ठपदि, आढ्यपदि, सपदि, निकुच्यकर्णि, संहतपुच्छि, अन्तेवासि, इति द्विदण्ड्यादिः॥

अल्पाख्यायाम्।५।४।१३६॥

सूपस्य गन्धोलेशोयस्मिन् तत् सूपगन्धि भोजनम्। घृतगन्धि। गन्धोगन्धकआमोदे लेशे सम्बन्धगर्वयोरिति विश्वः॥

उपमानाच्च।५।४।१३७॥

पद्मस्येव गन्धोस्य पद्मगन्धिः॥

पादस्य लोपोऽहस्त्यादिभ्यः।५।४।१३८॥

हस्त्यादिवर्जितादुपमानात्परस्य पादशब्दस्य लोपः स्याद्बहुव्रीहौ स्थानिद्वारेणायं समासान्तः। व्याघ्रस्येव पादावस्य व्याघ्रपात्। अहस्त्यादिभ्यः किम्। हस्तिपादः। कुसूलपादः॥

कुम्भपदीषु च[2]।५।४।१३९॥

कुम्भपद्यादिषु पादस्य लोपोङीप् च निपात्यते स्त्रियाम्। पादः पत्। कुम्भपदी। स्त्रियां किम्। कुम्भपादः॥

संख्यासुपूर्वस्य।५।४।१४०॥

पादस्य लोपः स्यात्समासान्तोबहुव्रीहौ। द्विपात्। सुपात्॥

वयसि दन्तस्य दतृ।५।४।१४१॥

संख्यासुपूर्वस्य दन्तस्य दतृ इत्यादेशः स्याद्वयसि। द्विदन्। चतुर्दन्। षट् दन्ताअस्य षोडन्। सुदन्। सुदती। वयसिकिम्॥ द्विदन्तः करी। सुदन्तः॥

स्त्रियां संज्ञायाम्।५।४।१४३॥

१ हस्तिन्, कुद्दाल, अश्व, कशिक, कुरुत, कटोल, कटोलक, गण्डोल, गण्डोलक, कण्डोल, कण्डोलक, अज, कपोल, जाल, गण्ड, महेला, दासी, गणिका, कुसूल, ॥ इति हस्त्यादिः॥

२ कुम्भपदी' एकपदी, जालपदी, मुनिपदी, शूलपदी, गुणपदी, शतपदी, सूत्रपदी, गोधापदी, कलशीपदी, विपदी, द्विपदी, त्रिपदी, षट्पदी, दासीपदी तृणपदी, शितपदी, विष्णुपदी, सुपदी, निष्पदी, आर्द्रपदी, कुणिपदी, कृष्णपदी, शुचिपदी, द्रोणीपदी, द्रुपदी, सूकरपदी, शकृत्पदी, अष्टापदी, स्थूणापदी, आपदी, सूचिपदी, इति कुम्भपद्यादिः॥

दन्तस्य दतृ स्यात्समासान्तो बहुव्रीहौ। अयोदती । फालदती । संज्ञायां किम् । समदन्ती ॥

विभाषा श्यावारोकाभ्याम्।५।४।१४४॥

दन्तस्य दतृ बहुव्रीहौ । श्यावदन् । श्यावदन्तः । अरोकदन् । अरोकदन्तः ॥

अग्रान्तशुद्धशुभ्रवृषवराहेभ्यश्च।५।४। १४५॥

एभ्योऽन्तस्य दतृ वा । कुड्मलाग्रदन् । कुड्मलाग्रदन्तः ॥

ककुदस्यावस्थायां लोपः।५।४। १४६ ॥

अजातककुत् । पूर्णककुत् ॥

त्रिककुत्पर्वते।५।४।१४७॥

त्रीणि ककुदान्यस्य त्रिककुत् । संज्ञैषा पर्वतविशेषस्य । त्रिककुदोन्यः ॥

उद्विभ्यां काकुदस्य।५।४।१४८॥

लोपः स्यात् । उत्काकुत् । विकाकुत् । काकुदं तालु ॥

पूर्णाद्विभाषा।५।४। १४९ ॥

पूर्णकाकुत् । पूर्णकाकुदः ॥

सुहृद्दुर्हृदौ मित्रामित्रयोः।५।४।१५०॥

सुदुर्भ्यां हृदयस्य हृद्भावो निपात्यते सुहृन्मित्रम्। दुर्हृदमित्रः।अन्यत्र सुहृदयः । दुर्हृदयः ॥

उरःप्रभृतिभ्यः कप्।५।४।१५१॥

व्यूढोरस्कः । प्रियसर्पिष्कः । इह पुमान्, अनड्वान्, पयः, नौः, लक्ष्मीरिति एकवचनान्तानि पठ्यन्ते । द्विवचनबहुवचनान्तेभ्यस्तु शेषाद्विभा

---

१ उरस्, सर्पिस्, उपानह्, पुमान्, अनड्वान्, पयः, नौः, लक्ष्मीः, दधि, मधु, शालि, अर्थान्नञः, इत्युरःप्रभृतयः ॥

षेति विकल्पे न कप्। द्विपुमान्। द्विपुंस्कः॥ अर्थान्नञः॥ अनर्थकम्। नञः किम्। अपार्थम्। अपार्थकम्॥

इनः स्त्रियाम्।५।४।१५२॥

बहुदण्डिका नगरी। अनिनस्मन्ग्रहणान्यर्थवता चानर्थकेनापि तदन्तविधिं प्रयोजयन्ति॥ बहुवाग्मिका। स्त्रियां किम्। बहुदण्डी। बहुदण्डिको ग्रामः॥

शेषाद्विभाषा।५।४।१५४॥

अनुक्तसमासान्ताच्छेषाधिकारस्थाद्बहुव्रीहेः कप् वा स्यात्। महायशस्कः। महायशाः। अनुक्तेत्यादि किम्। व्याघ्रपात्। सुगन्धिः। प्रियपथः। शेषाधिकारस्थात्किम्। उपबहवः। उत्तरपूर्वा। सपुत्रः। तन्त्रादिना शेषशब्दोऽर्थद्वयपरः॥

आपोऽन्यतरस्याम्।७।४।१५॥

कप्याबन्तस्य ह्रस्वो वा स्यात्। बहुमालाकः। बहुमालकः। कबभावे बहुमालः॥

न संज्ञायाम्।५।४।१५५॥

शेषादिति प्राप्तः कप् न स्यात्संज्ञायाम्। विश्वे देवा अस्य विश्वेदेवः॥

ईयसश्च।५।४।१५६॥

ईयसन्तोत्तरपदान्न कप्। बहवः श्रेयांसोऽस्य बहुश्रेयान्। गोस्त्रियोरिति ह्रस्वत्वे प्राप्ते॥ ईयसो बहुव्रीहेर्नेति वाच्यम्॥ *॥ बह्व्यः श्रेयस्योऽस्य बहुश्रेयसी। बहुव्रीहेः किम्। अतिश्रेयसिः॥

वन्दिते भ्रातुः।५।४।१५७॥

पूजितेऽर्थे यो भ्रातृशब्दस्तदन्तान्न कप् स्यात्। प्रशस्तो भ्राता यस्य प्रशस्तभ्राता। न पूजनादिति निषेधस्तु बहुव्रीहौ सक्थ्यक्ष्णोरित्यतः प्रागेवेति वक्ष्यते। वन्दिते किम्। मूर्खभ्रातृकः॥

नाडीतन्त्र्योः स्वाङ्गे। ५। ४। १५९॥

स्वाङ्गे यौ नाडीतन्त्रीशब्दौ तदन्तात्कप् न स्यात्। बहुनाडिः कायः। बहुतन्त्रीर्ग्रीवा। बहुतन्त्रीर्धमनी। स्त्रीप्रत्ययान्तत्वाभावाद्ध्रस्वोन। स्वाङ्गे किम्। बहुनाडीकः स्तम्भः। बहुतन्त्रीका वीणा॥

निष्प्रवाणिश्च। २। २। १६०॥

कबभावोत्र निपात्यते। प्रपूर्वाद्वयतेर्ल्युट्। प्रवाणी तन्तुवायशलाका। निर्गता प्रवाण्यस्य निष्प्रवाणिः पटः। समाप्तवानः नवइत्यर्थः॥

सप्तमी विशेषणे बहुव्रीहौ। २। २। ३५॥

सप्तम्यन्तं विशेषणं बहुव्रीहौ पूर्वं प्रयोज्यम्। कण्ठेकालः। अतएव ज्ञापकाद्व्यधिकरणपदोबहुव्रीहिः। चित्रगुः॥ सर्वनामसंख्ययोरुपसंख्या नम्॥ *॥ सर्वश्वेतः। द्विशुक्लः॥ मिथोनयोः समासे संख्यापूर्वं शब्दपर विप्रतिषेधात्॥ *॥ द्व्यन्यः॥ संख्यायाअल्पीयस्याः॥ *॥ द्वित्राः। द्वन्द्वे ऽपि। द्वादश॥ वाप्रियस्य॥ *॥ गुडप्रियः। प्रियगुडः। गड्वादेः परा सप्तमी॥ *॥ गडुकण्ठः। क्वचिन्न। वहेगडुः॥

निष्ठा। २। २। ३६॥

निष्ठान्तं बहुव्रीहौ पूर्वं स्यात्। कृतकृत्यः॥ जातिकालसुखादिभ्यः परा निष्ठा वाच्या॥ *॥ सारङ्गजग्धी। मासजाता। सुखजाता। प्रायिकं चेदम्। कृतकटः। पीतोदकः॥

वाहिताग्न्यादिषु। २। २। ३७॥

आहिताग्निः। अग्न्याहितः। आकृतिगणोयम्॥ प्रहरणार्थेभ्यः परे निष्ठासप्तम्यौ॥ *॥ अस्युद्यतः। दण्डपाणिः। क्वचिन्न। विवृतासिः॥

॥ इति बहुव्रीहिः॥

---

१ आहिताग्निः, जातपुत्रः, जातदन्तः जातश्मश्रुः, तैलपीतः, घृतपीतः ऊढभार्यः, गतार्थः, इत्यादि ज्ञेयम्॥ इत्याहिताग्न्यादिः॥ आकृतिगणोयम्। तेन गडुकण्ठ, अस्युद्यत, दण्डपाणि,

चार्थे द्वन्द्वः । २ । २ । २९ ॥

अनेकं सुबन्तं चार्थे वर्तमानं वा समस्यते सद्वन्द्वः । समुच्चयान्वाचयेतरेतरयोगसमाहाराश्चार्थाः । परस्परनिरपेक्षस्यानेकस्य एकस्मिन्नन्वयः समुच्चयः । अन्यतरस्यानुषङ्गिकत्वेऽन्वाचयः । मिलितानामन्वयइतरेतरयोगः । समूहः समाहारः । तत्रेश्वरं गुरुं च भजस्वेति समुच्चये भिक्षामट गां चानयेत्यन्वाचये च न समासोऽसामर्थ्यात् । धवखदिरौ । संज्ञापरिभाषम् । अनेकोक्तेर्होतृपोतृनेष्टोद्गातारः । द्वयोर्द्वयोर्द्वन्द्वं कृत्वा पुनर्द्वन्द्वे तु होतापोतानेष्टोद्गातारः ॥

राजदन्तादिषु परम् । २ । २ । ३१ ॥

एषु पूर्वप्रयोगार्हं परं स्यात् । दन्तानां राजा राजदन्तः[1] ॥ धर्मादिष्वनियमः ॥ * ॥ अर्थधर्मौ । धर्मार्थौ । दम्पती, जम्पती, जायापती । जायाशब्दस्य जम्भावोदम्भावश्च वा निपात्यते । आकृतिगणोयम् ॥

द्वन्द्वे घि । २ । २ । ३२ ॥

द्वन्द्वे घिसंज्ञं पूर्वं स्यात् । हरिश्च हरश्च हरिहरौ ॥ अनेकप्राप्तावेकत्र नियमोऽनियमःशेषे ॥ * ॥ हरिगुरुहराः । हरिहरगुरवः ॥

अजाद्यदन्तम् । २ । २ । ३३ ॥

इदं द्वन्द्वे पूर्वं स्यात् । ईशकृष्णौ ॥ बह्वष्वनियमः । अश्वरथेन्द्राः इन्द्राश्वरथाः ॥ घ्यन्तादजाद्यदन्तं विप्रतिषेधेन ॥ * ॥ इन्द्राग्नी ॥

---

१ राजदन्तः, अग्रेवणम्, लिप्तवासितम्, नग्नमुषितम्, सिक्तसंमृष्टम्, मृष्टलुञ्चितम्, अवक्लिन्नपक्वम्, अर्पितोप्तम्, उप्तगाढम्, उलूखलमुसलम्, तण्डुलकिण्वम्, दृषदुपलम्, आरग्वायनबन्धकी, चित्ररथबाल्हीकम्, अवन्त्यश्मकम्, शूद्रार्यम्, स्नातकराजानौ, विष्वक्सेनार्जुनौ, अक्षिभ्रुवम्, दारगवम्, धर्मादिषूभयम् ॥ अर्थधर्मौ, धर्मार्थौ, अर्थशब्दौ, शब्दार्थौ, अर्थकामौ, कामार्थौ, वैकारिमतम्, गोजवाजम्, गोपालधानीपूलासम्, पुलासककरण्डम्, स्थलपूलासम्, स्थूलपूलासम्, उशीरबीजम्, सिञ्जास्थम्, चित्रास्वाती, भार्यादम्पती, जम्पती, जायापती, पुत्रपती, पुत्रपशू, केशश्मश्रू, शिरोबीजम्, शिरोजानु, सर्पिर्मधुनी, मधुसर्पिषी, आद्यन्तौ, अन्तादी, गुणवृद्धी, वृद्धिगुणौ, आकृतिगणोयम्, । राजदन्तादिः ॥

अल्पाच्तरम्। २। २। ३४॥

शिवकेशवौ ॥ ऋतुनक्षत्राणां समाक्षराणामानुपूर्व्येण ॥ * ॥ हेमन्त शिशिरवसन्ताः । कृत्तिकारोहिण्यौ । समाक्षराणां किम् । ग्रीष्मवसन्तौ॥ लघ्वक्षरं पूर्वम् ॥ * ॥ कुशकाशम् ॥ अभ्यर्हितं च ॥ * ॥ तापसपर्वतौ॥ वर्णानामानुपूर्व्येण ॥ * ॥ ब्राह्मणक्षत्रियविट्शूद्राः ॥ भ्रातुर्ज्यायसः॥*॥ युधिष्ठिरार्जुनौ ॥

द्वन्द्वश्च प्राणितूर्यसेनाङ्गानाम्। २। ४। २॥

एषां द्वन्द्वएकवत्स्यात् । पाणिपादम् । मार्दङ्गिकपाणविकम्॥रथिका श्वारोहम् । समाहारस्यैकत्वादेकत्वे सिद्धे नियमार्थं प्रकरणम् । प्राण्य ङ्गादीनां समाहारएव यथा स्यात् ॥

अनुवादे चरणानाम्। २। ४। ३ ॥

चरणानां द्वन्द्वएकवत्स्यात्सिद्धस्योपन्यासे ॥ स्थेणोर्लुङीति वक्तव्य म् ॥ * ॥ उदगात्कठकालापम् । प्रत्यष्ठात्कठकौथुमम् ॥

अध्वर्युक्रतुरनपुंसकम्। २। ४। ४ ॥

यजुर्वेदे विहितोयः क्रतुस्तद्वाचिनामनपुंसकलिङ्गानां द्वन्द्वएकव त्स्यात् । अर्काश्वमेधम् । अध्वर्युक्रतुः किम् । इषुवज्रौ सामवेदे विहि तौ । अनपुंसकं किम् । राजसूयवाजपेये । अर्धर्चादी ॥

अध्ययनतोऽविप्रकृष्टाख्यानाम्। २। ४। ५ ॥

अध्ययनेन प्रत्यासन्ना आख्या येषां तेषां द्वन्द्वएकवत् । पदकक्रम कम् ॥

जातिरप्राणिनाम्। २। ४। ६ ॥

प्राणिवर्जजातिवाचिनां द्वन्द्वएकवत् । धानाशष्कुलि । प्राणिनां तु। विट्शूद्राः । द्रव्यजातीयानामेव । नेह । रूपरसौ । गमनाकुञ्चने । जाति

प्राधान्य एवायमेकवद्भावः। द्रव्यविशेषविवक्षायां तु। बदरामलकानि॥

विशिष्टलिङ्गोनदीदेशोऽग्रामाः।२।४।७॥

ग्रामवर्जनदीदेशवाचिनां भिन्नलिङ्गानांसमाहारेद्वन्द्वएकवत्स्यात्। उद्ध्यश्च इरावती च उद्ध्येरावति। गङ्गा च शोणश्च गङ्गाशोणम्। कुरवश्च कुरुक्षेत्रं च कुरुकुरुक्षेत्रम्। भिन्नलिङ्गानां किम्। गङ्गायमुने। मद्रकेकयाः। अग्रामाः किम्। जाम्बवं नगरम्। शालूकिनी ग्रामः। जाम्बवशालूकिन्यौ॥

क्षुद्र[1]जन्तवः।२।४।८॥

एषां समाहारे द्वन्द्वएकवत्स्यात्। यूकालिक्षम्। आनकुलात् क्षुद्रजन्तवः॥

येषां च विरोधः शाश्वतिकः।२।४।९॥

एषां प्राग्वत्। अहिनकुलम्। गोव्याघ्रम्, काकोलूकमित्यादौ परत्वाद्विभाषा वृक्षमृगेति प्राप्तं चकारेण बाध्यते॥

शूद्राणामनिरवसितानाम्।२।४।१०॥

अबहिष्कृतानां शूद्राणां प्राग्वत्। तक्षायस्कारम्। पात्राद्बहिष्कृतानां तु चण्डालमृतपाः॥

गवा[2]श्वप्रभृतीनि च।२।४।११॥

यथोच्चारितानि साधूनि स्युः। गवाश्वम्। दासीदासमित्यादि॥

---

१ क्षुद्रजन्तुरनस्थिः स्यादथ वा क्षुद्र एव यः॥
शतं वा प्रसृतौ येषां केचिदानकुलावधि॥

२ गवाश्वम्, गवाविकम्, गवैडकम्, अजाविकम्, अजैडकम्, कुब्जवामनम्, कुब्जकिरातम्, पुत्रपौत्रम्, श्वचण्डालम्, स्त्रीकुमारम्, दासीमाणवकम्, शाटीपटीकम्, शाटीप्रच्छदम्, शाटीपट्टिकम्, उष्ट्रखरम्, उष्ट्रशशम्, मूत्रशकृत्, मूत्रपुरीषम्, यकृन्मेदः, मांसशोणितम्, दर्भशरम्, दर्भपूतीकम्, अर्जुनशिरीषम्, अर्जुनपुरुषम्, तृणोलपम्, दासीदासम्, कुटीकुटम्, भागवतीभागवतम्, एते, गवाश्वप्रभृतयः॥

विभाषा वृक्षमृगतृणधान्यव्यञ्जनपशुशकुन्यश्ववडवपूर्वापराधरोत्तराणाम्। २।४।१२॥

वृक्षादीनां सप्तानां द्वन्द्वः अश्ववडवेत्यादि द्वन्द्वत्रयं च प्राग्वद्वा । वृक्षादौ विशेषाणामेव ग्रहणम् । प्लक्षन्यग्रोधम् । प्लक्षन्यग्रोधाः। रुरुपृषतम्। रुरुपृषताः। कुशकाशम् । कुशकाशाः । व्रीहियवम् । व्रीहियवाः । दधिघृतम् । दधिघृते । गोमहिषम् । गोमहिषाः । शुकबकम् । शुकबकाः । अश्ववडवम् । अश्ववडवौ । पूर्वापरम् । पूर्वापरे । अधरोत्तरम् । अधरोत्तरे ॥ फलसेनावनस्पतिमृगशकुनिक्षुद्रजन्तुधान्यतृणानां बहुप्रकृतिरेव द्वन्द्वएकवदिति वाच्यम् ॥ * ॥ बदराणि चामलकानि च बदरामलकम् । जातिरप्राणिनामित्येकवद्भावः । नेह । बदरामलके। रथिकाश्वारोहौ । प्लक्षन्यग्रोधौ इत्यादि । विभाषावृक्षेतिसूत्रे येऽप्राणिनस्तेषां ग्रहणं जातिरप्राणिनामिति नित्ये प्राप्ते विकल्पार्थम् । पशुग्रहणं हस्त्यश्वादिषु सेनाङ्गत्वान्नित्ये प्राप्ते मृगाणां मृगैरेव शकुनीनां तैरेवोभयत्र द्वन्द्वः। अन्यैस्तु सहेतरेतरयोगएवेति नियमार्थं मृगशकुनिग्रहणम् । एवं पूर्वापरमधरोत्तरमित्यपि । अश्ववडवग्रहणं तु पक्षे नपुंसकत्वार्थम्। अन्यथा परत्वात्पूर्ववदश्ववडवाविति स्यात् ॥

विप्रतिषिद्धं चानधिकरणवाचि। २।४।१३ ॥

विरुद्धार्थानामद्रव्यवाचिनां द्वन्द्वएकवद्वा स्यात् ।शीतोष्णम् ।शीतोष्णे । वैकल्पिकः समाहारद्वन्द्वश्चार्थे इति सूत्रेण प्राप्तः सविरुद्धार्थानां यदि भवति तर्हि अद्रव्यवाचिनामेवेति नियमार्थमिदम्। तेन द्रव्यवाचिनामितरेतरयोगएव । शीतोष्णे उदके स्तः । विप्रतिषिद्धं किम् । नन्दकपाञ्चजन्यौ । इह पाक्षिकः समाहारद्वन्द्वोभवत्येव ॥

न दधिपय आदीनि । २ । ४ । १४ ॥

एतानि नैकवत्स्युः । दधिपयसी । इध्माबर्हिषी । निपातनाद्दीर्घः । ऋक्सामे । वाङ्मनसे ॥

अधिकरणैतावत्त्वे च । २ । ४ । १५ ॥

द्रव्यसंख्यावगमे एकवदेवेति नियमो न स्यात् । दश दन्तोष्ठाः ॥

विभाषा समीपे । २ । ४ । १६ ॥

अधिकरणैतावत्त्वस्य सामीप्येन परिच्छेदे समाहर एवेत्येवंरूपो नियमो वा स्यात् । उपदशं दन्तोष्ठम् । उपदशाः दन्तोष्ठाः ॥

आनङ् ऋतो द्वन्द्वे । ६ । ३ । २५ ॥

विद्यायोनिसंबन्धवाचिनामृदन्तानां द्वन्द्वे आनङ् स्यादुत्तरपदे परे । होतापोतारौ । होतृपोतृनेष्टोद्गातारः । मातापितरौ । पुत्रेऽन्यतरस्यामित्यतो मण्डूकप्लुत्या पुत्र इत्यनुवृत्तेः पितापुत्रौ ॥

देवताद्वन्द्वे च । ६ । ३ । २६ ॥

इहोत्तरपदे परे आनङ् । मित्रावरुणौ । वायुशब्दप्रयोगे प्रतिषेधः ॥*॥ अग्निवायू । वाय्वग्नी । पुनर्द्वन्द्वग्रहणं प्रसिद्धसाहचर्यस्य परिग्रहार्थम् । तेन ब्रह्मप्रजापती इत्यादौ नानङ् । एतद्धि नैकहविर्भागित्वेन श्रुतं नापि लोके प्रसिद्धं साहचर्यम् ॥

ईदग्नेः सोमवरुणयोः । ६ । ३ । २७ ॥

देवताद्वन्द्वे इत्येव ॥

अग्नेः स्तुत्स्तोमसोमाः । ८ । ३ । ८२ ॥

अग्नेः परेषामेषां सस्य षः स्यात्समासे अग्निष्टुत् । अग्निष्टोमः । अग्नीषोमौ । अग्नीवरुणौ ॥

---

१ दधिपयसी, सर्पिर्मधुनी, मधुसर्पिषी, ब्रह्मप्रजापती, शिववैश्रवणौ, स्कन्दविशाखौ, परिव्राजककौशिकौ, प्रवर्ग्योपसदौ, शुक्लकृष्णौ, इध्माबर्हिषी, दीक्षातपसी, अध्ययनतपसी, उलूखलमुसले, आद्यवसाने, श्रद्धामेधे, ऋक्सामे, वाङ्मनसे । इति दधिपयआदयः ॥

इद्वृद्धौ।६।३।८२॥

वृद्धिमत्युत्तरपदे अग्नेरिदादेशः स्याद्देवताद्वन्द्वे। अग्निमरुतौदेवताअस्य आग्निमारुतं कर्म। अग्नीवरुणौ देवते अस्य आग्निवारुणम्। देवताद्वन्द्वे चेत्युभयपदवृद्धिः। अलौकिकवाक्ये आनङ्मीत्वं च बाधित्वा इः। वृद्धौ किम्। आग्नेन्द्रः। नेन्द्रस्य परस्येत्युत्तरपदवृद्धिप्रतिषेधः।विष्णौ न॥ * ॥ आग्नावैष्णवम्॥

दिवो द्यावा।६।३।२९॥

देवताद्वन्द्वे उत्तरपदे। द्यावाभूमी। द्यावाक्षामा॥

दिवसश्च पृथिव्याम्।६।३।३०॥

दिवइत्येव। चाद् द्यावा। आदेशे अकारोच्चारणं सकारस्य रुत्वं माभूदित्येतदर्थम्। द्यौश्च पृथिवी च दिवस्पृथिव्यौ। द्यावापृथिव्यौ। छन्दसि दृष्टानुविधिः॥ द्यावा चिदस्मै पृथिवी। दिवस्पृथिव्योररतिमित्यत्र पदकाराविसर्गं पठन्ति॥

उषासोषसः।६।३।३१॥

उषस्शब्दस्योषासादेशोदेवताद्वन्द्वे। उषासासूर्यम्॥

मातरपितरावुदीचाम्।६।३।३२॥

मातरपितरौ। उदीचां किम्। मातापितरौ॥

द्वन्द्वाच्चुदषहान्तात्समाहारे।५।४।१०६॥

चवर्गान्ताद्दषहान्ताच्च द्वन्द्वाट्टच् स्यात्समाहारे। वाक् च त्वक् च वाक्त्वचम्। त्वक्स्रजम्। शमीदृषदम्। वाक्त्विषम्। छत्रोपानहम्। समाहारे किम्। प्रावृट्शरदौ॥

॥ इति द्वन्द्वः॥

॥ अथैकशेषः॥

सरूपाणाम्। रामौ। रामाः॥ विरूपाणामपि समानार्थानाम्॥ * ॥ वक्रदण्डश्च कुटिलदण्डश्च वक्रदण्डौ। कुटिलदण्डौ॥

वृद्धोयूना तल्लक्षणश्चेदेव विशेषः। १। २। ६५॥

यूना सहोक्तौ गोत्रं शिष्यते गोत्रयुवप्रत्ययमात्रकृतं चेत्तयोः कृत्स्नं वैरूप्यं स्यात्। गार्ग्यश्च गार्ग्यायणश्च गार्ग्यौ। वृद्धः किम्। गर्गगार्ग्यायणौ। यूनाकिम्। गर्गगार्ग्यौ। तल्लक्षणः किम्। भागवित्तिभार्गवित्तिकौ। कृत्स्नं किम्। गार्ग्यवात्स्यायनौ॥

स्त्रीपुंवच्च। १। २। ६६॥

यूना सहोक्तौ वृद्धा स्त्री शिष्यते तदर्थश्च पुंवत्। गार्गी च गार्ग्यायणौ च गर्गाः। अस्त्रियामित्यनुवर्तमाने यञञोश्चेति लुक्। दाक्षी च दाक्षायणश्च दाक्षी॥

पुमान् स्त्रिया। १। २। ६७॥

स्त्रिया सहोक्तौ पुमान् शिष्यते तल्लक्षणएव विशेषश्चेत्। हंसी च हंसश्च हंसौ॥

भ्रातृपुत्रौ स्वसृदुहितृभ्याम्। १। २। ६८॥

भ्राता च स्वसा च भ्रातरौ। पुत्रश्च दुहिता च पुत्रौ॥

नपुंसकमनपुंसकेनैकवच्चास्यान्यतरस्याम्। १। २। ६९॥

अक्लीबेन सहोक्तौ क्लीबं शिष्यते तच्च वा एकवत्स्यात्तल्लक्षणएव विशेषश्चेत्। शुक्लः पटः। शुक्ला शाटी। शुक्लं वस्त्रम्। तदिदं शुक्लम् तानीमानि शुक्लानि॥

पिता मात्रा। १। २। ७०॥

मात्रा सहोक्तौ पिता वा शिष्यते। माता च पिता च पितरौ, मातापितरौ वा॥

श्वशुरः श्वश्र्वा। १। २। ७१॥

श्वश्र्वा सहोक्तौ श्वशुरोवा शिष्यते तल्लक्षणएव विशेषश्चेत् । श्वश्रूश्च श्वशुरश्च श्वश्रूश्वशुरौ ॥

त्यदादीनि सर्वैर्नित्यम् । १ । २ । ७२ ॥

सर्वैः सहोक्तौ त्यदादीनि नित्यं शिष्यन्ते । स च देवदत्तश्च तौ ॥ त्यदादीनां मिथः सहोक्तौ यत्परं तच्छिष्यते ॥ * ॥ स च यश्च यौ ॥ पूर्वशेषोपि दृश्यते इति भाष्यम् ॥ स च यश्च तौ ॥ त्यदादितः शेषे पुंनपुंसकतोलिङ्गवचनानि ॥ * ॥ सा च देवदत्तश्च तौ । तच्च देवदत्तश्च यज्ञदत्ता च तानि । पुंनपुंसकयोस्तु परत्वान्नपुंसकं शिष्यते । तच्च देवदत्तश्च ते ॥ अद्वन्द्वतत्पुरुषविशेषणानामिति वक्तव्यम् ॥ * ॥ कुक्कुटमयूर्याविमे । मयूरीकुक्कुटाविमौ । तच्च सा च अर्द्धपिप्पल्यौ ते ॥

ग्राम्यपशुसङ्घेष्वतरुणेषु स्त्री । १ । २ । ७३ ॥

एषु सहविवक्षायां स्त्री शिष्यते । पुमान् स्त्रियेत्यस्यापवादः । गावइमाः । ग्राम्येति किम् । रुरवइमे । पशुग्रहणं किम् । ब्राह्मणाः । संघेषु किम् । एतौ गावौ । अतरुणेषु किम् । वत्साइमे । अनेकशफेष्विति वाच्यम् ॥ * ॥ अश्वाइमे । इह सर्वत्र एकशेषे कृतेऽनेकसुबन्ताभावाद्द्वन्द्वो न । तेन शिरसी शिरांसीत्यादौ समासस्येत्यन्तोदात्तः प्राण्यङ्गत्वादेकवद्भावश्च न पन्थानौ पन्थानइत्यादौ समासान्तोन ॥

॥ इत्येकशेषः ॥

॥ अथ सर्वसमासशेषः ॥

कृत्तद्धितसमासैकशेषसनाद्यन्तधातुरूपाः पञ्च वृत्तयः । परार्थाभिधानं वृत्तिः । वृत्त्यर्थावबोधकं वाक्यं विग्रहः । सद्विधा । लौकिकोऽलौकिकश्च । परिनिष्ठितत्वात्साधुर्लौकिकः । प्रयोग नर्होऽसाधुरलौकिकः । यथा । राज्ञः पुरुषः । राजन्अस्पुरुषसुइत्यविग्रहोनित्यसमासः । अस्वपदविग्रहोवा । समासश्चतुर्विधइति प्रायोवादः । अव्ययीभावतत्पुरुषबहुव्रीहिद्वन्द्वा

१ त्यदादिः सर्वाद्यन्तर्गणः

धिकारबहिर्भूतानामपि सह सुपेतिविधानात्। पूर्वपदार्थप्रधानोऽव्ययीभावः। उत्तरपदार्थप्रधानस्तत्पुरुषः। अन्यपदार्थप्रधानोबहुव्रीहिः। उभयपदार्थप्रधानोद्वन्द्वः। इत्यपि प्राचां प्रवादः प्रायोभिप्रायः। सूपप्रति उन्मत्तगङ्गमित्याद्यव्ययीभावे अतिमालादौ तत्पुरुषे द्वित्राइत्यादिबहुव्रीहौ दन्तोष्ठमित्यादिद्वन्द्वे चाभावात्। तत्पुरुषविशेषः कर्मधारयः। तद्विशेषो द्विगुः। अनेकपदत्वं द्वन्द्वबहुव्रीह्योरेव। तत्पुरुषस्य क्वचिदेवे त्युक्तम्। किं च॥

सुपां सुपा तिङा नाम्ना धातुनाऽथ तिङां तिङा।
सुबन्तेनेति विज्ञेयः समासः षड्विधोबुधैः॥ १॥

सुपां सुपा। राजपुरुषः। तिङा। पर्यभूषत्। नाम्ना। कुम्भकारः। धातुना। कटप्रूः। अजस्रम्। तिङां तिङा। पिबतखादता। खादतमोदता। तिङां सुपा। कृन्तविचक्षणेति यस्यां क्रियायां सा कृन्तविचक्षणा। एहीडादयोन्यपदार्थे इति मयूरव्यंसकादौ पाठात्समासः॥

॥ इति सर्वसमासशेषः॥

ऋक्पूरब्धूःपथामानक्षे।५।४।७४॥

अ अनक्षेच्छेइति दः। ऋगाद्यन्तस्य समासस्य अ प्रत्ययोऽन्तावयवः स्यात्। अक्षे या धूस्तदन्तस्य तु न। अर्द्धर्चः। अनृचबह्वृचावध्येतर्येव। नेह। अनृक्साम। बह्वृक् सूक्तम्। विष्णोः पूः विष्णुपुरम्। क्लीबत्वं लोकात्। विमलापं सरः॥

द्व्यन्तरुपसर्गेभ्योऽपईत्।६।३।९७॥

अपइति कृतसमासान्तस्यानुकरणम्। षष्ठ्यर्थे प्रथमा। एभ्योऽपस्य ईत् स्यात्। द्विर्गताआपोयस्मिन्निति द्वीपम्। अन्तरीपम्। प्रतीपम्। समीपम समापोदेवयजनमिति तु समाआपोयस्मिन्निति बोध्यम्। कृतसमासान्तग्रहणान्नेह। स्वप् स्वपी॥ अवर्णान्ताद्वा॥ *॥ प्रेपम्। परेपम्। प्रापम्। परापम्॥

ऊदनोर्देशे।६।३।९८॥

अनोः परस्यापस्य ऊत्स्याद्देशे । अनूपोदेशः । राजधुरा । अक्षे तु अक्षधूः । दृढधूरक्षः । सखिपथोरम्यपथोदेशः ॥

अच् प्रत्यन्ववपूर्वात्सामलोम्नः।५।४।७५॥

एतत्पूर्वात्सामलोमान्तात्समासादच् स्यात् । प्रतिसामम् । अनुसामम्। अवसामम्। प्रतिलोमम् । अनुलोमम् ॥ कृष्णोदकपाण्डुसंख्यापूर्वायाभूमेरजिष्यते ॥ *॥ कृष्णभूमः । उदग्भूमः । पाण्डुभूमः । द्विभूमः प्रासादः॥ संख्यायानदीगोदावरीभ्यां च ॥ *॥ पञ्चनदम् । सप्तगोदावरम् । अजिति योगविभागादन्यत्रापि । पद्मनाभः ॥

अक्ष्णोऽदर्शनात्।५।४। ७६ ॥

अचक्षुःपर्यायादक्ष्णोऽच् स्यात्समासान्तः । गवामक्षीव गवाक्षः ॥

अचतुरविचतुरसुचतुरस्त्रीपुंसधेन्वनडुहर्क्सामवाङ्मनसाक्षिभ्रुवदारगवोर्वष्ठीवपदष्ठीवनक्तन्दिवरात्रिन्दिवाहर्दिवसरजसनिःश्रेयसपुरुषायुषद्व्यायुषत्र्यायुषर्ग्यजुषजातोक्षमहोक्षवृद्धोक्षोपशुनगोष्ठश्वाः।५।४।७७॥

एते पञ्चविंशतिरजन्तानिपात्यन्ते । आद्यास्त्रयोबहुव्रीहयः। अविद्यमानानि चत्वार्यस्य अचतुरः । विचतुरः। सुचतुरः॥ त्र्युपाभ्यां चतुरोजिष्यते ॥*॥ त्रिचतुराः। चतुर्णां समीपे उपचतुराः। ततएकादश द्वन्द्वाः । स्त्रीपुंसौ । धेन्वनडुहौ । ऋक्सामे । वाङ्मनसे। अक्षिणी च भ्रुवौ च अक्षिभ्रुवम् । दाराश्च गावश्च दारगवम् । ऊरू च अष्ठीवन्तौ च ऊर्वष्ठीवम । निपातनाट्टिलोपः । पदष्ठीवम् । निपातनात्पादशब्दस्य पद्भावः। नक्तं च दिवा च नक्तन्दिवम् ।रात्रौ च दिवाच रात्रिन्दिवम्। रात्रेर्मान्तत्वं निपात्यते। अहनि च दिवा च अहर्दिवम् । वीप्सायां द्वन्द्वोनिपात्यते। अहन्यहनीत्यर्थः । सरजसमिति साकल्येऽव्ययीभावः । बहुव्रीहौ तु सरजः पङ्क

जम् । निश्चितं श्रेयोनिश्श्रेयसम् । तत्पुरुषएव । नेह । निश्श्रेयान् पुरुषः । पुरुषस्यायुः पुरुषायुषम् । ततोद्विगू । द्व्यायुषम् । त्र्यायुषम् । ततो द्वन्द्वः । ऋग्यजुषम् । ततस्त्रयः कर्मधारयाः । जातोक्षः । महोक्षः । वृद्धोक्षः । शुनः समीपं उपशुनम् । टिलोपाभावः सम्प्रसारणं च निपात्यते । गोष्ठे श्वा गोष्ठश्वः ॥

ब्रह्महस्तिभ्यां वर्चसः । ५ । ४ । ७८ ॥

अच् स्यात् । ब्रह्मवर्चसम् । हस्तिवर्चसम् । पल्यराजभ्यां चेति वक्तव्यम् ॥ * ॥ पल्यवर्चसम् ॥

अवसमन्धेभ्यस्तमसः । ५ । ४ । ७९ ॥

अवतमसम् । सन्तमसम् । अन्धयतीत्यन्धं पचाद्यच् । अन्धं तमः अन्धतमसम् ॥

श्वसोवसीयश्श्रेयसः । ५ । ४ । ८० ॥

वसुशब्दः प्रशस्तवाची ततः ईयसुनि वसीयः । श्वस्शब्दउत्तरपदार्थप्रशंसामाशीर्विषयतामाह । मयूरव्यंसकादित्वात्समासः । श्वोवसीयसम् । श्वः श्रेयसं ते भूयात् ॥

अन्ववतप्ताद्रहसः । ५ । ४ । ८१ ॥

अनुरहसम् । अवरहसम् । तप्तरहसम् ॥

प्रतेरुरसः सप्तमीस्थात् । ५ । ४ । ८२ ॥

उरसि प्रति प्रत्युरसम् । विभक्त्यर्थेऽव्ययीभावः ॥

अनुगवमायामे । ५ । ४ । ८३ ॥

एतन्निपात्यते दीर्घत्वे । अनुगवं यानम् । यस्य चायामइति समासः ॥

द्विस्तावा त्रिस्तावा वेदिः । ५ । ४ । ८४ ॥

अच् प्रत्ययष्टिलोपः समासश्च निपात्यते । यावती प्रकृतौ वेदिस्ततो द्विगुणा त्रिगुणा वाऽश्वमेधादौ तत्रेदं निपातनम् । वेदिरिति किम् । द्विस्तावती त्रिस्तावती रज्जुः ॥

उपसर्गादध्वनः।५।४।८५॥

प्रगतोध्वानं प्राध्वोरथः ॥

न पूजनात्।५।४।६९॥

पूजनार्थात्परेभ्यः समासन्तान स्युः । सुराजा । अतिराजा ॥ स्वतिभ्यामेव ॥ * ॥ नेह । परमराजः । पूजनात्किम् । गामतिक्रान्तोऽतिगवः । बहुव्रीहौ सक्थ्यक्ष्णोरित्यतः प्रागेवायं निषेधः । नेह । सुसक्थः । स्वक्षः ॥

किमः क्षेपे।५।४।७०॥

क्षेपे यः किंशब्दस्ततः परं यत्तदन्तात्समासान्तान स्युः । कुत्सितो राजा किंराजा । किंसखा । किंगौः । क्षेपे किम् । किंराजः । किंसखः । किंगवः ॥

नञस्तत्पुरुषात्।५।४।७१॥

समासान्तोन । अराजा । असखा । तत्पुरुषात्किम् । अधुरं शकटम् ॥

पथोविभाषा।५।४।७२॥

नञ्पूर्वात्पथोवा समासान्तः । अपथम् । अपन्थाः । तत्पुरुषादित्येव । अपथोदेशः । अपथं वर्तते ॥

॥ इति समासान्ताः ॥

अलुगुत्तरपदे।६।३।१॥

अलुगधिकारः प्रागानङउत्तरपदाधिकारस्त्वापादसमाप्तेः ॥

पञ्चम्याः स्तोकादिभ्यः[1]। ६। ३। २॥

एभ्यः पञ्चम्याअलुक् स्यादुत्तरपदे। स्तोकान्मुक्तः। एवमन्तिकार्थ दूरार्थकृच्छ्रेभ्यः। उत्तरपदेकिम्। निष्क्रान्तः स्तोकान्निस्तोकः॥ ब्राह्मणाच्छंसिनउपसंख्यानम्॥ *॥ ब्राह्मणे विहितानि शस्त्राणि उपचाराद् ब्राह्मणानि तानि शंसतीति ब्राह्मणाच्छंसी ऋत्विग्विशेषः। द्वितीयार्थे पञ्चम्युपसंख्यानादेव॥

ओजः सहोऽम्भस्तमसस्तृतीयायाः। ६। ३। ३॥

ओजसा कृतमित्यादि॥ अञ्जसउपसंख्यानम्॥*॥अञ्जसा कृतम्। आर्जवेन कृतमित्यर्थः॥ पुंसानुजोजनुषान्धइति च॥ *॥ यस्याग्रजः पुमान् सपुंसानुजः। जनुषान्धोजात्यन्धः॥

मनसः संज्ञायाम्। ६। ३। ४॥

मनसागुप्ता॥

आज्ञायिनि च। ६। ३। ५॥

मनसइत्येव। मनसा आज्ञातुं शीलमस्य मनसाज्ञायी

आत्मनश्च[2]। ६। ३। ६२॥

आत्मनस्तृतीयायाअलुक् स्यात्॥ पूरणइति वक्तव्यम्॥*॥ पूरणप्रत्ययान्ते उत्तरपदे इत्यर्थः। आत्मनापञ्चमः। जनार्दनस्त्वात्मचतुर्थएवेति बहुव्रीहिर्बोध्यः। पूरणे किम् आत्मकृतम्॥

वैयाकरणाख्यायां चतुर्थ्याः। ६। ३। ७॥

आत्मनइत्येव। आत्मनेपदम्। आत्मनेभाषा। तादर्थ्ये चतुर्थी। चतुर्थीति योगविभागात्समासः॥

परस्य च। ६। ३। ८॥

---

१ स्तोकान्तिकदूरार्थकृच्छ्राणीतिसूत्रपठितएव स्तोकादिः॥

२ आत्मनश्च पूरणइति विशिष्टं सूत्रं काशिकाकृत्पाठः॥

परस्मैपदम्। परस्मैभाषा॥

हलऽदन्तात्सप्तम्याः संज्ञायाम्।६।३।९॥

हलन्तादन्ताच्च सप्तम्याअलुक् संज्ञायाम्। त्वचिसारः॥

गवियुधिभ्यां स्थिरः।८।३।९५॥

आभ्यां स्थिरस्य सस्य षः स्यात्। गविष्ठिरः। अत्र गवीति वचनादेवाऽलुक्। युधिष्ठिरः। अरण्येतिलकः। अत्र संज्ञायामिति सप्तमीसमासः॥ त्वद्द्युभ्यां च॥*॥ त्वदिस्पृक्। दिविस्पृक्॥

कारनाम्नि च प्राचां हलादौ।६।३।१०॥

प्राचां देशे यत्कारनाम तत्र हलादावुत्तरपदे हलदन्तात्सप्तम्याअलुक्। मुकुटेकार्षापणम्। दृषदिमाषकः। पूर्वेण सिद्धे नियमार्थम्। कारनाम्न्येव प्राचामेव हलादावेवेति। कारनाम्नि किम्। अभ्याहितपशुः। कारादन्यस्यैतद्देयस्य नाम। प्राचां किम्। यूथपशुः। हलादौ किम्। अविकटोरणः। हलदन्तात्किम्। नद्यां दोहः नदीदोहः॥

मध्याद्गुरौ।६।३।११॥

मध्येगुरुः॥ अन्ताच्च॥*॥ अन्तेगुरुः॥

अमूर्द्धमस्तकात्स्वाङ्गादकामे।६।३।१२॥

कण्ठेकालः। उरसिलोमा। अमूर्द्धमस्तकात्किम्। मूर्द्धशिखः। मस्तकशिखः। अकामे किम्। मुखे कामोऽस्य मुखकामः॥

बन्धे च विभाषा।६।३।१३॥

हलदन्तात्सप्तम्याअलुक्। हस्तेबन्धः। हस्तबन्धः। हलदन्तेतिकिम्। गुप्तिबन्धः॥

तत्पुरुषे कृति बहुलम्।६।३।१४॥

स्तम्बेरमः। स्तम्बरमः। कर्णेजपः। कर्णजपः। क्वचिन्न कुरुचरः॥

प्रावृट्शरत्कालदिवां जे।६।३।१५॥

प्रावृषिजः। शरदिजः। कालेजः। दिविजः। पूर्वस्यायं प्रपञ्चः॥

विभाषा वर्षक्षरशरवरात्।६।३।१६॥

एभ्यः सप्तम्या अलुक् जे। वर्षेजः। वर्षजः। क्षरेजः। क्षरजः। शरेजः। शरजः। वरेजः। वरजः॥

घकालतनेषु कालनाम्नः।६।३।१७॥

सप्तम्या विभाषालुक् स्यात्। घे। पूर्वाह्णेतरे। पूर्वाह्णतरे। पूर्वाह्णेतमे। पूर्वाह्णतमे। काले। पूर्वाह्णेकाले। पूर्वाह्णकाले। तने। पूर्वाह्णेतने। पूर्वाह्णतने॥

शयवासवासिष्वकालात्।६।३।१८॥

खेशयः। खशयः। ग्रामेवासः। ग्रामवासः। ग्रामेवासी। ग्रामवासी। हलदन्तादित्येव। भूमिशयः॥ अपो योनियन्मतुषु॥*॥ अप्सु योनिरुत्पत्तिर्यस्य सोऽप्सुयोनिः। अप्सु भवोऽप्सव्यः। अप्सुमन्तावाज्यभागौ॥

नेन्सिद्धबध्नातिषु च।६।३।१९॥

इन्नन्तादिषु सप्तम्या अलुङ्न। स्थण्डिलशायी। साङ्काश्यसिद्धः। चक्रबद्धः॥

स्थे च भाषायाम्।६।३।२०॥

सप्तम्या अलुङ्न। समस्थः। भाषायां किम्। कृष्णोऽस्याखरेष्ठः॥

षष्ठ्या आक्रोशे।६।३।२१॥

चौरस्यकुलम्। आक्रोशे किम्। ब्राह्मणकुलम्॥ वाग्दिक्पश्यद्भ्यो युक्तिदण्डहरेषु॥*॥ वाचोयुक्तिः। दिशोदण्डः। पश्यतोहरः॥ आमुष्यायणाऽऽमुष्यपुत्रिकाऽऽमुष्यकुलिकेति च॥*॥ अमुष्यापत्यं आमुष्यायणः। नडादित्वात् फक्। अमुष्य पुत्रस्य भावः आमुष्यपुत्रिका। मनोज्ञादित्वा

ह्रुञ्। एवमामुष्यकुलिका ॥ देवानांप्रियइति च मूर्खे ॥ * ॥ अन्यत्र देवप्रियः॥ शेपपुच्छलाङ्गूलेषु शुनः ॥ * ॥शुनःशेपः। शुनःपुच्छः। शुनोलाङ्गूलः ॥ दिवश्च दासे ॥ * ॥ दिवोदासः ॥

पुत्रेऽन्यतरस्याम्।६।३।२२ ॥

षष्ठ्याः पुत्रे परेऽलुग्वा निन्दायाम्। दास्याः पुत्रः दासीपुत्रः। निन्दायां किम्। ब्राह्मणीपुत्रः ॥

ऋतोविद्यायोनिसम्बन्धेभ्यः।६।३।२३ ॥

विद्यासंबन्धयोनिसंबंधवाचिनऋदन्तात्षष्ठ्याअलुक्।होतुरन्तेवासी। होतुःपुत्रः। पितुरन्तेवासी।पितुःपुत्रः॥ विद्यायोनिसंबन्धेभ्यस्तत्पूर्वोत्तरपदग्रहणम् ॥ * ॥ नेह। होतृधनम् ॥

विभाषा स्वसृपत्योः।६।३।२४॥

ऋदन्तात्षष्ठ्याअलुग्वा स्वसृपत्योः परयोः ॥

मातुःपितुर्भ्यामन्यतरस्याम्।८।३।८५॥

आभ्यां स्वसुः सस्य षोवा स्यात् समासे। मातुःष्वसा। मातुःस्वसा। पितुःष्वसा। पितुःस्वसा। लुक्पक्षे तु ॥

मातृपितृभ्यांस्वसा।८।३।८४॥

आभ्यां परस्य स्वसुः सस्य षः स्यात्समासे। मातृष्वसा। पितृष्वसा। असमासे तु। मातुः स्वसा। पितुः स्वसा ॥

॥ इत्यलुक्समासः ॥

घरूपकल्पचेलड्ब्रुवगोत्रमतहतेषु ङ्योऽनेकाचो ह्रस्वः।६।३।४३॥

भाषितपुंस्काद्योङी तदन्तस्याऽनेकाचोह्रस्वः स्याद्घरूपकल्पप्प्रत्य

येषु परेषु चेलडादिषु चोत्तरपदेषु। ब्राह्मणितरा। ब्राह्मणितमा। ब्राह्मणिरूपा। ब्राह्मणिकल्पा। ब्राह्मणिचेली। ब्राह्मणिब्रुवा। ब्राह्मणिगोत्रेत्यादि। ब्रूञः पचाद्यचि वच्यादेशगुणयोरभावोपि निपात्यते। चेलडादीनि वृत्ति विषये कुत्सनवाचीनि। तैः कुत्सितानि कुत्सनैरिति समासः। ङ्यः किम्। दत्तातरा। भाषितपुंस्कात्किम्। आमलकीतरा। कुवलीतरा॥

नद्याः शेषस्याऽन्यतरस्याम्।६।३।४४॥

अङ्यन्तनद्याङ्यन्तस्यैकाचश्च घादिषु ह्रस्वोवा स्यात्। ब्रह्मबन्धुतरा। ब्रह्मबन्धूतरा। स्त्रीतरा। स्त्रितरा॥ कृन्नद्या न॥ * ॥ लक्ष्मीतरा॥

उगितश्च।६।३।४५॥

उगितः परा या नदी तदन्तस्य घादिषु ह्रस्वोवा स्यात्। विदुषितरा। ह्रस्वाभावपक्षे तु तसिलादिष्विति पुंवत्। विद्वत्तरा। वृत्त्यादिषु विदुषीतरेत्यप्युदाहृतं तन्निर्मूलम्॥

हृदयस्य हृल्लेखयदण्लासेषु।६।३।५०॥

हृदयं लिखतीति हृल्लेखः। हृदयस्य प्रियं हृद्यम्। हृदयस्येदं हार्दम्। हृल्लासः। लेखेत्यणन्तस्य ग्रहणम्। घञि तु हृदयलेखः। लेखग्रहणमे ज्ञापकं उत्तरपदाधिकारे तदन्तविधिर्नास्तीति॥

वा शोकष्यञ्रोगेषु।६।३।५१॥

हृच्छोकः। हृदयशोकः। सौहार्द्यम्। सौहृदय्यम्। हृद्रोगः। हृदयरोगः। हृदयशब्दपर्यायोहृच्छब्दोप्यस्ति। तेन सिद्धे प्रपञ्चार्थमिदम्॥

पादस्य पदाऽऽज्यातिगोपहतेषु।६।३।५२॥

एषूत्तरपदेषु पादस्य पदइत्यदन्तआदेशः स्यात्। पादाभ्यामजतीति पदाजिः। पदातिः। अज्यतिभ्यां पादे चेतीण् प्रत्ययः। अजेर्व्यभावोनिपातनात्। पदगः। पदोपहतः॥

पद्यत्यतदर्थे।६।३।५३॥

पादस्य पत्स्यादतदर्थे यति परे। पादौ विध्यन्ति पद्याः शर्कराः। अतदर्थे किम्। पादार्थमुदकं पाद्यम्। पादार्घाभ्यां चेति यत्॥ इके चरतावुपसंख्यानम्॥*॥ पादाभ्यां चरति पदिकः। पर्पादित्वात् ष्ठन्॥

हिमकाषिहतिषु च।६।३।५४॥

पद्धिमम्। पत्काषी। पद्धतिः॥

ऋचः शे।६।३।५५॥

ऋचः पादस्य पत्स्याच्छे परे। गायत्रीं पच्छः शंसति। पादम्पादमित्यर्थः। ऋचः किम्। पादशः कार्षापणं ददाति॥

वा घोषमिश्रशब्देषु।६।३।५६॥

पादस्य पत्। पद्घोषः। पादघोषः। पन्मिश्रः। पादमिश्रः। पच्छब्दः। पादशब्दः॥ निष्के चेति वाच्यम्॥*॥ पन्निष्कः। पादनिष्कः॥

उदकस्योदः संज्ञायाम्।६।३।५७॥

उदमेघः॥ उत्तरपदस्य चेति वक्तव्यम्॥*॥ क्षीरोदः॥

पेषंवासवाहनधिषु च।६।३।५८॥

उदपेषं पिनष्टि। उदवासः। उदवाहनः। उदधिर्घटः। समुद्रे तु पूर्वेण सिद्धम्॥

एकहलादौ पूरयितव्येऽन्यतरस्याम्।६।३।५९॥

उदकुम्भः। उदककुम्भः। एकेति किम्। उदकस्थाली। पूरयितव्येति किम्। उदकपर्वतः॥

मन्थौदनसक्तुबिन्दुवज्रभारहारवीवधगाहेषु च।६।३।६०॥

उदमन्थः। उदकमन्थः। उदौदनः। उदकौदनः॥

इको ह्रस्वोऽङ्यो गालवस्य। ६।३।६१॥

इगन्तस्याङ्यन्तस्य ह्रस्वो वा स्यादुत्तरपदे। ग्रामणिपुत्रः। ग्रामणीपुत्रः। इकः किम्। रमापतिः। अङ्य इति किम्। गौरीपतिः। गालवग्रहणं पूजार्थम्। अन्यतरस्यामित्यनुवृत्तेः॥ इयङुवङ्भाविनामव्ययानां च नेति वाच्यम्॥ * ॥ श्रीमदः। भ्रूभङ्गः। शुक्लीभावः॥ अभ्रुकुंसादीनामिति वक्तव्यम्॥*॥ भ्रुकुंसः। भ्रुकुटिः। भ्रूकुंसः। भ्रूकुटिः। अकारोऽनेन विधीयत इति व्याख्यान्तरम्॥ भ्रकुंसः। भ्रकुटिः। भ्रुवा कुंसो भाषणं शोभा वा यस्य सः स्त्रीवेषधारी नर्तकः। भ्रुवः कुटिः कौटिल्यम्॥

एक तद्धिते च। ६।३।६२॥

एकशब्दस्य ह्रस्वः स्यात्तद्धिते उत्तरपदे। एकस्या आगतं एकरूप्यम्। एकक्षीरम्॥

ङ्यापोः संज्ञाछन्दसोर्बहुलम्। ६।३।६३॥

रेवतिपुत्रः। अजक्षीरम्॥

त्वे च। ६।३।६४॥

त्वप्रत्यये ङ्यापोर्वा ह्रस्वः। अजत्वम्। अजात्वम्। रोहिणित्वम्। रोहिणीत्वम्॥

ष्यङः संप्रसारणं पुत्रपत्योस्तत्पुरुषे। ६।१।१३॥

ष्यङन्तस्य पूर्वपदस्य संप्रसारणं स्यात्पुत्रपत्योरुत्तरपदयोस्तत्पुरुषे॥

संप्रसारणस्य। ६।३।१३९॥

संप्रसारणस्य दीर्घः स्यादुत्तरपदे। कौमुदगन्ध्यायाः पुत्रः कौमुदगन्धीपुत्रः। कौमुदगन्धीपतिः। व्यवस्थितविभाषया ह्रस्वो न। स्त्रीप्रत्यये चानुपसर्जने नेति तदादिनियमप्रतिषेधात्। परमकारीषगन्धीपुत्रः। उपसर्जने तु तदादिनियमान्नेह। अतिकारीषगन्ध्यापुत्रः॥

बन्धुनि बहुव्रीहौ । ६ । १ । १४ ॥

बन्धुशब्दे उत्तरपदे ष्यङः संप्रसारणं स्याद्बहुव्रीहौ । कारीषगन्ध्या बन्धुरस्येति कारीषगन्धीबन्धुः । बहुव्रीहाविति किम् । कारीषगन्ध्याया बन्धुः कारीषगन्ध्याबन्धुः। क्लीबनिर्देशस्तु शब्दस्वरूपापेक्षया ॥ मातज्मातृकमातृषु वा ॥*॥ कारीषगन्धीमातः। कारीषगन्ध्यामातः। कारीषगन्धीमातृकः । कारीषगन्ध्यामातृकः । कारीषगन्धीमाता । कारीषगन्ध्यामाता । अस्मादेव निपातनान्मातृशब्दस्य मातजादेशः कब्विकल्पश्च । बहुव्रीहावेवेदम् । नेह । कारीषगन्ध्यायामाता करीषगन्ध्यामाता । चित्वसामर्थ्याच्चित्स्वरोबहुव्रीहिस्वरं बाधते ॥

इष्टकेषीकामालानां चिततूलभारिषु । ६ । ३ । ६५ ॥

इष्टकादीना तदन्तानां च पूर्वपदानां चितादिषु क्रमादुत्तरपदेषु ह्रस्वः स्यात् । इष्टकचितम् । पक्केष्टकचितम् । इषीकतूलम् । मुञ्जेषीकतूलम् । मालभारी । उत्पलमालभारी ॥

कारे सत्याऽगदस्य । ६ । ३ । ७० ॥

मुम् स्यात् । सत्यङ्कारः । अगदङ्कारः ॥ अस्तोश्चेति वक्तव्यम् ॥*॥ अस्तुङ्कारः ॥ धेनोर्भव्यायाम् ॥ * ॥ धेनुम्भव्या ॥ लोकस्य पृणे ॥ * ॥ लोकम्पृणः। पृण इति मूलविभुजादित्वात्कः ॥ इत्येऽनभ्याशस्य ॥ *॥ अनभ्याशमित्यः । दूरतः परिहर्तव्यइत्यर्थः ॥ भ्राष्ट्राग्न्योरिन्धे ॥ *॥ भ्राष्ट्रमिन्धः । अग्निमिन्धः ॥ गिलेऽगिलस्य ॥ * ॥ तिमिङ्गिलः । अगिलस्य किम् । गिलगिलः ॥ गिलगिले च ॥ * ॥ तिमिङ्गिलगिलः ॥ उष्णभद्रयोः करणे ॥ * ॥ उष्णङ्करणम् । भद्रङ्करणम् ॥

रात्रेः कृति विभाषा । ६ । ३ । ७२ ॥

रात्रिञ्चरः । रात्रिचरः । रात्रिमटः । रात्र्यटः । अखिदर्थमिदं सूत्रम् । खिति तु अरुर्द्विषदिति नित्यमेव वक्ष्यते । रात्रिमन्यः ॥

सहस्य: स: संज्ञायाम्।३।६।७८॥

उत्तरपदे। सपलाशम्। संज्ञायां किम्। सहयुध्वा॥

ग्रन्थान्ताऽधिके च।६।३।७९॥

अनयो: परयो: सहस्य स: स्यादुत्तरपदे। समुहूर्तं ज्योतिषमधीते। सद्रोणा खारी॥

द्वितीये चानुपाख्ये।६।३।८०॥

अनुमेये द्वितीये सहस्य स: स्यात्। सराक्षसीका निशा। राक्षसी साक्षा दनुपलभ्यमाना निशयानुमीयते॥

समानस्य च्छन्दस्यमूर्द्धप्रभृत्युदर्केषु।६।३।८४॥

समानस्य स: स्यादुत्तरपदे न तु मूर्द्धादिषु। अनु भ्राता सगर्भ्य:। अनु सखा सयूथ्य:। यो न: सनुत्य:। तत्र भव इत्यर्थे सगर्भसयूथसनु ताद्यत्। अमूर्द्धादिषु किम्। समानमूर्द्धा। समानप्रभृतय:। समानो दर्का:। समानस्येति योगोविभज्यते। तेन सपक्ष: साधर्म्यं सजातीयमि त्यादि सिद्धमिति काशिका। अथ वा सहशब्द: सदृशवचनोस्ति। स दृश: सख्या ससखीति यथा। तेनायमस्वपदविग्रहोबहुव्रीहि:। समान: पक्षोस्येत्यादि॥

ज्योतिर्जनपदरात्रिनाभिनामगोत्ररूपस्थानवर्णवयोवचनबन्धुषु।६।३।८५॥

एषु द्वादशसूत्तरपदेषु समानस्य स: स्यात् सज्योति:। सजनपद इत्यादि॥

चरणे ब्रह्मचारिणि।६।३।८६॥

ब्रह्मचारिण्युत्तरपदे समानस्य स: स्याच्चरणे समानत्वेन गम्यमाने। चरण: शाखा, ब्रह्म वेद:। तदध्ययनार्थं व्रतमपि ब्रह्म तच्चरतीति ब्रह्म चारी। समान: स: सब्रह्मचारी॥

तीर्थे ये।६।३।८७॥

तीर्थे उत्तरपदे यादौ प्रत्यये विवक्षिते समानस्य सः स्यात् । सतीर्थ्यः । एकगुरुकः । समानतीर्थेवासीति यत्प्रत्ययः ॥

विभाषोदरे।६।३।८८॥

यादौ प्रत्यये विवक्षिते इत्येव । सोदर्यः । समानोदर्यः ॥

दृग्दृशवतुषु।६।३।८९॥

सदृक् । सदृशः ॥ दृक्षे चेति वक्तव्यम ॥ * ॥ सदृक्षः । वतुरुत्तरार्थः॥

इदंकिमोरीश्की।६।३।९०॥

दृग्दृश्वतुषु इदमईश् किमः की स्यात् । ईदृक् । ईदृशः । कीदृक् । कीदृशः । वतूदाहरणं वक्ष्यते ॥ दृक्षे चेति वक्तव्यम् ॥ * ॥ ईदृक्षः । कीदृक्षः । आ सर्वनाम्नः । दृक्षे च । तादृक् । तादृशः । तावान् । तादृक्षः । दीर्घः । मत्वोत्वे । अमूदृशः । अमूदृक् । अमूदृक्षः ॥

समासेऽङ्गुलेः सङ्गः।८।३।८०॥

अङ्गुलिशब्दात्सङ्गस्य सस्य मूर्द्धन्यः स्यात्समासे । अङ्गुलिषङ्गः । समासे किम् । अङ्गुलेः सङ्गः ॥

भीरोः स्थानम्।८।३।८१॥

भीरुशब्दात् स्थानस्य सस्य मूर्द्धन्यः स्यात्समासे । भीरुष्ठानम् । असमासे तु । भीरोः स्थानम ॥

ज्योतिरायुषः स्तोमः।८।३।८३॥

आभ्यां स्तोमस्य सस्य मूर्द्धन्यः समासे । ज्योतिष्टोमः। आयुष्टोमः। समासे किम् । ज्योतिषः स्तोमः ॥

सुषामादिषु च।८।३।९८॥

---

१ सुषामा, निःषामा, दुःषामा, सुषेधः, निषेधः, दुःषेधः, सुषन्धिः, निषन्धिः, दुःषन्धिः सुष्ठु, दुष्ठु, गौरिषक्थः संज्ञायाम्, प्रतिष्णिका, जलाषाहम्, नौषेचनम्, दुन्दुभिषेवणम्, एतिसंज्ञायामगात्। हरिषेणः" नक्षत्राद्वा, " हरिणीषेणः,' आकृतिगणोऽयं । सुषामादिः ॥

सस्य मूर्धन्यः । शोभनं साम यस्य सुषामा । सुषन्धिः ॥

एति संज्ञायामगात् । ८ । ३ । ९९ ॥

सस्य मूर्द्धन्यः । हरिषेणः । एति किम् । हरिसक्थम् । संज्ञायां किम् पृथुसेनः । अगकारात्किम् । विष्वक्सेनः । इणूकोरित्येव । सर्वसेनः ॥

नक्षत्राद्वा । ८ । ३ । १०० ॥

एति सस्य संज्ञायामगकारान्मूर्द्धन्यो वा । रोहिणीषेणः । रोहिणीसेनः । अगकारात्किम् । शतभिषक्सेनः । आकृतिगणोयम् ॥

अषष्ठ्यतृतीयास्थस्यान्यस्य दुगाशीराशास्थास्थितोत्सुकोतिकारकरागच्छेषु । ६ । ३ । ९९ ॥

अन्यशब्दस्य दुगागमः स्यादाशीरादिषु परेषु । अन्यदाशीः । अन्यदाशा । अन्यदास्था । अन्यदास्थितः । अन्यदुत्सुकः । अन्यदूतिः । अन्यद्रागः । अन्यदीयः । अषष्ठीत्यादि किम् । अन्यस्याऽन्येन वाशीः । अन्याशीः । कारके छे च नायं निषेधः । अन्यस्य कारकः अन्यत्कारकः । अन्यस्यायमन्यदीयः । गहादेराकृतिगणत्वाच्छः ॥

अर्थे विभाषा । ६ । ३ । १०० ॥

अन्यदर्थः । अन्यार्थः ॥

कोः कत्तत्पुरुषेऽचि । ६ । ३ । १०१ ॥

अजादावुत्तरपदे । कुत्सितोऽश्वः कदश्वः । कदन्नम् । तत्पुरुषे किम् । कूष्ट्रो राजा ॥ त्रौ च ॥ * ॥ कुत्सितास्त्रयः कत्रयः ॥

रथवदयोश्च । ६ । ३ । १०२ ॥

कद्रथः । कद्वदः ॥

तृणे च जातौ । ६ । ३ । १०३ ॥

---

१ एति संज्ञायामगात्, नक्षत्राद्वा, एतद्गणसूत्रद्वयमपि कैश्चित् पाणिनीयसूत्रपाठे प्रक्षिप्तम् ॥

कर्त्तृणम् ॥

का पथ्यक्षयोः।६।३।१०४॥

कापथम्। काक्षः। अक्षशब्देन तत्पुरुषः। अक्षिशब्देन बहुव्रीहिर्वा॥

ईषदर्थे।६।३।१०५॥

ईषज्जलं काजलम्। अजादावपि परत्वात्कादेशः। काम्लः॥

विभाषा पुरुषे।६।३।१०६॥

कापुरुषः। कुपुरुषः। अप्राप्तविभाषेयम्। ईषदर्थे हि पूर्वविप्रतिषेधान्नित्यमेव। ईषत्पुरुषः कापुरुषः॥

कवं चोष्णे।६।३।१०७॥

उष्णशब्दे उत्तरपदे कवं का च वा स्यात्। कवोष्णम्। कोष्णम्। कदुष्णम्॥

पृषोदरादीनि यथोपदिष्टम्।६।३।१०९॥

पृषोदरप्रकाराणि[1] शिष्टैर्यथोच्चारितानि तथैव साधूनि स्युः। पृषद् उदरं पृषोदरम्। तलोपः। वारिवाहकोबलाहकः। पूर्वपदस्य बः उत्तरपदादेश्च लत्वम्॥

भवेद्वर्णागमाद्धंसः सिंहोवर्णविपर्ययात्।
गूढोत्मा वर्णविकृतेर्वर्णनाशात्पृषोदरम्॥ १॥

दिक्शब्देभ्यस्तीरस्य तारभावोवा॥*॥ दक्षिणतीरम्। दक्षिणतारम्। उत्तरतारम्। उत्तरतीरम्॥ दुरोदाशनाशदभध्येषूत्वमुत्तरपदादेः ष्टुत्वं च॥*॥ दुःखेन दाश्यते दूडाशः। दुःखेन नाश्यते दूणाशः। दुःखेन दभ्यते दूडभः। खल् त्रिभ्यः। दम्भेर्नलोपोनिपात्यते। दुःखेन ध्यायतीति दूढ्यः। आतश्चेति कः। ब्रुवन्तोस्यां सीदन्तीति बृसी। ब्रुवच्छब्दस्य बृ आदेशः। सदेरधिकरणे डट्। आकृतिगणोयम्॥

---

१ पृषोदर, पृषोत्थान, बलाहक, जीमूत, श्मशान, उलूखल, पिशाच, बृसी, मयूर। इति पृषोदरादिराकृतिगणः॥

संहितायाम् । ६ । ३ । ११४ ॥

अधिकारोयम् ॥

कर्णे लक्षणस्याऽविष्टाष्टपञ्चमणिभिन्नछिन्नच्छिद्रस्रुवस्वस्तिकस्य । ६ । ३ । ११५ ॥

कर्णशब्दे परे लक्षणवाचकस्य दीर्घः । द्विगुणाकर्णः । लक्षणस्य किम । शोभनकर्णः । अविष्टादीनां किम् । विष्टकर्णः । अष्टकर्णः । पञ्चकर्णः । मणिकर्णः । भिन्नकर्णः । छिन्नकर्णः । छिद्रकर्णः । स्रुवकर्णः । स्वस्तिककर्णः ॥

नहिवृतिवृषिव्यधिरुचिसहितनिषु क्वौ । ६ । ३ । ११६ ॥

क्विबन्तेषु परेषु पूर्वपदस्य दीर्घः । उपानत् । नीवृत् । प्रावृट् । मर्मावित् । नीरुक् । अभीरुक् । ऋतीषट् । परीतत् । क्वावित किम् । परिणहनम । विभाषा पुरुषइत्यतोमण्डूकप्लुत्या विभाषानुवर्तते सा च व्यवस्थिता । तेन गतिकारकयोरेव । नेह । पटुरुक् । तिग्मरुक् ॥

वनगिर्योः संज्ञायां कोटरकिंशुलुकादीनाम् । ६ । ३ । ११७ ॥

कोटरादीनां वने परे किंशुलुकादीनां गिरौ परे दीर्घः स्यात्संज्ञायाम् ॥

वनं पुरगामिश्रकासिध्रकासारिकाकोटराग्रेभ्यः । ८ । ४ । ४ ॥

वनशब्दस्योत्तरपदस्य एभ्यएव णत्वं नान्येभ्यः । इह कोटरान्ताः पञ्च दीर्घविधौ कोटरादयोबोध्याः । तेषां कृतदीर्घाणां णत्वविधौ निर्देशो नियमार्थः । अग्रेशब्दस्य तु विध्यर्थः । पुरगावणम् । मिश्रकावणम् । सि

---

१ कोटर, मिश्रक, सिध्रक, पुरग, शारिक, इति कोटरादिः ॥
किंशुलुक, शाव, नड, अञ्जन, भञ्जन, लोहित, कुक्कुट, इति किंशुलुकादिः ॥

ध्रकावणम्। सारिकावणम्। कोटरावणम्। एभ्यएवेति किम्। असिप त्रवनम्। वनस्याग्रे अग्रेवणम्। राजदन्तादिषु निपातनात्सप्तम्या अलुक्। प्रातिपदिकार्थमात्रे प्रथमा। किंशुलुका गिरिः॥

वले।६।३।११८॥

वलप्रत्यये परे दीर्घः स्यात्संज्ञायाम्। कृषीवलः॥

मतौ बह्वचोऽनजिरादीनाम्[1]।६।३।११९॥

अमरावती। अनजिरादीनां किम्। अजिरवती। बह्वचः किम्। व्रीहिमती। संज्ञायामित्येव। नेह। वलयवती॥

शरादीनां[2] च।६।३।१२०॥

शरावती॥

इको वहेऽपीलोः[3]।६।३।१२१॥

इगन्तस्य दीर्घः स्याद्वहे। ऋषीवहम्। कपीवहम्। इकः किम्। पिण्डवहम्। अपीलोः किम्। पीलुवहम्॥ अपील्वादीनामितिवाच्यम्॥*॥ दारुवहम्॥

उपसर्गस्य घञ्यमनुष्ये[4] बहुलम्।६।३।१२२॥

उपसर्गस्य बहुलं दीर्घः स्याद्घञन्ते परे न तु मनुष्ये। परीपाकः। परिपाकः। अमनुष्ये किम्। निषादः॥

इकः काशे।६।३।१२३॥

---

१ अजिर, खदिर, पुलिन, हंस, कारण्डव, चक्रवाक, इत्यजिरादिः॥

२ शर, वंश, धूम, अहि, कपि, मणि, मुनि, शुचि, हनु, इति शरादिः॥

३ पील्वादिराकृतिगणः॥

४ अमानुष्यादिष्विति वक्तव्यम्॥ * ॥ प्रसेवः। प्रसारः। प्रहारः॥ सादकारयोः कृत्रिमे ॥*॥ एषोऽस्य प्रासादः। एषोऽस्य प्राकारः। कृत्रिमइति किमर्थम्। एषोऽस्य प्रसादः प्रकारः॥ प्रतिवेशादीनां विभाषा ॥* ॥ प्रतिवेशः। प्रतीवेशः। प्रतिकारः। प्रतीकारः॥ बहुलग्रहणस्यैवायं प्रपञ्चः॥

इगन्तस्योपसर्गस्य दीर्घः स्यात्काशे । वीकाशः । नीकाशः । इकः किम् प्रकाशः ॥

अष्टनः संज्ञायाम् । ६ । ३ । १२५ ॥

उत्तरपदे दीर्घः । अष्टापदम् । संज्ञायां किम् । अष्टपुत्रः

चितेः कपि । ६ । ३ । १२७ ॥

एकचितीकः ॥

नरे संज्ञायाम् । ६ । ३ । १२९ ॥

विश्वानरः

मित्रे चर्षौ । ६ । ३ । १३० ॥

विश्वामित्रः । ऋषौ किम् । विश्वमित्रोमाणवकः ॥ शुनोदन्तदंष्ट्राकर्णकुन्दवराहपुच्छपदेषु दीर्घोवाच्यः ॥ * ॥ श्वादन्तः इत्यादि ॥

प्रनिरन्तःशरेक्षुप्लक्षाम्रकार्ष्यखदिरपीयूक्षाभ्योऽसंज्ञायामपि । ८ । ४ । ५ ॥

एभ्यो वनस्य णत्वं स्यात् । प्रवणम् । कार्ष्यवणम् । इह षात्परत्वात् णत्वम् ॥

विभाषौषधिवनस्पतिभ्यः । ८ । ४ । ६ ॥

एभ्योवनस्य णत्वं वा स्यात् । दूर्वावणम् । दूर्वावनम् । शिरीषवनम् । शिरीषवणम् । द्व्यच्त्र्यज्भ्यामेव ॥*॥ नेह । देवदारुवनम् ॥ ईरिकादिभ्यः प्रतिषेधोवक्तव्यः ॥ * ॥ इरिकावनम् । मिरिकावनम् ॥

वाहनमाहितात् । ८ । ४ । ८ ॥

आरोप्य यदुह्यते तद्वाचिस्थान्निमित्तात्परस्य वाहननकारस्य णत्वं

---

१ अभियुक्तोक्तिरियम् ॥

२ इरिका, मिरिका, तिमिरा, इतीरिकादिराकृतिगणः ॥

स्यात्। इक्षुवाहणम्। आहिताग्निकिम्। इन्द्रवाहनम्। इन्द्रस्वामिकं वाहनमित्यर्थः। वहतेर्ल्युटि वृद्धिरिहैव सूत्रे निपातनात्॥

पानं देशे।८।४।९॥

पूर्वपदस्थान्निमित्तात्परस्य पानस्य नस्य णत्वं स्याद्देशे गम्ये। क्षीरं पानं येषां ते क्षीरपाणा उशीनराः। सुरापाणाः प्राच्याः। पीयते इति पानम्। कर्मणि ल्युट्॥

वा भावकरणयोः।८।४।१०॥

पानस्येत्येव। क्षीरपानम्। क्षीरपाणम्॥ गिरिनद्यादीनां वा॥ *॥ गिरिनदी। गिरिणदी। चक्रनितम्बा। चक्रणितम्बा॥

प्रातिपदिकान्तनुम्विभक्तिषु च।८।४।११॥

पूर्वपदस्थान्निमित्तात्परस्य एषु स्थितस्य नस्य णो वा स्यात्। प्रातिपदिकान्ते। माषवापिणौ। नुमि। व्रीहिवापाणि। विभक्तौ। माषवापेण। पक्षे माषवापिनावित्यादि। उत्तरपदं यत्प्रातिपदिकं तदन्तस्यैव णत्वम्। नेह। गर्गाणां भगिनी गर्गभगिनी। अतएव नुम्ग्रहणं कृतम्। अङ्गस्य नुम्विधानात्तद्भक्तो हि नुम् न तूत्तरपदस्य। किं च। प्रहिण्वन्नित्यादौ हिवेर्नुमो णत्वार्थमपि नुम्ग्रहणम्। प्रेन्वनमित्यादौ तु क्षुभ्नादित्वान्न॥ युवादेर्न॥ *॥ रम्ययूना। परिपक्वानि। एकाजुत्तरपदे णः। नित्यमित्युक्तम्। वृत्रहणौ। हरिं मानयतीति हरिमाणी। नुमि। क्षीरपाणि। विभक्तौ क्षीरपेण। रम्यविणा॥

कुमति च।८।४।१३॥

कवर्गवत्युत्तरपदे प्राग्वत्। हरिकामिणौ। हरिकामाणि। हरिकामेण॥

---

१ गिरिनदी, गिरिनख, गिरिनड्व, गिरिनितम्ब, चक्रनदी, चक्रनितम्ब, तूर्यमान, माषोन आर्गयन, इति गिरिनद्यादिराकृतिगणः॥

२ युवन्, पक्व, इत्यादि युवादिः॥

पद्व्यवायेपि।८।४।३८॥

पदेन व्यवधानेपि णत्वं न स्यात्। माषकुम्भवापेन। चतुरङ्गयोगेन॥ अतद्धितइति वाच्यम्॥ *॥ आर्द्रगोमयेण। शुष्कगोमयेण॥

कुस्तुम्बुरूणि जातिः।६।१।१४३॥

अत्र सुण्निपात्यते। कुस्तुम्बुरुर्धान्याकम्। क्लीबत्वमतन्त्रम्। जातिः किम्। कुतुम्बुरूणि। कुत्सितानि तिन्दुकीफलानीत्यर्थः॥

अपरस्पराः क्रियासातत्ये।६।१।१४४॥

सुण्निपात्यते। अपरस्पराः सार्थागच्छन्ति। सततमविच्छेदेन गच्छन्तीत्यर्थः। क्रियेति किम्। अपरपरागच्छन्ति। अपरे च परे च सकृदेव गच्छन्तीत्यर्थः॥

गोष्पदं सेवितासेवितप्रमाणेषु।६।१।१४५॥

सुट् सस्य षत्वं च निपात्यते। गावः पद्यन्तेऽस्मिन्देशे स गोभिः सेवितो गोष्पदः। असेविते। अगोष्पदान्यरण्यानि। प्रमाणे। गोष्पदमात्रं क्षेत्रम्। सेवितेत्यादि किम्। गोः पदं गोपदम्॥

आस्पदं प्रतिष्ठायाम्।६।१।१४६॥

आत्मयापनाय स्थाने सुट् निपात्यते। आस्पदम्। प्रति किम्। आपदापदम्॥

आश्चर्यमनित्ये।६।१।१४७॥

अद्भुते सुट्। आश्चर्यं यदि सभुञ्जीत। अनित्ये किम्। आचर्यं कर्म शोभनम्॥

वर्चस्केऽवस्करः।६।१।१४८॥

कुत्सितं वर्चः वर्चस्कमन्नमलं तस्मिन् सुट्। अवकीर्यतइति अवस्करः। वर्चस्के किम्। अवकरः॥

अपस्करोरथाङ्गम्।६।१।१४९॥

अपकरोऽन्यः॥

विष्किरः शकुनिर्विकिरोवा।६।१।१५०॥

पक्षे विकिरः। वावचनेनैव सुड्विकल्पे सिद्धे विकिरग्रहणं तस्यापि शकुनेरन्यत्र प्रयोगोमा भूदिति वृत्तिस्तन्न। भाष्यविरोधात्॥

प्रतिष्कशश्चकशेः।६।१।१५२॥

कश गतिशासनयोरित्यस्य प्रतिपूर्वस्य पचाद्यचि सुट् निपात्यते षत्वं च। सहायः पुरोयायी वा प्रतिष्कशइत्युच्यते। कशेः किम्। प्रतिगतः कशां प्रतिकशोऽश्वः। यद्यपि कशेरेव कशा तथापि कशेरिति धातोर्ग्रहणमुपसर्गस्य प्रतेर्ग्रहणार्थम्। तेन धात्वन्तरोपसर्गान्न॥

प्रस्कण्वहरिश्चन्द्रावृषी।६।१।१५३॥

हरिश्चन्द्रग्रहणममन्त्रार्थम्। ऋषीतिकिम्। प्रकण्बोदेशः। हरिचन्द्रो माणवकः॥

मस्करमस्करिणौ वेणुपरिव्राजकयोः।६।१।१५४॥

मकरशब्दोऽव्युत्पन्नस्तस्य सुडिनिश्च निपात्यते। वेण्विति किम्। मकरोग्राहः। मकरी समुद्रः॥

कास्तीराजस्तुन्दे नगरे।६।१।१५५॥

ईषत्तीरमस्यास्तीति कास्तीरं नाम नगरम्। अजस्येव तुन्दमस्येति अजस्तुन्दं नाम नगरम्। नगरे किम्। कातीरम्। अजतुन्दम्।

कारस्करोवृक्षः।६।१।१५६॥

कारं करोतीति कारस्करोवृक्षः। अन्यत्र कारकरः। केचित्तु कस्कादिष्विदं पठन्ति न सूत्रेषु॥

पारस्करप्रभृतीनि चसंज्ञायाम्।६।१।१५७॥

एतानि ससुट्कानि निपात्यन्ते नाम्नि। पारस्करः। किष्किन्धा॥ तद्बृहतोः करपत्योश्चोरदेवतयोः सुट् तलोपश्च॥ * ॥ तात्पूर्वं चर्त्वेन दकारो बोध्यः। तद्बृहतोर्दकारतकारौ लुप्येते। करपत्योस्तु सुट्। चोरदेवतयोरिति समुदायोपाधिः। तस्करः। बृहस्पतिः॥प्रायस्य चित्तिचित्तयोः॥*॥ प्रायश्चित्तिः। प्रायश्चित्तम्। वनस्पतिरित्यादि। आकृतिगणोयम्॥

इति समासाश्रयविधयः॥

समर्थानां प्रथमाद्वा।४।१।८२॥

इदं पदत्रयमधिक्रियते। प्राग्दिशइति यावत्। सामर्थ्यं परिनिष्ठितत्वम्। कृतसन्धिकार्यमिति यावत्॥

प्राग्दीव्यतोऽण्।४।१।८३॥

तेन दीव्यतीत्यतः प्रागणधिक्रियते॥

अश्वपत्यादिभ्यश्च।४।१।८४॥

एभ्योऽण् स्यात् प्राग्दीव्यतीयेष्वर्थेषु। वक्ष्यमाणस्य ण्यस्यापवादः॥

तद्धितेष्वचामादेः।७।२।११७॥

ञिति णिति च तद्धिते परेऽचामादेरचोवृद्धिः स्यात्॥

किति च।७।२।११८॥

किति तद्धिते च तथा। अश्वपतेरपत्यादि आश्वपतम्। गाणपतम्। गाणपत्योमन्त्रइति तु प्रामादिकमेव॥

---

१ पारस्कारोदेशः कारस्कारोवृक्षः, रथस्यानदी, किष्कुः प्रमाणम्, किष्किन्धागुहा, तद्बृहतोः करपत्योश्चोरदेवतयोः सुट् तलोपश्च, प्रातुम्पतौ गविकर्तरि च, प्रायस्य चित्तचित्तयोः। इति पारस्करादिराकृतिगणः॥

२ प्रायस्य चित्तिचित्तयोः सुडस्कारो वेति भाष्यम्॥

३ अश्वपति, स्थानपति, ज्ञानपति, यज्ञपति, बन्धुपति, शतपति, धनपति, गणपति, राष्ट्रपति, कुलपति, गृहपति, पशुपति, धान्यपति, धर्मपति, धन्वपति, सभापति, प्राणपति, क्षेत्रपति, इत्यश्वपत्यादिः॥

दित्यदित्यादित्यपत्युत्तरपदाण्ण्यः। ४। १। ८५॥

दित्यादिभ्यःपत्युत्तरपदाच्च प्राग्दीव्यतीयेष्वर्थेषु ण्यःस्यादणोऽपवादः। दैत्यः। अदितेरादित्यस्य वा आदित्यः। प्राजापत्यः॥ यमाच्चेति काशिकायाम्॥ ॥ याम्यः॥ पृथिव्याञाञौ ॥*॥ पार्थिवा। पार्थिवी॥ देवाद्यञञौ॥ *॥ दैव्यम्। दैवम् ॥ बहिषष्टिलोपोयञ्च॥ *॥ बाह्यः॥ ईकक्च॥ *॥ बाहीकः॥ स्थाम्नोऽकारः॥ *॥ अश्वत्थामः। पृषोदरादित्वात्सस्य तः॥ भवार्थे तु लुग्वाच्यः॥*॥ अश्वत्थामा॥ लोम्नोऽपत्येषु बहुष्वकारः॥ *॥ बाह्वादीञोऽपवादः उडुलोमाः। उडुलोमान्। बहुषु किम्। औडुलोमिः। गोरजादिप्रसङ्गे यत्॥ *॥ गव्यम्। अजादिप्रसङ्गे किम्। गोभ्योहेतुभ्यआगतं गोरूप्यम्। गोमयम्॥

उत्सादिभ्योऽञ्। ४। १। ८६।

औत्सः॥ अग्निकलिभ्यां ढग्वक्तव्यः॥ *॥ अग्नेरपत्यादि आग्नेयम्। कालेयम्॥

॥ इत्यपत्यादिविकारान्तार्थसाधारणाः प्रत्ययाः॥

स्त्रीपुंसाभ्यां नञ्स्नञौ भवनात्। ४। १। ८७॥

धान्यानां भवनइत्यतः प्रागर्थेषु स्त्रीपुंसाभ्यां क्रमान्नञ्स्नञौ स्तः। स्त्रैणः। पौंस्नः। वत्यर्थे न स्त्री पुंवच्चेति ज्ञापकात्। स्त्रीवत्। पुंवत्॥

द्विगोर्लुगनपत्ये। ४। १। ८८॥

द्विगोर्निमित्तं यस्तद्धितोजादिरनपत्यार्थः प्राग्दीव्यतीयस्तस्य लुक् स्यात्। पञ्चसु कपालेषु संस्कृतः पुरोडाशः पञ्चकपालः। द्विगोर्निमित्तस्ये

---

१ उत्स, उदपान, विकिर, विनद, महानद, महानस, महाप्राण, तरुण, तलुन, बष्कयासे धेनु, पृथ्वी, पङ्क्ति, जगती त्रिष्टुप्, अनुष्टुप्, जनपद, भरत, उशीनर, ग्रीष्म, पीलु, कुण, उदस्थान, देशे, पृषदंश, भल्लकीय, रथन्तर, मध्यन्दिन, बृहत्, महत्, सत्वर, कुरु, पञ्चाल, इन्द्रावसान- उष्णिक्, ककुभ, सुवर्ण, देव, ग्रीष्मादुछन्दसि, इत्युत्सादिः॥

ति किम्। पञ्चकपालस्येदं खण्डं पाञ्चकपालम्। अजादिः किम्। पञ्चगर्गरूप्यम्। अपत्ये किम्। द्वयोर्मित्रयोरपत्यं द्वैमित्रिः॥

गोत्रेऽलुगचि। ४। १। ८९॥

अजादौ प्राग्दीव्यतीये विवक्षिते गोत्रप्रत्ययस्याऽलुक् स्यात्। गर्गाणां छात्राः। वृद्धाच्छः॥

आपत्यस्य च तद्धितेऽनाति। ६। १। १५१॥

हलः परस्यापत्ययकारस्य लोपः स्यात्तद्धिते परे न त्वाकारे। गार्गीयाः। प्राग्दीव्यतीये किम्। गर्गेभ्यो हितं गर्गीयम्। अचि किम्। गर्गेभ्य आगतं गर्गरूप्यम्॥

यूनि लुक्। ४। १। ९०॥

प्राग्दीव्यतीये अजादौ प्रत्यये विवक्षिते युवप्रत्ययस्य लुक् स्यात्। ग्लुचुकस्य गोत्रापत्यं ग्लुचुकायनिः। वक्ष्यमाणः फिन्। ततो यून्यण्। ग्लौचुकायनः। तस्य च्छात्रोपि ग्लौचुकायनः। अणो लुकि वृद्धत्वाभावाच्छोन॥

पैलादिभ्यश्च[1]। २। ४। ५९॥

एभ्यो युवप्रत्ययस्य लुक्। पीलाया वेत्यण् तस्मादणो द्व्यचइति फिञ्। तस्य लुक्। पैलः पिता पुत्रश्च॥ तद्राजाच्चाणः॥ द्व्यञ्मगधेत्यण्णन्तादाङ्गशब्दादणो द्व्यचइति फिञो लुक्। आङ्गः पिता पुत्रश्च॥

इञः प्राचाम्। २। ४। ६०॥

गोत्रे यइञ् तदन्ताद्युवप्रत्ययस्य लुक् स्यात् नचेद्गोत्रं प्राचां भवति। पन्नागारस्यापत्यम्। अतइञ्। यञिञोश्चेति फक्। पान्नागारिः पिता पुत्रश्च। प्राचां किम्। दाक्षिः पिता। दाक्षायणः पुत्रः॥

---

१ पैल, शालङ्कि, सात्यकि, सात्यंकामि, राहवि, रावणि, औदञ्चि, औदव्रजि, औदमेघि, औदमज्जि, औदभृज्जि, दैवस्थानि, पैङ्गलोदायनि, राहक्षति, भौलिङ्गि, राणि, औदन्थि, औद्वाहमानि, औज्जिहानि, औदशुद्धि, तद्राजाच्चाणः। आकृतिगणोयम्॥ इति पैलादिः॥

न तौल्वलिभ्यः। २।४।६१॥

तौल्वल्यादिभ्यः परस्य युवप्रत्ययस्य लुक् न स्यात्। पूर्वेण प्राप्तः तुल्वलः तत इञि फक्। तौल्वलिः पिता तौल्वलायनः पुत्रः॥

फक्फिञोरन्यतरस्याम्। ४।१।९१॥

यूनि लुगिति नित्ये लुकि प्राप्ते विकल्पार्थं सूत्रम्। कात्यायनस्य च्छात्राः कातीयाः कात्यायनीयाः। यस्कस्यापत्यं यास्कः। शिवाद्यण्। तस्यापत्यं युवा यास्कायनिः। अणोद्व्यचइति फिञ्। तस्य च्छात्राः यास्कीयाः यास्कायनीयाः॥

तस्यापत्यम्। ४।१।९२॥

षष्ठ्यन्तात् कृतसन्धेः समर्थादपत्येर्थे उक्तावक्ष्यमाणाश्च प्रत्ययावा स्युः। उपगोरपत्यं औपगवः। आदिवृद्धिरन्त्योपधावृद्धी बाधते।

तस्येदमित्यपत्येऽपि बाधनार्थं कृतं भवेत्।
उत्सर्गःशेष एवासौ वृद्धान्यस्य प्रयोजनम्॥ १॥

योगविभागस्तु। भानोरपत्यं भानवः। कृतसन्धेः किम्। सौत्थितिः। अकृतव्यूहपरिभाषया सावुत्थितिर्मा भूत्। समर्थपरिभाषया। नेह। व स्वमुपगोरपत्यं चैत्रस्य। प्रथमात्किम्। अपत्यबाचकात्षष्ठ्यर्थे मा भूत्। वाग्रहणाद्वाक्यमपि। दैवयज्ञीतिसूत्रादन्यतरस्यांग्रहणानुवृत्तेः समासापि। उपग्वपत्यम्। जातित्वात् ङीष्। औपगवी। आश्वपतः। दैत्यः। औत्सः। स्त्रैणः। पौंस्नः॥

अपत्यं पौत्रप्रभृति गोत्रम्। ४।१।१६२॥

अपत्यत्वेन विवक्षितं पौत्रादि गोत्रसंज्ञं स्यात्॥

---

१ तौल्वलि, धारणि, पारणि, रावणि, दैलीपि, दैवमित्रि, दैवति, वार्कलि, नैककि दैवयज्ञि, दैवमति, चाफट्टकि, वैल्वकि, बैम्बकि, आनुरोहिति, पौष्करसादि, आनुराहति, आनुति, प्रादोहनि, नैमिश्रि, प्राडाहति, बान्धकि, वैशीति, आसिनासि, आहिंसि, आसुरि, नैमिषि, आसिबन्धकि, पौष्पि, कारेणुपालि, वैकर्णि, वैनकि, वैहति, ॥ इति तौल्वल्यादिः॥

जीवति तु वंश्ये युवा । ४ । १ । १६३ ॥

वंश्ये पित्रादौ जीवति पौत्रादेर्यदपत्यं चतुर्थादि तद्युवसंज्ञमेव न गोत्र संज्ञम् ॥

भ्रातरि च ज्यायसि । ४ । १ । १६४ ॥

ज्येष्ठे भ्रातरि जीवति कनीयान् चतुर्थादिर्युवा स्यात् ॥

वान्यस्मिन्त्सपिण्डे स्थविरतरे जीवति । ४ । १ । । १६५ ॥

भ्रातुरन्यस्मिन्सपिण्डे स्थविरतरे जीवति पौत्रप्रभृतेरपत्यं जीवदेव युव संज्ञं वा स्यात् । एकं जीवतिग्रहणमपत्यस्य विशेषणं द्वितीयं सपिण्डस्य । तरब्निर्देशउभयोरुत्कर्षार्थः । स्थानेन वयसा चोत्कृष्टे पितृव्ये माता महे भ्रातरि वा जीवति । गार्ग्यस्यापत्यं गार्ग्यायणः । गार्ग्यो वा । स्थविरेति किम् । स्थानवयोन्यूने गार्ग्यएव । जीवतीति किम् । मृते मृतोवा गा र्ग्यएव ॥ वृद्धस्यच पूजायामिति वाच्यम् ॥ * ॥ गोत्रस्यैव वृद्धसंज्ञा प्राचाम् । गोत्रस्य युवसंज्ञा पूजायां गम्यमानायाम् । तत्रभवान् गार्ग्या यणः । पूजेति किम् । गार्ग्यः ॥ यूनश्च कुत्सायां गोत्रसंज्ञेति वाच्यम् ॥ * ॥ गार्ग्योजाल्मः । कुत्सेति किम् । गार्ग्यायणः ॥

एको गोत्रे । ४ । १ । ९३ ॥

गोत्रे एकएवापत्यप्रत्ययः स्यात् । उपगोर्गोत्रापत्यं औपगवः । गार्ग्यः नाडायनः ॥

गोत्रे स्यैकोनसंख्यानां प्रत्ययानां परम्परा ।
यद्वा स्यद्यूनसंख्येभ्योनिष्टोत्पत्तिः प्रसज्यते ॥ १ ॥
अपत्यं पितुरेव स्यात् ततः प्राचामपीति च ।
मतभेदेन तद्धान्यै सूत्रमेतत् तथोत्तरम् ॥ २ ॥

---

१ वृद्धस्य च यूनश्चेति वार्तिके सूत्रपाठे कैश्चित्प्रक्षिप्ते ॥

पितुरेवापत्यमिति पक्षे हि उपगोस्तृतीये वाच्ये औपगवादिञ् स्यात्। चतुर्थे त्वजीवज्ज्येष्ठे मृतवंश्ये औपगवेः फक्। इत्थं फगिञोः परम्परायां मूलाच्छततमे गोत्रे एकोनशतं प्रत्ययाः स्युः। पितामहादीनामपीति मुख्य पक्ष तु तृतीये वाच्ये उपगोरणा इष्टे सिद्धेपि अणन्तादिञपि स्यात्। च तुर्थे फगिति फगिञोः परम्परायां शततमे गोत्रेऽष्टनवतेरनिष्टप्रत्ययाः स्युः। अतोनियमार्थमिदं सूत्रम्। एवमुत्तरसूत्रेप्यूह्यम्॥

गोत्राद्यून्यस्त्रियाम्।४।१।९४॥

यून्यपत्ये गोत्रप्रत्ययान्तादेवापत्यप्रत्ययः स्यात् स्त्रियां तु न युवसंज्ञा। गर्गस्य युवाऽपत्यं गार्ग्यायणः। स्त्रियां गोत्रत्वादेकएव प्रत्ययः॥

अतइञ्।४।१।९५॥

अदन्तं यत्प्रातिपदिकं तत्प्रकृतिकात्षष्ठयन्तादिञ् स्यादपत्येऽर्थे। दाक्षिः॥

बाह्वादिभ्यश्च।४।१।९६॥

बाहविः। औडुलोमिः। आकृतिगणोयम्॥

सुधातुरकङ् च।४।१।९७॥

चादिञ्। सुधातुरपत्यं सौधातकिः॥व्यासवरुडनिषादचण्डालबिम्बानां चेति वक्तव्यम्॥*॥

न य्वाभ्यां पदान्ताभ्यां पूर्वौ तु ताभ्यामैच्।७।३।३

---

१ बाहु, उपबाहु, उपवाकु, निवाकु, शिवाकु, वटाकु, उपबिन्दु, वृषली, वृकला, चूडा, बला
का, मूषिका, कुशला, छगला, ध्रुवका, सुमित्रा, दुर्मित्रा, पुष्करसद्, अनुहरद्, देवशर्मन्,
अग्निशर्मन्, भद्रशर्मन्, सुशर्मन्, कुनामन्, सुनामन्, पञ्चन्, सप्तन्, अष्टन्, अमितौजसः सलो-
पश्च, सुधावन्, उदञ्चु, मात्र, शिरस्, शराविन्, मरीचिन्, क्षेमवृद्धिन्, शृङ्खलतोदिन्, खरना-
दिन्, नगरमर्दिन्, प्राकारमर्दिन्, लोमन्, अजीगर्त, कृष्ण, युधिष्ठिर, अर्जुन, साम्ब, गद, प्रद्युम्न,
राम, उदङ्क, उदक, संज्ञायाम्, संभूयोम्भसोः सलोपश्च, आकृतिगणोयम्,। तेन सात्यकिः,
जाङ्गविः, ऐन्द्रशर्मिः, आजधेनविः। इति बाह्वादिः॥

पदान्ताभ्यां यकारवकाराभ्यां परस्य न वृद्धिः किं तु ताभ्यां पूर्वौ क्रमादैचावागमौ स्तः। वैयासकिः, वारुडकिरित्यादि॥

गोत्रे कुञ्जादिभ्यश्च्फञ्।४।१।९८॥

व्रातच्फञोरस्त्रियाम्।५।३।११३॥

व्रातवाचिभ्यश्च्फञन्तेभ्यश्च स्वार्थे ञ्यः स्यान्न तु स्त्रियाम्। कौञ्जायन्यः।बहुत्वे तद्राजत्वाल्लुग्वक्ष्यते। ब्राध्नायन्यः। स्त्रियां कौञ्जायनी। गोत्रत्वेन जातित्वान्ङीष्। अनन्तरापत्ये कौञ्जिः॥

नडादिभ्यः फक्।४।१।९९॥

गोत्रइत्येव। नाडायनः। चारायणः। अनन्तरोनाडिः॥

हरितादिभ्योऽञः।४।१।१००॥

एभ्योऽञन्तेभ्योयूनि फक्। हारितायनः। इह गोत्राधिकारेपि सामर्थ्याद्यून्ययम्। न हि गोत्रादपरोगोत्रप्रत्ययः। बिदाद्यन्तर्गणोहरितादिः॥

यञिञोश्च।४।१।१०१॥

गोत्रे यौ यञिञौ तदन्तात् फक् स्यात्। अनातीत्युक्तेरापत्यस्येति यलोपोन। गार्ग्यायणः। दाक्षायणः॥

शरद्वच्छुनकदर्भाद्भृगुवत्साग्रायणेषु।४।१।१०२

१ कुञ्ज, ब्रध्न, शङ्ख, भस्मन्, गण, लोमन्, शठ, शाक, शुण्डा, शुभ, विपाश, स्कन्द, स्कम्भ, इति कुञ्जादिः॥

२ नड, चर, बक, मुञ्ज, इतिक, इतिश, उपक, एक, लमक, शलङ्कु, शलङ्कु च, सप्तल, वाजप्य, तिक, अग्निशर्मन्, वृषगणे, प्राण, नर, सायक, दास, मित्र, द्वीप, पिङ्गर, पिङ्गल, किङ्कर, किङ्कल, काश्यप, कातर, कातल, काश्य, काव्य, अज, अमुष्य, कृष्णरणौ, ब्राह्मणवासिष्ठे, अमित्र, लिगु, चित्र, कुमार, क्रोष्टु, क्रोष्टंच, लोह, दुर्ग, स्तम्भ, शिंशपा, अग्रतृण, शकट, सुमनस्, सुमत, निमत, ऋच, जलन्धर, अध्वरयुगन्धर, हंसक, दण्डिन, हस्तिन्, पिण्ड, पञ्चाल, चमसिन्, सुकृत्य, स्थिरक, ब्राह्मण, चटक, बदर, अश्वल, खरप, लङ्क, इन्ध, अस्र, कामुक, ब्रह्मदत्त, उदुम्बर, शोण, अलोह, दण्ड, इति नडादिः॥

३ अयं गणएकादशाधिकद्विशततमे पत्रे २११ द्रष्टव्यः॥

गोत्रे फक्। अञिञोरपवादः। आद्यौ बिदादी। शारद्वतायनोभार्गवश्चेत्। शारद्वतोऽन्यः। शौनकायनोवात्स्यश्चेत्। शौनकोन्यः। दार्भायणआग्रायणश्चेत्। दार्भिरन्यः॥

द्रोणपर्वतजीवन्तादन्यतरस्याम्।४।१।१०३॥

एभ्योगोत्रे फग् वा। द्रौणायणः। द्रौणिः। पार्वतायनः। पार्वतिः। जैवन्तायनः। जैवन्तिः। अनादिरिह द्रोणः। अश्वत्थाम्न्यनन्तरे तूपचारात्॥

अनृष्यानन्तर्ये बिदादिभ्योऽञ्।४।१।१०४॥

एभ्योऽञ् गोत्रे ये त्वत्राऽनृषयस्तेभ्यआनन्तर्यें। सूत्रे स्वार्थे ष्यञ्। बिदस्य गोत्रापत्यं बैदः अनन्तरोबैदिः। बाह्वादेराकृतिगणत्वादिञ्। पुत्रस्यापत्यं पौत्रः। दौहित्रः॥

गर्गादिभ्योयञ्।४।१।१०५॥

गोत्रइत्येव। गार्ग्यः। वात्स्यः॥

यञञोश्च।२।४।६४॥

---

१ बिद, ऊर्व, कश्यप, कुशिक, भरद्वाज, उपमन्यु, किलात, किन्दर्भ, विश्वानर, ऋष्टिषेण, ऋतभाग, हर्यश्व, प्रियक, आपस्तम्ब, कूचवार, शरद्वत, शुनक, धेनु, गोपवन, शिग्रु, बिन्दु, भाजक, भाजन, अश्वावतान, श्यामक, श्यामाक, श्यावलि, श्यापर्ण, हरित, किन्दास, वह्यस्क, अर्क, लूष, वध्योग, विष्णुवृद्ध, प्रतिबोध, रथीतर, रथन्तर, गविष्ठिर, निषाद, शबर, अलस' मठर, सृपाकु, मृदु, पुनर्भू, पुत्र, दुहितृ, ननान्दृ, परस्त्री, परशु च. इति बिदादिः॥

२ गर्ग, वत्स, वाजासे, संस्कृति, अज, व्याघ्रपात्, बिदभृत्, प्राचीनयोग, अगस्ति, पुलस्ति, चमस, रैभ, अग्निवेश्य, शङ्ख, शठ, शक, एक, धूम, अवट, मनस्, धनञ्जय, वृक्ष, विश्वावसु, जरमाण, लोहित, संशित, बभ्रु, वल्गु, मण्डु, गण्डु, शङ्कु, लिङ्ग, गुहलु, मनु, मङ्क्षु, अलिगु, जिगीषु, मनु, तन्तु, मनायी, सूनु, कथक, कत्थक, ऋक्ष, तृक्ष, तनु, तरुक्ष, तलुक्ष, तण्ड, वतण्ड, कपि, कत, कुरुकत, अनडुह्, कण्व, शकल, गोकक्ष, अगस्त्य, कुण्डिनी, यज्ञवल्क, पर्णवल्क, अभयजात, विरोहित, वृषगण, रहूगण, शण्डिल, चणक, चुलुक, मुद्गल, मुसल, जमदग्नि, पराशर, जतुकर्ण, महित, मन्त्रित, अश्मरथ, शर्कराक्ष, पूतिमाष, स्थूर, अररका, एरका, पिङ्गल, कृष्ण, गोलन्द, उलूक, तितिक्ष, भिषज्, भिष्णज्, भडित, भण्डित, दल्भ, चैकित, चिकित्सित, देवहू, इन्द्रहू, एकलू, पिप्पलू, बृहदग्नि, सुलाभिन्, उक्थ, कुटीगु, इति, गर्गादिः॥

गोत्रे यद्यञन्तमञन्तं च तदवयवयोरेतयोर्लुक् स्यात्तत्कृते बहुत्वे न तु स्त्रियाम् । गर्गाः । वत्साः । बिदाः । ऊर्वाः । तत्कृते इति किम् । प्रियगार्ग्याः । स्त्रियां तु गार्ग्यः स्त्रियः । गोत्रे किम् । द्वैप्याः । औत्साः । प्रवराध्यायप्रसिद्धमिह गोत्रम् । तेनेह न । पौत्राः । दौहित्राः ॥

मधुबभ्र्वोर्ब्राह्मणकौशिकयोः । ४ । १ । १०६ ॥

गोत्रे यञ् । माधव्यो ब्राह्मणः । माधवोऽन्यः । बाभ्रव्यः कौशिक ऋषिः । बाभ्रवोन्यः । बभ्रुशब्दस्य गर्गादिपाठात्सिद्धेपि नियमार्थमिदम् । गर्गादिपाठफलं तु लोहितादिकार्यार्थम् । बाभ्रव्यायणी ॥

कपिबोधादाङ्गिरसे । ४ । १ । १०७ ॥

गोत्रे यञ् स्यात् । काप्यः । बौध्यः । आङ्गिरसे किम् । कापेयः । बौधिः ॥

वतण्डाच्च । ४ । १ । १०८ ॥

आङ्गिरसइत्येव । वातण्ड्यः । अनाङ्गिरसे तु गर्गादौ शिवादौ च पाठाद्यञणौ । वातण्ड्यः । वातण्डः ॥

लुक् स्त्रियाम् । ४ । १ । १०९ ॥

वतण्डाच्चेति विहितस्य लुक् स्यात् स्त्रियाम् । शार्ङ्गरवादित्वात् ङीन् । वतण्डी । अनाङ्गिरसे तु वातण्ड्यायनी । लोहितादित्वात् ष्फः । अणि तु वातण्डी । ऋषित्वाद्वक्ष्यमाणः ष्यङ् न ॥

अश्वादिभ्यः फञ् । ४ । १ । ११० ॥

गोत्रे । आश्वायनः ॥ पुंसि जाते ॥ * ॥ पुंसीति तु प्रकृतिविशेषणम् ।

---

१ अश्व, अश्मन्, शङ्ख, शूद्रक, बिद, पुट, रोहिण, खर्जूर, पिञ्जूल, भडिल, भण्डिल, भडित, भण्डित, प्रहृत, रामोद, ग्रीवाकाश, काण, गोलाङ्क, अर्क, स्वन, वन, पाद, चक्र, कुल, पूल श्रविष्ठा, वीक्ष, पविन्द, पवित्र, गोमिन्, श्याम, धूम, धूम्र, वाग्मिन्, विश्वानर, कुट, शपात्रेये जन, जड, खड, ग्रीष्म, अर्ह, केत, विशय, विशाल, गिरि, चपल, चुप, दास, वैल्प, प्राच, आनु, डुह्य, पुंसिजाते अर्जुन, सुमनस्, दुर्मनस्, मन, क्षान्त, ध्वन, आत्रेयभारद्वाजे, भरद्वाजात्रेये, उत्स-आहव, कितव, शिव, खदिर, इत्यश्वादिः ॥

जातस्य गोत्रापत्यं जातायनः । पुंसीति किम् । जातायाअपत्यं जातेयः ॥

भर्गात्त्रैगर्ते।४।१।१११॥

गोत्रे फञ् । भार्गायणस्त्रैगर्त्तः । भार्गिरन्यः ॥

शिवादिभ्योऽण्।४।१।११२॥

गोत्रइति निवृत्तम् । शिवस्यापत्यं शैवः । गाङ्गः । पक्षे तिकादित्वात् फिञ् । गाङ्गायनिः । शुभ्रादित्वाड्ढक् । गाङ्गेयः ।

अवृद्धाभ्योनदीमानुषीभ्यस्तन्नामिकाभ्यः।४।१।११३॥

अवृद्धेभ्योनदीमानुषीनामभ्योऽण् स्यात् । ढकोपवाद । यामुनः । नार्मदः । चिन्तितायाअपत्यं चैन्तितः । अवृद्धेभ्यः किम् । वासवदत्तेयः । नदीत्यादि किम् । वैनतेयः । तन्नामिकाभ्यः किम् । शोभनाया अपत्यं शौभनेयः ॥

ऋष्यन्धकवृष्णिकुरुभ्यश्च।४।१।११४॥

ऋषयोमन्त्रद्रष्टारः । वासिष्ठः । वैश्वामित्रः । अन्धकेभ्यः । श्वाफल्कः । वृष्णिभ्यः। वासुदेवः । आनिरुद्धः। शौरिरिति तु बाह्वादित्वादिञ्। कुरुभ्यः । नाकुलः । साहदेवः । इञएवायमपवादोमध्येपवादन्यायात् । अत्रिशब्दात्तु परत्वाड्ढक् । आत्रेयः ॥

---

१ शिव, प्रोष्ठि, प्रोष्टिक, चण्ड, जम्भ, भूरि, दण्ड, कठार, ककुभ, अम, अनभिम्लान, कोहित, सुख, सन्धि, मुनि, ककुत्स्थ, कहोड, कोहड, कहूयय, कहय, रोधक, पिञ्जल, खञ्जन, वतण्ड, तृण, कर्ण, क्षीर, ह्रद, जलह्रद, परिल, पिष्ट, हैहय, गोपिका, कपालिका, जटिलिका, बधिरिका, मञ्जिष्ठा, वृष्णिक, खञ्जार, खञ्जाल, रेख, लेख, रिख, आलेखन, विश्रवण, रवण, वर्तनाक्ष, ग्रीवाक्ष, पिटक, ऋक्षाक, नभाक. ऊर्णनाभ, जरत्कारु, पुरोहितिका, सुरोहिका, आर्यश्वेत, सुपिष्ट, मसुर, कर्ण, मयूरकर्ण, खदूरक, तक्षन्, ऋष्टिषेण, गङ्गा, विपाश, यस्क, लह्य, द्रुह्य, अयस्थूण, तृणकर्ण, पर्ण, भलन्दन, विरूपाक्ष, भूमि, इला, सपत्नी, द्व्यचोनद्याः त्रिवेणी, त्रिवणं च । इति शिवादिः ॥

मातुरुत्संख्यासंभद्रपूर्वायाः । ४ । १ । ११५ ॥

संख्यादिपूर्वस्य मातृशब्दस्योदादेशः स्यादण्प्रत्ययश्च । द्वैमातुरः । षाण्मातुरः । सांमातुरः । भाद्रमातुरः । आदेशार्थं वचनं प्रत्ययस्तूत्सर्गेण सिद्धः । स्त्रीलिङ्गनिर्देशोर्थापेक्षः । तेन धान्यमातुर्न । संख्येति किम् । सौमात्रः । शुभ्रादित्वाद् वैमात्रेयः ॥

कन्यायाः कनीन च । ४ । १ । ११६ ॥

ढकोपवादोऽण् तत्सन्नियोगेन कनीनादेशश्च । कानीनोव्यासः कर्णश्च । अनूढाया एवापत्यमित्यर्थः ॥

विकर्णशुङ्गच्छगलाद्वत्सभरद्वाजात्रिषु । ४ । १ । ११७ ॥

अपत्येऽण् । वैकर्णोवात्स्यः । वैकर्णिरन्यः । शौङ्गोभारद्वाजः । शौङ्गिरन्यः । छागलआत्रेयः । छागलिरन्यः । के चित्तु शुङ्गेत्याबन्तं पठन्ति तेषां ढक् प्रत्युदाहरणम् । शौङ्गेयः ॥

पीलाया वा । ४ । १ । ११८ ॥

तन्नामिकाणं बाधित्वा द्व्यचइति ढकि प्राप्ते पक्षेऽण् विधीयते । पीलाया अपत्यं पैलः । पैलेयः ॥

ढक् च मण्डूकात् । ४ । १ । ११९ ॥

चादण् पक्षे इञ् । माण्डूकेयः । माण्डूकः । माण्डूकिः ॥

स्त्रीभ्यो ढक् । ४ । १ । १२० ॥

स्त्रीप्रत्ययान्तेभ्यो ढक् स्यात् वैनतेयः । बाह्वादित्वात् सौमित्रिः । शिवादित्वात्सापत्नः ॥

द्व्यचः । ४ । १ । १२१ ॥

द्व्यचः स्त्रीप्रत्ययान्तादपत्ये ढक् । तन्नामिकाऽणोपवादः । दात्तेयः । पार्थइत्यत्र तु तस्येदमित्यण् ॥

इतश्चाऽनिञः।४।१।१२२॥

इकारान्ताद् द्व्यचोऽपत्ये ढक् स्यात् न त्विञन्तात्। दौलेयः। नैधेयः।

शुभ्रादिभ्यश्च।४।१।१२३॥

ढक् स्यात्। शुभ्रस्यापत्यं शौभ्रेयः॥

विकर्णकुषितकात्काश्यपे।४।१।१२४॥

अपत्ये ढक्। वैकर्णेयः। कौषीतकेयः। अन्यो वैकर्णिः। कौषीतकिः।

भ्रुवोवुक् च।४।१।१२५॥

चात् ढक्। भ्रौवेयः॥

प्रवाहणस्य ढे।७।३।२९॥

प्रवाहणशब्दस्योत्तरपदस्याऽचामादेरचोवृद्धिः पूर्वपदस्य तु वा ढे परे। प्रवाहणस्यापत्यं प्रावाहणेयः। प्रवाहणेयः॥

तत्प्रत्ययस्य च।७।३।२०॥

ढान्तस्य प्रवाहणस्योत्तरपदस्यादेरचोवृद्धिः पूर्वपदस्य तु वा। प्रवाहणेयस्यापत्यं प्रावाहणेयिः। प्रवाहणेयिः। बाह्यतद्धितनिमित्ता वृद्धिर्ढाश्रयेणविकल्पेन बाधितुं न शक्यतइति सूत्रारम्भः॥

कल्याण्यादीनामिनङ्।४।१।१२६॥

---

१ शुभ्र, विष्ट, पुर, ब्रह्मकृत, शतद्वार, शलाथल, शलाकाभ्र, लेखाभ्र, विकास, रोहिणी रुक्मिणी, धर्मिणी, दिश्, शालूक, अजवस्ति, शकन्धि, विमातृ, विधवा, शुक, विश्, देवतर, शकुनि, शुक्र, उग्र, शबल, बन्धकी, सुकण्डु, विश्र, अतिथि, गोदन्त, कुशाम्ब, मकष्टु; शान्ता, हर, यवष्टु, रिक, सुनामन्, लक्षणश्यामयोर्वासिष्ठे, गोधा, कृकलास, अणीव, प्रवाहण, भरत, भरम,वृकण्डु. कर्पूर, इतर, अन्यतर, आलीढ, सुदत्र, सुदक्ष, सुवक्षस्, सुदाकन्, कद्रु, तुदव, अशाय, कुमारिका, कुठारिका, किशोरिका, अम्बिका, जिह्माशिन, परिधि, वायुदत्त, शकल, शलाथा, स्वध्वर, कुवेरिका, अशोका, गन्धपिङ्गला, खडोन्मत्ता, अनुदृष्टिन्, जरतिन्, बलीवर्दिन्, विग्र, बीज, जीव, श्वन्, अश्मन्, अश्व, इति शुभ्रादिराकृतिगणः॥

२ कल्याणी, सुभगा, बन्धकी, अनुदृष्टि. अनुसृति, जरती, बली, बद्री, ज्येष्ठा, कनिष्ठा, मध्यमा, परस्त्री, इति कल्याण्यादिः॥

एषामिनङादेशः स्यात् ढक् च। काल्याणिनेयः। बान्धकिनेयः॥

कुलटाया वा। ४। १। १२७॥

इनङ्मात्रं विकल्प्यते ढक् तु नित्यः पूर्वेणैव। कौलटिनेयः। कौलटेयः। सती भिक्षुक्यत्र कुलटा। या तु व्यभिचारार्थं कुलान्यटति तस्याः क्षुद्राभ्यो वेति पक्षे ढ्रक् कौलटेरः॥

ह्रद्भगसिन्ध्वन्ते पूर्वपदस्य च। ७। ३। १९॥

हृदाद्यन्ते पूर्वोत्तरपदयोरचामादेरचो वृद्धिर्ञिति णिति किति च। सुहृदोऽपत्यं सौहार्दः। सुभगाया अपत्यं सौभागिनेयः। सक्तुप्रधानाः सिन्धवः सक्तुसिन्धवः तेषु भवः साक्तुसैन्धवः॥

चटकाया ऐरक्। ४। १। १२८॥

चटकस्येति वाच्यम्॥ * ॥ लिङ्गविशिष्टपरिभाषया स्त्रिया अपि। चटकस्य चटकाया वा अपत्यं चाटकैरः। स्त्रियामपत्ये लुग्वक्तव्यः॥ तयोरेव स्त्र्यपत्यं चटका। अजादित्वाट्टाप्॥

गोधाया ढ्रक्। ४। १। १२९॥

गौधेरः। शुभ्रादित्वात्पक्षे ढक्। गौधेयः॥

आरगुदीचाम्। ४। १। १३०॥

गौधारः। रका सिद्धे आकारोच्चारणमन्यतो विधानार्थम्। जडस्यापत्यं जाडारः। पण्डस्यापत्यं पाण्डारः॥

क्षुद्राभ्यो वा। ४। १। १३१॥

अङ्गहीनाः शीलहीनाश्च क्षुद्रास्ताभ्यो वा ढ्रक्। पक्षे ढक्। काणेरः। काणेयः। दासेरः। दासेयः॥

पितृष्वसुश्छण्। ४। १। १३२॥

अणोऽपवादः। पैतृष्वस्रीयः॥

ढकि लोपः।४।१।१३३॥

पितृष्वसुरन्तलोपः स्याड्ढकि। अतएव ज्ञापकात् ढक्। पैतृष्वसेयः॥

मातृष्वसुश्च।४।१।१३४॥

पितृष्वसुर्यदुक्तं तदस्यापि स्यात्। मातृष्वस्रीयः। मातृष्वसेयः॥

चतुष्पाद्भ्यो ढञ्।४।१।१३५॥

ढे लोपोऽकद्र्वाः।६।४।१४७॥

कद्रूभिन्नस्योवर्णान्तस्य भस्य लोपः स्यात् ढे परे। कामण्डलेयः। कमण्डलुशब्दश्चतुष्पाज्जातिविशेषे॥

गृष्ट्यादिभ्यश्च[1]।४।१।१३६॥

एभ्यो ढञ् स्यात्। अण्ढकोरपवादः। गार्ष्टेयः। मित्रयोरपत्यम्। ऋष्यणि प्राप्ते ढञ्॥

केकयमित्रयुप्रलयानां यादेरियः।७।३।२॥

एषां यकारादेरिय् आदेशः स्यात् ञिति णिति किति च तद्धिते परे। इति इयादेशे प्राप्ते॥

दाण्डिनायनहास्तिनायनाथर्वणिकजैह्माशिनेयवाशिनायनिभ्रौणहत्यधैवत्यसारवैक्ष्वाकमैत्रेयहिरण्मयानि।६।४।१७४॥

एतानि निपात्यन्ते। इति युलोपः। मैत्रेयः। मैत्रेयौ॥

यस्कादिभ्यो गोत्रे[2]।२।४।६३॥

---

१ गृष्टि, हृष्टि, हलि, बलि, विश्रि, कुद्रि, अजबस्ति, मित्रयु, इति गृष्ट्यादिः॥

२ यस्क, लुह्य, द्रुह्य, अयःस्थूण, तृणकर्ण, सदामत्त, कम्बल, हार, बहिर्योग, कर्णाढक, पर्णाढक, पिण्डीजङ्घ, बकसक्थ, विश्रि, अजबस्त, कुद्रि, मित्रयु, रक्षोमुख, जङ्घारथ, उत्कास, कटुक, मन्थक, पुष्करसद्, विषपुट, उपरिमेखल, क्रोष्टुमान, क्रोष्टुपाद, क्रोष्टुमाय, शीर्षमाय, खरप, पदक, वर्षुक, भलन्दन, भडिल, भण्डिल, भडित, भण्डित, इति यस्कादिः॥

एभ्योपत्यप्रत्ययस्य लुक् स्यात्तत्कृते बहुत्वे न तु स्त्रियाम्।मित्रयवः।

अत्रिभृगुकुत्सवसिष्ठगोतमाङ्गिरोभ्यश्च।२।४।६५

एभ्योगोत्रप्रत्ययस्य लुक् स्यात् तत्कृते बहुत्वे न तु स्त्रियाम् । अत्रयः। भृगवः। कुत्साः। वसिष्ठाः। गोतमाः। अङ्गिरसः॥

बह्वच इञः प्राच्यभरतेषु।२।४।६६॥

बह्वचः परोयइञ् प्राच्यगोत्रे भरतगोत्रे च वर्तमानस्तस्य लुक् स्यात्। पन्नागाराः। युधिष्ठिराः॥

न गोपवनादिभ्यः।२।४।६७॥

एभ्योगोत्रप्रत्ययस्य लुक् न स्यात्। बिदाद्यन्तर्गणोयम्[1]। गौपवनाः। शैग्रवाः॥

तिककितवादिभ्योद्वन्द्वे।२।४।६८॥

एभ्योगोत्रप्रत्ययस्य बहुत्वे लुक् स्यात् द्वन्द्वे। तैकायनश्च कैतवायनश्च। तिकादिभ्यः फिञ् तस्य लुक् तिककितवाः[2]॥

उपकादिभ्योऽन्यतरस्यामद्वन्द्वे।२।४।६९॥

एभ्योगोत्रप्रत्ययस्य बहुत्वे लुग्वा स्यात् द्वन्द्वे चाद्वन्द्वेच।औपकायनाश्च लामकायनाश्च।नडादिभ्यः फक् । तस्य लुक् । उपकलमकाः

---

१ अयं गणः एकादशाधिकद्विशततमे २११ पत्रे द्रष्टव्यः॥ स च हरितादिभ्यः प्रागेव॥

२ तिककितवाः,वङ्खरभण्डीरथाः,उपकलमकाः,पफकनरकाः,बकनखगुदपरिणद्धाः,उब्जककुभाः,लङ्कशान्तमुखाः,उत्तरशलङ्कटाः,कृष्णाजिनकृष्णसुन्दराः,भ्रष्टककपिष्ठलाः,अग्निवेशदशेरकाः, इति तिककितवादिः॥

३ उपक, लमक, भ्राष्ट्रक, कपिष्ठल, कृष्णाजिन, कृष्णसुन्दर, चूडारक, आडारक, गडुक, उदङ्क, सुधायुक, अबन्धक, पिङ्गलक, पिष्ट, सुपिष्ट, मयूरकर्ण, खरीजङ्घ, शलाथल, पतञ्जल पदञ्चल, कण्ठेरणि, कुषीतक, काशकृत्स्न, निदाघ, कलशीकण्ठ, दामकण्ठ, कृष्णपिङ्गल, कर्णक, पर्णक, जटिरक, बधिरक, जन्तुक, अनुलोम, अनुपद, प्रतिलोम, अपजग्ध, प्रतान, अनभिहित, कमक, वटारक, लेखाभ्र, कामन्दक, पिञ्जूलक, वर्णक, मसूरकर्ण, मदाघ, कवन्तक, कमन्तक, कदामन्त, दामकण्ठ, इति उपकादिः।

औपकायनलामकायनाः। भ्राष्टककपिष्ठलाः। भ्राष्ट्रकिकापिष्ठलयः। लमकाः। लामकायनाः॥

आगस्त्यकौण्डिन्ययोरगस्तिकुण्डिनच्।२।४।७०॥

एतयोरवयवस्य गोत्रप्रत्ययस्याऽणोयञश्च बहुषु लुक् स्यादवशिष्टस्य प्रकृतिभागस्य यथासंख्यमगस्ति, कुण्डिनच् एतावादेशौ स्तः। अगस्तयः कुण्डिनाः॥

राजश्वशुराद्यत्।४।१।१३७॥

राज्ञोजाताववेति वाच्यम॥

ये चाऽभावकर्मणोः।६।४।१६८॥

यादौ तद्धिते परेऽन्प्रकृत्या स्यान्न तु भावकर्मणोः। राजन्यः। श्वशुर्यः। जातिग्रहणाच्छूद्रादावुत्पन्नोराजनः॥

अन्।६।४।१६७॥

अणि अन्प्रकृत्या स्यादिति टिलोपोन। अभावकर्मणोः किम्। राज्ञः कर्म भावोवा राज्यम्॥

संयोगादिश्च।६।४।१६६॥

इन्प्रकृत्या स्यादणि परे। चक्रिणोपत्यं चाक्रिणः॥

न मपूर्वोऽपत्येऽवर्मणः।६।४।१७०॥

मपूर्वोऽन्प्रकृत्या न स्यादपत्येऽणि। भाद्रसामः। मपूर्वः किम्। सौत्वनः। अपत्ये किम्। चर्मणा परिवृतश्चार्मणोरथः। अवर्मणः किम्। चक्रवर्मणोपत्यं चाक्रवर्मणः॥ वा हितनाम्नइति वाच्यम्॥*॥ हितनाम्नोपत्यं हैतनामः हैतनामनः॥

ब्राह्मोऽजातौ।६।४।१७१॥

योगविभागोत्र कर्तव्यः। ब्राह्मइति निपात्यते अनपत्येऽणि। ब्राह्मं हविः।

ततोजातौ । अपत्ये जातावणि ब्रह्मणष्टिलोपोन स्यात् । ब्रह्मणो पत्यं ब्राह्मणः। अपत्ये किम् । ब्राह्मी औषधिः ॥

औक्षमनपत्ये । ६ । ४ । १७३ ॥

अणि टिलोपोनिपात्यते । औक्षं पदम् । अनपत्येकिम् । उक्ष्णोपत्य मौक्ष्णः ॥

षपूर्वहन्धृतराज्ञामणि । ६ । ४ । १३५ ॥

षपूर्वोयोऽन् तस्य हनादेश्च भस्यातोलोपोऽणि । औक्ष्णः । ताक्ष्णः । भ्रौणघ्नः । धृतराज्ञोपत्यं धार्तराज्ञः । षपूर्वेति किम् । साम्नोऽपत्यं सामनः । अणि किम् । ताक्षण्यः ॥

क्षत्राद् घः । ४ । १ । १३८ ॥

क्षत्रियः । जाताविल्येव । क्षात्रिरन्यः ॥

कुलात्खः । ४ । १ । १३९ ॥

कुलीनः । तदन्तादपि । उत्तरसूत्रेऽपूर्वपदादिति लिङ्गात् । आढ्यकुलीनः ॥

अपूर्वपदादन्यतरस्यां यड्ढकञौ । ४ । १ । १४० ॥

कुलादित्येव । पक्षे खः । कुल्यः । कौलेयकः । कुलीनः । पदग्रहणं किम् । बहुकुल्यः। बाहुकुलेयकः। बहुकुलीनः ॥

महाकुलादञ्खञौ । ४ । १ । १४१ ॥

अन्यतरस्यामित्यनुवर्तते । पक्षे खः । माहाकुलः । माहाकुलीनः । महाकुलीनः ॥

दुष्कुलाड्ढक् । ४ । १ । १४२ ।

पूर्ववत्पक्षे खः । दौष्कुलेयः । दुष्कुलीनः ॥

स्वसुश्छः । ४ । १ । १४३ ॥

स्वस्रीयः ॥

भ्रातुर्व्यच्च।४।१।१४४॥

चाच्छः। अणोऽपवादः। भ्रातृव्यः। भ्रात्रीयः॥

व्यन्त्सपत्ने।४।१।१४५॥

भ्रातुर्व्यन् स्यादपत्ये प्रकृतिप्रत्ययसमुदायेन शत्रौ वाच्ये। भ्रातृव्यः शत्रुः। पाप्मना भ्रातृव्येणेति तूपचारात्॥

रेवत्यादिभ्यष्ठक्।४।१।१४६॥

ठस्येकः।७।३।५०॥

अङ्गात्परस्य ठस्येकादेशः स्यात्। रैवतिकः॥

गोत्रस्त्रियाः कुत्सने ण च।४।१।१४७॥

गोत्रं या स्त्री तद्वाचकाच्छब्दात् णठकौ स्तः कुत्सायाम्। सामर्थ्याद्यूनि। गार्ग्या अपत्यं गार्गो गार्गिको वा जाल्मः॥ भस्याढे तद्धिते इति पुंवद्भावाद्गार्ग्यशब्दाण्णठकौ। यस्येति लोपः। आपत्यस्येति यलोपः॥

वृद्धाट्ठक् सौवीरेषु बहुलम्।४।१।१४८॥

सुवीरदेशोद्भवाः सौवीराः। वृद्धात्सौवीरगोत्राद्यूनि बहुलं ठक् स्यात् कुत्सायाम्। भागवित्तेर्भागवित्तिकः। पक्षे फक्। भागवित्तायनः॥

फेश्छ च।४।१।१४९॥

फिञन्तात्सौवीरगोत्रादपत्ये छः ठक् च कुत्सने गम्ये। यमुन्दस्यापत्यं यामुन्दायनिः। तिकादित्वात् फिञ्। तस्यापत्यं यामुन्दायनीयः। यामुन्दायनिकः। कुत्सने किम्। यामुन्दायनिः औत्सर्गिकस्याणोण्यक्षत्रियेति लुक्। सौवीरेति किम्। तैकायनिः॥

फाण्टाहृतिमिमताभ्यां णफिञौ।४।१।१५०॥

---

१ रेवती, अश्वपाली, मणिपाली, द्वारपाली, वृकवञ्चिन्, वृकबन्धु, वृकग्राह, दण्डग्राह, कर्णग्राह, ककुदाक्ष, चामरग्राह, कुक्कुटाक्ष, इति रेवत्यादिः॥

सौवीरेषु । नेह यथासंख्यमल्पाच्तरस्य परनिपाताल्लिङ्गादिति वृत्तिकारः । भाष्ये तु यथासंख्यमेवेति स्थितम् । फाण्टाहृतः । फाण्टाहृतायनिः । मैमतः । मैमतायनिः ॥

कुर्वादिभ्योण्यः । ४ । १ । १५१ ॥

अपत्ये । कौरव्याब्राह्मणाः । वावदूक्याः ॥ सम्राजः क्षत्रिये ॥ * ॥ साम्राज्यः । साम्राजोन्यः ॥

सेनान्तलक्षणकारिभ्यश्च । ४ । १ । १५२ ॥

एभ्योण्यः । एति संज्ञायामिति सस्य षः । हारिषेण्यः । लाक्षण्यः । कारिः शिल्पी तस्मात् तान्तुवाय्यः । कौम्भकार्यः । नापित्यः ॥

उदीचामिञ् । ४ । १ । १५३ ॥

हारिषेणिः । लाक्षणिः । तान्तुवायिः । कौम्भकारिः । नापितात्तु परत्वात् फिञेव । नापितायनिः ॥ तक्ष्णोऽणउपसंख्यानम् ॥ * ॥ ताक्ष्णः । पक्षे ताक्षण्यः ॥

तिकादिभ्यः फिञ् । ४ । १ । १५४ ॥

तैकायनिः ॥

कौशल्यकार्माार्याभ्यां च । ४ । १ । १५५ ॥

---

१ कुरु, गर्गर, मङ्गुष, अजमार, रथकार, वावदूक, सम्राजः क्षत्रिये, कवि, मति, कापिञ्जलादि, वाक्, वामरथ, पितृमत्, इन्द्रजाली, एजि, वातकि, दामोष्णीकी, गणकारि, कैशोरि, कुट, शालका, मुर, पुर, एडका, शुभ्र, अभ्र, दर्भ, केशिनी, वेना, छन्दसि, शूर्पणाय, शावनाय, श्यावरथ, शावपुत्र, सत्यङ्कार, वडभीकार, पथिकार, मूढशकन्धु, शंकु, शाक, शाकिन्, श्यालीन, कर्तृ, हर्तृ, इन, पिण्डी, तक्षन्, वामरथस्य कण्वादिवत्स्वरवर्जम्, इति कुर्वादिः ॥

२ तिक कितव, संज्ञा, वाला, शिखा, उरस्, शाट्य, सैन्धव, यमुन्द, रूप्य, ग्राम्य, नील, अमित्र, गोकक्ष, कुरु, देवरथ, तैतिल, औरस, कौरव्य, भौरिकि, भौलिकि, मौलिकि, चौपत, चैटयत, शीकयत, क्षैतयत, ध्वानवत्, चन्द्रमस्, शुभ, गङ्गा, वरेण्य, सुयामन्, आरब्ध, वाह्यक, खल्प, वृष, लोमक, उदन्य, यज्ञ, इति तिकादिः ॥

३ कौशल्यशब्दे दन्त्यपाठोपीति केचित् ॥

अपत्ये फिञ्। इञोपवादः॥ परमप्रकृतेरेवायमिष्यते॥ *॥ प्रत्ययसंनियोगेन प्रकृतिरूपं निपात्यते। कुशलस्याऽपत्यं कौशल्यायनिः। कर्मारस्यापत्यं कार्मार्यायणिः॥ छागवृषयोरपि॥ *॥ छाग्यायनिः। वार्ष्यायणिः॥

अणो द्व्यचः। ४। १। १५६॥

अपत्ये फिञ्। इञोपवादः। कार्त्रायणिः। अण इति किम्। दाक्षायणः। द्व्यचः किम्। औपगविः॥ त्यदादीनां फिञ् वा वाच्यः॥*॥ त्यादायनिः। त्यादः॥

उदीचां वृद्धादगोत्रात्। ४। १। १५७॥

आम्रगुप्तायनिः। प्राचां तु। आम्रगुप्तिः। वृद्धात्किम्। दाक्षिः। अगोत्रात्किम्। औपगविः॥

वाकिनादीनां कुक् च। ४। १। १५८॥

अपत्ये फिञ् वा। वाकिनस्यापत्यं वाकिनकायनिः। वाकिनिः॥

पुत्रान्तादन्यतरस्याम्। ४। १। १५९॥

अस्माद्वा फिञ् सिद्धस्तस्मिन्परे पुत्रान्तस्य वा कुक् विधीयते। गार्गीपुत्रकायणिः। गार्गीपुत्रायणिः। गार्गीपुत्रिः॥

प्राचामवृद्धात्फिन्बहुलम्। ४। १। १६०॥

ग्लुचुकायनिः॥

मनोर्जातावञ्यतौ षुक् च। ४। १। १६१॥

समुदायार्थो जातिः। मानुषः। मनुष्यः॥

जनपदशब्दात्क्षत्रियादञ्। ४। १। १६८॥

जनपदक्षत्रिययोर्वाचकादञ् स्यादपत्ये। दाण्डिनायनेतिसूत्रे निपातनाट्टिलोपः। ऐक्ष्वाकः। ऐक्ष्वाकौ॥ क्षत्रियसमानशब्दाज्जनपदात्तस्य

१ वाकिन, गौधेर, कार्कश, काक, लङ्का, चर्मिवर्मिणो नलोपश्च, इति वाकिनादिः॥

राजन्यपत्यवत् ॥ * ॥ तद्राजमाचक्षाणस्तद्राजइत्यन्वर्थसंज्ञासामर्थ्यात्। पञ्चालानां राजा पाञ्चालः॥ पूरोरण् वक्तव्यः ॥*॥ पौरवः॥ पाण्डोर्ड्यण्॥ ॥ * ॥ पाण्ड्यः ॥

साल्वेयगान्धारिभ्यां च।४।१।१६९॥

आभ्यामपत्येऽञ्। वृद्धेदिति ञ्यङोपवादः। साल्वेयः। गान्धारः। तस्य राजन्यप्येवम् ॥

द्व्यञ्मगधकलिङ्गसूरमसादण्।४।१।१७०॥

अञोपवादः। द्व्यच्। आङ्गः। वाङ्गः। सौह्मः। मागधः। कालिङ्गः। सौरमसः। तस्य राजन्येप्येवम् ॥

वृद्धेत्कोसलाजादाञ् ञ्यङ्।४।१।१७१॥

वृद्धात्। आम्बष्ठ्यः। सौवीर्यः। इत्। आवन्त्यः कौसल्यः। अजादस्यापत्यं आजाद्यः ॥

कुरुनादिभ्योण्यः।४।१।१७२॥

कौरव्यः। नैषध्यः। सनैषधस्यार्थपतेरित्यादौ तु शैषिकोऽण् ॥

साल्वावयवप्रत्यग्रथकलकूटाश्मकादिञ्।४।१।१७३॥

साल्वोजनपदस्तदवयवाउदुम्बरादयस्तेभ्यः प्रत्यग्रथादिभ्यस्त्रिभ्यश्च इञ्। अञोपवादः औदुम्बरिः।प्रात्यग्रथिः। कालकूटिः। आश्मकिः। राजन्यप्येवम् ॥

ते तद्राजाः।४।१।१७४॥

अञादयएतत्संज्ञाः स्युः ॥

तद्राजस्य बहुषु तेनैवाऽस्त्रियाम्।२।४।६२॥

बहुष्वर्थेषु तद्राजस्य लुक् स्यात्तदर्थकृते बहुत्वे न तु स्त्रियाम्।

इक्ष्वाकवः । पञ्चाला इत्यादि । कथं तर्हि कौरव्याः पशवः, तस्यामेव रघोः पाण्ड्या इति च । कौरव्य पाण्ड्ये च साधवइति समाधेयम् । रघूणामन्वयं वक्ष्ये, निरुध्यमाना यदुभिः कथंचिदिति तु रघुयदुशब्दयोस्तदपत्ये लक्षणया ॥

कम्बोजाल्लुक् ।४।१।१७५॥

अस्मात्तद्राजस्य लुक् । कम्बोजः । कम्बोजौ ॥ कम्बोजादिभ्यइति वक्तव्यम् ॥ * ॥ चोलः । शकः । द्व्यञ्लक्षणस्याणोलुक् । केरलः । यवनः । अञोलुक् । कम्बोजाः समरे इति पाठः सुगमः । दीर्घपाठे तु कम्बोजोभिजनोयेषामित्यर्थः । सिन्धुतक्षशिलादिभ्योणञावित्यण् ॥

स्त्रियामवन्तिकुन्तिकुरुभ्यश्च ।४।१।१७६॥

तद्राजस्य लुक् स्यात् । अवन्ती । कुन्ती । कुरूः ॥

अतश्च ।४।१।१७७॥

तद्राजस्याकारस्य स्त्रियां लुक् स्यात् । शूरसेनी । मद्री । कथं माद्री सुताविति । ह्रस्वएव पाठइति हरदत्तः । भर्गादित्वं वा कल्प्यम् ॥

न प्राच्यभर्गादियौधेयादिभ्यः ।४।१।१७८॥

एभ्यस्तद्राजस्य न लुक् । पाञ्चाली । वैदर्भी । आङ्गी । वाङ्गी । मागधी । एते प्राच्याः । भार्गी । कारूशी । कैकयी । केकयीत्यत्र तु जन्यजनकभावलक्षणे पुंयोगे ङीष् । युधा, शुक्रा आभ्यां द्व्यच इति ढक् । ततः स्वार्थे पर्श्वादियौधेयादिभ्योऽणञावित्यञ् । शार्ङ्गरवाद्यञइति ङीन् । अतश्चेति लुकि तु ढगन्तत्वात् ङीप्युदात्तनिवृत्तिस्वरः स्यात् । यौधेयी । शौक्रेयी ॥

---

१ कम्बोज, चोल, केरल, शक, यवन, इति कम्बोजादिः ॥

२ भर्ग, करूश, केकय, कश्मीर, साल्व, सुस्थाल, उरस्, कौरव्य, इति भर्गादिः ॥

३ यौधेय, शौक्रेय, शौभ्रेय, ज्याबाणेय, धौर्तेय, धार्तेय, त्रिगर्त, भरत, उशीनर, इति यौधेयादिः ॥

अणिञोरनार्षयोर्गुरूपोत्तमयोः ष्यङ् गोत्रे । ४ । । १ । ७८ ॥

त्र्यादीनामन्त्यमुत्तमं तस्य समीपमुपोत्तमं। गोत्रे यावणिञौ विहिताव नार्षौ तदन्तयोर्गुरूपोत्तमयोः प्रातिपदिकयोः स्त्रियां ष्यङादेशः स्यात् । निर्दिश्यमानस्यादेशा भवन्तीत्यणिञोरेव । षङावितौ । यङश्चाप् । कुमुद गन्धेरपत्यं स्त्री कौमुदगन्ध्या । वाराह्या । अनार्षयोः किम् । वासिष्ठी । वैश्वामित्री । गुरूपोत्तमयोः किम् । औपगवी । जातिलक्षणो ङीष् । गोत्रे किम् । अहिच्छत्रे जाता आहिच्छत्री ॥

गोत्रावयवात् । ४ । १ । ७९ ॥

गोत्रावयवा गोत्राभिमताः कुलाख्यास्ततो गोत्रे विहितयोरणिञोः स्त्रियां ष्यङादेशः स्यादगुरूपोत्तमार्थ मारम्भः । पौणिक्या । भौणिक्या ॥

क्रौड्यादिभ्यश्च । ४ । १ । ८० ॥

स्त्रियां ष्यङ् प्रत्ययः स्यात् । अगुरूपोत्तमार्थोऽनणिञर्थश्चारम्भः । क्रौड्या । व्याड्या ॥ सूत युवत्याम ॥ * ॥ सूत्या ॥ भोजक्षत्रिये ॥ * ॥ भोज्या ॥

दैवयज्ञिशौचिवृक्षिसात्यमुग्रिकाण्ठेविद्धिभ्योऽन्यतरस्याम् । ४ । १ । ८१ ॥

एभ्यश्चतुर्भ्यः ष्यङ्वा। अगोत्रार्थमिदं गोत्रेपि परत्वात्प्रवर्तते । पक्षे इतो मनुष्येति ङीष् । दैवयज्ञ्या । दैवयज्ञी ॥

इत्यपत्याधिकारः ॥

---

१ क्रौडि, लाडि, व्याडि, आ, आपिशलि, आपक्षिति, चौपयत, चैटयत, सैकयत, बैल्वयत, सौधातकि, सूतयुवत्याम , भोजक्षत्रिये, यौतकि, कौटि, भौरिकि, भौलिकि, शाल्मलि, शालास्थलि, कापिष्ठलि, गौकक्ष्य, इति क्रौड्यादिः ॥

तेन रक्तं रागात् ।४।२।१॥

रज्यतेऽनेनेति रागः। कषायेण रक्तं वस्त्रं काषायम् । माञ्जिष्ठम् । रागात्किम् । देवदत्तेन रक्तं वस्त्रम् ॥

लाक्षारोचनाट्ठक् ।४।२।२॥

लाक्षिकः । रौचनिकः ॥ शकलकर्दमाभ्यामुपसंख्यानम् ॥ * ॥ शाकलिकः । कार्दमिकः । आभ्यामणपीति वृत्तिकारः । शाकलः । कार्दमः ॥ नील्याअन् ॥ * ॥ नील्या रक्तं नीलम् ॥ पीतात्कन् ॥ * ॥ पीतकम् ॥ हरिद्रामहारजनाभ्यामञ् ॥ * ॥ हारिद्रम् । माहारजनम् ॥

नक्षत्रेण युक्तः कालः ।४।२।३॥

पुष्येण युक्तं पौषमहः । पौषी रात्रिः॥

लुबविशेषे ।४।२।४॥

पूर्वेण विहितस्य लुप्स्यात् षष्टिदण्डात्मकस्य कालस्यावान्तरविशेषश्चेन्न गम्यते । अद्य पुष्यः । कथं तर्हि पुष्ययुक्ता पौर्णमासी पौषीति । विभाषा फाल्गुनीश्रवणाकार्तिकीचैत्रीभ्यइति निर्देशेन पौर्णमास्यामयं लुब् नेति ज्ञापितत्वात् । श्रवणशब्दात्तु अतएव लुप् युक्तवद्भावाभावश्च । अबाधकान्यपि निपातनानि । श्रावणी ॥

संज्ञायां श्रवणाश्वत्थाभ्याम् ।४।२।५॥

विशेषार्थोयमारम्भः । श्रवणा रात्रिः । अश्वत्थोमुहूर्त्तः । संज्ञायां किम् । श्रावणी । आश्वत्थी ॥

द्वन्द्वाच्छः ।४।२।६॥

नक्षत्रद्वन्द्वाद्युक्ते काले छः स्यात् विशेषे सत्यसति च । तिष्यपुनर्वसवीयमहः । राधानुराधीया रात्रिः ॥

दृष्टं साम ।४।२।७॥

तेनेत्येव । वसिष्ठेन दृष्टं वासिष्ठं साम ॥ अस्मिन्नर्थेऽण् द्विद्वा वक्तव्यः ॥ * ॥ उशनसा दृष्टमौशनम् । औशनसम् ॥

कलेर्ढक्[1] । ४ । २ । ८ ॥

कलिना दृष्टं कालेयं साम ॥

वामदेवाड्ड्यड्ड्यौ । ४ । २ । ९ ॥

वामदेवेन दृष्टं साम वामदेव्यम् ॥

सिद्धे यस्येतिलोपेन किमर्थं ययतौ डितौ ।
ग्रहणं मातदर्थेभूद्वामदेव्यस्य नञ्स्वरे ॥ * ॥

परिवृतोरथः । ४ । २ । १० ॥

वस्त्रैः परिवृतोवास्त्रोरथः । रथः किम् । वस्त्रेण परिवृतः कायः । समन्ताद्वेष्टितः परिवृतउच्यते । तेनेह न । छात्रैः परिवृतोरथः ॥

पाण्डुकम्बलादिनिः । ४ । २ । ११ ॥

पाण्डुकम्बलेनपरिवृतः पाण्डुकम्बली । पाण्डुकम्बलशब्दोराजास्तरणवर्णकम्बलस्य वाचकः । मत्वर्थीयेनैव सिद्धे वचनमणोनिवृत्त्यर्थम् ॥

द्वैपवैयाघ्रादञ् । ४ । २ । १२ ॥

द्वीपिनोविकारोद्वैपम् । तेन परिवृतोद्वैपोरथः । एवं वैयाघ्रः ॥

कौमारापूर्ववचने । ४ । २ । १३ ॥

कौमारेत्यविभक्तिकोनिर्देशः । अपूर्वत्वे निपातनमिदम् । अपर्वपतिं कुमारीं पतिरुपपन्नः कौमारः पतिः । यद्वा । अपूर्वपतिः कुमारी पतिमुपपन्ना कौमारी भार्या ॥

तत्रोद्धृतममत्रेभ्यः । ४ । २ । १४ ॥

शरावउद्धृतः शारावओदनः । उद्धरतिरिहोद्धरणपूर्वके निधाने वर्तते । तेन सप्तमी । उद्धृत्य निहितइत्यर्थः ॥

---

१ कलेर्ढगिति वार्तिकं सूत्रेषु कैश्चित्त क्षिप्तम् ॥

स्थण्डिलाच्छयितरि व्रते।४।२।१५॥

तत्रेत्येव । समुदायेन चेद्व्रतं गम्यते । स्थण्डिले शेते स्थाण्डिलोभिक्षुः ॥

संस्कृतं भक्षाः।४।२।१६॥

सप्तम्यन्तादण् स्यात्संस्कृतेऽर्थे यत्संस्कृतं भक्षाश्चेत्ते स्युः । भ्राष्ट्रे संस्कृता भ्राष्ट्रायवाः । अष्टसु कपालेषु संस्कृतोऽष्टाकपालः पुरोडाशः ॥

शूलोखाद्यत्।४।२।१७॥

अणोपवादः । शूले संस्कृतं शूल्यं मांसम् । उखा पात्रविशेषः। तस्यां संस्कृतमुख्यम् ॥

दध्नष्ठक्।४।२।१८॥

दध्नि संस्कृतं दाधिकम ॥

उदश्वितोऽन्यतरस्याम्।४।२।१९॥

ठक् स्यात्पक्षेऽण् ॥

इसुसुक्तान्तात्कः।७।३।५१॥

इस् उस् उक् त एतदन्तात्परस्य ठस्य कः स्यात् । उदकेन श्वयति बर्धते इत्युदश्वित् । तत्र संस्कृतऔदश्वित्कः औदश्वितः । इसुसोः प्रतिपदोक्तयोर्ग्रहणान्नेह । आशिषा चरति आशिषिकः । उषा चरति औषिकः ॥ दोषउपसंख्यानम् ॥ * ॥ दोर्भ्यां चरति दौष्कः ॥

क्षीराड्ढञ्।४।२।२०॥

अत्र संस्कृतमित्येव संबध्यते न तु भक्षाइति । तेन यवाग्वामपि भवति। क्षैरेयी ॥

सास्मिन्पौर्णमासीति।४।२।२१॥

इतिशब्दात्संज्ञायामिति लभ्यते । पौषी पौर्णमासी अस्मिन् पौषो मासः ॥

आग्रहायण्यश्वत्थाट्ठक्। ४। २। २२॥

अग्रे हायनमस्याइति आग्रहायणी। प्रज्ञादेराकृतिगणत्वादण्। पूर्वपदात्संज्ञायामिति णत्वम्। आग्रहायणी पौर्णमासी अस्मिन् आग्रहायणिकोमासः। अश्वत्थेन युक्ता पौर्णमासी अश्वत्थः। निपातनात्पौर्णमास्यामपि लुक्। आश्वत्थिकः॥

विभाषा फाल्गुनीश्रवणाकार्तिकीचैत्रीभ्यः। ।४।२।२३॥

एभ्यष्ठग्वा पक्षेऽण्। फाल्गुनिकः फाल्गुनोमासः। श्रावणिकः। श्रावणः। कार्तिकिकः। कार्तिकः। चैत्रिकः। चैत्रः॥

सास्य देवता। ४। २। २४॥

इन्द्रोदेवताऽस्येति ऐन्द्रं हविः। पाशुपतम्। बार्हस्पतम्। त्यज्यमान द्रव्ये उद्देश्यविशेषोदेवता मन्त्रः स्तुत्या च। ऐन्द्रोमन्त्रः। आग्नेयोवै ब्राह्मणोदेवतयेति तु शैषिकेऽर्थे सर्वत्राग्नीतिढक्॥

कस्येत्। ४। २। २५॥

कशब्दस्य इदादेशः स्यात्प्रत्ययसन्नियोगेन। यस्येतिलोपात्परत्वादादिवृद्धिः। कोब्रह्मा देवताऽस्य कायं हविः। श्रीर्देवताऽस्य श्रायम्॥

शुक्राद्घन्। ४। २। २६॥

शुक्रियम्॥

अपोनप्त्रपान्नप्तृभ्यां घः। ४। २। २७॥

अपोनप्त्रियम्। अपान्नप्त्रियत्। अपोनपाम् अपान्नपाच्चदेवता। प्रत्ययसन्नियोगेन तूक्तं रूपं निपात्यते। अतएवापोनपाते अपान्नपाते नुब्रूहीति प्रैषः॥

छ च। ४। २। २८॥

योगविभागोयथासंख्यनिवृत्त्यर्थः । अपोनप्त्रीयम् । अपांनप्त्रीयम् ॥ शतरुद्राद्घश्च ॥ * ॥ चाच्छः । शतं रुद्रादेवता अस्य शतरुद्रियम्। शतरुद्रीयम । घच्छयोर्विधानसामर्थ्याद्द्विगोर्लुगनपत्ये इति न लुक् ॥

महेन्द्राद्घाणौ च।४।२।२९॥

चाच्छः। महेन्द्रियं हविः। माहेन्द्रम्। माहेन्द्रीयम् ॥

सोमाट्ट्यण्।४।२।३०॥

सौम्यम्। टित्वान् ङीप्। सौमी ऋक् ॥

वाय्वृतुपित्रुषसो यत्।४।२।३१॥

वायव्यम्। ऋतव्यम् ॥

रीङृतः।७।४।२७॥

अकृद्यकारेऽसार्वधातुके यकारे च्वौ च परे ऋदन्ताङ्गस्य रीङादेशः स्यात्। यस्येति च। पित्र्यम। उषस्यम् ॥

द्यावापृथिवीशुनासीरमरुत्वदग्नीषोमवास्तोष्पति गृहमेधाच्छ च।४।२।३२॥

चाद्यत्। द्यावापृथिवीयम्। द्यावापृथिव्यम्। शुनासीरीयम्। शुनासीर्यम् ॥

अग्नेर्ढक्।४।२।३३॥

आग्नेयम् ॥

कालेभ्योभववत्।४।२।३४॥

मासिकम्। प्रावृषेण्यम् ॥

महाराजप्रोष्ठपदाट्ठञ्।४।२।३५॥

माहाराजिकम्। प्रौष्ठपदिकम् ॥

देवताद्वन्द्वे च।७।३।२१॥

अत्र पूर्वोत्तरपदयोराद्यचोर्वृद्धिः स्यात् ञिति णिति किति च परे । आग्निमारुतम् ॥

नेन्द्रस्य परस्य । ७ । ३ । २२ ॥

परस्येन्द्रस्य वृद्धिर्न स्यात् । सौमेन्द्रः । परस्य किम् । ऐन्द्राग्नः ॥

दीर्घाच्च वरुणस्य । ७ । ३ । २३ ॥

दीर्घात्परस्य वरुणस्य न वृद्धिः । ऐन्द्रावरुणम् । दीर्घात्किम् । आग्निवारुणीमनड्वाहीमालभेत ॥ तदस्मिन्वर्ततइति नवयज्ञादिभ्यउपसंख्यानम् ॥*॥ नावयज्ञिकः कालः । पाकयज्ञिकः ॥ पूर्णमासादण् वक्तव्यः ॥*॥ पूर्णोमासोस्यां वर्तते इति पौर्णमासी तिथिः ॥

पितृव्यमातुलमातामहपितामहाः । ४ । २ । ३६ ॥

एते निपात्यन्ते ॥ पितुर्भ्रातरि व्यत् ॥ * ॥ पितुर्भ्राता पितृव्यः ॥ मातुर्डुलच् ॥ * ॥ मातुर्भ्राता मातुलः ॥ मातृपितृभ्यां पितरि डामहच् ॥*॥ मातुः पिता मातामहः । पितुः पिता पितामहः ॥ मातरि षिच्च ॥ *॥ मातामही । पितामही ॥ अवेर्दुग्धे सोढदूसमरीसचोवक्तव्याः ॥ * ॥ सकारपाठसामर्थ्यान्न षः । अविसोढम् । अविदूसम् । अविमरीसम् ॥ तिलान्निष्फलात्पिञ्जपेजौ ॥ * ॥ तिलपिञ्जः । तिलपेजः वन्ध्यस्तिलइत्यर्थः ॥ पिञ्जश्छन्दसि डिच्च ॥ * ॥ तिल्पिञ्जः ॥

तस्य समूहः । ४ । २ । ३७ ॥

काकानां समूहः काकम् । बाकम् ॥

भिक्षादिभ्योऽण् । ४ । २ । ३८ ॥

भिक्षाणां समूहोभैक्षम् । गर्भिणीनां समूहोगार्भिणम् । इह भस्याढे इति पुंवद्भावे कृते ॥

---

१ भिक्षा, गर्भिणी, क्षेत्र, करिष, अङ्गार, चर्मिन, धर्मिन, सहस्र, युवति, पदाति, पद्धति, अर्थवत्, दक्षिणा, भरत, विषय, श्रोत्र, इति भिक्षादिः ॥

इनण्यनपत्ये । ६ । ४ । १६४ ॥

अनपत्यार्थेऽणि परे इन् प्रकृत्या स्यात् । तेन नस्तद्धितइति टिलोपो न । युवतीनां समूहोयौवनम् । शत्रन्तादनुदात्तादेरञि यौवतम् ॥

गोत्रोक्षोष्ट्रोरभ्रराजराजन्यराजपुत्रवत्समनुष्याजाद्वुञ् । ४ । २ । ३९ ॥

एभ्यः समूहे वुञ् स्यात् । लौकिकमिह गोत्रं तच्चापत्यमात्रम् ॥

युवोरनकौ । ७ । १ । १ ॥

यु वु एतयोरनुनासिकयणोः क्रमादन अक एतावादेशौ स्तः । ग्लुचुकायनीनां समूहोग्लौचुकायनकम् ।औक्षकमित्यादि ।आपत्यस्य चेतिय लोपे प्राप्ते ॥ प्रकृत्या अके राजन्यमनुष्ययुवानः ॥ * ॥ राजन्यकम् । मानुष्यकम् ॥ वृद्धाच्चेति वक्तव्यम् ॥ * ॥ वार्द्धकम् ॥

केदाराद्यञ्च । ४ । २ । ४० ॥

चाद्वुञ् । कैदार्यम् । कैदारकम् ॥ गणिकायायञिति वक्तव्यम् ॥ * ॥ गाणिक्यम् ॥

ठञ्कवचिनश्च । ४ । २ । ४१ ॥

चात्केदारादपि । कवचिनां समूहः कावचिकम् । कैदारिकम् ॥

ब्राह्मणमाणववाडवाद्यत् । ४ । २ । ४२ ॥

ब्राह्मण्यम् । माणव्यम् । वाडव्यम् ॥ पृष्ठादुपसंख्यानम् ॥ * ॥ पृष्ठ्यम् ॥

ग्रामजनबन्धुभ्यस्तल् । ४ । २ । ४३ ॥

ग्रामता । जनता । बन्धुता ॥ गजसहायाभ्यां चेति वक्तव्यम् ॥ * ॥ गजता । सहायता ॥ अह्नः खः क्रतौ ॥ * ॥ अहीनः । अहर्गणसाध्यस्तु

त्याकः क्रतुरित्यर्थः । क्रतौ किम् । आह्नः । इह खण्डिकादित्वादञ् । अह्नष्टखोरेवेतिनियमाट्टिलोपोन ॥ पर्श्वा णस् वक्तव्यः ॥ * ॥

सिति च । १ । ४ । १६ ॥

सिति परे पूर्वं पदसंज्ञं स्यात् । अभत्वादोर्गुणोन । पर्शूनां समूहः पार्श्वम् ॥

अनुदात्तादेरञ् । । ४ । २ । ४४ ॥

कापोतम् । मायूरम् ॥

खण्डिकादिभ्यश्च ४ । २ । ४५ ॥

अञ् स्यात् । खण्डिकानां समूहः खाण्डिकम् ॥

चरणेभ्योधर्मवत् । ४ । २ । ४६ ॥

काठकम् । छान्दोग्यम् ॥

अचित्तहस्तिधेनोष्ठक् । ४ । २ । ४७ ॥

साक्तुकम् । हास्तिकम् । धैनुकम् ॥

केशाश्वाभ्यां यञ्छावन्यतरस्याम् । ४ । २ । ४८ ॥

पक्षे ठगणौ । कैश्यम् । कैशिकम् । अश्वीयम् । आश्वम् ॥

पाशादिभ्योयः । ४ । २ । ४९ ॥

पाश्या । तृण्या । धूम्या । वन्या । वात्या ॥

खलगोरथात् । ४ । २ । ५० ॥

खल्या । गव्या । रथ्या ॥

इनित्रकट्यचश्च । ४ । २ । ५१ ॥

---

१ खण्डिका, वडवा, क्षुद्रक, मालवात्सेनासंज्ञायाम्, भिक्षुक, शुक, उलूक, श्वन्, अहन्, युगवरत्र, हलबन्ध्य, इति खण्डिकादिः ॥

२ पाश, तृण, धूम, वात, अङ्गार, पाटल, पोत, गद, पिटक, पिटाक, शकट, हल, नड, वन, इति पाशादिः ॥

खलादिभ्यः क्रमात्स्युः । खलिनी । गोत्रा । रथकट्या ॥ खलादिभ्यइनिर्वक्तव्यः ॥*॥ डाकिनी । कुटुम्बिनी । आकृतिगणोयम् ॥

विषयोदेशे।४।२।५२॥

षष्ठ्यन्तादणादयः स्युरत्यन्तपरिशीलितेऽर्थे सचेद्देशः। शिबीनां विषयोदेशः शैबः। देशे किम्। देवदत्तस्य विषयोऽनुवाकः॥

राजन्यादिभ्योवुञ्।४।२।५३॥

राजन्यकः॥

भौरिक्याद्यैषुकार्यादिभ्यो विधल्भक्तलौ।४।२।५४॥

भौरिकीणां विषयोदेशः। भौरिकिविधम्। भौलिकिविधम्। ऐषुकारिभक्तम्। सारसायनभक्तम्॥

सोऽस्यादिरितिच्छन्दसःप्रगाथेषु।४।२।५५॥

अण्। पङ्क्तिरादिरस्येति पाङ्क्तः प्रगाथः॥ स्वार्थउपसंख्यानम्॥*॥ त्रिष्टुबेव त्रैष्टुभम्॥

संग्रामे प्रयोजनयोद्धृभ्यः।४।२।५६॥

सोस्येत्यनुवर्त्तते। सुभद्रा प्रयोजनमस्य संग्रामस्येति सौभद्रः। भरता योद्धारोऽस्य संग्रामस्य भारतः॥

---

१ खल, डाक, कुटुम्ब, इति खलादिराकृतिगणः। तेन शाकिनीत्यपि सिद्धम्॥

२ राजन्य, अमृत, बाभ्रव्य, शालंकायन, दैवयात, जालन्धरायण, तैलु, आत्मकामेय, अम्बरीषपुत्र, वसाति, बैल्ववन, शैलूक, उदुम्बर, तीव्र, बैल्वल, आर्जुनायण, संप्रिय, दाक्षि, ऊर्णनाभ. इति राजन्यादिः॥ आकृतिगणोयम्। तेन वरत्रा, अब्रीड, राजायन, इत्यादि॥

३ भौरिकि, भौलिकि, चापयत, चैतयत, काणेय, वाणिजक, वालिकाज्य, सैकयत, चैकयत, इति भौरिक्यादिः॥

४ ऐषुकारि, सारसायन, चान्द्रायण, द्याक्षायण, त्र्यक्षायण, औडायन, जौलायन, खाडायन, दासमित्रि, दासमित्रायण, शौद्रायण, दाक्षायण, शायण्डायन, तार्क्ष्यायण, शौभ्रायण, सौवीर, सौवीरायणि, शयण्ड, शौण्ड, शयाण्ड, वैश्वमानव, वैश्वधेनव, नड, तुण्डदेव, विश्वदेव, सापिण्डि. त्यैषुकार्यादिः॥

तदस्यां प्रहरणमिति क्रीडायां णः । ४ । २ । ५७ ॥

दण्डः प्रहरणमस्यां क्रीडायां दाण्डा । मौष्टा ॥

घञः सास्यां क्रियेति ञः । ४ । २ । ५८ ॥

घञन्तात्क्रियावाचिनः प्रथमान्तादस्यामिति सप्तम्यर्थे स्त्रीलिङ्गे ञप्रत्ययः स्यात् । घञइति कृद्ग्रहणाद्गतिकारकपूर्वस्यापि ग्रहणम् ॥

श्येनतिलस्य पाते ञे । ६ । ३ । ७१ ॥

श्येन, तिल एतयोर्मुमागमः स्यात् ञप्रत्यये परे पातशब्दे उत्तरपदे । श्येनपातोऽस्यां वर्तते श्यैनम्पाता मृगया । तिलपातोऽस्यां वर्तते तैलंपाता स्वधा । श्येनतिलस्य किम् । दण्डपातोऽस्यां तिथौ वर्तते दाण्डपाता तिथिः ॥

तदधीते तद्वेद । ४ । २ । ५९ ॥

व्याकरणमधीते वेद वा वैयाकरणः ॥

क्रतूक्थादि सूत्रान्ताट्ठक् । ४ । २ । ६० ॥

क्रतुविशेषवाचिनामेवेह ग्रहणम् । तेभ्योमुख्यार्थेभ्योवेदितरि तत्प्रतिपादकग्रन्थपरेभ्यस्त्वध्येतरि । आग्निष्टोमिकः । वाजपेयिकः । उक्थं सामविशेषस्तल्लक्षणपरोग्रन्थविशेषोलक्षणयोक्थम् । तदधीते वेद वा औक्थिकः ॥ मुख्यार्थात्तूक्थशब्दाट्ठगणौ नेष्येते ॥ * ॥ न्यायम् । नैयायिकः । वृत्तिम् वार्त्तिकः । लौकायतम् । लौकायतिकइत्यादि ॥ सूत्रान्ताच्चकल्पादेरेवेष्यते ॥ * ॥ सांग्रहसूत्रिकः । अकल्पादेः किम् । काल्पसूत्रः ॥ विद्यालक्षणकल्पान्ताच्चेति वक्तव्यम् ॥ * ॥ वायसविद्यिकः । गौलक्षणिकः । आश्वलक्षणिकः । पाराशरकल्पिकः ॥ अङ्गक्षत्रधर्म

---

१ उक्थ, लोकायत, न्याय, न्यास, पुनरुक्त, निरुक्त, निमित्त, द्विपद, ज्यौतिष, अनुपद, अनुकल्प, यज्ञ, धर्म, चर्चा, क्रमेतर, संहिता, पदक्रम, संघट्ट, वृत्ति, परिषद्, संग्रह, गुण, गण, आयुर्वेद । इत्युक्थादिः ॥

त्रिपूर्वाद्विद्यान्तान्नेति वक्तव्यम्॥ * ॥ आङ्गविद्यः। क्षात्रविद्यः। धार्मविद्यः। त्रिविधा विद्या त्रिविद्या तामधीते वेद वा त्रैविद्यः॥ आख्यानाख्यायिकेतिहासपुराणेभ्यश्च॥ *॥ यवक्रीतमधिकृत्य कृतमाख्यानमुपचाराद् यवक्रीतं तदधीते वेत्तिवा यावक्रीतिकः। वासवदत्तामधिकृत्य कृता आख्यायिकावासवदत्ता। अधिकृत्य कृते ग्रन्थे इत्यर्थे वृद्धाच्छः। तस्य लुबाख्यायिकाभ्योबहुलमिति लुप्। ततोऽनेन ठक्। वासवदत्तिकः। ऐतिहासिकः। पौराणिकः॥ सर्वादेः सादेश्च लुग्वक्तव्यः॥*॥ सर्ववेदानधीते सर्ववेदः। सर्वतन्त्रः। सवार्त्तिकः। द्विगोर्लुगिति लुक्। द्वितन्त्रः॥ इकन्पदोत्तरपदात्॥ *॥ शतषष्टेः षिकन्पथः॥ * ॥ पूर्वपदिकः। उत्तरपदिकः। शतपथिकः। शतपथिकी। षष्टिपथिकः। षष्टिपथिकी॥

क्रमादिभ्योवुन्।४।२।६१॥

क्रमकः। क्रम, पद, शिक्षा, मीमांसा, क्रमादिः॥[1]

अनुब्राह्मणादिनिः।४।२।६२॥

तदधीते तद्वेदेत्यर्थे। ब्राह्मणसदृशोग्रन्थोऽनुब्राह्मणं तदधीते अनुब्राह्मणी। मत्वर्थीयेनैवसिद्धे अणूबाधनार्थमिदम्॥

वसन्तादिभ्यष्ठक्।४।२।६३॥[2]

वासन्तिकः। अथर्वाणमधीते आथर्वणिकः। दाण्डिनायनेतिसूत्रे निपातनाट्टिलोपोन॥

प्रोक्ताल्लुक्।४।२।६४॥

प्रोक्तार्थप्रत्ययात्परस्याध्येतृवेदितृप्रत्ययस्य लुक् स्यात्। पणनं पणः। घञर्थे कविधानमिति कः। सोस्यास्तीति पणी, तस्य गोत्रापत्यं पाणिनः॥

गाथिविदथिकेशिगणिपणिनश्च।६।४।१६५॥

---

१ अयं गणोमूलएव पठितः॥

२ वसन्त, ग्रीष्म, वर्षा, शरद्, हेमन्त, शिशिर, प्रथम, चरम, गुण, अनुगुण, अथर्वन्, आथर्वण, इति वसन्तादिः॥

एतेऽणि प्रकृत्या स्युः। इति टिलोपोन। ततोयूनि इञ्। पाणिनिः॥

ण्यक्षत्रियार्षञितो यूनि लुगणिञोः। २।४।५८॥

ण्यप्रत्ययान्तात्क्षत्रियगोत्रप्रत्ययान्तादृष्यभिधायिनोगोत्रप्रत्ययान्ताद् ञितश्च परयोर्युवाभिधायिनोरणिञोर्लुक् स्यात्। कौरव्यः पिता, कौरव्यः पुत्रः। श्वाफल्कः पिता, श्वाफल्कः पुत्रः। वासिष्ठः पिता, वासिष्ठः पुत्रः। तैकायनिः पिता, तैकायनिः पुत्रः। एभ्यः किम्। शिवाद्यण्। कौहडः पिता तत इञ्। कौहडिः पुत्रः। यूनि किम्। वामरथ्यस्यच्छात्राः वामरथाः। इति अणोलुक् तु न भवति। आर्षग्रहणेन प्रतिपदोक्तस्य ऋष्यणएव ग्रहणात्। पाणिनिना प्रोक्तं पाणिनीयम्। वृद्धाच्छः। इञश्चेत्यण् तु न। गोत्रे यइञ् तदन्तादिति वक्ष्यमाणत्वात्। ततोध्येतृवेदित्रणो लुक्। स्वरे स्त्रियां च विशेषः। पाणिनीयः। पाणिनीया॥

सूत्राच्च कोपधात्। ४। २। ६५॥

सूत्रवाचिनः ककारोपधादध्येतृवेदितृप्रत्ययस्य लुक् स्यात्। अप्रोक्तार्थआरम्भः। अष्टावध्यायाः परिमाणमस्य अष्टकं पाणिनेः सूत्रम्। तदधीते विदन्ति वा अष्टकाः॥

छन्दोब्राह्मणानि च तद्विषयाणि। ४। २। ६६॥

छन्दांसि ब्राह्मणानि च प्रोक्तप्रत्ययान्तानि तद्विषयाणि स्युः। अध्येतृवेदितृप्रत्ययं विना न प्रयोज्यानीत्यर्थः। कठेन प्रोक्तमधीयते कठाः। वैशम्पायनान्तेवासित्वाण्णिनिः। तस्य कठचरकादिति लुक् ततोऽण् तस्यप्रोक्ताल्लुक्॥

तदस्मिन्नस्तीति देशे तन्नाम्नि। ४। २। ६७॥

उदुम्बराः सन्त्यस्मिन् देशे औदुम्बरः॥

तेन निर्वृत्तम्। ४। २। ६८॥

---

१ एतदादि चातुरर्थिकप्रकरणम्॥

कुशाम्बेन निर्वृत्ता कौशाम्बी नगरी॥

तस्य निवासः।४।२।६९॥

शिबीनां निवासोदेशः शैबः॥

अदूरभवश्च।४।२।७०॥

विदिशायाअदूरभवं नगरं वैदिशम्। चकारेण प्रागुक्तास्त्रयोर्थाः संनिधाप्यन्ते तेन वक्ष्यमाणप्रत्ययानां चातुरर्थिकत्वं सिध्यति॥

ओरञ्।४।२।७१॥

अणोपवादः। कक्षतु, काक्षतवम्। नद्यां तु परत्वान्मतुप्। इक्षुमती॥

मतोश्च बह्वजङ्गात्।४।२।७२॥

बह्वच् अङ्गं यस्य मतुपस्तदन्तादञ्नाऽण्। सैध्रकावतम्। बह्वजिति किम्। आहिमतम्। अङ्गग्रहणं बह्वजिति तद्विशेषणं यथा स्यान्मत्वन्तविशेषणं मा भूत्॥

बह्वचः कूपेषु।४।२।७३॥

अणोपवादः। दीर्घवरत्रेण निर्वृत्तोदैर्घवरत्रः कूपः॥

उदक् च विपाशः।४।२।७४॥

विपाशउत्तरे कूले ये कूपास्तेष्वञ्। अबह्वजर्थआरम्भः। दत्तेन निर्वृत्तोदात्तः कूपः। उदक् किम्। दक्षिणतः कूपेष्वणेव॥

संकलादिभ्यश्च।४।२।७५॥

कूपेष्विति निवृत्तम्। सङ्कलेन निर्वृत्तं साङ्कलम्। पौष्कलम्॥

स्त्रीषु सौवीरसाल्वप्राक्षु।४।२।७६॥

---

१ संकल, पुष्कल, उत्तम, उडुप, उद्वेप, उत्पुट, कुम्भ, निधान, सुदक्ष, सुदत्त, सुभूत, सुपूत, सुनेत्र, सुमङ्गल, सुपिङ्गल, सूत, सिकत, पूतीक, पूलास, कूलास, पलाश, निवेश, गवेश, गम्भीर, इतर, आन्, अहन्, लोमन्, वेमन्, वरुण, बहुल, सद्योज, अभिषिक्त, गोभृत्, राजभृत्, भह्लु, मह्लु, माल,। इति संकलादिः॥

स्त्रीलिङ्गेषु एषु देशेषु वाच्येष्वञ् । सौवीरे, दत्तामित्रेण निर्वृत्ता दात्तामित्री नगरी । साल्वे वैधूमाग्नी । प्राची माकन्दी ॥

सुवास्त्वादिभ्योऽण् । ४ । २ । ७७ ॥

अञोऽपवादः । सुवास्तोरदूरभवं सौवास्तवम् । वर्णु वार्णवम् । अण्ग्रहणं नद्यां मतुपोबाधनार्थम् । सौवास्तवी ॥

रोणी । ४ । २ । ७८ ॥

रोणीशब्दात्तदन्ताच्च अण् । कूपाञोऽपवादः । रौणः । आजकरौणः ॥

कोपधाच्च । ४ । २ । ७९ ॥

अण् । अञोऽपवादः । कार्णच्छिद्रकः कूपः । कार्कवाकवम् । त्रैशङ्कवम् ॥

वुञ्छण्कठजिलसेनिरढञ्ण्ययफक्फिञिञ्ञ्यकक्ठकोऽरीहण[2]कृशाश्व[3]र्श्य[4]कुमुद[5]काश[6]तृण[7]

१ सुवस्तु, वर्णु, भण्डु, खण्डु, सेवालिन, कर्पूरिन्, शिखण्डिन्, गर्त, कर्कश, शकटिकर्ण, कृष्णकर्ण, कर्क, कर्कन्धुमती, गोह, अहिसक्थ, इति, सुवास्त्वादिः ॥

२ अरीहण, द्रुघण, द्रुहण, भगल, उलन्द, किरण, साम्परायण, क्रोष्ट्रायण, औष्ट्रायण, त्रैगर्तायन, मैत्रायण, भास्त्रायण, वैमतायन, गौमतायन, सौमतायन, सौसायन, धौमतायन, ऐन्द्रायण कौन्द्रायण, खाडायन, शाण्डिल्यायन, रायस्पोष, विपथ, विपाश, उद्दण्ड, उदञ्चन, खाण्डवीरण, वीरण, काशकृत्स्न, जाम्बवत्, शिंशपा, रैवत, बिल्व, सुयज्ञ, शिरीष, बधिर, जम्बु, खदिर, सुशर्मन्, भलत्, भलन्दन, खण्डु, कनल, यज्ञदत्त, इत्यरीहणादिः ॥

३ कृशाश्व, अरिष्ट, अरिश्म्, वेश्मन्, विशाल, लोमश, रोमश, रोमक, लोमक, शबल, कूटवर्चल, सुवर्चल, सुकर, सूकर, प्रतर, सदृश, पुराग, पुरग, मुख, धूम, अजिन, विनत, अवनत, विकुट्यास, पराशर, अरुस, अयस, मौद्गल्य, यूकर, इति, कृशाश्वादिः ॥

४ ऋश्य, न्यग्रोध, शर, निलीन, निवास, निवात, निधान, निबन्ध, विबद्ध, परिगूढ, उपगूढ, असनि, सित, मत, वेश्मन्, उत्तराश्मन्, अश्मन्, स्थूल, बाहु, खदिर, शर्करा, अनडुह्, अरडु, परिवंश, वेणु, वीरण, खण्ड, दण्ड, परिवृत्त, कर्दम, अंश, इति इत्यृश्यादिः ॥

५ कुमुद, शर्करा, न्यग्रोध, इक्कट, संकट, कण्टक, गर्त, बीज, परिवाप, निर्यास, शकट, कच, मधु, शिरीष, अश्व, अश्वत्थ, बल्व, यवास, कूप, विकंकट, दशग्राम, । इति कुमुदादिः ॥

६ काश, पाश, अश्वत्थ, पलाश, पीयूक्षा, चरण, वास, नड, वन, कर्दम, कच्छूल, कङ्कट, गुहा, बिस, तृण, कर्पूर बर्बर, मधुर, ग्रह, कपित्थ, जतु, सीपाल, इति, काशादिः ॥

७ तृण, नड, मूल, वन, पर्ण, वराण, बिल, फुल, फल, अर्जुन, अर्ण, सुवर्ण, वल, चरण, बुस-इति तृणादिः ॥

प्रेक्षाश्म सखि सङ्काश बल पक्ष कर्ण सुतङ्गम प्रगदि न्वराह कुमुदादिभ्यः। ४। २। ८० ॥

सप्तदशभ्यः सप्तदश क्रमात्स्युश्चतुरर्थ्याम्। अरीहणादिभ्योवुञ्। आरीहणेन निर्वृत्तमारीहणकम्। कृशाश्वादिभ्यश्छण्। कार्शाश्वीयम्। ऋश्यादिभ्यः कः। ऋश्यकम्। कुमुदादिभ्यष्ठच्। कुमुदिकम्। काशादिभ्य

---

१ प्रेक्षा, हलाका, बन्धुका, ध्रुवका, क्षिपका, न्यग्रोध, इक्कट, कङ्कट, संकट, कट, कूप, बुक, पुक, पुट, मह, परिवाप, यवास, ध्रुवका, गर्त, कूपक, हिरण्य, इति, प्रेक्षादिः ॥

२ अश्मन्, यूथ, ऊष, मीन, नद, दर्भ, वृन्द, गुद, खण्ड, नग, शिखा, कीट, पाम, कन्द, कान्द, कुल, गङ्क, गुड, कुण्डल, पीन, गुह, इत्यश्मादिः ॥

३ सखि, अग्निदत्त, वायुदत्त, सखिदत्त, गोपिल, भल्ल, पाल, चक्र, चक्रवाक, छगल, अशोक, करवीर, वासव, वीर, वज्र, कुशीरक, सीहर, सरक, सरस, सरम, समर, समल, सुरस, सेह, तमाल, कदल, सप्तल, इति सख्यादिः ॥

४ संकाश, कपिल, कश्मीर, समीर, शूरसेन, सरक, सूर, सुपथिन्, पन्थ च, यूथ, अंश, अङ्ग, नासा, पलित, अनुनास, अश्मन, कूट, मलिन, दश, कुम्भ, शीर्ष, विरत, समल, सीर, पञ्जर, मन्थ, नल, रोमन्, पुलिन, सुपरि, कटिप, सकर्णक, वृष्टि, तीर्थ, अगस्ति, विकर, नासिका, इति संकाशादिः ॥

५ बल, चुल, नल, दल, वट, लकुल, उरल, पुल, मूल, उल, डुल, वन, कुल, इतिबलादिः ॥

६ पक्ष, तुष्कतुष, तुण्ड, अण्ड, कम्बलिका, बलिक, चित्र, अस्ति, पथः पन्थ च, कुम्भ, सीरक, सरक, सकल, सरस, समल, अतिश्वन, रोमन्, लोमन्, हस्तिन्, मकर, लोमक, शीर्ष, निवात, पाक, सिंहक, अङ्कुश, सुवर्णक, हंसक, हिंसक, कुत्स, बिल, खिल, यमल, हस्तकला, सकर्णक, इति पक्षादिः ॥

७ कर्ण, वसिष्ठ, अर्क, अर्कलूप, द्रुपद, अनडुह्य, पाञ्चजन्य, स्फिज्, कुम्भ, कुन्ती, जित्वन्, जिवन्त, कुपिश, आण्डीवत, जव, जैत्र, आनक, इति कर्णादिः ॥

८ सुतङ्गम, मुनिचित, विप्रचित, महाचित, महापुत्र, स्वन, श्वेत, खडिक, शुक्र, विग्र, बीजवापिन्, अर्जुन, श्वन्, अजिर, जीव, खण्डित, कर्ण, विग्रह, इति, सुतङ्गमादिः ॥

९ प्रगदिन्, मगदिन्, मददिन्, कविल, खण्डित, गदित, चूडार, मडार, मन्दार, कोविदार, इति प्रगद्यादिः ॥

१० वराह, पलाश, शिरीष, पिनद्ध, निबद्ध, बलाद, स्थूल, विदग्ध, विजग्ध, विभग्न, निमग्न, बाहु, खदिर, शर्करा, इति वराहादिः ॥

११ कुमुद, गोमथ, रथकार, दशग्राम, अश्वत्थ, शाल्मलि, शिरीष, मुनि, स्थल, कुण्डल, कूट, मधुकर्ण, घास, कुन्द, शुचि, कर्ण इति कुमुदादिः ॥

इलः । काशिलः । तृणादिभ्यः सः । तृणसम् । प्रेक्षादिभ्यइनिः । प्रेक्षी । अश्मादिभ्योरः । अश्मरः । सख्यादिभ्योढञ् । साखेयम् । सङ्काशादिभ्योण्यः । साङ्काश्यम् । बलादिभ्योयः । बल्यम् । पक्षादिभ्यः फक् । पाक्षायणः । पथः पन्थ च । पान्थायनः । कर्णादिभ्यः फिञ् । कार्णायनिः । सुतङ्गमादिभ्यइञ् । सौतङ्गमिः । प्रगद्यादिभ्योञ्यः । प्रागद्यः । वराहादिभ्यः कक् । वाराहकः । कुमुदादिभ्यष्ठक् । कौमुदिकः ॥

जनपदे लुप् । ४ । २ । ८१ ॥

जनपदे वाच्ये चातुरर्थिकस्य लुप्स्यात् ॥

लुपि युक्तवद्व्यक्तिवचने । १ । २ । ५१ ॥

लुपि सति प्रकृतिवल्लिङ्गवचने स्तः । पञ्चालानां निवासोजनपदः पञ्चालाः । कुरवः । अङ्गाः । वङ्गाः । कलिङ्गाः ॥

तदशिष्यं संज्ञाप्रमाणत्वात् । १ । २ । ५३ ॥

युक्तवद्वचनं न कर्तव्यं संज्ञानां प्रमाणत्वात् ॥

लुब्योगाऽप्रख्यानात् । १ । २ । ५४ ॥

लुबपि न कर्तव्योऽवयवार्थस्येहाप्रतीतेः ॥

योगप्रमाणे च तदभावेऽदर्शनं स्यात् । १ । २ । ५५

यदि हि योगस्यावयवार्थस्येदं बोधकं स्यात्तदा तदभावे न दृश्येत ॥

प्रधानप्रत्ययार्थवचनमर्थस्याऽन्यप्रमाणत्वात् । १ । २ । ५६ ॥

प्रत्ययार्थः प्रधानमित्येवंरूपं वचनमप्यशिष्यम् । कुतः । अर्थस्य लोकतएव सिद्धेः ॥

कालोपसर्जने च तुल्यम् । १ । २ । ५७ ॥

अतीतायारात्रेः पश्चार्द्धेनागामिन्याः पूर्वार्द्धेनच सहितोदिवसोऽद्य तनः । विशेषणमुपसर्जनमित्यादि पूर्वाचार्यैः परिभाषितं तत्राप्यशिष्यत्वं समानं लोकप्रसिद्धेः ॥

विशेषणानां चाऽजातेः । १ । २ । ५२ ॥

लुबर्थस्य विशेषणानामपि तद्वल्लिङ्गवचने स्तोजातिं वर्जयित्वा । पञ्चालारमणीयाः । गोदौ रमणीयौ । अजातेः किम् । पञ्चालाजनपदः । गोदौ ग्रामः ॥ हरीतक्यादिषु व्यक्तिः ॥ * ॥ हरीतक्याः फलानि हरीतक्यः ॥ खलतिकादिषु वचनम् ॥*॥ खलतिकस्य पर्वतस्यादूरभवानि खलतिकंवनानि ॥ मनुष्यलुपि प्रतिषेधः ॥ *॥मनुष्यलक्षणे लुबर्थे विशेषणानां न । लुबन्तस्य तु भवतीत्यर्थः । चञ्चा अभिरूपः ॥

वरणादिभ्यश्च । ४ । २ । ८२ ॥

अजनपदार्थआरम्भः । वरणानामदूरभवं नगरं वरणा ॥

शर्कराया वा । ४ । २ । ८३ ॥

अस्माच्चातुरर्थिकस्य वा लुप्स्यात् ॥

ठकूछौ च । ४ । २ । ८४ ॥

शर्करायाएतौ स्तः ।कुमुदादौ वराहादौ च पाठसामर्थ्यात्पक्षे ठच्ककौ । वाग्रहणसामर्थ्यात्पक्षे औत्सर्गिकोऽण् तस्य लुब्विकल्पः । षड् रूपाणि । शर्करा । शार्करम् । शार्करिकम् । शर्करीयम् । शार्करिकम् । शार्करकम् ॥

नद्यां मतुप् । ४ । २ । ८५ ॥

चातुरर्थिकः । इक्षुमती ॥

---

१ वरणा, शृङ्गी, शाल्मलि, मुण्डी, शयाण्डी, पर्णी, ताम्रपर्णी, गोद, आलिङ्ग्यायनि, जानपदी, जम्बू, पुष्कर, चम्पा, पम्पा, वल्गु, उज्जयिनी, गया, मथुरा, तक्षशिला, उरसा, गोमती, वलभी, इति वरणादिः ॥

मध्वादिभ्यश्च[1] । ४ । २ । ८६ ॥

मतुप् स्याच्चातुरर्थिकः । अनद्यर्थआरम्भः । मधुमान् ॥

कुमुदनडवेतसेभ्योड्मतुप् । ४ । २ । ८७ ॥

कुमुद्वान् । नड्वान् । वेतस्वान् । आद्ययोर्झयइति अन्त्ये मादुपधाया इति वक्ष्यमाणेन वः ॥ महिषाच्चेति वक्तव्यम् ॥ * ॥ महिष्मान्नाम देशः ॥

नडशादाड्ड्वलच् । ४ । २ । ८८ ॥

नड्वलः । शादोजम्बालघासयोः । शाद्वलः ॥

शिखायावलच् । ४ । २ । ८९ ॥

शिखावलम् ॥

उत्करादिभ्यश्छः[2] । ४ । २ । ९० ॥

उत्करीयः ॥

नडादीनां[3] कुक् च । ४ । २ । ९१ ॥

नडकीयम् ॥ कुञ्चाह्रस्वत्वं च ॥ * ॥ कुञ्चकीयः ॥ तक्षन्नलोपश्च ॥ तक्षकीयः ॥

बिल्वकादिभ्यश्छस्य[4] लुक् । ६ । ४ । १५३ ॥

---

१ मधु, बिस, स्थाणु, वेणु, कर्कन्धु, शमी, करीर, हिम, किशरा, शर्याण, मरुत्, वार्दाली॰ शार, इष्टका, आसुति, इष्टका, शक्ति, आसन्दी, सकल, शलाका, आमिषी, इक्षु, रोमन्, रुष्टि, रुष्य, तक्षशिला, खड, वट, वेट, इति मध्वादिः ॥

२ उत्कर, संफल, शफर, पिप्पल, पिप्पलीमूल, अश्मन्, सुवर्ण, खलाजिन, तिक, कितव, अणक, त्रैणव, पिचुक, अश्वत्थ, काश, क्षुद्र, भस्त्रा, शाल, जन्या, अजिर, चर्मन्, उत्क्रोश, क्षान्त, खदिर, शूर्पणाय, श्यावनाय, नैवाकव, तृण, वृक्ष, शाक, पलाश, विजिगीषा, अनेक, आतप, फल, संपर, अर्क, गर्त, अग्नि, वैराणक, इडा, अरण्य, निशान्त, पर्ण, नीचायक, शंकर, अवरोहित, क्षार, विशाल, वेत्र, अरीहण, खण्ड, वातागार, मन्त्रणार्ह, इन्द्रवृक्ष, नितान्तवृक्ष, आर्द्रवृक्ष, इत्युत्करादिः ॥

३ नड, प्लक्ष, बिल्व, वेणु, वेत्र, वेतस, इक्षु, काष्ठ, कपोत, तृण, कुञ्चा ह्रस्वत्वं च, तक्षन् नलोपश्च इति नडादिः ॥

४ एते नडादिषु द्रष्टव्याः ॥

नडाद्यन्तर्गताबिल्वकादयस्तेभ्यश्छस्य लुक् तद्धिते परे । बिल्वाय स्यां सन्ति सा बिल्वकीया तस्यां भवाबैल्वकाः । वेत्रकीयाः । वैत्रकाः। छस्य किम् । छमात्रस्य लुग्यथा स्यात्कुकोनिवृत्तिर्मा भूत् । अन्यथा सन्नियोगशिष्टानामिति कुगपि निवर्तेत । लुग्ग्रहणं सर्वलोपार्थं लोपोपि यमात्रस्य स्यात् ॥

॥ इति चातुरर्थिकाः ॥

शेषे । ४ । २ । ९२ ॥

अपत्यादिचतुरर्थ्यन्तादन्योर्थः शेषस्तत्राऽणादयः स्युः । चक्षुषा गृह्य ते चाक्षुषं रूपम् । श्रावणः शब्दः । औपनिषदः पुरुषः । दृषदि पिष्टा दार्षदाः सक्तवः । उलूखले क्षुण्णऔलूखलोयावकः । अश्वैरुह्यते आश्वोरथः । चतुर्भिरुह्यते चातुरं शकटम् । चतुर्दश्यां दृश्यते चातुर्दशं रक्षः । शेषइति लक्षणं चाधिकारश्च । तस्य विकारइत्यतः प्राक् शेषाधिकारः ॥

राष्ट्रावारपाराद्घखौ । ४ । २ । ९३ ॥

आभ्यां क्रमाद्घखौ स्तः शेषे । राष्ट्रियः । अवारपारीणः ॥ अवारपाराद्विगृहीतादपि विपरीताच्चेति वक्तव्यम् ॥ * ॥ अवारीणः । पारीणः । पारावारीणः । इह प्रकृतिविशेषाद्घादयष्ट्युट्युलन्ताः प्रत्ययाउच्यन्ते तेषां जातादयोऽर्थविशेषाः समर्थविभक्तयश्च वक्ष्यन्ते ॥

ग्रामाद्यखञौ । ४ । २ । ९४ ॥

ग्राम्यः । ग्रामीणः ॥

कत्र्यादिभ्यो ढकञ् । ४ । २ । ९५ ॥

---

१ कत्त्रि, उम्भि, पुष्कर, पुष्कल, मोदन, कुम्भी, कुण्डिन, माहिष्मती नगरी, वर्मती, उख्या, ग्राम, कुड्याचायलोपश्च, इति कत्र्यादिः ॥

कुत्सितास्त्रयः कत्रयः तत्र जातादिः कात्रेयकः । नागरेयकः । ग्रामा दित्यनुवृत्तेः, ग्रामेयकः ॥

कुलकुक्षिग्रीवाभ्यःश्वास्यलङ्कारेषु । ४ । २ । ९६ ॥

कौलेयकः श्वा । कौलोऽन्यः । कौक्षेयकोऽसिः । कौक्षोऽन्यः । ग्रैवेय कोऽलङ्कारः । ग्रैवोऽन्यः ॥

नद्यादिभ्योढक् । ४ । २ । ९७ ॥

नादेयम् । माहेयम् । वाराणसेयम् ॥

दक्षिणापश्चात्पुरसस्त्यक् । ४ । २ । ९८ ॥

दक्षिणेत्याजन्तमव्ययम् । दाक्षिणात्यः । पाश्चात्यः । पौरस्त्यः ॥

कापिश्याः ष्फक् । ४ । २ । ९९ ॥

कापिश्यां जातादि कापिशायनं मधु । कापिशायनी द्राक्षा ॥

रङ्कोरमनुष्येऽण् च । ४ । २ । १०० ॥

चात् ष्फक् । राङ्कवोगौः । राङ्कवायणः । अमनुष्ये इति किम् । रा ङ्कवकोमनुष्यः ॥

द्युप्रागपागुदक्प्रतीचो यत् । ४ । २ । १०१ ॥

दिव्यम् । प्राच्यम् । अपाच्यम् । उदीच्यम् । प्रतीच्यम् ॥

कन्थायाष्ठक् । ४ । २ । १०२ ॥

कान्थिकः ॥

वर्णौ वुक् । ४ । २ । १०३ ॥

वर्णुर्नदस्तस्य समीपदेशोवर्णुः, तद्विषयार्थवाचिकन्थाशब्दाद्वुक् स्यात् । यथा हि जातं हिमवत्सु कान्थकम् ॥

---

१ नदी, मही, वाराणसी, श्रावस्ती, कौशाम्बी, वनकौशाम्बी, काशपरी, काशफरी, खादिरी, पूर्वचरी, पाठा, माया, शाल्वा, दार्वा, सेतकी, वडवाया वृषे, इति नद्यादिः ॥

अव्ययात्त्यप् । ४ । २ । १०४ ॥

अमेहक्कतसित्रेभ्यएव ॥ * ॥ अमान्तिकसहार्थयोः । अमात्यः । इहत्यः । क्वत्यः । ततस्त्यः । तत्रत्यः । परिगणनं किम् । उपरिष्टाद्भवऔपरिष्टः ॥ अव्ययानां भमात्रे टिलोपः ॥ * ॥ अनित्योयं बहिषष्टिलोपविधानात् । तेनेह न । आरातीयः ॥ त्यब्नेर्ध्रुवइति वक्तव्यम् ॥ * ॥ नित्यः ॥ निसोगते ॥ * ॥

ह्रस्वात्तादौ तद्धिते । ८ । ३ । १० १ ॥

ह्रस्वादिणः परस्य सस्य षः स्यात्तादौ तद्धिते । निर्गतोवर्णाश्रमेभ्यो निष्ट्यश्चाण्डालादिः ॥ अरण्याण्णः ॥ * ॥ आरण्याः सुमनसः ॥ दूरादेत्यः ॥ * ॥ दूरेत्यः ॥ उत्तरादाहञ् । औत्तराहः ॥

ऐषमोह्यःश्वसोन्यतरस्याम् । ४ । २ । १०५ ॥

एभ्यस्त्यब्वा । पक्षे वक्ष्यमाणौ ट्युट्युलौ । ऐषमस्त्यम् । ऐषमस्तनम् । ह्यस्त्यम् । ह्यस्तनम् । श्वस्त्यम् । श्वस्तनम् । पक्षे शौवस्तिकं वक्ष्यते ॥

तीररूप्योत्तरपदादञ्ञौ । ४ । २ । १०६ ॥

यथासंख्येन । काकतीरम् । पाल्वलतीरम् । शैवरूप्यम् । तीररूप्यान्तादिति नोक्तं । बहुच्पूर्वान्मा भूत् । बाहुरूप्यम् ॥

दिक्पूर्वपदादसंज्ञायां ञः । ४ । २ । १०७ ॥

अणोपवादः । पौर्वशालः । असंज्ञायां किम् । संज्ञाभूतायाः प्रकृतेर्मा भूत् । पूर्वेषुकामशम्यां भवः पूर्वैषुकामशमः । प्राचां ग्रामनगराणामित्युत्तरपदवृद्धिः ॥

मद्रेभ्योऽञ् । ४ । २ । १०८

दिक्पूर्वपदादित्येव । दिशोऽमद्राणामिति मद्रपर्युदासादादिवृद्धिः । पौर्वमद्रः । आपरमद्रः ॥

---

१ तिङन्तस्य प्रतिषेधोवाच्यः ॥ ॥ भिन्द्युस्तराम् । छिन्द्युस्तराम् ॥

उदीच्यग्रामाच्च बह्वचोऽन्तोदात्तात् । ४ । २ । १०९ ॥

अञ् स्यात् । शैवपुरम ॥

प्रस्थोत्तरपदपलद्यादिकोपधादण् । ४ । २ । ११० ॥

माहिकिप्रस्थः । पालदः । नैलीनकः ॥

कण्वादिभ्योगोत्रे । ४ । २ । १११ ॥

एभ्योगोत्रप्रत्ययान्तेभ्योऽण् स्यात् । कण्वोगर्गादिः । काण्वस्यच्छात्राः काण्वाः ॥

इञश्च । ४ । २ । ११२ ॥

गोत्रे यइञ् तदन्तादण् स्यात् । दाक्षाः । गोत्रे किम् । सौतङ्गमेरिदं सौतङ्गमीयम् । गोत्रमिह शास्त्रीयं न तु लौकिकं । तेनेह न । पाणिनीयम् ॥

न द्व्यचः प्राच्यभरतेषु । ४ । २ । ११३ ॥

इञश्चेत्यणोपवादः । प्राष्ठीयाः । काशीयाः । भरतानां प्राच्यत्वेपि पृथगुपादानमन्यत्र प्राच्यग्रहणे भरतानामग्रहणस्य लिङ्गम् ॥

वृद्धिर्यस्याचामादिस्तद्वृद्धम् । १ । १ । ७३ ॥

यस्य समुदायस्याचां मध्ये आदिर्वृद्धिस्तद्वृद्धसंज्ञं स्यात् ॥

[3]त्यदादीनि च । १ । १ । ७४ ॥

वृद्धसंज्ञानि स्युः

वृद्धाच्छः । ४ । २ । ११४ ॥

शालीयः । मालीयः । तदीयः ॥

---

१ पलदी, परिषद्, रोमक, वाहीक, कलकीट, बहुकीट, जालकीट, कमलकीट, कमलकीकर, कमलभिदा, गोष्ठी, नैकती, परिखा, शूरसेन, गोमती, पटच्चरा, उदपान, यकृल्लोम, इति पलद्यादिः ॥

२ अयं गणएकादशाधिकद्विशततमे २११ पत्रे द्रष्टव्यः ॥

३ त्यदादिः सर्वाद्यन्तर्गणः ॥

एङ् प्राचां देशे । १ । १ । ७५ ॥

एङ् यस्याचामादिस्तद्वृद्धसंज्ञं वा स्याद्देशाभिधाने । एणीपचनीयः । गोनर्दीयः । भोजकटीयः । पक्षे अणि । ऐणीपचनः । गौनर्दः । भौजकटः । एङ् किम् । आहिच्छत्रः । कान्यकुब्जः ॥ वा नामधेयस्य वृद्धसंज्ञा वक्तव्या ॥ * ॥ देवदत्तः । देवदत्तीयः ॥

भवतष्ठक्छसौ । ४ । २ । ११५ ॥

वृद्धाद्भवतएतौ स्तः । भावत्कः । जश्त्वम् । भवदीयः । वृद्धादित्यनुवृत्तेः शत्रन्तादणेव । भावतः ॥

[1]काश्यादिभ्यष्ठञ्ञिठौ । ४ । २ । ११६ ॥

इकारउच्चारणार्थः । काशिकी । काशिका । वैदिकी । वैदिका ॥ आ[2]पदादिपूर्वपदात्कालान्तात् ॥ * ॥ आपदादिराकृतिगणः । आपत्कालिकी । आपत्कालिका ॥

वाहीकग्रामेभ्यश्च । ४ । २ । ११७ ।

वाहीकग्रामवाचिभ्योवृद्धेभ्यष्ठञ्ञिठौ स्तः । छस्यापवादः । कास्तीरं नाम वाहीकग्रामः । कास्तीरिकी । कास्तीरिका ॥

विभाषोशीनरेषु । ४ । २ । ११८ ॥

एषु ये ग्रामास्तद्वाचिभ्योवृद्धेभ्यष्ठञ्ञिठौ वा स्तः । सौदर्शनिकी । सौदर्शनिका । सौदर्शनीया ॥

ओर्देशे ठञ् । ४ । २ । ११९ ॥

---

१ काशि, वेदि, चेदि, सांयाति, संवाह, अच्युत, मोदमान, शकुलाद, हस्तिकर्षू, कुनाम, हिरण्य, करण, गोवासन, भारङ्गी, अरिंदम, अरित्र, देवदत्त, दशग्राम, शौवावतान, युवराज, उपराज, देवराज, मोदन, सिन्धुमित्र, दासमित्र, सुधामित्र, सोममित्र, छागमित्र, मधुमित्र, इति काश्यादिः

२ आपद्, ऊर्ध्व, तद् इत्यापदादिराकृतिगणः ॥

उवर्णान्ताद्देशवाचिनष्ठञ् । निषादकर्षुः । नैषादकर्षुकः । केऽणइति ह्रस्वः । देशे किम् । पटोश्छात्राः पाटवाः। जिठं व्यावर्तयितुं ठञ्ग्रहणम्। वृद्धाच्छं परत्वादयं बाधते। दाक्षिकर्षुकः ॥

वृद्धात्प्राचाम्।४।२।१२०॥

प्राग्देशवाचिनोवृद्धादेवेति नियमार्थंसूत्रम् । आढकजम्बुकः। शाक जम्बुकः। नेह। मल्लवास्तु माल्लवास्तवः ॥

धन्वयोपधाद्वुञ्।४।२।१२१॥

धन्वविशेषवाचिनोयकारोपधाच्च देशवाचिनोवृद्धाद्वुञ् स्यात्। ऐरावतं धन्व ऐरावतकः। साङ्काश्यकाम्पिल्यशब्दौ वुञ्छणादिसूत्रेण ण्यान्तौ। साङ्काश्यकः। काम्पिल्यकः॥

प्रस्थपुरवहान्ताच्च।४।२।१२२॥

एतदन्ताद्वृद्धाद्देशवाचिनोवुञ् स्यात् । छस्यापवादः। मालाप्रस्थकः। नान्दीपुरकः। पैलुवहकः । पुरान्तग्रहणमप्रागर्थम् प्राग्देशे तूत्तरेणसिद्धम्॥

रोपधेतोः प्राचाम्।४।२।१२३॥

रोपधादीकारान्ताच्च प्राग्देशवाचिनश्च वृद्धाद्वुञ् स्यात्। पाटलिपुत्रकः। ईतः। कान्दकः॥

जनपदतदवध्योश्च।४।२।१२४॥

जनपदवाचिनस्तदवधिवाचिनश्च वृद्धाद्वुञ् स्यात्। आदर्शकः। त्रैगर्तकः॥

अवृद्धादपि बहुवचनविषयात्।४।२।१२५॥

अवृद्धाद्वृद्धाच्च जनपदतदवधिवाचिनोबहुवचनविषयात्प्रातिपदिकाद्वुञ् स्यादवृद्धादणो वृद्धाच्छस्यापवादः। अवृद्धाज्जनपदात्, आङ्गकः।

अवृद्धाज्जनपदावधेः, आजमीढकः । वृद्धाज्जनपदात्, दार्वकः । वृद्धाज्जनपदावधेः, कालञ्जरकः । विषयग्रहणं किम् । एकशेषेण बहुत्वे मा भूत् । वर्तनी च वर्तनी च वर्तनी च वर्तन्यः, तासु भवोवार्तनः ॥

कच्छाग्निवक्त्रवर्तोत्तरपदात् । ४ । २ । १२६ ॥

देशवाचिनोवृद्धादवृद्धाच्च वुञ् स्यात् । दारुकच्छकः । काण्डाग्नकः । सैन्धुवकत्रकः । बाहुवर्तकः ॥

धूमादिभ्यश्च । ४ । २ । १२७ ॥

देशवाचिभ्योवुञ् । धौमकः । तैर्थकः ॥

नगरात्कुत्सनप्रावीण्ययोः । ४ । २ । १२८ ॥

नगरशब्दाद्वुञ् स्यात्कुत्सने प्रावीण्ये च गम्ये । नागरकश्चौरः शिल्पी वा । कुत्सनेति किम् । नागराब्राह्मणाः ॥

अरण्यान्मनुष्ये । ४ । २ । १२९ ॥

वुञ् । अरण्याण्णइत्यस्यापवादः ॥ पथ्यध्यायन्यायविहारमनुष्यहस्तिष्विति वाच्यम् ॥ * ॥ आरण्यकः पन्थाः अध्यायोन्यायो विहारोमनुष्योहस्ती वा ॥ वा गोमयेषु ॥ * ॥ आरण्यकाः आरण्याबागोमयाः ॥

विभाषा कुरुयुगन्धराभ्याम् । ४ । २ । १३० ॥

वुञ् । कौरवकः । कौरवः । यौगन्धरकः । यौगन्धरः

मद्रवृज्योः कन् । ४ । २ । १३१ ॥

---

१ अत्र सूत्रे गर्तेतिकैश्चित्पठ्यते तद् जनपदतदवध्योरिति सूत्रस्थभाष्यविरुद्धम् ॥

२ धूम, षडण्ड, शशादन, अर्जुनाव, माहकस्थली, आनकस्थली, माहिषस्थली, मानस्थली, अट्टस्थली, मद्रकस्थली, समुद्रस्थली दाण्डायनस्थली, राजस्थली, राजगृह, विदेह, सात्रासाह, शष्प, मित्रवर्ध, मज्जाली, मद्रकूल, आजीकूल, द्व्याहाव, त्र्याहाव, संस्फाय, बर्बर, वर्ज्य, गर्त, आनर्त, माठर, पाथेय, घोष, पल्ली, आराज्ञी, धार्तराज्ञी, आवय, तीर्थ, कूलात्सौवीरेषु, समुद्रान्नावि, मनुष्येच, कुक्षि, अन्तरीप, द्वीप, अरुण, उज्जयनी, पट्टार, दक्षिणापथ, साकेत, इति धूमादिः॥

जनपदवुञोपवादः । मद्रेषु जातोमद्रकः । वृजिकः ॥

कोपधादण् । ४ । २ । १३२ ॥

माहिषिकः ॥

कच्छादिभ्यश्च[1] । ४ । २ । १३३ ॥

देशवाचिभ्योऽण् । वुञादेरपवादः । काच्छः । सैन्धवः ॥

मनुष्यतत्स्थयोर्वुञ् । ४ । २ । १३४ ॥

कच्छाद्यणोपवादः । कच्छे जातादिः काच्छकोमनुष्यः । काच्छकं हसितम् । मनुष्येति किम् । काच्छो गौः ॥

अपदातौ साल्वात् । ४ । २ । १३५ ॥

साल्वशब्दस्य कच्छादित्वाद्वुञि सिद्धे नियमार्थमिदम् । अपदातावेवेति । साल्वकोब्राह्मणः । अपदातौ किम् । साल्वः पदातिर्व्रजति ॥

गोयवाग्वोश्च । ४ । २ । १३६ ॥

साल्वाद्वुञ् । कच्छाद्यणोपवादः । साल्विका यवागूः । साल्वकोगौः । साल्वमन्यत् ॥

गर्तोत्तरपदाच्छः । ४ । २ । १३७ ॥

देशे । अणोपवादः । वृकगर्तीयम् । उत्तरपदग्रहणं बह्वच्पूर्वनिरासार्थम् ॥

गहादिभ्यश्च[2] । ४ । २ । १३८ ॥

---

१ कच्छ, सिन्धु, वर्णु, गन्धार, मधुमत्, कम्बोज, कश्मीर, साल्व, कुरु, अनुषण्ड, द्वीप अनूप, अजवाह, विजापक, कलूतर, रङ्कु । इति कच्छादिः ॥

२ गह, अन्तस्थ, सम, विषम, मध्य, मध्यंदिनण् चरणे, उत्तम, अङ्ग, वङ्ग, मगध, पूर्वपक्ष, अपरपक्ष, अधमशाख, उत्तमशाख, एकशाख, समानशाख, एकग्राम, समानग्राम, एकवृक्ष, एकपलाश, इष्वग्र, इष्वनीक, अवस्यन्दन, कामप्रस्थ, खाडायन, काठेरणि, लावेरणि, सौमित्र, शैशिरि, आसुत्, दैवशर्मि, श्रौती, आहिंसि, आमित्रि, व्याडि, वैजि, आध्यश्वि, आनृशंसि, शौङ्गि आग्निशर्मि, भौजि, वाराटकी, वाल्मीकि, क्षैमवृद्धि, आश्वत्थि, औगाहमानि, ऐकबिन्दवी, दन्ताग्रहंस, तन्त्वग्र, उत्तर, अनन्तर, मुखपार्श्वतसोर्लोपः, जनपरयोः कुक्च, देवस्यच, इति गहादिराकृतिगणः ॥

छः स्यात् । गहीयः ॥ मुखपार्श्वतसोर्लोपश्च ॥ ॥ मुखतीयम् । पार्श्वतीयम् । अव्ययानां भमात्रे टिलोपस्यानित्यतां ज्ञापयितुमिदम् ॥ कुग् जनस्य परस्य च ॥ ॥ जनकीयम् । परकीयम् ॥ देवस्य च ॥ ॥ देवकीयम् ॥ स्वस्यच ॥ ॥ स्वकीयम् ॥ वेणुकादिभ्यश्छण्वाच्यः ॥ * ॥ वैणुकीयम् । वैत्रकीयम् । औत्तरपदकीयम् ॥

प्राचां कटादेः । ४ । २ । १३९ ॥

प्राग्देशवाचिनः कटादेश्छः स्यात् । अणोपवादः । कटनगरीयम् । कटघोषीयम् । कटपल्वलीयम् ॥

राज्ञः क च । ४ । २ । १४० ॥

वृद्धत्वाच्छे सिद्धे तत्सन्नियोगेन कादेशमात्रं विधीयते । राजकीयम् ॥

वृद्धादकेकान्तखोपधात् । ४ । २ । १४१ ॥

अक इक एतदन्तात् खोपधाच्च वृद्धाद्देशवाचिनश्छः स्यात् । ब्राह्मणकोनाम जनपदोयत्र ब्राह्मणाआयुधजीविनस्तत्र जातोब्राह्मणकीयः। शाल्मलिकीयः । अयोमुखीयः ॥

कन्थापलदनगरग्रामह्रदोत्तरपदात् । ४ । २ । १४२ ॥

कन्थादिपञ्चकोत्तरपदाद्देशवाचिनोवृद्धाच्छः स्यात् । ठञ्ञिठादेरपवादः । दाक्षिकन्थीयम् । दाक्षिपलदीयम् । दाक्षिनगरीयम् । दाक्षिग्रामीयम् । दाक्षिह्रदीयम् ॥

पर्वताच्च । ४ । २ । १४३ ॥

पर्वतीयः ॥

विभाषाऽमनुष्ये । ४ । २ । १४४ ॥

मनुष्यभिन्नेर्थे पर्वताच्छोवा स्यात्पक्षेऽण् । पर्वतीयानि पार्वतानि वा फलानि । अमनुष्ये किम् । पार्वतीयोमनुष्यः ॥

---

१ वेणुकादिराकृतिगणः ॥

कृकणपर्णाद्भारद्वाजे । ४ । २ । १४५ ॥

भारद्वाजदेशवाचिभ्यामाभ्यां छः । कृकणीयम् । पर्णीयम् । भारद्वाजे किम् । कार्कणम् । पार्णम् ॥

युष्मदस्मदोरन्यतरस्यां खञ्च । ४ । ३ । १ ॥

चाच्छः । पक्षेऽण् । युवयोर्युष्माकं वा अयं युष्मदीयः । अस्मदीयः ॥

तस्मिन्नणि च युष्माकास्माकौ । ४ । ३ । २ ॥

युष्मदस्मदोरेतावादेशौ स्तः खञि अणि च । यौष्माकीनः । आस्माकीनः । यौष्माकः । आस्माकः ॥

तवकममकावेकवचने । ४ । ३ । ३ ॥

एकार्थवाचिनोर्युष्मदस्मदोस्तवकममकौ स्तः खञ्यणि च । तावकीनः । तावकः । मामकीनः । मामकः । छे तु ॥

प्रत्ययोत्तरपदयोश्च । ७ । २ । ९८ ॥

मपर्यन्तयोरेकार्थयोस्त्वमौ स्तः प्रत्यये उत्तरपदे च । त्वदीयः । मदीयः ॥

अर्द्धाद्यत् । ४ । ३ । ४ ॥

अर्द्ध्यः ॥

परावराधमोत्तमपूर्वाच्च । ४ । ३ । ५ ॥

परार्द्ध्यम् । अवरार्द्ध्यम् । अधमार्द्ध्यम् । उत्तमार्द्ध्यम् ॥

दिक्पूर्वपदाट्ठञ्च । ४ । ३ । ६ ॥

चाद्यत् । पौर्वार्द्धिकम् । पूर्वार्द्ध्यम् ॥

ग्रामजनपदैकदेशादञ्ठञौ । ४ । ३ । ७ ॥

ग्रामैकदेशवाचिनोजनपदैकदेशवाचिनश्च दिक्पूर्वपदादर्द्धान्तादञ्ठञौस्तः । इमेऽस्माकं ग्रामस्य जनपदस्य वा पौर्वार्द्धाः । पौर्वार्द्धिकाः । ग्रामस्य पूर्वस्मिन्नर्द्धे भवा इति तद्धितार्थे समासः ठञ्ग्रहणं स्पष्टार्थम् । अञ् चेत्युक्तेर्यतोप्यनुकर्षः सम्भाव्येत ॥

मध्यान्मः। ४। ३। ८॥

मध्यमः॥

अ साम्प्रतिके। ४। ३। ९॥

मध्यशब्दादकारप्रत्ययः स्यात्साम्प्रतिकेर्थे। उत्कर्षापकर्षहीनोमध्यो वैयाकरणः। मध्यं दारु। नातिह्रस्वं नातिदीर्घमित्यर्थः॥

द्वीपादनुसमुद्रं यञ्। ४। ३। १०॥

समुद्रस्य समीपे योद्वीपस्तद्विषयाद्वीपशब्दाद्यञ् स्यात्। द्वैप्यम्। द्वैप्या॥

कालाट्ठञ्। ४। ३। ११॥

कालवाचिभ्यष्ठञ् स्यात्। मासिकम्। सांवत्सरिकम्। सायम्प्रातिकः, पौनःपुनिकः। कथं तर्हि शार्वरस्य तमसोनिषिद्धये इति कालिदासः, अनुदितौषसरागेति भारविः, समानकालीनं प्राक्कालीनमित्यादि च। अपभ्रंशाएवैत इति प्रामाणिकाः॥ तत्र जात इति यावत्कालाधिकारः॥

श्राद्धे शरदः। ४। ३। १२॥

ठञ् स्यात्। ऋत्वणोपवादः। शारदिकं श्राद्धम्॥

विभाषा रोगातपयोः। ४। ३। १३॥

शारदिकः शारदोवा रोग आतपोवा। एतयोः किम्। शारदं दधि॥

निशाप्रदोषाभ्यां च। ४। ३। १४॥

वा ठञ् स्यात्। नैशिकम्। नैशम्। प्रादोषिकम्। प्रादोषम्॥

श्वसस्तुट् च। ४। ३। १५॥

श्वसूशब्दाट्ठञ् वा स्यात्तस्य तुडागमश्च॥

द्वारादीनांच[1]। ७। ३। ४॥

---

१ अये गणोमूले एवोक्तः॥

द्वार, स्वर, व्यल्कश, स्वस्ति, स्वर्, स्फ्यकृत्, स्वादु, मृदु, श्वस्, श्वन्
स्व, एषां न वृद्धिरैजागमश्च । शौवस्तिकम् ॥

सन्धिवेलाद्यृतुनक्षत्रेभ्योऽण् । ४ । ३ । १६ ॥

सन्धिवेलादिभ्यऋतुभ्योनक्षत्रेभ्यश्च कालवृत्तिभ्योण् स्यात् । सन्धिवेलायां भवं सान्धिवेलम् । ग्रैष्मम् । तैषम् ॥ सन्धिवेला, संध्या, अमावास्या, त्रयोदशी, चतुर्दशी, पौर्णमासी, प्रतिपत् ॥ संवत्सरात् फलपर्वणोः * ॥ सांवत्सरं फलं पर्व वा । सांवत्सरिकमन्यत् ॥

प्रावृषएण्यः । ४ । ३ । १७ ॥

प्रावृषेण्यः ॥

वर्षाभ्यष्ठक् । ४ । ३ । १८ ॥

वर्षासु साधु वार्षिकं वासः । कालात्साधुपुष्प्यत्पच्यमानेष्विति साध्वर्थे ॥

सर्वत्राण् च तलोपश्च । ४ । ३ । २२ ॥

हेमन्तादण् स्यात्तलोपश्च वेदलोकयोः । चकारात्पक्षे ऋत्वण् । हैमनम् । हैमन्तम् ॥

सायंचिरंप्राह्णेप्रगेऽव्ययेभ्यष्ट्युट्युलौ तुट् च । ४ । ३ । २३ ॥

सायमित्यादिभ्यश्चतुर्भ्योऽव्ययेभ्यश्च कालवाचिभ्यष्ट्युट्युलौ स्तस्तयोस्तुट् च । तुटः प्रागनादेशः । अनद्यतन इत्यादिनिर्देशात् । सायन्तनम् । चिरन्तनम् । प्राह्णप्रगयोरेदन्तत्वं निपात्यते । प्राह्णेतनम् । प्रगेतनम् । दोषातनम् । दिवातनम ॥ चिरपरुत्परारिभ्यस्त्नो वक्तव्यः ॥*॥ चिरत्नम् । परुत्नम् । परारित्नम् ॥ अग्रादिपश्चाड्डिमच् ॥ * ॥ अग्रिमम् । आदिमम् । पश्चिमम् ॥ अन्ताच्च ॥ * ॥ अन्तिमम् ॥

---

१ अयमपि मूले पठितः ॥ परन्त्वत्र शश्वतोवेति पाठ्यमिति शेखरकृतोक्तम् ॥

विभाषा पूर्वाह्णापराह्णाभ्याम्।४।३।२४॥

आभ्यां ट्युट्युलौ वा स्तस्तयोस्तुट् च। पक्षे ठञ्। पूर्वाह्णेतनम्। अपराह्णेतनम्। घकालतनेष्वित्यलुक्। पूर्वाह्णः सोढोस्येति विग्रहे तु पूर्वाह्णतनम्। अपराह्णतनम्। पौर्वाह्णिकम्। आपराह्णिकम्॥

तत्र जातः।४।३।२५॥

सप्तमीसमर्थाज्जातइत्यर्थेऽणादयोघादयश्च स्युः। स्रुघ्ने जातः स्रौघ्नः। औत्सः। राष्ट्रियः। अवारपारीणइत्यादि॥

प्रावृषष्ठप्।४।३।२६॥

एण्यस्यापवादः। प्रावृषि जातः प्रावृषिकः॥

संज्ञायां शरदोवुञ्।४।३।२७॥

ऋत्वणोपवादः। शारदकादर्भविशेषामुद्गविशेषाश्च॥

उत्तरपदस्य।७।३।१०॥

अधिकारोयम्। हनस्तइत्यस्मात्प्राक्॥

अवयवादृतोः।७।३।११॥

अवयववाचिनः पूर्वपदादृतुवाचिनोऽचामादेरचोवृद्धिः स्यात् ञिति णिति किति च तद्धिते परे। पूर्ववार्षिकः। अपरहैमनः। अवयवात्किम्। पूर्वासु वर्षासु भवः पौर्ववर्षिकः। ऋतोर्वृद्धिमद्विधाववयवानामिति तदन्तविधिः पूर्वत्र इह तु नावयवत्वाभावात्॥

सुसर्वार्द्धाज्जनपदस्य।७।३।१२॥

उत्तरपदस्य वृद्धिः। सुपाञ्चालकः। सर्वपाञ्चालकः। अर्द्धपाञ्चालकः। जनपदतदवध्योरिति वुञ्। सुसर्वार्द्धदिक्शब्देभ्योजनपदस्येति तदन्तविधिः॥

दिशोऽमद्राणाम्।७।३।१३॥

दिग्वाचकाज्जनपदवाचिनोद्दृद्धिः। पूर्वपाञ्चालकः। दिशः किम्। पूर्वपञ्चालानामयं पौर्वपञ्चालः। अमद्राणां किम्। पौर्वमद्रः। योगविभाग उत्तरार्थः॥

प्राचां ग्रामनगराणाम्।७।३।१४॥

दिशः परेषां नगरवाचिनां ग्रामवाचिनां चाङ्गानामवयवस्य च वृद्धिः। पूर्वेषुकामशम्यां भवः पूर्वैषुकामशमः। नगरे, पूर्वपाटलिपुत्रकः॥

पूर्वाह्णापराह्णार्द्रामूलप्रदोषावस्कराद्वुन्।४।३।२८।

पूर्वाह्णकः। अपराह्णकः। आर्द्रकः। मूलकः। प्रदोषकः। अवस्करकः॥

पथः पन्थ च।४।३।२९॥

पथि जातः पन्थकः॥

अमावास्याया वा।४।३।३०॥

अमावास्यकः। आमावास्यः॥

अ च।४।३।३१॥

अमावास्यः॥

सिन्ध्वपकराभ्यां कन्।४।३।३२॥

सिन्धुकः। कच्छाद्यणि मनुष्यवुञि च प्राप्ते। अपकरकः। औत्सर्गिकेणि प्राप्ते॥

अणञौ च।४।३।३३॥

क्रमात् स्तः। सैन्धवः। आपकरः॥

श्रविष्ठाफल्गुन्यनुराधास्वातितिष्यपुनर्वसुहस्तविशाखाषाढाबहुलाल्लुक्।४।३।३४॥

एभ्योनक्षत्रवाचिभ्यः परस्य जातार्थप्रत्ययस्य लुक् स्यात्॥

लुक्तद्धितलुकि । १ । २ । ४९ ॥

तद्धितलुकि सत्युपसर्जनस्त्रीप्रत्ययस्य लुक् स्यात् । श्रविष्ठासु जातः श्रविष्ठः। फल्गुनः इत्यादि॥ चित्रारेवतीरोहिणीभ्यः स्त्रियामुपसंख्यानम् ॥*॥ चित्रायां जाता चित्रा । रेवती रोहिणी आभ्यां लुक्तद्धितलुकीति लुकि कृते पिप्पल्यादेराकृतिगणत्वात्पुनर्ङीष्॥ फल्गुन्यषाढाभ्यां टानौ वक्तव्यौ ॥*॥ स्त्रियामित्येव । फल्गुनी । अषाढा ॥ श्रविष्ठाषाढाभ्यां छण्वक्तव्यः ॥*॥ अस्त्रियामपि । श्राविष्ठीयः । आषाढीयः

जे प्रोष्ठपदानाम् । ७ । ३ । १८ ॥

प्रोष्ठपदानामुत्तरपदस्याचामादेरचोवृद्धिः स्याज्जातार्थे ञिति णिति किति च । प्रोष्ठपदासु जातः प्रोष्ठपादोमाणवकः । जे इति किम् । प्रोष्ठपदासु भवः प्रौष्ठपदः । बहुवचननिर्देशात्पर्यायोपि गृह्यते । भद्रपादः ॥

स्थानान्तगोशालखरशालाच्च । ४ । ३ । ३५ ॥

एभ्योजातार्थप्रत्ययस्य लुक् स्यात् । गोस्थानः । गोशालः । खरशालः । विभाषासेनेति नपुंसकत्वे ह्रस्वत्वम् ॥

वत्सशालाभिजिदश्वयुक्छतभिषजोवा । ४ । ३ । ३६ ॥

एभ्योजातार्थस्य लुग्वा स्यात् । वत्सशाले जातोवत्सशालः । वात्सशालः इत्यादि ॥ जातार्थे प्रतिप्रसूतोऽण्वा डिद्वक्तव्यः ॥ * ॥ शातभिषजः । शातभिषः । शतभिषक् ॥

नक्षत्रेभ्योबहुलम् । ४ । ३ । ३७ ॥

जातार्थप्रत्ययस्य बहुलं लुक्स्यात् । रोहिणः । रौहिणः ॥

कृतलब्धक्रीतकुशलाः । ४ । ३ । ३८ ॥

तत्रेत्येव । स्रुघ्ने कृतोलब्धः क्रीतः कुशलोवा स्रौघ्नः ॥

प्रायभवः । ४ । ३ । ३९ ॥

तत्रेत्येव । स्रुघ्ने प्रायेण बाहुल्येन भवति स्रौघ्नः ॥

उपजानूपकर्णोपनीवेष्ठक् । ४ । ३ । ४० ॥

औपजानुकः । औपकर्णिकः । औपनीविकः ॥

संभूते । ४ । ३ । ४१ ॥

स्रुघ्ने संभवति स्रौघ्नः ॥

कोशाड्ढञ् । ४ । ३ । ४२ ॥

कौशेयं वस्त्रम् ॥

कालात्साधुपुष्प्यत्पच्यमानेषु । ४ । ३ । ४३ ॥

हेमन्ते साधुर्हैमन्तः प्राकारः । वसन्ते पुष्प्यन्ति वासन्त्यः कुन्दलताः । शरदि पच्यन्ते शारदाः शालयः ॥

उप्ते च । ४ । ३ । ४४ ॥

हेमन्ते उप्यन्ते हैमन्तायवाः ॥

आश्वयुज्या वुञ् । ४ । ३ । ४५ ॥

ठञोपवादः । आश्वयुज्यामुप्ताआश्वयुजकामाषाः ॥

ग्रीष्मवसन्तादन्यतरस्याम् । ४ । ३ । ४६ ॥

पक्षे ऋत्वण् । ग्रैष्मकम् । ग्रैष्मम् । वासन्तकम् । वासन्तम् ॥

देयमृणे । ४ । ३ । ४७ ॥

कालादित्येव । मासे देयमृणं मासिकम् ॥

कलाप्यश्वत्थयवबुसाद्वुन् । ४ । ३ । ४८ ॥

यस्मिन् काले मयूराः कलापिनोभवन्ति सउपचारात्कलापी तत्र देयमृणं कालापकम् । अश्वत्थस्य फलमश्वत्थस्तद्युक्तः कालोऽश्वत्थः । यस्मिन् कालेऽश्वत्थाः फलन्ति तत्र देयमश्वत्थकम् । यस्मिन् यवबुसमुत्पद्यते तत्र देयं यवबुसकम् ॥

ग्रीष्मावरसमाद्वुञ् । ४ । ३ । ४९ ॥

ग्रीष्मे देयमृणं ग्रैष्मकम् । आवरसमकम् ॥

संवत्सराग्रहायणीभ्यां ठञ्च । ४ । ३ । ५० ॥

चाद्वुञ् । सांवत्सरिकम् । सांवत्सरकम् । आग्रहायणिकम् । आग्रहा यणकम् ॥

व्याहरति मृगः । ४ । ३ । ५१ ॥

कालवाचिनः सप्तम्यन्ताच्छब्दायतइत्यर्थे अणादयः स्युः योव्याहरति समृगश्चेत् । निशयां व्याहरति नैशोमृगः । नैशिकः ॥

तदस्य सोढम् । ४ । ३ । ५२ ॥

कालादित्येव । निशासहचरितमध्ययनं निशा तत्सोढमस्य नैशिकः । नैशः ॥

तत्र भवः । ४ । ३ । ५३ ॥

स्रुघ्ने भवः स्रौघ्नः । राष्ट्रियः ॥

दिगादिभ्योयत्[1] । ४ । ३ । ५४ ॥

दिश्यम् । वर्ग्यम् ॥

शरीरावयवाच्च । ४ । ३ । ५५ ॥

दन्त्यम् । कर्ण्यम् ॥

प्राचां नगरान्ते । ७ । ३ । २४ ॥

प्राचां देशे नगरान्तेऽङ्गे पूर्वपदस्योत्तरपदस्य चाऽचामादेरचोवृद्धिर्ञिति णिति च । सुह्मनगरे भवः सौह्मनागरः । पौर्वनागरः । प्राचां किम् । मनगरमुदक्षु तत्र भवोमानगरः ॥

---

१ दिश्, वर्ग, पूग, गण, पक्ष, धाय्या, मित्र, मेधा, अन्तर, पथिन्, रहस्, अलीक, उखा, साक्षिन्, देश, आदि, अन्त,मुख, जघन, मेघ, यूथ, उदकात्संज्ञायाम्, न्याय, वंश, वेश, काल, आकाश, इति दिगादिः ॥

जङ्गलधेनुवलजान्तस्य विभाषितमुत्तरम्।७।३।२५॥

जङ्गलाद्यन्तस्याङ्गस्य पूर्वपदस्याचामादेरचोवृद्धिरुत्तरपदस्य वा ञिति णिति किति च। कुरुजङ्गले भवं कौरुजङ्गलम्। कौरुजाङ्गलम्। वैश्वधेनवम्। वैश्वधैनवम्। सौवर्णवलजम्। सौवर्णवालजम्॥

दृतिकुक्षिकलशिवस्त्यस्त्यहेर्ढञ्।४।३।५६॥

दार्तेयम्। कौक्षेयम्। कलशिर्घटः तत्र भवं कालशेयम्॥

ग्रीवाभ्योऽण्च।४।३।५७॥

चात् ढञ्। ग्रैवेयम्। ग्रैवम्॥

गम्भीराञ्ञ्यः।४।३।५८॥

गम्भीरे भवं गाम्भीर्यम्[1]॥

अव्ययीभावाच्च।४।३।५९॥

परिमुखं भवं पारिमुख्यम्॥ परिमुखादिभ्यएवेष्यते॥ * ॥ नेह। औपकूलः॥

अन्तःपूर्वपदाट्ठञ्।४।३।६०॥

अव्ययीभावादित्येव। वेश्मनि अन्तः अन्तर्वेश्मम्। तत्र भवमान्तर्वेश्मिकम्। आन्तर्गणिकम्। अध्यात्मादेष्ठञिष्यते॥ * ॥ अध्यात्मं भवमाध्यात्मिकम्॥

---

१ पञ्चजनादुपसंख्यानम्॥ ॥ पाञ्चजन्यः॥

२ परिमुख, परिहनु, पर्योष्ठ, पर्यूलूदल, परिसीर, उपसीर, उपस्थूण, उपकलाप, अनुपथ, अनुपद, अनुगंङ्ग, अनुतिल, अनुसीत, अनुसाय, अनुसीर, अनुमाष, अनुयव, अनुयूप, अनुवंश, प्रतिशाख, इति परिमुखादिः॥

३ अध्यात्म, अधिदेव, अधिभूत, इहलोक, परलोक, इत्यध्यात्मादिराकृतिगणः॥

अनुशतिकादीनां च।७।३।२०॥

एषामुभयपदवृद्धिः स्यात् ञिति णिति किति च। आधिदैविकम्। आधिभौतिकम्। ऐहलौकिकम्। पारलौकिकम्। अध्यात्मादिराकृतिगणः॥

देविकाशिंशपादित्यवाड्दीर्घसत्रश्रेयसामात्।७।३।१॥

एषां पञ्चानां वृद्धिप्राप्तावादेरच आत् ञिति णिति किति च। दाविकम्। देविकाकूले भवादाविकाकूलाः शालयः। शिंशपायाविकारः शांशपश्चमसः। पलाशादिभ्योवेत्यञ्। दित्यौहइदं दात्यौहम्। दीर्घसत्रे भवं दार्घसत्रम्। श्रेयसि भवं श्रायसम्॥

ग्रामात्पर्यनुपूर्वात्।४।३।६१॥

ठञ् स्यात्। अव्ययीभावादित्येव। पारिग्रामिकः। आनुग्रामिकः॥

जिह्वामूलाऽङ्गुलेश्छः।४।३।६२॥

जिह्वामूलीयम्। अङ्गुलीयम्।

वर्गान्ताच्च।४।३।६३॥

कवर्गीयम्॥

अशब्दे यत्खावन्यतरस्याम्।४।३।६४॥

पक्षे पूर्वेण छः। मद्वर्ग्यः। मद्वर्गीणः। मद्वर्गीयः। अशब्दे किम्। कवर्गीयोवर्णः॥

कर्णललाटात्कनलंकारे।४।३।६५॥

---

१ अनुशतिक, अनुहोड, अनुसंवरण, अनुसंवत्सर, अङ्गारवेणु, असिहत्य, अस्यहत्य, अस्यहेति, वध्योग, पुष्करसद्, अनुहरत्, कुरुकत, कुरुपञ्चाल, उदकशुद्ध, इहलोक, परलोक, सर्वलोक, सर्वपुरुष, सर्वभूमि, प्रयोग, परस्त्री, राजपुरुषात् ष्यञि, सूत्रनड, आकृतिगणोयम्, तेन अधिगम, अधिभूत, अधिदेव, चतुर्विद्या, इत्यादि। इत्यनुशतिकादिः॥

कर्णिका । ललाटिका ॥

तस्य व्याख्यान इति च व्याख्यातव्यनाम्नः । ४ । ३ । ६६ ॥

सुपां व्याख्यानः सौपोग्रन्थः । तैङः । कार्तः । सुप्सु भवं सौपम् ॥

बह्वचोऽन्तोदात्ताट्ठञ् । ४ । ३ । ६७ ॥

षत्वणत्वयोर्विधायकं शास्त्रं षत्वणत्वम् । तस्य व्याख्यानस्तत्र भवो वा षात्वणत्विकः ॥

क्रतुयज्ञेभ्यश्च । ४ । ३ । ६८ ॥

सोमसाध्येषु यागेष्वेतौ प्रसिद्धौ तत्रान्यतरोपादानेन सिद्धे उभयोरुपादानसामर्थ्यादसोमका अपीह गृह्यन्ते । अग्निष्टोमस्य व्याख्यानस्तत्र भव आग्निष्टोमिकः । वाजपेयिकः । पाकयज्ञिकः । नावयज्ञिकः । बहुवचनं स्वरूपविधिनिरासार्थम् । अनन्तोदात्तार्थ आरम्भः ॥

अध्यायेष्वेवर्षेः । ४ । ३ । ६९ ॥

ऋषिशब्देभ्यो लक्षणया व्याख्येयग्रन्थवृत्तिभ्यो भवे व्याख्याने चाध्याये ठञ् स्यात् । वसिष्ठेन दृष्टो मन्त्रो वसिष्ठस्तस्य व्याख्यानस्तत्र भवो वा वासिष्ठिकोऽध्यायः । अध्यायेषु किम् । वासिष्ठी ऋक् ॥

पौरोडाशपुरोडाशात्ष्ठन् । ४ । ३ । ७० ॥

पुरोडाशसहचरितो मन्त्रः पुरोडाशः स एव पौरोडाशः ततः ष्ठन् पौरोडाशिकः ॥

छन्दसो यदणौ । ४ । ३ । ७१ ॥

छन्दस्यः । छान्दस्यः ॥

द्व्यजृद्ब्राह्मणर्क्प्रथमाध्वरपुरश्चरणनामाख्याताट्ठक् । ४ । ३ । ७२ ॥

द्यचः। ऐष्टिकः। पाशुकः ऋतु। चातुर्होतृकः। ब्राह्मणिकः। आर्चिकः। इत्यादि॥

अणृगयनादिभ्यः।४।३।७३॥

ठञादेरपवादः। आर्गयनः। औपनिषदः। वैयाकरणः॥

ततआगतः।४।३।७४॥

स्रुघ्नादागतः स्रौघ्नः॥

ठगायस्थानेभ्यः।४।३।७५॥

शुल्कशालायाआगतः। शौल्कशालिकः॥

शुण्डिकादिभ्योऽण्।४।३।७६॥

आयस्थानठकश्छादीनां चापवादः। शुण्डिकादागतः शौण्डिकः। कार्कणः। तैर्थः॥

विद्यायोनिसम्बन्धेभ्योवुञ्।४।३।७७॥

औपाध्यायकः। पैतामहकः॥

ऋतष्ठञ्।४।३।७८॥

वुञोपवादः। हौतृकम्। भ्रातृकम्॥

पितुर्यच्च।४।३।७९॥

चाट्ठञ्। रीङृतः। यस्येति लोपः। पित्र्यम्। पैतृकम्॥

गोत्रादङ्कवत्।४।३।८०॥

बिदेभ्यआगतं बैदम्। गार्गम्। दाक्षम्। औपगवकम्॥

---

१ ऋगयन, पदव्याख्यान, छन्दोमान, छन्दोभाषा, छन्दोविचिति, न्याय, पुनरुक्त, निरुक्त, व्याकरण, निगम, वास्तुविद्या, क्षत्रविद्या, अङ्गविद्या, विद्या, उत्पात, उत्पाद, उद्याव, संवत्सर, उपनिषद्, मुहूर्त, निमित्त, शिक्षा, भिक्षा, इत्यृगयनादिः॥

२ शुक, कृकण, कृपण, स्थण्डिल, उदपान, उपल, तीर्थ, भूमि, तृण, पर्ण, इति शुण्डिकादिः॥

नञःशुचीश्वरक्षेत्रज्ञकुशलनिपुणानाम्।७।३।३०॥

नञः परेषां शुच्यादिपञ्चानामादेरचोवृद्धिः पूर्वपदस्य तु वा ञिदादौ परे आशौचम्। अशौचम्। आनैश्वर्यम्। अनैश्वर्यम्। आक्षैत्रज्ञम्। अक्षैत्रज्ञम्। आकौशलम्। अकौशलम्। आनैपुणम् अनैपुणम्॥

हेतुमनुष्येभ्योऽन्यतरस्यां रूप्यः।४।३।८१॥

समादागतं समरूप्यम्। विषमरूप्यम्। पक्षे गहादित्वाच्छः। समीयम्। विषमीयम्। देवदत्तरूप्यम्। दैवदत्तम्॥

मयट् च।४।३।८२॥

सममयम्। विषममयम्। देवदत्तमयम्॥

प्रभवति।४।३।८३॥

ततइत्येव। हिमवतः प्रभवति हैमवती गङ्गा॥

विदूराञ्ञ्यः।४।३।८४॥

विदूरात्प्रभवति वैदूर्योमणिः॥

तद्गच्छति पथिदूतयोः।४।३।८५॥

स्रुघ्नं गच्छति स्रौघ्नः पन्थादूतोवा॥

अभिनिष्क्रामति द्वारम्।४।३।८६॥

तदित्येव। स्रुघ्नमभिनिष्क्रामति स्रौघ्नं कान्यकुब्जद्वारम्॥

अधिकृत्य कृते ग्रन्थे।४।३।८७॥

तदित्येव। शारीरकमधिकृत्य कृतोग्रन्थः शारीरकीयः। शारीरकं भाष्यमिति त्वभेदोपचारात्॥

शिशुक्रन्दयमसभद्वन्द्वेन्द्रजननादिभ्यश्छः।४।३।८८॥

शिशूनां क्रन्दनं शिशुक्रन्दः तमधिकृत्य कृतोग्रन्थः शिशुक्रन्दीयः।

---

१ इन्द्रजनन, प्रद्युम्नागमन, सीतान्वेषण, विरुद्धभोजन, इति इन्द्रजननादिराकृतगणः॥

यमस्य सभा यमसभम्। क्लीबत्वं निपातनात्। यमसभीयः। किरातार्जुनीयम्। इन्द्रजननादिराकृतिगणः। इन्द्रजननीयम्। विरुद्धभोजनीयम्[1]॥

सोऽस्य निवासः। ४। ३। ८९॥

स्रुघ्नोनिवासोऽस्य स्रौघ्नः॥

अभिजनश्च। ४। ३। ९०॥

स्रुघ्नोभिजनोस्य स्रौघ्नः। यत्र स्वयं वसति सनिवासः। यत्र पूर्वैरुषितं सोभिजनइति विवेकः॥

आयुधजीविभ्यश्छःपर्वते। ४। ३। ९१॥

पर्वतवाचिनः प्रथमान्तादभिजनशब्दादस्येत्यर्थे छः स्यात्। हृद्गोलः पर्वतोभिजनोयेषामायुधजीविनां ते हृद्गोलीयाः। आयुधेति किम्। ऋक्षोदः पर्वतोभिजनोयेषां ते आर्क्षोदाद्विजाः॥

शण्डिकादिभ्योञ्यः। ४। ३। ९२॥

शण्डिकोभिजनोस्य शाण्डिक्यः॥

सिन्धुतक्षशिलादिभ्योऽणञौ। ४। ३। ९३॥

(रूपे: सिन्धु[3], तक्षशिला[4])

सिन्ध्वादिभ्योऽण् तक्षशिलादिभ्योऽञ् स्यादुक्तेर्थे। सैन्धवः।तक्षशिला नगरी अभिजनोऽस्य ताक्षशिलः॥

तूदीशलातुरवर्मतीकूचवाराड्ढक्छण्ढञ्यकः। ४। ३। ९४॥

तुदी अभिजनोऽस्य तौदेयः। शालातुरीयः। वार्मतेयः। कौचवार्यः॥

---

१ द्वंद्वे देवासुरादिभ्यः प्रतिषेधः॥ * ॥ दैवासुरम्। राक्षोसुरम्। गौणमुख्यम्॥

२ शण्डिक, सर्वसेन, सर्वकेश, शक, शट, रक, शङ्ख, बोध, इति शण्डिकादिः॥

३ सिन्धु, वर्णु, मधुमत, कम्बोज, साल्व, कश्मीर, गन्धार, किष्किन्धा, उरसा, दरद्, गन्दिका, इति सिन्ध्वादिः॥

४ तक्षशिला, वत्सोद्धरण, कैर्मेदुर, ग्रामणी, छगल, क्रोष्टुकर्ण, सिंहकर्ण, संकुचित, किन्नर, काण्डधार, पर्वत, अवसान, बर्बर, कंस, इति तक्षशिलादिः॥

भक्तिः । ४ । ३ । ९५ ॥

सोऽस्येत्यनुवर्तते । भज्यते सेव्यते इति भक्तिः । स्रुघ्नोभक्तिरस्य स्रौघ्नः ॥

अचित्ताददेशकालाट्ठक् । ४ । ३ । ९६ ॥

अपूपा भक्तिरस्य आपूपिकः । पायसिकः । अचित्तात्किम् । दैवदत्तः । अदेशात्किम् । स्रौघ्नः । अकालात्किम् । ग्रैष्मः ॥

महाराजाट्ठञ् । ४ । ३ । ९७ ॥

माहाराजिकः ॥

वासुदेवार्जुनाभ्यां वुन् । ४ । ३ । ९८ ॥

वासुदेवकः । अर्जुनकः ॥

गोत्रक्षत्रियाख्येभ्योबहुलं वुञ् ४ । ३ । ९९ ॥

अणोपवादः । परत्वाद्वृद्धाच्छं बाधते । ग्लुचुकायनिर्भक्तिरस्य ग्लौचुकायनकः । नाकुलकः । बहुलग्रहणान्नेह । पाणिनोभक्तिरस्य पाणिनीयः ॥

जनपदिनां जनपदवत्सर्वं जनपदेन समानशब्दानां बहुवचने । ४ । ३ । १०० ॥

जनपदस्वामिवाचिनां बहुवचने जनपदवाचिनां समानश्रुतीनां जनपदवत्सर्वं स्यात्प्रत्ययः प्रकृतिश्च । जनपदतदवध्योश्चेति प्रकरणे ये प्रत्यया उक्तास्तेऽत्रातिदिश्यन्ते । अङ्गाजनपदोभक्तिरस्याङ्गकः । अङ्गाः क्षत्रिया भक्तिरस्याङ्गकः । जनपदिनां किम् । पञ्चालाब्राह्मणाभक्तिरस्य पाञ्चालाः । जनपदेनेति किम् । पौरवोराजा भक्तिरस्य पौरवीयः ॥

---

१ सर्वत्रासौ सर्वंवात्र वसतीति वासुः, बाहुलकादुण्, स चासौ देवश्च वासुदेवः, तेनगोत्रक्षत्रियाख्याभावाद्वुनोविधानं सार्थकम् ॥

तेन प्रोक्तम् । ४ । ३ । १०१ ॥

पाणिनिना प्रोक्तं पाणिनीयम् ॥

तित्तिरिवरतन्तुखण्डिकोखाच्छण् । ४ । ३ । १०२ ॥

छन्दोब्राह्मणानीति तद्विषयता । तित्तिरिणा प्रोक्तमधीयते तैत्तिरीयाः ॥

काश्यपकौशिकाभ्यामृषिभ्यां णिनिः । ४ । ३ । १०३ ॥

काश्यपेन प्रोक्तमधीयते काश्यपिनः ॥

कलापिवैशम्पायनान्तेवासिभ्यश्च । ४ । ३ । १०४ ॥

कलाप्यन्तेवासिभ्यः, हरिद्रुणा प्रोक्तमधीयते हारिद्रविणः । वैशम्पायनान्तेवासिभ्यः, आलम्बिनः ॥

पुराणप्रोक्तेषु ब्राह्मणकल्पेषु । ४ । ३ । १०५ ॥

तृतीयान्तात्प्रोक्तार्थे णिनिः स्यात् । यत्प्रोक्तं पुराणप्रोक्ताश्चेद्ब्राह्मणकल्पास्ते भवन्ति । पुराणेन चिरन्तनेन मुनिना प्रोक्ताः, भल्लु भाल्लविनः । शाट्यायन, शाट्यायनिनः । कल्पे, पिङ्गेन प्रोक्तः पैङ्गी कल्पः । पुराणेति किम् । याज्ञवल्कानि ब्राह्मणानि । आश्मरथः कल्पः । अणि आपत्यस्येति यलोपः ॥

शौनकादिभ्य[1]श्छन्दसि । ४ । ३ । १०६ ॥

छन्दस्यभिधेये एभ्योणिनिः । शौनकेन प्रोक्तमधीयते शौनकिनः ॥

कठचरकाल्लुक् । ४ । ३ । १०७ ॥

आभ्यां प्रोक्तप्रत्ययस्य लुक् स्यात् । कठेन प्रोक्तमधीयते कठाः । चरकाः ॥

कलापिनोऽण् । ४ ॥ ३ । १०८ ॥

---

१ शौनक, वाजसनेय, शार्ङ्गरव, शापेय, शाष्पेय, खाडायन, स्तम्भ, स्कन्ध, देवदर्शन, रज्जुभार, रज्जुकण्ठ, कठशाठ, कषाय, तल, दण्ड, पुरुषांसक, अश्वपेज, इति शौनकादिः ॥

२ अस्य वेदमात्रविषयकत्वज्ञानं भ्रान्तिमूलकं कलापीतिसूत्रभाष्यविरोधात् ॥

कलापिना प्रोक्तमधीयते कालापाः ॥ नान्तस्य टिलोपे सब्रह्मचारि पीठसर्पिकलापिकौथुमितैतिलिजाजलिलाङ्गलिशिलालिशिखण्डिसूकरसद्मसुपर्वणामुपसंख्यानाट्टिलोपः ॥

छगलिनो ढिनुक् । ४ । ३ । १०९ ॥

छगलिना प्रोक्तमधीयते छागलेयिनः ॥

पाराशर्यशिलालिभ्यां भिक्षुनटसूत्रयोः । ४ । ३ । ११० ॥

पाराशर्येण प्रोक्तं भिक्षुसूत्रमधीयते पाराशरिणो भिक्षवः । शैलालिनो नटाः ॥

कर्मन्दकृशाश्वादिनिः । ४ । ३ । १११ ॥

भिक्षुनटसूत्रयोरित्येव । कर्मन्देन प्रोक्तमधीयते कर्मन्दिनो भिक्षवः । कृशाश्विनो नटाः ॥

तेनैकदिक् । ४ । ३ । ११२ ॥

सुदाम्ना अद्रिणा एक दिक् सौदामनी ॥

तसिश्च । ४ । ३ । ११३ ॥

स्वरादिपाठादव्ययत्वम् । पीलुमूलेन एकदिक् पीलुमूलतः ॥

उरसो यच्च । ४ । ३ । ११४ ॥

चात्तसिः । अणोपवादः । उरसा एकदिक् उरस्यः । उरस्तः ॥

उपज्ञाते । ४ । ३ । ११५ ॥

तेनेत्येव । पाणिनिना उपज्ञातं पाणिनीयम् ॥

कृते ग्रन्थे । ४ । ३ । ११६ ॥

वररुचिना कृतो वाररुचो ग्रन्थः ॥

संज्ञायाम् । ४ । ३ । ११७ ॥

तेनेत्येव । अग्रन्थार्थमिदम् । मक्षिकाभिः कृतं माक्षिकं मधु ॥

कुलालादिभ्योवुञ् । ४ । ३ । ११८ ॥

तेन कृते संज्ञायाम् । कुलालेन कृतं कौलालकम् । वारुडकम् ॥

क्षुद्राभ्रमरवटरपादपादञ् । ४ । ३ । ११९ ॥

तेन कृते संज्ञायाम् । क्षुद्राभिः कृतं क्षौद्रम् । भ्रामरम् । वाटरम् । पादपम् ॥

तस्येदम् । ४ । ३ । १२० ॥

उपगोरिदमौपगवम् ॥ वहेस्तुरणिट् च ॥ * ॥ संवोढुः स्वं सांवहित्रम ॥ अग्नीधः शरणे रण् भं च ॥ * ॥ अग्निमिन्धे अग्नीत्, तस्य स्थानमाग्नीध्रम, तात्स्थ्यात्सोप्याग्नीध्रः ॥ समिधामाधाने षेण्यण् ॥ * ॥ सामिधेन्योमन्त्रः । सामिधेनी । ऋक् ॥

रथाद्यत् । ४ । ३ । १२१ ॥

रथ्यं चक्रम् ॥

पत्रपूर्वादञ् । ४ । ३ । १२२ ॥

पत्रं वाहनम् । अश्वरथस्येदमाश्वरथम् ॥

पत्राध्वर्युपरिषदश्च । ४ । ३ । १२३ ॥

अञ् ॥ पत्राद्वाह्ये ॥ * ॥ अश्वस्येदं वहनीयमाश्वम् । आध्वर्यवम् । पारिषदम् ॥

हलसीराट्ठक् । ४ । ३ । १२४ ॥

हालिकम् । सैरिकम् ॥

द्वन्द्वाद्वुन्वैरमैथुनिकयोः । ४ । ३ । १२५ ॥

काकोलूकिका । कुत्सकुशिकिका ॥ वैरे[2] देवासुरादिभ्यः प्रतिषेधः ॥ * ॥ दैवाऽसुरम् ॥

---

१ कुलाल, वरुड, चण्डाल, निषाद, कर्मार, सेना, सिरिध्र, सैरिन्ध्र, देवराज, परिषद्, वधू, मधु, रुरु, रुद्र, अनडुह्, ब्रह्मन्, कुम्भकार, श्वपाक, इति कुलालादिः ॥

२ अत्र द्वन्द्वे इति पाठो लेखकप्रमादात् मैथुनिकायामतिव्याप्तेर्भाष्ये वैरशब्दस्य दर्शनाच्च ॥

गोत्रचरणाद्वुञ्।४।३।१२६॥

औपगवकम्। चरणाद्धर्माम्नाययोरिति वक्तव्यम्॥ * ॥ काठकम्।

सङ्घाङ्कलक्षणेष्वञ्यञिञामण्।४।३।१२७॥

घोषग्रहणमपि कर्तव्यम्॥ * ॥ अञ्, बैदः सङ्घोऽङ्कोघोषोवा। बैदं लक्षणम्। यञ्, गार्गः। गार्गम् इञ् दाक्षः। दाक्षम्। परम्परासम्बन्धोऽङ्कः। साक्षात्तु लक्षणम्॥

शाकलाद्वा।४।३।१२८॥

अण् वोक्तेर्थे। पक्षे चरणत्वाद्वुञ्। शाकलेन प्रोक्तमधीयते शाकलास्तेषां सङ्घोङ्कोघोषोवा शाकलः। शाकलकः। लक्षणे क्लीबता॥

छन्दोगौक्थिकयाज्ञिकबह्वृचनटाञ्ञ्यः।४।३।१२९

छन्दोगानां धर्मआम्नायोवा छान्दोग्यम्। औक्थिक्यम्। याज्ञिक्यम्। बाह्वृच्यम्। नाट्यम्॥ चरणाद्धर्माम्नाययोरित्युक्तं तत्साहचर्यान्नटशब्दादपि तयोरेव॥

न दण्डमाणवान्तेवासिषु।४।३।१३०॥

दण्डप्रधानामाणवादण्डमाणवास्तेषु शिष्येषु च वुञ् न स्यात्। दाक्षादण्डमाणवाः शिष्या वा॥

रैवतिकादिभ्यश्छः।४।३।१३१॥

तस्येदमित्यर्थे। वुञोपवादः। रैवतिकीयः। बैजवापीयः॥ कौपिञ्जलहास्तिपदादण्वाच्यः॥ * ॥ कुपिञ्जलस्यापत्यम्। इहैव निपातनादण् तदन्तात्पुनरण्। कौपिञ्जलः। गोत्रवुञोपवादः। हस्तिपादस्यापत्यं हास्तिपदस्तस्यायं हास्तिपदः॥

---

१ रैवतिक, स्वापिशि, क्षैमवृद्धि, गौरग्रीवि, औदमेघि, औदवापि, बैजवापि, इति रैवतिकादिः॥

२ इदं वार्तिकं सूत्रेषु कैश्चित्प्रक्षिप्तम्॥

आथर्वणिकस्येकलोपश्च। ४। ३। १३३।

अण् स्यात्। आथर्वणिकस्यायमाथर्वणोधर्मआम्नायोवा। चरणाद्वुञोपवादः॥

॥ समाप्ताः शैषिकाः॥

तस्य विकारः। ४। ३। १३४॥

अश्मनोविकारे टिलोपोवक्तव्यः॥ *॥ अश्मनोविकारआश्मः। भास्मनः। मार्त्तिकः॥

अवयवे च प्राण्योषधिवृक्षेभ्यः। ४। ३। १३५॥

चाद्विकारे। मयूरस्यावयवोविकारोवा मायूरः। मौर्वं काण्डं भस्म वा। पैप्पलम्॥

बिल्वादिभ्योऽण्[१]। ४। ३। १३६॥

बैल्वम॥

कोपधाच्च। ४। ३। १३७॥

अण्। अञोपवादः। तर्कु, तार्कवम्। तैत्तिडीकम्॥

त्रपुजतुनोः षुक्। ४। ३। १३८॥

आभ्यामण् स्याद्विकारे एतयोः षुगागमश्च। त्रापुषम्। जातुषम्॥

ओरञ्। ४। ३। १३९॥

दैवदारवम्। भाद्रदारवम्॥

अनुदात्तादेश्च। ४। ३। १४०॥

दाधित्थम्। कापित्थम्॥

---

१ बिल्व, व्रीहि, काण्ड, मुद्ग, मसूर, गोधूम, इक्षु, वेणु, गवेधुका, कर्पासी, पाटली, कर्कन्धू कुटीर, इति बिल्वादिः॥

पलाशादिभ्योवा।४।३।१४१॥

पालाशम्। कारीरम्॥

शम्याः ष्लञ्।४।३।१४२॥

शामीलं भस्म। षित्वान् ङीष्। शामीली स्रुक्॥

मयड्वैतयोर्भाषायामभक्ष्याच्छादनयोः।४।३।१४३॥

प्रकृतिमात्रान्मयड्वा स्याद्विकारावयवयोः। अश्ममयम्।आश्मनम्। अभक्ष्येत्यादि किम्। मौद्गः सूपः। कार्पासमाच्छादनम्॥

नित्यं वृद्धशरादिभ्यः।४।३।१४४॥

आम्रमयम्। शरमयम्॥ एकाचोनित्यम् ॥ * ॥ त्वङ्मयम्। वाङ्मयम्। कथं तर्हि आप्यमम्मयमिति। तस्येदमित्यणणन्तात्स्वार्थे ष्यञ्॥

गोश्च पुरीषे।४।३।१४५॥

गोः पुरीषं गोमयम्॥

पिष्टाच्च।४।३।१४६॥

मयट् स्याद्विकारे। पिष्टमयं भस्म। कथं पैष्टी सुरेति। सामान्यविवक्षायां तस्येदमित्यण्॥

संज्ञायां कन्।४।३।१४७॥

पिष्टादित्येव। पिष्टस्य विकारविशेषः पिष्टकः। पूपोऽपूपः पिष्टकः स्यात्॥

व्रीहेः पुरोडाशे।४।३।१४८॥

मयट् स्यात्। बिल्वाद्यणोपवादः। व्रीहिमयःपुरोडाशः। व्रैहमन्यत्॥

असंज्ञायां तिलयवाभ्याम्।४।३।१४९॥

---

१ पलाश, खदिर, शिंशपा, स्पन्दन, पुलाक, करीर, शिरीष, यवास, विकङ्कत, इति पलाशादिः॥

२ शर, दर्भ, मृद, कुटीतृण, सोम, बल्वज, इति शरादिः॥

तिलमयम् । यवमयम् । संज्ञायां तु तैलम् । यावकः ॥

तालादिभ्योऽण् । ४ । ३ । १५२ ॥

अञ्मयटोरपवादः ॥ तालाद्धनुषि ॥ * ॥ तालं धनुः । अन्यत्तालमयम् । ऐन्द्रायुधम् ॥

जातरूपेभ्यः परिमाणे । ४ । ३ । १५३ ॥

अण् । बहुवचनात्पर्यायग्रहणम् हाटकः । तापनीयः सौवर्णो वा निष्कः । परिमाणे किम् । हाटकमयी यष्टिः ॥

प्राणिरजतादिभ्योऽञ् । ४ । ३ । १५४ ॥

शौकम् । बाकम् । राजतम् ॥

ञितश्च तत्प्रत्ययात् । ४ । ३ । १५५ ॥

ञितो विकारावयवप्रत्ययस्तदन्तादञ् स्यात्तयोरेवार्थयोः । मयटोपवादः । शामीलस्य शामीलम् । दाधित्थस्य दाधित्थम् । कापित्थम् । ञितः किम् । बैल्वमयम् ॥

क्रीतवत्परिमाणात् । ४ । ३ । १५६ ॥

प्राग्वतेष्ठञित्यारभ्य क्रीतार्थे ये प्रत्यया येनोपाधिना परिमाणाद्विहितास्ते तथैव विकारेऽतिदिश्यन्ते । अणादीनामपवादः । निष्केण क्रीतं नैष्किकम्, एवं निष्कस्य विकारोपि नैष्किकः । शतस्य विकारः शत्यः । शतिकः ॥

उष्ट्राद्वुञ् । ४ । ३ । १५७ ॥

प्राण्यञोपवादः । औष्ट्रकः ॥

---

१ तालाद्धनुषि, बार्हिण, इन्द्रालिश, इन्द्रादृश, इन्द्रायुध, चय, श्यामाक, पीयूक्षा, इति तालादिः ॥

२ रजत, सीस, लोह, उदुम्बर, नीप, दारु, रोहीतक, बिभीतक, पीतदारु, तीव्रदारु, त्रिकण्टक, कण्टकारि, इति रजतादिः ॥

उमोर्णयोर्वा । ४ । ३ । १५८ ॥

औमम् । औमकम् । और्णम् । और्णकम् । वुञभावे यथाक्रम मणञौ ॥

एण्या ढञ् । ४ । ३ । १५९ ॥

ऐणेयम् । एणस्य तु ऐणम् ॥

गोपयसोर्यत् । ४ । ३ । १६० ॥

गव्यम् । पयस्यम् ॥

द्रोश्च । ४ । ३ । १६१ ॥

द्रुर्वृक्षस्तस्य विकारोऽवयवोवा द्रव्यम् ॥

माने वयः । ४ । ३ । १६२ ॥

द्रोरित्येव । द्रुवयम् । यौतवं द्रुवयं पाय्यमिति मानार्थकं त्रयम् ॥

फले लुक् । ४ । ३ । १६३ ॥

विकारावयवप्रत्ययस्य लुक् स्यात् फले । आमलक्याः फलमा मलकम् ॥

प्लक्षादिभ्योऽण् । ४ । ३ । १६४ ॥

विधानसामर्थ्यान्न लुक् । प्लाक्षम् ॥

न्यग्रोधस्य च केवलस्य । ७ । ३ । ५ ॥

अस्य न वृद्धिरैजागमश्च । नैयग्रोधम् ॥

जम्ब्वा वा । ४ । ३ । १६५ ॥

जम्बूशब्दात् फलेऽण् वा स्यात् । जाम्बवम् । पक्षे ओरञ् तस्य लुक् जम्बु ॥

लुप् च । ४ । ३ । १६६ ॥

---

१ प्लक्ष, न्यग्रोध, इङ्गुदी, अश्वत्थ, शिग्रु, रुरु, कक्षतु, बृहती, इति प्लक्षादिः ॥

जम्ब्वाः फलप्रत्ययस्य लुप् वा स्यात्। लुपि युक्तवत्। जम्ब्वाः फलं जम्बूः॥ फलपाकशुषामुपसंख्यानम्॥ * ॥ व्रीहयः। मुद्गाः॥पुष्पमूलेषु बहुलम्॥*॥ मल्लिकायाः पुष्पं मल्लिका। जात्याः पुष्पं जाती। विदार्यां मूलं विदारी। बहुलग्रहणान्नेह। पाटलानि पुष्पाणि। साल्वानि मूलानि। बाहुलकात् क्वचिल्लुक्। अशोकम्। करवीरम्॥

ह[1]रीतक्यादिभ्यश्च।४।३।१६७॥

एभ्यः फलप्रत्ययस्य लुप्स्यात्। हरीतक्यादीनां लिङ्गमेव प्रकृतिवत्। हरीतक्याः फलानि हरीतक्यः॥

कंसीयपरशव्ययोर्यञञौ लुक् च।४।३।१६८॥

कंसीयपरशव्यशब्दाभ्यां यञञौ स्तश्छयतोश्च लुक्। कंसाय हितं कंसीयम्, तस्य विकारः कांस्यम्। परशवे हितं परशव्यम् तस्यविकारः पारशवः॥

॥ इति प्राग्दीव्यतीयाः समाप्ताः॥

प्राग्वहतेष्ठक्।४।४।१॥

तद्वहतीत्यतः प्राक् ठगधिक्रियते॥ तदाहेति मा[2]शब्दादिभ्य उपसंख्यानम्॥ * ॥ मा शब्दः कारि इति यआह समाशब्दिकः॥

स्वा[3]गतादीनां च।७।३।७॥

ऐच् न स्यात्। स्वागतमित्याह स्वागतिकः। स्वाध्वरिकः। स्वङ्गस्याऽपत्यं स्वाङ्गिः। व्यङ्गस्याऽपत्यं व्याङ्गिः। व्यडस्यापत्यं व्याडिः। व्यवहारेण चरति व्यावहारिकः। स्वपतौ साधु स्वापतेयम्॥ *॥ आहौ प्र[4]भूतादिभ्यः।

---

१ हरीतकी, कोशातकी, नखरञ्जनी, शष्कण्डी, पाडी, दोडी, श्वेतपाकी, अर्जुनपाकी, द्राक्षा, काला, ध्वाङ्क्षा, गभीका, कण्टकारिका, पिप्पली, चिञ्चा, शेफालिका, इति हरीतक्यादिः॥

२ माशब्द, नित्यशब्द, कार्यशब्द, इति माशब्दादिः॥

३ स्वागत, स्वध्वर, स्वङ्ग, व्यड, व्यङ्ग, व्यवहार, स्वपति, इति स्वागतादिः॥

४ प्रभूत, पर्याप्त, इति प्रभूतादिः॥

प्रभूतमाह प्राभूतिकः । पार्याप्तिकः ॥ पृच्छतौ सुस्नातादिभ्यः ॥ * ॥ सुस्नातं पृच्छति सौस्नातिकः । सौखशायनिकः । अनुशतिकादिः॥ गच्छतौ परदारादिभ्यः ॥ * ॥ पारदारिकः । गौरुतल्पिकः ॥

तेन दीव्यति खनति जयति जितम् । ४ । ४ । २ ॥

अक्षैर्दीव्यति आक्षिकः । अभ्र्या खनति आभ्रिकः । अक्षैर्जयति आक्षिकः । अक्षैर्जितमाक्षिकम् ॥

संस्कृतम् । ४ । ४ । ३ ॥

दध्ना संस्कृतं दाधिकम् । मारिचिकम् ॥

कुलत्थकोपधादण् । ४ । ४ । ४ ॥

ठकोपवादः । कुलत्थैः संस्कृतं कौलत्थम् । तैत्तिडीकम् ॥

तरति । ४ । ४ । ५ ॥

उडुपेन तरति औडुपिकः ॥

गोपुच्छाट्ठञ् । ४ । ४ । ६ ॥

गौपुच्छिकः ॥

नौद्व्यचष्ठन् । ४ । ४ । ७ ॥

नाविकः । घटिकः । बाहुभ्यां तरति बाहुका स्त्री ॥

चरति । ४ । ४ । ८ ॥

तृतीयान्ताद्गच्छतिभक्षयतीत्यर्थयोष्ठक् स्यात् । हस्तिना चरति हास्तिकः । शाकटिकः । दध्ना भक्षयति दाधिकः ॥

आकर्षात् ष्ठल् । ४ । ४ । ९ ॥

आकर्षो निकषोपलः । आकषादिति पाठान्तरम् । तेन चरति आकर्षिकः । षित्वात् ङीष् । आकर्षिकी ॥

---

१ सुस्नात, सुखरात्रि, सुखशयन, इति सुस्नातादिः ॥

२ परदार, गुरुतल्प, इति परदारादिः । एते चत्वारोप्याकृतिगणाः ॥

पर्पादिभ्यः ष्ठन्।४।४।१०॥

पर्पेण चरति पर्पिकः। पर्पिकी। येन पीठेन पङ्गवश्चरन्ति सपर्पः। अश्विकः। रथिकः॥

श्वगणाट्ठञ्च।४।४।११॥

चात् ष्ठन्॥

श्वादेरिञि।७।३।८॥

ऐच् न। श्वभस्त्रस्यापत्यं श्वाभस्त्रिः। श्वादंष्ट्रिः। तदादिविधौ चेदमेव ज्ञापकम्॥ इकारादाविति वाच्यम्॥ *॥ श्वगणेन चरति श्वागणिकः। श्वागणिकी। श्वगणिकः। श्वगणिकी॥

पदान्तस्याऽन्यतरस्याम्।७।३।९॥

श्वादेरङ्गस्य पदशब्दान्तस्यैज्वा। श्वापदस्येदं श्वापदम्। शौवापदम्॥

वेतनादिभ्योजीवति।४।४।१२॥

वेतनेन जीवति वैतनिकः। धानुष्कः॥

वस्नक्रयविक्रयाट्ठन्।४।४।१३॥

वस्नेन मूल्येन जीवति वस्निकः। क्रयविक्रयग्रहणं संघातविगृहीतार्थम्। क्रयविक्रयिकः। क्रयिकः। विक्रयिकः॥

आयुधाच्छ च।४।४।१४॥

चाट्ठन्। आयुधेन जीवति आयुधीयः। आयुधिकः॥

हरत्युत्सङ्गादिभ्यः।४।४।१५॥

उत्सङ्गेन हरत्यौत्सङ्गिकः॥

---

१ पर्प, अश्व, अश्वत्थ, रथ, जाल, व्याल, न्यास, पादः पच्च, इति पर्पादिः॥

२ वेतन, वाहन, अर्धवाहन, धनुष्, दण्ड, जाल, वेश, उपवेश, प्रेषण, उपवस्ति, सुख, शय्या, शक्ति, उपनिषद्, उपदेश, स्फिच्, पाद, उपस्थ, उपस्थान, उपहस्त, इति वेतनादिः॥

३ उत्सङ्ग, उडुप, उत्पुत, उत्पन्न, उत्पुट, पिटक, पिटाक, इत्युत्सङ्गादिः॥

भस्त्रादिभ्यः ष्ठन् । ४ । ४ । १६ ॥

भस्त्रया हरति भस्त्रिकः । षित्वान्ङीष् । भस्त्रिकी ॥

विभाषा विवधात् । ४ । ४ । १७ ॥

विवधेन हरति विवधिकः । पक्षे ठक् । वैवधिकः । एकदेशविकृतस्याऽनन्यत्वाद्वीवधादपि ष्ठन् । वीवधिकः । वीवधिकी । विवधवीवधशब्दौ उभयतोबद्धशिक्ये स्कन्धवाह्ये काष्ठे वर्तेते ॥

अण् कुटिलिकायाः । ४ । ४ । १८ ॥

कुटिलिका व्याधानां गतिविशेषः कर्मारोपकरणभूतं लोहं च । कुटिलिकया हरति मृगानङ्गारान्वा कौटिलिकोव्याधः कर्मारश्च ॥

निर्वृत्तेऽक्षद्यूतादिभ्यः । ४ । ४ । १९ ॥

अक्षद्यूतेन निर्वृत्तमाक्षद्यूतिकं वैरम् ॥

क्त्रेर्मम्नित्यम् । ४ । ४ । २० ॥

क्त्रिप्रत्ययान्तप्रकृतिकात्तृतीयान्तान्निर्वृत्तेर्थे मप्स्यान्नित्यम् । कृत्या निर्वृत्तं कृत्रिमम् । पक्त्रिमम् ॥ भावप्रत्ययान्तादिमप् वक्तव्यः ॥ * ॥ पाकेन निर्वृत्तं पाकिमम् । त्यागिमम् ॥

अपमित्ययाचिताभ्यां कक्कनौ । ४ । ४ । २१ ॥

अपमित्येति ल्यबन्तम् । अपमित्य निर्वृत्तं आपमित्यकम् । याचितेन निर्वृत्तं याचितकम् ॥

संसृष्टे । ४ । ४ । २२ ॥

दध्ना संसृष्टं दाधिकम् ॥

चूर्णादिनिः । ४ । ४ । २३ ॥

---

१ भस्त्रा, भरट, भरण, शीर्षभार, शीर्षेभार, अंसभार, अंसेभार, इति भस्त्रादिः ॥

२ अक्षद्यूत, जानुप्रहृत, जङ्घप्रहृत, जङ्घाप्रहृत, पादस्वेदन, कण्टकमर्दन, गतानुगत, गतागत, यातोपयात, अनुगत, इत्यक्षद्यूतादिः ॥

चूर्णैः संसृष्टाश्चूर्णिनोऽपूपाः ॥

लवणाल्लुक् । ४ । ४ । २४ ॥

लवणेन संसृष्टोलवणः सूपः । लवणं शाकम् ॥

मुद्गादण् । ४ । ४ । २५ ॥

मौद्गओदनः ॥

व्यञ्जनैरुपसिक्ते । ४ । ४ । २६ ॥

ठक् । दध्ना उपसिक्तं दाधिकम् ॥

ओजःसहोऽम्भसा वर्तते । ४ । ४ । २७ ॥

ओजसा वर्तते औजसिकः शूरः । साहसिकश्चौरः । आम्भसिको मत्स्यः ॥

तत्प्रत्यनुपूर्वमीपलोमकूलम् । ४ । ४ । २८ ॥

द्वितीयान्तादस्माद्वर्ततइत्यस्मिन्नर्थे ठक् स्यात् । क्रियाविशेषणत्वा द्वितीया । प्रतीपं वर्तते प्रातीपिकः । आन्वीपिकः । प्रातिलोमिकः । आनुलोमिकः । प्रातिकूलिकः । आनुकूलिकः ॥

परिमुखं च । ४ । ४ । २९ ॥

परिमुखं वर्तते पारिमुखिकः । चात्पारिपार्श्विकः ॥

प्रयच्छति गर्ह्यम् । ४ । ४ । ३० ॥

द्विगुणार्थं द्विगुणं तत्प्रयच्छति द्वैगुणिकः । त्रैगुणिकः ॥ वृद्धेर्वृधुषिभावोवक्तव्यः ॥ * ॥ वार्धुषिकः ॥

कुसीददशैकादशात् ष्ठन्ष्ठचौ । ४ । ४ । ३१ ॥

गर्ह्यार्थाभ्यामाभ्यामेतौ स्तः प्रयच्छतीत्यर्थे । कुसीदं वृद्धिस्तदर्थं द्रव्यं कुसीदं तत्प्रयच्छतीति कुसीदिकः । कुसीदिकी । एकादशार्थत्वादेकादश

ते च ते वस्तुतोदश चेति विग्रहेऽकारः समासान्तइहैव सूत्रे निपात्यते। दशैकादशिकः । दशैकादशिकी । दशैकादशान्ग्रयच्छतीत्युत्तमर्णएवे हापि तद्धितार्थः॥

उञ्छति।४।४।३२॥

बदराण्युञ्छति बादरिकः॥

रक्षति।४।४।३३॥

समाजं रक्षति सामाजिकः॥

शब्ददर्दुरं करोति।४।४।३४॥

शब्दं करोति शाब्दिकः। दार्दुरिकः॥

पक्षिमत्स्यमृगान्हन्ति।४।४।३५॥

स्वरूपस्य पर्यायाणां विशेषाणां च ग्रहणं मत्स्यपर्यायेषु मीनस्यैव। पक्षिणोहन्ति पाक्षिकः। शाकुनिकः। मायूरिकः। मात्स्यिकः। मैनिकः। शाकुनिकः। मार्गिकः। हारिणिकः। सारङ्गिकः॥

परिपन्थं च तिष्ठति।४।४।३६॥

अस्माद्द्वितीयान्तात्तिष्ठति हन्ति चेत्यर्थे ठक् स्यात्। पन्थानं वर्जयित्वा व्याप्य वा तिष्ठति पारिपन्थिकश्चौरः। परिपन्थं हन्ति पारिपन्थिकः॥

माथोत्तरपदपदव्यनुपदं धावति।४।४।३७॥

दण्डाकारोमाथः पन्थादण्डमाथः। दण्डमाथं धावति दाण्डमाथिकः। पादविकः। आनुपदिकः॥

आक्रन्दाट्ठञ्च।४।४।३८॥

आस्माट्ठञ् स्यात् चाट्ठक् धावतीत्यर्थे। आक्रन्दं दुःखिनां रोदनस्थानं धावति आक्रन्दिकः॥

पदोत्तरपदं गृह्णाति । ४ । ४ । ३९ ॥

पूर्वपदं गृह्णाति पौर्वपदिकः । औत्तरपदिकः ॥

प्रतिकण्ठार्थललामं च । ४ । ४ । ४० ॥

एभ्योगृह्णात्यर्थे ठक् स्यात् । प्रतिकण्ठं गृह्णाति प्रातिकण्ठिकः । आर्थिकः । लालामिकः ॥

धर्मं चरति । ४ । ४ । ४१ ॥

धार्मिकः ॥ अधर्माच्चेति वक्तव्यम् ॥ * ॥ आधर्मिकः ॥

प्रथिपथमेतिठंश्च । ४ । ४ । ४२ ॥

प्रतिपथमेति प्रातिपथिकः॥

समवायान्समवैति । ४ । ४ । ४३ ॥

सामवायिकः । सामूहिकः ॥

परिषदो ण्यः । ४ । ४ । ४४ ॥

परिषदं समवैति पारिषद्यः ॥

सेनाया वा । ४ । ४ । ४५ ॥

ण्यः स्यात्पक्षे ठक् । सैन्याः । सैनिकाः ॥

संज्ञायां ललाटकुक्कुट्यौ पश्यति । ४ । ४ । ४६ ॥

ललाटं पश्यति लालाटिकः सेवकः । कुक्कुटीशब्देन तत्पातार्हः स्वल्प देशोलक्ष्यते । कौक्कुटिकोभिक्षुः ॥

तस्य धर्म्यम् । ४ । ४ । ४७ ॥

आपणस्य धर्म्यमापणिकम् ॥

अण् महिष्यादिभ्यः । ४ । ४ । ४८ ॥

---

१ महिषी, प्रजापति, प्रजावती, प्रलेपिका, विलेपिका, अनुलेपिका, पुरोहित, मणिपालि, अनुचारक, होतृ, यजमान, इति महिष्यादिः ॥

महिष्याधर्म्यं माहिषम् । याजमानम् ॥

ऋतोऽञ् । ४ । ४ । ४९ ॥

यातुर्धर्म्यं यात्रम् ॥ नराच्चेति वक्तव्यम् ॥ * ॥ नरस्य धर्म्या नारी ॥ विशसितुरिड्लोपश्चाञ्च वक्तव्यः ॥ * ॥ विशसितुर्धर्म्यं वैशस्त्रम् ॥ विभाजयितुर्णिलोपश्चाञ्च वाच्यः ॥ * ॥ विभाजयितुर्धर्म्यं वैभाजित्रम् ॥

अवक्रयः । ४ । ४ । ५० ॥

षष्ठ्यंताट्ठक् स्यादवक्रयेर्थे । आपणस्यावक्रयआपणिकः । राजग्राह्यं द्रव्यमवक्रयः ॥

तदस्य पण्यम् । ४ । ४ । ५१ ॥

अपूपाः पण्यमस्य आपूपिकः ॥

लवणाट्ठञ् । ४ । ४ । ५२ ॥

लावणिकः ॥

किसरादिभ्यः ष्ठन् । ४ । ४ । ५३ ॥

किसरं पण्यमस्य किसरिकः । षित्वान्ङीष् । किसरिकी । किसर, उशीर, नलद, इत्यादि किसरादयः सर्वे सुगन्धिद्रव्यविशेषवाचिनः ॥

शलालुनोऽन्यतरस्याम् । ४ । ४ । ५४ ॥

ष्ठन् स्यात् पक्षे ठक् । शलालुकः । शलालुकी । शालालुकः । शालालुकी । शलालुः सुगन्धिद्रव्यविशेषः ॥

शिल्पम् । ४ । ४ । ५५ ॥

मृदङ्गवादनं शिल्पमस्य मार्दङ्गिकः ॥

मड्डुकझर्झरादणन्यतरस्याम् । ४ । ४ । ५६ ॥

मड्डुकवादनं शिल्पमस्य माड्डुकः । माड्डुकिकः । झार्झरः । झार्झरिकः ॥

---

१ किसर, नरद, नलद, स्थागल, तगर, गुग्गुलु, उशीर, हरिद्रा, हरिद्रु, पणी इति किसरादिः ॥

प्रहरणम्।४।४।५७॥

तदस्येत्येव। असिः प्रहरणमस्य आसिकः। धानुष्कः॥

परश्वधाट्ठञ्च।४।४।५८॥

पारश्वधिकः॥

शक्तियष्ट्योरीकक्।४।४।५९॥

शाक्तीकः। याष्टीकः॥

अस्ति नास्ति दिष्टं मतिः।४।४।६०॥

तदस्येत्येव। अस्ति परलोकइत्येवं मतिर्यस्य सआस्तिकः। नास्तीति मतिर्यस्य सनास्तिकः। दिष्टमिति मतिर्यस्य सदैष्टिकः॥

शीलम्।४।४।६१॥

अपूपभक्षणं शीलमस्य आपूपिकः॥

छत्रादिभ्योणः।४।४।६२॥

गुरोर्दोषाणामावरणं छत्रं तच्छीलमस्य छात्रः॥

कार्मस्ताच्छील्ये।६।४।१७२॥

कार्मइति ताच्छील्ये णे टिलोपोनिपात्यते। कर्मशीलः कार्मः। नस्तद्धितइत्येव सिद्धे अणूकार्यं ताच्छीलिके णेपि। तेन चौरी तापसीत्यादि सिद्धम्। ताच्छील्ये किम्। कार्मणः॥

कर्माऽध्ययने वृत्तम्।४।४।६३॥

प्रथमान्तात्षष्ठ्यर्थे ठक् स्यादध्ययने वृत्ता या क्रिया सा चेत्प्रथमान्तस्यार्थः। ऐकान्यिकः। यस्याध्ययने प्रवृत्तस्य परीक्षाकाले विपरीतोच्चारणरूपं स्खलितमेकं जातं सः॥

---

१ छत्र, शिक्षा, प्ररोह, स्था, बुभुक्षा, चुरा, तितिक्षा, उपस्थान, कृषि, कर्मन्, विश्वधा, तपस्, सत्य, अनृत, विशिखा, विशिका, भक्षा, उदस्थान, पुरोडा, विक्षा, चुक्षा, मन्द्र, इति छत्रादिः॥

बह्वच्पूर्वपदाट्ठच्।४।४।६४॥

प्राग्विषये। द्वादशान्यानि कर्माण्यध्ययने वृत्तान्यस्य द्वादशान्यिकः। द्वादशाऽपपाठा अस्य जाता इत्यर्थः

हितं भक्षाः।४।४।६५॥

अपूपभक्षणं हितमस्मै आपूपिकः॥

तदस्मै दीयते नियुक्तम्।४।४।६६॥

अग्रभोजनं नियतं दीयते अस्मै आग्रभोजनिकः॥

श्राणामांसौदनाट्टिठन्।४।४।६७॥

श्राणा नियुक्तं दीयतेऽस्मै श्राणिकः। श्राणिकी। मांसौदनग्रहणं सङ्घातविगृहीतार्थम्। मांसौदनिकः। मांसिकः। औदनिकः॥

भक्तादणन्यतरस्याम्।४।४।६८॥

पक्षे ठक्। भक्तमस्मै नियुक्तं दीयते भाक्तः। भाक्तिकः॥

तत्र नियुक्तः।४।४।६९॥

आकरे नियुक्त आकरिकः॥

अगारान्ताट्ठन्।४।४।७०॥

देवागारे नियुक्तो देवागारिकः॥

अध्यायिन्यदेशकालात्।४।४।७१॥

निषिद्धदेशकालवाचकाट्ठक् स्यादध्येतरि। श्मशानेऽधीते श्माशानिकः। चतुर्दश्यामधीते चातुर्दशिकः॥

कठिनान्तप्रस्तारसंस्थानेषु व्यवहरति।४।४।७२॥

तत्रेत्येव। वंशकठिने व्यवहरति वांशकठिनिकः। वंशा वेणवः कठिना यस्मिन्देशे स वंशकठिनस्तस्मिन्देशे या क्रिया यथानुष्ठेया तां तथैवानुतिष्ठतीत्यर्थः। प्रास्तारिकः। सांस्थानिकः॥

निकटे वसति । ४ । ४ । ७३ ॥

नैकटिको भिक्षुः ॥

आवसथात् ष्ठल् । ४ । ४ । ७४ ॥

आवसथे वसति आवसथिकः । षित्वात् ङीष् । आवसथिकी । आ कर्षात्पर्पादेर्भस्त्रादिभ्यः कुसीदसूत्राच्च । आवसथात्किसरादेः षितः षडेते ठगधिकारे । षडिति सूत्रषट्केन विहिताइत्यर्थः । प्रत्ययास्तु सप्त ॥

इति ठकोवधिः समाप्तः ॥

प्राग्घिताद्यत् । ४ । ४ । ७५ ॥

तस्मै हितमित्यतः प्राक् यदधिक्रियते ॥

तद्वहति रथयुगप्रासङ्गम् । ४ । ४ । ७६ ॥

रथं वहति रथ्यः । युग्यः । वत्सानां दमनकाले स्कन्धे काष्ठमासज्यते सप्रासङ्गः, तं वहति प्रासङ्ग्यः ॥

धुरो यड्ढकौ । ४ । ४ । ७७ ॥

हलिचेति दीर्घे प्राप्ते ॥

न भकुर्छुराम् । ८ । २ । ७९ ॥

भस्य कुर्छुरोश्चोपधायादीर्घो न स्यात् । धुर्यः । धौरेयः ॥

खः सर्वधुरात् । ४ । ४ । ७८ ॥

सर्वधुरं वहतीति सर्वधुरीणः ॥

एकधुराल्लुक्च । ४ । ४ । ७९ ॥

एकधुरं वहति एकधुरीणः । एकधुरः ॥

शकटादण् । ४ । ४ । ८० ॥

शकटं वहति शाकटो गौः ॥

हलसीराट्ठक् । ४ । ४ । ८१ ॥

हलं वहति हालिकः। सैरिकः॥

संज्ञायां जन्या।४।४।८२॥

जनी वधूः तां वहति प्रापयति जन्या॥

विध्यत्यधनुषा।४।४।८३॥

द्वितीयान्ताद्विध्यतीत्यर्थे यत्स्यान्न चेत्तत्र धनुष्करणम्।पादौ विध्यन्ति पद्याः शर्कराः॥

धनगणं लब्धा।४।४।८४॥

तृन्नन्तमेतत्। धनं लब्धा धन्यः। गणं लब्धा गण्यः॥

अन्नाण्णः।४।४।८५॥

अन्नं लब्धा आन्नः॥

वशं गतः।४।४।८६॥

वश्यः परेच्छानुचारी॥

पदमस्मिन्दृश्यम्।४।४।८७॥

पद्यः कर्दमः नातिशुष्कइत्यर्थः॥

मूलमस्याऽऽबर्हि।४।४।८८॥

आबर्हणमाबर्हः उत्पाटनं तदस्यास्तीत्याबर्हि। मूलमाबर्हि येषां ते मूल्यामुद्गाः॥

संज्ञायां धेनुष्या।४।४।८९॥

धेनुशब्दस्य षुगागमोयप्रत्ययश्च स्वार्थे निपात्यते संज्ञायाम्। धेनुष्या बन्धके स्थिता॥

गृहपतिना संयुक्तेञ्यः।४।४।९०॥

गृहपतिर्यजमानस्तेन संयुक्तोगार्हपत्योग्निः॥

नौवयोधर्मविषमूलमूलसीतातुलाभ्यस्तार्यतुल्यप्राप्यवध्याऽऽनाम्यसमसमितसम्मितेषु।४।४।९१॥

नावा तार्यं नाव्यम् । वयसा तुल्योवयस्यः । धर्मेण प्राप्यं धर्म्यम् । विषेण वध्योविष्यः । मूलेन आनाम्यं मूल्यम् । मूलेन समोमूल्यः । सीतया समितं सीत्यं क्षेत्रम् । तुलया संमितं तुल्यम् ॥

धर्मपथ्यर्थन्यायादनपेते । ४ । ४ । ९२ ॥

धर्मादनपेतं धर्म्यम् । पथ्यम् । अर्थ्यम् । न्याय्यम् ॥

छन्दसोनिर्मिते । ४ । ४ । ९३ ॥

छन्दसा निर्मितं छन्दस्यम् । इच्छया कृतमित्यर्थः ॥

उरसोऽण् च । ४ । ४ । ९४ ॥

चाद्यत् । उरसा निर्मितः पुत्रऔरसः । उरस्यः ॥

हृदयस्य प्रियः । ४ । ४ । ९५ ॥

हृद्योदेशः । हृदयस्य हृल्लेखेति हृदादेशः ॥

बन्धने चर्षौ । ४ । ४ । ९६ ॥

हृदयशब्दात् षष्ठ्यन्ताद्बन्धने यत्स्याद्वेदेभिधेये। हृदयस्य बन्धनं हृद्यो वशीकरणमन्त्रः ॥

मतजनहलात्करणजल्पकर्षेषु । ४ । ४ । ९७ ॥

मतं ज्ञानं तस्य करणं भावः साधनं वा मत्यम् । जनस्य जल्पो जन्यः । हलस्य कर्षोहल्यः ॥

तत्र साधुः । ४ । ४ । ९८ ॥

अग्रे साधुः अग्र्यः । सामसु साधुः सामन्यः । येचाभावकर्मणोरिति प्रकृतिभावः । कर्मण्यः । शरण्यः ॥

प्रतिजनादिभ्यः खञ् । ४ । ४ । ९९ ॥

---

१ प्रतिजन, इदंयुग, संयुग, समयुग, परयुग, परस्यकुल, अमुष्यकुल, सर्वजन, विश्वजन, महाजन, पञ्चजन, इति प्रतिजनादिः ॥

प्रतिजनं साधुः प्रातिजनीनः । सांयुगीनः । सार्वजनीनः ॥ वैश्वजनीनः ॥

भक्ताण्णः ।४।४।१००॥

भक्ते साधवोभाक्ताः शालयः ॥

परिषदोण्यः ।४।४।१०१॥

पारिषद्यः । परिषदइति योगविभागाण्णोपि । पारिषदः ॥

कथादिभ्यष्ठक् ।४।४।१०२॥

कथायां साधुः काथिकः ॥

गुडादिभ्यष्ठञ् ।४।४।१०३॥

गुडे साधुर्गौडिकइक्षुः । साक्तुकोयवः ॥

पथ्यतिथिवसतिस्वपतेर्ढञ् ।४।४।१०४॥

पथि साधु पाथेयम् । आतिथेयम् । वसनं वसतिस्तत्र साधुर्वासतेयी रात्रिः । स्वापतेयं धनम् ॥

सभाया यः ।४।४।१०५॥

सभ्यः ॥

समानतीर्थे वासी ।४।४।१०७॥

साधुरिति निवृत्तम् ॥ वसतीति वासी, समाने तीर्थे गुरौ वसतीति सतीर्थ्यः ॥

समानोदरे शयितओ चोदात्तः ।४।४।१०८॥

समाने उदरे शयितः स्थितः समानोदर्योभ्राता ॥

---

१ कथा, विकथा, विश्वकथा, संकथा, वितण्डा, कुष्टविद्, जनवाद, जनेवाद, जनोवाद, वृत्ति, संग्रह, गुण, गण, आयुर्वेद इति कथादिः ॥

२ गुड, कुल्माष, सक्तु, अपूप, मांसौदन, इक्षु, वेणु, संग्राम, संघात, संक्राम, संवाह, प्रवास, निवास, उपवास, इति गुडादिः ॥

सोदराद्यः।४।४।१०९

सोदर्यः। अर्थः प्राग्वत्॥

॥ इति प्राग्घितीयाः॥

प्राक्क्रीताच्छः।५।१।१॥

तेन क्रीतमित्यतः प्राक् छोधिक्रियते॥

उगवादिभ्योयत्।५।१।२।

प्राक्क्रीतादित्येव। उवर्णान्ताद्गवादिभ्यश्च यत्स्याच्छस्यापवादः। नाभि नभं च॥ ॥नभ्योक्षः। नभ्यमञ्जनम्। रथनाभावेवेदम्॥ शुनः सम्प्रसारणं वा च दीर्घत्वम्॥ ॥शून्यम्। शुन्यम्॥ ऊधसोनङ्च॥ ऊधन्यः॥

कम्बलाच्च संज्ञायाम्।५।१।३॥

यत्स्यात्। कम्बल्यमूर्णापलशतम्। संज्ञायां किम्। कम्बलीया ऊर्णा॥

विभाषा हविरपूपादिभ्यः।५।१।४॥

आमिक्ष्यं दधि। आमिक्षीयम्। पुरोडाश्यास्तण्डुलाः। पुरोडाशीयाः। अपूप्यम्। अपूपीयम्॥

तस्मै हितम्।५।१।५॥

वत्सेभ्योहितोवत्सीयोगोधुक्। शङ्कवेहितं शङ्कव्यं दारु। गव्यम्। हविष्यम्॥

शरीरावयवाद्यत्।५।१।६॥

---

१ गो, हविस्, अक्षर, विष, बर्हिस्, अष्टका, स्खदा, युग, मेधा, स्रुच्, नाभि नभं च, शुनः संप्रसारणं वा च दीर्घत्वं तत्संनियोगेन चान्तोदात्तत्वम्। ऊधसोनङ्च, कूप, खद, दर, खर असुर, अध्वन्, क्षर, वेद, बीज, दीप्त, इति गवादिः॥

२ अपूप, तण्डुल, अभ्यूष, अभ्योष, अवोष, अभ्येष, पृथुक, ओदन, सूप, पूप, किण्व, प्रदीप, मुसल, कटक, कर्णवेष्टक, इर्गल, अर्गल, अन्नविकारेभ्यश्च, यूप, स्थूणा, दीप, अश्व, पत्र, इत्यपूपादिः॥

दन्त्यम् । कण्ठ्यम् । नस्नासिकायाः । नस्यम् । नाभ्यम् ॥

ये च तद्धिते । ६ । १ । ६१ ॥

यादौ तद्धिते परे शिरश्शब्दस्य शीर्षन्नादेशः स्यात् । शीर्षण्यः । तद्धिते किम् । शिरइच्छति शिरस्यति ॥ वा केशेषु ॥*॥ शीर्षण्याः शिरस्यावा केशाः ॥ अचि शीर्षइति वाच्यम् ॥ * ॥ अजादौ तद्धिते शिरसःशीर्षा देशः । स्थूलशिरसइदं स्थौलशीर्षम् ॥

खलयवमाषतिलवृषब्रह्मणश्च । ५ । १ । ७ ॥

खलाय हितं खल्यम् । यव्यम् । माष्यम् । तिल्यम् । वृष्यम् । ब्रह्मण्यम् । चाद्रथ्या ॥

अजाविभ्यां थ्यन् । ५ । १ । ८ ॥

अजथ्या यूथिः । अविथ्या ॥

आत्मन्विश्वजनभोगोत्तरपदात्खः । ५ । १ । ९ ॥

आत्माध्वानौ खे । ६ । ४ । १६९ ॥

एतौ खे प्रकृत्या स्तः । आत्मने हितमात्मनीनम् । विश्वजनीनम् ॥ कर्मधारयादेवेष्यते ॥ * ॥ षष्ठीतत्पुरुषाद्बहुव्रीहेश्वच्छ एव । विश्वजनीयम् ॥ पञ्चजनादुपसंख्यानम् ॥ * ॥ पञ्चजनीनम् ॥ सर्वजनाट्ठञ् खश्च ॥ सार्वजनिकः । सर्वजनीनः ॥ महाजनाट्ठञ् ॥ * ॥ महाजनिकः । मातृभोगीणः । पितृभोगीणः । राजभोगीनः ॥ आचार्यादणत्वं च ॥ * ॥ आचार्यभोगीनः ॥

सर्वपुरुषाभ्यां णढञौ । ५ । १ । १० ॥

सर्वाण्णोवेति वक्तव्यम् ॥ * ॥ सर्वस्मै हितं सार्वम् । सर्वीयम् ॥ पुरुषाद्वधविकारसमूहतेनकृतेषु ॥ * ॥ भाष्यकारप्रयोगात्तेनेत्यस्य द्वन्द्वमध्ये निवेशः । पुरुषस्य वधः पौरुषेयः । तस्येदमित्यणि प्राप्ते । पुरुषस्य विकारः पौरुषेयः । प्राणिरजतादिभ्योऽञ् इत्यञि प्राप्ते । समूहेप्यणि प्राप्ते ।

एकाकिनोपि परितः पौरुषेयवृताइवेति माघः। तेन कृते ग्रन्थेऽणि प्राप्ते अग्रन्थे तु प्रासादादावप्राप्तएवेति विवेकः॥

माणवचरकाभ्यां खञ्।५।१।११॥

माणवाय हितं माणवीनम्। चारकीणम्॥

तदर्थं विकृतेः प्रकृतौ।५।१।१२॥

विकृतिवाचकाच्चतुर्थ्यन्तात्तदर्थायां प्रकृतौ वाच्यायां छप्रत्ययः स्यात्। अङ्गारेभ्यएतानि अङ्गारीयाणि काष्ठानि। प्राकारीयाइष्टकाः। शङ्कव्यं दारु॥

छदिरुपधिबलेर्ढञ्।५।१।१३॥

छादिषेयाणि तृणानि। बालेयास्तण्डुलाः॥ उपधिशब्दात्स्वार्थे इष्यते॥ * ॥ उपधीयतइत्युपधिः रथाङ्गं तदेव औपधेयम्॥

ऋषभोपानहोर्ञ्यः।५।१।१४॥

छस्यापवादः आर्षभ्योवत्सः। औपानह्योमुञ्जः। चर्म्मण्यप्ययमेवपूर्वविप्रतिषेधेन। औपानह्यं चर्म्म॥

चर्मणोऽञ्।५।१।१५॥

चर्मणोया विकृतिस्तद्वाचकादञ् स्यात्। वर्ध्र्यै इदं वार्ध्रं चर्म। वारत्रं चर्म॥

तदस्य तदस्मिन् स्यादिति।५।१।१६॥

प्राकारआसामिष्टकानां स्यात् प्राकारीयाइष्टकाः। प्रासादीयं दारु। प्राकारोऽस्मिन् स्यात् प्राकारीयोदेशः। इतिशब्दोलौकिकीं विवक्षामनुसारयति। तेनेह न। प्रासादोदेवदत्तस्य स्यादिति॥

परिखाया ढञ्।५।१।१७॥

पारिखेयी भूमिः॥

॥छयतोः पूर्णोवधिः।

प्राग्वतेष्ठञ् ५।१।१८॥

तेन तुल्यमिति वतिं वक्ष्यति ततः प्राक् ठञधिक्रियते ॥

आर्हादगोपुच्छसंख्यापरिमाणाट्ठक् ।५।१।१९॥

तदर्हतीत्येतदभिव्याप्य ठञधिकारमध्ये ठञोपवादष्ठगधिक्रियते गोपुच्छादीन्वर्जयित्वा ॥

असमासे निष्कादिभ्यः।५।१।२०॥

आर्हादित्येतत्तेनक्रीतमितियावत्सप्तदशसूत्र्यामनुवर्तते।निष्कादिभ्योऽसमासे ठक् स्यादार्हीयेष्वर्थेषु । नैष्किकम् । समासे तु ठञ् ॥

परिमाणान्तस्यासंज्ञाशाणयोः।७।३।१७॥

उत्तरपदवृद्धिः स्यात् ञिदादौ । परमनैष्किकः । असमासग्रहणं ज्ञापकं भवतीत्यतः प्राक् तदन्तविधिरिति । तेन सुगव्यम् । यवापूप्यमित्यादि । इतऊर्ध्वं तु संख्यापूर्वपदानां तदन्तग्रहणं प्राग्वतेरिष्यते तच्चालुकि । पारायणिकः । द्वैपारायणिकः । अलुकीति किम् । द्वाभ्यां शूर्पाभ्यां क्रीतं द्विशूर्पम् । द्विशूर्पेण क्रीते शूर्पादञ् माभूत् किं तु ठञ् । द्विशौर्पिकम् ॥

अर्द्धात्परिमाणस्य पूर्वस्य तु वा।७।३।२६॥

अर्द्धात्परिमाणवाचकस्योत्तरपदस्यादेरचो वृद्धिः पूर्वपदस्य तु वा ञिति णिति किति च । अर्द्धद्रोणेन क्रीतम् अर्द्धद्रौणिकम् । आर्द्धद्रौणिकम्

नातः परस्य।७।३।२७॥

अर्द्धात्परस्य परिमाणाऽकारस्य वृद्धिर्न पूर्वपदस्य तु वा ञिदादौ । अर्द्धप्रस्थिकम् । आर्द्धप्रस्थिकम । अतः किम् । अर्द्धकौडविकम् । अर्द्धखार्यां भवा अर्द्धखारी । अर्द्धखारीभार्यइत्यत्र वृद्धिनिमित्तस्येति पुंवद्भावनिषेधोन स्यात् ॥

---

१ निष्क, पण, पाद, माष, वाह, द्रोण, षष्टि इति निष्कादिः ॥

शताच्च ठन्यतावशते।५।१।२१॥

शतेन क्रीतं शतिकम्। शत्यम्। अशते किम् शतं परिमाणमस्य शतकः सङ्घः। इह प्रत्ययार्थोवस्तुतः प्रकृत्यर्थान्न भिद्यते तेने ठन्यतौ न, किं तु कनेव। असमासइत्येव। द्विशतेन क्रीतं द्विशतकम्॥

संख्याया अतिशदन्तायाः कन्।५।१।२२॥

संख्यायाः कन् स्यादार्हीयेर्थे न तु त्यन्तशदन्तायाः। पञ्चभिः क्रीतः पञ्चकः। बहुकः। त्यन्तायास्तु साप्ततिकः। शदन्तायाः। चात्वारिंशत्कः॥

वतोरिड्वा।५।१।२३॥

वत्वन्तात्कनइड्वा स्यात्। तावतिकः। तावत्कः॥

विंशतित्रिंशद्भ्यां ड्वुनसंज्ञायां।५।१।२४॥

योगविभागः कर्तव्यः। आभ्यां कन् स्यात्। असंज्ञायां ड्वुन् स्यात्कनोपवादः। विंशकः। त्रिंशकः। संज्ञायां तु, विंशतिकः। त्रिंशतिकः॥

कंसाट्टिठन्।५।१।२५॥

टोङीबर्थः। इकारउच्चारणार्थः। कंसिकः। कंसिकी॥ अर्द्धाच्चेति वक्तव्यम्॥ *॥ अर्द्धिकः। अर्द्धिकी॥ कार्षापणाट्टिठन्वक्तव्यः। प्रतिरादेशश्चवा॥ *॥ कार्षापणिकः। कार्षापणिकी। प्रतिकः। प्रतिकी॥

शूर्पादञन्यतरस्याम्।५।१।२६॥

शौर्पम्। शौर्पिकम्॥

शतमानविंशतिकसहस्रवसनादण्।५।१।२७॥

एभ्योण् स्याट्ठञ्ठक्कनामपवादः। शतमानेन क्रीतं शातमानम्। वैंशतिकम्। साहस्रम्। वासनम्॥

अध्यर्द्धपूर्वाद्द्विगोर्लुगसंज्ञायाम्।५।१।२८॥

अध्यर्द्धपूर्वाद्द्विगोश्च परस्यार्हीयस्य लुक् स्यात्। अध्यर्द्धकंसम्। द्विकंसम्। संज्ञायां तु पाञ्चकलापिकम्॥

विभाषा कार्षापणसहस्राभ्याम्।५।१।२९॥

लुग्वा स्यात्। अध्यर्द्धकार्षापणम्।अध्यर्द्धकार्षापणिकम्।द्विकार्षापणम्। द्विकार्षापणिकम्। औपसंख्यानिकस्य टिठनोलुक्। पक्षे अध्यर्द्धप्रतिकम्। द्विप्रतिकम्। अध्यर्द्धसहस्रम्। अध्यर्द्धसाहस्रम्। द्विसहस्रम्। द्विसाहस्रम्॥

द्वित्रिपूर्वान्निष्कात्।५।१।३०॥

लुग्वा स्यात्। द्विनिष्कम्। द्विनैष्किकम्। त्रिनिष्कम्। त्रिनैष्किकम्। बहुपूर्वाच्चेति वक्तव्यम्॥*॥ बहुनिष्कम्। बहुनैष्किकम्॥

बिस्ताच्च।५।१।३१॥

द्वित्रिबहुपूर्वाद्बिस्तादार्हीयस्य लुग्वा स्यात्। द्विबिस्तम्। द्विबैस्तिकमित्यादि॥

विंशतिकात्खः।५।१।३२॥

अध्यर्द्धपूर्वाद्द्विगोरित्येव। अध्यर्द्धविंशतिकीनम्। द्विविंशतिकीनम्॥

खार्या ईकन्।५।१।३३॥

अध्यर्द्धखारीकम्। द्विखारीकम्। केवलायाश्चेति वक्तव्यम्॥*॥ खारीकम्॥

पणपादमाषशताद्यत्।५।१।३४॥

अध्यर्द्धपण्यम्। द्विपण्यम्। अध्यर्द्धपाद्यम्। द्विपाद्यम्। इह पादः पदिति न, यस्येतिलोपस्य स्थानिवद्भावात्। पद्यत्यतदर्थे इत्यपि न, प्राण्यङ्गार्थस्यैव तत्र ग्रहणात्॥

१ काकिण्याश्चोपसंख्यानम्॥*॥ अध्यर्धकाकिणीकम्॥

शाणाद्वा।५।१।३५॥

यत्स्यात्पक्षे ठञ्। तस्य लुक्। अध्यर्द्धशाण्यम्। अध्यर्द्धशाणम्॥

द्वित्रिपूर्वादण् च।५।१।३६॥

शाणादित्येव। चाद्यत्। तेन त्रैरूप्यम्। परिमाणान्तस्यासंज्ञाशाणयोरितिपर्युदासादादिवृद्धिरेव। द्वैशाणम्। द्विशाण्यम्। द्विशाणम्। इह ठञादयस्त्रयोदश प्रत्ययाः प्रकृतास्तेषां समर्थविभक्तयोर्थाश्चाकाङ्क्षितास्तइदानीमुच्यन्ते॥

तेन क्रीतम्।५।१।३७॥

ठञ्। गोपुच्छेन क्रीतं गौपुच्छिकम्। साप्ततिकम्। प्रास्थिकम्। ठक्, नैष्किकम्॥

इद्गोण्याः।१।२।५०॥

गोण्याइत्स्यात्तद्धितलुकि, लुकोपवादः। पञ्चभिर्गोणीभिः क्रीतः पटः पञ्चगोणिः॥

तस्य निमित्तं संयोगोत्पातौ।५।१।३८॥

संयोगः सम्बन्धः उत्पातः शुभाशुभसूचकः। शतिकः शत्योवा धनपतिसंयोगः। शत्यं, शतिकं, दक्षिणाक्षिस्पन्दनं, शतस्य निमित्तमित्यर्थः॥ वातपित्तश्लेष्मभ्यः शमनकोपनयोरुपसंख्यानम्॥ *॥ वातस्य शमनं कोपनं वा वातिकम्। पैत्तिकम्। श्लैष्मिकम्॥ सन्निपाताच्चेति वक्तव्यम्॥ *॥ सान्निपातिकम्॥

गोद्व्यचोऽसंख्यापरिमाणाश्वादेर्यत्।५।१।३९॥

गोर्निमित्तं संयोगउत्पातोवा गव्यः। द्व्यचः, धन्यः, यशस्यः, स्वर्ग्यः।

---

१ इदं वार्तिकं सूत्रपाठे कैश्चित्प्रक्षिप्तम्॥

२ अश्व, अश्मन्, गण, ऊर्णा, उमा, क्षण, वर्षा, वसु, (गङ्गा) इत्यश्वादिः।

गोद्यचः किम् । विजयस्य वैजयिकः । असंख्येत्यादि किम् । पञ्चानां पञ्चकम् । सप्तकम् । प्रास्थिकम् । खारीकम् । अश्वादि, आश्विकम् । आश्मिकम् ॥ ब्रह्मवर्चसादुपसंख्यानम् ॥ * ॥ ब्रह्मवर्चस्यम् ॥

पुत्राच्छ च । ५ । १ । ४० ॥

चाद्यत् । पुत्रीयः । पुत्र्यः ॥

सर्वभूमिपृथिवीभ्यामणञौ । ५ । १ । ४१ ॥

सर्वभूमेर्निमित्तं संयोगउत्पातोवा सार्वभौमः । पार्थिवः । सर्वभूमि शब्दोनुशतिकादिषु पठ्यते ॥

तस्येश्वरः । ५ । १ । ४२ ॥

तत्रविदित इतिच । ५ । १ । ४३ ॥

सर्वभूमेरीश्वरः सर्वभूमौ विदितो वा सार्वभौमः पार्थिवः ॥

लोकसर्वलोकाट्ठञ् । ५ । १ । ४४ ॥

तत्र विदितइत्यर्थे । लौकिकः । अनुशतिकादित्वादुभयपदवृद्धिः सार्वलौकिकः ॥

तस्य वापः । ५ । १ । ४५ ॥

उप्यते अस्मिन्निति वापः क्षेत्रम् । प्रस्थस्य वापः प्रास्थिकम् । द्रौणिकम् । खारीकम् ॥

पात्रात् ष्ठन् । ५ । १ । ४६ ॥

पात्रस्य वापः क्षेत्रं पात्रिकम् । पात्रिकी क्षेत्रभक्तिः ॥

तदस्मिन्वृद्ध्यायलाभशुल्कोपदा दीयते । ५ । १ । ४७ ॥

वृद्धिर्दीयतइत्यादि क्रमेण प्रत्येकंसम्बन्धादेकवचनम् । पञ्चास्मिन् वृद्धिः आयः लाभः शुल्कमुपदा वा दीयते पञ्चकः । शतिकः । शत्यः । साहस्रः । उत्तमर्णेन मूलातिरिक्तं ग्राह्यं वृद्धिः । ग्रामादिषु स्वामिग्राह्यो

भागआयः । विक्रेत्रा मूल्यादधिकग्राह्यं लाभः । रक्षानिर्वेशोराजभागः शुल्कः । उत्कोचउपदा ॥ चतुर्थ्यर्थउपसंख्यानम् ॥ * ॥ पञ्चास्मै वृद्ध्यादिर्दीयते पञ्चकोदेवदत्तः । सममब्राह्मणे दानमितिवदधिकरणत्वविवक्षा वा ॥

पूरणार्धाट्ठन्।५।१।४८॥

यथाक्रमं ठक्टिठनोरपवादः। द्वितीयोवृद्ध्यादिरस्मिन् दीयते द्वितीयिकः। तृतीयिकः। अर्द्धिकः। अर्द्धशब्दोरूपकस्यार्द्धे रूढः॥

भागाद्यच्च।५।१।४९॥

चाट्ठन्। भागशब्दोपि रूपकस्यार्द्धे रूढः। भागोवृद्ध्यादिरस्मिन् दीयते भाग्यं, भागिकं शतम्। भाग्या, भागिका विंशतिः॥

तद्धरति वहत्यावहति भाराद्वंशादिभ्यः५।१।५०॥

वंशादिभ्यः[1] परोयोभारशब्दस्तदन्तं यत्प्रातिपदिकं तत्प्रकृतिकाद्द्वितीयान्तादित्यर्थः। वंशभारं हरति वहत्यावहति वा वांशभारिकः। ऐक्षुभारिकः। भाराद्वंशादिभ्यइत्यस्य व्याख्यान्तरं भारभूतेभ्योवंशादिभ्य इति। भारभूतान्वंशान् हरति वांशिकः। ऐक्षुकः॥

वस्नद्रव्याभ्यां ठन्कनौ।५।१।५१॥

यथासंख्यं स्तः। वस्नं हरति वहत्यावहति वा वस्निकः। द्रव्यकः॥

सम्भवत्यवहरति पचति।५।१।५२॥

प्रस्थं सम्भवति प्रास्थिकः कटाहः। प्रस्थं स्वस्मिन्समावेशयतीत्यर्थः। प्रास्थिकी ब्राह्मणी। प्रस्थमवहरति पचति वेत्यर्थः॥ तत्पचतीति द्रोणादणूच॥ * ॥ चाट्ठन्। द्रोणं पचतीति द्रौणी। द्रौणिकी॥

आढकाचितपात्रात्खोऽन्यतरस्याम्।५।१।५३॥

---

[1] वंश, कुटज, बल्वज, स्थूण, स्थूणा, अक्ष, अश्व, अश्मन्, श्लक्ष्ण, मूल, इक्षु, खट्वाइति वंशादिः॥

पक्षे ठञ् । आढकं सम्भवति अवहरति पचति वा आढकीना । आढकिकी । आचितीना । आचितिकी । पात्रीणा । पात्रिकी ॥

द्विगोः ष्ठंश्च ।५।१।५४॥

आढकाचितपात्रादित्येव । आढकाद्यन्ताद्द्विगोः सम्भवत्यादिष्वर्थेषु ष्ठन्खौ वा स्तः । पक्षे ठञ् । तस्याध्यर्द्धेति लुक् । षित्वान्ङीष् द्व्याढकिकी । द्व्याढकीना । द्विगोरिति ङीष् । द्व्याढकी । द्व्याचितिकी । द्व्याचितीना । अपरिमाणेतिङीष् निषेधात्, द्व्याचिता । द्विपात्रिकी । द्विपात्रीणा । द्विपात्री ॥

कुलिजाल्लुक्खौ च ।५।१।५५॥

कुलिजान्ताद्द्विगोः सम्भवत्यादिष्वर्थेषु लुक्खौ वा स्तः । चात् ष्ठंश्च । लुगभावे ठञः श्रवणम् ।द्विकुलिजी। द्वैकुलिजिकी ।द्विकुलिजीना । द्विकुलिजिकी ॥

सोऽस्यांशवस्नभृतयः ।५।१।५६॥

अंशोभागः । वस्नं मूल्यम् । भृतिर्वेतनम् । पञ्च अंशोवस्नोभृतिर्वाऽस्य पञ्चकः ॥

तदस्य परिमाणम् ।५।१।५७॥

प्रस्थं परिमाणमस्य प्रास्थिकोराशिः ॥

संख्यायाः संज्ञासङ्घसूत्राध्ययनेषु ।५।१।५८॥

पूर्वसूत्रमनुवर्तते ॥ तत्र संज्ञायां स्वार्थे प्रत्ययोवाच्यः ॥ * ॥ यद्वा द्वेकयोरितिवत्संख्यामात्रवृत्तेः परिमाणिनि प्रत्ययः । पञ्चैव पञ्चकाः शकुनयः । पञ्च परिमाणमेषामिति वा सङ्घः पञ्चकः । सूत्रे अष्टकं पाणिनीयम् । सङ्घशब्दस्य प्राणिसमूहे रूढत्वात्सूत्रं पृथगुपात्तम् । पञ्चकमध्ययनम् ॥ स्तोमेडविधिः ॥ * ॥ पञ्चदश मन्त्राः परिमाणमस्य पञ्चदशः । सप्तदशः । एकविंशः ॥ सोमयागेषु छन्दोगैः क्रियमाणा पृष्ठ्यादिसंज्ञिका स्तुतिःस्तोमः ॥

पङ्क्तिविंशतित्रिंशच्चत्वारिंशत्पञ्चाशत्षष्टिसप्तत्यशी

तिनवतिशतम् ।५।१।५९॥

एते रूढिशब्दानिपात्यन्ते ॥

पञ्चद्दशतौ वर्गे वा ।५।१।६०॥

पञ्च परिमाणमस्य पञ्चद्वर्गः । दशत् । पक्षे पञ्चकः । दशकः ॥

त्रिंशच्चत्वारिंशतोर्ब्राह्मणे संज्ञायां डण् ।५।१।६२॥

त्रिंशदध्यायाः परिमाणमेषां ब्राह्मणानां त्रैंशानि । चात्वारिंशानि ॥

तदर्हति ।५।१।६३॥

लब्धुं योग्योभवतीत्यर्थे द्वितीयान्ताट्ठञादयः स्युः । श्वेतच्छत्रमर्हति श्वैतच्छत्रिकः ॥

छेदादिभ्योनित्यम् ।५।१।६४॥[1]

नित्यमाभीक्ष्ण्यम् । छेदं नित्यमर्हति छैदिकोवेतसः । छिन्नप्ररूढत्वात् ॥ विरागविरङ्गं च ॥ * ॥ विरागं नित्यमर्हति । वैरागिकः । वैरङ्गिकः ॥

शीर्षच्छेदाद्यच्च ।५।१।६५॥

शिरश्छेदं नित्यमर्हति शीर्षच्छेद्यः । शैर्षच्छेदिकः । यट्ठकोः सन्नियोगेन शिरसः शीर्षभावोनिपात्यते ॥

दण्डादिभ्योयत् ।५।१।६६॥[2][3]

एभ्योयत् स्यात् । दण्डमर्हति दण्ड्यः । अर्घ्यः । वध्यः ॥

पात्राद्घंश्च ।५।१।६८॥

चाद्यत् तदर्हतीत्यर्थे । पात्रियः । पात्र्यः ॥

कडङ्करदक्षिणाच्छ च ।५।१।६९॥

---

१ छेद, भेद, द्रोह, दोह, नर्त, कर्ष, तीर्थ, संयोग, विप्रयोग, प्रयोग, विप्रकर्ष, प्रेषण, संप्रश्न, विप्रश्न, विकर्ष, प्रकर्ष, विराग विरङ्गं च, इति छेदादिः ।

२ दण्ड, मुसल, मधुपर्क, कशा, अर्घ, मेघ, मेधा, सुवर्ण, उदक, वध, युग, गुहा, भाग इभ, भङ्ग, इति दण्डादिः ।

३ अत्र य इति त्वपपाठः ।

चाद्यत्। कडं करोतीति विग्रहे अतएव निपातनात् खच्। कडङ्करं माषमुद्गादिकाष्ठमर्हतीति कडङ्करीयो गौः। कडङ्कर्यः। दक्षिणामर्हतीति दक्षिणीयः। दक्षिण्यः॥

स्थालीबिलात्।५।१।७०॥

स्थालीबिलमर्हति स्थालीबिलीयास्तण्डुलाः। स्थालीबिल्याः। पाकयोग्याइत्यर्थः॥

यज्ञर्त्विग्भ्यां घखञौ।५।१।७१॥

यथासंख्यं स्तः। यज्ञमृत्विजं वार्हति यज्ञियः। आर्त्विजीनोयजमानः॥ यज्ञर्त्विग्भ्यांतत्कर्मार्हतीत्युपसंख्यानम्॥ *॥ यज्ञियोदेशः।

आर्त्विजीनऋत्विक्

॥ आर्हीयाणां ठगादीनां द्वादशानां पूर्णोवधिः॥

अतःपरं ठञेव॥

पारायणतुरायणचान्द्रायणं वर्तयति।५।१।७२॥

पारायणं वर्तयति पारायणिकश्छात्रः। तुरायणं यज्ञविशेषः। तं वर्तयति तौरायणिकोयजमानः। चान्द्रायणिकः॥

संशयमापन्नः।५।१।७३॥

संशयविषयीभूतोर्थः सांशयिकः॥

योजनं गच्छति।५।१।७४॥

यौजनिकः॥ क्रोशशतयोजनशतयोरुपसंख्यानम्॥ *॥ क्रोशशतं गच्छति क्रौशशतिकः। यौजनशतिकः॥ ततोभिगमनमर्हतीति च वक्तव्यम्॥ *॥ क्रोशशतादभिगमनमर्हतीति क्रौशशतिकोभिक्षुः। यौजनशतिकआचार्यः॥

पथः ष्कन्।५।१।७५॥

षोडीपर्थः। पन्थानं गच्छति पथिकः। पथिकी॥

पन्थोऽण् नित्यम्।५।१।७६।

पन्थानं नित्यं गच्छति। पान्थः। पान्था॥

उत्तरपथेनाहृतं च।५।१।७७॥

उत्तरपथेनाहृतं औत्तरपथिकम्। उत्तरपथेन गच्छति औत्तरपथिकः॥ आहृतप्रकरणे वारिजङ्गलस्थलकान्तारपूर्वादुपसंख्यानम्॥ *॥ वारिपथिकम्॥

कालात्।५।१।७८॥

व्युष्टादिभ्योणित्यतः प्रागधिकारोयम्॥

तेन निर्वृत्तम्।५।१।७९॥

अह्नानिर्वृत्तमाह्निकम्॥

तमधीष्टोभृतोभूतोभावी।५।१।८०॥

अधीष्टः सत्कृत्य व्यापारितः। भृतोवेतनेन क्रीतः। भूतः स्वसत्तया व्याप्तकालः। भावी तादृशएवानागतकालः। मासमधीष्टो मासिकोध्यापकः। मासं भृतोमासिकः कर्मकरः। मासं भूतोमासिको व्याधिः। मासं भावी मसिकउत्सवः॥

मासाद्वयसि यत्खञौ॥५।१।८१॥

मासं भूतोमास्यः। मासीनः॥

द्विगोर्यप्।५।१।८२॥

मासाद्वयसीत्यनुवर्तते। द्वौ मासौ भूतोद्विमास्यः॥

षण्मासाण्ण्यच्च।५।१।८३॥

---

१ अजपथशङ्कुपथाभ्यां चेतिवक्तव्यम्॥*अजपथेन गच्छति आजपथिकः। अजपथेनाहृतमाजपथिकम्। शङ्कुपथेन गच्छति शाङ्कुपथिकः। शङ्कुपथेनाहृतं शाङ्कुपथिकम्॥ मधुकमरिचयोरण् स्थलाद्॥ *॥ स्थालपथं मधुकम्। स्थालपथं मरिचम्॥

वयसीत्येव । यवप्यनुवर्तते । चाट्ठञ् । षण्मास्यः । षाण्मास्यः । षाण्मासिकः ॥

अवयसि ठंश्च । ५ । १ । ८४ ॥

चाण्ण्यत् । षण्मासिकोव्याधिः । षाण्मास्यः ॥

समायाः खः । ५ । १ । ८५ ॥

समामधीष्टो भृतोभूतोभावी वा समीनः ॥

द्विगोर्वा । ५ । १ । ८६ ॥

समायाः खइत्येव । तेन परिजय्येत्यतः प्राङ्क्रिर्वत्तादिषु पञ्चस्वर्थेषु प्रत्ययाः । द्विसमीनः । द्वैसमिकः ॥

रात्र्यहःसंवत्सराच्च । ५ । १ । ८७ ॥

द्विगोरित्येव । द्विरात्रीणः । द्वैरात्रिकः । द्व्यहीनः । द्वैयह्निकः । समासान्तविधेरनित्यत्वान्न टच् । द्विसंवत्सरीणः ॥

संख्यायाः संवत्सरसंख्यस्य च । ७ । ३ । १५ ॥

संख्याया उत्तरपदस्य वृद्धिः स्याद ञिदादौ । द्विसांवत्सरिकः । द्वे षष्टी भृतोद्विषाष्टिकः । संख्यायाः परिमाणान्तस्येत्येव सिद्धे संवत्सरग्रहणं परिमाणग्रहणे कालपरिमाणस्याऽग्रहणार्थम् । तेन द्वैसमिक इत्युत्तरपद वृद्धिर्न ॥

वर्षाल्लुक् च । ५ । १ । ८८ ॥

वर्षशब्दान्ताद् द्विगोर्वा खः । पक्षे ठञ् वा च लुक् । त्रीणि रूपाणि । द्विवर्षीणोव्याधिः । द्विवार्षिकः । द्विवर्षः ॥

वर्षस्याऽभविष्यति । ७ । ३ । १६ ॥

उत्तरपदस्य वृद्धिः स्यात् । द्विवार्षिकः । भविष्यति तु द्वैवर्षिकः । अधीष्टभृतयोरभविष्यतीति प्रतिषेधोन । गम्यते हि तत्र भविष्यता न तु

तद्धितार्थः।द्वे वर्षे अधीष्टोभृतोवा कर्म करिष्यतीति द्विवार्षिकोमनुष्यः॥

परिमाणान्तस्याऽसंज्ञाशाणयोः । ७ । ३ । १७ ॥

द्वौ कुडवौ प्रयोजनमस्य द्विकौडविकः । द्वाभ्यां सुवर्णाभ्यां क्रीतं द्वि सौवर्णिकम् । द्विनैष्किकम् । असंज्ञेति किम् । पञ्च कपालाः परिमाणमस्य पाञ्चकपालिकम् । तद्धितान्तः संज्ञा । द्वैशाणम् । कुलिजशब्दमपिकेचित्पठन्ति । द्वैकुलिजिकः ॥

चित्तवति नित्यम् । ५ । १ । ८९ ॥

वर्षशब्दान्ताद् द्विगोः प्रत्ययस्य नित्यं लुक् स्यात् चेतने प्रत्ययार्थे । द्विवर्षोदारकः ॥

षष्टिकाः षष्टिरात्रेण पच्यन्ते । ५ । १ । ९० ॥

बहुवचनमतन्त्रम् । षष्टिकोधान्यविशेषः । तृतीयान्तात्कन् रात्रशब्द लोपश्च निपात्यते ॥

तन परिजय्यलभ्यकार्यसुकरम् । ५ । १ । ९३ ॥

मासेन परिजय्योजेतुं शक्योमासिकोव्याधिः । मासेन लभ्यं कार्यं सुकरं वा मासिकम् ॥

तदस्य ब्रह्मचर्यम् । ५ । १ । ९४ ॥

द्वितीयान्तात्कालवाचिनोस्येत्यर्थे प्रत्ययः स्यात्। अत्यन्तसंयोगे द्वितीया । मास ब्रह्मचर्यमस्य समासिकोब्रह्मचारी । आर्द्धमासिकः । यद्वा । प्रथमान्तादस्येत्यर्थे प्रत्ययः । मासोस्येति मासिकं ब्रह्मचर्यम् ॥ महानाम्न्यादिभ्यः षष्ठ्यन्तेभ्यउपसंख्यानम् ॥ * ॥ महानाम्न्यानाम विदाम

---

१ महानाम्नी, आदित्य, व्रत, गोदान, अवान्तरदीक्षा, तिलव्रत, देवव्रत, इति महानाम्न्यादिः ॥ अवान्तरदीक्षाभ्योडिनिर्वक्तव्यः ॥ * ॥ अवान्तरदीक्षी । तिलव्रती ॥ अष्टाचत्वारिंशतोड्वुंश्च ॥ * ॥ अष्टाचत्वारिंशकः । अष्टचत्वारिंशी ॥ चातुर्मास्यानां यलोपश्च ॥ * ॥ चातुर्मास्यानां डुन् डिनिश्च । चातुर्मासकः । चातुर्मासी ॥

घवन्नित्याद्याऋचः । तासां ब्रह्मचर्यमस्य माहानाम्निकः । हरदत्तस्तु भस्याढइति पुंवद्भावान्माहानामिकइत्याह ॥ चतुर्म्मासाण्ण्योयज्ञे तत्र भव इत्यर्थे ॥ * ॥ चतुर्षु मासेषु भवन्ति चातुर्मास्यानि यज्ञकर्माणि॥ संज्ञायामण् ॥ * ॥ चतुर्षु मासेषु भवति चातुर्मासी । पौर्णमासी । अण्णन्तत्वान् ङीप् ॥

तस्य[1] च दक्षिणा यज्ञाख्येभ्यः।५।१।९५॥

द्वादशाहस्य दक्षिणा द्वादशाहिकी । आख्याग्रहणादकालादपि । आग्निष्टोमिकी । वाजपेयिकी ॥

तत्र च दीयते कार्यं भववत्।५।१।९६॥

प्रावृषि दीयते कार्यं वा प्रावृषेण्यम् । शारदम् ॥

॥ कालाधिकारस्य पूर्णोवधिः ॥

व्युष्टादिभ्योऽण्[2]।५।१।९७॥

व्युष्टे दीयते कार्यं वा वैयुष्टम् । व्युष्ट, तीर्थ, संग्राम, प्रवास, इत्यादि॥

तेन यथाकथाचहस्ताभ्यां णयतौ।५।१।९८॥

यथाकथाचेत्यव्ययसंघातात्तृतीयान्ताद्धस्तशब्दाच्च यथासंख्यं णयतौस्तः॥ अर्थाभ्यां तु यथासंख्यं नेष्यते ॥ * ॥ यथाकथाच दीयते कार्यं वा याथाकथाचम् । अनादरेण देयं कार्यं वेत्यर्थः । हस्तेन दीयते कार्यं वा हस्त्यम् ॥

---

१ तस्य चेति चघटितः पाठो भाष्ये न दृश्यते ॥

२ व्युष्ट, नित्य, निष्क्रमण, प्रवेशन, उपसंक्रमण, तीर्थ, आस्तरण, संग्राम, संघात, अग्निपद पीलुमूल, (पीलु मूल) प्रवास, उपवास, इति व्युष्टादिः ॥ अणूप्रकरणेऽग्निपदादिभ्यउपसंख्यानम् ॥ * ॥ व्युष्टादिभ्योण् ऋतोरण्, विशाखाषाढादण्मन्थदण्डयोरितिसूत्रत्रयविहितोप्यण् अग्निपदादिभ्योभवतीत्यर्थः । अग्निपदे दीयते कार्यं वा आग्निपदम् । पीलुपदम् ॥ उपवस्ताप्राप्तोस्य औपवस्त्रम् । प्राशिताप्राप्तोस्य प्राशित्रम् ॥ चूडाप्रयोजनमस्य चौडम् । श्रद्धाप्रयोजनमस्य श्राद्धम् ॥ इति क्रमेणोदाहरणानि ॥

सम्पादिनि ॥ ५ । १ । ९९ ॥

तेनेत्येव । कर्णवेष्टकाभ्यां सम्पादि कार्णवेष्टकिकं मुखम् । कर्णालङ्काराभ्यामवश्यं शोभतइत्यर्थः ॥

कर्मवेषाद्यत् । ५ । १ । १०० ॥

कर्मणा सम्पादि कर्मण्यं शौर्यम् । वेषेण सम्पादि वेष्योनटः । वेषः कृत्रिमआकारः ॥

तस्मै प्रभवति संतापादिभ्यः । ५ । १ । १०१ ॥

सन्तापाय प्रभवति सान्तापिकः । सांग्रामिकः ॥

योगाद्यच्च । ५ । १ । १०२ ॥

चाट्ठञ् । योगाय प्रभवति योग्यः । यौगिकः ॥

कर्मणउकञ् । ५ । १ । १०३ ॥

कर्मणे प्रभवति कार्मुकम् ॥

समयस्तदस्य प्राप्तम् । ५ । १ । १०४ ॥

समयः प्राप्तोऽस्य सामयिकम् ॥

ऋतोरण् । ५ । १ । १०५ ॥

ऋतुः प्राप्तोस्य आर्तवम् ॥

कालाद्यत् । ५ । १ । १०७ ॥

कालः प्राप्तोस्य काल्यं शीतम् ॥

प्रकृष्टे ठञ् । ५ । १ । १०८ ॥

कालादित्येव । तदस्येति च । प्रकृष्टोदीर्घः कालोस्येति कालिकं वैरम् ॥

प्रयोजनम् । ५ । १ । १०९ ॥

---

१ संताप, संग्राम, संनाह, संयोग, संपराय, संवेशन, संपेश, निष्पेष, सर्ग, उपसर्ग, निसर्ग, विसर्ग, प्रवास, उपवास, संघात, संवेष, संवास, संमोदन, सक्तु, मांसौदनाद्विगृहीतादपि, इतिसंतापादिः

तदस्येत्येव । इन्द्रमहः प्रयोजनमस्य ऐन्द्रमहिकम् । प्रयोजनं फलं कारणं च ॥

विशाखाषाढादण्मन्थदण्डयोः । ५ । १ । ११० ॥

आभ्यामण् स्यात्प्रयोजनमित्यर्थे क्रमान्मन्थदण्डयोरर्थयोः । विशाखाप्रयोजनमस्य वैशाखोमन्थः । आषाढोदण्डः ॥ चूडादिभ्यउपसंख्यानम् ॥ * ॥ चूडा, चौडम् । श्रद्धा, श्राद्धम् ॥

अनुप्रवचनादिभ्यश्छः । ५ । १ । १११ ॥

अनुप्रवचनं प्रयोजनमस्य अनुप्रवचनीयम् ॥

समापनात्सपूर्वपदात् । ५ । १ । ११२ ॥

व्याकरणसमापनं प्रयोजनमस्य व्याकरणसमापनीयम् ॥

ऐकागारिकट् चौरे । ५ । १ । ११३ ॥

एकमसहायमगारं प्रयोजनमस्य मुमुषिषोः सऐकागारिकश्चौरः ॥

आकालिकडाद्यन्तवचने । ५ । १ । ११४ ॥

समानकालावाद्यन्तौ यस्येत्याकालिकः । समानकालस्याऽऽकाल आदेशः । आशु विनाशीत्यर्थः । पूर्वदिने मध्याह्नादावुत्पद्य दिनान्तरे तत्रैव नश्वर इति वा ॥ आकालाट्ठंश्च ॥ * ॥ आकालिका विद्युत् ॥

ठञः पूर्णोवधिः

तेन तुल्यं क्रियाचेद्वतिः । ५ । १ । ११५ ॥

ब्राह्मणेन तुल्यं ब्राह्मणवदधीते । क्रिया चेदिति किम् । गुणतुल्ये माभूत् । पुत्रेण तुल्यः स्थूलः ॥

---

१ अनुप्रवचन, उत्थापन, उपस्थापन, संवेशन, प्रवेशन, अनुप्रवेशन, अनुवासन, अनुवचन, अनुवाचन, अन्वारोहण, प्रारम्भण, आरम्भण, आरोहण, पुण्याहवाचन, स्वस्तिवाचन, शान्तिवाचन, आकृतिगणोयमनुप्रवचनीयादिः ॥ छप्रकरणेविशिपूरिपदिरुहिप्रकृतेरनात्सपूर्वपदादुपसंख्यानम् ॥ ॥ विशि, गेहानुप्रवेशनीयम् । पूरी, प्रपापूरणीयम् । पदि, गोप्रपदनीयम् । रुहि, प्रासादारोहणीयम् ॥ स्वर्गादिभ्योयत् ॥ ॥ स्वर्ग्यम् । यशस्यम्, धन्यम्, । काम्यम्, । आयुष्यम् ॥ पुण्याहवाचनादिभ्योलुक् ॥ ॥ पुण्याहवाचनम् । शान्तिवाचनम् । स्वस्तिवाचनम् ॥

तत्र तस्येव।५।१।११६॥

मथुरायामिव मथुरावत् स्रुघ्ने प्राकारः।चैत्रस्येव चैत्रवन्मैत्रस्य गावः॥

तदर्हम्।५।१।११७॥

विधिमर्हति विधिवत्पूज्यते। क्रियाग्रहणं मण्डूकप्लुत्यानुवर्तते। तेनेह न। राजानमर्हति छत्रम्॥

तस्य भावस्त्वतलौ।५।१।११९॥

प्रकृतिजन्यबोधे प्रकारोभावः। गोर्भावोगोत्वम्। गोता। त्वान्तं क्लीबं तलन्तं स्त्रियाम्॥

आ च त्वात्।५।१।१२०॥

ब्रह्मणस्त्वइत्यतः प्राक् त्वतलावधिक्रियेते। अपवादैः सह समावेशार्थं गुणवचनादिभ्यः कर्मणि विधानार्थं चेदम्। चकारोनञ्स्नञ्भ्यामपि समावेशार्थः। स्त्रियाभावः स्त्रैणम्। स्त्रीत्वम्। स्त्रीता। पौंस्नम्। पुंस्त्वम्। पुंस्ता॥

न नञ् पूर्वात्तत्पुरुषादचतुरसङ्गतलवणवटयुधकतरसलसेभ्यः।५।१।१२१॥

इतः परं ये भावप्रत्ययास्ते नञ्तत्पुरुषान्न स्युश्चतुरादीन्वर्जयित्वा। अपतित्वम्। अपटुत्वम्। नञ्पूर्वात्किम्। बार्हस्पत्यम्। तत्पुरुषात्किम्। नास्य पटवः सन्तीत्यपटुस्तस्य भावः आपटवम्। अचतुरेति किम्। आचतुर्यम्। आसङ्गत्यम्। आलवण्यम्। आवट्यम्। आयुध्यम्। आकत्यम्। आरस्यम्। आलस्यम्॥

पृथ्वादिभ्य इमनिज्वा[1]।५।१।१२२॥

---

१ पृथु, मृदु, महत्, पटु, तनु, लघु, बहु, साधु, आशु, उरु, गुरु, बहुल, खण्ड, दण्ड, चण्ड, अकिंचन, बाल, वत्स, होड, पाक, मन्द, स्वादु, ह्रस्व, दीर्घ, प्रिय, वृष, ऋजु, क्षिप्र, क्षुद्र, अणु, इति पृथ्वादिः॥

वावचनमणादिसमावेशार्थम् ॥

र ऋतो हलादेर्लघोः । ६ । ४ । १६१ ॥

हलादेर्लघोर्ऋकारस्य रः स्यात् इष्ठेमेयस्सु ॥

टेः । ६ । ४ । १५५ ॥

भस्य टेर्लोपः स्यादिष्ठेमेयस्सु । पृथोर्भावः प्रथिमा । पार्थवम् । म्रदिमा । मार्दवम् ॥

वर्णदृढादिभ्यः ष्यञ्च । ५ । १ । १२३ ॥

चादिमनिच् । शौक्ल्यम् । शुक्लिमा । दार्ढ्यम् । पृथुमृदुभृशकृशदृढपरिवृढानामेव रत्वम् । द्रढिमा । षोङ्गीषर्थः । औचिती । याथाकामी ॥

गुणवचनब्राह्मणादिभ्यः कर्मणि च । ५ । १ । १२४ ॥

चाद्भावे । जडस्य कर्म भावोवा जाड्यम् । मूढस्य भावः कर्म वा मौढ्यम् । ब्राह्मण्यम् ॥ अर्हतोनुम् च ॥ अर्हतोभावः कर्म वा आर्हन्त्यम् । आर्हन्ती । ब्राह्मणादिराकृतिगणः ॥

यथातथयथापुरयोः पर्यायेण । ७ । ३ । ३१ ॥

नञः परयोरेतयोः पूर्वोत्तरपदयोः पर्यायेणादेरचोवृद्धिर्ञिदादौ । अयथातथाभावः आयथातथ्यम् । अयाथातथ्यम् । आयथापुर्यम् ।

---

१ दृढ, वृढ, परिवृढ, भृश, कृश, वक्र, शुक्र, चुक्र, आम्र, कृष्ट, लवण, ताम्र, शीत, उष्ण, जड, बधिर, पंडित, मधुर, मूर्ख, मूक, स्थिर, वेर्यातलातमतिर्मनः शारदानाम्, समोमतिमनसो, जवन, इति दृढादिः ॥

२ ब्राह्मण, वाडव, माणव, अर्हतो नुम् च, चोर, धूर्त, आराधय, विराधय, अपराधय, उपराधय, एकभाव, द्विभाव, त्रिभाव, अन्यभाव, अक्षेत्रज्ञ, संवादिन्, संवेशिन्, संभाषिन्, बहुभाषिन्, शीर्षघातिन्, विघातिन्, समस्थ, विषमस्थ, परमस्थ, मध्यस्थ, अनीश्वर, कुशल, चपल, निपुण, पिशुन, कुतूहल, क्षेत्रज्ञ, विश्न, बालिश, अलस, दुःपुरुष, कापुरुष, राजन्, गणपति, अधिपति, गडुल, दायाद, विशस्ति, विषम, विपात, निपात, सर्ववेदादिभ्य, स्वार्थे, चतुर्वेदस्योभयपदवृद्धिश्च, शौटीर, ब्राह्मणादिराकृतिगणः । तेन औचित्यमित्यादि सिद्धम् ।

अयाथापुर्यम्।आपादसमाप्तेर्भावकर्माधिकारः॥ चतुर्वर्णादीनां स्वार्थउप संख्यानम्॥ * चत्वारोवर्णाश्चातुर्वर्ण्यम्। चातुराश्रम्यम्। त्रैस्वर्यम्। षाड्गुण्यम्। सैन्यम्। सान्निध्यम्। सामीप्यम्। औपम्यम्। त्रैलोक्यमित्यादि। सर्वे वेदाः सर्ववेदास्तानधीते सर्ववेदः। सर्वदेरिति लुक्। सएव सार्ववैद्यः॥ चतुर्वेदस्योभयपदवृद्धिश्च॥ *॥ चतुरोवेदानधीते चतुर्वेदः। स एव चातुर्वैद्यः। चतुर्विद्यस्येतिपाठान्तरम्। चतुर्विद्य एव चातुर्वैद्यः॥

स्तेनाद्यन्नलोपश्च।५।१।१२५॥

नेति सङ्घातग्रहणम्। स्तेन चौर्ये पचाद्यच्। स्तेनस्य भावः कर्म वा स्तेयम्।स्तेनादिति योगं विभज्य स्तैन्यमिति ष्यञन्तमपि केचिदिच्छन्ति॥

सख्युर्यः।५।१।१२६॥

सख्युर्भावः कर्म वा सख्यम्॥ दूतवणिग्भ्यां च॥ दूतस्य भावः कर्म वा दूत्यम्। वणिज्यमिति काशिका। माधवस्तु वणिज्याशब्दः स्वभावात् स्त्रीलिङ्गः। भाव एव चात्र प्रत्ययोन तु कर्मणीत्याह। भाष्ये तु दूतवणिग्भ्यां चेति नास्त्येव। ब्राह्मणादित्वाद्वाणिज्यमपि॥

कपिज्ञात्योर्ढक्।५।१।१२७॥

कापेयम्। ज्ञातेयम्॥

पत्यन्तपुरोहितादिभ्योयक्।५।१।१२८॥

सैनापत्यम्। पौरोहित्यम्॥ राजाऽसे॥ *॥ राजशब्दोऽसमासे यकं लभतइत्यर्थः। राज्ञोभावः कर्म वा राज्यम्। समासे तु ब्राह्मणादित्वात् ष्यञ्। आधिराज्यम्॥

---

१ चतुर्वर्ण, चतुराश्रम, सर्वविद्य, त्रिलोक, त्रिस्वर, षड्गुण, सेना, अनन्तर, संनिधि, समीप, उपमा, सुख, तदर्थ, इतिह, मणिक, इति चतुर्वर्णादिः॥

२ पुरोहित, राजाऽसे, ग्रामिक, पिण्डिक, सुहित, बाल, मन्द, खण्डिक, दण्डिक, वर्मिक, कर्मिक, धर्मिक, शिलिक, सूतिक, मूलिक, तिलक, अञ्जलिक, अञ्जनिक, ऋषिक, पुत्रिक, अविक, छत्रिक, पर्षिक, पथिक, चर्मिक, प्रतिक, सारथि, आस्तिक, सूचिक, संरक्ष, सूचक, नास्तिक, अजानिक, शाकर, नागर, चूडिक, इति पुरोहितादिः॥

प्राणभृज्जातिवयोवचनोद्गात्रादि[1]भ्योऽञ्।५।१।१२९॥

प्राणभृज्जाति, आश्वम्। औष्ट्रम्। वयोवचन, कौमारम्। कैशोरम्। औद्गात्रम्। औन्नेत्रम्। सौष्ठवम्। दौष्ठवम्॥

हायनान्तयुवादि[2]भ्योऽण्।५।१।१३०॥

द्वैहायनम्। त्रैहायनम्। यौवनम्। स्थाविरम्॥ श्रोत्रियस्य यलोपश्च॥ * ॥ श्रौत्रम्। कुशलचपलनिपुणपिशुनकुतूहलक्षेत्रज्ञा युवादिषु ब्राह्मणादिषु च पठ्यन्ते। कौशल्यम्। कौशलमित्यादि॥

इगन्ताच्च लघुपूर्वात्।५।१।१३१॥

शुचेर्भावः कर्म वा शौचम्। मौनम्। कथं काव्यम् कविशब्दस्य ब्राह्मणादित्वात् ष्यञ्॥

योपधाद्गुरूपोत्तमाद्वुञ्।५।१।१३२॥

रामणीयकम्। आभिधानीयकम्॥ सहायाद्वा॥ * ॥ साहाय्यम्॥ साहायकम्॥

द्वन्द्वमनोज्ञादि[3]भ्यश्च।५।१।१३३॥

शैष्योपाध्यायिका। मानोज्ञकम्॥

गोत्रचरणाच्छ्लाघात्याकारतदवेतेषु।५।१।१३४॥

अत्याकारोऽधिक्षेपस्तदवेतस्ते गोत्रचरणयोर्भावकर्मणी प्राप्तः। अव

---

१ उद्गातृ, उन्नेतृ, प्रतिहर्तृ, प्रशास्तृ, होतृ, पोतृ, हर्तृ, रथगणक, पत्तिगणक, सुष्टु, दुष्टु, अध्वर्यु, वधू, सुभग, मन्त्रेत्युद्गात्रादिः॥

२ युवन्, स्थविर, होतृ, यजमान, पुरुषाऽसे, भ्रातृ, कुतुक, श्रमण, कटुक, कमण्डलु, कुस्त्री, सुस्त्री, दुःस्त्री, सुहृदय, दुर्हृदय, सुहृद्, दुर्हृद्, सुभ्रातृ, दुर्भ्रातृ, वृषल, परिव्राजक, सब्रह्मचारिन्, अनृशंस, हृदयाऽसे, कुशल, चपल, निपुण, पिशुन, कुतूहल, क्षेत्रज्ञ, श्रोत्रियस्य यलोपश्च, इति युवादिः॥

३ मनोज्ञ, प्रियरूप, अभिरूप, कल्याण, मेधाविन्, आढ्य, कुलपुत्र, छान्दस, छात्र, श्रोत्रिय, चोर, धूर्त, विश्वदेव, युवन्, कुपुत्र, ग्रामपुत्र, ग्रामकुलाल, ग्रामषण्ड, ग्रामकुमार, सुकुमार, बहुल, अवश्यपुत्र, अमुष्यपुत्र, अमुष्यकुल, सारपत्र, शतपुत्र, इति मनोज्ञादिः॥

गतवान्वा । गार्गिकया श्लाघते । गार्ग्यत्वेन विकत्थतइत्यर्थः । गार्गिकयाऽत्याकुरुते । गार्गिकामवेतः ॥

होत्राभ्यश्छः । ५ । १ । १३५ ॥

होत्राशब्दः ऋत्विग्वाची स्त्रीलिङ्गः । बहुवचनाद्विशेषग्रहणम् । अच्छावाकस्य भावः कर्म वा अच्छावाकीयम् । मैत्रावरुणीयम् ॥

ब्रह्मणस्त्वः । ५ । १ । १३६ ॥

होत्रावाचिनोब्रह्मन्शब्दात्त्वः स्यात् । छस्यापवादः । ब्रह्मत्वम् । नेति वाच्ये त्ववचनं तलोबाधनार्थम् । ब्राह्मणपर्यायाद्ब्रह्मन्शब्दात्तु त्वतलौ । ब्रह्मत्वम् । ब्रह्मता ॥

॥ नञ्स्नञोरधिकारः समाप्तः ॥

धान्यानां भवने क्षेत्रे खञ् । ५ । २ । १ ॥

भवत्यस्मिन्निति भवनम् । मुद्गानां भवनं क्षेत्रं मौद्गीनम् ॥

व्रीहिशाल्योर्ढक् । ५ । २ । २ ॥

व्रैहेयम् । शालेयम् ॥

यवयवकषष्टिकाद्यत् । ५ । २ । ३ ॥

यवानां भवनं क्षेत्रं यव्यम् । यवक्यम् । षष्टिक्यम् ॥

विभाषा तिलमाषोमाभङ्गाणुभ्यः । ५ । २ । ४ ॥

यद्वा स्यात्पक्षे खञ् । तिल्यम् । तैलीनम् । माष्यम् । माषीणम् । उम्यम् । औमीनम् । भङ्ग्यम् । भाङ्गीनम् । अणव्यम् । आणवीनम् ॥

सर्वचर्मणः कृतः खखञौ । ५ । २ । ५ ॥

असामर्थ्येपि निपातनात्समासः । सर्वश्चर्मणा कृतः सर्वचर्मीणः । सार्वचर्मीणः ॥

यथामुखसंमुखस्य दर्शनः खः । ५ । २ । ६ ॥

मुखस्य सदृशं यथामुखं प्रतिबिम्बम्। निपातनात्सादृश्येऽव्ययीभावः। समं सर्वं मुखं संमुखम्। समशब्दस्यान्तलोपोनिपात्यते। यथामुखं दर्शनोयथामुखीनः। सर्वस्य मुखस्य दर्शनः संमुखीनः॥

तत्सर्वादेः पथ्यङ्गकर्मपत्रपात्रं व्याप्नोति।५।२।७॥

सर्वादेः पथ्याद्यन्ताद् द्वितीयान्तात्खः स्यात्। सर्वपथान् व्याप्नोति सर्वपथीनः। सर्वाङ्गीणः। सर्वकर्मीणः। सर्वपत्रीणः। सर्वपात्रीणः॥

आप्रपदं प्राप्नोति।५।२।८॥

पादस्याग्रं प्रपदं तन्मर्यादीकृत्य आप्रपदम्। आप्रपदीनः पटः॥

अनुपदसर्वान्नायानयं बद्धाभक्षयतिनेयेषु।५।२।९॥

अनुरायामे सादृश्ये च। अनुपदं बद्धा अनुपदीना उपानत्। सर्वान्नानि भक्षयति सर्वान्नीनोभिक्षुः। अयानयः स्थलविशेषः। तन्नेयः अयानयीनः शारः॥

परोवरपरम्परपुत्रपौत्रमनुभवति।५।२।१०॥

परांश्चावरांश्चानुभवतीति परोवरीणः। अवरस्योत्वं निपात्यते। परांश्च परतरांश्चाऽनुभवति परम्परीणः। प्रकृतेः परम्परभावोनिपात्यते। पुत्रपौत्राननुभवति पुत्रपौत्रीणः। परम्पराशब्दस्तु अव्युत्पन्नं शब्दान्तरं स्त्रीलिङ्गं तस्मादेव स्वार्थे ष्यञि पारम्पर्यम्। कथं पारोवर्यवदिति। असाधुरेव। खप्रत्ययसन्नियोगेनैव परोवरेतिनिपातनात्॥

अवारपाराऽत्यन्ताऽनुकामं गामी।५।२।११॥

अवारपारं गामी अवारपारीणः। अवारीणः। पारीणः। पारावारीणः। अत्यन्तं गामी अत्यन्तीनः। भृशं गन्तेत्यर्थः। अनुकामं गामी अनुकामीनः यथेष्टंगता॥

समांसमां विजायते।५।२।१२॥

यलोपोऽवशिष्टविभक्तेरलुकूच पूर्वपदे निपात्यते। समांसमीना गौः। समां समीना सा यैव प्रतिवर्षं प्रसूयते॥ खप्रत्ययानुत्पत्तौ यलोपोवा वक्तव्यः॥समांसमां विजायते। समायांसमायां वा॥

अद्यश्वीनावष्टब्धे।५।२।१३॥

अद्य श्वोवा विजायते अद्यश्वीना वडवा। आसन्नप्रसवेत्यर्थः। केचित्तुविजायतइति नानुवर्तयन्ति। अद्यश्वीनं मरणम्। आसन्नमित्यर्थः॥

आगवीनः।५।२।१४॥

आङ्पूर्वाद्गोः कर्मकरे खप्रत्ययोनिपात्यते। गोः प्रत्यर्पणपर्यन्तं यः कर्म करोतिस आगवीनः॥

अनुग्वलंगामी।५।२।१५॥

अनुगु, गोः पश्चात्पर्याप्तं गच्छति अनुगवीनोगोपालः॥

अध्वनोयत्खौ।५।२।१६॥

अध्वानमलं गच्छति अध्वन्यः। अध्वनीनः। ये चाभावकर्मणोः, आत्माध्वानौ खे इति सूत्राभ्यां प्रकृतिभावः॥

अभ्यमित्राच्छ च।५।२।१७॥

चाद्यत्खौ। अभ्यमित्रीयः। अभ्यमित्र्यः। अभ्यमित्रीणः। अमित्राऽभिमुखं सुष्ठु गच्छतीत्यर्थः॥

गोष्ठात्खञ् भूतपूर्वे।५।२।१८॥

गोष्ठोभूतपूर्वः गौष्ठीनोदेशः॥

अश्वस्यैकाहगमः।५।२।१९॥

एकाहेन गम्यते इत्येकाहगमः, आश्वीनोध्वा॥

शालीनकौपीने अधृष्टाकार्ययोः।५।२।२०॥

शालाप्रवेशमर्हति शालीनः, अधृष्टः । कूपपतनमर्हति कौपीनं पापम् तत्साधनत्वात्तद्वद्गोप्यत्वात्पुरुषलिङ्गमपि । तत्सम्बन्धात्तदाच्छादनमपि ॥

व्रातेन जीवति । ५ । २ । २१ ॥

व्रातेन शरीरायासेन जीवति न तु बुद्धिवैभवेन सव्रातीनः ॥

साप्तपदीनं सख्यम् । ५ । २ । २२ ॥

सप्तभिः पदैरवाप्यते साप्तपदीनम् ॥

हैयङ्गवीनं संज्ञायाम् । ५ । २ । २३ ॥

ह्योगोदोहस्य हियङ्गुरादेशः विकारार्थे खञ् च निपात्यते । दुह्यतइति दोहः क्षीरम् । ह्योगोदोहस्य विकारोहैयङ्गवीनं नवनीतम् ॥

तस्य पाकमूले पील्वादि[1]कर्णादि[2]भ्यः कुणब्जाहचौ । ५ । २ । २४ ॥

पीलूनां पाकः पीलुकुणः।कर्णस्य मूलं कर्णजाहम् ॥

पक्षात्तिः । ५ । २ । २५ ॥

मूलग्रहणमात्रमनुवर्तते । पक्षस्य मूलं पक्षतिः ॥

तेन वित्तश्चुञ्चुप्चणपौ । ५ । २ । २६ ॥

यकारः प्रत्यययोरादौ लुप्तनिर्दिष्टस्तेन चस्य नेत्संज्ञा । विद्यया वित्तो विद्याचुञ्चुः । विद्याचणः ॥

विनञ्भ्यां नानाञौ नसह । ५ । २ । २७ ॥

असहार्थे पृथग्भावे वर्तमानाभ्यां स्वार्थे प्रत्ययौ । विना । नाना ॥

वेः शालच्छङ्कटचौ । ५ । २ । २८ ॥

क्रियाविशिष्टसाधनवाचकात्स्वार्थे । विस्तृतम् । विशालम् । विशङ्कटम् ॥

---

१ पीलु, कर्कन्धु, शमी, करीर, कुवलय, बदर, अश्वत्थ, खदिर, इति पील्वादिः ॥
२ कर्ण, अक्षि, नख, मुख, केश, पाद, गुल्फ, भ्रू, शृङ्ग, दन्त, ओष्ठ, पृष्ठ, इति कर्णादिः॥

संप्रोदश्च कटच् । ५ । २ । २९ ॥

सङ्कटम् । प्रकटम् । उत्कटम् । चाद्विकटम् । अलाबूतिलोमाभङ्गाभ्यो रजस्युपसंख्यानम् ॥ * ॥ अलाबूनां रजः अलाबूकटम् ॥ गोष्ठजादयः स्थानादिषु पशुनामभ्यः ॥ * ॥ गवां स्थानं गोगोष्ठम् ॥ सङ्घाते कटच् ॥ ॥ * ॥ अवीनां सङ्घातोऽविकटः ॥ विस्तारे पटच् ॥ * ॥ अविपटः ॥ द्वित्वे गोयुगच् ॥ * ॥ द्वावुष्ट्रौ उष्ट्रगोयुगम् ॥ षट्त्वे षड्गवच् ॥ * ॥ अश्वषड्गवम् ॥ स्नेहे तैलच् ॥ * ॥ तिलतैलम् । सर्षपतैलम् ॥ भवने क्षेत्रे शाकटशाकिनौ ॥ * ॥ इक्षुशाकटम् । इक्षुशाकिनम् ॥

अवात्कुटारच्च । ५ । २ । ३० ॥

चात्कटच् । अवाचीनोवकुटारः । अवकटः ॥

नते नासिकायाः संज्ञायां टीटञ्नाटज्भ्रटचः । ५ । । २ । ३१ ॥

अवादित्येव । नतं नमनम् । नासिकायानतं अवटीटम् । अवनाटम् । अवभ्रटम् । तद्योगान्नासिका अवटीटा । पुरुषोप्यवटीटः ॥

नेर्बिडज्बिरीसचौ । ५ । २ । ३२ ॥

निबिडम् । निबिरीसम् ॥

इनच् पिटच्चिकचि च । ५ । २ । ३३ ॥

नेरित्येव । नासिकाया नतेऽभिधेये इनच्पिटचौ प्रत्ययौ प्रकृतेश्चिकचि इत्यादेशौ च ॥ कप्रत्ययचिकादेशौ च वक्तव्यौ ॥ * ॥ चिकिनम् । चिपिटम् । चिक्कम् ॥ क्लिन्नस्य चिल् पिल् लश्चास्य चक्षुषी ॥ * ॥ क्लिन्ने चक्षुषीअस्यचिल्लः । पिल्लः ॥ चुल् च ॥ * ॥ चुल्लः ॥

उपाधिभ्यां त्यकन्नासन्नारूढयोः । ५ । २ । ३४ ॥

संज्ञायामित्यनुवर्तते । पर्वतस्यासन्नं स्थलमुपत्यका । आरूढं स्थलमधित्यका ॥

कर्मणि घटोऽठच्।५।२।३५॥

घटतइति घटः। पचाद्यच्। कर्मणि घटते कर्मठः पुरुषः॥

तदस्य संजातं तारकादिभ्यइतच्।५।२।३६॥

तारकाः संजाताअस्य तारकितं नभः। आकृतिगणोयम्॥

प्रमाणे द्वयसज्दघ्नञ्मात्रचः।५।२।३७॥

तदस्येत्यनुवर्तते। ऊरू प्रमाणमस्य ऊरुद्वयसम्। ऊरुदघ्नम्। ऊरुमात्रम्॥ प्रमाणे लः॥ * ॥ शमः। दिष्टिः। वितस्तिः॥ द्विगोर्नित्यम्॥ *॥ द्वौ शमौ प्रमाणमस्य द्विशमम्॥ प्रमाणपरिमाणाभ्यां संख्यायाश्चापि संशये मात्रज्वक्तव्यः॥ *॥ शममात्रम्। प्रस्थमात्रम्। पञ्चमात्रम्॥ वत्वन्तात्स्वार्थे द्वयसज्मात्रचौ बहुलम्॥ *॥ तावदेव तावद्द्वयसम्। तावन्मात्रम्

पुरुषहस्तिभ्यामण् च।५।२।३८॥

पुरुषः प्रमाणमस्य पौरुषम्। पुरुषद्वयसम्। हास्तिनम्। हस्तिद्वयसम्॥

यत्तदेतेभ्यः परिमाणे वतुप्।५।२।३९॥

यत्परिमाणमस्य यावान्। तावान्। एतावान्॥

किमिदंभ्यां वोघः।५।२।४०॥

---

१ तारका, पुष्प, कर्णक, मञ्जरी, ऋजीष, क्षण, सूत्र, मूत्र, निष्क्रमण, पुरीष, उच्चार, प्रचार, विचार, कुड्मल, कण्टक, मुसल, मुकुल, कुसुम, कुतूहल, स्तबक, किसलय, पल्लव, खण्ड, वेग, निद्रा, मुद्रा, बुभुक्षा, धेनुष्या, पिपासा, श्रद्धा, अभ्र, पुलक, अङ्गारक, वर्णक, द्रोह, दोह, सुख, दुःख, उत्कण्ठा, भर, व्याधि, वर्मन्, व्रण, गौरव, शास्त्र, तरङ्ग, तिलक, चन्द्रक, अन्धक, गर्व मुकुर, हर्ष, उत्कर्ष, रण, कुवलय, गर्ध, क्षुध्, सीमन्त, ज्वर, गर, रोग, रोमाञ्च, पण्डा, कज्जल, तृष्, कोरक, कल्लोल, स्थपुट, फल, कञ्चुक, शृङ्गार, अङ्कुर, शैवल, बकुल, श्वभ्र, आराल, कलङ्क, कर्दम, कन्दल, मूर्छा, अङ्गार, हस्तक, प्रस्तिक, प्रतिबिम्ब, विघ्नतन्त्र, प्रत्यय, दीक्षा, गर्ज, गर्भादप्राणिनि। इति तारकादिराकृतिगणः॥

२ डट् स्तोमेवक्तव्यः॥ *॥ पञ्चदशः स्तोमः॥ शतशतोर्डिनिः॥ ॥ त्रिंशिनोमासाः। पञ्चदशिनोर्धमासाः॥ विंशतेश्च॥ ॥ विंशिनोङ्गिरसः॥

आभ्यां वतुप्स्याद्वस्य च घः । कियान् । इयान् ॥

किमः संख्यापरिमाणे डति च । ५ । २ । ४१ ॥

चाद्वतुप् । तस्य च वस्य घः स्यात् । का संख्या येषां ते कति । कियन्तः ॥

संख्याया अवयवे तयप् । ५ । २ । ४२ ॥

पञ्चावयवाअस्य पञ्चतयं दारु ॥

द्वित्रिभ्यां तयस्यायज्वा । ५ । २ । ४३ ॥

द्वयम् । द्वितयम् । त्रयम् । त्रितयम् ॥

उभादुदात्तोनित्यम् । ५ । २ । ४४ ॥

उभशब्दात्तयपोऽयच् स्यात् सचाद्युदात्तः । उभयम् ॥

तदस्मिन्नधिकमिति दशान्ताड्डः । ५ । २ । ४५ ॥

एकादश अधिका अस्मिन्नेकादशम् ॥ शतसहस्रयोरेवेष्यते ॥ * ॥ नेह । एकादश अधिकाअस्यां विंशतौ ॥ प्रकृतिप्रत्ययार्थयोः समान जातीयत्वएवेष्यते ॥ * ॥ नेह । एकादश माषाअधिकाअस्मिन् सुवर्णशते ॥

शदन्तविंशतेश्च । ५ । २ । ४६ ॥

डः स्यादुक्तेर्थे । त्रिंशदधिकाअस्मिन् त्रिंशं शतम् । विंशम् ॥

संख्यायागुणस्य निमाने मयट् । ५ । २ । ४७ ॥

भागस्य मूल्ये वर्तमानात्प्रथमान्तात्संख्यावाचिनः षष्ठ्यर्थे मयट् स्यात् । यवानां द्वौ भागौ निमानमस्योदश्विद्भागस्य द्विमयमुदश्विद्यवा नाम् । गुणस्येति किम् । द्वौ व्रीहियवौ निमानमस्योदश्वितः । निमाने किम् । द्वौ गुणौ क्षीरस्य एकस्तैलस्य द्विगुणं क्षीरं पच्यते तैलेन ॥

तस्य पूरणे डट् । ५ । २ । ४८ ॥

एकादशानां पूरणएकादशः ॥

नान्तादसंख्यादेर्मट्।५।२।४९॥

डडोमडागमः स्यात्। पञ्चानां पूरणः पञ्चमः। नान्तात्किम्। विंशः। असंख्यादेः किम्। एकादशः॥

षट्कतिकतिपयचतुरां थुक्।५।२।५१॥

एषां थुगागमः स्याड्डटि। षण्णां पूरणः षष्ठः। कतिथः। कतिपयशब्दस्यासंख्यात्वेप्यतएव ज्ञापकाड्डट्। कतिपयथः। चतुर्थः॥ चतुरश्छयतावाद्यक्षरलोपश्च ॥ * ॥ तुरीयः। तुर्यः॥

बहुपूगगणसङ्घस्य तिथुक्।५।२।५२॥

डटीत्येव। पूगसङ्घयोरसंख्यात्वेप्यतएव डट्। बहुतिथः इत्यादि॥

वतोरिथुक्।५।२।५३॥

डटीत्येव। यावतिथः॥

द्वेस्तीयः।५।२।५४॥

डटोपवादः। द्वयोः पूरणोद्वितीयः॥

त्रेः सम्प्रसारणं च।५।२।५५॥

तृतीयः॥

विंशत्यादिभ्यस्तमडन्यतरस्याम्।५।२।५६॥

ऐभ्योडटस्तमडागमोवा स्यात्। विंशतितमः। विंशः। एकविंशतितमः। एकविंशः॥

नित्यं शतादिमासार्धमाससंवत्सराच्च।५।२।५७॥

शतस्य पूरणः शततमः। एकशततमः। मासादेरतएव डट्। मासतमः

षष्ट्यादेश्चाऽसंख्यादेः।५।२।५८॥

षष्टितमः । संख्यादेस्तु विंशत्यादिभ्यइति विकल्पएव । एकषष्टः ॥ एकषष्टितमः ॥

मतौच्छः सूक्तसाम्नोः । ५ । २ । ५९ ॥

मत्वर्थे छः स्यात् । अच्छावाकशब्दोस्मिन्नस्ति अच्छावाकीयं सूक्तम् । वारवन्तीयं साम ॥

अध्यायानुवाकयोर्लुक् । ५ । २ । ६० ॥

मत्वर्थस्य छस्य । अतएव ज्ञापकात्तत्र छः । विधानसामर्थ्याच्च विकल्पेन लुक् । गर्दभाण्डः । गर्दभाण्डीयः ॥

विमुक्तादिभ्योऽण्[1] । ५ । २ । ६१ ॥

मत्वर्थेऽण् स्यादध्यायानुवाकयोः । विमुक्त शब्दोऽस्मिन्नस्ति वैमुक्तः दैवासुरः ॥

गोषदादिभ्योवुन्[2] । ५ । २ । ६२ ॥

मत्वर्थेऽध्यायानुवाकयोः । गोषदकः । इषेत्वकः ॥

तत्र कुशलः पथः । ५ । २ । ६३ ॥

वुन् स्यात् । पथि कुशलः पथिकः ॥

आकर्षादिभ्यः कन्[3] । ५ । २ । ६४ ॥

आकर्षे कुशलआकर्षकः । आकषादिभ्यइति रेफरहितोमुख्यः पाठः । आकषोनिकषः ॥

---

१ विमुक्त, देवासुर, रक्षोसुर, उपसद्, सुवर्ण, परिसारक, सदसत्, वस्तु, मरुत्, पत्नीवत् वसुमत्, महीयत्त्व, सत्ववत्, बर्हवत्, दशार्ण, दशार्ह, वयस्, हविर्धान, पतत्रिन, महित्री, अस्यहत्य, सोमापूषन्, इडा, अग्नाविष्णू, उर्वशी, वृत्रहन्, इति विमुक्तादिः ॥

२ गोषद, इषेत्वा, मातरिश्वनः, देवस्यत्वा, देवीरापः कृष्णोस्याखरेष्ठः, देवीं धियम्, रक्षोहण, युञ्जान, अञ्जन्, प्रभूत, प्रतूर्त, कृशानु, इति गोषदादिः ॥

३ आकर्ष (आकष) त्सरु, पिशाच, पिचण्ड, अशनि, अश्मन्, निचय, चय, विजय, जय, आचय, नय, पाद, दीप, ह्रद, ह्राद, ल्हाद, गद्गद, शकुनि, इत्याकर्षादिः ॥

धनहिरण्यात्कामे।५।२।६५॥

कामइच्छा। धने कामोधनकोदेवदत्तस्य। हिरण्यकः॥

स्वाङ्गेभ्यः प्रसिते।५।२।६६॥

केशेषु प्रसितः केशकः तद्रचनायां तत्पर इत्यर्थः॥

उदराट्ठगाद्यूने।५।२।६७॥

अविजिगीषौ ठक् स्यात्कनोपवादः। बुभुक्षयाऽत्यन्तपीडितउदरे प्रसितऔदरिकः। आद्यूने किम्। उदरकः। उदरपरिमार्जनादौ प्रसक्त इत्यर्थः॥

सस्येन परिजातः।५।२।६८॥

कन् स्मर्यते न तु ठक्। सस्यशब्दोगुणवाची न तु धान्यवाची। शस्येनेति पाठान्तरम्। सस्येन गुणेन परिजातः सम्बद्धः सस्यकः साधुः॥

अंशं हारी।५।२।६९॥

हारीत्यावश्यके णिनिः। अतएव तद्योगे षष्ठी न। अंशकोदायादः॥

तन्त्रादचिरापहृते।५।२।७०॥

तन्त्रकः पटः। प्रत्यग्रइत्यर्थः॥

ब्राह्मणकोष्णिके संज्ञायाम्।५।२।७१॥

आयुधजीविनोब्राह्मणायस्मिन्देशे सब्राह्मणकः। अल्पमन्नं यस्यां सा उष्णिका यवागूः। अन्नशब्दस्य उष्णादेशोनिपात्यते॥

शीतोष्णाभ्यां कारिणि।५।२।७२॥

शीतं करोतीति शीतकोऽलसः। उष्णं करोतीति उष्णकः शीघ्रकारी॥

अधिकम्।५।२।७३॥

अध्यारूढशब्दात्कन् उत्तरपदलोपश्च॥

अनुकाभिकाभीकः कमिता।५।२।७४॥

अन्वभिभ्यां कन् अभेः पाक्षिकोदीर्घश्च । अनुकामयते अनुकः । अभिकामयते अभिकः । अभीकः ॥

पार्श्वेनान्विच्छति ।५।२।७५॥

अनृजुरुपायः पार्श्वं तेनान्विच्छति पार्श्वकः ॥

अयःशूलदण्डाजिनाभ्यां ठक्ठञौ ५।२।७६ ॥

तीक्ष्णउपायोऽयः शूलं तेनान्विच्छति आयःशूलिकः साहसिकः । दण्डाजिनं दम्भः तेनान्विच्छति दाण्डाजिनिकः ॥

तावतिथं ग्रहणमिति लुग्वा ।५।२।७७॥

कन् स्यात्पूरणप्रत्ययस्य च लुग्वा । द्वितीयकं द्विकं वा ग्रहणं देवदत्तस्य । द्वितीयेन रूपेण ग्रहणमित्यर्थः ॥ तावतिथेन गृह्णातीति कन्वक्तव्योनित्यं च लुक् ॥ * ॥ षष्ठेन रूपेण गृह्णाति षट्कोदेवदत्तः । पञ्चकः ॥

सएषां ग्रामणीः ।५।२।७८॥

देवदत्तोमुख्योऽस्य देवदत्तकः । त्वत्कः । मत्कः ॥

शृङ्खलमस्य बन्धनं करभे ।५।२।७९॥

शृङ्खलकः करभः ॥

उत्कउन्मनाः ।५।२।८०॥

उद्गतमनस्कवृत्तेरुच्छब्दात्स्वार्थे कन् । उत्कउत्कण्ठितः ॥

कालप्रयोजनाद्रोगे ।५।२।८१॥

कालवचनात्प्रयोजनवचनाच्च कन् । स्याद्रोगे द्वितीयेऽहनि भवोद्वितीयकोज्वरः । प्रयोजनं कारणं रोगस्य फलं वा । विषपुष्पैर्जनितोविषपुष्पकः । उष्णं कार्यमस्य उष्णकः । रोगे किम् । द्वितीयोदिवसोस्य ॥

तदस्मिन्नन्नं प्राये संज्ञायाम् ।५।२।८२॥

प्रथमान्तात्सप्तम्यर्थे कन् स्यात् यत्प्रथमान्तमन्नंचेत्प्रायविषयं तत्। गुडापूपाः प्रायेणान्नमस्यां गुडापूपिका पौर्णमासी ॥ वटकेभ्यइनिर्वाच्यः ॥ * ॥ वटकिनी ॥

कुल्माषादञ्।५।२।८३॥

कुल्माषाः प्रायेणान्नमस्यां कौल्माषी ॥

श्रोत्रियंश्छन्दोऽधीते।५।२।८४॥

श्रोत्रियः। वेत्यनुवृत्तेश्छान्दसः॥

श्राद्धमनेन भुक्तमिनिठनौ।५।२।८५॥

श्राद्धी। श्राद्धिकः॥

पूर्वादिनिः।५।२।८६॥

पूर्वं कृतमनेन पूर्वी ॥

सपूर्वाच्च।५।२।८७॥

कृतपूर्वी ॥

इष्टादिभ्यश्च।५।२।८८॥

इष्टमनेन इष्टी। अधीति ॥

छन्दसि परिपन्थिपरिपरिणौ पर्यवस्थातरि।५।२।८९॥

लोके तु परिपन्थिशब्दोन न्याय्यः॥

अनुपद्यन्वेष्टा।५।२।९०॥

अनुपदमन्वेष्टा। अनुपदी॥

साक्षाद्द्रष्टरि संज्ञायाम्।५।२।९१॥

---

१ इष्ट, पूर्त, उपासादित, निगदित, परिगदित, परिवादित, निकथित, निषादित, निपठित, संकलित, परिकलित, संरक्षित, परिरक्षित, अर्चित, गणित, अवकीर्ण, आयुक्त, गृहीत, आम्नात, श्रुत, अधीत, आवधान, आसेवित, अवधारित, अवकल्पित, निराकृत, उपकृत, उपाकृत, अनुयुक्त, अनुगणित, अनुपठित, व्याकुलित, इतीष्टादिः ॥

साक्षाद्द्रष्टा साक्षी ॥

क्षेत्रियच् परक्षेत्रे चिकित्स्यः । ५ । २ । ९२ ॥

क्षेत्रियोव्याधिः । शरीरान्तरे चिकित्स्यः । अप्रतीकार्यइत्यर्थः ।

इन्द्रियमिन्द्रलिङ्गमिन्द्रदृष्टमिन्द्रसृष्टमिन्द्रजुष्टमिन्द्रदत्त मितिवा । ५ । २ । ९३ ॥

इन्द्रआत्मा तस्य लिङ्गं करणेन कर्तुरनुमानात् । इति शब्दः प्रकारार्थः । इन्द्रेण दुर्जयमिन्द्रियम् ॥

तदस्यास्त्यस्मिन्निति मतुप् । ५ । २ । ९४ ॥

गावोस्यास्मिन्वा सन्ति गोमान् ॥

भूमनिन्दाप्रशंसासु नित्ययोगेतिशायने ॥
सम्बन्धेऽस्तिविवक्षायांभवन्ति मतुबादयः ॥ १ ॥

रसादिभ्यश्च । ५ । २ । ९५ ॥

मतुप् । रसवान् । रूपवान् । अन्यमत्वर्थीयनिवृत्त्यर्थं वचनम् । रस, रूप, वर्ण, गन्ध, स्पर्श, शब्द, स्नेह, गुणात्, एकाचः । स्ववान् । गुणग्रहणं रसादीनां विशेषणम् ॥

तसौ मत्वर्थे । १ । ४ । १९ ॥

तान्तसान्तौ भसंज्ञौ स्तोमत्वर्थे प्रत्यये परे । वसोः संप्रसारणम् । विदुष्मान् ॥ गुणवचनेभ्योमतुपो लुगिष्टः ॥ * ॥ शुक्लोगुणोस्यास्तीति शुक्लः पटः । कृष्णः ॥

मादुपधायाश्च मतोर्वोऽयवादिभ्यः । ८ । २ । ९ ॥

मवर्णाऽवर्णान्तान्मवर्णावर्णोपधाच्च यवादिवर्जात्परस्य मतोर्मस्य वः

१ अयं गणोमूले एवोक्तः ॥

२ यव, दल्मि, ऊर्मि, भूमि, कृमि, कुञ्चा, वशा, द्राक्षा, ध्रजि, ध्रजि, ध्वजि, नजि, सञ्जि हरित, ककुद्, मरुत्, गरुत्, इक्षु, द्रु, मधु, आकृतिगणोऽयं यवादिः ॥

स्यात्। किंवान्। ज्ञानवान्। विद्यावान्। लक्ष्मीवान्। यशस्वान्। भास्वान्। यवादेस्तु यवमान्। भूमिमान्॥

झयः।८।२।१०॥

झयन्तान्मतोर्मस्य वः स्यात्। अपदान्तत्वान्न जश्त्वम्। विद्युत्वान्॥

संज्ञायाम्।८।२।११॥

मतोर्मस्य वः स्यात्। अहीवती। मुनीवती। शरादीनां चेति दीर्घः॥

आसन्दीवदष्ठीवच्चक्रीवत्कक्षीवद्रुमण्वच्चर्मण्वती।८।२।१२॥

एते षट् संज्ञायां निपात्यन्ते। आसनशब्दस्यासन्दीभावः। आसन्दीवान् ग्रामः। अन्यत्रासनवान्। अस्थिशब्दस्याष्ठीभावः। अष्ठीवान्। अस्थिमानन्यत्र। चक्रशब्दस्य चक्रीभावः। चक्रीवान्नाम राजा। चक्रवानन्यत्र। कक्ष्यायाः सम्प्रसारणम्। कक्षीवान्नाम ऋषिः। कक्ष्यावानन्यत्र। लवणशब्दस्यरुमण्भावः। रुमण्वान्नाम पर्वतः। लवणवानन्यत्र। चर्मणोनलोपाभावोणत्वं च। चर्मण्वती नाम नदी। चर्मवत्यन्यत्र॥

उदन्वानुदधौ च।८।२।१३॥

उदकस्य उदन्भावोमतौ उदधौ संज्ञायां च। उदन्वान् समुद्रः ऋषिश्च॥

राजन्वान्सौराज्ये।८।२।१४॥

राजन्वती भूः। राजवानन्यत्र॥

प्राणिस्थादातो लजन्यतरस्याम्।५।२।९६॥

चूडालः। चूडावान्। प्राणिस्थात्किम्। शिखावान्दीपः। आतः किम्। हस्तवान्। प्राण्यङ्गादेव। नेह। मेधावान्। प्रत्ययस्वरेणैव सिद्धे अन्तोदात्तत्वे चूडालोसीत्यादौ स्वरितोवानुदात्ते पदादाविति स्वरितबाधनार्थश्चकारः॥

सिध्मादिभ्यश्च[1]।५।२।९७॥

लज्वा स्यात् । सिध्मलः । सिध्मवान् । अन्यतरस्यांग्रहणं मतुप्समुच्चयार्थं न तु प्रत्ययविकल्पार्थम् । तेनाकारान्तेभ्यइनिठनौ न ॥ वातदन्तबलललाटानामूङ् च ॥ वातूलः ॥

वत्सांसाभ्यां कामबले।५।२।९८॥

आभ्यां लज्वा स्याद्यथासंख्यं कामवति बलवति चार्थे । वत्सलः । अंसलः ॥

फेनादिलच्च।५।२।९९॥

चाल्लच् । अन्यतरस्यांग्रहणं मतुप्समुच्चयार्थमनुवर्तते । फेनिलः । फेनलः । फेनवान् ॥

लोमादि[2]पामादि[3]पिच्छादि[4]भ्यः शनेलचः।५।२।१००॥

लोमादिभ्यः शः । लोमशः । लोमवान् । रोमशः । रोमवान् । पामादिभ्यो नः । पामनः ॥अङ्गात्कल्याणे ॥ ॥ अङ्गना ॥ लक्ष्म्या अच्च ॥ ॥ लक्ष्मणः ॥ विष्वगित्युत्तरपदलोपश्चाकृतसन्धेः ॥ ॥ विषुणः ॥ पिच्छादिभ्यइलच् ॥ पिच्छिलः । पिच्छवान् । उरसिलः । उरस्वान् ॥

प्रज्ञाश्रद्धार्चाभ्योणः।५।२।१०१॥

प्राज्ञो व्याकरणम् । प्राज्ञा । श्राद्धः । आर्चः ॥ वृत्तेश्च ॥ * ॥ वार्तः ॥

---

१ सिध्म, गडु, मणि, नाभि, बीज, वीणा, कृष्ण, निष्पाव, पांसु, पार्श्व, पर्शू, हनु सक्तु, मांस, पार्ष्णिधमन्योर्दीर्घश्च, वातदन्तबलललाटानामूङ् च, जटाघटाकटाकालाः क्षेपे, पर्ण, उदक, प्रज्ञा, सक्थि, कर्ण, स्नेह, शीत, श्याम, पिङ्ग, पित्त, पुष्क, पृथु, मृदु, मञ्जु, मण्ड, पत्र, चटु, कपि, गण्ड, ग्रन्थि, श्री, कुश, धारा, वर्ष्मन, श्लेष्मन्, पक्ष्मन, पेश, निष्पाद्, कुण्ड , क्षुद्रजन्तूपतापयोश्च, इति सिध्मादिः ॥

२ लोमन्, रोमन्, बभ्रु, अरिगिरि, कर्क, कपि, मुनि, तरु, इति लोमादिः ।

३ पामन्, वामन्, वेमन, होमन्, श्लेष्मन्, कद्रू, वलि, सामन, ऊष्मन्, कृमि, अङ्गात्कल्याणे, शाकीपलालीदद्रूणां ह्रस्वत्वं च, विष्वगित्युत्तरपदलोपश्चाकृतसंधेः, लक्ष्म्या अच्च, इति पामादिः ॥

४ पिच्छा, उरस्, ध्रुघक, ध्रुवक, जटाघटाकालाः क्षेपे, वर्ण, उदक, पङ्क, (प्रज्ञा)। इतिपिच्छादिः ॥

तपस्सहस्राभ्यां विनीनी।५।२।१०२॥

विनीन्योरिकारोनकारपरित्राणार्थः ॥ तपस्वी । सहस्री । असन्तत्वादन्तत्वाच्च सिद्धे पुनर्वचनमणा बाधा माभूदिति । सहस्रात्तु ठनोपि बाधनार्थम् ॥

अण् च।५।२।१०३॥

योगविभागउत्तरार्थः । तापसः । साहस्रः ॥ ज्योत्स्नादिभ्यउपसंख्यानम् ॥ * ॥ ज्यौत्स्नः । तामिस्रः ॥

सिकताशर्कराभ्यां च।५।२।१०४॥

सैकतोघटः । शार्करः ॥

देशे लुबिलचौ च।५।२।१०५॥

चादण् मतुप् च । सिकताः सन्त्यस्मिन्देशे सिकताः । सिकतिलः । सैकतः । सिकतावान् । एवं शर्करेत्यादि ॥

दन्तउन्नतउरच्।५।२।१०६॥

उन्नता दन्ताः सन्त्यस्य दन्तुरः ॥

ऊषसुषिमुष्कमधोरः।५।२।१०७॥

ऊषरः । सुषिरः । मुष्कोण्डः । मुष्करः । मधु माधुर्यम्, मधुरः ॥ रप्रकरणे खमुखकुञ्जेभ्यउपसंख्यानम् ॥ * ॥ खरः । मुखरः । कुञ्जोहस्तिहनुः, कुञ्जरः ॥ नगपांसुपाण्डुभ्यश्च ॥ * ॥ नगरम् । पांसुरः । पाण्डुरः । पाण्डरशब्दस्तु अव्युत्पन्नएव ॥ कच्छ्वाह्रस्वत्वं च ॥ * ॥ कच्छुरः ॥

द्युद्रुभ्यां मः।५।२।१०८॥

द्युमः । द्रुमः ॥

केशाद्वोऽन्यतरस्याम्।५।२।१०९॥

---

१ ज्योत्स्ना, तमिस्रा, कुण्डल, कुतप, विसर्प, विपादिका । इति ज्योत्स्नादिः ॥

प्रकृतेनान्यतरस्यांग्रहणेन मतुपि सिद्धे पुनर्ग्रहणमिनिठनोः समावेशार्थम् । केशवः । केशी । केशिकः । केशवान् ॥ अन्येभ्योपि दृश्यते ॥ * ॥ मणिवोनागविशेषः हिरण्यवोनिधिविशेषः ॥ अर्णसोलोपश्च ॥ * ॥ अर्णवः ॥

गाण्ड्यजगात्संज्ञायाम् । ५ । २ । ११० ॥

ह्रस्वदीर्घयोर्यणा तन्त्रेण निर्देशः । गाण्डिवम् । गाण्डीवम्, अर्जुनस्य धनुः । अजगवं पिनाकः ॥

काण्डाण्डादीरन्नीरचौ । ५ । २ । १११ ॥

काण्डीरः । आण्डीरः ॥

रजःकृष्यासुतिपरिषदोवलच् । ५ । २ । ११२ ॥

रजस्वला स्त्री । कृषीवलः । वलइति दीर्घः । आसुतीवलः शौण्डिकः ॥ परिषद्वलः । पर्षदिति पाठान्तरम् । पर्षद्वलम् ॥ अन्येभ्योपि दृश्यते ॥ * ॥ भ्रातृवलः । पुत्रवलः । शत्रुवलः । वलइत्यत्र संज्ञायामित्यनुवृत्तेर्नेह दीर्घः ।

दन्तशिखात्संज्ञायाम् । ५ । २ । ११३ ॥

दन्तावलोहस्ती । शिखावलः केकी ॥

ज्योत्स्नातमिस्राशृङ्गिणोर्जस्विन्नूर्जस्वलगोमिन्मलिनमलीमसाः । ५ । २ । ११४ ॥

मत्वर्थे निपात्यन्ते । ज्योतिषउपधालोपोनश्च प्रत्ययः । ज्योत्स्ना । तमसउपधायाइत्वं रश्च, तमिस्रा । स्त्रीत्वमतन्त्रम् । तमिस्रम् । शृङ्गादिनच्, शृङ्गिणः । ऊर्जसोवलच् । तेन बाधा माभूदितिविनिरपि । ऊर्जस्वी । ऊर्जस्वलः । ऊर्जोऽसुगागमइति वृत्तिस्तु चिन्त्या । ऊर्जस्वतीतिवदसुन्नन्तेनैवोपपत्तेः । गोशब्दान्मिनिः, गोमी । मलशब्दादिनच्, मलिनः । ईमसच्च, मलीमसः ॥

अतइनिठनौ । ५ । २ । ११५ ॥

दण्डी । दण्डिकः ॥

व्रीह्यादिभ्यश्च । ५ । २ । ११६ ॥

व्रीही, व्रीहिकः । न च सर्वेभ्योव्रीह्यादिभ्यइनिठनाविष्येते किं त र्हि ॥ शिखामालासंज्ञादिभ्यइनिः ॥ * ॥ यवखदादिभ्यइकः ॥ * ॥ अ न्येभ्यउभयम् ॥

तुन्दादिभ्यइलच्च । ५ । २ । ११७ ॥

चादिनिठनौ मतुप् च । तुन्दिलः । तुन्दी । तुन्दिकः । तुन्दवान् । उदर, पिचण्ड, यव, व्रीहि, स्वाङ्गाद्विवृद्धौ ॥ "विवृद्ध्युपाधिकात्स्वाङ्गवाचिनइ लजादयः स्युः । विवृद्धौकर्णौ यस्य सकर्णिलः । कर्णी । कर्णिकः । कर्णवान्" ॥

एकगोपूर्वाट्ठञ् नित्यम् । ५ । २ । ११८ ॥

एकशतमस्यास्तीति ऐकशतिकः । ऐकसहस्रिकः । गौशतिकः । गौस हस्रिकः ॥

शतसहस्रान्ताच्च निष्कात् । ५ । २ । ११९ ॥

निष्कात्परौ यौ शतसहस्रशब्दौ तदन्तात्प्रातिपदिकाट्ठञ् स्यान्मत्वर्थे । नैष्कशतिकः । नैष्कसहस्रिकः ॥

रूपादाहतप्रशंसयोर्यप् । ५ । २ । १२० ॥

आहतं रूपमस्यास्तीति रूप्यः कार्षापणः । प्रशस्तं रूपमस्यास्तीति

---

१ व्रीहि, माया, शाला, शिखा, माला, मेखला, केका, अष्टका, पताका, चर्मन्, कर्मन्, वर्मन्, दंष्ट्रा, संज्ञा, वडवा, कुमारी, नौ, वीणा, बलाका, यवखद, नौ, कुमारी, शीर्षान्नयः । इति व्रीह्यादिः ॥

२ अयं गणोमूलएवोक्तः ॥ ३ "अयं पाठष्टीकास्थः ॥

रूप्योगौः। आहतेति किम्। रूपवान्॥ अन्येभ्योपि दृश्यते॥ *॥हिम्याः पर्वताः। गुण्याब्राह्मणाः॥

अस्मायामेधास्रजोविनिः।५।२।१२१॥

यशस्वी। यशस्वान्। मायावी। व्रीह्यादिपाठादिनिठनौ। मायी। मायिकः। क्विन्नन्तत्वात्कुः। स्रग्वी॥ आमयस्योपसंख्यानं दीर्घश्च॥ * ॥ आमयावी॥ शृङ्गवृन्दाभ्यामारकन्॥ *॥ शृङ्गारकः। वृन्दारकः। फलबर्हाभ्यामिनच्॥ *॥ फलिनः। बर्हिणः॥ हृदयाच्चालुरन्यतरस्याम्॥ *॥ इनृठनौ मतुप् च। हृदयालुः। हृदयी। हृदयिकः। हृदयवान्॥ शीतोष्णतृप्रेभ्यस्तदसहने॥ *॥ शीतं न सहते शीतालुः। उष्णालुः। स्फायितंचेति रक् तृप्रः पुरोडाशः तं न सहते तृप्रालुः। तृप्रं दुःखमिति माधवः॥ हिमाच्चेलुः॥ *॥ हिमं न सहते हिमेलुः॥ बलादूलः॥ *॥ बलं न सहते बलूलः॥ वातात्समूहे च॥ *॥ वातं न सहते वातस्य समूहोवा वातूलः॥ तप्पर्वमरुद्भ्याम्॥ *॥ पर्वतः। मरुत्तः॥

ऊर्णायायुस्।५।२।१२३॥

सित्वात्पदत्वम्। ऊर्णायुः। अत्र छन्दसीति केचिदनुवर्तयन्ति। युक्तं चैतत्। अन्यथाहि, अहंशुभमोरित्यत्रैवोर्णाग्रहणं कुर्यात्॥

वाचोग्मिनिः।५।२।१२४॥

वाग्मी॥

आलजाटचौ बहुभाषिणि।५।२।१२५॥

कुत्सितइति वक्तव्यम्॥ *॥ कुत्सितं बहु भाषते वाचालः। वाचाटः। यस्तु सम्यग्बहु भाषते सवाग्मीत्येव॥

स्वामिन्नैश्वर्ये।५।२।१२६॥

ऐश्वर्यवाचकात्स्वशब्दान्मत्वर्थे आमिनच्। स्वामी॥

अर्शआदिभ्योऽच् ।५।२।१२७॥

अर्शांस्यस्य विद्यन्ते अर्शसः । आकृतिगणोयम् ॥

द्वन्द्वोपतापगर्ह्यात्प्राणिस्थादिनिः।५।२।१२८॥

द्वन्द्वः, कटकवलयिनी । शङ्खनूपुरिणी । उपतापोरोगः, कुष्ठी । किलासी । गर्ह्यं निन्द्यम् । ककुदावर्ती । काकतालुकी । प्राणिस्थात्किम् । पुष्पफलवान् घटः ॥ प्राण्यङ्गान्न ॥ * ॥ पाणिपादवती । अतइत्येव । चित्रकललाटिकावती । सिद्धे प्रत्यये पुनर्वचनं ठनादिबाधनार्थम् ॥

वातातीसाराभ्यां कुक् च।५।२।१२९॥

चादिनिः । वातकी । अतीसारकी ॥ रोगेचायमिष्यते ॥ * ॥ नेह । वातवती गुहा । पिशाचाच्च ॥ * ॥ पिशाचकी ॥

वयसि पूरणात्।५।२।१३०॥

पूरणप्रत्ययान्तान्मत्वर्थे इनिः स्याद्वयसि द्योत्ये । मासः संवत्सरोवा पञ्चमोस्यास्तीति पञ्चमी उष्ट्रः । ठन्बाधनार्थमिदम् । वयसि किम् । पञ्चमवान् ग्रामः ॥

सुखादिभ्यश्च।५।२।१३१॥

इनिर्मत्वर्थे । सुखी । दुःखी ॥ मालाक्षेपे ॥ ॥ माली ॥

धर्मशीलवर्णान्ताच्च।५।२।१३२॥

धर्माद्यन्तादिनिर्मत्वर्थे । ब्राह्मणधर्मी । ब्राह्मणशीली । ब्राह्मणवर्णी ॥

हस्ताज्जातौ।५।२।१३३॥

हस्ती । जातौकिम् । हस्तवान्पुरुषः ॥

---

१ अर्शस्, उरस्, तुन्द, चतुर, पलित, जटा, घटा, घाटा, अघ, कर्दम, अम्ल, लवण, स्वाङ्गाद्धीनात्, वर्णात्, अर्शआदिराकृतिगणः ॥

२ सुख, दुःख, तृप्त, कृच्छ्र, अस्र, (आस्र) अलीक, करुण, कृपण, सोढ, प्रतीप, शील, हल, मालाक्षेपे, कृपण, प्रणय, दल, कक्ष, इति सुखादिः ॥

वर्णाद्ब्रह्मचारिणि ।५।२।१३४॥

वर्णी ॥

पुष्करादिभ्योदेशे ।५।२।१३५॥

पुष्करिणी । पद्मिनी । देशे किम् । पुष्करवान् करी ॥ बाहूरुपूर्वपदा द्बलात् ॥ ॥ बाहुबली । ऊरुबली ॥ सर्वादेश्च ॥ ॥ सर्वधनी । सर्व बीजी ॥ अर्थाच्चासन्निहिते ॥ ॥ अर्थी । सन्निहिते तु अर्थवान् ॥ तद न्ताच्च ॥ ॥ ॥ धान्यार्थी । हिरण्यार्थी ॥

बलादिभ्योमतुबन्यतरस्याम् ।५।२।१३६॥

बलवान् । बली । उत्साहवान् । उत्साही ॥

संज्ञायां मन्माभ्याम् । ५ । २ । १३७ ॥

मन्नन्तान्मान्ताच्चेनिर्मत्वर्थे । प्रथिमिनी । दामिनी । होमिनी । सो मिनी । संज्ञायां किम् । सोमवान् ॥

कंशंभ्यां बभयुस्तितुतयसः ।५।२।१३८॥

कंशमिति मान्तौ, कमित्युदकसुखयोः, शमिति सुखे । आभ्यां सप्त प्रत्ययाः स्युः । युस्यसोः सकारः पदत्वार्थः । कंबः । कंभः । कंयुः । कंतिः । कंतुः । कंतः । कंयः । शंबः । शंभः । शंयुः । शंतिः । शंतुः । शंतः । शंयः । अनुस्वारस्य वैकल्पिकः परसवर्णः । वकारयकारपरस्यानुना सिकौ वयौ ॥

तुन्दिबलिवटेर्भः ।५।२।१३९॥

वृद्धानाभिस्तुन्दिः । मूर्धन्योपधोयमिति माधवः । तुन्दिभः । बलिभः । वटिभः । पामादित्वाबलिनोपि ॥

---

१ पुष्कर, पद्म, उत्पल, तमाल, कुमुद, नड, कपित्थ, बिस, मृणाल, कर्दम, शालूक, विगर्ह, करीष, शिरीष, यवास, प्रवाह, हिरण्य, कैरव, कल्लोल, तट, तरङ्ग, पङ्कज, सरोज, राजीव, नालीक, सरोरुह, पुटक, अरविन्द, अम्भोज, अब्ज, कमल, पयस, इति पुष्करादिः ॥

२ बल, उत्साह, उद्भास, उद्वास, उद्वास, शिखा, कुल, चूडा, सुल, कूल, आयाम, व्यायाम, उपयाम, आरोह, अवरोह, परिणाह, युद्ध, इति बलादिः ॥

अहंशुभमोर्युस्। ५। २। १४०॥

अहमिति मान्तमव्ययमहङ्कारे। शुभमिति शुभे। अहंयुः अहङ्कारवान्। शुभंयुः, शुभान्वितः॥

इति मत्वर्थीयाः॥

प्राग्दिशो विभक्तिः। ५। ३। १॥

दिक्छब्देभ्यइत्यतः प्राग्वक्ष्यमाणाः प्रत्ययाविभक्तिसंज्ञाः स्युः। अथ स्वार्थिकाः प्रत्ययाः। समर्थानामिति प्रथमादिति च निवृत्तम्। वेति त्वनुवर्ततएव॥

किंसर्वनामबहुभ्योऽद्व्यादिभ्यः। ५। ३। २॥

किमः सर्वनाम्नोबहुशब्दाच्चेति प्राग्दिशोऽधिक्रियते॥

इदमइश्। ५। ३। ३॥

प्राग्दिशीये परे॥

एतेतौ रथोः। ५। ३। ४॥

इदम्शब्दस्य एत इत इत्यादेशौ स्तोरेफादौ थकारादौ च प्राग्दिशीये परे। इशोपवादः॥

एतदोऽन्। ५। ३। ५॥

योगविभागः कर्तव्यः। एतदः एतेतौ स्तोरथोः। अन् एतदइत्येव। अनेकाल्त्वात्सर्वादेशः। नलोपः प्रातिपदिकान्तस्य॥

सर्वस्य सोऽन्यतरस्यां दि। ५। ३। ६॥

प्राग्दिशीये दकारादौ प्रत्यये परे सर्वस्य सोवा स्यात्॥

पञ्चम्यास्तसिल्। ५। ३। ७॥

पञ्चम्यन्तेभ्यः किमादिभ्यस्तसिल् स्याद्वा॥

कु तिहोः। ७। २। १०४॥

किमः कुः स्यात्तादौ हादौ च विभक्तौ परतः। कुतः। कस्मात्। यतः ततः। अतः। इतः। अमुतः। बहुतः। द्यादेस्तु द्वाभ्याम्॥

तसेश्च।५।३।८॥

किंसर्वनामबहुभ्यः परस्य तसेस्तसिलादेशः स्यात्। स्वरार्थं विभक्त्यर्थं च वचनम्॥

पर्यभिभ्यां च।५।३।९॥

आभ्यां तसिल् स्यात्॥ सर्वोभयार्थाभ्यामेव॥ *॥ परितः, सर्वतइत्यर्थः। अभितउभयतइत्यर्थः॥

सप्तम्यास्त्रल्।५।३।१०॥

कुत्र। यत्र। तत्र। बहुत्र॥

इदमो हः।५।३।११॥

त्रलोपवादः। इशादेशः। इह॥

किमोऽत्।५।३।१२॥

वाग्रहणमपकृष्यते। सप्तम्यन्तात्किमोऽद्वा स्यात्पक्षे त्रल्॥

क्वाति।७।२।१०५॥

किमः क्वादेशः स्यादति। क्व। कुत्र॥

वाह च च्छन्दसि।५।३।१३॥

कुह स्थः। कुह जग्मथुः॥

एतदस्त्रतसोस्त्रतसौ चानुदात्तौ।२।४।३३॥

अन्वादेशविषये एतदोऽश् स्यात्स चानुदात्तस्त्रतसोः परतः तौ चानुदात्तौ स्तः। एतस्मिन् ग्रामे सुखं वसामः, अथोत्राधीमहे, अतोन गन्तास्मः॥

इतराभ्योऽपि दृश्यन्ते।५।३।१४॥

पञ्चमीसप्तमीतरविभक्त्यन्तादपि तसिलादयोदृश्यन्ते । दृशिग्रहणाद्भवदादियोगएव । सभवान् । ततोभवान् । तत्र भवान् । तं भवन्तम् । ततोभवन्तम् । तत्र भवन्तम् । एवं दीर्घायुः । देवानां प्रियः । आयुष्मान् ॥

सर्वैकान्यकिंयत्तदः काले दा । ५ । ३ । १५ ॥

सप्तम्यन्तेभ्यः कालार्थेभ्यः स्वार्थे दा स्यात् । सर्वस्मिन् काले सदा । सर्वदा । एकदा । अन्यदा । कदा । तदा । काले किम् । सर्वत्र देशे ॥

इदमोर्हिल् । ५ । ३ । १६ ॥

सप्तम्यन्तात्काले इत्येव । हस्यापवादः । अस्मिन् काले एतर्हि । काले किम् । इह देशे ॥

अधुना । ५ । ३ । १७ ॥

इदमः सप्तम्यन्तात्कालवाचिनः स्वार्थेऽधुना प्रत्ययः स्यात् । इश् । यस्येति लोपः । अधुना ॥

दानीं च । ५ । ३ । १८ ॥

इदानीम् ॥

तदो दा च । ५ । ३ । १९ ॥

तदा । तदानीम् । तदोदावचनमनर्थकं विहितत्वात् ॥

अनद्यतने र्हिलन्यतरस्याम् । ५ । ३ । २१ ॥

कर्हि । कदा । यर्हि । यदा । तर्हि । तदा । एतस्मिन् काले एतर्हि ॥

सद्यः परुत्परार्यैषमः परेद्यव्यद्यपूर्वेद्युरन्येद्युरन्यतरेद्युरितरेद्युरपरेद्युरधरेद्युरुभयेद्युरुत्तरेद्युः । ५ । ३ । २२ ॥

एते निपात्यन्ते ॥ समानस्य सभावोद्यस्चाहनि ॥ * ॥ समानेऽहनि सद्यः ॥ पूर्वपूर्वतरयोः परः ॥ उदारी च संवत्सरे ॥ * ॥ पूर्वस्मिन्वत्सरे परुत् । पूर्वतरे वत्सरे परारि ॥ इदमइश् समसण् प्रत्ययश्च संवत्सरे ॥ * ॥ अस्मि

न्संवत्सरे ऐषमः ॥ परस्मादेद्यव्यहनि ॥ * ॥ परस्मिन्नहनि परेद्यवि ॥ इद मोऽश् द्यश्च ॥ * ॥ अस्मिन्नहनि अद्य ॥ पूर्वादिभ्योऽष्टभ्योऽहन्येद्युस् ॥ पूर्वस्मिन्नहनि पूर्वेद्युः । अन्यस्मिन्नहनि अन्येद्युः । उभयोरह्नोरुभयेद्युः॥ द्युश्चोभयाद्वक्तव्यः ॥ * ॥ उभयद्युः ॥

प्रकारवचने थाल्।५।३।२३॥

प्रकारवृत्तिभ्यः किमादिभ्यस्थाल् स्यात्स्वार्थे । तेन प्रकारेण तथा । यथा ॥

इदमस्थमुः।५।३।२४॥

थालोपवादः ॥ एतदोवाच्यः ॥ * ॥ अनेन एतेन वा प्रकारेण इत्थम् ॥

किमश्च।५।३।२५॥

केन प्रकारेण कथम् ॥

॥ प्राग्दिशीयानां विभक्तिसंज्ञानां पूर्णोवधिः ॥

दिक्छब्देभ्यःसप्तमीपञ्चमीप्रथमाभ्योदिग्देशकालेष्वस्तातिः।५।३।२७॥

सप्तम्याद्यन्तेभ्योदिशि रूढेभ्योदिग्देशकालवृत्तिभ्यः स्वार्थेऽस्तातिप्र त्ययः स्यात् ॥

पूर्वाधरावराणामसि पुरधवश्चैषाम्।५।३।३९॥

एभ्योऽस्तात्यर्थेऽसिप्रत्ययः स्यात्तद्योगे चैषां क्रमात्पुर्, अध्, अव्, इत्यादेशाः स्युः ॥

अस्ताति च।५।३।४०॥

अस्तातौ परे पूर्वादीनां परादयः स्युः। पूर्वस्यां पूर्वस्याः पूर्वा वा दिक्, पुरः। पुरस्तात्। अधः।अधस्तात्। अवः। अवस्तात्॥

विभाषाऽवरस्य।५।३।४१॥

अवरस्यास्तातौ परेऽव् स्याद्वा। अवस्तात्। अवरस्तात्। एवं देशे काले च। दिशि रूढेभ्यः किम्। ऐन्द्र्यां वसति। सप्तम्याद्यन्तेभ्यः किम्। पूर्वं ग्रामं गतः। दिगादिवृत्तिभ्यः किम्। पूर्वस्मिन् गुरौ वसति। अस्ताति चेति ज्ञापकादसिरस्तातिं न बाधते॥

दक्षिणोत्तराभ्यामतसुच्।५।३।२८॥

अस्तातेरपवादः। दक्षिणतः। उत्तरतः॥

विभाषापराऽवराभ्याम्।५।३।२९॥

परतः। अवरतः। परस्तात्। अवरस्तात्॥

अञ्चेर्लुक्।५।३।३०

अञ्चत्यन्ताद्दिक्शब्दादस्तातेर्लुक् स्यात्। लुक् तद्धितलुकि। प्राच्यां प्राच्याः प्राची वा दिक् प्राक्। उदक् एवं देशे काले च॥

उपर्युपरिष्टात्।५।३।३१॥

अस्तातेर्विषयेऊर्ध्वशब्दस्योपादेशः स्याद्रिल्रिष्टातिलौ च प्रत्ययौ॥ उपरि उपरिष्टाद्वा वसति आगतो,रमणीयं वा॥

पश्चात्।५।३।३२॥

अपरस्य पश्चभावः आतिश्च प्रत्ययोरस्तातेर्विषये॥

उत्तराधरदक्षिणादातिः।५।३।३४॥

उत्तरात्। अधरात्। दक्षिणात्॥

एनबन्यतरस्यामदूरेऽपञ्चम्याः।५।३।३५॥

उत्तरादिभ्यएनब् वा स्यादवध्यवधिमतोः सामीप्ये पञ्चम्यन्तं विना। उत्तरेण। अधरेण। दक्षिणेन। पक्षे यथास्वं प्रत्ययाः। इह केचिदुत्तरादि ननुवर्त्य दिक्शब्दमात्रादेनपमाहुः। पूर्वेण ग्रामम्। अपरेण ग्रामम्॥

दक्षिणादाच्।५।३।३६॥

अस्तातेर्विषये। दक्षिणा वसति। अपञ्चम्याइत्येव। दक्षिणादागतः॥

आहि च दूरे।५।३।३७॥

दक्षिणाद् दूरे आहिः स्यात् चादाच्। दक्षिणाहि। दक्षिणा॥

उत्तराच्च।५।३।३८॥

उत्तराहि। उत्तरा॥

संख्याया विधार्थे धा।५।३।४२॥

क्रियाप्रकारार्थे वर्तमानात्संख्याशब्दात्स्वार्थे धा स्यात्। चतुर्धा। पञ्चधा॥

अधिकरणविचाले च।५।३।४३॥

द्रव्यस्य संख्यान्तरापादने संख्यायाधा स्यात्। एकं राशिं पञ्चधा कुरु॥

एकाद्धो ध्यमुञन्यतरस्याम्।५।३।४४॥

ऐकध्यम्। एकधा॥

द्वित्र्योश्च धमुञ्।५।३।४५॥

आभ्यां धा इत्यस्य धमुञ् स्याद्वा। द्वैधम्। द्विधा।त्रैधम्।त्रिधा॥ धमुञन्तात्स्वार्थे डदर्शनम्॥ * ॥ पथि द्वैधानि॥

एधाच्च।५।३।४६॥

द्वेधा। त्रेधा॥

याप्ये पाशप्।५।३।४७॥

कुत्सितोभिषक् भिषक्पाशः॥

पूरणाद्भागे तीयादन्।५।३।४८॥

द्वितीयोभागोद्वितीयः । तृतीयः । स्वरे विशेषः ॥ तीयादीकक् स्वार्थे वा वाच्यः ॥ * ॥ द्वैतीयीकः । द्वितीयः । तार्तीयीकः । तृतीयः ॥ नविद्यायाः ॥ द्वितीया, तृतीया, विद्येत्येव ॥

प्रागेकादशभ्योऽछन्दसि । ५ । ३ । ४९ ॥

पूरणप्रत्ययान्ताद्भागेऽन् । चतुर्थः । पञ्चमः ॥

षष्ठाष्टमाभ्यां ञ च । ५ । ३ । ५० ॥

चादन् । षष्ठोभागः षाष्ठः । षष्ठः । अष्टमः । आष्टमः ॥

मानपश्वङ्गयोः कन्लुकौ च । ५ । ३ । ५१ ॥

षष्ठाष्टमशब्दाभ्यां क्रमेण कन्लुकौ स्तोमाने पश्वङ्गे च वाच्ये । षष्ठकोभागः मानं चेत् । अष्टमोभागः पश्वङ्गं चेत् । ञस्य अनोवा लुक् । चकाराद्यथाप्राप्तम् । षष्ठः । षाष्ठः अष्टमः आष्टमः । महाविभाषया सिद्धे लुग्वचनं पूर्वत्र ञानौ नित्याविति ज्ञापयति ॥

एकादाकिनिच्चासहाये । ५ । ३ । ५२ ॥

चात्कन्लुकौ । एकः । एकाकी । एककः ॥

भूतपूर्वे चरट् । ५ । ३ । ५३ ॥

आढ्योभूतपूर्वःआढ्यचरः ॥

षष्ठ्या रूप्य च । ५ । ३ । ५४ ॥

षष्ठ्यन्ताद्भूतपूर्वेर्थे रूप्यः स्याच्चरट् च । कृष्णस्य भूतपूर्वोगौः कृष्णरूप्यः । कृष्णचरः ।तसिलादिषु रूप्यस्यापरिगणितत्वान्न पुंवत् । शुभ्राया भूतपूर्वः शुभ्रारूप्यः ॥

अतिशायने तमबिष्ठनौ । ५ । ३ । ५५ ॥

अतिशयविशिष्टार्थवृत्तेः स्वार्थे एतौ स्तः । अयमेषामतिशयेनाढ्यः । आढ्यतमः ।लघुतमोलघिष्ठः ॥

तिङश्च। ५। ३। ५६॥

तिङन्तादतिशये द्योत्ये तमप् स्यात्॥

तरप्तमपौ घः। १। १। २२॥

एतौ घसंज्ञौ स्तः॥

किमेत्तिङव्ययघादाम्वद्रव्यप्रकर्षे। ५। ४। ११॥

किम् एदन्तात्तिङोऽव्ययाच्च योघस्तदन्तादामुः स्यान्न तु द्रव्यप्रकर्षे। किन्तमाम्। प्राह्णेतमाम्। पचतितमाम्। उच्चैस्तमाम्। द्रव्यप्रकर्षे तु, उच्चैस्तमस्तरुः॥

द्विवचनविभज्योपपदे तरबीयसुनौ। ५। ३। ५७॥

द्वयोरेकस्यातिशये विभक्तव्ये चोपपदे सुप्तिङन्तादेतौ स्तः। पूर्वयोरपवादः। अयमनयोरतिशयेन लघुर्लघुतरः। लघीयान्। उदीच्याः प्राच्येभ्यः पटुतराः। पटीयांसः॥

अजादी गुणवचनादेव। ५। ३। ५८॥

इष्ठन्नीयसुनौ गुणवचनादेव स्तः। नेह। पाचकतरः। पाचकतमः॥

तुश्छन्दसि। ५। ३। ५९॥

तृन्तृजन्तादिष्ठन्नीयसुनौ स्तः॥

तुरिष्ठेमेयःसु। ६। ४। १५४॥

तृशब्दस्य लोपः स्यादिष्ठेमेयस्सु परेषु। अतिशयेन कर्ता करिष्ठः। दोहीयसी धेनुः॥

प्रशस्यस्य श्रः। ५। ३। ६०॥

अस्य श्रादेशः स्यादजाद्योः॥

प्रकृत्यैकाच्। ३। ४। ६३॥

इष्ठादिष्वेकाच् प्रकृत्या स्यात्। श्रेष्ठः। श्रेयान्

ज्य च। ५। ३। ६१॥

प्रशस्यस्य ज्यादेशः स्यादिष्ठेयसोः। ज्येष्ठः॥

ज्यादादीयसः। ६। ४। १६०॥

आदेः परस्य। ज्यायान्॥

वृद्धस्य च। ५। ३। ६२॥

ज्यादेशः स्यादजाद्योः। ज्येष्ठः। ज्यायान्॥

अन्तिकबाढयोर्नेदसाधौ। ५। ३। ६३॥

अजाद्योः। नेदिष्ठः। नेदीयान्। साधिष्ठः। साधीयान्॥

स्थूलदूरयुवह्रस्वक्षिप्रक्षुद्राणां यणादिपरं पूर्वस्य च गुणः। ६। ४। १५६॥

एषां यणादिपरं लुप्यते पूर्वस्य च गुणइष्ठादिषु। स्थविष्ठः। दविष्ठः। यविष्ठः:। ह्रसिष्ठः। क्षेपिष्ठः। क्षोदिष्ठः। एवमीयस्। ह्रस्वक्षिप्रक्षुद्राणां पृथ्वादित्वाद् ह्रसिमा। क्षेपिमा। क्षोदिमा॥

प्रियस्थिरस्फिरोरुबहुलगुरुवृद्धतृप्रदीर्घवृन्दारकाणां प्रस्थस्फवर्बंहिगर्वर्षित्रप्द्राघिवृन्दाः। ६। ४। १५७॥

प्रियादीनां क्रमात्प्रादयः स्युरिष्ठादिषु। प्रेष्ठः। स्थेष्ठः। स्फेष्ठः। वरिष्ठः। बंहिष्ठः। गरिष्ठः। वर्षिष्ठः। त्रपिष्ठः। द्राघिष्ठः। वृन्दिष्ठः। एवमीयसुन्। प्रेयान्। प्रियोरुबहुलगुरुदीर्घाणां पृथ्वादित्वात्प्रेमेत्यादि॥

बहोर्लोपो भू च बहोः। ६। ४। १५८॥

बहोः परयोरिमेयसोर्लोपः स्याद्बहोश्च भूरादेशः। भूमा। भूयान्॥

इष्ठस्य यिट् च। ६। ४। १५९॥

बहोः परस्य इष्ठस्य लोपः स्यात् यिडागमश्च। भूयिष्ठः॥

युवाल्पयोः कनन्यतरस्याम्। ५। ३। ६४॥

एतयोः कनादेशोवा स्याद्दिष्ठेयसोः। कनिष्ठः। कनीयान्। पक्षे यविष्ठः। अल्पिष्ठइत्यादि॥

विन्मतोर्लुक्।५।३।६५॥

विनोमतुपश्च लुक् स्यादिष्ठेयसोः। अतिशयेन स्रग्वी। स्रजिष्ठः। स्रजीयान्। अतिशयेन त्वग्वान्। त्वचिष्ठः। त्वचीयान्॥

प्रशंसायां रूपप्।५।३।६६॥

सुबन्तात्तिङन्ताच्च। प्रशस्तः पटुः पटुरूपः। प्रशस्तं पचति पचतिरूपम्॥

ईषदसमाप्तौ कल्पब्देश्यदेशीयरः।५।३।६७॥

ईषदूनोविद्वान् विद्वत्कल्पः। यशस्कल्पम्। यजुःकल्पम्। विद्वद्देश्यः। विद्वद्देशीयः। पचतिकल्पम्॥

विभाषा सुपोबहुच् पुरस्तात्तु।५।३।६८॥

ईषदसमाप्तिविशिष्टेर्थे सुबन्ताद्बहुज्वा स्यात्स च प्रागेव न तु परतः। ईषदूनःपटुर्बहुपटुः। पटुकल्पः। सुपः किम्। यजतिकल्पम्॥

प्रकारवचने जातीयर्।५।३।६९॥

प्रकारवतिचायम्। थाल् तु प्रकारमात्रे। पटुप्रकारः पटुजातीयः॥

प्रागिवात्कः।५।३।७०॥

इवे प्रतिकृताविल्यतः प्राक् काऽधिकारः॥

अव्ययसर्वनाम्नामकच् प्राक्टेः।५।३।७१॥

तिङश्चेत्यनुवर्तते॥

कस्य च दः।५।३।७२॥

कान्ताव्ययस्य दकारोन्तादेशः स्यादकच्च॥

अज्ञाते।५।३।७३॥

कस्यायमश्वोऽश्वकः । उच्चकैः । नीचकैः । सर्वके । विश्वके ॥ ओकारसकारभकारादौ सुपिसर्वनाम्नष्टेः प्रागकच् ॥*॥ युवकयोः । आवकयोः। युष्मकासु । अस्मकासु । युष्मकाभिः । अस्मकाभिः । ओकारेत्यादिकिम् । त्वयका । मयका ॥ अकच्प्रकरणे तूष्णीमः काम्वक्तव्यः ॥ * ॥ मित्वादन्त्यादचः परः । तूष्णीकामास्ते ॥ शीले कोमलोपश्च ॥ * ॥ तूष्णींशीलस्तूष्णीकः । पचतकि । जल्पतकि । धकित् । हिरकुत् ॥

कुत्सिते । ५ । ३ । ७४ ॥

कुत्सितोश्वोऽश्वकः ॥

संज्ञायां कन् । ५ । ३ । ७५ ॥

कुत्सिते कन् स्यात्तदन्तेन चेत्संज्ञा गम्यते । शूद्रकः । राधकः । स्वरार्थं वचनम्

अनुकम्पायाम् । ५ । ३ । ७६ ॥

पुत्रकः अनुकम्पितः पुत्रइत्यर्थः ॥

नीतौ च तद्युक्तात् । ५ । ३ । ७७ ॥

सामदानादिरूपा नीतिस्तस्यां गम्यमानायामनुकम्पायुक्तात्कप्रत्ययः स्यात् । हन्त ते धानकाः । गुडकाः । एहकि । अद्धकि । पूर्वेणानुकम्प्यमानाप्रत्ययः अनेन तु परम्परासम्बंधेपीति विशेषः ॥

बह्वचोमनुष्यनाम्नष्ठज्वा । ५ । ४ । ७८ ॥

पूर्वसूत्रद्वयविषये ॥

घनिलचौ च । ५ । ३ । ७९ ॥

तत्रैव ॥

ठाजादावूर्ध्वं द्वितीयादचः । ५ । ३ । ८३ ॥

अस्मिन्प्रकरणे यष्ठोऽजादिप्रत्ययश्च तस्मिन्प्रत्यये परे प्रकृतेर्द्वितीयादचऊर्ध्वं सर्वं लुप्यते । अनुकम्पितोदेवदत्तोदेविकः । देवियः । देविलः ।

देवदत्तकः । अनुकम्पितोवायुदत्तोवायुकः । ठग्रहणमुकोद्वितीयत्वे कविधानार्थम् ॥ * ॥ वायुदत्तः । वायुकः । पितृकः ॥ चतुर्थादचऊर्ध्वस्य लोपोवाच्यः ॥ * ॥ अनुकम्पितोबृहस्पतिदत्तोबृहस्पतिकः ॥ अनजादौ च विभाषा लोपोवक्तव्यः ॥ * ॥ देवदत्तकः । देवकः ॥ लोपः पूर्वपदस्य च ॥ * ॥ दत्तिकः । दत्तियः । दत्तिलः । दत्तकः ॥ विनापि प्रत्ययं पूर्वोत्तरपदयोर्वा लोपोवाच्यः ॥*॥ देवदत्तः । दत्तः। देवः । सत्यभामा । भामा । सत्या ॥ उवर्णाल्लइलस्य च ॥ * ॥ भानुदत्तः । भानुलः ॥ ऋवर्णादपि ॥ * ॥ सवित्रियः । सवितृलः ॥

चतुर्थादनजादौ च लोपः पूर्वपदस्य च ।
अप्रत्यये तथैवेष्टउवर्णाल्लइलस्य च ॥ १ ॥

प्राचामुपादेरडज्वुचौ च।५।३।८०॥

उपशब्दपूर्वात्प्रातिपदिकात्पूर्वविषये अडच् वुच् एतौ स्तः। चान्यथा प्राप्तम् । प्राचां ग्रहणं पूजार्थम् ।अनुकम्पितः उपेन्द्रदत्तः उपडः। उपकः। उपिकः । उपियः । उपिलः । उपेन्द्रदत्तकः । षड्रूपाणि ॥

जातिनाम्नः कन्।५।३।८१॥

मनुष्यनाम्नइत्येव । जातिशब्दोयोमनुष्यनामधेयंस्तस्मात्कन्स्यादनुकम्पायां नीतौ च । सिंहकः । शरभकः । रासभकः ॥ द्वितीयं संध्यक्षरं चेत्तदादेर्लोपोवक्तव्यः ॥ * ॥ कहोडः । कहिकः ॥ एकाक्षरपूर्वपदानामुत्तरपदलोपोवक्तव्यः ॥ * ॥ वागाशीर्दत्तः । वाचिकः । कथं षडङ्गुलिदत्तः षडिकइति ॥ षषष्ठाजादिवचनासिद्धम् ॥ * ॥

शेवलसुपरिविशालवरुणार्यमादीनां तृतीयात् । ५।३।८४॥

एषां मनुष्यनाम्नां ठाजादौ परे तृतीयादचऊर्ध्वं लोपः स्यात् । पूर्व

स्यापवादः । अनुकम्पितः शेवलदत्तः शेवलिकः । शेवलियः। शेवलिलः।
सुपरिकः । विशालिकः । वरुणिकः । अर्यमिकः ॥

अजिनान्तस्योत्तरपदलोपश्च।५।३।८२॥

अजिनान्तान्मनुष्यनाम्नोऽनुकम्पायां कन् तस्य चोत्तरपदलोपः । अनुकम्पितोव्याघ्राजिनोव्याघ्रकः । सिंहकः ॥

अल्पे।५।३।८५॥

अल्पं तैलं तैलिकम् ॥

ह्रस्वे।५।३।८६॥

ह्रस्वोवृक्षोवृक्षकः ॥

संज्ञायां कन्।५।३।८७॥

ह्रस्वहेतुका या संज्ञा तस्यां गम्यमानायां कन् । पूर्वस्यापवादः । वंशकः । वेणुकः ॥

कुटीशमीशुण्डाभ्योरः।५।३।८८॥

ह्रस्वा कुटी कुटीरः । शमीरः । शुण्डारः

कुत्वाडुपच्।५।३।८९॥

ह्रस्वा कुतूः कुतुपः। कुतूः कृत्तेः स्नेहपात्रं ह्रस्वा सा कुतुपः पुमान् ॥

कासूगोणीभ्यां ष्टरच्।५।३।९०॥

आयुधविशेषः कासूः । ह्रस्वा सा कासूतरि । गोणीतरी ॥

वत्सोक्षाश्वर्षभेभ्यश्च तनुत्वे।५।३।९१॥

वत्सतरः, द्वितीयं वयः प्राप्तः । उक्षतरः । अश्वतरः । ऋषभतरः । प्रवृत्तिनिमित्ततनुत्वे एवायम् ॥

किंयत्तदोनिर्द्धारणे द्वयोरेकस्य डतरच्।५।३।९२॥

अनयोः कतरोवैष्णवः । यतरः । ततरः । महाविभाषया कः । यः । सः ॥

वा बहूनां जातिपरिप्रश्ने डतमच्।५।३।९३॥

बहूनां मध्ये एकस्य निर्द्धारणे डतमच् वा स्यात् । जातिपरिप्रश्न इति प्रत्याख्यातमाकरे। कतमोभवतां कठः। यतमः। ततमः। वाग्रहण मकजर्थम्। यकः। सकः। महाविभाषया यः। सः। किमोऽस्मिन्विषये डतरजपि। कतरः॥

एकाच्च प्राचाम्।५।३।९४॥

डतरच् डतमच्च स्यात्। अनयोरेकतरोमैत्रः। एषामेकतमः॥

अवक्षेपणे कन्।५।३।९५॥

व्याकरणकेन गर्वितोव्याकरणकः। येनेतरः कुत्स्यते तदिहोदाहरणम्। स्वतः कुत्सितं तु कुत्सितइत्यस्य॥

प्रागिवीयानां पूर्णोवधिः॥

इवे प्रतिकृतौ।५।३।९६॥

कन् स्यात्। अश्वइव प्रतिकृतिः अश्वकः। प्रतिकृतौ किम् । गौरिव गवयः

संज्ञायां च।५।३।९७॥

इवार्थे कन् स्यात्समुदायश्चेत्संज्ञा। अप्रतिकृत्यर्थमारम्भः। अश्वसदृशस्य संज्ञा, अश्वकः। उष्ट्रकः॥

लुम्मनुष्ये।५।३।९८॥

संज्ञायां च विहितस्य कनोलुप्स्यान्मनुष्ये वाच्ये। चञ्चा तृणमयः पुमान्। चञ्चेव मनुष्यश्चञ्चा। वध्रिका॥

जीविकार्थे चापण्ये।५।३।९९॥

जीविकार्थं यदविक्रीयमाणं तस्मिन्वाच्ये कनोलुप्स्यात्। वासुदेवः। शिवः। स्कन्दः। देवलकानां जीविकार्थासु देवप्रतिकृतिष्विदम्। अपण्ये किम्। हस्तिकान्विक्रीणीते॥

दे[1]वपथादिभ्यश्च । ५ । ३ । १०० ॥

कनोलुप्स्यात् । देवपथः । हंसपथः । आकृतिगणोयम् ॥

वस्तेर्ढञ् । ५ । ३ । १०१ ॥

इवेत्यनुवर्ततएव । प्रतिकृताविति निवृत्तम् । वस्तिरिव वास्तेयम् । वास्तेयी ॥

शिलाया ढः । ५ । ३ । १०२ ॥

शिलायाइति योगविभागाड्ढञपीत्येके । शिलेव शिलेयम् । शैलेयम् ॥

शा[2]खादिभ्यो य[3]ः । ५ । ३ । १०३ ॥

शाखेव शाख्यः । मुख्यः । जघनमिव जघन्यः । अग्र्यः । शरण्यः ॥

द्रव्यं च भव्ये । ५ । ३ । १०४ ॥

द्रव्यमयं ब्राह्मणः ॥

कुशाग्राच्छः । ५ । ३ । १०५ ॥

कुशाग्रमिव कुशाग्रीया बुद्धिः ॥

समासाच्च तद्विषयात् । ५ । ३ । १०६ ॥

इवार्थविषयात् समासाच्छः स्यात् । काकतालीयोदेवदत्तस्य वधः । इह काकतालसमागमसदृशश्चोरसमागमइति समासार्थः । तत्प्रयुक्तः काकमरणसदृशस्तु प्रत्ययार्थः । अजाकृपाणीयः अतर्कितोपनतइति फलितोर्थः ॥

---

१ देवपथ, हंसपथ, वारिपथ, रथपथ, स्थलपथ, करिपथ, अजपथ, राजपथ, शतपथ, शङ्कुपथ, सिन्धुपथ, सिद्धगति, उष्ट्रग्रीव, वामरज्जु, हस्त, इन्द्र, दण्ड, पुष्प, मत्स्य, इति देवपथादिराकृतिगणः ॥

२ शाखा, मुख, शृङ्ग, जघन, मेघ, अभ्र, चरण, स्कन्ध, स्कन्द, उरस्, शिरस्, अग्र, शरण, इति शाखादिः ॥

३ अत्रयदित्यपपाठः । उगवादिभ्यइतिसूत्रभाष्यविरोधात् ॥

शर्करादिभ्योऽण् । ५ । ३ । १०७ ॥

शर्करेव शार्करम् ॥

अङ्गुल्यादिभ्यष्ठक् । ५ । ३ । १०८ ॥

अङ्गुलीव आङ्गुलिकः । भरुजेव भारुजिकः ॥

एकशालायाष्ठजन्यतरस्याम् । ५ । ३ । १०९ ॥

एकशालाशब्दादिवार्थे ठज्वा पक्षे ठक् । एकशालेव एकशालिकः । ऐकशालिकः ॥

कर्कलोहिताद्दीकक् । ५ । ३ । ११० ॥

कर्कः शुक्लोऽश्वः सइव कार्कीकः । लौहितीकः । स्फाटिकः ॥

पूगाञ्ञ्योऽग्रामणीपूर्वात् । ५ । ३ । ११२ ॥

इवार्थोनिवृत्तः । नानाजातीयाअनियतवृत्तयोऽर्थकामप्रधानाः सङ्घाः पूगास्तद्वाचकात्स्वार्थे ञ्यः स्यात् । लौहितध्वज्यः ॥

व्रातच्फञोरस्त्रियाम् । ५ । ३ । ११३ ॥

व्रात, कापोतपाक्यः । चफञ्, कौञ्जायन्यः । ब्राध्नायन्यः ॥

आयुधजीविसङ्घाञ्ञ्यड्वाहीकेष्वब्राह्मणराजन्यात् । ५ । ३ । ११४ ॥

वाहीकेषु यआयुधजीविसङ्घस्तद्वाचिनः स्वार्थे ञ्यट् । क्षौद्रक्यः । मालव्यः । टित्वान्ङीप् । क्षौद्रकी । आयुधेति किम् । मल्लाः । सङ्घेति किम् । सम्राट् । वाहीकेषु किम् । शबराः । अब्राह्मणेति किम् । गोपा

---

१ शर्करा, कपालिका, कपाटिका, कनिष्ठिका, पुण्डरीक, शतपत्र, गोलोमन्, लोमन्, गोपुच्छ, नराची, नकुल, सिकत, इति शर्करादिः ॥

२ अङ्गुली, भरुज, बभ्रु, वल्गु, मण्डर, मण्डल, शष्कुली, हरि, कपि, मुनि, रुह, खल, उदश्वित्, गोणी, उरस्, कुलिश, इत्यङ्गुल्यादिः ॥

लवाः । शालङ्कायना । ब्राह्मणे तद्विशेषग्रहणम् । राजन्ये स्वरूप ग्रहणम् ॥

वृकाट्टेण्यण् ।५।३।११५॥

आयुधजीविसङ्घवाचकात्स्वार्थे । वार्केण्यः । आयुधेति किम् । जातिशब्दान्माभूत् ॥

दामन्यादित्रिगर्तषष्ठाच्छः ।५।३।११६॥

दामन्यादिभ्यस्त्रिगर्तषष्ठेभ्यश्चायुधजीविसङ्घवाचिभ्यः स्वार्थे छः स्यात् । त्रिगर्तः षष्ठोवर्गोयेषां ते त्रिगर्तषष्ठाः ॥

आहुस्त्रिगर्तषष्ठांस्तु कौण्डोपरथदाण्डकी ।
क्रोष्टुकिर्जालमानिश्च ब्रह्मगुप्तोऽथ जालकिः ॥ १ ॥

दामनीयः । दामनीयौ । दामनयः। औलपि, औलपीयः । त्रिगर्त त्रिगर्तीयः। कौण्डोपरथीयः । दाण्डकीयः॥

पर्श्वादि यौधेयादिभ्योऽणञौ ।५।३।११७॥

आयुधजीविसङ्घवाचिभ्यएभ्यः क्रमादणञौ स्तः स्वार्थे । पार्शवः । पार्शवौ । पर्शवः । यौधेयः । यौधेयौ । यौधेयाः ॥

अभिजिद्विदभृच्छालावच्छिखावच्छमीवदूर्णावच्छुमदणोयञ् ।५।३।११८॥

अभिजिदादिभ्योऽणन्तेभ्यः स्वार्थे यञ् स्यात् । अभिजितोऽपत्य

१ दामनी, औलपि, बैजवापी, औदकि, औदङ्कि, आच्युतन्ति, अच्युतदन्ति, शाकुन्तकि, अकिदन्ति, औडवि, काकदन्तकि, शात्रुन्तपि, सार्वसेनि, बिन्दु, बैन्दवि, तुलनू, मौञ्जायनि, काकन्दि, सावित्रीपुत्र, इति दामन्यादिः ॥

२ पर्शु, असुर, रक्षस्, वाल्हीक, वयस्, वसु, मरुत्, सत्वत्, दशार्ह, पिशाच, अशनि कार्षापण, इति पर्श्वादिः ॥

३ यौधेय, कौशेय, शौक्रेय, शौभ्रेय, धौर्तेय, धार्तेय, ज्यावाणेय, त्रिगर्त, भरत, उशीनर इति यौधेयादिः ॥

माभिजित्यः । वैदभृत्यः । शालावत्यः । शैखावत्यः । शामीवत्यः । और्णावत्यः । श्रौमत्यः ॥

ञ्याद्यस्तद्राजाः ।५।३।११९॥

पूगाञ् ञ्यइत्यारभ्य उक्ताएतत्संज्ञाः स्युः । तेनास्त्रियां बहुषु लुक् । लोहितध्वजाः । कपोतपाकाः । कौञ्जायनाः । बाध्रायनाइत्यादि ॥

पादशतस्य संख्यादेर्वीप्सायां वुन् लोपश्च ।५॥४।१॥

लोपवचनमनैमित्तिकत्वार्थम् । अतोन स्थानिवत् । पादः पत् । तद्धितार्थइति समासे कृते प्रत्ययः । वुन्नन्तं स्त्रियामेव । द्वौद्वौ पादौ ददाति द्विपदिकाम् । द्विशतिकाम् ॥ पादशतग्रहणमनर्थकमन्यत्रापि दर्शनात् ॥ द्विमोदिकिकाम् ॥

दण्डव्यवसर्गयोश्च ।५।४।२॥

वुन् स्यात् । अवीप्सार्थमिदम् । द्वौ पादौ दण्डितः द्विपदिकां व्यवसृजति ददातीत्यर्थः ॥

स्थूलादिभ्यः[1] प्रकारवचने कन् ।५।४।३॥

जातीयरोपवादः । स्थूलकः । अणुकः ॥ चञ्चद्बृहतोरुपसंख्यानम् ॥ चञ्चत्कः । बृहत्कः । सुरायाअहौ ॥ ॥ सुरावर्णोहिः सुरकः ॥

अनत्यन्तगतौ क्तात् ।५।४।४॥

छिन्नकम् । भिन्नकम् । अभिन्नकम् ॥

न सामिवचने ।५।४।५॥

सामिपर्याये उपपदे क्तान्तान्न कन् । सामिकृतम् । अर्धकृतम् । अनत्यन्तगतेरिह प्रकृत्यैवाभिधानात्पूर्वेण कन्न प्राप्तः । इदमेव निषेधसूत्रमत्यन्तस्वार्थिकमपि कनं ज्ञापयति । बहुतरकम् ॥

---

१ स्थूल, अणु, माष, इषु, कृष्ण, तिलेषु, यव, व्रीहिषु, इक्षु,तिल, पाद्य, कालावदात, सुरा, ग्राम, गोमूत्र, आच्छादने, सुराया, अहौ, जीर्ण,शालीषु, पत्रमूल "समस्तोव्यस्तश्च" कुमारीपुत्र-कुमारीश्वशुर, मणि, इति स्थूलादिः ॥

बृहत्या आच्छादने।५।४।६॥

कन् स्यात्। द्वौ प्रावारोत्तरासङ्गौ समौ बृहतिका तथा। आच्छादने किम्। बृहती छन्दः॥

अषडक्षाशितङ्ग्वलङ्कर्मालंपुरुषाध्युत्तरपदात्खः।।५।४।७॥

स्वार्थे। अषडक्षीणोमन्त्रः। द्वाभ्यामेव कृतइत्यर्थः आशिता गावोऽस्मिन्निति आशितङ्गवीनमरण्यम्। निपातनात्पूर्वस्य मुम्। अलं कर्मणे अलङ्कर्मीणः। अलंपुरुषीणः। ईश्वराधीनः। नित्योयं खः। उत्तरसूत्रे विभाषाग्रहणात्॥ अन्ये पि केचित्स्वार्थिकाः प्रत्ययानित्यमिष्यन्ते॥ तमबादयः प्राक्कनः ञ्यादयः प्राग्वुनः आमादयः प्राङ्मयटः। बृहती जात्यन्ताः समासान्ताश्चेति॥

विभाषाञ्चेरदिक्स्त्रियाम्।५।४।८॥

अदिक्स्त्रीवृत्तेरञ्चत्यन्तात्प्रातिपदिकात्खः स्याद्वा स्वार्थे। प्राक्। प्राचीनम्। प्रत्यक्। प्रतीचीनम्। अवाक्। अवाचीनम्। निकृष्टप्रतिकृष्टार्वरेफयाप्यावमाधमाः। अर्वन्तमञ्चतीति अर्वाक्, अर्वाचीनम्। अदिक्स्त्रियां किम्। प्राची दिक्। उदीची दिक्। दिग्ग्रहणं किम्। प्राचीना ब्राह्मणी। स्त्रीग्रहणं किम्। प्राचीनं ग्रामादाम्रः॥

जात्यन्ताच्छ बन्धुनि।५।४।९॥

ब्राह्मणजातीयः। बन्धुनि किम्। ब्राह्मणजातिः शोभना। जातेर्व्यञ्जकं द्रव्यं बन्धु॥

स्थानान्ताद्विभाषा सस्थानेनेति चेत्।५।४।१०॥

सस्थानेन तुल्येन चेत् स्थानान्तमर्थवदित्यर्थः। पितृस्थानीयः। पितृस्थानः। सस्थानेन किम्। गोः स्थानम्॥

अनुगादिनष्ठक्।५।४।१३॥

अनुगदतीत्यनुगादी । सएवानुगादिकः ॥

विसारिणोमत्स्ये । ५ । ४ । १६ ॥

अण् स्यात् । वैसारिणः । मत्स्येइति किम् । विसारी देवदत्तः ॥

संख्यायाः क्रियाभ्यावृत्तिगणने कृत्वसुच् । ५ । ४ । १७ ॥

अभ्यावृत्तिर्जन्म । क्रियाजन्मगणनवृत्तेः संख्याशब्दात्स्वार्थे कृत्वसुच् स्यात् । पञ्चकृत्वोभुङ्क्ते । संख्यायाः किम् । भूरिवारान् भुङ्क्ते ॥

द्वित्रिचतुर्भ्यः सुच् । ५ । ४ । १८ ॥

कृत्वसुचोपवादः । द्विर्भुङ्क्ते । त्रिः । रात्रस्य । चतुः ॥

एकस्य सकृच्च । ५ । ४ । १९ ॥

सकृदित्यादेशः स्याच्चात्सुच् । सकृद्भुङ्क्ते । संयोगान्तस्येति सुचोलोपः । न तु हल्ङ्याबिति । अभैत्सीदित्यत्र सिचइव सुचोपि तदयोगात् ॥

विभाषा बहोर्धाऽविप्रकृष्टकाले । ५ । ४ । २० ॥

अविप्रकृष्टआसन्नः । बहुधा दिवसस्य भुङ्क्ते । आसन्नकाले किम् । बहुकृत्वोमासस्य भुङ्क्ते ॥

तत्प्रकृतवचने मयट् । ५ । ४ । २१ ॥

प्राचुर्येण प्रस्तुतं प्रकृतं तस्य वचनं प्रतिपादनम् । भावेधिकरणे वा ल्युट् । आद्ये, प्रकृतमन्नमन्नमयम् । अपूपमयम् । यवागूमयी । द्वितीये, अन्नमयोयज्ञः । अपूपमयं पर्व ॥

समूहवच्च बहुषु । ५ । ४ । २२ ॥

सामूहिकाः प्रत्ययाअतिदिश्यन्ते चान्मयट् । मोदकाः प्रकृताः । मौदकिकम् । मोदकमयम् । शाष्कुलिकम् । शष्कुलीमयम् । द्वितीयेर्थे । मौदकिकोयज्ञः । मोदकमयः ॥

अनन्तावसथेतिहभेषजाञ्ञ्यः ।५।४।२३॥

अनन्तएवानन्त्यम् । आवसथएवावसथ्यम् । इतिहेति निपातसमुदायः । ऐतिह्यम् । भेषजमेव भैषज्यम् ॥

देवतान्तात्तादर्थ्ये यत् ।५।४।२४॥

तदर्थएव तादर्थ्यम् । स्वार्थे ष्यञ् । अग्निदेवतायै इदमग्निदैवत्यम् । पितृदैवत्यम् ॥

पादार्घाभ्यां च ।५।४।२५॥

पादार्थमुदकं पाद्यम् । अर्घ्यम् ॥ नवस्य नू आदेशः, त्नप्तनप्खाश्च प्रत्ययावक्तव्याः ॥ * ॥ नूत्नम् । नूतनम् । नवीनम् । नश्च पुराणे प्रात् ॥ * ॥ पुराणार्थे वर्तमानात्प्रशब्दान्नोवक्तव्यः । चात्पूर्वोक्ताः । प्रणम् । प्रत्नम् । प्रतनम् । प्रीणम् ॥ भागरूपनामभ्योधेयः ॥ * ॥ भागधेयम् । रूपधेयम् । नामधेयम् ॥ आग्नीध्रसाधारणादञ् ॥ * ॥ आग्नीध्रम् । साधारणम् । स्त्रियां ङीप् । आग्नीध्री । साधारणी ॥

अतिथेर्ञ्यः ।५।४।२६॥

तादर्थ्यइत्येव । अतिथये इदमातिथ्यम् ॥

देवात्तल् ।५।४।२७॥

देवएव देवता ॥

अवेः कः ।५।४।२८॥

अविरेवाविकः ॥

[1]यावादिभ्यः कन् ।५।४।२९॥

यावएव यावकः । मणिकः ॥

---

१ याव, मणि, अस्थि, तालु, जानु, सान्द्र, पीत, स्तम्ब, ऋतावुष्णशीते, पशौ लूनविपाते, अणुनिपुणे, पुत्रकृत्रिमे, स्नात, वेदसमाप्तौ, शून्यरिक्ते, दानकुत्सिते, तनुसूत्रे, ईयसश्च, ज्ञात, अज्ञात, कुमारीक्रीडनकानि च, इति यावादिः

लोहितान्मणौ । ५ । ४ । ३० ॥

लोहितएव मणिर्लोहितकः ॥

वर्णे चानित्ये । ५ । ४ । ३१ ॥

लोहितकः कोपेन ॥ लोहिताल्लिङ्गबाधनं वा ॥ * ॥ लोहितिका, लोहिनिका कोपेन ॥

रक्ते । ५ । ४ । ३२ ॥

लाक्षादिना रक्ते योलोहितशब्दस्तस्मात्कन् स्यात् । लिङ्गबाधनं वेत्येव । लोहितिका, लोहिनिका, शाटी ॥

कालाच्च । ५ । ४ । ३३ ॥

वर्णे चानित्ये रक्ते इति द्वयमनुवर्तते । कालकं मुखं वैलक्ष्येण । कालकः पटः । कालिका शाटी ॥

विनयादिभ्यष्ठक् । ५ । ४ ॥ ३४ ॥

विनयएव वैनयिकः । सामयिकः ॥ उपायोह्रस्वत्वं च ॥ औपयिकः ॥

वाचोव्याहृतार्थायाम् । ५ । ४ । ३५ ॥

सन्दिष्टार्थायां वाचि विद्यमानाद्वाकूशब्दात्स्वार्थे ठक् स्यात् । संदेशवाग्वाचिकं स्यात् ॥

तद्युक्तात्कर्मणोऽण् । ५ । ४ । ३६ ॥

कर्मैव कार्मणम् । वाचिकं श्रुत्वा क्रियमाणं कर्मेत्यर्थः ॥

ओषधेरजातौ । ५ । ४ । ३७ ॥

स्वार्थेऽण् । औषधं पिबति । अजातौ किम् । ओषधयः क्षेत्रे रूढाः ॥

---

१ विनय, समय, उपायोह्रस्वत्वं च, संप्रति, संगति, कथंचित् अकस्माद्, समाचार, उपचार, समयाचार, व्यवहार, संप्रदान, समुत्कर्ष, समूह, विशेष, अत्यय, इति विनयादिः

प्रज्ञादिभ्यश्च।५।४।३८॥

प्रज्ञएव प्राज्ञः। प्राज्ञीस्त्री। दैवतः। बान्धवः॥

मृदस्तिकन्।५।४।३९॥

मृदेव मृत्तिका॥

सस्नौ प्रशंसायाम्।५।४।४०॥

रूपपोपवादः। प्रशस्ता मृत्, मृत्सा। मृत्स्ना। उत्तरसूत्रे ऽन्यतरस्यांग्रहणान्नित्योयम्॥

बह्वल्पार्थाच्छस्कारकादन्यतरस्याम्।५।४।४२॥

बहूनि ददाति बहुशः। अल्पानि अल्पशः॥ बह्वल्पार्थान्मङ्गलाऽमङ्गलवचनम्॥ *॥ नेह। बहूनि ददात्यनिष्टेषु। अल्पं ददात्याभ्युदयिकेषु॥

संख्यैकवचनाच्च वीप्सायाम्।५।४।४३॥

द्वौद्वौ ददाति द्विशः। माषंमाषं माषशः। प्रस्थशः। परिमाणशब्दावृत्तावेकार्थाएव। संख्यैकवचनात्किम्। घटंघटं ददाति। वीप्सायां किम्। द्वौ ददाति। कारकादित्येव। द्वयोर्द्वयोः स्वामी॥

प्रतियोगे पञ्चम्यास्तसिः।५।४।४४॥

प्रतिना कर्मप्रवचनीयेन योगे या पञ्चमी विहिता तदन्तात्तसिः स्यात्। प्रद्युम्नः कृष्णतः प्रति॥ आद्यादिभ्यउपसंख्यानम्॥ *॥ आदौ आदितः। मध्यतः। अन्ततः। पृष्ठतः। पार्श्वतः। आकृतिगणोयम्। स्वरेण स्वरतः। वर्णतः॥

अपादाने चाऽहीयरुहोः।५।४।४५॥

---

१ प्रज्ञ, वणिज्, उष्णिज्, उशिज्, प्रत्यक्ष, विद्वस्, विद्वन्, षोडन्, विद्या, मनस्, श्रोत्र शरीरे, जुह्वत्, कृष्णमृगे, चिकीर्षत्, चोर, शत्रु, योध, चक्षुस्, वसु, एनस्, मरुत्, क्रुञ्च, सत्वत्, दशार्ह, वयस्, व्याकृत, असुर, रक्षस्, पिशाच, अशनि, कर्षापण, देवताबन्धु, इति प्रज्ञादिः॥

२ आदि, मध्य, अन्त, पृष्ठ, पार्श्व, इत्याद्यादिराकृतिगणः॥

आपादाने या पञ्चमी तदन्तात्तसिः स्यात् । ग्रामादागच्छति । ग्रामतः। अहीयरुहोः किम् । स्वर्गाद्धीयते । पर्वतादवरोहति ॥

अतिग्रहाऽव्यथनक्षेपेष्वकर्तरि तृतीयायाः । ५ । । ४ । ४६ ॥

अकर्तरि तृतीयान्ताद्वा तसिः स्यात् । अतिक्रम्य ग्रहोतिग्रहः । चारित्रेणातिगृह्यते । चारित्रतोऽतिगृह्यते । चारित्रेणान्यानतिक्रम्य वर्ततइत्यर्थः । अव्यथनमचलनम् । वृत्तेन न व्यथते । वृत्ततोन व्यथते । वृत्तेन न चलती त्यर्थः । क्षेपे, वृत्तेन क्षिप्तः । वृत्ततः क्षिप्तः । वृत्तेन निन्दितइत्यर्थः । अकर्तरीति किम् । देवदत्तेन क्षिप्तः ॥

हीयमानपापयोगाच्च । ५ । ४ । ४७ ॥

हीयमानपापयुक्तादकर्तरि तृतीयान्ताद्वा तसिः । वृत्तेन हीयते । वृत्तेन पापः।वृत्ततः । क्षेपस्याऽविवक्षायामिदम् ।क्षेपे तु पूर्वेण सिद्धम् । अकर्तरि किम् । देवदत्तेन हीयते ॥

षष्ठ्या व्याश्रये । ५ । ४ । ४८ ॥

षष्ठ्यन्ताद्वा तसिः स्यान्नानापक्षसमाश्रये । देवाअर्जुनतोऽभवन् । आदित्याः कर्णतोऽभवन् । अर्जुनस्य कर्णस्य पक्षे इत्यर्थः । व्याश्रये किम्। वृक्षस्य शाखा ॥

रोगाच्चापनयने । ५ । ४ । ४९ ॥

रोगवाचिनः षष्ठ्यन्ताद्वा तसिश्चिकित्सायाम् । प्रवाहिकातः कुरु । प्रतीकारमस्याः कुर्वित्यर्थः । अपनयने किम् । प्रवाहिकायाः प्रकोपनं करोति ॥

कृभ्वस्तियोगे संपद्यकर्तरि च्विः । ५ । ४ । ५० ॥

अभूततद्भावइति वक्तव्यम् ॥ * ॥ विकारात्मतां प्राप्नुवत्यां प्रकृतौ वर्तमानाद्विकारशब्दात्स्वार्थे च्विर्वास्यात्करोत्यादिभिर्योगे ॥

अस्य च्वौ।७।४।३२॥

अवर्णस्य ईत्स्यात् च्वौ । वेर्लोपः । च्व्यन्तत्वादव्ययत्वम् । अकृष्णः कृष्णः संपद्यते तंकरोति कृष्णीकरोति । ब्रह्मीभवति । गङ्गीस्यात् ॥ अव्ययस्य च्वावीत्वं नेति वाच्यम् ॥*॥ दोषाभूतमहः । दिवाभूता रात्रिः । एतच्चाव्ययीभावश्चेतिसूत्रे भाष्ये उक्तम् ॥

क्यच्व्योश्च।६।४।१५२॥

हलः परस्यापत्ययकारस्य लोपः स्यात् क्ये च्वौ च परतः । गार्गीभवति ॥

च्वौच।७।४।२६॥

च्वौ परे पूर्वस्य दीर्घः स्यात् । शुचीभवति । पटूस्यात् । अव्ययस्य दीर्घत्वं नेति केचित् तन्निर्मूलम् । स्वस्ति स्यादिति तु महाविभाषया च्वेरभावात्सिद्धम् । स्वस्तीस्या दित्यपि पक्षेस्यादिति चेदस्तु । यदि नेष्यते तर्ह्यनभिधानात् च्विरेव नोत्पद्यते इत्यस्तु । रीङृतः । मात्रीकरोति ॥

अरुर्मनश्चक्षुश्चेतोरहोरजसां लोपश्च।५।४।५१॥

एषां लोपः स्यात् च्विश्च । अरूकरोति।उन्मनीस्यात्।उच्चक्षूकरोति। विचेतीकरोति । विरहीकरोति । विरजीकरोति ॥

विभाषासाति कार्त्स्न्ये।५।४।५२॥

च्विविषये सातिर्वा स्यात्साकल्ये ॥

सात्पदाद्योः।८।३।१११॥

सस्य षत्वं न स्यात् । दधि सिञ्चति । कृत्स्नं शस्त्रमग्निः सम्पद्यतेऽग्निसाद्भवति । अग्नीभवति । महाविभाषया वाक्यमपि । कार्त्स्न्ये किम् ।एकदेशेन शुक्लीभवति पटः ॥

अभिविधौसम्पदाच।५।४।५३॥

सम्पदा कृभ्वस्तिभिश्च योगे सातिर्वा स्याद्व्याप्तौ । पक्षे कृभ्वस्तियोगे च्विः । सम्पदा तु वाक्यमेव । अग्निसात्सम्पद्यते अग्निसाद्भवति शस्त्रम् । अग्नीभवति । जलसात्सम्पद्यते जलीभवति लवणम् । एकस्याव्यक्तेः सर्वावयवावच्छेदेनाऽन्यथाभावः कार्त्स्न्यम् । बहूनां व्यक्तीनां किंचिदवयवाऽवच्छेदेनान्यथात्वं त्वभिविधिः ॥

तदधीनवचने । ५ । ४ । ५४ ॥

सातिः स्यात्कृभ्वस्तिभिः सम्पदा च योगे । राजसात्करोति । राजसात्संपद्यते । राजाधीनमित्यर्थः ॥

देये त्रा च । ५ । ४ । ५५ ॥

तदधीने देये त्रा स्यात्सातिश्च कृभ्वादियोगे । विप्राधीनं देयं करोति विप्रत्राकरोति । विप्रत्रासंपद्यते । पक्षे विप्रसात्करोति । देये किम् । राजसाद्भवति राष्ट्रम् ॥

देवमनुष्यपुरुषपुरुमर्त्येभ्यो द्वितीयासप्तम्योर्बहुलम् । ५ । ४ । ५६ ॥

एभ्यो द्वितीयान्तेभ्यः सप्तम्यन्तेभ्यश्च त्रा स्यात् । देवत्रा वन्दे रमे वा । बहुलोक्तेरन्यत्रापि । बहुत्रा जीवतोमनः ॥

अव्यक्तानुकरणाद्‍द्व्यजवरार्धादनितौ डाच् । ५ । ४ । ५७ ॥

द्व्यच् अवरं न्यूनं न तु ततोन्यूनमनेकाजिति यावत्तादृशमर्द्धं यस्य तस्माड्डाच् स्यात्कृभ्वस्तिभिर्योगे ॥ डाचि विवक्षिते द्वे बहुलम् ॥ * ॥ नित्यमाम्रेडिते डाचीति वक्तव्यम् ॥*॥ डाच्परं यदाम्रेडितं तस्मिन्परे पूर्वपरयोर्वर्णयोः पररूपं स्यात् । इति तकारपकारयोः पकारः । पटपटाकरोति । अव्यक्तानुकरणात्किम् । दृषत्करोति । द्व्यजवरार्धात्किम् । श्रत्करोति । अवरेति किम् । खरटखरटाकरोति । त्रपटत्रपटाकरोति अनेकाचइत्येव

सूत्रयितुमुचितम् । एवं हि डाचीति परसप्तम्येव द्वित्वे सुवचेत्यवधेयम् । अनितौ किम् पटिति करोति॥

कृञो द्वितीयतृतीयशम्बबीजात्कृषौ ।५।४।५८॥

द्वितीयादिभ्योडाच् स्यात्कृञएव योगे कर्षणेर्थे । बहुलोक्तेरव्यक्तानुकरणादन्यस्य डाचि न द्वित्वम् । द्वितीयं तृतीयं कर्षणं करोति, द्वितीयाकरोति, तृतीयाकरोति । शम्बशब्दः प्रतिलोमे । अनुलोमं कृष्टं क्षेत्रं पुनः प्रतिलोमं कर्षति शम्बाकरोति । बीजेन सह कर्षति, बीजाकरोति ॥

संख्यायाश्च गुणान्तायाः ।५।४।५९॥

कृञोयोगे कृषौ डाच् स्यात् । द्विगुणाकरोति क्षेत्रम् । क्षेत्रकर्मकं द्विगुणं कर्षणं करोतीत्यर्थः ॥

समयाच्च यापनायाम् ।५।४।६०॥

कृषाविति निवृत्तम् । कृञोयोगे डाच् स्यात् । समयाकरोति । कालं यापयतीत्यर्थः ॥

सपत्रनिष्पत्रादतिव्यथने ।५।४।६१॥

सपत्राकरोति मृगम् । सपुङ्खशरप्रवेशेन सपत्रं करोतीत्यर्थः । निष्पत्राकरोति । सपुङ्खस्य शरस्याऽपरपार्श्वे निर्गमनान्निष्पत्रं करोतीत्यर्थः । अतिव्यथने किम् । सपत्रं निष्पत्रं वा करोति भूतलम् ॥

निष्कुलान्निष्कोषणे ।५।४।६२॥

निष्कुलाकरोति दाडिमम् । निर्गतं कुलमन्तरवयवानां समूहोयस्मादिति बहुव्रीहेर्डाच् ॥

सुखप्रियादानुलोम्ये ।५।४।६३॥

सुखाकरोति । प्रियाकरोति गुरुम् , अनुकूलाचरणेनानन्दयतीत्यर्थः ॥

दुःखात्प्रातिलोम्ये।५।४।६४॥

दुःखाकरोति। स्वामिनं पीडयतीत्यर्थः॥

शूलात्पाके।५।४।६५॥

शूलाकरोति मांसम्। शूलेन पचतीत्यर्थः॥

सत्यादशपथे।५।४।६६॥

सत्याकरोति भाण्डं वणिक्। क्रेतव्यमिति तथ्यं करोतीत्यर्थः। शपथे तु सत्यं करोति विप्रः॥

मद्रात्परिवापणे।५।४।६७॥

मद्रशब्दोमङ्गलार्थः। परिवापणं मुण्डनम्। मद्राकरोति। माङ्गल्यमुण्डनेन संस्करोतीर्थः॥ भद्राच्चेति वक्तव्यम्॥ *॥ भद्राकरोति। अर्थः प्राग्वत्। परिवापणे किम्॥ मद्रं करोति॥

॥ इति तद्धितप्रक्रिया समाप्ता॥

सर्वस्यद्वे।८।१।१॥

इत्यधिकृत्य॥

नित्यवीप्सयोः।८।१।४॥

आभीक्ष्ण्ये वीप्सायां च द्योत्ये पदस्य द्विर्वचनं स्यात्। आभीक्ष्ण्यं तिङन्तेष्वव्ययसंज्ञककृदन्तेषुच। पचतिपचति। भुक्त्वाभुक्त्वा। वीप्सायाम्। वृक्षंवृक्षं सिञ्चति। ग्रामोग्रामोरमणीयः॥

परेर्वर्जने।८।१।५॥

परिपरि वङ्गेभ्योवृष्टोदेवः। वङ्गान्परिहृत्येत्यर्थः॥ परेर्वर्जने वावचनम्॥ *॥ परि वङ्गेभ्यः॥

उपर्यध्यधसः सामीप्ये ।८।१।७॥

उपर्युपरि ग्रामम् । ग्रामस्योपरिष्टात्समीपे देशे इत्यर्थः । अध्यधि सुखम् । सुखस्योपरिष्टात्समीपकाले दुःखमित्यर्थः । अधोऽधोलोकम् । लोकस्याधस्तात्समीपे देशे इत्यर्थः ॥

वाक्यादेरामन्त्रितस्याऽसूयासम्मतिकोपकुत्सनभर्त्सनेषु ।८।१।८॥

असूयायाम् । सुन्दरसुन्दर वृथा ते सौन्दर्यम् । सम्मतौ । देवदेव वन्द्योसि । कोपे । दुर्विनीतदुर्विनीत इदानीं ज्ञास्यसि । कुत्सने । धानुष्कधानुष्क वृथा ते धनुः । भर्त्सने । चोरचोर घातयिष्यामि त्वाम् ॥

एकं बहुव्रीहिवत् ।८।१।९॥

द्विरुक्तएकशब्दोबहुव्रीहिवत्स्यात् । तेन सुब्लोपपुंवद्भावौ । एकैकमक्षरम् । इह द्वयोरपि सुपोर्लुकि कृते बहुव्रीहिवद्भावादेव प्रातिपदिकत्वात्समुदायात्सुप् । एकैकयाहुत्या । इह पूर्वभागे पुंवद्भावादवग्रहे विशेषः । न बहुव्रीहावित्यत्र पुनर्बहुव्रीहिग्रहणं मुख्यबहुव्रीहिलाभार्थम् । तेनातिदिष्टबहुव्रीहौ सर्वनामतास्त्येवेति प्राञ्चः ।वस्तुवस्तु भाष्यमते प्रत्याख्यातमेतत् । सूत्रमतेपि बहुव्रीह्यर्थेऽलौकिके विग्रहे निषेधकं न तु बहुव्रीहावितीहातिदेशशङ्कैव नास्ति । एकैकस्मै देहि ॥

आबाधे च ।८।१।१०

पीडायां द्योत्यायां द्वे स्तो बहुव्रीहिवच्च । गतगतः । विरहात्पीड्यमानस्येयमुक्तिः । बहुव्रीहिवद्भावात्सुब्लुक् । गतगता । इह पुंवद्भावः ॥

कर्मधारयवदुत्तरेषु ।८।१।११ ॥

इतउत्तरेषु द्विर्वचनेषु कर्मधारयवत्कार्यम्। प्रयोजनं सुब्लोपपुंवद्भावान्तोदात्तत्वानि॥

प्रकारे गुणवचनस्य।८।१।१२॥

सादृश्ये द्योत्ये गुणवचनस्य द्वे स्तस्तच्च कर्मधारयवत्। कर्मधारयवदुत्तरेष्वित्यधिकारात्। तेन पूर्वभागस्य पुंवद्भावः समासस्येत्यन्तोदात्तत्वं च। पटुपट्वी। पटुपटुः। पटुसदृशः। ईषत्पटुरिति यावत्। गुणोपसर्जनद्रव्यवाचिनः केवलगुणवाचिनश्चेह गृह्यन्ते। शुक्लशुक्लं रूपम्। शुक्लशुक्लः पटः॥ आनुपूर्व्ये द्वे वाच्ये॥ *॥ मूलेमूले स्थूलः॥ संभ्रमेण प्रवृत्तौ यथेष्टमनेकधा प्रयोगोन्यायसिद्धः॥ *॥ सर्पसर्प बुध्यस्व २। सर्प ३ बुध्यस्व ३॥ क्रियासमभिहारे च॥ *॥ लुनीहि लुनीहीत्येवायं लुनाति। नित्यवीप्सयोरितिसिद्धे भृशार्थे द्वित्वार्थमिदम्। पौनःपुन्येपि लोटासह समुच्चित्य द्योतकतां लब्धुं वा॥ कर्मव्यतिहारे सर्वनाम्नोद्वे वाच्ये॥ *॥ समासवच्च बहुलम्॥ *॥ बहुलग्रहणादन्यपरयोर्न समासवत्। इतरशब्दस्य तु नित्यम्। असमासवद्भावे पूर्वपदस्थस्य सुपः सुर्वक्तव्यः अन्योऽन्यं विप्रानमन्ति। अन्योन्यौ। अन्योन्यान्। अन्योन्येन कृतम्। अन्योऽन्यस्मै दत्तमित्यादि। अन्योन्येषां पुष्करैरामृशन्तइति माघः। एवं परस्परम्। अत्र कस्कादित्वाद्विसर्गस्य सः। इतरेतरम्। इतरेतरेणेत्यादि॥ स्त्रीनपुंसकयोरुत्तरपदस्थायाविभक्तेराम्भावोवा वक्तव्यः॥ *॥ अन्योन्याम्। अन्योन्यम्। परस्पराम्। परस्परम्। इतरेतराम्। इतरेतरं वा इमे ब्राह्मण्यौ कुले वा भोजयतः। अत्र केचित्। आमादेशो द्वितीयायाएव। भाष्यादौ तथैवोदाहृतत्वात्। तेन स्त्रीनपुंसकयोरपि तृतीयादिषु पुंवदेव रूपमित्याहुः। अन्ये तूदाहरणस्य दिङ्मात्रत्वात्सर्वविभक्तीनामामादेशमाहुः॥

दलद्वये टाबभावः क्लीबे चाङ्विरहः स्वमोः ।
समासे सोरलुक्चेति सिद्धं बाहुलकात्त्रयम् ॥ १ ॥

तथाहि । अन्योन्यं परस्परमित्यत्र दलद्वयेपि टाप् प्राप्तः । न च सर्वनाम्नोवृत्तिमात्रे इति पुंवद्भावः । अन्यपरयोरसमासवद्भावात् । न च द्विर्वचनमेव वृत्तिः । यांयां प्रियः प्रैक्षत कातराक्षीं सासेत्यादावति प्रसङ्गात् । अन्योन्यमितरेतरमित्यत्रचाडुतरादिभ्यइत्यद्ड् प्राप्तः । अन्योन्यसंसक्तमहस्त्रियामम् । अन्योन्याश्रयः । परस्पराक्षिसादृश्यमदृष्टपरस्परैरित्यादौ सोर्लुक्च प्राप्तः । सर्वं बाहुलकबलेन समाधेयम् । प्रकृतवार्तिकभाष्योदाहरणं स्त्रियामितिसूत्रेऽन्योन्यसंश्रयं त्वेतदितिभाष्यं चात्र प्रमाणमिति ॥

अकृच्छ्रे प्रियसुखयोरन्यतरस्याम् ।८।१।१३॥

प्रियप्रियेण ददाति । प्रियेण वा । सुखसुखेन ददाति । सुखेन वा । द्विर्वचने कर्मधारयवद्भावात्सुपि लुकि तदेव वचनम् । अतिप्रियमपिवस्त्वनायासेन ददातीत्यर्थः ॥

यथास्वे यथायथम् ।८।१।१४॥

यथास्वमिति वीप्सायामव्ययीभावः । योयमात्मा यच्चात्मीयं तद्यथास्वम् । तस्मिन्यथाशब्दस्य द्वे क्लीबत्वं च निपात्यते । यथायथं ज्ञाता यथास्वभावमित्यर्थः । यथात्मीयमिति वा ॥

द्वन्द्वं रहस्यमर्यादावचनव्युत्क्रमणयज्ञपात्रप्रयोगाभिव्यक्तिषु ।८।१।१५॥

द्विशब्दस्य द्विर्वचनं पूर्वपदस्याऽम्भावोऽत्वं चोत्तरपदस्य नपुंसकत्वं च निपात्यते एष्वर्थेषु।तत्र रहस्यं द्वन्द्वशब्दस्य वाच्यम् । इतरे विषयभूताः । द्वन्द्वं मन्त्रयते । रहस्यमित्यर्थः । मर्यादा स्थित्यनतिक्रमः । आचतुरं हीमे

पशवो द्वन्द्वं मिथुनायन्ते । माता पुत्रेण मिथुनं गच्छति पौत्रेण प्रपौत्रेणापीति मर्यादार्थः । व्युत्क्रमणं पृथगवस्थानम् । द्वन्द्वं व्युत्क्रान्ताः। द्विवर्गसंबन्धेन पृथगवस्थिताः । द्वन्द्वं यज्ञपात्राणि प्रयुनक्ति । द्वन्द्वं संकर्षणवासुदेवौ । अभिव्यक्तौ साहचर्यैणेत्यर्थः । योगविभागादन्यत्रापि द्वन्द्व इष्यते ॥

॥ इति द्विरुक्तप्रक्रिया ॥

॥ इति श्रीभट्टोजिदीक्षितविरचितायां सिद्धान्तकौमुद्यां पूर्वार्धं समाप्तम्॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

श्रीत्राईन्तीचणैर्गुण्यैर्महर्षिभिरहर्दिवम् ।
तोष्टूय्यमानोप्यगुणोविभुर्विजयतेतराम् ॥ १ ॥

पूर्वार्धे कथितास्तुर्यपञ्चमाध्यायवर्तिनः ।
प्रत्ययाअथ कथ्यन्ते तृतीयाध्यायगोचराः ॥ २ ॥

तत्रादौ दश लकाराः प्रदर्श्यन्ते । लट् । लिट् । लुट् । लृट्, लेट् लोट् । लङ् । लिङ् । लुङ् । लृङ्, एषु पञ्चमोलकारश्छन्दोमात्रगोचरः ॥

वर्तमाने लट् । ३ । २ । १२३ ॥

वर्तमानक्रियावृत्तेर्धातोर्लट्स्यात् । अटावितौ ॥

लः कर्मणि च भावे चाऽकर्मकेभ्यः । ३ । ४ । ६९ ॥

लकाराः सकर्मकेभ्यः कर्मणि कर्तरि च स्युरकर्मकेभ्योभावे कर्तरि च ॥

लस्य । ३ । ४ । ७७ ॥

अधिकारोऽयम् ॥

तिप्तस् झि सिप् थस्थ मिब्वस्मस्तातां झथासाथां ध्वमिड्वहिमहिङ् । ३ । ४ । ७८ ॥

एतेऽष्टादश लादेशाः स्युः ॥

लः परस्मैपदम् । १ । ४ । ९९ ॥

लादेशाः परस्मैपदसंज्ञाः स्युः ॥

तङानावात्मनेपदम्। १।४।१०० ॥

तङ् प्रत्याहारः शानच्कानचौ चैतत्संज्ञाः स्युः। पूर्वसंज्ञापवादः ॥

अनुदात्तङितआत्मनेपदम्। १।३।१२॥

अनुदात्तेतउपदेशे योङित्तदन्ताच्च धातोर्लस्य स्थाने आत्मनेपदं स्यात् ॥

स्वरितञितः कर्त्रभिप्राये क्रियाफले। १।३।७२॥

स्वरितेतोञितश्च धातोरात्मनेपदं स्यात्कर्तृगामिनि क्रियाफले ॥

शेषात्कर्तरि परस्मैपदम्। १।३।७८ ॥

आत्मनेपदनिमित्तहीनाद्धातोः कर्तरि परस्मैपदं स्यात् ॥

तिङस्त्रीणित्रीणि प्रथममध्यमोत्तमाः। १।४।१०१॥

तिङउभयोः पदयोस्त्रयस्त्रिकाः क्रमादेतत्संज्ञाः स्युः ॥

तान्येकवचनद्विवचनबहुवचनान्येकशः १।४।१०२॥

लब्धप्रथमादिसंज्ञानि तिङस्त्रीणि त्रीणि वचनानि प्रत्येकमेकवचनादिसंज्ञानि स्युः॥

युष्मद्युपपदे समानाधिकरणे स्थानिन्यपि मध्यमः। १।४।१०५॥

तिङ्वाच्यकारकवाचिनि युष्मदि प्रयुज्यमाने ऽप्रयुज्यमाने च मध्यमः स्यात् ॥

प्रहासे च मन्योपपदे मन्यते रुत्तमएकवच्च। १।४।१०६

मन्यधातुरुपपदंयस्य धातोस्तस्मिन्प्रकृतिभूते सति मध्यमः स्यात्परिहासे गम्यमाने मन्यतेस्तूत्तमः स्यात्सचैकार्थस्य वाचकः स्यात् ॥

अस्मद्युत्तमः। १। ४। १०७॥

तथाभूतेऽस्मद्युत्तमः स्यात्॥

शेषे प्रथमः। १। ४। १०८॥

मध्यमोत्तमयोरविषये प्रथमः स्यात्॥ भूसत्तायाम्॥ कर्तृविवक्षायां भूति इति स्थिते॥

तिङ् शित्सार्वधातुकम्। ३। ४। ११३॥

तिङः शितश्च धात्वधिकारोक्ताएतत्संज्ञाः स्युः॥

कर्तरि शप्। ३। १। ६८॥

कर्त्रर्थे सार्वधातुके परे धातोः शप् स्यात्। शपावितौ॥

सार्वधातुकार्धधातुकयोः। ७। ३। ८४॥

अनयोः परयोरिगन्ताङ्गस्य गुणः स्यात्। अवादेशः। भवति। भवतः॥

झोऽन्तः। ७। १। ३॥

प्रत्ययावयवस्य झस्यान्तादेशः स्यात्। अतोगुणे। भवन्ति। भवसि। भवथः। भवथ॥

अतो दीर्घो यञि। ७। ३। १०१॥

अतोऽङ्गस्य दीर्घः स्याद् यञादौ सार्वधातुके परे। भवामि। भवावः। भवामः। सभवति। तौ भवतः। ते भवन्ति। त्वं भवसि। युवां भवथः। यूयं भवथ। अहं भवामि। आवां भवावः। वयं भवामः। एहिमन्ये ओदनं भोक्ष्यसे इति भुक्तः सोतिथिभिः। एतमेत वा मन्ये ओदनं भोक्ष्येथे, भोक्ष्यध्वे। भोक्ष्ये, भोक्ष्यावहे, भोक्ष्यामहे, मन्यसे, मन्येथे, मन्यध्वे, इत्यादिरर्थः। युष्मद्युपपदे इत्याद्यनुवर्तते; तेनेह न। एतु भवान्मन्यते ओदनं भोक्ष्ये इति भुक्तः सोतिथिभिः। प्रहासे किम्। यथार्थकथने माभूत्। एहि मन्यसे ओदनं भोक्ष्ये इति भुक्तः सोतिथिभिरित्यादि॥

परोक्षे लिट्। ३। २। ११५॥

भूतानद्यतनपरोक्षार्थवृत्तेर्धातोर्लिट् स्यात् । लस्य तिबादयः ॥

लिट् च । ३ । ४ । ११५ ॥

लिडादेशस्तिङार्धधातुकसंज्ञएव स्यान्न तु सार्वधातुकसंज्ञः । तेनश बादयोन ॥

परस्मैपदानां णलतुसुस्थलथुसणल्वमाः । ३ । ४ । ८२ ॥

लिटस्तिबादीनां नवानां णलादयोनव स्युः । भू अ इति स्थिते ॥

भुवोवुग्लुङ्लिटोः । ६ । ४ । ८८ ॥

भुवोवुगागमः स्यात् लुङ्लिटोरचि । नित्यत्वाद्वुग्गुणवृद्धी बाधते ॥

एकाचोद्वे प्रथमस्य । ६ । १ । १ ॥

अजादेर्द्वितीयस्य । ६ । १ । २ ॥

इत्यधिकृत्य ॥

लिटि धातोरनभ्यासस्य । ६ । १ । ८ ॥

लिटि परेऽनभ्यासधात्ववयवस्यैकाचः प्रथमस्य द्वे स्तः आदिभूताद चः परस्य तु द्वितीयस्य । भूव् भूव् अ इति स्थिते ॥

पूर्वोऽभ्यासः । ६ । १ । ४ ॥

अत्र ये द्वे विहिते तयोः पूर्वोऽभ्याससंज्ञः स्यात् ॥

हलादिः शेषः । ७ । ४ । ६० ॥

अभ्यासस्यादिर्हल् शिष्यते अन्ये हलोलुप्यन्ते । इति वलोपः ॥

ह्रस्वः । ७ । ४ । ५९ ॥

अभ्यासस्याचोह्रस्वः स्यात् ॥

भवतेरः । ७ । ४ । ७३ ॥

भवतेरभ्यासोकारस्य अः स्यात् लिटि ॥

अभ्यासे चर्च।८।४।५४॥

अभ्यासे झलां चरः स्युर्जशश्च। झशां जशः खयां चरः। तत्रापि प्रकृतिजशां प्रकृतिजशः प्रकृतिचरां प्रकृतिचरइति विवेकः आन्तरतम्यात्॥

असिद्धवदत्राभात्।६।४।२२॥

इतऊर्ध्वमापादपरिसमाप्तेराभीयम्। समानाश्रये तस्मिन् कर्तव्ये तदसिद्धं स्यात्। इति वुकोसिद्धत्वादुवङि प्राप्ते॥ वुग्युटावुवङ्यणोः सिद्धौ वक्तव्यौ॥ *॥ बभूव। बभूवतुः। बभूवुः॥

आर्धधातुकस्येड्वलादेः।७।२।३५॥

वलादेरार्धधातुकस्येडागमः स्यात्। बभूविथ। बभूवथुः। बभूव। बभूव। बभूविव। बभूविम॥

अनद्यतने लुट्।३।३।१५॥

भविष्यत्यनद्यतनेर्थे धातोर्लुट् स्यात्॥

स्यतासी लृलुटोः।३।१।३३॥

लृ इति लृङ्लृटोर्ग्रहणम्। धातोः स्यतासी एतौ स्तोलृलुटोः परतः। शबाद्यपवादः॥

आर्धधातुकं शेषः।३।४।११४॥

तिङ्शिद्भ्योऽन्योधात्वधिकारोक्तः प्रत्ययएतत्संज्ञः स्यात्। इट्॥

लुटः प्रथमस्य डारौरसः।२।४।८५॥

डा रौ रस् एते क्रमात्स्युः। डित्वसामर्थ्यादभस्यापि टेर्लोपः॥

पुगन्तलघूपधस्य च।७।३।८६॥

पुगन्तस्य लघूपधस्य चाङ्गस्येकोगुणः स्यात्सार्वधातुकार्धधातुकयोः।

येन नाव्यवधानं तेन व्यवहितेपि वचनप्रामाण्यात् । तेन भिनत्तीत्यादा वनेकव्यवहितस्यैकोन गुणः । भवित् आ अत्रेकोगुणे प्राप्ते ॥

दीधीवेवीटाम् । १ । १ । ६ ॥

दीधीवेव्योरिटश्च गुणवृद्धी न स्तः । भविता ॥

तासस्त्योर्लोपः । ७ । ४ । ५० ॥

तासेरस्तेश्च लोपः स्यात्सादौ प्रत्यये परे ॥

रि च । ७ । ४ । ५१ ॥

रादौ प्रत्यये प्राग्वत् । भवितारौ । भवितारः । भवितासि । भवितास्थः । भवितास्थ । भवितास्मि । भवितास्वः । भवितास्मः ॥

लृट् शेषे च । ३ । ३ । १३ ॥

भविष्यदर्थाद्धातोर्लृट् स्यात्क्रियार्थायां क्रियायामसत्यां सत्यां च । स्यइट् । भविष्यति । भविष्यतः । भविष्यन्ति । भविष्यसि । भविष्यथः । भविष्यथ । भविष्यामि । भविष्यावः । भविष्यामः ॥

लोट् च । ३ । ३ । १६२ ॥

विध्यादिष्वर्थेषु धातोर्लोट् स्यात् ॥

आशिषि लिङ्लोटौ । ३ । ३ । १७३ ॥

एरुः । ३ । ४ । ८६ ॥

लोटइकारस्य उः स्यात् । भवतु ॥

तुह्योस्तातङाशिष्यन्यतरस्याम् । ७ । १ । ३५ ॥

आशिषि तुह्योस्तातङ् वा स्यात् । अनेकाल्त्वात्सर्वादेशः । यद्यपि ङिच्चेत्ययमपवादस्तथाप्यनन्यार्थङित्वेष्वनङादिषु चरितार्थइति गुणवृद्धिप्रतिषेधसंप्रसारणाद्यर्थतयाऽसम्भवत्प्रयोजनङकारे तातङि मन्थरं प्रवृत्तः परेण बाध्यते । इहोत्सर्गापवादयोरपि समबलत्वात् । भवतात् ॥

लोटोलङ्वत्। ३। ४। ८५॥

लोटोलङइव कार्यं स्यात्। तेन तामादयः सलोपश्च। तथा हि॥

तस्थस्थमिपांताम्तम्तामः। ३। ४। १०१॥

ङितश्चतुर्णां तामादयः क्रमात्स्युः॥

नित्यं ङितः। ३। ४। ९९॥

सकारान्तस्य ङिदुत्तमस्य नित्यं लोपः स्यात्। अलोन्त्यस्येति सस्य लोपः। भवताम्। भवन्तु॥

सेर्ह्यपिच्च। ३। ४। ८७॥

लोटः सेर्हिः स्यात्सोऽपिच्च॥

अतोहेः। ६। ४। १०५॥

अतः परस्य हेर्लुक् स्यात्। भव। भवतात्। भवतम्। भवत॥

मेर्निः। ३। ४। ८९॥

लोटोमेर्निः स्यात्॥

आडुत्तमस्य पिच्च। ३। ४। ९२॥

लोडुत्तमस्याडागमः स्यात्सपिच्च। हिन्योरुत्वं न इकारोच्चारणसामर्थ्यात्। भवानि। भवाव। भवाम॥

अनद्यतने लङ्। ३। २। १११॥

अनद्यतनभूतार्थवृत्तेर्धातोर्लङ् स्यात्॥

लुङ्लङ्लृङ्क्ष्वडुदात्तः। ६। ४। ७१॥

एषु परेष्वङ्गस्याऽडागमः स्यात्सचोदात्तः॥

इतश्च। ३। ४। १००॥

ङितोलस्य परस्मैपदमिकारान्तं यत्तस्य लोपः स्यात्। अभवत्।

अभवताम् । अभवन् । अभवः । अभवतम् । अभवत । अभवम् । अभ
वाव । अभवाम ॥

विधिनिमन्त्रणामन्त्रणाधीष्टसंप्रश्नप्रार्थनेषु लिङ् ।३।३।१६१॥

एष्वर्थेषु द्योत्येषु वाच्येषु वा लिङ् स्यात् । विधिः प्रेरणं, भृत्यादे र्निकृष्टस्य प्रवर्तनम् । निमन्त्रणं नियोगकरणम्, आवश्यके श्राद्धभोजनादौ दौहित्रादेः प्रवर्तनम् । आमन्त्रणं कामचारानुज्ञा । अधीष्टः सत्कारपूर्वकोव्यापारः । प्रवर्तनायां लिङ् इत्येव सुवचम् । चतुर्णां पृथगुपादानं प्रपञ्चार्थम् ॥

यासुट् परस्मैपदेषूदात्तो ङिच्च ।३।४।१०३॥

लिङः परस्मैपदानां यासुडागमः स्यात्सचोदात्तोङिच्च । ङित्त्वोक्ते र्ज्ञायते क्वचिदनुबन्धकार्येप्यनल्विधाविति प्रतिषेधइति । आदेशस्य शानचः शित्त्वमपीह लिङ्गम् ॥

सुट् तिथोः ।३।४।१०७॥

लिङस्तकारथकारयोः सुट् स्यात् सुटा यासुट् न बाध्यते, लिङो यासुट् तकारथकारयोः सुडिति विषयभेदात् ॥

लिङः सलोपोऽनन्त्यस्य ।७।२।७९॥

सार्वधातुकलिङोऽनन्त्यस्य सस्य लोपः स्यात् । इति सकारद्वयस्यापि निवृत्तिः । सुटः श्रवणं त्वाशीर्लिङि स्फुटं । स्फुटतरं तु तत्रात्मनेपदे ॥

अतो येयः ।७।२।८०॥

अतः परस्य सार्वधातुकावयवस्य या इत्यस्य इय् स्यात् । गुणः । यलोपः । भवेत् । सार्वधातुके किम् । चिकीर्ष्यात् । मध्येऽपवादन्यायेन हि अतोलोपएव बाध्येत । भवेदित्यादौ तु परत्वाद्दीर्घः स्यात् । भवेताम्

झेर्जुस् ।३।४।१०८॥

लिङोझेर्जुस् स्यात् । जइत् ॥

उस्यपदान्तात् । ६ । १ । ९६ ॥

अपदान्तादवर्णादुसि परे पररूपमेकादेशः स्यात् इति प्राप्ते । परत्वान्नित्यत्वाच्चातोयेयइति प्राञ्चः । यद्यप्यन्तरङ्गत्वात्पररूपं न्याय्यं तथापि यास् इत्येतस्य इय् इति व्याख्येयम् । एवं च सलोपस्यापवादइय् । अतो येयइत्यत्र तु सन्धिरार्षः । भवेयुः । भवेः । भवेतम् । भवेत । भवेयम् । भवेव । भवेम ॥

लिङाशिषि । ३ । ४ । ११६ ॥

आशिषि लिङस्तिङार्धधातुकसंज्ञः स्यात् ॥

किदाशिषि । ३ । ४ । १०४ ॥

आशिषि लिङोयासुट् कित्स्यात् । स्कोरितिसलोपः ॥

क्ङिति च । १ । १ । ५ ॥

गित्किन्ङिन्निमित्ते इग्लक्षणे गुणवृद्धी न स्तः । भूयात् ॥ भूयास्ताम् । भूयासुः । भूयाः । भूयास्तम् । भूयास्त । भूयासम् । भूयास्व । भूयास्म ॥

लुङ् । ३ । २ । ११० ॥

भूतार्थवृत्तेर्धातोर्लुङ् स्यात् ॥

माङि लुङ् । ३ । ३ । १७५ ॥

सर्वलकारापवादः

स्मोत्तरे लङ् च । ३ । ३ । १७६ ॥

स्मोत्तरे माङि लङ् स्याल्लुङ् च ॥

च्लि लुङि । ३ । १ । ४३ ॥

शबाद्यपवादः ॥

च्लेः सिच् । ३ । १ । ४४ ॥

इचावितौ ॥

गातिस्थाघुपाभूभ्यः सिचः परस्मैपदेषु। २। ४। ७७॥

एभ्यः सिचोलुक् स्यात् । गापाविहेणादेशपिबती गृह्येते ॥

भूसुवोस्तिङि। ७। ३। ८८॥

भू सु एतयोः सार्वधातुके तिङि परे गुणोन स्यात् ॥

अस्तिसिचोऽपृक्ते। ७। ३। ९६ ॥

सिच्च अस् चेति समाहारद्वन्द्वः, सिच्छब्दस्य सौत्रं भत्वम्। अस्तीत्य व्ययेन कर्मधारयः। ततः पञ्चम्याः सौत्रोलुक्। विद्यमानात्सिचोऽस्तेश्च परस्यापृक्तहलईडागमः स्यात्। इति ईट् ।नेह सिचो लुप्तत्वात्। अभूत्। हलः किम्। ऐधिषि। अपृक्तस्येति किम्। ऐधिष्ट। अभूताम् ॥

सिजभ्यस्तविदिभ्यश्च। ३। ४। १०९॥

सिचोभ्यस्ताद्विदश्च परस्य ङित्संबन्धिनोझेर्जुस् स्यात्। इति प्राप्ते॥

आतः। ३। ४। ११०॥

सिज्लुक्यादन्तादेव झेर्जुस् स्यात्। अभूवन्। अभूः। अभूतम्। अभूत। अभूवम्। अभूव। अभूम ॥

न माङ्योगे। ६। ४। ७४ ॥

अडाटौ न स्तः। मा भवान् भूत्। मा स्म भवत् भूद्वा ॥

लिङ्निमित्ते लृङ् क्रियातिपत्तौ। ३। ३। १३९ ॥

हेतुहेतुमद्भावादि लिङ्निमित्तं तत्र भविष्यत्यर्थे लृङ् स्यात् क्रियाया अनिष्पत्तौ गम्यमानायाम्। अभविष्यत्। अभविष्यताम्। अभविष्यन्। अभविष्यः। अभविष्यतम्। अभविष्यत। अभविष्यम्। अभविष्याव। अभविष्याम ॥

नेप्राग्धातोः। १। ४। ८० ॥

ते गत्युपसर्गसंज्ञाधातोः प्रागेव प्रयोक्तव्याः ॥

आनि लोट्।८।४।१६॥

उपसर्गस्थान्निमित्तात्परस्य लोडादेशस्यानीत्यस्य नस्य णः स्यात्। प्रभवाणि ॥ दुरः षत्वणत्वयोरुपसर्गत्वप्रतिषेधोवक्तव्यः ॥ * ॥ दुःस्थितिः। दुर्भवानि ॥ अन्तःशब्दस्याङ्किविधिणत्वेषूपसर्गत्वं वाच्यम् ॥ * ॥ अन्तर्धा। अन्तर्धिः। अन्तर्भवाणि ॥

शेषे विभाषाऽकखादावषान्तउपदेशे।८।४।१८॥

उपदेशे कादिखादिषान्तवर्जे गदनदादेरन्यस्मिन् धातौ परे उपसर्गस्थान्निमित्तात्परस्य नेर्नस्य णत्वं वा स्यात्। प्रणिभवति। प्रनिभवति। इहोपसर्गाणामसमस्तत्वेपि संहिता नित्या। तदुक्तम् ॥

संहितैकपदे नित्या नित्या धातूपसर्गयोः ॥
नित्या समासे वाक्ये तु सा विवक्षामपेक्षते ॥

इति। सत्ताद्यर्थनिर्देशश्चोपलक्षणम्। यागात्स्वर्गोभवतीत्यादावुत्पद्यतइत्याद्यर्थात्। उपसर्गास्त्वर्थविशेषस्य द्योतकाः। प्रभवति। पराभवति, संभवति। अनुभवति। अभिभवति। उद्भवति। परिभवतीत्यादौ विलक्षणार्थावगतेः। उक्तं च ॥

उपसर्गेण धात्वर्थो बलादन्यत्र नीयते।
प्रहाराहारसंहारविहारपरिहारवत् ॥

इति ॥ १ ॥

एध वृद्धौ। कथ्यन्ताः षट्त्रिंशदनुदात्तेतः ॥

टित आत्मनेपदानां टेरे।३।४।७९॥

टितोलस्यात्मनेपदानां टेरेत्वं स्यात्। एधते ॥

सार्वधातुकमपित्।१।२।४॥

अपित्सार्वधातुकं ङिद्वत्स्यात् ॥

आतोङितः। ७।२।८१॥

अतः परस्य ङितामाकारस्य इय् स्यात्। एधेते। एधन्ते॥

थासः से। ३।४।८०॥

टितोलस्य थासः से स्यात्। एधसे। एधेथे। एधध्वे। अतोगुणे। एधे। एधावहे। एधामहे॥

इजादेश्च गुरुमतोऽनृच्छः। ३।१।३६॥

इजादिर्योधातुर्गुरुमानृच्छत्यन्यस्ततआम् स्यात् लिटि। आमोम कारस्य नेत्वमास्कासोराम्विधानाज्ज्ञापकात्॥

आमः। २।४।८१॥

आमः परस्य लुक् स्यात्॥

कृञ्चानुप्रयुज्यते लिटि। ३।१।४०॥

आमन्ताल्लिट्पराः कृभ्वस्तयोनुप्रयुज्यन्ते। आम्प्रत्ययवत्कृञोऽनुप्र योगस्येतिसूत्रे कृञ्ग्रहणसामर्थ्यादनुप्रयोगोन्यस्यापीति ज्ञायते। तेन कृभ्वस्तियोगइत्यतः कृञोद्वितीयेतिञकारेण प्रत्याहाराश्रयणात् कृभ्व स्तिलाभः। तेषां क्रियासामान्यवाचित्वादाम्प्रकृतीनां विशेषवाचित्वात्त दर्थयोरभेदान्वयः। सम्पदिस्तु प्रत्याहारेऽन्तर्भूतोप्यनन्वितार्थत्वान्न प्रयु ज्यते। कृञस्तु क्रियाफले परगामिनि परस्मैपदे प्राप्ते॥

आम्प्रत्ययवत्कृञोऽनुप्रयोगस्य। १।३।६३॥

आम् प्रत्ययोयस्मादित्यतद्गुणसंविज्ञानोबहुव्रीहिः। आम्प्रकृत्या तुल्यमनुप्रयुज्यमानात्कृञोप्यात्मनेपदं स्यात्। इह पूर्ववदित्यनुवर्त्य वाक्य भेदेन संबध्यते। पूर्ववदेवात्मनेपदं न तु तद्विपरीतमिति। तेन कर्तृगेपि फले इन्दांचकारेत्यादौ न तङ्॥

लिटस्तझयोरेशिरेच्। ३।४।८१॥

लिडादेशयोस्तझयोरेश् इरेच् एतौ स्तः। एकारोच्चारणं ज्ञापकं तङा देशानां टेरेत्वं नेति। तेन डारौरसां न। कृए इति स्थिते॥

असंयोगाल्लिट्कित्। १।२।५॥

असंयोगात्परोऽपिल्लिट्कित्स्यात् क्ङितिचेतिनिषेधात्सार्वधातुकार्धधातुकयोरिति गुणो न। द्वित्वात्परत्वाद्यणि प्राप्ते॥

द्विर्वचनेऽचि। १।१।५९॥

द्वित्वनिमित्तेऽचि परे अचआदेशो न स्याद् द्वित्वे कर्तव्ये॥

उरत्। ७।४।६६॥

अभ्यासऋवर्णस्य अत्स्यात्प्रत्यये परे। रपरत्वम्॥ हलादिः शेषः। प्रत्यये किम्। वव्रश्च॥

कुहोश्चुः। ७।४।६२॥

अभ्यासकवर्गहकारयोश्चवर्गादेशः स्यात्। एधां चक्रे। एधां चक्राते। एधां चक्रिरे॥

एकाच उपदेशेऽनुदात्तात्। ७।२।१०॥

उपदेशेयो धातुरेकाच् अनुदात्तश्च ततः परस्य वलादेरार्धधातुकस्येट् न स्यात्। उपदेशेइत्युभयान्वयि। एकाचइति किम्। यङ्लुग्व्यावृत्तिर्यथा स्यात्। स्मरन्ति हि॥

> तिपा शपानुबन्धेन निर्दिष्टं यद्गणेन च।
> यत्रैकाज्ग्रहणं चैव पञ्चैतानि न यङ्लुकि॥ १॥

इति। एतच्चेहैवैकाज्ग्रहणेन ज्ञाप्यते। अचइत्येवैकत्वविवक्षया तद्धतोग्रहणेन च सिद्धे एकग्रहणसामर्थ्यादनेकाचूकोपदेशोव्यावर्त्यते। तेन वधेर्हन्त्युपदेशे एकाचोपि न निषेधः। आदेशोपदेशेऽनेकाचूत्वात्। अनुदात्ताश्चानुपदमेव संग्रहिष्यन्ते। एधांचकृषे। एधांचक्राथे॥

इणः षीध्वंलुङ्लिटां धोऽङ्गात्।८।३।७८

इण्णन्तादङ्गात्परेषां षीध्वंलुङ्लिटां धस्य मूर्धन्यःस्यात्। एधांचकृढ्वे। एधां चक्रे। एधां चकृवहे। एधां चकृमहे। एधां बभूव। अनुप्रयोगसामर्थ्यादस्तेर्भूभावोन। अन्यथा हि कृसू चानुप्रयुज्यतइात कृभ्विति वा ब्रूयात्॥

अतआदेः। ७।४।७०॥

अभ्यासस्यादेरतोदीर्घः स्यात्। पररूपापवादः। एधामास। एधामासतुरित्यादि॥ एधिता। एधितारौ। एधितारः। एधितासे। एधितासाथे॥

धि च।८।२।२५६॥

धादौ प्रत्यये परे सलोपः स्यात्। एधिताध्वे॥

हएति।७।४।५२॥

तासस्त्योः सस्य हः स्यादेति परे। एधिताहे। एधितास्वहे। एधितास्महे। एधिष्यते। एधिष्येते। एधिष्यन्ते। एधिष्यसे। एधिष्येथे। एधिष्यध्वे। एधिष्ये। एधिष्यावहे। एधिष्यामहे॥

आमेतः।३।४।९०॥

लोटएकारस्याम् स्यात्। एधताम्। एधेताम्। एधन्ताम्॥

सवाभ्यां वामौ।३।४।९१॥

सवाभ्यां परस्य लोडेतः क्रमाद्व अम् एतौ स्तः। एधस्व। एधेथाम्। एधध्वम्॥

एतऐ।३।४।९३॥

लोडुत्तमस्य एतऐ स्यात्। आमोपवादः। एधै। एधावहै। एधामहै॥

आडजादीनाम्।६।४।७२॥

अजादीनामाट् स्यात् लुङादिषु । अटोपवादः । आटश्च । ऐधत । ऐधेताम् । ऐधन्त । ऐधथाः । ऐधेथाम् । ऐधध्वम् । ऐधे । ऐधावहि । ऐधामहि ॥

लिङः सीयुट् । ३ । ४ । १०२ ॥

सलोपः । एधेत । एधेयाताम् ॥

झस्य रन् ३ । ४ । १०५

लिङोझस्य रन् स्यात् । एधेरन् । एधेथाः । एधेयाथाम् । एधेध्वम् ॥

इटोऽत् ३ । ४ । १०६ ॥

लिङादेशस्येटोऽत्स्यात् । एधेय । एधेवहि । एधेमहि । आशीर्लिङि आर्धधातुकत्वात् लिङः सलोपो न । सीयुट्सुटोः प्रत्ययावयवत्वात्षत्वम् । एधिषीष्ट । एधिषीयास्ताम् । एधिषीरन् । एधिषीष्ठाः । एधिषीयास्थाम् । एधिषीध्वम् । एधिषीय । एधिषीवहि । एधिषीमहि ॥ ऐधिष्ट । ऐधिषाताम् ॥

आत्मनेपदेष्वनतः । ७ । १ । ५ ॥

अनकारात्परस्यात्मनेपदेषु झस्य अत् इत्यादेशः स्यात् । ऐधिषत । ऐधिष्ठाः । ऐधिषाथाम् । इणः षीध्वंलुङ्लिटां धोऽङ्गात् । ऐधिढ्वम् । इङ्गिन्न एव इणिह गृह्यते इति मते तु । ऐधिध्वम् । ढधयोर्वस्य मस्य च द्वित्वविकल्पात्षोडशरूपाणि । ऐधिषि । ऐधिष्वहि । ऐधिष्महि ॥ ऐधिष्यत । ऐधिष्येताम् । ऐधिष्यन्त । ऐधिष्यथाः । ऐधिष्येथाम् । ऐधिष्यध्वम् । ऐधिष्ये । ऐधिष्यावहि । ऐधिष्यामहि । उदात्तत्वाद्धलादेरिट् प्रसङ्गादनुदात्ताः संगृह्यन्ते ॥

ऊदॄदन्तैर्यौति, रु, क्ष्णु, शी, स्नु, नु, क्षु, श्वि, डीङ्, श्रिभिः ।
वृङ्, वृञ्भ्यां च विनैकाचोऽजन्तेषु निहताः स्मृताः ॥ १ ॥
शक्ल्, पच्, मुच्, रिच्, वच्, विच्, सिच्, प्रच्छि, त्यज्, निजिर्, भजः ।

भंज्, भुज्, भ्रस्ज्,मस्जि, यज्, युज्, रुज्, रज्, रञ्ज्, विजिर्, स्वञ्जि,
सञ्ज्, सृजः ॥ २ ॥

अद्, क्षुद्, खिद्, छिद्, तुदि, नुदः, पद्य, भिद्, विद्यति, विनद्, ।
शद्, सदि,स्विद्यति, स्कन्दि, हदी, क्रुध्, क्षुधि, बुध्यती ॥ ३॥
बन्धि, युधि. रुधी, राधि, व्यध्, शुधः, साधि, सिध्यती ।
मन्य, ह, न्नाप्, क्षिप्, छुपि, तप्, तिप, स्तृप्यति, दृप्यति ॥ ४ ॥
लिप्,लुप्, वप्, शप्, स्वप्, सृपि, यभ्, रभ्, लभ्, गम्, नम्, यमो, रमिः।
क्रुशि, दंशि, दिशी, दृश्, मृश्, रिश्, रुश्, लिश्, विश्, स्पृशः, कृषिः।५
त्विष्, तुष्, द्विष्, दुष्, पुष्य, पिष्, विष्, शिष्, शुष्, श्लिष्यतयोघसिः।
वसति, दह्, दिहि, दुहो, नह्, मिह्, रुह्, लिह्, वहिस्तथा ॥ ६ ॥
अनुदात्ताहलन्तेषु धातवो ह्यधिकं शतम् ॥
तुदादौ मतभेदेन स्थितौ यौ च चुरादिषु ॥ ७ ॥
तृप्, दृपी, तौ वारयितुं श्यना निर्देशआदृतः ॥

किं च ।

स्विद्य, पद्यौ, सिध्य, बुध्यौ, मन्य, पुष्य, श्लिषः श्यना ॥ ८ ॥
वसिः शपा लुका यौतिर्निर्दिष्टोन्यनिवृत्तये ।
निजिर्; विजिर्, शक्लृ, इति सानुबन्धाअमी तथा ॥ ९ ॥
विन्दतिश्चान्द्रदौर्गादेरिष्टोभाष्येपि दृश्यते ।
व्याघ्रभूत्यादयस्त्वेनं नेह पेठुरिति स्थितम् ॥ १० ॥
रञ्जि, मस्जी, अदि, पदी, तुद्, क्षुध्, शुषि, पुषी, शिषिः ।
भाष्यानुक्तानवेहोक्ताव्याघ्रभूत्यादिसंमतेः ॥ ११ ॥
स्पर्ध संघर्षे । संघर्षः पराभिभवेच्छा । धात्वर्थेनोपसंग्रहादकर्मकः ।
स्पर्धते ॥

शर्पूर्वाः खयः। ७।४।६१ ॥

अभ्यासस्य शर्पूर्वाः खयः शिष्यन्ते। हलादिः शेषइत्यस्यापवादः।

पस्पर्धे। स्पर्धिता। स्पर्धिष्यते। स्पर्धताम्। अस्पर्धत। स्पर्धेत। स्पर्धिषीष्ट। अस्पर्धिष्ट, अस्पर्धिष्यत ॥ ३ ॥ गाधृ प्रतिष्ठालिप्सयोर्ग्रन्थे च। गाधते। जगाधे ॥ ४ ॥ बाधृ लोडने। लोडनं प्रतिघातः। बाधते ॥ ५ ॥ नाथृ नाधृ याञ्चोपतापैश्वर्याशीःषु ॥ आशिषि नाथइति वाच्यम् ॥ * ॥ अस्याशिष्येवात्मनेपदं स्यात्। नाथते ॥ ६ ॥ अन्यत्र नाथति। नाधते ॥ ७ ॥ दध धारणे। दधते ॥

अतएकहल्मध्येऽनादेशादेर्लिटि। ६। ४। १२०॥

लिण्णिमित्तादेशादिकं न भवति यदङ्गंतदवयवस्यासंयुक्तहल्मध्यस्थस्याकारस्य एकारः स्यादभ्यासलोपश्च किति लिटि ॥

थलि च सेटि। ६। ४। १२१॥

प्रागुक्तं स्यात्। आदेशश्चेह वैरूप्यसंपादक एवाश्रीयते। शसिदद्योः प्रतिषेधवचनाज्ज्ञापकात्। तेन प्रकृतिजश्चरांतेषु सत्स्वपि एत्वाभ्यासलोपौस्तएव। देधे। देधाते। देधिरे। अतः किम्। दिदिवतुः। तपरः किम्। ररासे। एकेत्यादि किम्। तत्सरतुः। अनादेशादेः किम्। चकणतुः। लिट आदेशविशेषणादिह स्यादेव। नेमिथ। सेहे ॥ ८ ॥ स्कुदि आप्रवणे। आप्रवणमुत्प्लवनमुद्धरणं च ॥

इदितोनुम् धातोः। ७। १। ५८॥

स्कुन्दते। चुस्कुन्दे ॥ ९ ॥ श्विदि श्वैत्ये। अकर्मकः। श्विन्दते। शिश्विन्दे ॥ १० ॥ वदि अभिवादनस्तुत्योः। वन्दते। ववन्दे ॥ ११ ॥ भदि कल्याणे सुखेच। भन्दते। बभन्दे ॥ १२ ॥ मदि स्तुतिमोदमदस्वप्नकान्तिगतिषु। मन्दते। ममन्दे ॥ १३ ॥ स्पदि किंचिच्चलने। स्पन्दते। पस्पन्दे ॥ १४ ॥ क्लिदि परिदेवने। शोके इत्यर्थः। सकर्मकः। क्लिन्दते चैत्रम् ॥ चिक्लिन्दे ॥ १५ ॥ मुद हर्षे। मोदते ॥ १६ ॥ दद दाने। ददते ॥

नशसददवादिगुणानाम्। ६। ४। १२६॥

शसेर्ददेर्वकारादीनां गुणशब्देन भावितस्य च योकारस्तस्य एत्वाभ्यासलोपौ न । दददे । दददाते । ददृदिरे ॥ १७ ॥ ष्वद स्वर्द आस्वादने । अयमनुभवे सकर्मकः । रुचावकर्मकः ॥

धात्वादेः षः सः ।६।१।६४॥

धातोरादेः षस्य सः स्यात् । सात्पदाद्योरितिषत्वनिषेधः । अनुस्वदते । सस्वदे ॥ १८ ॥ स्वर्दते । सस्वर्दे ॥ १९ ॥ उर्द माने क्रीडायां च ॥

उपधायां च।८।२।७८॥

धातोरुपधाभूतयोरेफवकारयोर्हल्परयोः परतः इकोदीर्घः स्यात् । ऊर्दते । ऊर्दांचक्रे ॥ २० ॥ कुर्द खुर्द गुर्द गुदक्रीडायामेव । कूर्दते । चकूर्दे ॥ २१ ॥ खूर्दते ॥ २२ ॥ गूर्दते ॥ २३ ॥ गोदते । जुगुदे ॥ २४ ॥ षूद क्षरणे । सूदते सुषूदे ॥

सेक्, सृप्, सृ, स्तृ, सृज, स्तॄ, स्त्यान्ये दन्त्याजन्तसादयः ।

एकाचः षोपदेशाः ष्वष्क् , स्विद्, स्वद्, स्वञ्ज, स्वप् ,स्मिङः ॥

दन्त्यः केवलदन्त्योन तु दन्तोष्ठजोपि । ष्वष्कादीनां पृथग्ग्रहणाज्ज्ञापकात् ॥ २५ ॥ ह्राद अव्यक्ते शब्दे । ह्रादते । जह्रादे ॥ २६ ॥ ह्लादीसुखे च । चादव्यक्ते शब्दे । ह्लादते ॥ २७ ॥ स्वाद आस्वादने । स्वादते ॥ ॥ २८ ॥ पर्द कुत्सिते शब्दे । गुदरवे इत्यर्थः । पर्दते ॥ २९ ॥ यतीप्रयत्ने । यतते । येते ॥ ३० ॥ युतृ जुतृ भासने । योतते । युयुते ॥ ३१ ॥जोतते । जुजुते । ३२ ॥ विथृ वेथृ याचने । विविथे ॥ ३३ ॥ विवेथे ॥ ३४ ॥ श्रथि शैथिल्ये । श्रन्थते ॥ ३५ ॥ ग्रथि कौटिल्ये । ग्रन्थते ॥ ३६ ॥ कत्थ श्लाघायाम् । कत्थते ॥ ३७ ॥ एधादयोऽनुदात्तेतोगताः ॥ * ॥

अथाष्टत्रिंशत्तवर्गीयान्ताः परस्मैपदिनः॥ अत सातत्यगमने । अतति ॥ अतआदेः आत । आततुः । आतुः । लुङि आतिस् ई इति स्थिते ॥

इटईटि।८।२।२८॥

इटः परस्य सस्य लोपः स्यादीटि परे ॥ सिज्लोपएकादेशे सिद्धो वाच्यः ॥ * ॥ आतीत् । आतिष्टाम् । आतिषुः ॥

वदव्रजहलन्तस्याचः ।७।२।३॥

वदेर्व्रजेर्हलन्तस्य चाङ्गस्याचः स्थाने वृद्धिःस्यात्सिचि परस्मैपदेषु इतिप्राप्ते ॥

नेटि।७।२।४॥

इडादौ सिचि प्रागुक्तं न स्यात् । मा भवानतीत् । अतिष्टाम् । अतिषुः ॥ १ ॥ चिती संज्ञाने । चेतति । चिचेत । अचेतीत् । अचेतिष्टाम् । अचेतिषुः ॥ २ ॥ च्युतिर् आसेचने । सेचनमार्द्रीकरणम् । आङीषदर्थेभिव्याप्तौ च ॥ इरइत्संज्ञा वाच्या ॥ * ॥ च्योतति । चुच्योत ॥

इरितोवा।३।१।५७॥

इरितोधातोश्च्लेरङ् वा स्यात्परस्मैपदे परे ।अच्युतत् । अच्योतीत्॥३॥ श्चुतिर् क्षरणे । श्च्योतति । चुश्च्योत अश्चुतत् । अश्च्योतीत् । यकाररहितोप्ययम् । श्चोतति ॥ ४ ॥ मन्थ विलोडने । विलोडनं प्रतीघातः । मन्थति । ममन्थ । यासुटः किदाशिषीति कित्वादनिदितामिति नलोपः । मथ्यात् ॥ ५ ॥ कुथि पुथि लुथि मथि हिंसासंक्लेशनयोः ।इदित्वान्नलोपो न । कुन्थ्यात् । मन्थ्यात् ॥९ ॥ षिध गत्याम् । सेधति । सिषेध । सेधिता । असेधीत् । सात्पदाद्योरिति निषेधे प्राप्ते ॥

उपसर्गात्सुनोतिसुवतिस्यतिस्तौतिस्तोभतिस्थासेनयसेधसिचसञ्जस्वञ्जाम्।८।३।६५॥

उपसर्गस्थान्निमित्तादेषां सस्य षः स्यात् ॥

सदिरप्रतेः।८।३।६६ ॥

प्रतिभिन्नादुपसर्गात्सदेः सस्य षः स्यात् ॥

स्तन्भेः।८।३।६७॥

अवात्स्तम्भेरेतयोरर्थयोः षत्वं स्यात् ॥

वेश्च स्वनोभोजने । ८ । ३ । ६९ ॥

व्यवाभ्यां स्वनतेः सस्य षः स्याद्भोजने ॥

परिनिविभ्यः सेवसितसयसिवुसहसुट्स्तुस्वञ्जाम् । ८ । ३ । ७० ॥

परिनिविभ्यः परेषामेषां सस्य षः स्यात् । निषेधति ॥

प्राक्सितादड्व्यवायेपि । ८ । ३ । ६३ ॥

सेवसितेत्यत्र सितशब्दात्प्राक् ये सुनोत्यादयस्तेषामड्व्यवायेपि षत्वं स्यात् । न्यषेधत् । न्यषेधीत् । न्यषेधिष्यत ॥

स्थादिष्वभ्यासेनचाभ्यासस्य । ८ । ३ । ६४ ॥

प्राक् सितात् स्थादिष्वभ्यासेन व्यवायेपि षत्वं स्यात् एषामेव चाभ्यासस्य न तु सुनोत्यादीनाम् । निषिषेध । निषिषिधतुः ॥ १० ॥

सेधतेर्गतौ । ८ । ३ । ११३ ॥

गत्यर्थस्य सेधतेः षत्वं न स्यात् । गङ्गां विसेधति ॥ ११ ॥ षिधू शास्त्रे माङ्गल्ये च । शास्त्रं शासनम् ॥

स्वरतिसूतिसूयतिधूञूदितो वा । ७ । २ । ४४ ॥

स्वरत्यादेरूदितश्च परस्य वलादेरार्धधातुकस्येड्वा स्यात् ॥

झषस्तथोर्धोऽधः । ८ । २ । ४० ॥

झषः परयोस्तथयोर्धः स्यान्न तु दधातेः । जश्त्वम् । सिषेद्ध । सिषेधिथ । सेद्धा । सेधिता । सेत्स्यति । सेधिष्यति । असैत्सीत् ॥

झलोझलि । ८ । २ । २६ ॥

झलः परस्य सस्य लोपः स्यात् झलि । असैद्धाम् । असैत्सुः । असै

त्सीः।असैद्धम्। असैद्ध।असैत्सम्।असैत्स्व।असैत्स्म।पक्षे असेधीत्। असेधिष्टामित्यादि ॥ १२ ॥ खाद् भक्षणे। ऋकारइत्। खादति। चखाद।१३ खदस्थैर्ये हिंसायां च। चाद्भक्षणे। स्थैर्ये अकर्मकः। खदति ॥

अतउपधायाः।७।२।११६॥

उपधायाअतोवृद्धिः स्यात् ञिति णिति च प्रत्यये परे। चखाद ॥

णलुत्तमोवा।७।१।९१॥

उत्तमोणल्वा णित्स्यात्। चखाद। चखद ॥

अतोहलादेर्लघोः।७।२।७॥

हलादेर्लघोरकारस्य इडादौ परस्मैपदे परे सिचि वृद्धिर्वा स्यात्। अखादीत्। अखदीत् ॥ १४ ॥ वद स्थैर्ये। पवर्गीयादिः। वदति। बबाद। बेदतुः। बेदिथ। बबाद। बबद। अबादीत्। अबदीत् ॥ १५ ॥ गद व्यक्तायां वाचि। गदति ॥

नेर्गदनदपतपदघुमास्यतिहन्तियातिवातिद्रातिप्सातिवपतिवहतिशाम्यतिचिनोतिदेग्धिषुच।८।४।१७॥

उपसर्गस्थान्निमित्तात्परस्य नेर्णः स्याद् गदादिषु। प्रणिगदति। जगाद ॥ १६ ॥ रद विलेखने। विलेखनं भेदनम्। रराद। रेदतुः ॥ १७ ॥ णद अव्यक्ते शब्दे ॥

णोनः।६।१।६५॥

धातोरादेर्णस्य नः स्यात्।

णोपदेशास्त्वनर्द्, नाटि, नाथ्, नाध्, नन्द्, नक्क, नॄ, नृतः।

नाटेर्दीर्घाऽर्हस्य पर्युदासाड्डटादिर्णोपदेशएव। तवर्गचतुर्थान्तनाधतेर्नृनद्योश्च के चिण्णोपदेशतामाहुः ॥

उपसर्गादसमासेपि णोपदेशस्य।८।४।१४॥

उपसर्गस्थान्निमित्तात्परस्य णोपदेशस्य धातोर्नस्य णः स्यात्समासेऽस

भासेपि। प्रणदति। प्रणिनदति॥ १८॥ अर्द गतौ याचने च। अत आदेः॥

तस्मान्नुड् द्विहलः।७।४।७१॥

द्विहलोधातोर्दीर्घीभूतादकारात्परस्य नुट् स्यात्। आनर्द। आर्दीत्॥ १९॥ नर्द गर्द शब्दे। णोपदेशत्वाभावान्न णः। प्रनर्दति॥ २०॥ गर्दति। जगर्द॥ २१॥ तर्द हिंसायाम्। तर्दति॥ २२॥ कर्द कुत्सिते शब्दे। कुत्सिते कौक्षे। कर्दति॥ २३॥ खर्द दन्दशूके। दंशहिंसादिरूपायां दन्दशूकक्रियायामित्यर्थः। खर्दति। चखर्द॥ २४॥ अति अदि बन्धने। अन्तति। आनन्त॥ २५॥ अन्दति। आनन्द॥ २६॥ इदि परमैश्वर्ये। इन्दति। इन्दां चकार॥ २७॥ बिदि अवयवे। पवर्गतृतीयादिः। बिन्दति अवयवंकरोतीत्यर्थः। भिदीति पाठान्तरम्॥ २८॥ गडि वदनैकदेशे। गण्डति। अन्तत्यादयः पञ्चैते न तिङ्विषयाइति काश्यपः। अन्ये तु तिङमपीच्छन्ति॥ २९॥ णिदि कुत्सायाम्॥ निन्दति। प्रणिन्दति॥ ३०॥ टुनदि समृद्धौ॥

आदिर्ञिटुडवः।१।३।५॥

उपदेशे धातोराद्याएते इतः स्युः। नन्दति। इदित्वान्नलोपोन। नन्द्यात्॥ ३१॥ चदि आह्लादे। चचन्द॥ ३२॥ त्रदि चेष्टायाम्। तत्रन्द॥ ३३॥ कदि क्रदि क्लदि आह्वाने रोदने च। चकन्द॥ ३४॥ चक्रन्द॥ ३५॥ चक्लन्द॥ ३६॥ क्लिदि परिदेवने। चिक्लिन्द॥ ३७॥ शुन्ध शुद्धौ। शुशुन्ध। नलोपः। शुध्यात्॥ ३८॥ *॥

अथ कवर्गीयान्ताअनुदात्तेतोद्विचत्वारिंशत्। शीकृ सेचने। तालव्यादिः। दन्त्यादिरित्येके। शीकते। शिशीके॥ १॥ लोकृ दर्शने। लोकते। लुलोके॥ २॥ श्लोकृ सङ्घाते। सङ्घातोग्रन्थः। सचेह ग्रथ्यमानस्य व्यापारोग्रन्थितुर्वा। आद्ये अकर्मकोद्वितीये सकर्मकः। श्लोकते

॥ ३ ॥ द्रेकृ ध्रेकृ शब्दोत्साहयोः । उत्साहोवृद्धिरौद्धत्यं च । दिद्रेके ॥ ४ ॥ दिध्रेके ॥ ५ ॥ रेकृ शङ्कायाम् । रेकते ॥ ६ ॥ सेकृ स्रेकृ स्रकि श्रकि श्लकि गतौ । त्रयो दन्त्यादयः । द्वौ तालव्यादी । अषोपदेशत्वान्न षः । सिसेके ॥ ११ ॥ शकि शङ्कायाम् । शङ्कते । शशङ्के ॥ १२ ॥ अकि लक्षणे । अङ्कते । आनङ्के ॥ १३ ॥ वकि कौटिल्ये । वङ्कते ॥ १४ ॥ मकि मण्डने । मङ्कते ॥ १५ ॥ कक लौल्ये । लौल्यं गर्वश्चापल्यं च । ककते । चकके ॥ १६ ॥ कुक वृक आदाने । कोकते । चुकुके ॥ १७ ॥ वर्कते । ववृके ॥ ऋदुपधेभ्योलिटः कित्वं गुणात्पूर्वविप्रतिषेधेन ॥ * ॥ ॥ १८ ॥ चक तृप्तौ प्रतिघाते च । चकते । चेके ॥ १९ ॥ ककि वकि श्वकि त्रकि ढौकृ त्रौकृ ष्वष्क वस्क मस्क टिकृ टीकृ तिकृ तीकृ रघि लघि गत्यर्थाः॥ कङ्कते । डुढौके । तुत्रौके ॥ सुब्धातुष्टिवुष्वष्कतीनां सत्वप्रतिषेधोवक्तव्यः ॥ *॥ ष्वष्कते । षष्वष्के । अत्र तृतीयोदन्त्यादिरित्येके ॥ लघि भोजननिवृत्तावपि ॥ ३५ ॥ अघि वघि मघि गत्याक्षेपे । आक्षेपोनिन्दा । गतौ गत्यारम्भे चेत्यन्ये । अङ्घते । आनङ्घे । वङ्घते । मङ्घते । मघि कैतवे च ॥३८॥ राघृ लाघृ द्राघृ सामर्थ्ये । राघते ॥३९॥ लाघते ॥ ४० ॥ ध्राघृ इत्यपि केचित् । द्राघृ आयामेच । आयामो दैर्घ्यम् ॥ द्राघते ॥ ४१ ॥ श्लाघृ कत्थने । श्लाघते ॥ ४२ ॥ * ॥

अथ परस्मैपदिनः पञ्चाशत् । फक्क नीचैर्गतौ । नीचैर्गतिर्मन्दगमनमसद्व्यवहारश्च । फक्कति । पफक्क ॥ १ ॥ तक हसने । तकति ॥ २ ॥ तकि कृच्छ्रजीवने । तङ्कति ॥ ३ ॥ बुक्क भषणे । भषणं श्वरवः । बुक्कति ॥ ४ ॥ कखे हसने । प्रनिकखति ॥ ५ ॥ ओखृ राखृ लाखृ द्राखृ ध्राखृ शोषणालमर्थयोः । ओखति । ओखांचकार ॥ १० ॥ शाखृ श्लाखृ व्याप्तौ शाखति ॥ १२ ॥ उख उखि वख वखि मख मखि णख णखि रख रखि लख लखि इख इखि ईखि वल्ग रगि लगि अगि वगि मगि तगि त्वगि श्रगि श्लगि इगि रिगि लिगि गत्यर्थाः । द्वितीयान्ताः पञ्चदश । तृती

यान्तास्त्रयोदश । इह खान्तेषु रिख त्रख त्रिखि शिखि इत्यपि चतुरः केचित्पठन्ति ॥

अभ्यासस्याऽसवर्णे ६ । ४ । ७८ ॥

अभ्यासस्य इवर्णोवर्णयोरियङुवङौ स्तोऽसवर्णेऽचि । उवोख । संनिपातपरिभाषया इजादेरित्याम्न । ऊखतुः । ऊखुः । इह सवर्णदीर्घस्याभ्यासग्रहणेन ग्रहणाद्ध्रस्वः प्राप्तोन भवति सकृत्प्रवृत्तत्वात् । आङ्गत्वाद्धि पर्जन्यवल्लक्षणप्रवृत्त्या ह्रस्वे कृते ततोदीर्घः । वार्णादाङ्गं बलीयइति न्यायात्परत्वाच्च । उङ्खति । ववखतुः । वङ्खति । मेखतुः । त्वगि कम्पने च ॥ ४४ ॥ युगि जुगि बुगि वर्जने । युङ्गति ॥ ४७ ॥ घघ हसने । घघति । जघाघ ॥ ४८ ॥ मघि मण्डने । मङ्घति ॥ ४९ ॥ शिघि आघ्राणे । शिङ्घति ॥ ५ ॥

अथ चवर्गीयान्ताः । तत्रानुदात्तेतएकविंशतिः । वर्च दीप्तौ । वर्चते ॥ १ ॥ षच सेचने सेवने च । सचते । सेचे । सचिता ॥ २ ॥ लोचृ दर्शने । लोचते । लुलोचे ॥ ३ ॥ शच व्यक्तायां वाचि । शेचे ॥ ४ ॥ श्वच श्वचिगतौ । श्वचते । श्वञ्चते ॥ ६ ॥ कच बन्धने । कचते ॥ ७ ॥ कचि काचि दीप्तिबन्धनयोः । चकञ्चे । चकाञ्चे ॥ ९ ॥ मच मुचि कल्कने । कल्कनं दम्भः शाठ्यं च । कथनमित्यन्ये । मेचे । मुमुञ्चे ॥ ११ ॥ मचि धारणोच्छ्रायपूजनेषु । ममञ्चे ॥ १२ ॥ पचि व्यक्तीकरणे । पञ्चते ॥ १३ ॥ ष्टुच प्रसादे । स्तोचते । तुष्टुचे ॥ १४ ऋज गतिस्थानार्जनोपार्जनेषु ॥ अर्जते । नुड्विधौ ऋकारैकदेशोरेफोहल्त्वेन गृह्यते । तेन द्विहल्त्वान्नुट् । आनृजे ॥ १५ ॥ ऋजि भृजी भर्जने । ऋञ्जते । उपसर्गादृतीति वृद्धिः । प्राञ्जते । ऋञ्जाचक्रे । आर्ञ्जिष्ट ॥ १६ ॥ भर्जते । बभृजे । अभर्जिष्ट ॥ ॥ १७ ॥ एजृ भ्रेजृ भ्राजृ दीप्तौ । एजांचक्रे ॥ २० ॥ ईज गतिकुत्सनयोः । ईजांचक्रे ॥ २१ ॥ * ॥

अथ द्विसप्ततिर्व्रज्यन्ताः परस्मैपदिनः ॥ शुच शोके । शोचति ॥ १ ॥ कुच शब्दे तारे । कोचति ॥ २ ॥ कुञ्च क्रुञ्च कौटिल्याल्पीभावयोः । अनिदितामिति नलोपः । कुच्यात् ॥ ३ ॥ क्रुच्यात् ॥ ४ ॥ लुञ्च अपनयने । लुच्यात् ॥ ५ ॥ अञ्चु गतिपूजनयोः । अच्यात् । गतौ नलोपः । पूजायां तु । अञ्च्यात् ॥ ६ ॥ वञ्चु चञ्चु तञ्चु त्वञ्चु म्रुचु म्लुचु ग्रुचु ग्लुचु गत्यर्थाः । वच्यात् । चच्यात् । तच्यात् । त्वच्यात् । अम्रुञ्चीत् । अम्लुञ्चीत् ॥

जॄस्तम्भुम्रुचुम्लुचुग्रुचुग्लुचुग्लुञ्चुश्विभ्यश्च । ३।१।५८॥

एभ्यश्च्लेरङ् वा स्यात् । अम्रुचत् । अम्रोचीत् । अम्लुचत् । अम्लोचित् ॥ १४ ॥ ग्रुचु ग्लुचु कुजु खुजु स्तेयकरणे । जुग्रोच । अग्रुचत् । अग्रोचीत् । जुग्लोच । अग्लुचत् । अग्लोचीत् । अकोजीत् । अखोजीत् ॥ ॥ १ ॥ ग्लुञ्चु षस्ज गतौ । अङ् । अग्लुचत् । अग्लुञ्चीत् ॥ १९ ॥ सस्य श्चुत्वेन शः जश्त्वेन जः । सज्जति । अयमात्मनेपद्यपि । सज्जते ॥ २० ॥ गुजि अव्यक्ते शब्दे । गुञ्जति । गुञ्ज्यात् ॥ २१ ॥ अर्च पूजायाम् । आनर्च ॥ २२ ॥ म्लेच्छ अव्यक्ते शब्दे । अस्फुटेऽपशब्दे चेत्यर्थः । म्लेच्छति । मिम्लेच्छ ॥ २३ ॥ लच्छ लाछि लक्षणे । ललच्छ ॥ २४ ॥ ललाञ्छ ॥ २५ ॥ वाछि इच्छायाम् । वाञ्छति ॥ २६ ॥ आछि आयामे । आञ्छति । अतआदेरित्यत्र तपरकरणं स्वाभाविकह्रस्वपरिग्रहार्थम् । तेन दीर्घाभावान्न नुट् । आञ्छ । तपरकरणं मुखसुखार्थमिति मते तु नुट् । आनाञ्छ ॥ २७ ॥ ह्रीच्छ लज्जायाम् । जिह्रीच्छ ॥ २८ ॥ हुर्छा कौटिल्ये । कौटिल्यमपसरणमिति मैत्रेयः । उपधायां चेति दीर्घः । हूर्छति ॥ २९ ॥ मूर्छा मोहसमुच्छ्राययोः । मूर्छति ॥ ३० ॥ स्फूर्छा विस्तृतौ । स्फूर्छति ॥ ३१ ॥ युच्छ प्रमादे । युच्छति ॥ ३२ ॥ उछि उञ्छे । उञ्छः कणश आदानं कणिशाद्यर्जनं शिलमिति यादवः । उञ्छति उञ्छां चकार ॥ ३३ ॥ उच्छी विवासे । विवासः समाप्तिः । प्रायेणायं

विपूर्वः। व्युच्छति ॥ ३४ ॥ ध्रज ध्रजि धृज धृजि ध्वज ध्वजि गतौ। ध्रजति। ध्रञ्जति। धर्जति। धृञ्जति। ध्वजति। ध्वञ्जति ॥ ४० ॥ कूज अव्यक्ते शब्दे। चुकूच ॥ ४१ ॥ अर्ज षर्ज अर्जने। अर्जति। आनर्ज ॥ ४२ ॥ सर्जति। ससर्ज ॥ ४३ ॥ गर्ज शब्दे। गर्जति ॥ ४४ ॥ तर्ज भर्त्सने। तर्जति ॥ ४५ ॥ कर्ज व्यथने। चकर्ज ॥ ४६ ॥ खर्जपूजने च। चखर्ज। अज गतिक्षेपणयोः। अजति ॥

अजेर्व्यघञपोः। २। ४। ५६ ॥

अजेर्वी इत्ययमादेशः स्यादार्धधातुकविषये घञमपं च वर्जयित्वा ॥ वलादावार्धधातुके वेष्यते ॥*॥ विवाय। विव्यतुः। विव्युः। अत्र वकारस्य हलूपरत्वादुपधायां चेति दीर्घे प्राप्तेऽचः परस्मिन्निति स्थानिवद्भावेनाचूपरत्वम्। न च नपदान्तेति निषेधः ॥ स्वरदीर्घयलोपेषु लोपाजादेशएव न स्थानिवदित्युक्तेः ॥ थलि एकाचइतीण्निषेधे प्राप्ते ॥

कृसृभृवृस्तुद्रुस्रुश्रुवोलिटि। ७। २। १३ ॥

एभ्योलिटइण्न स्यात्। क्रादीनां चतुर्णां ग्रहणं नियमार्थम्। प्रकृत्याश्रयः प्रत्ययाश्रयोवा यावानिण्निषेधः सलिटि चेत्तर्हि क्रादिभ्यएव नान्येभ्यइति। ततश्चतुर्णां थलि भारद्वाजनियमप्रापितस्य वमादिषु क्रादिनियमप्रापितस्य चेटोनिषेधार्थम् ॥

अचस्तास्वत्थल्यऽनिटोनित्यम्। ७। २। ६१ ॥

उपदेशेजन्तोयोधातुस्तासौनित्यानिट् ततः परस्य थलइण् न स्यात् ॥

उपदेशेऽत्वतः। ७। २। ६२ ॥

उपदेशे अकारवतस्तासौनित्यानिट् ततः परस्य थल इण्न स्यात् ॥

ऋतो भारद्वाजस्य। ७। २। ६३ ॥

तासौ नित्यानिटऋदन्तादेव थलोनेट् भारद्वाजस्य मतेन। तेनान्यस्य स्यादेव। अयमत्र संग्रहः ॥

अजन्तोऽकारवान्वा यस्तास्यनिट् थलि वेडयम्।
ऋदन्तईदृङ्नित्यानिट् क्राद्यन्योलिटि सेड्भवेत् ॥ १ ॥

न च स्तुद्रुद्रादीनामपि थलि विकल्पः शङ्क्यः। अचस्तास्वदिति उपदेशेऽत्वत इति च योगद्वयप्रापितस्यैव हि प्रतिषेधस्य भारद्वाजनियमो निवर्तकः अनन्तरस्येति न्यायात्। विवयिथ। विवेथ। आजिथ। विव्यथुः। विव्य। विवाय। विवय। विव्यिव। विव्यिम। वेता। अजिता। वेष्यति। अजिष्यति। अजतु। आजत्। अजेत्। वीयात् ॥

सिचि वृद्धिः परस्मैपदेषु। ७। २। १॥

इगन्ताङ्गस्य वृद्धिः स्यात्परस्मैपदे परे सिचि। अवैषीत्। आजीत्। अवेष्यत्। आजिष्यत्॥ ४७॥ तेज पालने। तेजति॥ ४८॥ खज मन्थे। खजति॥ ४९॥ खजि गतिवैकल्ये। खञ्जति॥ ५०॥ एजृ कंपने। एजां चकार॥५१॥ टुओस्फूर्जा वज्रनिर्घोषे। स्फूर्जति। पुस्फूर्ज॥ ५२॥ क्षि क्षये। अकर्मकः। अन्तर्भावितण्यर्थस्तु सकर्मकः। क्षयति। चिक्षाय। चिक्षियतुः। चिक्षियुः। चिक्षयिथ। चिक्षेथ। चिक्षियिव। चिक्षियिम॥ क्षेता॥

अकृत्सार्वधातुकयोर्दीर्घः ७। ४। २५॥

अजन्ताङ्गस्य दीर्घः स्याद्यादौ प्रत्यये परे न तु कृत्सार्वधातुकयोः। क्षीयात्। अक्षैषीत्॥ ५३॥ क्षीज अव्यक्ते शब्दे। कूजिना सहायं पठितुं युक्तः। चिक्षीज॥ ५४॥ लज लजि भर्जने॥ ५६॥ लाज लाजि भर्त्सनेच॥ ५८॥ जज जजि युद्धे॥ ६०॥ तुज हिंसायाम्। तोजति। तुतोज॥ ६१॥ तुजि पालने॥ ६२॥ गज गजि गृज गृजि मुज मुजि शब्दार्थाः॥ ६८॥ गज मदने च॥ ६९॥ वज व्रज गतौ। वदव्रजेति वृद्धिः। अव्राजीत्॥ ७१॥

अथ टवर्गीयान्ताः शाड्यन्ताअनुदात्तेतः षट्त्रिंशत्। अट्ट अति

क्रमहिंसयोः । दोपधोयम् । तोपधइत्येके । अट्टते । आनट्टे ॥ १ ॥ वेष्ट वेष्टने । विवेष्टे ॥२॥ चेष्ट चेष्टायाम् । अचेष्टिष्ट ॥ ३ ॥ गोष्ट लोष्ट सङ्घाते । जुगोष्टे ॥ ४ लुलोष्टे ॥ ५ ॥ घट्ट चलने । जघट्टे ॥ ६ ॥ स्फुट विकसने । स्फोटते । पुस्फुटे ॥ ७ ॥ अठि गतौ । अण्ठते । आनण्ठे ॥८ ॥ वठि एकचर्यायाम् । ववण्ठे ॥ ९ ॥ मठि कठि शोके । शोकइह आध्यानम् । मण्ठते ॥ १० ॥ कण्ठते ॥ ११ ॥ मुठि पालने । मुण्ठते ॥ १२ ॥ हेठ विबाधायाम् । जिहेठे ॥ १३ ॥ एठ च । एठां चक्रे ॥ १४ ॥ हिडि गत्यनादरयोः । हिण्डते । जिहिण्डे ॥ १५ ॥ हुडि सङ्घाते । जुहुण्डे ॥ १६ ॥ कुडि दाहे । चुकुण्डे ॥ १७ ॥ वडि विभाजने । मडि च । ववण्डे ॥ १९ ॥ भडि परिभाषणे । परिहासः सनिन्दोपालम्भश्च परिभाषणम् । बभण्डे ॥ ॥ २० ॥ पिडि सङ्घाते । पिपिण्डे ॥ २१ ॥ मुडि मार्जने । मार्जनं शुद्धिर्न्यग्भावश्च । मुण्डते ॥ २२ ॥ तुडि तोडने । तोडनं दारणं हिंसनं च । तुण्डते ॥ २३ ॥ हुडि वरणे । वरणं स्वीकारः । हरणइत्येके । हुण्डते ॥ २४ ॥ चडि कोपे । चण्डते ॥ २५ ॥ शडि रुजायां सङ्घाते च । शण्डते ॥ २६ ॥ तडि ताडने । तण्डते ॥ २७ ॥ पडि गतौ । पण्डते ॥ २८॥ कडि मदे । कण्डते ॥ २९ ॥ खडि मन्थे ॥ ३० ॥ हेडृ होडृ अनादरे । जिहेडे ॥ ३१ ॥ जुहोडे ॥ ३२ ॥ बाडृ आप्लाव्ये । बशादिः । आप्लाव्यमाप्लवः । बाडते ॥ ३३ ॥ द्राडृ ध्राडृ विशरणे । द्राडते ॥ ३४ ॥ ध्राडते ॥ ३५ ॥ शाडृ श्लाघायाम् । शाडते ॥ ३६ ॥ * ॥

अथ आटवर्गीयान्तसमाप्तेः परस्मैपदिनः । शौटृ गर्वे । शौटति । शुशौट ॥ १ ॥ यौटृ बन्धे । यौटति ॥ २ ॥ म्लेटृ म्रेडृ उन्मादे ॥ द्वितीयो डान्तः । टान्तमध्ये पाठस्त्वर्थसाम्यान्नाथतिवत् । म्लेटति ॥ ३ ॥ म्रेडति ॥ ४ ॥ कटे वर्षावरणयोः । चटे इत्येके । चकाट । सिचि अतोहलादेर्लघोरितिवृद्धौ प्राप्तायाम् ॥

ह्यन्तक्षणश्वसजागृणिश्व्येदिताम्।७।२।५॥

हमयान्तस्य क्षणादेर्ण्यन्तस्य श्वयतेरेदितश्च वृद्धिर्न स्यादिडादौ सिचि। अकटीत्॥ ६॥ अट पट गतौ। आट। आटतुः। आटुः॥७॥ पपाट। पेटतुः। पेटुः॥ ८॥ रट परिभाषणे। रराट॥ ९॥ लट बाल्ये ललाट॥ १०॥ शट रुजाविशरणगत्यवसादनेषु। शशाट॥ ११॥ वट वेष्टने। ववाट। ववटतुः। ववटुः। ववटिथ॥ १२॥ किट खिट त्रासे। केटति॥ १३॥ खेटति॥ १४॥ शिट षिट अनादरे। शेटति। शिशेट॥ १५॥ सेटति। सिषेट॥ १६॥ जट झट सङ्घाते॥ १८॥ भट भृतौ॥ १९॥ तट उच्छ्राये॥ २०॥ खट काङ्क्षायाम्। २१॥ णट नृतौ॥ २२॥ पिट शब्दसङ्घातयोः॥ २३॥ हट दीप्तौ॥ २४॥ षट अवयवे॥ २५॥ लुट विलोडने। डान्तोयमित्येके॥ २७॥ चिट परप्रेष्ये॥ २८॥ विट शब्दे॥ २९॥ बिट आक्रोशे। बशादिः। ह्रिटेत्येके॥ ३१॥ इट किट कटी गतौ। एटति॥ ३२॥ केटति॥ ३३॥ कटति। ईकारः श्वीदितोनिष्ठायामितीण्निषेधार्थः॥ ३४॥ के चित्तु इदितं मत्वा नुमि कृते कण्टतीत्यादि वदन्ति। अन्ते च इ ई इति प्रश्लिष्य। अयति। इयाय। ईयतुः। ईयुः। इययिथ। इयेथ। इयाय। इयय।दीर्घस्य त्विजादेरित्यामि अयांचकारेत्यादि उदाहरन्ति॥ ३५॥ मडि भूषायाम्॥३६॥ कुडि वैकल्ये। कुण्डति। कुण्डतइति तु दाहे गतम्॥ ३७॥ मुड प्रुड मर्दने॥ ३९॥ चुडि अल्पीभावे॥ मुडि खण्डने। मुण्डति॥ ४०॥ पुडि चेत्येके। पुण्डति॥ ४१॥ रुटि लुटि स्तेये। रुण्टति॥४२॥ लुण्टति॥ ४३॥ रुठि लुठि इत्येके॥ ४५॥ रुडि लुडीत्यपरे॥ ४७॥ स्फुटिर् विशरणे। इरित्वादङ्वा। अस्फुटत्। अस्फोटीत्॥ ४८॥ स्फुटीत्यपि केचित्। इदित्वान्नुम्। स्फुण्टति॥ ४९॥ पठ व्यक्तायां वाचि। पेठतुः। पेठिथ। अपठीत्। अपाठीत्॥ ५०॥ वठ स्थौल्ये। ववठतुः। ववठिथ॥ ५१ मठ मदनिवासयोः॥ ५२॥ कठ कृच्छ्रजीवने॥ ५३॥ रट परि

भाषणे ॥ ५४ ॥ रठेत्येके ॥ ५५ ॥ हठ प्लुतिशठत्वयोः । बलात्कारे इत्येके । हठति । जहाठ ॥ ५६ ॥ रुठ लुठ उठ उपघाते । ओठति ॥ ५९ ॥ ऊठेत्येके । ऊठति । ऊठांचकार ॥ ६० ॥ पिठ हिंसासंक्लेशनयोः ॥ ६१ ॥ शठ कैतवे च ॥ ६२ ॥ शुठ प्रतिघाते । शोठति ॥ ६३ ॥ शुठीति स्वामी । शुण्ठन्ति ॥ ६४ ॥ कुठि च । कुण्ठति ॥ ६५ ॥ लुठि आलस्ये प्रतिघाते च ॥ ६६ ॥ शुठि शोषणे ॥ ६७ ॥ रुठि लुठि गतौ ॥ ६९ ॥ चुड्ड भावकरणे । भावकरणमभिप्रायसूचनम् ।चुड्डति।चुचुड्ड॥७०॥अड्ड अभियोगे। अड्डति । आनड्ड ॥ ७१ ॥ कड्ड कार्कश्ये । कड्डति ॥ ७२ ॥ चुड्डादयस्त्रयो दोपधाः । तेन क्विपि । चुत् । अत् । कत् इत्यादि । क्रीडृ विहारे । चिक्रीड ॥ ७३ ॥ तुडृ तोडने । तोडति । तुतोड ॥ ७४ ॥ तूडृ इत्येके ॥ ७५ ॥ हुडृ हूडृ होडृ गतौ । हुड्यात् । हूड्यात् । होड्यात् ॥ ७८ ॥ रौडृ अनादरे ॥ ७९ ॥ रोडृ लोडृ उन्मादे ॥ ८१ ॥ अड उद्यमे । अडति । आड । आडतुः । आडुः ॥ ८२ ॥ लड विलासे । लडति ॥ ८३ ॥ डलयोर्ललयोश्चैकत्वस्मरणाल्लुलतीति स्वाम्यादयः ॥ कड मदे । कडति ॥ ८४ ॥ कडि इत्येके । कण्डति ॥ ८५ ॥ गडि वदनैकदेशे । गण्डति ॥ ८६ ॥ इति टवर्गीयान्ताः ॥

अथ पवर्गीयान्ताः । तत्रानुदात्ततः स्तोभत्यन्ताश्चतुस्त्रिंशत् । तिपृ तेपृ ष्टिपृ ष्टेपृ क्षरणार्थाः। आद्योनुदात्तः ।क्षीरस्वामीत्वयं सेडितिबभ्राम । तेपते । तितिपे । क्रादिनियमादिट् । तितिपिषे । तेप्ता । तेप्स्यते ॥

लिङ्सिचावात्मनेपदेषु । १ । २ । ११ ॥

इक्समीपाद्धलः परौ झलादी लिङ् आत्मनेपदपरः सिच्चेत्येतौ कितौ स्तः । कित्वान्न गुणः । तिप्सीष्ट । तिप्सीयास्ताम् । तिप्सीरन् । लुङि, झलोझलीति सलोपः । अतिप्त । अतिप्साताम् । अतिप्सत । तेपते । तितेपे । तिष्टिपे । तिष्टिपाते । तिष्टिपिरे । तिष्टेपे । तिष्टेपाते तिष्टेपिरे ॥ तेपृ कम्पने च ॥ ४ ॥ ग्लेपृ दैन्ये । ग्लेपते ॥ ५ ॥ टुवेपृ कम्पने । वेपते

॥ ६ ॥ केपृ गेपृ ग्लेपृ च। चात्कम्पने गतौ च। सूत्रविभागादिति स्वामी। मैत्रेयस्तु चकारमन्तरेण पठित्वा कम्पने इत्यपेक्षतइत्याह। ग्लेपेरर्थभेदात्पुनः पाठः॥ ९॥ मेपृ रेपृ लेपृ गतौ॥ १२॥ त्रपूष् लज्जायाम्। त्रपते॥

तॄफलभजत्रपश्च।६।४।१२२॥

एषामतएकारोऽभ्यासलोपश्च स्यात्किति लिटि सेटि थलि च। त्रेपे। त्रेपाते त्रेपिरे। ऊदित्वादिड्वा। त्रपिता। त्रप्ता। त्रपिषीष्ट। त्रप्सीष्ट॥ १३॥ कपि चलने। कम्पते। चकम्पे॥ १४॥ रबि लबि अबि शब्दे। ररम्बे। ललम्बे। आनम्बे॥ लबिअवस्रंसने च॥ १७॥ कबृ वर्णे। चकबे॥ १८॥ क्लीबृ अधार्ष्ट्ये। चिक्लीबे॥ १९॥ क्षीबृ मदे। क्षीबते॥ २०॥ शीभृ कत्थने। शीभते॥ २१॥ चीभृ च॥ २२॥ रेभृ शब्दे। रिरेभे॥ २३॥ अभिरभीकचित्पठ्येते। अम्भते॥ २४॥ रम्भते॥ २५॥ ष्टभि स्कभि प्रतिबन्धे। स्तम्भते। उत्तम्भते। उदः स्थास्तम्भोरिति पूर्वसवर्णः। विस्तम्भते। स्तन्भेरिति षत्वं तु न भवति। श्नुविधौ निर्दिष्टस्य सौत्रस्यैव तत्र ग्रहणात्। तद्बीजं तूदस्थास्तम्भोरिति पवर्गीयोपधपाठः, स्तन्भेरिति तवर्गीयोपधपाठश्चेति माधवः। केचिदस्य टकार औपदेशिकइत्याहुः। तन्मते, ष्टम्भते। टष्टम्भे॥ २७॥ जभी जृभि गात्रविनामे॥

रधिजभोरचि ७।१।६१॥

एतयोर्नुमागमः स्यादचि। जम्भते। जजम्भे। जम्भिता। अजम्भिष्ट। जृम्भते। जजृम्भे॥ २९॥ शल्भ कत्थने। शशल्भे॥ ३०॥ वल्भ भोजने। दन्त्योष्ठ्यादिः। ववल्भे॥ ३१॥ गल्भ धार्ष्ट्ये। गल्भते॥ ॥ ३२॥ श्रम्भु प्रमादे। तालव्यादिर्दन्त्यादिश्च। श्रम्भते। स्रम्भते॥३३॥ ष्टुभु स्तम्भे। स्तोभते। विष्टोभते। तुष्टुभे। व्यष्टोभिष्ट॥ ३४॥

अथ परस्मैपदिनः ॥ गुपू रक्षणे ॥

गुपूधूपविच्छिपणिपनिभ्यआयः। ३। १। २८॥

एभ्यआयप्रत्ययः स्यात्स्वार्थे । पुगन्तेति गुणः ॥

सनाद्यन्ताधातवः। ३। १। ३२॥

सनादयः कर्मेणिङन्ताः प्रत्ययाअन्ते येषां ते धातुसंज्ञाः स्युः । धातुत्वाल्लडादयः । गोपायति ॥

आयादयआर्धधातुके वा । ३ । १। ३१ ॥

आर्धधातुकविवक्षायामायादयोवा स्युः ॥

कास्प्रत्ययादाममन्त्रे लिटि। ३। १। ३५॥

कासूधातोः प्रत्ययान्तेभ्यश्चाम् स्याल्लिटि न तु मन्त्रे ॥ कास्यनेकाज्ग्रहणं कर्तव्यम् ॥ * ॥ सूत्रे प्रत्ययग्रहणमपनीय तत्स्थानेऽनेकाचइति वाच्यमित्यर्थः ॥

आर्धधातुके। ६। ४। ४६॥

इत्यधिकृत्य ॥

अतोलोपः। ६। ४। ४८॥

आर्धधातुकोपदेशकाले यदकारान्तं तस्याकारस्य लोपः स्यादार्धधातुके परे । गोपायां चकार । गोपायां बभूव । गोपायामास । जुगोप । जुगुपतुः । ऊदित्वाद्वेट् । जुगोपिथ । जुगोप्थ । गोपायिता । गोपिता । गोप्ता । गोपाय्यात् । गोप्यात् । अगोपायीत्। अगोपीत्। अगौप्सीत् ॥ १॥ धूप सन्तापे । धूपायति । धूपायां चकार । दुधूप । धूपायितासि । धूपितासि ॥ २ ॥ जप जल्प व्यक्तायां वाचि । जप मानसे च ॥ ४ ॥ चप सांत्वने ॥ ५ ॥ षप समवाये । समवायः सम्बन्धः सम्यगवबोधोवा ।

---

१ सन् क्यच् काम्यच् क्यङ् क्यषोथा चारक्विप् णिज्यङौ तथा । यगाय ईयङ् णिङ् चेति द्वादशामी सनादयः ॥

सपति ॥ ६ ॥ रप लप व्यक्तायां वाचि ॥ ८ ॥ चुप मन्दायां गतौ । चोपति । चुचोप । चोपिता ॥ ९ ॥ तुप तुम्प त्रुप त्रुम्प तुफ तुम्फ त्रुफ त्रुम्फ हिंसार्थाः ।तोपति । तुतोप। तुम्पति । तुतुम्प । तुतुम्पतुः । संयोगात्परस्य लिटः कित्वाभावान्नलोपोन । किदाशिषीतिकित्वान्नलोपः । तुप्यात् । प्रतुम्पतौ गविकर्तरीति पारस्करादिगणे पाठात्सुट् । प्रस्तुम्पति गौः । श्तिपानिर्देशाद्यङ् लुकिन । प्रतोतुम्पीति । त्रोपति । त्रुम्पति । तोफति।तुम्फति।त्रोफति।त्रुम्फति।इहाद्यौ द्वौ पञ्चमषष्ठौ च नीरेफाः। अन्ये सरेफाः।आद्याश्चत्वारः प्रथमान्ताः । ततोद्वितीयान्ताः । अष्टावप्युकारवन्तः ॥ ॥ १७ ॥ पर्प रफ रफि अर्ब पर्ब लर्ब बर्ब मर्ब कर्ब खर्ब गर्ब शर्ब षर्ब चर्ब गतौ । आद्यः प्रथमान्तः । ततो द्वौ द्वितीयान्तौ ततएकादश तृतीयान्ताः । द्वितीयतृतीयौ मुक्त्वा सर्वे रोपधाः । पर्पति । पपर्प । रफति । रम्फति। अर्बति । आनर्ब । पर्बति। लर्बति। बर्बति ।पवर्गीयादिरयम्। मर्बति । कर्बति । खर्बति । गर्बति । शर्बति । सर्बति । चर्बति॥ ३१ ॥ कुबि आच्छादने ।कुम्बति॥ ३२ ॥ लुबि तुबि अर्दने । लुम्बति ।तुम्बति ॥३४॥ चुबि वक्त्रसंयोगे। चुम्बति ॥ ३५॥ षृभु षृंभु हिंसार्थौ। सर्भति । ससर्भ । सर्भिता । सृम्भति । ससृम्भ । सृभ्यात्॥ ३७॥ षिभु षिम्भु इत्येके।सेभति सिम्भति ॥३९॥ शुभ शुम्भ भाषणे। भासने इत्येके । हिंसायामित्यन्ये

अथानुनासिकान्ताः । तत्र कम्यन्ताअनुदात्तेतोदश । घिणि घुणि घृणि ग्रहणे । नुम् । ष्टुत्वम् । घिण्णते । जिघिण्णे । घुण्णते। जुघुण्णे । घृण्णते। जघृण्णे॥ ३ ॥ घुण घूर्ण भ्रमणे । घोणते । घूर्णते । इमौ तुदादौ परस्मैपदिनौ ॥५॥ पण व्यवहारे स्तुतौ च । पन च ।स्तुतावित्येव सम्बध्यते पृथङ्निर्देशात्। पनिसाहचर्यात्पणेरपि स्तुतावेवायप्रत्ययः। व्यवहारे तु पणते । पेणे । पणितेत्यादि । स्तुतावनुबन्धस्य केवले चरितार्थत्वादायप्रत्ययान्तान्नात्मनेपदम्। पणायति । पणायां चकार ।पेणे ।पणा

यितासि । पणितासे । पणाय्यात् । पनायति । पनायां चकार । पेने॥७॥ भाम क्रोधे । भामते । बभामे ॥ ८ ॥ क्षमूष् सहने । क्षमते । चक्षमे ।चक्षमिषे। चक्षंसे । चक्षमिध्वे । चक्षमिवहे ॥

म्वोश्च।८।२।६५॥

मान्तस्य धातोर्मस्य नकारादेशः स्यान्मकारे वकारे च परे । णत्वम्। चक्षण्वहे । चक्षमिमहे । चक्षण्महे । क्षमिष्यते । क्षंस्यते । क्षमेत । आशिषि, क्षमिषीष्ट । क्षंसीष्ट । अक्षमिष्ट । अक्षंस्त ॥ ९ ॥ कमु कान्तौ । कान्तिरिच्छा ॥

कमेर्णिङ्।३।१।३०॥

स्वार्थे । ङित्वात्तङ् । कामयते ॥

अयामन्ताल्वाय्येत्न्विष्णुषु।६।४।५५॥

आम् अन्त आलु आय्य इत्नु इष्णु एषु णेरयादेशः स्यात् । वक्ष्यमाणलोपापवादः । कामयां चक्रे ॥ आयादयआर्द्धधातुके वा । चकमे । कामयिता । कमिता । कामयिष्यते । कमिष्यते ॥

णिश्रिद्रुस्रुभ्यः कर्तरि चङ्।३।१।४८॥

ण्यन्तात् श्र्यादिभ्यश्च च्लेश्चङ् स्यात्कर्त्रर्थे लुङि परे । काम् इ अतेति स्थिते ॥

णेरनिटि।६।४।५१॥

अनिडादावार्धधातुके परे णेर्लोपः स्यात् । परत्वादेरनेकाचइति यणि प्राप्ते॥ ण्यल्लोपावियङ्यण्गुणवृद्धिदीर्घेभ्यः पूर्वविप्रतिषेधेनेति वार्तिकम्॥ णिलोपस्य तु पाचयतेः पाक्तिरित्यादि क्तिजन्तमवकाशइति भावः । वस्तुतस्त्वनिटीतिवचनसामर्थ्यादार्धधातुकमात्रमस्य विषयः । तथा चेयङादेरपवादएवायम् । इयङ्, अततक्षत् । यण्, आटिटत् । गुणः, कारणा । वृद्धिः, कारकः । दीर्घः, कार्यते ॥

णौचङ्युपधाया ह्रस्वः । ७ । ४ । १ ॥

चङ्परे णौ यदङ्गं तस्योपधाया ह्रस्वः स्यात् ॥

चङि । ७ । १ । ११ ॥

चङि परे अनभ्यासधात्ववयवस्यैकाचः प्रथमस्य द्वे स्तोऽजादेस्तु द्वितीयस्य ॥

सन्वल्लघुनि चङ्परेऽनग्लोपे । ७ । ४ । ९३ ॥

चङ्परे इति बहुव्रीहिः । सचाङ्गस्येति च द्वयमप्यावर्तते। अङ्गसंज्ञानिमित्तं यच्चङ्परं णिरिति यावत्, तत्परं यल्लघु तत्परो योङ्गस्याऽभ्यासस्तस्य सनीव कार्यं स्यात् णावग्लोपेऽसति। अथवाङ्गस्येति नावर्तते । चङ्परे णौयदङ्गं तस्य योऽभ्यासोलघुपरस्तस्येत्यादि प्राग्वत् ॥

सन्यतः । ७ । ४ । ७९ ॥

अभ्यासस्यातइकारः स्यात्सनि ॥

दीर्घोलघोः । ७ । ४ । ९४ ॥

लघोरभ्यासस्य दीर्घः स्यात्सन्वद्भावविषये । अचीकमत। णिङभावपक्षे । कमेश्च्लेश्चङ्क्तव्यः ॥ * ॥ णेरभावान्न दीर्घसन्वद्भावौ । अचकमत ॥

संज्ञायाः कार्यकालत्वादङ्गं यत्र द्विरुच्यते ।
तत्रैव दीर्घः सन्वच्च नानेकाक्ष्विति माधवः ॥
चकास्त्यर्थापयत्यूर्णोत्यादौ नाङ्गं द्विरुच्यते ।
किं त्वस्यावयवः कश्चित्तस्मादेकाक्ष्विदं द्वयम् ॥
वस्तुतोङ्गस्याऽवयवोयोभ्यासइतिवर्णनात् ।
ऊर्णौ दीर्घोर्थापयतौ द्वयं स्यादिति मन्महे ॥
चकास्तौ तूभयमिदं न स्यात्स्याच्च व्यवस्थया ।
णेर्विशेष्यं सन्निहितं लघुनीत्यङ्गमेव वा ॥

इति व्याख्याविकल्पस्य कैयटेनैव वर्णनात् ।
णेरग्लोपेपि सम्बन्धस्त्वगितामपि सिद्धये ॥ ५ ॥

अथ क्रम्यन्तास्त्रिंशत्परस्मैपदिनः॥ अण रण वण भण मण कण क्वण व्रण भ्रण ध्वण शब्दार्थाः । अणति । रणति । वणति । वकारादित्वादेत्वा भ्यासलोपौ न । ववणतुः । ववणिथ ॥ १० ॥ धणि रपि केश्चित्पठ्यते । धणति ॥ ओणृ अपनयने । ओणति । ओणां चकार ॥ ११ ॥ शोणृ वर्णगत्योः । शोणति । शुशोण ॥ १२ ॥ श्रोणृ सङ्घाते । श्रोणति ॥ १३॥ श्लोणृ च । शोणादयस्त्रयोऽमी तालव्योष्मादयः ॥ १४ ॥ पैणृ गतिप्रे रणश्लेषणेषु । प्रैणृ इति क्वचित्पठ्यते । पिपैण ॥ १५ ॥ ध्रण शब्दे । उप देशे नान्तोयं । रषाभ्यामिति णत्वम् । ध्रणति । नोपदेशफलं यङ्लुकि, । दध्रन्ति ॥ १६ ॥ बणेत्यपि केचित् । बेणतुः ।बेणिथ ॥ १७ ॥ कनी दी प्तिकान्तिगतिषु । चकान ॥१८॥ ष्टन वन शब्दे । स्तनति । वनति ॥२०॥ वन षण सम्भक्तौ । वनेरर्थभेदात्पुनः पाठः । सनति । ससान । सेनतुः ॥

येविभाषा ।६।४।४३॥

जनसनखनामात्वं वा स्याद्यादौ क्ङिति । सायात् । सन्यात् ॥ २१ ॥ अमगत्यादिषु । कनीदीप्तिकान्तिगतीत्यत्र गतेः परयोः शब्दसम्भक्त्योरा दिशब्देन ग्रहः । अमति। आम ॥ २२॥ द्रम हम्म मीमृ गतौ । द्रमति । द द्राम । ह्म्यन्तेति न वृद्धिः ।अद्रमीत् । हम्मति । जहम्म । मीमति । मि मीम । अयं शब्दे च ॥ २५ ॥ चमु छमु जमु झमु अदने ॥

ष्ठिवुक्लमुचमां शिति।७।३।७५॥

एषामचोदीर्घः स्याच्छिति॥ आङि चमइति वक्तव्यम् ॥ * ॥ आ चामति । आङि किम् । चमति । विचमति । अचमीत् ॥ २९ ॥ जिमिं के चित्पठन्ति । जेमति ॥ क्रमु पादविक्षेपे ॥

वा भ्राशभ्लाशभ्रमुक्रमुक्लमुत्रसित्रुटिलषः।३।१।७०

एभ्यः श्यन्वा स्यात्कर्त्रर्थे सार्वधातुके परे

क्रमः परस्मैपदेषु।७।३।७६॥

क्रमेर्दीर्घः स्यात्परस्मैपदे परे शिति। क्राम्यति। क्रामति। चक्राम। क्राम्यतु। क्रामतु॥

स्नुक्रमोरनात्मनेपदनिमित्ते।७।२।३६॥

अत्रैवेट्। अक्रमीत्॥ ३०॥

अथ रेवत्यन्ताअनुदात्तेतः॥ अय वय मय पय चय तय णय गतौ॥ अयते॥

दयायासश्च।३।१।३७॥

दय अय आस् एभ्यआम् स्याल्लिटि। अयांचक्रे। अयेताम्। अयिषीष्ट॥

विभाषेटः।८।३।७९॥

इणः परोयइट् ततः परेषां षीध्वंलुङ्लिटां धस्य वा मूर्धन्यः स्यात् अयिषीढ्वम्। अयिषीध्वम आयिष्ट।आयिढ्वम्। आयिध्वम्

उपसर्गस्यायतौ८।२।१९॥

अयतिपरस्योपसर्गस्य योरेफस्तस्य लत्वं स्यात्। प्लायते। पलायते। निस्दुसोरुत्वस्यासिद्धत्वान्न लत्वम्। निरयते। दुरयते। निरदुरोस्तु निलयते। दुलयते। प्रत्ययइति त्विणोरूपम्। अथ कथमुदयति विततोर्ध्वरश्मिरज्जाविति माघः। इट किट कटी इत्यत्र प्रश्लिष्टस्य भविष्यति। यद्वा। अनुदात्तेत्वलक्षणमात्मनेपदमनित्यम्। चक्षिङोङित्करणाज्ज्ञापकात्।वादित्वात्, ववये। पेये। मेये। चेये। तेये।प्रणयते। नेये॥ ७॥

दयदानगतिरक्षणहिंसादानेषु । आदानं ग्रहणम् । दयां चक्रे ॥ ८ ॥ रय गतौ ॥ ९ ॥ ऊयी तन्तुसन्ताने । ऊयां चक्रे ॥ १० ॥ पूयी विशरणे दुर्गन्धेच । पूयते । पुपूये ॥ ११ ॥ क्नूयी शब्दे उन्दे च । चुक्नूये ॥ १२ ॥ क्ष्मायीविधूनने । चक्ष्माये ॥ १३ ॥ स्फायी ओप्यायी वृद्धौ । स्फायते। पस्फाये । प्यायते ॥

लिड्यङोश्च।६।१।२९॥

लिटि यङि च प्यायः पीभावः स्यात् । पुनःप्रसङ्गविज्ञानात्पीशब्दस्य द्वित्वम् । एरनेकाचइति यण् । पिप्ये । पिप्याते । पिप्यिरे ॥

दीपजनबुधपूरितायिप्यायिभ्योऽन्यतरस्याम्।३।१।६१॥

एभ्यश्च्लेश्चिण्वा स्याद् एकवचने तशब्दे परे ॥

चिणोलुक्।६।४।१०४॥

चिणः परस्य लुक् स्यात् । अप्यायि । अप्यायिष्ट ॥ १५ ॥ तायृ सन्तानपालनयोः । सन्तानः प्रबन्धः । तायते ।तताये। अतायि।अतायिष्ट ॥ ॥ १६ ॥ शल चलनसंवरणयोः ॥ १७ ॥ वल वल्ल संवरणे संचरणे च ववले । ववल्ले ॥ १९ ॥ मल मल्ल धारणे । मेले ।ममल्ले ॥ २१ ॥ भल भल्ल परि भाषणहिंसादानेषु । बभले । बभल्ले ॥ २३ ॥ कल शब्दसंख्यानयोः । कलते । चकले ॥ २४ ॥ कल्ल अव्यक्ते शब्दे । कल्लते । अशब्द इति स्वामी । अशब्दस्तूष्णींभावइति च ॥ २५ ॥ तेवृ देवृ देवने । तितेवे । दिदेवे ॥ २७ ॥ षेवृ गेवृ ग्लेवृ पेवृ मेवृ म्लेवृ सेवने । परिनिविभ्य इति षत्वम् । परिषेवते । सिषेवे । अयं सोपदेशोपीति न्यासकारादयः । तद्भाष्यविरुद्धम् । गेवते । जिगेवे । जिग्लेवे । पिपेवे । मेवते । म्लेवते ॥ ॥ ३३ ॥ शेवृ खेवृ केवृ इत्यप्येके ॥ ३६ ॥ रेवृ प्लवगतौ । प्लवगतिः प्लुतगतिः । रेवते ॥ ३७ ॥

अथावत्यन्ताः परस्मैपदिनः । मव्य बन्धने । ममव्य ॥ १ ॥ सूर्क्ष्य ईर्क्ष्य ईर्ष्य ईर्ष्यार्थाः ॥ ४ ॥ हय गतौ । अहयीत् । यान्तत्वान्न वृद्धिः ॥ ५ ॥ शुच्य अभिषवे । अवयवानां शिथिलीकरणं सुरायाः सन्धानं वाऽभिषवः स्नानं च । शुशुच्य ॥ ६ ॥ चुच्य इत्येके ॥ ७ ॥ हर्य गति कान्त्योः । जहर्य ॥ ८ ॥ अल भूषणपर्याप्तिवारणेषु । अलति । आल ॥

अतोल्रान्तस्य । ७ । २ । २ ॥

ल्रेति लुप्तषष्ठीकम् । अतः समीपौ यौ ल्रौ तदन्तस्याऽङ्गस्यातोवृद्धिः स्यात्परस्मैपदपरे सिचि । नेटीतिनिषेधस्यातोहलादेरिति विकल्पस्य चापवादः । मा भवानालीत् । अयं स्वरितेदित्येके । तन्मते अलते इत्याद्यपि ॥ ९ ॥ ञिफला विशरणे । तॄफलेत्येत्वम् । फेलतुः । फेलुः । अफालीत् ॥१०॥मील श्मील स्मील क्ष्मील निमेषणे । निमेषणं संकोचः। द्वितीयस्तालव्यादिः । तृतीयोदन्त्यादिः ॥१४॥पील प्रतिष्टम्भे । प्रतिष्टम्भोरोधनम्॥ ॥ १५ ॥ नील वर्णे । निनील ॥ १६ ॥ शील समाधौ । शीलति ॥ १७॥ कील बन्धने ॥१८॥ कूल आवरणे॥१९॥ शूल रुजायां संघोषेच॥२०॥ तूल निष्कर्षे । निष्कर्षोनिष्कोषणम् । तच्चान्तर्गतस्य बहिर्निःसारणम् । तुतूल ॥ २१ ॥ पूल सङ्घाते ॥ २२ ॥ मूल प्रतिष्ठायाम् ॥ २३ ॥ फल निष्पत्तौ । फेलतुः । फेलुः ॥ २४ ॥ चुल्ल भावकरणे । भावकरणमभिप्रायाविष्कारः ॥ २५ ॥ फुल्ल विकसने ॥ २६ ॥ चिल्ल शैथिल्ये भावकरणे च ॥ २७ ॥ तिलगतौ । तेलति ॥ २८ ॥ तिल्लेत्येके ॥ तिल्लति ॥ २९ ॥ वेलृ चेलृ केलृ खेलृ क्ष्वेलृ वेल्ल चलने । पञ्च ऋदितः षष्ठोलोपधः ॥ ३५ ॥ पेलृ फेलृ शेलृ गतौ॥ ३८ ॥ षेलृ इत्येके ॥ ३९॥ स्खल सञ्चलने । चस्खाल । अस्खालीत् ॥ ४० ॥ खल सञ्चये॥ ४१ ॥ गल अदने । गलति । अगालीत् ॥ ४२ ॥ षल गतौ । सलति ॥ ४३ ॥ दल

विशरणे ॥ ४४ ॥ श्वल श्वल्ल आशुगमने। शश्वाल। अश्वालीत्। शश्वल्ल। अश्वल्लीत् ॥ ४६ ॥ खोल खोर्ऋ गतिप्रतिघाते। खोलति। खोरति ॥ ४८ ॥ धोर्ऋ गतिचातुर्ये। धोरति ॥ ४९ ॥ त्सर छद्मगतौ। तत्सार अत्सारीत् ॥ ५० ॥ क्मर हूर्छने। चक्मार ॥ ५१ ॥ अभ्र वभ्र मभ्र चर गत्यर्थाः। चरतिर्भक्षणेपि। अभ्रति। आनभ्र। माभवानभ्रीत्। अङ्गान्त्यरेफस्यातः समीपत्वाभावान्न वृद्धिः ॥ ५५ ॥ ष्ठिवु निरसने। ष्ठिवुक्लम्वितिदीर्घः। ष्ठीवति। अस्य द्वितीयस्थकारष्ठकारोवेति वृत्तिः। तिष्ठेव। तिष्ठिवतुः। तिष्ठिवुः। टिष्ठेव। टिष्ठिवतुः। टिष्ठिवुः। हलि चेति दीर्घः। ष्ठीव्यात् ॥ ५६ ॥ जि जये। अयमजन्तेषु पठितुं युक्तः। जय उत्कर्षप्राप्तिः। अकर्मकोयम्। जयति ॥

सन्लिटोर्जेः। ७। ३। ५७ ॥

जयतेः सन्लिण्निमित्तोयोभ्यासस्ततः परस्य कुत्वं स्यात्। जिगाय। जिग्यतुः। जिग्युः। जिगयिथ। जिगेथ। जिगाय। जिगय। जिग्यिव। जिग्यिम। जेता। जीयात्। अजैषीत् ॥ ५७ ॥ जीव प्राणधारणे। जिजीव ॥ ५८ ॥ पीव मीव तीव णीव स्थौल्ये। पिपीव। मिमीव। तितीव। निनीव ॥ ६२ ॥ क्षीवु क्षेवु निरसने ॥ ६४ ॥ उर्वी तुर्वी थुर्वी दुर्वी धुर्वी हिंसार्थाः। ऊर्वां चकार। उपधायां चेति दीर्घः। तुतूर्व ॥ ६९ ॥ गुर्वी उद्यमने। गूर्वति। जुगूर्व ॥ ७० ॥ मुर्वी बन्धने ॥ ७१ ॥ पुर्व पर्व मर्व पूरणे ॥ ७४ ॥ चर्व अदने ॥ ७५ ॥ भर्व हिंसायम् ॥ ७६ ॥ कर्व खर्व गर्व दर्पे ॥ ७८ ॥ अर्व शर्व षर्व हिंसायाम्। आनर्व। शर्वति। सर्वति ॥ ८१ ॥ इवी व्याप्तौ। इन्वति। इन्वां चकार ॥ ८३ ॥ पिवि मिवि णिवि सेचने। तृतीयोमूर्द्धन्योष्मादिरित्येके। सेवनइति तरङ्गिण्याम्। पिन्वति। पिपिन्व ॥ ८६ ॥ हिवि दिवि धिवि जिवि प्रीणनार्थाः। हिन्वति। दिन्वति ॥

धिन्विकृण्व्योर च।३।१।८०॥

अनयोरकारोन्तादेशः स्यादुप्रत्ययश्च शब्विषये ।अतोलोपः।तस्य स्थानिवद्भावाल्लघूपधगुणोन।उप्रत्ययस्य पित्सु गुणः । धिनोति ।धिनुतः।धिन्वन्ति ॥

लोपश्चास्याऽन्यतरस्यां म्वोः।६।४।१०७॥

असंयोगपूर्वोयः प्रत्ययोकारस्तदन्तस्याङ्गस्य लोपोवा स्यात् म्वोः परयोः। धिन्वः। धिनुवः । धिन्मः। धिनुमः। मिपि तु परत्वाद्गुणः धिनोमि ॥

उतश्च प्रत्ययादसंयोगपूर्वात्।६।४।१०६॥

असंयोगपूर्वोयः प्रत्ययोकारस्तदन्तादङ्गात्परस्य हेर्लुक् स्यात् ।धिनु। नित्यत्वादकारलोपात्पूर्वमाट् । धिनवाव । धिनवाम । जिन्वति । इत्यादि ॥ ९० ॥ रिवि रवि धवि गत्यर्थाः ।रिण्वति। रण्वति। धन्वति ॥९३॥ कृवि हिंसाकरणयोश्च । चकाराद्गतौ । कृणोतीत्यादि धिनोतिवत् । अयं स्वादौ च ॥९४॥ मव बन्धने । मवति । मेवतुः । मेवुः। अमवीत् । अमावीत् ॥ ९५ ॥ अव रक्षणगतिकान्तिप्रीतितृप्त्यवगमप्रवेशश्रवणस्वाम्यर्थयाचनक्रियेच्छादीप्त्यवाप्त्यालिङ्गनहिंसादानभागवृद्धिषु। अवति । आव। माभवानवीत् ॥ ९६ ॥ धावु गतिशुद्ध्योः। स्वरितेत् । धावति धावते ॥ ९७ ॥ दधाव । दधावे ॥

अथोष्मान्ताआत्मनेपदिनः ॥ धुक्ष धिक्ष सन्दीपनक्लेशनजीवनेषु । धुक्षते । दुधुक्षे । धिक्षते । दिधिक्षे ॥ २ ॥ वृक्ष वरणे ।वृक्षते । ववृक्षे॥३॥ शिक्ष विद्योपादाने ।शिक्षते ॥ ४ ॥ भिक्ष भिक्षायामलाभेलाभेच।भिक्षते ॥ ५ ॥क्लेश अव्यक्तायां वाचि । बाधनइति दुर्गः । क्लेशते । चिक्लेशे ॥ ६ ॥ दक्ष वृद्धौ शीघ्रार्थे च । दक्षते । ददक्षे ॥७॥दीक्ष मौण्ड्येज्योपनयननियमव्रतादेशेषु । दीक्षते । दिदीक्षे ॥ ८ ॥ ईक्ष दर्शने । ईक्षां चक्रे ।

॥ ९ ॥ ईष गतिहिंसादर्शनेषु । ईषां चक्रे ॥ १० ॥ भाष व्यक्तायां वाचि । भाषते ॥ ११ ॥ वर्ष स्नेहने । दन्त्योष्ठ्यादिः । ववर्षे ॥ १२ ॥ गेषृ अन्विच्छायाम् । ग्लेषृ इत्येके । अन्विच्छा अन्वेषणम् । जिगेषे । ॥ १३ ॥ पेषृ प्रयत्ने । पेषते ॥ १४ ॥ जेषृ णेषृ एषृ प्रेषृ गतौ । जेषते । नेषते । एषां चक्रे । पिप्रेषे ॥ १८ ॥ रेषृ हेषृ ह्रेषृ अव्यक्ते शब्दे । आद्योवृकशब्दे । ततोद्वौ अश्वशब्दे । रेषते । हेषते । ह्रेषते ॥ २१ ॥ कासृ शब्दकुत्सायाम् । कासां चक्रे ॥ २२ ॥ भासृ दीप्तौ । बभासे ॥ २३ ॥ णासृ रासृ शब्दे । नासते । प्रणासते ॥ २५ ॥ णस कौटिल्ये । नसते ॥ २६ ॥ भ्यस भये । भ्यसते । बभ्यसे ॥ २७ ॥ आङः शसि इच्छायाम् । आशंसते । आशशंसे ॥ २८ ॥ ग्रसु ग्लसु अदने । जग्रसे । जग्लसे ॥ ३० ॥ ईह चेष्टायाम् । ईहां चक्रे ॥ ३१ ॥ बहि महि वृद्धौ । बंहते । बबंहे । मंहते ॥ ३३ ॥ अहि गतौ । अंहते । आनंहे ॥ ३४ ॥ गर्ह गल्ह कुत्सायाम् । जगर्हे । जगल्हे ॥ ३६ ॥ बर्ह बल्ह प्राधान्ये । ओष्ठ्यादी ॥ ३८ ॥ वर्ह वल्ह परिभाषणहिंसाच्छादनेषु । दन्त्योष्ठ्यादी । केचित्तु पूर्वयोर्दन्त्योष्ठ्यादितामनयोरोष्ठ्यादितां चाहुः ॥ ४० ॥ प्लिह गतौ । पिप्लिहे ॥ ४१ ॥ वेल्ह जेल्ह बाल्ह प्रयत्ने । आद्योदन्त्योष्ठ्यादिः । अन्त्यः केवलोष्ठ्यादिः । उभावप्योष्ठ्यादी इत्येके । दन्त्योष्ठ्यादी इत्यपरे । जेहृ तिर्गत्यर्थोपि । ववाहे ॥ ४४ ॥ द्राल्ह निद्राक्षये । निक्षेपे इत्येके ॥ ४५ ॥ काशृ दीप्तौ । चकाशे ॥ ४६ ॥ ऊह वितर्के । ऊहां चक्रे ॥ ४७ ॥ गाहू विलोडने । गाहते । जगाहे । जगाहिषे । जघाक्षे । जगाहिढ्वे । जगाहिध्वे । जघाढ्वे ॥

ढो ढे लोपः । ८ । ३ । १३ ॥

ढस्य लोपः स्याड्ढे परे । गाहिता । गाढा । गाहिष्यते । घाक्ष्यते । गाहिषीष्ट । घाक्षीष्ट । अगाहिष्ट । अगाढ । अघाक्षाताम् । अघाक्षत । अ

गाढाः । अघाढ्वम् । अघाक्षि ॥ ४८ ॥ गृहू गर्हणे । गर्हते। जगृहे ॥ ऋदुपधेभ्योलिटः कित्वं गुणात्पूर्वविप्रतिषेधेन ॥ * ॥ जगृहिषे । जघृक्षे । जघृढ्वे । गर्हिता । गर्ढा । गर्हिष्यते । घर्क्ष्यते । गर्हिषीष्ट । घृक्षीष्ट । लुङि । अगर्हिष्ट । इडभावे ॥

शल इगुपधादनिटः क्सः । ३ । १ । ४५ ॥

इगुपधोयः शलन्तस्तस्मादनिटश्च्लेः क्सादेशः स्यात् । अघृक्षत ॥

क्सस्याचि । ७ । ३ । ७२ ॥

अजादौ तङि क्सस्य लोपः स्यात्। अलोन्त्यस्य । अघृक्षाताम् । अघृक्षन्त ॥ ४९ ॥ ग्लह च । ग्लहते ॥ ५० ॥ घुषि कान्तिकरणे । घुङ्षते । जुघुङ्षे । के चिद्घषेत्यदुपधं पठन्ति ॥ ५१ ॥ * ॥

अथार्हत्यन्ताः परस्मैपदिनः । घुषिर् अविशब्दने । विशब्दनं प्रतिज्ञानं ततोन्यस्मिन्नर्थे इत्येके । शब्दे इत्यन्ये पेठुः।घोषति। जुघोष। घोषिता। इरित्वादङ् वा । अघुषत्।अघोषीत् ॥ १ ॥ अक्षू व्याप्तौ ॥

अक्षोऽन्यतरस्याम् । ३ । १ । ७५ ॥

अक्षो वा श्नुप्रत्ययः स्यात्कर्त्रर्थे सार्वधातुके परे। पक्षे शप् ।अक्ष्णोति। अक्ष्णुतः । अक्ष्णुवन्ति । अक्षति । अक्षतः । अक्षन्ति । आनक्ष । आनक्षिथ । आनष्ठ । अक्षिता । अष्टा । अक्षिष्यति । स्कोरिति कलोपः । षढोः कः सि । अक्ष्यति । अक्ष्णोतु । अक्ष्णुहि । अक्ष्णवानि । आक्ष्णोत् । आक्ष्णवम् । अक्ष्णुयात् । अक्ष्यात् । ऊदित्वाद्वेट् । नेटि । मा भवानक्षीत्। अक्षिष्टाम् । अक्षिषुः । इडभावेतु मा भवानाक्षीत् । आष्टाम्। आक्षुः ॥ ॥ २ ॥ तक्षू त्वक्षू तनूकरणे ॥

तनूकरणे तक्षः । ३ । १ । ७६ ॥

श्नुः स्याद्वा शब्विषये ॥ तक्ष्णोति । तक्षति काष्ठम् । ततक्षिथ । ततष्ठ। अतक्षीत् । अतक्षिष्टाम् । अताक्षीत् । अताष्टाम्।तनूकरणे किम् । वाग्भिः

संतक्षति । भर्त्सयतीत्यर्थः ॥ ४ ॥ उक्ष सेचने उक्षां चकार ॥ ५ ॥ रक्ष पालने ॥ ६ ॥ णिक्ष चुंबने प्रणिक्षति ॥ ७॥ तृक्ष स्तृक्ष णक्ष गतौ । तृक्षति । स्तृक्षति । नक्षति ॥ १० वक्ष रोषे । सङ्घाते इत्येके ॥ ११ ॥ मृक्ष सङ्घाते । म्रक्ष इत्येके ॥ १२ ॥ तक्ष त्वचने । त्वचनं संवरणं त्वचो ग्रहणं च । पक्ष परिग्रहइत्येके ॥ १२ ॥ सूर्क्ष आदरे । सुषूर्क्ष । अनादर इति तु क्वचित्कोपपाठः । अवज्ञावहेलनमसूर्क्षणमित्यमरः ॥१२ ॥ काक्षि वाक्षि माक्षि काङ्क्षायाम् ॥ १८ ॥ द्राक्षि ध्राक्षि ध्वाक्षि घोरवासिते च ॥ २१ ॥ चूष पाने । चुचूष ॥ २२ ॥ तूष तुष्टौ ॥ २७ ॥ पूष वृद्धौ २४ ॥ मूष स्तेये ॥ २५ ॥ लूष रूष भूषायाम् ॥ २७॥ शूष प्रसवे । प्रसवोभ्यनुज्ञानम् । तालव्योष्मादिः ॥ २८ ॥ यूष हिंसायाम् ॥ जूष च ॥ ३० ॥ भूष अलङ्कारे । भूषति ॥ ३१ ॥ ऊष रुजायाम् । ऊषांचकार ॥ ३२ ॥ ईष उञ्छे ॥ ३३ ॥ कष खष शिष जष झष शष वष मष रुष रिष हिंसार्थाः । तृतीयषष्ठौ तालव्योष्मादी । सप्तमो दन्त्योष्ठ्यादिः । चकाष । चखाष । शिशेष । शिशेषिथ । शेष्टा । क्सः । अशिक्षत् । अशेक्ष्यत् । जेषतुः । जझषतुः । शेषतुः ।ववषतुः । मेषतुः ॥

तीषसहलुभरुषरिषः ।७।२।४८ ॥

इच्छत्यादेः परस्य तादेरार्धधातुकस्येड्वा स्यात् । रोषिता । रोष्टा । रोषिष्यति । रेषिता । रेष्टा । रेषिष्यति ॥४३ ॥ भष भर्त्सने । इह भर्त्सनं श्वरवः । भषति । बभाष ॥ ४४ ॥ उष दाहे । ओषति॥

उषविदजागृभ्योऽन्यतरस्याम् ।३ ।१ ।३८॥

एभ्योलिट्याम्वा स्यात् । ओषां चकार । उवोष । ऊषतुः । उवोषिथ ॥ ४५ ॥ जिषु विषु मिषु सेचने । जिजेष । क्रादिनियमादिट् । विवेषिथ । विवेषिव । वेष्टा । वेक्ष्यति । अविक्षत् ॥ ४८ ॥ पुष पुष्टौ । पोषति । पोषिता । पोषिष्यति । अपोषीत् । अनिट्सु पुष्येति श्यना निर्देशा

दयं सेट् अतोन क्सः। अङ्विधौ दैवादिकस्य ग्रहणान्नाङ् ॥ ४९ ॥ श्रिषु श्लिषु प्रुषु प्लुषु दाहे। श्रेषति। शिश्रेष। श्रेषिता। श्लेषति। शिश्लेष। श्लेषिता। अयमपि सेट्। अनिट्सु दैवादिकस्यैव ग्रहणमिति कैयटादयः। यत्त्वनिट्कारिकान्यासे द्वयोर्ग्रहणमित्युक्तम्। तत्स्वोक्तिविरोधाद्ग्रन्थान्तरविरोधाच्चोपेक्ष्यम्। पुप्रोष। पुप्लोष ॥ ५३ ॥ पृषु वृषु मृषु सेचने। मृषु सहने च। इतरौ हिंसासंक्लेशनयोश्च। पर्षति। पपर्ष। पृष्यात् ॥ ५६ ॥ घृषु संघर्षे ॥ ५७ ॥ हृषु अलीके ॥ ५८ ॥ तुस ह्रस ह्लस रस शब्दे। तुतोस। जह्रास। जह्लास। ररास ॥६२॥ लस श्लेषण क्रीडनयोः ॥ ६६॥ घस्लृ अदने। अयं न सार्वत्रिकः। लिट्यन्यतरस्यामित्यदेर्घस्लादेशविधानात्। ततश्च यत्र लिङ्गं वचनं वास्ति तत्रैवास्य प्रयोगः। अत्रैव पाठः शपि परस्मैपदे लिङ्गम्। लृदित्करणमङि। अनिट्कारिकासु पाठोवलाद्यार्धातुके। क्मरचितु विशिष्योपादानम्। घसति। घस्ता ॥

सः स्याऽऽर्धधातुके। ७।४।४९॥

सस्य तः स्यात्सादावार्धधातुके। घत्स्यति। घसतु। अघसत्। घसेत्। लिङाद्यभावादाशिष्यस्याप्रयोगः॥

पुषादिद्युताद्य्लृदितः परस्मैपदेषु। ३।१।५५॥

श्यन्विकरणपुषादेर्द्युतादेर्लृदितश्च परस्य च्लेरङ् स्यात्परस्मैपदेषु। अघसत् ॥ ३४ ॥ जर्ज चर्च झर्झ परिभाषणहिंसातर्जनेषु ॥ ६७ ॥ पिस्ट पेस्ट गतौ। पिपिसतुः। पिपेसतुः ॥ ६९ ॥ हसे हसने। एदित्वान्न वृद्धिः अहसीत् ॥ ७० ॥ णिश समाधौ। तालव्योष्मान्तः। प्रणेशति ॥ ७१ ॥ मिश मश शब्दे रोषकृते च। तालव्योष्मान्तौ ॥ ७३ ॥ शव गतौ ॥ दन्त्योष्ठ्यान्तस्तालव्योष्मादिः। शवति। अशवीत्। अशावीत् ॥७४॥ शश प्लुतगतौ। तालव्योष्माद्यन्तः। शशाश। शेशतुः। शेशुः। शेशिथ॥

॥ ७५ ॥ शसु हिंसायाम्। दन्त्योष्मान्तः। न शसददेत्येत्वं न। शशसतुः। शशसुः। शशसिथ ॥ ७६ ॥ शंसु स्तुतौ। अयं दुर्गतावपीति दुर्गः। नृशंसोघातुकः क्रूरइत्यमरः। शशंस। आशिषि नलोपः। शस्यात् ॥७७॥ चह परिकल्कने। कल्कनं शाठ्यम्। अचहीत् ॥७८॥ मह पूजायाम्। अमहीत् ॥ ७९ ॥ रह त्यागे ॥ ८० ॥ रहि गतौ। रंहति। रंह्यात्। ॥ ८१ ॥ दृह दृहि बृह बृहि वृद्धौ। दर्हति। ददर्ह। ददृहतुः। दृंहति। बर्हति। बृंहति। बृहि शब्दे च। बृंहितं करिगर्जितम् ॥ ८५ ॥ बृहिर् इत्येके। अबृहत्। अबर्हीत् ॥ ८६ ॥ तुहिर् दुहिर् उहिर् अर्दने। तोहति। तुतोह। अतुहत्। अतोहीत्। दोहति। अदुहत्। अदोहीत्। अनिट्कारिकास्वस्य दुहेर्ग्रहणं नेच्छन्ति। ओहति। उवोह। ऊहतुः। ओहिता। मा भवानूहत्। औहीत् ॥ ९० ॥ अर्ह पूजायाम्। आनर्ह ॥ ९० ॥ * ॥

अथ कृपूपर्यन्ताअनुदात्तेतः॥ द्युत दीप्तौ। द्योतते ॥

द्युतिस्वाप्योः संप्रसारणम्। ७। ४। ६७॥

अनयोरभ्यासस्य संप्रसारणं स्यात्। दिद्युते। दिद्युताते। द्योतिता ॥

द्युद्भ्योलुङि। १। ३। ९१॥

द्युतादिभ्योलुङः परस्मैपदं वा स्यात्। पुषादिसूत्रेण परस्मैपदेऽङ्। अद्युतत्। अद्योतिष्ट ॥ १ ॥ श्विता वर्णे। श्वेतते। शिश्विते। अश्वितत्। अश्वेतिष्ट॥ २ ॥ ञिमिदा स्नेहने। मेदते ॥

मिदेर्गुणः। ७। ३। ८२॥

मिदेरिकोगुणः स्यादित्संज्ञकशकारादौ। एशआदिशित्वाभावान्नानेन गुणः। मिमिदे। अमिदत्। अमेदिष्ट ॥ ३ ॥ ञिष्विदा स्नेहनमोचनयोः। मोहनयोरित्येके। स्वेदते। सिष्विदे। अस्विदत्। अस्वेदिष्ट ॥ ४ ॥ ञिक्ष्विदा चेत्येके। अक्ष्विदत्। अक्ष्वेदिष्ट ॥ ५ ॥ रुच दीप्तावभिप्रीतौ च।

रोचते सूर्यः । हरये रोचते भक्तिः । अरुचत् । अरोचिष्ट ॥ ६ ॥ घुट परिवर्तने । घोटते । जुघुटे । अघुटत् । अघोटिष्ट ॥ ७ ॥ रुट लुट लुठ प्रतिघाते । अरुटत् ।अरोटिष्ट ॥१०॥ शुभ दीप्तौ ॥११॥ क्षुभ सञ्चलने॥१२॥ णभ तुभ हिंसायाम् । आद्योऽभावेऽपि । नभन्तामन्यके समे । मा भूवन्नन्यके सर्वे इति निरुक्तम् । अनभत् । अनभिष्ट । अतुभत् । अतोभिष्ट । इमौ दिवादी क्र्यादी च॥१४॥स्रंसु ध्वंसु भ्रंसु अवस्रंसने । ध्वंसु गतौ च। अङि नलोपः। अस्रसत् ।अस्रंसिष्ट ।नास्रसत्करिणां ग्रैवमिति रघुकाव्ये। भ्रंशु इत्यपि केचित्पेठुः । अत्र तृतीयएवतालव्यान्तइत्यन्ये । भ्रशु भ्रंशु अधःपतनइति दिवादौ ॥ १९ ॥ स्रम्भु विश्वासे। अस्रभत् । अस्रम्भिष्ट । दन्त्यादिरयम् । तालव्यादिस्तु प्रमादे गतः ॥ २० ॥ वृतु वर्तने । वर्तते । ववृते ॥

वृद्भ्यः स्यसनोः।१।३।९२॥

वृतादिभ्यः परस्मैपदं वा स्यात्स्ये सनि च ॥

न वृद्भ्यश्चतुर्भ्यः।७।२।५९॥

एभ्यः सकारादेरार्धधातुकस्येण्न स्यात्तङानयोरभावे । वर्त्स्यति । वर्तिष्यते । अवृतत् । अवर्तिष्ट । अवर्त्स्यत् । अवर्तिष्यत्॥२१॥ वृधु वृद्धौ। शृधु शब्दकुत्सायाम् । इमौ वृतिवत् ॥ २२ ॥ स्यन्दू प्रस्रवणे । स्यन्दते। सस्यन्दे । सस्यन्दिषे । सस्यन्त्से । सस्यन्दिध्वे । सस्यन्ध्वे । स्यन्दिता । स्यन्ता । वृद्भ्यः स्यसनोरिति परस्मैपदे कृते ऊदिल्लक्षणमन्तरङ्गमपि विकल्पं बाधित्वा चतुर्ग्रहणसामर्थ्यान्नवृद्भ्यइति निषेधः । स्यन्त्स्यति ।स्यन्दिष्यते। स्यन्त्स्यते । स्यन्दिषीष्ट । स्यन्त्सीष्ट । द्युद्भ्योलुङीति परस्मैपदपक्षे अङ्। नलोपः । अस्यदत् । अस्यन्दिष्ट। अस्यन्त। अस्यन्त्साताम् । अस्यन्त्सत । अस्यन्त्स्यत् । अस्यन्दिष्यत । अस्यन्त्स्यत॥

अनुविपर्यभिनिभ्यःस्यन्दतेरप्राणिषु।८।३।७२॥

एभ्यः परस्याप्राणिकर्तृकस्य स्यन्दतेः सस्य षो वा स्यात् । अनुष्यन्दते अनुस्यन्दते वा जलम् । अप्राणिषु किम् । अनुस्यन्दते हस्ती । अप्राणिष्विति पर्युदासान्मत्स्योदके अनुष्यन्दते इत्यत्रापि पक्षे षत्वं भवत्येव प्राणिषु नेत्युक्तौ तु न स्यात् ॥ २४ ॥ कृपू सामर्थ्ये ॥

कृपोरोलः।८।२।१८॥

कृप उः इति च्छेदः । कृपेति लुप्तषष्ठीकम् । तच्चावर्तते । कृपोयोरेफस्तस्य लः स्यात् । कृपेर्ऋकारस्यावयवोयोरः रेफसदृशस्तस्य च लकारसदृशः स्यात् । कल्पते । चक्लृपे । चक्लृपिषे । चक्लृप्से इत्यादि स्यन्दिवत् ॥

लुटिचक्लृपः।१।३।९३॥

लुटि स्यसनोश्च क्लृपेः परस्मैपदं वा स्यात् ॥

तासिचक्लृपः।७।२।६७॥

क्लृपेः परस्य तासेः सकारादेरार्धधातुकस्य चेण्न स्यात्तङानयोरभावे। कल्प्तासि । कल्प्तास्थ । कल्पितासे । कल्प्तासे। कल्प्स्यति । कल्पिष्यते । कल्प्स्यते । कल्पिषीष्ट । क्लृप्सीष्ट । अक्लृपत् । अकल्पिष्ट । अक्लृप्त । अकल्प्स्यत् । अकल्पिष्यत । अकल्प्स्यत ॥ वृत् । वृतः सम्पूर्णोद्युतादिर्वृतादिश्चेत्यर्थः ॥ २५ ॥

अथ त्वरत्यन्तास्त्रयोदशानुदात्ततः षितश्च । घट चेष्टायाम् । घटते । जघटे । घटादयोमितइति वक्ष्यमाणेन मित्संज्ञा । तत्फलं तु णौ मितां ह्रस्वइति चिण्णमुलोर्दीर्घोन्यतरस्यामिति च वक्ष्यते । घटयति । विघटयति । कथं तर्हि कमलवनोद्घाटनं कुर्वते ये, प्रविघाटयिता समुत्पतन् हरिदश्वः कमलाकरानिवेत्यादि । शृणु । घट सङ्घातइति चौरादिकस्येदम्। न च तस्यैवार्थविशेषे मित्वार्थमनुवादोयमिति वाच्यम् । नान्ये मितोऽहेताविति निषेधात् ।अहेतौ स्वार्थे णिचि ज्ञपादिपञ्चकव्यतिरिक्ताश्चुरादयो मितोनेत्यर्थः ॥ १ ॥ व्यथ भयसञ्चलनयोः । व्यथते ॥

व्यथो लिटि। ७।४।६८॥

व्यथोऽभ्यासस्य सम्प्रसारणं स्याल्लिटि । हलादिःशेषापवादः । थस्य हलादिःशेषेण निवृत्तिः । विव्यथे ॥ २ ॥ प्रथ प्रख्याने । पप्रथे ॥ ३ ॥ प्रस विस्तारे । पप्रसे ॥ ४॥ म्रद मर्दने ॥ ५ ॥ स्खद स्खदने । स्खदनं विद्रावणम् ॥६॥ क्षजि गतिदानयोः । मित्वसामर्थ्यादनुपधात्वेपि चिण्णमुलोरितिदीर्घविकल्पः । अक्षञ्जि । अक्षाञ्जि । क्षञ्जंक्षञ्जम् । क्षाञ्जंक्षाञ्जम्॥७॥ दक्ष गतिहिंसनयोः। योयं वृद्धिशैघ्ययोरनुदात्तेत्सु पठितस्तस्येहार्थविशेषे मित्त्वार्थोनुवादः ॥ ८ ॥ क्रप कृपायां गतौ ॥ ९ ॥ कदि क्रदि क्लदि वैक्लव्ये । वैकल्यइत्येके । त्रयोप्यनिदितइति नन्दी । इदितइति स्वामी । कदि क्रदी इदितौ, क्रद क्लदेति चानिदिताविति मैत्रेयः। कदिक्रदिक्लदीनामाह्वानरोदनयोःपरस्मैपदिषूक्तानां पुनरिहपाठो मित्त्वार्थआत्मनेपदार्थश्च ॥ १२ ॥ ञित्वरा संभ्रमे ॥ १३ ॥ घटादयः षितः । षित्त्वादङ् कृत्सु वक्ष्यते ॥ * ॥

अथ फणान्ताः परस्मैपदिनः ॥ ज्वर रोगे । ज्वरति । जज्वार ॥ १ ॥ गड सेचने । गडति । जगाड ॥ २ ॥ हेड वेष्टने । हेड़ अनादरइत्यात्मनेपदिषु गतः सएवोत्सृष्टानुबन्धोनूद्यते अर्थविशेषे मित्त्वार्थम् । परस्मैपदिभ्योज्वरादिभ्यः प्रागेवानुवादे कर्तव्ये तन्मध्येनुवादसामर्थ्यात्परस्मैपदम् हेडति । जिहेड । हिडयति । अहिडि । अहीडि । अनादरे तु हेडयति ॥३ वट भट परिभाषणे । वट वेष्टने भट भृताविति पठितयोः परिभाषणे मित्त्वार्थोनुवादः ॥५॥ नट नृत्तौ । इत्थमेव पूर्वमपि पठितं तत्रायं विवेकः। पूर्वं पठितस्य नाट्यमर्थः। यत्कारिषु नटव्यपदेशः। वाक्यार्थाभिनयोनाट्यम् । घटादौ तु नृत्तं नृत्यं चार्थः। यत्कारिषु नर्तकव्यपदेशः । पदार्थाभिनयोनृत्यम् । गात्रविक्षेपमात्रं नृत्तम् । केचित्तु घटादौ नट नताविति पठन्ति । गताविल्यन्ये । णोपदेशपर्युदासवाक्ये भाष्यकृता नाटीतिदीर्घ

पाठाद् घटादिर्णोपदेशएव ॥ ६ ॥ स्टक प्रतिघाते । स्तकति ॥ ७ ॥ चक तृप्तौ । तृप्तिप्रतिघातयोः पूर्वं पठितस्य तृप्तिमात्रे मित्वार्थोनुवादः। आत्मनेपदिषु पठितस्य परस्मैपदिष्वनुवादात्परस्मैपदम् ॥ ८ ॥ कखे हसने । एदित्वान्न वृद्धिः। अकखीत् ॥ ९ ॥ रगे शङ्कायाम् ॥ १० ॥ लगे सङ्गे ॥ ११ ॥ ह्रगे ह्लगे षगे स्टगे संवरणे ॥ १५ ॥ कगे नोच्यते। अस्यायमर्थ इति विशिष्य नोच्यते क्रियासामान्यार्थत्वात्। अनेकार्थत्वादित्यन्ये ॥ १६ ॥ अक अग कुटिलायां गतौ ॥ १९ ॥ कण रण गतौ । चकाण। रराण ॥ २० ॥ चण शण श्रण दानेच। शणगतावित्यन्ये ॥ २३ ॥ श्रथ श्लथ क्रथ क्लथ हिंसार्थाः। जासिनिप्रहणेतिसूत्रे क्राथेति मित्वेपि वृद्धिर्निपात्यते । क्राथयति। मित्वं तु निपातनात्परत्वाच्चिण्णमुलोरिति दीर्घे चरितार्थम्। अक्रथि । आक्राथि । क्रथंक्रथम् । क्राथंक्राथम् ॥ २७ ॥ वन च । हिंसायामिति शेषः ॥ २८ ॥ वनु च नोच्यते। वनु इत्यपूर्वएवायं धातुर्न तु तानादिकस्यानुवादः। उदित्करणसामर्थ्यात्। तेन क्रियासामान्ये वनतीत्यादि। प्रवनयति अनुपसृष्टस्य तु मित्वविकल्पो वक्ष्यते ॥ २९ ॥ ज्वल दीप्तौ । णप्रत्ययार्थं पठिष्यमाणएवायं मित्वार्थमनूद्यते। प्रज्वलयति ॥ ३० ॥ ह्वल ह्मल चलने । प्रह्वलयति। प्रह्मलयति ॥ ३२ ॥ स्मृ आध्याने । चिन्तायां पठिष्यमाणस्य आध्याने मित्वार्थोनुवादः। आध्यानमुत्कण्ठापूर्वकं स्मरणम् ॥ ३३ ॥ दॄ भये, दॄ विदारणे इतिक्र्यादेरयं मित्त्वार्थोनुवादः। दृणन्तं प्रेरयति दरयति। भयादन्यत्र दारयति। धात्वन्तरमेवेदमिति मते तु दरतीत्यादि। केचिद्घटादौ अःस्मृदृत्वरेतिसूत्रे च दृ इति दीर्घस्थाने ह्रस्वं पठन्ति तन्नेति माधवः ॥ ३४ ॥ नॄ नये। क्र्यादिषु पठिष्यमाणस्यानुवादः। नयादन्यत्र नारयति ॥ ३५॥ श्रा पाके श्रै इति कृतात्वस्य श्रा इत्यदादिकस्य च सामान्येनानुकरणम्, लुग्विकरणालुग्विकरणयोरलुग्विकरणस्य, लक्षणप्रतिपदोक्तयोः प्रतिपदोक्तस्यैवग्रहणमिति परिभाषाभ्याम्। श्रपयति विक्लेदयतीत्यर्थः।

पाकादन्यत्र श्रापयति । स्वेदयतीत्यर्थः ॥ ३३ ॥ मारणतोषणनिशामनेषु ज्ञा । निशामनंचाक्षुषज्ञानमिति माधवः । ज्ञापनमात्रमित्यन्ये । निशाने ष्विति पाठान्तरम् । निशानं तीक्ष्णीकरणम् । एष्वेवार्थेषु जानातिर्मित् । ज्ञप मिच्चेति चुरादौ ज्ञापनं मारणादिकं च तस्यार्थः । कथं विज्ञापना भर्तृषु सिद्धिमेतीति तज्ज्ञापयत्याचार्यइति च । शृणु । माधवमतेऽचाक्षुषज्ञाने मित्वाभावात् । ज्ञापनमात्रे मित्वमिति मते तु ज्ञा नियोगइति चौरादिकस्य । धातूनामनेकार्थत्वात् । निशानेष्विति पठतां हरदत्तादीनां मते तु न काप्यनुपपत्तिः ॥ ३७ ॥ कम्पनेचलिः । चल कम्पने इति ज्वलादिः । चलयति शाखाम् । कम्पनादन्यत्र तु शीलं चालयति अन्यथा करोतीत्यर्थः । हरतीत्यर्थइति स्वामी । सूत्रं चालयति । क्षिपतीत्यर्थः ॥ ३८ ॥ छदिरूर्जने । छद अपवारण इति चौरादिकस्य स्वार्थे णिजभावे मित्वार्थोयमनुवादः । अनेकार्थत्वादूर्जेरर्थे वृत्तिः । छदन्तं प्रयुङ्क्ते छदयति । बलवन्तं प्राणवन्तं वा करोतीत्यर्थः । अन्यत्र छादयति । अपवारयन्तं प्रयुङ्क्ते इत्यर्थः । स्वार्थेणिचि तु छादयति । बलीभवति । प्राणीभवति । अपवारयति वेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ जिह्वोन्मथने लडिः । लड विलासइति पठितस्य मित्त्वार्थोनुवादः । उन्मथनं ज्ञापनम् । जिह्वाशब्देन षष्ठीतत्पुरुषः । लडयति जिह्वाम् । तृतीयातत्पुरुषोवा । लडयति जिह्वया । अन्ये तु जिह्वाशब्देन तद्व्यापारोलक्ष्यते । समाहारद्वन्द्वोयम् । लडयति शत्रुम् । लडयति दधि । अन्यत्र लाडयति पुत्रम् ॥ ४० ॥ मदी हर्षग्लेपनयोः । ग्लेपनं दैन्यम् । दैवादिकस्य मित्त्वार्थोयमनुवादः । मदयति । हर्षयति । ग्लेपयति वेत्यर्थः । अन्यत्र मादयति । चित्तविकारमुत्पादयतीत्यर्थः ॥ ४१ ॥ ध्वन शब्दे । भाष्ये मित्त्वार्थमनूद्यते । ध्वनयति घण्टाम् । अन्यत्र ध्वानयति । अस्पष्टाक्षरमुच्चारयतीत्यर्थः ॥ ४२ ॥ अत्र भोजः । दलि, बलि, स्खलि, रणि, ध्वनि, त्रपि, क्षपयश्चेति पपाठ । तत्र ध्वनिरणी उदाहृतौ । दलविशरणे ।

वल सम्वरणे । स्खल सञ्चलने । त्रपूष् लज्जायामितिगताः । तेषां णौ दलयति । वलयति । स्खलयति । त्रपयति । क्षै क्षये इति वक्ष्यमाणस्य कृतात्वस्य पुका निर्देशः । क्षपयति ॥ ४९ ॥ स्वन अवतंसने । शब्दे इति पठिष्यमाणस्यानुवादः । स्वनयति । अन्यत्र स्वानयति ॥ ५० ॥ घटाद योमितः ॥ मित्संज्ञाइत्यर्थः ॥ जनी, जॄष् , क्नसु, रञ्जोऽमन्ताश्च ॥ मित इत्यनुवर्तते । जॄषिति षित्वनिर्देशाज्जीर्यतेर्ग्रहणम् । जॄणातेस्तु जारयति । केचित्तु जनी जॄ ष्णसु इति पठित्वा ष्णसु निरसने इति दैवादिकमुदाह रन्ति ॥ ५४ ॥ ज्वल, ह्वल, ह्मल, नमामनुपसर्गाद्वा ॥ एषां मित्वं वा । प्राप्तविभाषेयम् । ज्वलयति । ज्वालयति । उपसृष्टे तु नित्यं मित्त्वम् प्रज्वलयति । कथं तर्हि प्रज्वालयति, उन्नामयतीति । घञन्तात्तत्करो तीति णौ । कथं संक्रामयतीति । मितां ह्रस्वइति सूत्रे वा चित्तविराग इत्यतोवेत्यनुवर्त्त्य व्यवस्थितविभाषाश्रयणादिति वृत्तिकृत् । एतेन रजो विश्रामयन् राज्ञाम्, धुर्यान्विश्रामयेति सइत्यादि व्याख्यातम् ॥ ५८ ॥ ग्ला, स्ना, वनु, वमां च ॥ अनुपसर्गादेषां मित्वं वा स्यात् । आद्ययोर प्राप्ते इतरयोः प्राप्ते विभाषा ॥ ६२ ॥ न कम्यमिचमाम् ॥ अमन्त त्वात्प्राप्तं मित्वमेषां न स्यात् । कामयते । आमयति । चामयति ॥ ६५॥ शमोदर्शने ॥ शाम्यतिर्दर्शने मिन्न स्यात् । निशामयति रूपम् । अन्यत्र तु प्रणयिनोनिशमय्य वधूः कथाः । कथं तर्हि निशामय तदुत्पत्ति विस्त राद्गदतोममेति । शम आलोचनइति चौरादिकस्य । धातूनामनेकार्थत्वा च्छ्रवणे वृत्तिः । शाम्यतिवत् ॥ ६६ ॥ यमोऽपरिवेषणे ॥ यच्छतिर्भोजन तोन्यत्र मिन्न स्यात् । आयामयति । द्राघयति । व्यापारयति वेत्यर्थः । परिवेषणे तु । यमयति ब्राह्मणान् भोजयतीत्यर्थः । पर्यवसितं नियमय

न्नित्यादि तु नियमवच्छब्दात्तत्करोतीति णौ बोध्यम् ॥ ६७ ॥ स्खदि रवप रिभ्यां च ॥ मिन्नेत्येव । अवस्खादयति । परिस्खादयति । अयावपरिभ्य इति न्यासकारः । स्वामी तु न कमीति नञमुत्तरत्रिसूत्र्यामननुवर्त्य शम अदर्शने इति चिच्छेद । यमस्त्वपरिवेषणे मित्त्वमाह । तन्मते पर्यवसितं नियमयन्नित्यादि सम्यगेव ।उपसृष्टस्य स्खदेश्चेदवादिपूर्वस्येति नियमात्प्र स्खादयतीत्याह ।तस्मात् सूत्रद्वये उदाहरणप्रत्युदाहरणयोर्व्यत्यासः फलि तः। इदं च मतं वृत्तिन्यासादिविरोधादुपेक्ष्यम्॥६९॥फण गतौ ॥ नेति नि वृत्तमसम्भवात् । निषेधात्पूर्वमसौ न पठितः । फणादिकार्यानुरोधात् ॥

फणां च सप्तानाम् ।६।४।१२५॥

एषां वा एत्वाभ्यासलोपौ स्तः किति लिटि सेटि थलि च । फेणतुः। फेणुः । फेणिथ । पफणतुः । पफणुः । फणयति ॥ वृत् ॥ घटादिः समाप्तः॥ फणेः प्रागेव वृदित्येके ।तन्मते फाणयतीत्येव ॥ ७० ॥ राजृ दीप्तौ । स्व रितेत् । राजति । राजते । रेजतुः । रराजतुः । रेजे । रराजे । अतइत्यनुवृ त्तावपि विधानसामर्थ्यादातएत्वम् ॥ ७१ ॥ टुभ्राजृ टुभ्राश्टृ टुभ्लाश्टृ दीप्तौ । अनुदात्तेतः । भ्राजतेरिह पाठः फणादिकार्यार्थः ।पूर्वं पाठस्तु व्र श्चादिषत्वाभावार्थः । तत्र हि राजिसाहचर्यात् । फणादेरेव ग्रहणम् । भ्रे जे । बभ्राजे । वा भ्राशेति श्यन्वा । भ्राश्यते । भ्राशते । भ्रेशे । बभ्राशे । भ्लाश्यते । भ्लेशे । बभ्लाशे । द्वावपीमौ तालव्यान्तौ ॥ ७४ ॥ स्यमु स्व न ध्वन शब्दे । स्यमादयः क्षरत्यन्ताः परस्मैपदिनः । स्येमतुः । सस्यमतुः । अस्यमीत् । स्वेनतुः । सस्वनतुः। सस्वनुः। अस्वानीत्। अस्वनीत् । विष्वण ति । अवष्वणति ।सशब्दं भुङ्क्ते इत्यर्थः। वेश्च स्वन इति षत्वम् । फणाद योगताः ॥ * ॥ दध्वनतुः ॥ ३ ॥ षम ष्टम अवैकल्ये । ससाम । तस्ताम ॥५॥ ज्वल दीप्तौ । अतोल्रांतस्य ।अज्वालीत् ॥ ६ ॥ चल कम्पने॥७॥ जल घातने । घातनं तैक्ष्ण्यम् ॥ ८ ॥ टल ट्वल वैक्लव्ये ॥ १० ॥

स्थल स्थाने ॥ ११ ॥ हल विलेखने ॥ १२ ॥ णलगन्धे । बन्धनइत्येके ॥ १३ ॥ पल गतौ । पलति ॥ १४ बल प्राणने धान्यावरोधने च । बलति । बेलतुः । बेलुः ॥ १५ ॥ पुल महत्वे ॥ पोलति ॥ १६ ॥ कुल संस्याने बन्धुषु च । संस्यानं सङ्घातः । बन्धुशब्देन तद्व्यापारोगृह्यते । कोलति । चुकोल ॥ १७ ॥ शल हुल पत्लृ गतौ । शशाल । जुहोल । पपात । पेततुः । पतिता ॥

पतःपुम् । ७ । ४ । १९ ॥

अङि परे । अपप्तत् । नेर्गदेति णत्वम् । प्रण्यपप्तत् ॥ २० ॥ क्नथे निष्पाके । क्नथति । चक्नाथ । अक्नथीत् ॥ २१ ॥ पथे गतौ । अपथीत् ॥ ॥ २२ ॥ मथे विलोडने । मेथतुः । अमथीत् ॥ २३ ॥ टुवम उद्गिरणे । इहैव निपातनादृतइत्त्वमिति सुधाकरः । ववाम । ववमतुः । वादित्वादेत्वाभ्यासलोपौ न ।भागवृत्तौ तु वेमतुरित्याद्यप्युदाहृतं तद्भाष्यादौ न दृष्टम्॥२४॥भ्रमुचलने । वाभ्राशेति श्यन्वा । भ्रम्यति । भ्रमति । भ्राम्यतीति तु दिवादेर्वक्ष्यते ॥

वाजृभ्रमुत्रसाम्।६।४।१२४॥

एषामेत्वाभ्यासलोपौ वा स्तः किति लिटि सेटि थलि च । भ्रेमतुः । अभ्रमीत् ॥ २५ ॥ क्षर सञ्चलने । अक्षारीत् ॥ २६ ॥ *॥

अथ द्वावनुदात्तेतौ ॥ षह मर्षणे । परिनिविभ्यइति षत्वम् । परिषहते । सेहे । सहिता । तीषसहेति वा इट् । इडभावे ढत्वधत्वष्टुत्वढलोपाः ॥

सहिवहोरोदवर्णस्य।६।३।११२॥

अनयोरवर्णस्य ओत्स्यात् ढलोपे सति ॥

सोढः।८।३।११५॥

सोढूरूपस्य सहेः सस्य षत्वं न स्यात् । परिसोढा ॥

सिवादीनां वाऽड्व्यवायेपि।८।३।७१॥

परिनिविभ्यः परेषां सिवादीनां सस्य षो वा स्यादड्व्यवायेपि। पर्यषहत। पर्यसहत॥ १॥ रमु क्रीडायाम्। रेमे। रेमिषे। रन्ता। रंस्यते। रंसीष्ट। अरंस्त॥ २॥*॥

अथ कसन्ताः परस्मैपदिनः॥ षद्लृ विशरणगत्यवसादनेषु॥

पाघ्राध्मास्थाम्नादाण्दृश्यर्तिसर्तिशदसदां पिबजिघ्रधमतिष्ठमनयच्छपश्यर्च्छधौशीयसीदाः।७।३।७८॥

पादीनां पिबादयः स्युरित्संज्ञकशकारादौ प्रत्यये परे। सीदति। ससाद। सेदतुः। सेदिथ। ससत्थ। सत्ता। सत्स्यति। लृदित्वादङ्। असदत्॥ सदिरप्रतेः॥ निषीदति। न्यषीदत्॥

सदेः परस्य लिटि।८।३।११८॥

सदेरभ्यासात्परस्य षत्वं न स्यात् लिटि। निषसाद। निषेदतुः॥ १॥ शद्लृ शातने। विशीर्णतायामयम्। शातनं तु विषयतया निर्दिश्यते॥

शदेः शितः।१।३।६०॥

शिद्भाविनोऽस्मादात्मनेपदं स्यात्। शीयते। शशाद। शेदतुः। शेदिथ। शशत्थ। शत्ता। अशदत्॥ २॥ क्रुश आह्वाने रोदने च। क्रोशति। क्रोष्टा। श्लेः क्सः। अक्रुक्षत्॥३॥ कुच सम्पर्चनकौटिल्यप्रतिष्टम्भविलेखनेषु। कोचति। चुकोच॥ ४॥ बुध अवगमने। बोधति। बोधिता। बोधिष्यति॥ ५॥ रुह बीजजन्मनि प्रादुर्भावे च। रोहति। रुरोह। रुरोहिथ। रोढा। रोक्ष्यति। अरुक्षत्॥६॥ कस गतौ। अकासीत्। अकसीत्॥ ७॥ वृत्। ज्वलादिगणः समाप्तः॥

---

१ सदिस्वञ्ज्योरित्यपाणिनीयः पाठः॥

अथ गूहत्यन्ताः स्वरितेतः ॥ हिक्क अव्यक्ते शब्दे । हिक्कति । हिक्कते ॥ १ ॥ अञ्चु गतौ याचने च । अञ्चति । अञ्चते ॥ २ ॥ अचु इत्येके ॥ ३ ॥ अचि इत्यपरे ॥ ४ ॥ डुयाचृ याच्ञायाम् । याचति । याचते । ॥ ५ ॥ रेटृ परिभाषणे । रेटति । रेटते । ६ ॥ चते चदे याचने । चचात । चेते । अचतीत् । चचाद । चेदे । अचतीत् । ८ ॥ प्रोथृ पर्याप्तौ । पुप्रोथ । पुप्रोथे ॥ ९ ॥ मिदृ मेदृ मेधाहिंसनयोः । मिमेद । मिमेदे । थान्ताविमाविति स्वामी । मिमेथ । धान्ताविति न्यासः ॥ ११ ॥ मेधृ सङ्गमे च । मेधति । मिमेधे ॥ १२ ॥ णिदृ णेदृ कुत्सासन्निकर्षयोः । निनेद । निनिदतुः । निनेदे ॥ १४ ॥ शृधु मृधु उन्दने । उन्दनं क्लेदनम् । शर्धति । शर्धते । शर्धिता । मर्धति । मर्धते ॥ १६ ॥ बुधिर् बोधने । बोधति । बोधते। इरित्वादङ् वा । अबुधत् । अबोधीत् । अबोधिष्ट । दीपजनेति चिण् तु न भवति पूर्वोत्तरसाहचर्येण दैवादिकस्यैव तत्र ग्रहणात्॥ १७॥ उबुन्दिर् निशामने । निशामनं ज्ञानम् । बुबुन्दे । अबुदत् । अबुन्दीत् ॥ १८ ॥ वेणृ गतिज्ञानचिन्तानिशामनवादित्रग्रहणेषु । वेणति । वेणते । नान्तोप्ययम् ॥ १९ ॥ खनु अवदारणे । खनति । खनते ॥

गमहनजनखनघसां लोपः क्ङित्यनङि।६।४।९८॥

एषामुपधायालोपः स्यादजादौ क्ङिति न त्वङि । चख्नतुः ॥

ये विभाषा।६।४।४३॥

खायात् । खन्यात् ॥ २० ॥ चीवृ आदानसंवरणयोः । चिचीव । चिचीवे ॥ २१ ॥ चायृ पूजानिशामनयोः ॥ २२ ॥ व्यय गतौ । अव्ययीत् ॥२३॥ दाशृ दाने । ददाश । ददाशे ॥२४॥ भेषृ भये । गतावित्येके । भेषति । भेषते ॥ २५ ॥ भ्रेषृ भ्लेषृ गतौ ॥ २६ ॥ असगतिदीप्त्यादानेषु । असति । असते । आस । आसे। अयंषान्तोपि॥२७॥स्पश बाधन स्पर्शन

योः। स्पर्शनं ग्रथनम्। स्पशति। स्पशते ॥२८॥ लष कान्तौ। वा भ्राशेति श्यन्वा। लष्यति। लषति। लेषे ॥२९॥ चष भक्षणे ॥ ३० ॥ छष हिंसायाम्। चच्छषतुः। चच्छषे॥३१॥ झष आदानसंवरणयोः ॥३२॥ श्लक्ष म्रक्ष अदने ॥ ३४ ॥ भक्ष इति मैत्रेयः ॥ ३५ ॥ दास्ट दाने॥३६॥माह्ट माने ॥ ३७ ॥ गुहू संवरणे ॥

ऊदुपधाया गोहः। ६। ४। ८९॥

गुह उपधाया ऊत्स्याद्गुणहेतावजादौ प्रत्यये। गूहति। गूहते। ऊदित्वादिड्वा। गूहिता। गोढा। गूहिष्यति। घोक्ष्यति। गूहेत्। गूह्यात्। गूहीत्। इडभावे क्सः। अघुक्षत् ॥

लुग्वा दुहदिहलिहगुहामात्मनेपदे दन्त्ये। ७। ३। ७३॥

एषां क्सस्य लुग्वा स्याद्दन्त्ये तङि। ढत्वधत्वष्टुत्वढलोपदीर्घाः। अगूढ। अघुक्षत। क्सस्याचीत्यन्तलोपः। अघुक्षाताम्। अघुक्षन्त। अगुह्वहि। अघुक्षावहि। अघुक्षामहि ॥ ३८ ॥

अथाजन्ता उभयपदिनः। श्रिञ् सेवायाम्। श्रयति। श्रयते। शिश्रियतुः। श्रयिता। णिश्रीति चङ्। अशिश्रियत् ॥ १ ॥ भृञ् भरणे। भरति। बभार। बभ्रतुः। बभर्थ। बभृव। बभृषे। भर्ता ॥

ऋद्धनोः स्ये। ७। २। ७० ॥

ऋतो हन्तेश्च स्यस्य इट् स्यात्। भरिष्यति ॥

रिङ् शयग्लिङ्क्षु। ७। ४। २८ ॥

शे यकि यादावार्धधातुके लिङि च ऋतो रिङादेशः स्यात्। रिङि प्रकृते रिङ्विधिसामर्थ्याद्दीर्घो न। भ्रियात् ॥

उश्च। १। २। १२ ॥

ऋवर्णात्परौ झलादी लिङ् तङ्परः सिच्चेत्येतौ कितौ स्तः । भृषीष्ट । भृषीयास्ताम् । अभार्षीत् । अभार्ष्टाम् । अभार्षुः ॥

ह्रस्वादङ्गात् । ८ । २ । २७ ॥

सिचोलोपः स्यात् झलि । अभृत । अभृषाताम् । अभरिष्यत् ॥ २ ॥ हृञ् हरणे । हरणं प्रापणं स्वीकारस्तेयं नाशनं च । जहर्थ । जह्रिव । जह्रिवे । हर्ता । हरिष्यति ॥ ३ ॥ धृञ् धारणे । धरति । अधार्षीत् । अधृत ॥४॥ णीञ् प्रापणे । निनयिथ । निन्यिषे ॥ ५॥

अथाजन्ताः परस्मैपदिनः ॥ धेट् पाने । धयति ॥

आदेचउपदेशेऽशिति । ६ । १ । ४५ ॥

उपदेशे एजन्तस्य धातोरात्वं स्यान्न तु शिति ॥

आतऔ णलः । ७ । १ । ३४ ॥

आदन्ताद्धातोर्णलऔकारादेशः स्यात् । दधौ ॥

आतोलोपइटि च । ६ । ४ । ६४ ॥

अजाद्योरार्धधातुकयोः क्ङिदिटोः परयोरातोलोपः स्यात् । द्वित्वात्परत्वाल्लोपे प्राप्ते द्विर्वचनेचीति निषेधः । द्वित्वे कृते आलोपः । दधतुः । दधुः । दधिथ । दधाथ । दधिव । दधिम । धाता ॥

दा धा घ्वदाप् । १ । १ । २० ॥

दारूपाधारूपाश्च धतवोघुसंज्ञाः स्युर्दाप्दैपौ विना ॥

एर्लिङि । ६ । ४ । ६७ ॥

घुसंज्ञानां मास्थादीनां च एत्वं स्यादार्धधातुके किति लिङि । धेयात् । धेयास्ताम् । धेयासुः ॥

विभाषा धेट्श्व्योः । ३ । १ । ४९ ॥

आभ्यां च्लेश्चङ्वा स्यात्कर्तृवाचिनि लुङि परे । चङीति द्वित्वम् । अदधत् । अदधताम् ॥

विभाषा घ्राधेट्शाच्छासः। २।४।७८॥

एभ्यःसिचोलुग्वा स्यात्परस्मैपदे परे। अधात । अधाताम्। अधुः॥

यमरमनमाऽऽतां सक् च।७।२।७३॥

एषां सक् स्यादेभ्यः सिचइट् स्यात्परस्मैपदेषु। अधासीत्। अधासिष्टाम्। अधासिषुः॥ १ ॥ ग्लै म्लै हर्षक्षये। हर्षक्षयोधातुक्षयः। ग्लायति। जग्लौ। जग्लिथ। जग्लाथ॥

वाऽन्यस्य संयोगादेः।६।४।६८॥

घुमास्थादेरन्यस्य संयोगादेर्धातोरातएत्वं वा स्यादार्धधातुके किति लिङि। ग्लायात्। ग्लेयात्। अग्लासीत्। म्लायति ॥२॥ द्यै न्यक्करणे। न्यक्करणं। तिरस्कारः॥ ४ ॥ द्रै स्वप्ने ॥ ५ ॥ ध्रै तृप्तौ ॥ ६ ॥ ध्यै चिन्तायाम्॥ ७ ॥ रै शब्दे ॥ ८ ॥ स्त्यै ष्ट्यै शब्दसङ्घातयोः। स्त्यायति। षोपदेशस्यापि सत्वे कृते रूपं तुल्यम् । षोपदेशफलं तु तिष्ट्यासति अतिष्टयपदित्यत्र षत्वम्॥ १० ॥ खैखदने॥ ११ ॥ क्षै जै षै क्षये। क्षयति। जजौ। ससौ। साता। घुमास्थेत्यत्र विभाषा घ्राधेडित्यत्र च स्यतेरेव ग्रहणं न त्वस्य।तेन एत्वसिजलुकौ न। सायात्। असासीत्॥ १४ ॥ कै गै शब्दे। गेयात्।अगासीत्॥ १६ ॥ शै श्रै पाके॥१८॥ पै ओवै शोषणे। पायात्।अपासीत्। घुमास्थेतीत्वं तदपवादएर्लिङीत्येत्वं गातिस्थेति सिजलुक् च न। पारूपस्य लाक्षणिकत्वात्॥२०॥ ष्टै वेष्टने। स्तायति॥ २१ ॥ ष्णै वेष्टने शोभायां चेत्येके। स्नायति॥ २२ ॥ दैप् शोधने। दायति। अघुत्वादेत्वसिजलुकौ न। दायात्। अदासीत्॥ २३ ॥ पाघ्राध्मेति पिबादेशः तस्यादन्तत्वान्नोपधागुणः। पिबति। पेयात्। अपात्॥२४॥ घ्रागन्धोपादाने। जिघ्रति। घ्रायात्।घ्रेयात्। अघ्रासीत्। अघ्रात्॥ २५ ॥ ध्माशब्दाग्निसंयोगयोः। धमति॥ २६ ॥ ष्ठा गतिनिवृत्तौ। तिष्ठति। स्थादिष्वभ्यासेनेति षत्वम्। अधितष्ठौ। उपसर्गादिति

षत्वम् । अधिष्ठाता । स्थेयात् ॥ २७ ॥ म्ना अभ्यासे । मनति ॥ २८ ॥ दाण् दाने । प्रणियच्छति । देयात् । अदात् ॥ २९ ॥ ह्वृ कौटिल्ये । ह्वरति ॥

ऋतश्च संयोगादेर्गुणः । ७ । ४ । १० ॥

ऋदन्तस्य संयोगादेरङ्गस्य गुणः स्याल्लिटि । किदर्थमपीदं परत्वाण्णल्यपि भवति । रपरत्वम् । उपधावृद्धिः । जह्वार । जह्वरतुः । जह्वरुः । जह्वर्थ । ह्वर्ता ॥ ऋद्धनोः स्ये, ह्वरिष्यति ॥

गुणोर्तिसंयोगाद्योः । ७ । ४ । २९ ॥

अर्तेः संयोगादेर्ऋदन्तस्य च गुणः स्याद्यकि यादावार्धधातुके लिङि च । ह्वर्यात् । अह्वार्षीत् । अह्वार्ष्टाम् ॥ ३० ॥ स्वृ शब्दोपतापयोः । स्वरति । स्वरतिसूतीति वेट् । सस्वरिथ । सस्वर्थ । वमयोस्तु ॥

श्र्युकः किति । ७ । २ । ११ ॥

श्रिञ एकाच उगन्ताच्च परयोर्गित्कितोरिण्न स्यात् । परमपि स्वरत्यादिविकल्पं बाधित्वा पुरस्तात्प्रतिषेधकाण्डारम्भसामर्थ्यादनेन निषेधे प्राप्ते क्रादिनियमान्नित्यमिट् । सस्वरिव । सस्वरिम । परत्वादृद्धनोरिति नित्यमिट् । स्वरिष्यति । स्वर्यात् । अस्वारीत् । अस्वारिष्टाम् । अस्वार्षीत् । अस्वार्ष्टाम् ॥ ३१ ॥ स्मृ चिन्तायाम् ॥ ३२ ॥ दृ संवरणे ॥ ३३ ॥ सृ गतौ । क्रादित्वान्नेट् । ससर्थ । ससृव । रिङ्, स्रियात् । असार्षीत् । असार्ष्टाम् ॥

सर्तिशास्त्यर्तिभ्यश्च । ३ । १ । ५६ ॥

एभ्यश्च्लेरङ् स्यात्कर्तरि लुङि । इह लुग्विकरणालुग्विकरणयोरलुग्विकरणस्यैवेति नियमात् शपा शासिना साहचर्यात्सर्त्यर्ती जौहोत्यादिकावेव गृह्येते । तेन भ्वाद्योर्नाङ् । शीघ्रगतौ तु पाघ्रा धमेति शिति धौरादेशः । धावति ॥ ३४ ॥ ऋ गतिप्रापणयोः । ऋच्छति ॥

ऋच्छत्यृताम् । ७ । ४ । ११ ॥

तौदादिकऋच्छेर्ऋधातोर्ऋतां च गुणः स्याल्लिटि। णलि प्राग्वदुपधावृद्धिः। आर। आरतुः। आरुः॥

इडत्यर्तिव्ययतीनाम्।७।२।६६॥

अद् ऋ व्येञ् एभ्यस्थलोनित्यमिट् स्यात्। आरिथ। अर्ता। अरिष्यति। अर्यात्। आर्षीत्। आर्ष्टाम्॥ ३५॥ गृ घृ सेचने। गरति। जगार। जगर्थ। जघ्रिव। रिङ्। घ्रियात्। अगार्षीत्॥ ३७॥ ध्वृ हूर्छने॥ ३८॥ स्रु गतौ। सुस्रोथ। सुस्रुव। स्रुयात्। णिश्रीति चङ्। लघूपधगुणादन्तरङ्गत्वादुवङ्। असुस्रुवत्॥ ३९॥ षु प्रसवैश्वर्ययोः। प्रसवोभ्यनुज्ञानम्। सुषोथ। सुषविथ। सुषुविव। सोता॥

स्तुसुधूञ्भ्यःपरस्मैपदेषु।७।२।७२।

एभ्यः सिचइट् स्यात्परस्मैपदेषु। असावीत्। पूर्वोत्तराभ्यां ञिद्भ्यां साहचर्यात्सुनोतेरेव ग्रहणमिति पक्षे। असौषीत्॥ ४०॥ श्रु श्रवणे॥

श्रुवः शृ च।३।१।७४॥

श्रुवः शृ इत्यादेशः स्यात् श्नुप्रत्ययश्च। शपोपवादः। श्नोर्ङित्वाद्धातोर्गुणोन। शृणोति। शृणुतः॥

हुश्नुवोः सार्वधातुके।६।४।८७॥

जुहोतेः श्नुप्रत्ययान्तस्यानेकाचोङ्गस्य चासंयोगपूर्वोवर्णस्य यण् स्यादजादौ सार्वधातुके। उवङोपवादः। शृण्वन्ति। शृणोमि। शृण्वः। शृणुवः। शृण्मः। शृणुमः। शुश्रोथ। शुश्रुव। शृणु। शृणवानि। शृणुयात्। श्रूयात्। अश्रौषीत्॥ ४१॥ ध्रु स्थैर्ये। ध्रवति। अयं कुटादौ गत्यर्थोपि॥ ४२॥ दु द्रु गतौ। दुदोथ। दुदविथ। दुदुविव। दुद्रोथ। दुद्रुव। णिश्रीति चङ्। अदुद्रुवत्॥ ४३॥ जि ज्रि अभिभवे। अभिभवोन्यूनीकरणं न्यूनीभवनं च। आद्ये सकर्मकः। शत्रून् जयति। द्वितीये त्वकर्मकः। अध्ययनात्पराजयते। अध्येतुं ग्लायतीत्यर्थः। विपराभ्यां जेरिति तङ्। पराजेरसोढइत्यपादानत्वम्॥ ४५॥

अथ ङीङन्ताङितः ॥ ष्मिङ् ईषद्धसने । स्मयते । सिष्मिये । सिष्मियिढ्वे । सिष्मियिध्वे ॥ १ ॥ गुङ् अव्यक्ते शब्दे । गवते । जुगुवे ॥ २ ॥ गाङ् गतौ । गाते । गाते । गाते । इटएत्वे कृते वृद्धिः । गै । लङ् इटि । अगे । गेत । गेयाताम् । गेरन् । गासीष्ट । गाङ्कुटादिसूत्रे इङादेशस्यैव गाङोग्रहणं न त्वस्य । तेनाङित्वाद् घुमास्थेतीत्वं न । अगास्त । अदादिकोयमिति हरदत्तादयः । फले तु न भेदः ॥ ३ ॥ कुङ् घुङ् उङ् ङुङ् शब्दे । अन्ये तु उङ् कुङ् खुङ् गुङ् घुङ् ङुङ् इत्याहुः । कवते । चुकुवे । घवते । अवते । ऊवे । वार्णादाङ्गं बलीय इत्युवङ् । ततः सवर्णदीर्घः । ओता । ओष्यते । ओषीष्ट । औष्ट । ङवते । जुङुवे । ङोता ॥ ७ ॥ च्युङ् ज्युङ् प्रुङ् प्लुङ् गतौ ॥ ११ ॥ क्रुङ् इत्येके ॥ १२ ॥ रुङ् गतिरेषणयोः । रेषणं हिंसा । रुरुवे । रवितासे ॥ १३ ॥ धृङ् अवध्वंसने । धरते । दध्रे ॥ १४ ॥ मेङ् प्रणिदाने । प्रणिदानं विनिमयः प्रत्यर्पणं च । प्रणिमयते । नेर्गदेति णत्वम् । तत्र घुप्रकृतिमाङिति पठित्वा ङितोमाप्रकृतेरपि ग्रहणस्येष्टत्वात् ॥ १५ ॥ देङ् रक्षणे । दयते ॥

दयतेर्दिगि लिटि।७।४।९॥

दिग्यादेशेन द्वित्वबाधनमिष्यतइति वृत्तिः । दिग्ये ॥

स्थाध्वोरिच्च।१।२।१७॥

अनयोरिदादेशः स्यात् सिच्च कित्स्यात् । अदित । अदिथाः । अदिषि ॥ १६ ॥ श्यैङ् गतौ । श्यायते । शिश्ये ॥ १७ ॥ प्यैङ् वृद्धौ । प्यायते । पप्ये । प्याता ॥ १८ ॥ त्रैङ् पालने । त्रायते । तत्रे ॥ १९ ॥ पूङ् पवने । पवते । पुपुवे । पविता ॥ २० ॥ मूङ् बन्धने । मवते ॥ २१ ॥ डीङ् विहायसागतौ । डयते । डिड्ये । डयिता ॥ २२ ॥ तॄ प्लवनतरणयोः ॥

ॠत इद्धातोः।७।१।१००॥

ॠदन्तस्य धातोरङ्गस्य इत्स्यात् ॥ इत्वोत्वाभ्यां गुणवृद्धी विप्रति

षेधेन ॥ * ॥ तरति । ऋच्छत्यॄतामिति गुणः । तॄफलेत्येत्वम् । तेरतुः । तेरुः ॥

वॄतो वा । ७ । २ । ३८ ॥

वृङ्वृञ्भ्यामॄदन्ताच्चेटो दीर्घो वा स्यान्न तु लिटि । तरीता । तरिता । अलिटीति किम् । तेरिथ । हलि चेति दीर्घः । तीर्यात् ॥

सिचि च परस्मैपदेषु । ७ । २ । ४० ॥

अत्र वॄत इटो दीर्घो न । अतारिष्टाम् ॥ २३ ॥

अथाष्टावनुदात्तेतः । गुप गोपने ॥ १ ॥ तिज निशाने ॥ २ ॥ मान पूजायाम् ॥ ३ ॥ बध बन्धने ॥

गुप्तिज्किद्भ्यः सन् । ३ । १ । ५ ॥

मान्बधदान्शान्भ्यो दीर्घश्चाभ्यासस्य । ३ । १ । ६ ॥

सूत्रद्वयोक्तेभ्यः सन् स्यान्मानादीनामभ्यासस्येकारस्य दीर्घश्च ॥ गुपेर्निन्दायाम् ॥ * ॥ तिजेः क्षमायाम् ॥ * ॥ कितेर्व्याधिप्रतीकारे निग्रहे अपनयने नाशने संशये च ॥ * ॥ मानेर्जिज्ञासायाम् ॥ * ॥ बधेश्चित्तविकारे ॥ * ॥ दानेरार्जवे ॥ * ॥ शानेर्निशाने ॥ * ॥ सनाद्यन्ता इति धातुत्वम् ॥

सन्यङोः । ६ । १ । ९ ॥

सन्नन्तस्य यङन्तस्य च प्रथमैकाचो द्वे स्तोऽजादेस्तु द्वितीयस्य । अभ्यासकार्यम् । गुपिप्रभृतयः किद्भिन्ना निन्दाद्यर्थका एवानुदात्तेतो दानशानौ च स्वरितेतौ । एते नित्यं सन्नन्ताः । अर्थान्तरे त्वननुबन्धकाश्चुरादयः । अनुबन्धस्य केवलेऽचरितार्थत्वात्सन्नन्तात्तङ् । धातोरित्यविहितत्वात्सनोऽत्र नार्धधातुकत्वम् । तेनेड्गुणौ न । जुगुप्सते । जुगुप्सां चक्रे । तितिक्षते । मीमांसते । भष्भावः । चर्त्वम् । बीभत्सते ॥ ४ ॥ रभ राभस्ये । आर

भते । आरेभे । रब्धा । रप्स्यते ॥ ५ ॥ डुलभष् प्राप्तौ । लभते ॥ ६ ॥ ष्वञ्ज परिष्वङ्गे ॥

दंशसञ्जस्वञ्जां शपि । ६ । ४ । २५ ॥

रञ्जेश्च । ६ । ४ । २६ ॥

एषां शपि न लोपः । स्वजते । परिष्वजते ॥ श्रन्थिग्रन्थिदम्भिस्वञ्जीनां लिटः कित्त्वं वेति व्याकरणान्तरम् ॥ देभतुः । सस्वजइति भाष्योदाहरणादेकदेशानुमत्या इहाप्याश्रीयते । सदेः परस्य लिटीतिसूत्रे, स्वञ्जेरुपसंख्यानम् ॥ * ॥ अतोभ्यासात्परस्य षत्वं न । परिषस्वजे । परिषस्वञ्जे । सस्वजिषे । सस्वञ्जिषे । स्वङ्क्ता । स्वङ्क्ष्यते । स्वजेत । स्वङ्क्षीष्ट । प्रत्यष्वङ्क्त । प्राक्सितादिति षत्वम् । परिनिविभ्यस्तु सिवादीनां वेति विकल्पः । एतदर्थमेवोपसर्गात्सुनोतीत्येव सिद्धे स्तुस्वञ्ज्योः परिनिवीत्यत्र पुनरुपादानम् । पर्यष्वङ्क्त । पर्यस्वङ्क्त ॥ ७ ॥ हद पुरीषोत्सर्गे । हदते । जहदे । हत्ता । हत्स्यते । हदेत । हत्सीष्ट । अहत्त ॥

अथ परस्मैपदिनः ॥ ञिष्विदा अव्यक्ते शब्दे ॥ १ ॥ स्कन्दिर् गतिशोषणयोः । चस्कन्दिथ । चस्कन्थ । स्कन्ता । स्कन्त्स्यति । नलोपः । स्कद्यात् । इरित्वादङ् वा । अस्कदत् । अस्कान्त्सीत् । अस्कान्ताम् । अस्कान्त्सुः ॥

वेस्कन्देरनिष्ठायाम् । ८ । ३ । ७३ ॥

षत्वं वा स्यात् । कृत्येवेदम् । अनिष्ठायामितिपर्युदासात् । विष्कन्ता । विस्कन्ता । निष्ठायां तु विस्कन्नः ॥

परेश्च । ८ । ३ । ७४ ॥

अस्मात्परस्य स्कन्देः सस्य षो वा । योगविभागादनिष्ठायामिति न संबध्यते । परिष्कन्दति । परिस्कन्दति । परिस्कन्नः । परिष्कण्णः । षत्वपक्षे णत्वम् । न च पदद्वयाश्रयतया बहिरङ्गत्वात्षत्वस्यासिद्धत्वम् । धात

पसर्गयोः कार्यमन्तरङ्गमित्यभ्युपगमात् । पूर्वं धातुरुपसर्गेण युज्यते ततः साधनेनेति भाष्यम् । पूर्वं साधनेनेति मतान्तरे तु न णत्वम् ॥ २ ॥ यभ मैथुने । येभिथ । ययब्ध । यब्धा । यप्स्यति । अयाप्सीत् ॥ ३ ॥ णम प्रह्वत्वे शब्दे च । नेमिथ । ननन्थ । नन्ता । अनंसीत् । अनंसिष्टाम् ॥४॥ गम्लृ सृप्लृ गतौ ॥

इषुगमियमां छः । ७ । ३ । ७७ ॥

एषां छः स्याच्छिति परे । गच्छति । जगाम । जग्मतुः । जग्मुः । जगमिथ । जगन्थ । गन्ता ॥

गमेरिट् परस्मैपदेषु । ७ । २ । ५८ ॥

गमेः परस्य सकारादेरिट् स्यात् । गमिष्यति । लृदित्त्वादङ् । अनङीतिपर्युदासान्नोपधालोपः । अगमत् । सर्पति । ससर्प ॥

अनुदात्तस्य चर्दुपधस्यान्यतरस्याम् । ६ । १ । ५९ ॥

उपदेशेनुदात्तोयऋदुपधस्तस्याम्वा स्याज्झलादावकिति परे । स्रप्ता । सर्प्ता । स्रप्स्यति । सर्प्स्यति । असृपत् ॥६॥ यम उपरमे । यच्छति । येमिथ । ययन्थ । यन्ता । अयंसीत् । अयंसिष्टाम् ॥ ७ ॥ तपसन्तापे । तप्ता । अताप्सीत् ॥

निसस्तपतावनासेवने । ८ । ३ । १०२ ॥

षः स्यात् । आसेवनं पौनःपुन्यं ततोन्यस्मिन्विषये । निष्टपति ॥ ८ ॥ त्यज हानौ । तत्यजिथ । तत्यक्थ । त्यक्ता । अत्याक्षीत् ॥ ९ ॥ षञ्ज सङ्गे । दंशसञ्जस्वञ्जां शपीति नलोपः । सजति । सङ्क्ता ॥ १० ॥ दृशिर् प्रेक्षणे । पश्यति ॥

विभाषा सृजिदृशोः । ७ । २ । ६५ ॥

आभ्यां थलइड्वा ॥

सृजिदृशोर्झल्यमकिति । ६ । १ । ५८ ॥

अनयोरमागमः स्याज्झलादावकिति। दद्रष्ठ। ददर्शिथ। द्रष्टा। द्रक्ष्यति। दृश्यात्। इरित्वादङ् वा॥

ऋदृशोऽङि गुणः। ७। ४। १६॥

ऋवर्णान्तानां दृशेश्च गुणः स्यादङि। अदर्शत्। अङभावे॥

न दृशः। ३। १। ४७॥

दृशश्च्लेः क्सो न। अद्राक्षीत्॥ ११॥ दंश दशने। दशनं दंष्ट्राव्यापारः। पृषोदरादित्वादनुनासिकलोपः। अतएव निपातनादित्येके। तस्याप्यत्रैव तात्पर्यम्। अर्थनिर्देशस्याधुनिकत्वात्। दंशसञ्जेति नलोपः। दशति। ददंशिथ। ददंष्ठ। दंष्टा। दङ्क्ष्यति। दश्यात्। अदाङ्क्षीत्॥१२॥ कृष विलेखने। विलेखनमाकर्षणम्। क्रष्टा। कर्ष्टा। क्रक्ष्यति। कर्क्ष्यति॥ स्पृशमृशकृषतृपदृपां च्लेः सिज्वा वाच्यः॥ *॥ अक्राक्षीत्। अक्राष्टाम्। अकार्क्षीत्। अकार्ष्टाम्। अकार्क्षुः। पक्षे क्सः। अकृक्षत्। अकृक्षताम्। अकृक्षन्॥ १३॥ दह भस्मीकरणे। देहिथ। ददग्ध। दग्धा। धक्ष्यति। अधाक्षीत्। अदाग्धाम्। अधाक्षुः॥ १४॥ मिह सेचने। मिमेह। मिमेहिथ। मेढा। मेक्ष्यति। अमिक्षत्॥ १५॥ कित निवासे रोगापनयने च। चिकित्सति। संशये प्रायेण विपूर्वः। विचिकित्सा तु संशयइत्यमरः। अस्यानुदात्तेत्वमाश्रित्य चिकित्सते इत्यादि कश्चिदुदाजहार। निवासे तु केतयति॥ १६॥

दान खण्डने। शान तेजने॥ इतोवहत्यन्ताः स्वरितेतः। दीदांसति। दीदांसते। शीशांसति। शीशांसते। अर्थविशेषे सन्। अन्यत्र दानयति। शानयति॥२॥ डुपचष् पाके। पचति। पचते। पेचिथ। पपक्थ। पेचे। पक्ता। पक्षीष्ट॥ ३॥ षच समवाये। सचति। सचते॥४॥ भज सेवायाम्। बभाज। भेजतुः। भेजुः। भेजिथ। बभक्थ। भक्ता। भक्ष्यति। भक्ष्यते। अभाक्षीत्। अभक्त॥ ५॥ रञ्ज रागे। नलोपः। रजति।

रजते। अराङ्क्षीत्। अरङ्क्त ॥ ६ ॥ शप आक्रोशे । आक्रोशोविरुद्धानुध्यानम्। शशाप। शेपे । अशाप्सीत्। अशप्त ॥ ७॥ त्विष दीप्तौ। त्वेषति। त्वेषते। तित्विषे। त्वेक्ष्यति । त्विक्षीष्ट । अत्विक्षत। अत्विक्षाताम् ॥ ८ ॥ यज देवपूजासङ्गतिकरणदानेषु। यजति। यजते ॥

लिट्यभ्यासस्योभयेषाम्।६।१।१७॥

वच्यादीनां यह्यादीनां चाभ्यासस्य सम्प्रसारणं स्याल्लिटि ॥ इयाज॥

वचिस्वपियजादीनां किति।६।१।१५॥

वचिस्वप्योर्यजादीनां च सम्प्रसारणं स्यात्किति । पुनःप्रसङ्गविज्ञानाद्द्वित्वम्। ईजतुः। ईजुः। इयजिथ। इयष्ठ। ईजे । यष्टा। यक्ष्यति । इज्यात्। यक्षीष्ट। अयाक्षीत्। अयष्ट ॥ ९ ॥ डुवप् बीजसन्ताने। बीजसन्तानं क्षेत्रे विकिरणं गर्भाधानं च। अयं छेदनेपि। केशान्वपति । उवाप। ऊपे। वप्ता। उप्यात्। वप्सीष्ट । प्रण्यवाप्सीत् । अवप्त । ॥ १० ॥ वह प्रापणे। उवाह। उवहिथ॥ सहिवहोरोदवर्णस्य॥ उवोढ। ऊहे। वोढा। वक्ष्यति। अवाक्षीत्। अवोढाम्। अवाक्षुः। अवोढ। अवक्षाताम्। अवक्षत। अवोढाः। अवोढ्वम् ॥ ११ ॥ वस निवासे परस्मैपदी। वसति। उवास॥

शासिवसिघसीनां च।८।३।६०॥

इण्कुभ्यां परस्यैषां सस्य षः स्यात्। ऊषतुः। ऊषुः। उवसिथ। उवस्थ। वस्ता॥

सः स्यार्धधातुके।७।४।९॥

सस्य तः स्यात्सादावार्धधातुके। वत्स्यति। उष्यात्। अवात्सीत्। अवात्ताम्॥ १२ ॥ वेञ् तन्तुसन्ताने। वयति। वयते॥

वेञोवयिः।२।४।४१॥

वा स्याल्लिटि। इकारउच्चारणार्थः। उवाय॥

ग्रहिज्यावयिव्यधिवष्टिविचतिवृश्चतिपृच्छतिभृज्जतीनां ङिति च । ६ । १।१६ ॥

एषां किति ङिति च सम्प्रसारणं स्यात् । यकारस्य प्राप्ते ॥

लिटि वयोयः । ६ । १।३८ ॥

वयोयस्य सम्प्रसारणं न स्याल्लिटि । ऊयतुः । ऊयुः ॥

वश्चास्यान्यतरस्यां किति । ६ । १ । ३९ ॥

वयोयस्य वोवा स्यात्किति लिटि । ऊवतुः । ऊवुः । वयेस्तासावभावात्थलि नित्यमिट् । उवयिथ । स्थानिवद्भावेन ञित्वात्तङ् । ऊये । ऊवे । वयादेशाभावे ॥

वेञः । ६ । १ । ४० ॥

वेञोन सम्प्रसारणं स्याल्लिटि । ववौ । ववतुः । ववुः । वविथ । ववाथ । ववे । वाता । ऊयात् । वासीष्ट । अवासीत् ॥ १३ ॥ व्येञ् संवरणे । व्ययति ॥

न व्योलिटि । ६ । १ । ४६ ॥

व्येञआत्वं न स्याल्लिटि । वृद्धिः । परमपि हलादिःशेषं बाधित्वा यस्य सम्प्रसारणम् । उभयेषां ग्रहणसामर्थ्यात् । अन्यथा वच्यादीनां ग्रह्यादीनां चानुवृत्त्यैव सिद्धे किं तेन । विव्याय । विव्यतुः । विव्युः । इडत्यर्तीति नित्यमिट् । विव्ययिथ । विव्याय । विव्ये । व्याता । वीयात् । व्यासीष्ट । अव्यासीत् । अव्यास्त ॥ १४ ॥ ह्वेञ् स्पर्धायां शब्दे च ॥

अभ्यस्तस्य च । ६ । १ । ३३ ॥

अभ्यस्तीभविष्यतोह्वेञः संप्रसारणं स्यात् । ततोद्वित्वम् । जुहाव ।

जुहुवतुः । जुहुवुः । जुहोथ । जुहविथ । जुहुवे । ह्वाता । हूयात् ह्वासीष्ट ॥

लिपिसिचिह्वश्च । ३ । १ । ५३ ॥

एभ्यश्च्लेरङ् स्यात्

आत्मनेपदेष्वन्यतरस्याम् । ३ । १ । ५४

आतोलोपः । अह्वत् । अह्वताम् । अह्वन् । अह्वत । अह्वास्त ॥ १५ ॥ अथ द्वौ परस्मैपदिनौ ॥ वद व्यक्तायां वाचि । अच्छं वदति । उवाद । ऊदतुः । उवदिथ । वदिता । उद्यात् । वदव्रजेति वृद्धिः । अवादीत् ॥ १ ॥ टुओश्वि गतिवृद्ध्योः । श्वयति ॥

विभाषा श्वेः । ६ । १ । ३०

श्वयतेः संप्रसारणं वा स्याल्लिटि यङि च । शुशाव । शुशुवतुः । श्वयतेर्लिट्यभ्यासलक्षणप्रतिषेधः । तेन लिट्यभ्यासस्येति संप्रसारणं न । शिश्वाय । शिश्वियतुः । श्वयिता । श्वयेत् । शूयात् । जृस्तम्भिश्वित्यङ् वा ॥

श्वयतेरः ७ । ४ । १८ ॥

श्वयतेरिकारस्य अकारः स्यादङि । पररूपम् । अश्वत् । अश्वताम् । अश्वन् । विभाषा धेट्श्व्योरिति चङ् । इयङ् । अशिश्वियत् । ह्म्यन्तेति न वृद्धिः । अश्वयीत् ॥ २ ॥ वृत् ॥ यजादयोवृत्ताः । भ्वादिस्त्वाकृतिगणः । तेन चुलुम्पतीत्यादिसंग्रहः ॥ ॥ * ॥

इति भ्वादयः ॥

ऋतेरीयङ् । ३ । १ । २९ ॥

ऋतिः सौत्रस्तस्मादीयङ् स्यात्स्वार्थे । जुगुप्सायामयं धातुरिति बहवः । कृपायां चेत्येके । सनाद्यन्ताइति धातुत्वम् । ऋतीयते । ऋतीयांचक्रे । आर्धधातुकविवक्षायां तु आयादयआर्धधातुके वेतीयङभावे शेषा

त्कर्तरीति परस्मैपदम् । आनर्त । अर्तिष्यति । आर्तीत् ॥१॥ अद भक्षणे । द्वौ परस्मै पदिनौ ॥

अदिप्रभृतिभ्यः शपः । २ । ४ । ७२ ॥

लुक् स्यात् । अत्ति । अत्तः । अदन्ति ॥

लिट्यन्यतरस्याम् । २ । ४ । ४० ॥

अदो घस्लृ वा स्याल्लिटि । जघास । गमहनेत्युपधालोपः । तस्य चर्विधिं प्रति स्थानिवद्भावनिषेधाद्घस्य चर्त्वम् । शासिवसीति षत्वम् । जक्षतुः । जक्षुः । घसस्तासावभावात्थलि नित्यमिट् । जघसिथ । आद । आदतुः । इडत्त्यर्तीति नित्यमिट् । आदिथ । अत्ता । अत्स्यति ॥

हुझल्भ्यो हेर्धिः । ६ । ४ । १०१ ॥

होर्झलन्तेभ्यश्च हेर्धिः स्यात् । अद्धि । अत्तात् । अदानि ॥

अदः सर्वेषाम् । ७ । ३ । १०० ॥

अदः परस्यापृक्तसार्वधातुकस्याडागमः स्यात्सर्वमतेन । आदत् । आत्ताम् । आदन् । आदः । आत्तम् । आत्त । आदम् । आद्व । आद्म । अद्यात् । अद्याताम् । अद्युः । अद्यास्ताम् । अद्यासुः ॥

लुङ्सनोर्घस्लृ । २ । ४ । ३७ ॥

अदो घस्लृ स्यात् लुङि सनि च । लृदित्वादङ् । अघसत् ॥ २ ॥ हन हिंसागत्योः । प्रणिहन्ति ॥

अनुदात्तोपदेशवनतितनोत्यादीनामनुनासिकलोपो झलि क्ङिति । ६ । ४ । ३७ ॥

अनुनासिकेति लुप्तषष्ठीकं वनतीतरेषां विशेषणम् । अनुनासिकान्तानामेषां वनतेश्च लोपः स्याज्झलादौ क्ङिति परे । यमि, रमि, नमि, गमि ,

हनि, मन्यतयोनुदात्तोपदेशाः ।तनु, क्षणु, क्षिणु; ऋणु, तृणु, घृणु, वनु, मनु, तनोत्यादयः । हतः । घ्नन्ति ॥

वमोर्वा।८।४।२३॥

उपसर्गस्थान्निमित्तात्परस्य हन्तेर्नस्य णोवा स्याद्वमयोः परयोः। प्रहण्मि । प्रहन्मि । प्रहण्वः । प्रहन्वः। होहन्तेरिति कुत्वम् ।जघान ।जघ्नतुः । जघ्नुः॥

अभ्यासाच्च।७।३।५५॥

अभ्यासात्परस्य हन्तेर्हस्य कुत्वं स्यात् । जघनिथ ।जघन्थ । हन्ता । ऋद्धनोरितीट् । हनिष्यति । हन्तु । हतात् । घ्नन्तु ॥

हन्तेर्जः।६।४।३६॥

हौ परे ।आभीयतया जस्यासिद्धत्वाद्धेर्न लुक् । जहि । हनानि । हनाव । हनाम । अहन् । अहताम् । अघ्नन् । अहनम् ॥

आर्धधातुके।२।४।३५॥

इत्यधिकृत्य

हनोवधलिङि।२।४।४२॥

लुङि च।२।४।४३॥

वधादेशोऽदन्तः । आर्धधातुकइति विषयसप्तमी । तेनार्धधातुकोपदेशे अकारान्तत्वादतोलोपः । वध्यात् । वध्यास्ताम् । आर्धधातुके किम्।विध्यादौ हन्यात् । हन्तेरिति णत्वम् । प्रहण्यात् । अवधीत् ॥ २॥ अथ चत्वारः स्वरितेतः । द्विष अप्रीतौ । द्वेष्टि । द्विष्टे । द्वेष्टा । द्वेक्ष्यति । द्वेक्ष्यते। द्वेष्टु । द्विष्टात् । द्विड्ढि । द्वेषाणि । द्वेषै । द्वेषावहै । अद्वेट् ॥

द्विषश्च।३।४।११२॥

लङोझेर्जुस्वा स्यात्। अद्विषुः ।अद्विषन् । अद्वेषम्। द्विषीत । द्विक्षी

ष्ट । अद्विक्षत् ॥ १ ॥ दुह प्रपूरणे । दोग्धि । दुग्धः । धोक्षि । दुग्धे । धुक्षे । धुग्ध्वे । दोग्धु । दुग्धि । दोहानि । धुक्ष्व । धुग्ध्वम् । दोहै । अधोक् । अदोहम् । अदुग्ध्वम् । अधुक्षत् । अधुक्षत । लुग्वा दुहेतिलुक्पक्षे तथा स्ध्वम्वहिषु लङ्वदपि ॥२॥ दिह उपचये । प्रणिदेग्धि ॥३॥ लिह आस्वादने । लेढि । लीढः । लिहन्ति । लेक्षि । लीढे । लिक्षे । लीढ्वे । लेढु । लीढि । लेहानि । अलेट् । अलीढ । अलिक्षत् । अलिक्षताम् । अलीढ । अलिक्षावहि ॥४॥ चक्षिङ् व्यक्तायां वाचि । अयं दर्शनेपि । इकारोऽनुदात्तो युजर्थः । विचक्षणः प्रथयन् । नुम् तु न । अन्तेदितइति व्याख्यानात् । ङकारस्तु अनुदात्तत्वप्रयुक्तमात्मनेपदमनित्यमिति ज्ञापनार्थः । तेन स्फायन्निर्मोकसन्धीत्यादि सिध्यति । चष्टे । चक्षाते ॥ आर्धधातुके इत्यधिकृत्य ॥

चक्षिङः ख्याञ् । २ । ४ । ५४ ॥

वा लिटि । २ । ४ । ५५ ॥

अत्र भाष्ये ख्शादिरयमादेशः। असिद्धकाण्डे शस्य योवेति स्थितम् । ञित्वात्पदद्वयम् । चख्यौ । चख्ये । चक्शौ । चक्शे । चयोद्वितीया इति तु न चर्त्वस्यासिद्धत्वात् । चचक्षे । ख्याता । क्शाता । ख्यास्यति । ख्यास्यते । क्शास्यति । क्शास्यते । अचष्ट । चक्षीत । ख्यायात् । क्शायात् । क्शेयात् ॥

अस्यतिवक्तिख्यातिभ्योऽङ् । ३ । १ । ५२ ॥

एभ्यश्च्लेरङ् । अख्यत् । अख्यत । अक्शासीत् । अक्शास्त ॥ वर्जने ख्शाञ् नेष्टः ॥ * ॥ समचक्षिष्टेत्यादि ॥ ५ ॥

अथ पृच्यन्ताअनुदात्तेतः ॥ ईर गतौ कम्पने च । ईर्ते । ईरां चक्रे । ईर्ताम् । ईर्ष्व । ईर्ध्वम् । ऐरिष्ट ॥ १ ॥ ईड स्तुतौ । ईट्टे ॥

ईशः से। ७। २। ७७॥

ईडजनोर्ध्वे च। ७। २। ७८॥

ईशीडजनां सेध्वेशब्दयोः सार्वधातुकयोरिट् स्यात्। योगविभागोवै चित्र्यार्थः। ईडिषे। ईडिध्वे। एकदेशविकृतस्यानन्यत्वात्। ईडिष्व। ईडिध्वम्। विकृतिग्रहणेन प्रकृतेरग्रहणात्। ऐड्ध्वम्॥ २॥ ईश ऐश्वर्ये। ईष्टे। ईशिषे। ईशिध्वे॥ ३॥ आस उपवेशने। आस्ते॥ दयायासश्च॥ आसां चक्रे। आस्स्व। आध्वम्। आसिष्ट॥ ४॥ आङः शासु इच्छायाम्। आशास्ते। आशासाते। आङ्पूर्वत्वं प्रायिकम्। तेन नमोवाकं प्रशास्महइति सिद्धम्॥ ५॥ वस आच्छादने। वस्ते। वस्से। वध्वे। ववसे। वसिता॥ ६॥ कसि गतिशासनयोः। कंस्ते। कंसाते। कंसते। अयमनिदिदित्येके। कस्ते। तालव्यान्तोऽप्यनिदित्। कष्टे। कशाते। कक्षे। कड्ढ्वे॥ ७॥ णिसि चुम्बने। निंस्ते। दन्त्यान्तोयम्। आभरणकारस्तु तालव्यान्तइति बभ्राम॥ ८॥ णिजि शुद्धौ। निंक्ते। निंक्षे। निञ्जिता॥ ९॥ शिजि अव्यक्ते शब्दे। शिङ्क्ते॥ १०॥ पिजि वर्णे। सम्पर्चने इत्येके। उभयत्रेत्यन्ये। अवयवे इत्यपरे। अव्यक्ते शब्दे इतीतरे। पिङ्क्ते॥ ११॥ पृजीत्येके। पृङ्क्ते॥ १२॥ वृजीवर्जने। दन्त्योष्ठ्यादिः। ईदित्। वृक्ते। वृजाते। वृक्षे। इदिदित्यन्ये। वृङ्क्ते॥ १३॥ पृची सम्पर्चने। पृक्ते॥ १४॥ षूङ् प्राणिगर्भविमोचने। सूते। सुषुवे। सोता। सविता। भूसुवोरिति गुणनिषेधः। सुवै। सविषीष्ट। सोषीष्ट। असविष्ट। असोष्ट॥ १५॥ शीङ् स्वप्ने॥

शीङः सार्वधातुके गुणः। ७। ४। २१॥

क्ङितिचेत्यस्यापवादः। शेते। शयाते॥

शीङोरुट्। ७। १। ६॥

शीङः परस्य झादेशस्यातोरुडागमः स्यात् । शेरते । शेषे । शेध्वे । शये । शेवहे । शिश्ये । शयिता । अशयिष्ट ॥ १६ ॥ * ॥

अथ स्तौत्यन्ताः परस्मैपदिनः । ऊर्णुस्तूभयपदी ॥ यु मिश्रणे अमिश्रणे च ॥

उतोवृद्धिर्लुकि हलि । ७ । ३ । ८९ ॥

लुग्विषये उकारस्य वृद्धिः स्यात्पिति हलादौ सार्वधातुके न त्वभ्यस्तस्य । यौति । युतः । युवन्ति । युयाव । यविता । युयात् । इह उतोवृद्धिर्न । भाष्ये पिच्च ङिन्न ङिच्च पिन्नेति व्याख्यानात् । विशेषविहितेन ङित्त्वेन पित्त्वस्य बाधात् । यूयात् । अयावीत् ॥१॥ रु शब्दे ॥

तुरुस्तुशम्यमः सार्वधातुके । ७ । ३ । ९५ ॥

एभ्यः परस्य सार्वधातुकस्य हलादेस्तिङईड्वा स्यात् । नाभ्यस्तस्येत्यतोनुवृत्तिसम्भवे पुनः सार्वधातुकग्रहणमपिदर्थम् । रवीति । रौति । रुवीतः । रुतः । हलादेः किम् । रुवन्ति । तिङः किम् । शाम्यति । सार्वधातुके किम् । आशिषि रूयात् । विध्यादौ तु रुयात् । रुवीयात् । अरावीत् । अरविष्यत् ॥२॥ तु इति सौत्रोधातुर्गतिवृद्धिहिंसासु । अयं च लुग्विकरणइति स्मरन्ति । तवीति । तौति । तुवीतः । तुतः । तोता । तोष्यति ॥ ३ ॥ णु स्तुतौ । नौति । नविता ॥ ४ ॥ टुक्षु शब्दे । क्षौति । क्षविता ॥ ५ ॥ क्ष्णु तेजने । क्ष्णौति । क्ष्णविता ॥६॥ ष्णु प्रस्रवणे । स्नौति । सुष्णाव । स्नविता । स्नूयात् ॥ ७ ॥ ऊर्णुञ् आच्छादने ॥

ऊर्णोतेर्विभाषा । ७ । ३ । ९० ॥

वा वृद्धिः स्याद्धलादौ पिति सार्वधातुके । ऊर्णौति । ऊर्णोति । ऊर्णुतः । ऊर्णुवन्ति । ऊर्णुते । ऊर्णुवाते । ऊर्णुवते ॥ ऊर्णोतेराम् नेति वाच्यम् ॥ * ॥

नन्द्राः संयोगादयः।६।१।३॥

अचः पराः संयोगादयोनदरा द्विर्न भवन्ति। नुशब्दस्य द्वित्वम्, णत्वस्यासिद्धत्वात्। पूर्वत्रासिद्धीयमद्विर्वचनइति त्वनित्यम्, उभौसाभ्यासस्येतिलिङ्गात्। ऊर्णुनाव। ऊर्णुनुवतुः ऊर्णुनुवुः॥

विभाषोर्णोः।१।२।३॥

इडादिप्रत्ययोवा ङित् स्यात्। ऊर्णुनुविथ। ऊर्णुनविथ। ऊर्णुविता। ऊर्णविता। ऊर्णौतु। ऊर्णोतु। ऊर्णवानि। ऊर्णवै॥

गुणोऽपृक्ते।७।३।९१॥

ऊर्णोतेर्गुणः स्यादपृक्ते हलादौ पिति सार्वधातुके। वृद्ध्यपवादः। और्णोत्। और्णोः। ऊर्णुयात्। ऊर्णुयाः। इह वृद्धिर्न। ङिच्च पिन्नेति भाष्यात्। ऊर्णूयात्। ऊर्णविषीष्ट। ऊर्णुविषीष्ट। और्णुवीत्। और्णुविष्टाम्॥

ऊर्णोतेर्विभाषा।७।२।६॥

इडादौ सिचि परस्मैपदे परे वा वृद्धिः स्यात्। पक्षे गुणः। और्णावीत्। और्णाविष्टाम। और्णाविषुः। और्णवीत्॥ ८॥ द्यु अभिगमने। द्यौति। द्योता॥ ९॥ षु प्रसवैश्वर्ययोः। प्रसवोऽभ्यनुज्ञानम्। सोता। असौषीत्॥ १०॥ कु शब्दे। कोता॥ ११॥ ष्टुञ् स्तुतौ। स्तौति। स्तवीति। स्तुतः।स्तुवीतः। स्तुते। स्तुवीते। स्तुसुधूञ्भ्यइतीट्। अस्तावीत्। प्राक्सितादितिषत्वम्। अभ्यष्टौत्। सिवादीनां वा। पर्यष्टौत्। पर्यस्तौत्॥१२॥ ब्रूञ् व्यक्तायां वाचि॥

ब्रुवः पञ्चानामादितआहो ब्रुवः।३।४।८४॥

ब्रुवोलटः परस्मैपदानामादितः पञ्चानां णलादयः पञ्च वा स्युर्ब्रुवश्चाहादेशः। अकारउच्चारणार्थः। आह। आहतुः। आहुः॥

आहस्थः।८।२।३५॥

झलि परे । चर्त्वम् । आत्थ । आहथुः ॥

ब्रुवईट् । ७ । ३ । ९३ ॥

ब्रुवः परस्य हलादेः पितईट् स्यात् । आत्थेत्यत्र स्थानिवद्भावात्प्राप्तोयं झलीतिथत्वविधानान्न भवति । ब्रवीति । ब्रूतः । ब्रुवन्ति । ब्रूते । आर्धधातुकाधिकारे ॥

ब्रुवोवचिः । २ । ४ । ५३ ॥

उवाच । ऊचतुः । ऊचुः । उवचिथ । उवक्थ । ऊचे । वक्ता । ब्रवीतु । ब्रूतात् । ङिच्च पिन्नेत्यपित्वादीण्न । ब्रवाणि । ब्रवै । ब्रूयात् । उच्यात् । अस्यतिवक्तीत्यङ् ॥

वच उम् । ७ । ४ । २० ॥

अङि परे । अवोचत् । अवोचत ॥ १२ ॥ * ॥

अथ शास्यन्ताः परस्मैपदिनः । इङ् त्वात्मनेपदी । इण् गतौ । एति । इतः ॥

इणोयण् । ६ । ४ । ८१ ॥

अजादौ प्रत्यये परे । इयङोपवादः । यन्ति । इयाय ॥

दीर्घइणःकिति । ७ । ४ । ६९ ॥

इणोभ्यासस्य दीर्घः स्यात्किति लिटि । ईयतुः । ईयुः । इययिथ । इयेथ । ऐत् । ऐताम् । आयन् । इयात् । ईयात् ॥

एतेर्लिङि । ७ । ४ । २४ ॥

उपसर्गात्परस्य इणोऽणोह्रस्वः स्यादार्धधातुके किति लिङि । निरियात् । उभयतआश्रये नान्तादिवत् । अभीयात् । अणः किम् । समेयात् । समीयादिति प्रयोगस्तु भौवादिकस्य ॥

इणोगा लुङि । २ । ४ । ५१ ॥

गातिस्थेति सिचोलुक् । अगात् । अगाताम् । अगुः ॥ १ ॥ इङ् अध्ययने । नित्यमधिपूर्वः । अधीते । अधीयाते । अधीयते ॥

गाङ्लिटि । २ । ४ । ४९ ॥

इङोगाङ् स्याल्लिटि लावस्थायां विवक्षिते वा । अधिजगे । अधिजगाते । अधिजगिरे । अध्येता । अध्येष्यते । अध्ययै । गुणायादेशयोः कृतयोरुपसर्गस्य यण् । पूर्वं धातुरुपसर्गेणेति दर्शनेन्तरङ्गत्वाद्गुणात्पूर्वं सवर्णदीर्घः प्राप्तः । णेरध्ययने वृत्तमितिनिर्देशान्न भवति । अध्यैत । परत्वादियङ् । ततआट् । वृद्धिः । अध्यैयाताम् । अध्यैयि । अध्यैवहि । अधीयीत अधीयीयाताम् । अधीयीध्वम् । अधीयीय । अध्येषीष्ट ॥

विभाषा लुङ्लृङोः । २ । ४ । ५० ॥

इङोगाङ् वा स्यात् ॥

गाङ्कुटादिभ्योऽञ्णिन्ङित् । १ । २ । १ ॥

गाङादेशात्कुटादिभ्यश्च परेऽञ्णितः प्रत्ययाङितः स्युः ॥

घुमास्थागापाजहातिसां हलि । ६ । ४ । ६६ ॥

एषामातईत्स्यात् हलादौ क्ङित्यार्धधातुके । अध्यगीष्ट । अध्यैष्ट । अध्यगीष्यत । अध्यैष्यत ॥ २ ॥ इक् स्मरणे । अयमप्यधिपूर्वः । अधीगर्थदयेशामितिलिङ्गात् अन्यथाहीगर्थेत्येव ब्रूयात् ॥ इण्वदिकइति वक्तव्यम् ॥ * ॥ अधियन्ति । अध्यगात् । केचित्तु आर्धधातुकाधिकारोक्तस्यैवातिदेशमाहुः । तन्मते यण्न । तथाच भट्टिः । ससीतयोराघवयोरधीयन्निति ॥ ३ ॥ वी गतिव्याप्तिप्रजनकान्त्यसनखादनेषु । प्रजनं गर्भग्रहणम् । असनं क्षेपणम् । वेति । वीतः । वियन्ति । वेषि । वेमि । वीहि । अवेत् । अवीताम् । अवियन् । अडागमे सत्यनेकाच्त्वाद्यणिति केचित् । अव्यन् ॥ ४ ॥ अत्र ईकारोपि धात्वन्तरं प्रश्लिष्यते । एति । ईतः । इयन्ति ।

ईयात् । ऐषीत् ॥ ५ ॥ या प्रापणे । प्रापणमिह गतिः । प्रणियाति । यातः । यान्ति ॥

लङः शाकटायनस्यैव । ३ । ४ । १११ ॥

आदन्तात्परस्य लङो झेर्जुस् वा स्यात् । अयुः । अयान् । यायात् । यायाताम् । यायास्ताम् ॥ ६ ॥ वा गतिगन्धनयोः । गन्धनं सूचनम् ७॥ भा दीप्तौ ॥ ८ ॥ ष्णा शौचे ॥ ९ ॥ श्रा पाके ॥ १० ॥ द्रा कुत्सायांगतौ ॥ ११ ॥ प्सा भक्षणे ॥१२॥ पा रक्षणे । पायास्ताम् । अपासीत् ॥१३॥ रा दाने ॥ १४ ॥ ला आदाने । द्वावपि दाने इति चन्द्रः ॥ १५ ॥ दाप् लवने । प्रणिदाति । प्रनिदाति । दायास्ताम् । अदासीत् ॥१६॥ख्या प्रकथने । अयं सार्वधातुकमात्रविषयः। सस्थानत्वं नमः ख्यात्रेइति वार्तिकं तद्भाष्यं चेह लिङ्गम्। सस्थानोजिह्वामूलीयः स नेतिख्याञादेशस्य ख्शादित्वे प्रयोजनमित्यर्थः। सम्पूर्वस्य ख्यातेःप्रयोगोनेति न्यासकारः॥१७॥ प्रापूरणे ॥ १८ ॥ मा माने । अकर्मकः। तनौ ममुस्तत्र न कैटभद्विषइति माघः । उपसर्गवशेनार्थान्तरे सकर्मकः । उदरं परिमाति मुष्टिना । नेर्गदेत्यत्र नास्य ग्रहणम् । प्रणिमाति । प्रनिमाति ॥ १९ ॥ वच परिभाषणे । वक्ति । वक्तः । अयमन्तिपरोन प्रयुज्यते । बहुवचनपरइत्यन्ये । झिपरइत्यपरे । वग्धि । वच्यात् । उच्यात् । अवोचत् ॥ २० ॥ विद ज्ञाने ॥

विदोलटोवा । ३ । ४ । ८३ ॥

वेत्तेर्लटः परस्मैपदानां णलादयोवा स्युः । वेद । विदतुः । विदुः । वेत्थ । विदथुः । विद । वेद । विद्व । विद्म । पक्षे । वेत्ति । वित्तः । इत्यादि । विवेद । विविदतुः । उषविदेत्यामूपक्षे विदेत्यकारान्तनिपातनान्न लघूपधगुणः । विदांचकार । वेदिता ॥

विदांकुर्वन्त्वित्यन्यतरस्याम् । ३ । १ । ४१ ॥

वेत्तेर्लोट्याम् गुणाभावोलोटोलुक् लोडन्तकरोतीत्यनुप्रयोगश्च वा निपात्यते। पुरुषवचने न विवक्षिते इति शब्दात्॥

तनादिकृञ्भ्य उः।३।१।७९॥

तनादेः कृञश्च उप्रत्ययः स्यात्। शपोपवादः। तनादित्वादेव सिद्धे कृञ् ग्रहणं गणकार्यस्याऽनित्यत्वे लिङ्गं तेन न विश्वसेदविश्वस्तमित्यादि सिद्धम्। विदां करोतु॥

अतउत्सार्वधातुके।६।४।११०॥

उप्रत्ययान्तस्य कृञोकारस्य उत्स्यात्सार्वधातुके क्ङिति। उदितितपर सामर्थ्यान्नगुणः। विदांकुरुतात्। विदांकुरुताम्। उतश्चेति हेर्लुक्। आभीयत्वेन लुकोऽसिद्धत्वादुत्वम्। विदांकुरु। विदांकरवाणि। अवेत्। अविताम्। सिजभ्यस्तेति झेर्जुस्। अविदुः॥

दश्च।८।२।७५॥

धातोर्दस्य पदान्तस्य सिपि परे रुः स्याद्वा। अवेः। अवेत्॥ २१॥ अस् भुवि। अस्ति॥

श्नसोरल्लोपः।६।४।१११॥

श्नस्याऽस्तेश्चाकारस्य लोपः स्यात्सार्वधातुके क्ङिति। स्तः। सन्ति। तासस्त्योरिति सलोपः। असि। स्थः। स्थ। अस्मि। स्वः। स्मः॥

आर्धधातुके इत्यधिकृत्य॥

अस्तेर्भूः।२।४।५२॥

बभूव। भविता। अस्तु। स्तात्। स्ताम्। सन्तु॥

घ्वसोरेद्धावभ्यासलोपश्च।६।४।११९॥

घोरस्तेश्च एत्वं स्याद्धौ परे अभ्यासलोपश्च। आभीयत्वेन एत्वस्या सिद्धत्वाद्धेर्धिः। श्नसोरित्यल्लोपः। एधि। तातङ्पक्षे एत्वं न। परेण ता

तङा बाधात् सकृद्गताविति न्यायात् । स्तात् । स्तम् । स्त । असानि । असाव । असाम । अस्तिसिचइतीट् । आसीत् । श्नसोरित्यल्लोपस्याभीयत्वे नासिद्धत्वादाट् । आस्ताम् । आसन् । स्यात् । भूयात् । अभूत् । सिचोऽस्तेश्च विद्यमानत्वेन विशेषणादीण्न ॥

उपसर्गप्रादुर्भ्यामस्तिर्यच्परः । ८ । ३ । ८७ ॥

उपसर्गेभ्यः प्रादुसश्च परस्यास्तेः सस्य षः स्याद् यकारेऽचि च परे । निष्यात् । प्रादुः ष्यात् । निषन्ति । प्रादुः षन्ति । यच्परः किम् । अभिस्तः ॥ २२ ॥ मृजू शुद्धौ ॥

मृजेर्वृद्धिः । ७ । २ । ११४ ॥

मृजेरिकोवृद्धिः स्याद्धातुप्रत्यये परे ॥ क्ङित्यजादौ वेष्यते ॥ * ॥ व्रश्चेतिषः । मार्ष्टि । मृष्टः । मृजन्ति । मार्जन्ति । ममार्ज । ममार्जतुः । ममृजतुः । ममार्जिथ । ममार्ष्ठ । मार्जिता । मार्ष्टा । मृड्ढि । अमार्ट् । अमार्जम् । अमार्जीत् । अमार्क्षीत् ॥ २३ ॥ रुदिर् अश्रुविमोचने ॥

रुदादिभ्यः सार्वधातुके । ७ । २ । ७६ ॥

रुद्, स्वप्, श्वस्, अन्, जक्ष, एभ्योवलादेः सार्वधातुकस्येट् स्यात् । रोदिति । रुदितः । हौ परत्वादिटि धित्वं न । रुदिहि ॥

रुदश्च पञ्चभ्यः । ७ । ३ । ९८ ॥

हलादेः पितः सार्वधातुकस्यापृक्तस्य ईट् स्यात् ॥

अड्गार्ग्यगालवयोः । ७ । ३ । ९९ ॥

अरोदीत् । अरोदत् । अरुदिताम् । अरुदन् । अरोदीः । अरोदः । प्रकृतिप्रत्ययविशेषापेक्षाभ्यामडीड्भ्यामन्तरङ्गत्वाद्यासुट् । रुद्यात् । अरुदत् । अरोदीत् ॥ १ ॥ ञिष्वप् शये । स्वपिति । स्वपितः । सुष्वाप । सुषुपतुः । सुषुपुः । सुष्वपिथ । सुष्वप्थ ॥

सुविनिर्दुर्भ्यः सुपिसूतिसमाः । ८ । ३ । ८८ ॥

एभ्यः सुप्यादेः सस्य षः स्यात् । पूर्वं धातुरुपसर्गेण युज्यते । किति लिटि परत्वात्संप्रसारणे षत्वे च कृते द्वित्वम् । पूर्वत्रासिद्धीयमद्विर्वचने॥ सुषुषुपतुः । सुषुषुपुः । अकिति तु द्वित्वेऽभ्यासस्य सम्प्रसारणम् । षत्वस्यासिद्धत्वात्ततः पूर्वं हलादिःशेषः । नित्यत्वाच्च । ततः सुपिरूपाभावान्न षः। सुसुष्वाप । सुस्वप्ता । अस्वपीत् । अस्वपत् । स्वप्यात् ।सुप्यात्। सुषुप्यात् । अस्वाप्सीत् ॥ २ ॥ श्वस प्राणने । श्वसिति । श्वसिता । अश्वसीत् । अश्वसत् । श्वस्याताम् । श्वस्यास्ताम् । ह्यन्तक्षणेति न वृद्धिः । अश्वसीत् ॥ ३ ॥ अन च । अनिति । आन । अनिता । आनीत् । आनत् ॥

अनितेः।८।४।१९॥

उपसर्गस्थान्निमित्तात्परस्यानितेर्नस्य णः स्यात् । प्राणिति ॥ ४ ॥ जक्ष भक्षहसनयोः । जक्षिति । जक्षितः ॥

अदभ्यस्तात्।७।१।४॥

झस्य अत्स्याद्न्तापवादः । जक्षति । सिजभ्यस्तेति जुस् । अजक्षुः । अयमन्तःस्थादिरित्युज्वलदत्तोबभ्राम ॥ ५ ॥ रुदादयः पञ्च गताः ॥

जागृ निद्राक्षये । जागर्ति । जागृतः । जाग्रति । उषविदेत्याम् वा । जागरांचकार । जजागार ॥

जाग्रोऽविचिण्णल्ङित्सु।७।३।८५॥

जागर्तेर्गुणः स्याद्विचिण्णल्ङिद्भ्योऽन्यस्मिन् वृद्धिविषये प्रतिषेधविषये च । जजागरतुः । अजागः । अजागृताम् । अभ्यस्तत्वाज्जुस् ॥

जुसि च।७।३।८३॥

अजादौ जुसीगन्ताङ्गस्य गुणः स्यात् । अजागरुः । अजादौ किम् । जागृयुः ।आशिषितु । जागर्यात् । जागर्यास्ताम् । जागर्यासुः । लुङि । अजागरीत् । जागृइस् इत्यत्र यणप्राप्तः तं सार्वधातुकगुणोबाधते तं

सिचि वृद्धिः तां जागर्तिगुणः तत्र कृते हलन्तलक्षणा प्राप्ता नेटीति निषिद्धा ततोहलादेरिति बाधित्वातोल्रान्तस्येति प्राप्ता ह्म्यन्तेति निषिध्यते ॥ तदाहुः ॥

गुणोवृद्धिर्गुणोवृद्धिः प्रतिषेधोविकल्पनम् ॥
पुनर्वृद्धिर्निषेधोतो यण्पूर्वाः प्राप्तयोनवेति ॥ १ ॥

दरिद्रा दुर्गतौ । दरिद्राति ॥

इद्दरिद्रस्य।६।४।११४॥

दरिद्रातेरिकारः स्याद्धलादौ क्ङिति सार्वधातुके । दरिद्रितः ॥

श्नाभ्यस्तयोरातः।६।४।११२॥

अनयोरातोलोपः स्यात् क्ङिति सार्वधातुके । दरिद्रति । अनेकाचूत्वादाम् । दरिद्रांचकार । आतऔ णलइत्यत्र ओ इत्येव सिद्धे औकारविधानं दरिद्रातेरालोपे कृते श्रवणार्थम् । अतएव ज्ञापकादाम्नेत्येके । ददरिद्रौ । ददरिद्रतुरित्यादि । यत्तु णलि ददरिद्रेति तन्निर्मूलमेव ॥ दरिद्रातेरार्धधातुके विवक्षिते आलोपोवाच्यः ॥ * ॥ लुङि वा, सनि ण्वुलि ल्युटि च न ॥*॥ दरिद्रिता । अदरिद्रात् । अदरिद्रिताम् । अदरिद्रुः । दरिद्रियात् । दरिद्र्यात् । अदरिद्रीत् । इट्सकौ । अदरिद्रासीत् ॥ २ ॥ चकासृ दीप्तौ। झस्य अत् । चकासति । चकासां चकार । धि चेति सलोपः । सिचएवेत्येके । चकाद्धि । चकाधीत्येव भाष्यम् ॥

तिप्यनस्तेः।८।२।७३॥

पदान्तस्य सस्य दः स्यात्तिपि न त्वस्तेः । अचकात् । अचकाद् । अचकासुः ॥

सिपि धातोरुर्वा।८।२।७४॥

पदान्तस्य धातोः सस्य रुः स्याद्वा, पक्षे दः । अचकाः । अचकात् ॥३॥ शासु अनुशिष्टौ । शास्ति ॥

शासइदङ्हलोः।६।४।३४॥

शासउपधायाइत्स्यादङि हलादौ क्ङिति च । शासिवसीतिषः । शिष्टः । शासति । शशास । शशासतुः । शास्तु । शिष्टात् । शिष्टाम् । शासतु ॥

शा हौ।६।४।३५॥

शास्तेः शादेशः स्याद्धौ परे । तस्याभीयत्वेनासिद्धत्वाद्धेर्धिः। शाधि। अशात् । अशिष्टाम् । अशासुः । अशात् । अशाः । शिष्यात् । सर्ति शास्तीत्यङ् । अशिषत् । अशाशिष्यत् ॥ ४ ॥

दीधीङ् दीप्तिदेवनयोः । एतदादयः पञ्चधातवश्छान्दसाः । दीधीते । एरनेकाचइति यण् । दीध्याते ॥

यीवर्णयोर्दीधीवेव्योः।७।४।५३॥

एतयोरन्त्यस्य लोपः स्याद्यकारे इवर्णे च परे इति लोपं बाधित्वा नित्यत्वाद्टेरेत्वम् । दीध्ये । दीधीवेवीटामिति गुणनिषेधः । दीध्यांचक्रे । दीधिता । दीधिष्यते ॥ १ ॥ वेवीङ् वेतिना तुल्ये । वीगतीत्यनेन तुल्येर्थे वर्त्तते इत्यर्थः ॥ २ ॥ अथ त्रयः परस्मैपदिनः ॥ षस सस्ति स्वप्ने । सस्ति । सस्तः। ससन्ति । ससास । सेसतुः। सस्तु । सधि । पूर्वत्रासिद्धमिति सलोप स्यासिद्धत्वादतोहेरिति लुक् । असत् । असस्ताम् । असः । असत् । स स्यात्। असासीत्। अससीत्॥ १॥सन्ति।सन्तः।संस्तन्ति॥ २॥बहूनां समवाये द्वयोः संयोगसंज्ञा नेत्याश्रित्य स्कोरितिलोपाभावात्।संस्ति।संस्तः।संस्त न्ति इत्येके।वश कान्तौ । कान्तिरिच्छा । वष्टि । उष्टः । उशन्ति । वक्षि। उष्टः । ऊशतुः । वशिता । वष्टु । उष्टात् । उड्ढि । अवट् । औष्टाम् । औ शन् । अवशम् । उश्याताम् । उश्यास्ताम्॥ ३॥ चर्करीतं च ॥ यङ्लुगन्तम दादौ बोध्यम् ॥ ह्नुङ् अपनयने । ह्नुते । जुह्नुवे । ह्नवीत । ह्नोषीष्ट । अह्नोष्ट ॥ ४ ॥ *॥

इत्यदादयः ॥

हु दानादनयोः ॥ आदाने चेत्येके । प्रीणनेपीति भाष्यम् । दानं चेह प्रक्षेपः । सच वैधे आधारे हविषश्चेति स्वभावाल्लभ्यते । इतश्चत्वारः परस्मैपदिनः ॥

जुहोत्यादिभ्यः श्लुः । २ । ४ । ७५ ॥

शपः श्लुः स्यात् ॥

श्लौ । ६ । १ । १० ॥

धातोर्द्वे स्तः । जुहोति । जुहुतः । अदभ्यस्तादित्यत् । हुश्नुवोरिति यण् । जुह्वति ॥

भीह्रीभृहुवां श्लुवच्च । ३ । १ । ३९ ॥

एभ्योलिट्याम्वास्यादामि श्लाविव कार्यं च । जुहवांचकार । जुहाव । होता । होष्यति । जुहोतु । जुहुतात् । हेर्धिः जुहुधि । आटि परत्वाद्गुणः । जुहवानि । परत्वाज्जुसि चेति गुणः । अजुहवुः । जुहुयात् । हूयात् । अहौषीत् ॥ १ ॥ ञिभी भये । बिभेति ॥

भियोन्यतरस्याम् । ६ । ४ । ११५ ॥

इकारः स्याद्धलादौ क्ङिति सार्वधातुके । बिभितः । बिभीतः । बिभ्यति । बिभयांचकार । बिभाय । भेता ॥ २ ॥ ह्री लज्जायाम् ॥ जिह्रेति । जिह्रीतः । जिह्रियति । जिह्रयां चकार । जिह्राय ॥ ३ ॥ पॄ पालनपूरणयोः ॥

अर्तिपिपर्त्योश्च । ७ । ४ । ७७ ॥

अभ्यासस्य इकारोन्तादेशः स्यात् श्लौ ॥

उदोष्ठ्यपूर्वस्य । ७ । १ । १०२ ॥

अङ्गावयवौष्ठ्यपूर्वो यो ऋत् तदन्तस्याङ्गस्य उत्स्यात् । गुणवृद्धी पर

त्वादिमं बाधेते । पिपर्ति । उत्वम् । रपरत्वम् । हलि चेति दीर्घः । पिपूर्तः । पिपुरति । पपार । क्तिति लिटि ऋच्छत्यॄतामिति गुणे प्राप्ते ॥

शॄदॄप्रां ह्रस्वो वा । ७ । ४ । १२ ॥

एषां क्तिति लिटि ह्रस्वो वा स्यात् । पक्षे गुणः । पप्रतुः । पप्रुः । पपरतुः । पपरुः । परिता । परीता । अपिपः । अपिपूर्ताम् । अपिपरुः । पिपूर्यात् । पूर्यात् । अपारीत् । अपारिष्टाम् । ह्रस्वान्तोयमिति केचित् । पिपर्ति । पिपृतः । पिप्रति । पिपृयात् । आशिषि । प्रियात् । अपार्षीत् । पाणिनीयमते तु, तं रोदसी पिपृतमित्यादौ छान्दसत्वं शरणम् ॥ ४ ॥ डुभृञ् धारणपोषणयोः ॥

भृञामित् । ७ । ४ । ७५ ॥

भृञ् माङ् ओहाङ्, एषां त्रयाणामभ्यासस्य इत्स्यात् श्लौ । बिभर्ति । बिभृतः । बिभ्रति । बिभृध्वे । श्लुवद्भावादित्वेत्वे । बिभरामास । बभार । बभर्थ । बभृव । बिभृहि । बिभराणि । अबिभः । अबिभृताम् । अबिभरुः । बिभृयात् । भ्रियात् । भृषीष्ट । अभार्षीत् । अभृत ॥ ५ ॥ माङ् माने शब्दे च ॥

ई हल्यघोः । ६ । ४ । ११३ ॥

श्नाभ्यस्तयोरात ईत्स्यात्सार्वधातुके क्ङिति हलि न तु घुसंज्ञकस्य । मिमीते । श्नाभ्यस्तयोरित्यालोपः । मिमाते । मिमते । प्रण्यमास्त ॥ ६ ॥ ओहाङ् गतौ ॥ जिहीते । जिहाते । जिहते । जहे । हाता । हास्यते ॥ ७ ॥ ओहाक् त्यागे ॥ परस्मैपदी । जहाति ॥

जहातेश्च । ६ । ४ । ११६ ॥

इत्स्याद्वा हलादौ क्ङिति सार्वधातुके । पक्षे ईत्वम् । जहितः । जहीतः । जहति ॥

आ च हौ । ६ । ४ । ११७ ॥

जहातेर्हौ परे आ स्यात् चादिदीतौ । जहाहि । जहिहि । जहीहि । अजहात् । अजहुः ॥

लोपोयि । ६ । ४ । ११८ ॥

जहातेरालोपः स्याद्यादौ सार्वधातुके । जह्यात् । एर्लिङि । हेयात् । अहासीत् ॥८॥ डुदाञ् दाने ॥ प्रणिददाति । दत्तः । ददति । दत्ते । ददौ । ध्वसोरिति एत्वाभ्यासलोपौ । देहि । अददात् । अदत्ताम् । अददुः । दद्यात् । देयात् । अदात् । अदाताम् । अदुः । अदित ॥९॥ डुधाञ् धारणपोषणयोः । दानेप्येके । प्रणिदधाति ॥

दधस्तथोश्च । ८ । २ । ३८ ॥

द्विरुक्तस्य झषन्तस्य धातोर्बशोभष् स्यात्तथयोः स्ध्वोश्च परतः । वचनसामर्थ्यादालोपोन स्थानिवदिति वामनमाधवौ । वस्तुतस्तु पूर्वत्रासिद्धे न स्थानिवत् । धत्तः । दधति । धत्थः । धत्थ । दध्वः । धत्ते । धत्से । धध्वे । धेहि । अधित ॥ १० ॥ * ॥

अथ त्रयः स्वरितेतः ॥ णिजिर् शौचपोषणयोः ॥

निजां त्रयाणां गुणः श्लौ । ७ । ४ । ७५ ॥

निज्, विज्, विषामभ्यासस्य गुणः स्यात् श्लौ । नेनेक्ति । नेनिक्तः । नेनिजति । नेक्ता । नेक्ष्यति । नेनेक्तु । नेनिग्धि ॥

नाभ्यस्तस्याऽचिपिति सार्वधातुके । ७ । ३ । ८७ ॥

लघूपधगुणोन स्यात् । नेनिजानि । अनेनेक् । अनेनिक्ताम् । अनेनिजुः । नेनिज्यात् । निज्यात् । अनिजत् । अनैक्षीत् । अनिक्त ॥ १ ॥ विजिर् पृथग्भावे । वेवेक्ति । वेविक्ते । विवेजिथ । अत्र विजइडिति ङित्त्वं न । ओविजी इत्यस्यैव तत्र ग्रहणात् । णिजिविजी रुधादावपि ॥ २ ॥ विष्लृ व्याप्तौ । वेवेष्टि । वेविष्टे । लृदित्वादङ् । अविषत् । तङि क्सः ।

अजादौ क्सस्याचीति अल्लोपः । अविक्षन । अविक्षाताम् । अवि क्षन्त ॥ ३ ॥

अथ आगणान्तात्परस्मैपदिनश्छान्दसाश्च ॥ घृक्षरणदीप्त्योः। जिघर्म्यग्निं हविषा घृतेन ॥ भृञामित् । बहुलं छन्दसीति इत्वम् ॥ १॥ह्व प्रसह्यकरणे । अयं स्रुवोअभिजिहर्ति होमान् ॥ २ ॥ ऋ सृ गतौ । बहुलं छन्दसीत्येव सिद्धे अर्तिपिपर्त्योश्चेतीत्वविधानादयं भाषायामपि । अभ्यासस्यासवर्णइतीयङ् । इयर्ति । इयृतः इय्रति । आर । आरतुः। इडत्त्यर्तीति नित्यमिट् । आरिथ । अर्ता । अरिष्यति । इयराणि । ऐयः । ऐयृताम् । ऐयरुः । ईयृयात् । अर्यात् । आरत् । ससर्ति ॥ ४ ॥ भस भर्त्सनदीप्त्योः। बभस्ति । घसिभसोर्हलीत्युपधालोपः । झलोझलीति सलोपः । बब्धः । बप्सति ॥ ५ ॥ कि ज्ञाने । चिकेति ॥ ६ ॥ तुर त्वरणे ॥ तुतोर्ति । तुतूर्तः । तुतुरति ॥ ७ ॥ धिष शब्दे । दिधेष्टि । दिधिष्टः ॥ ८ ॥ धन धान्ये । दधन्ति । दधन्तः । दधनति ॥ ९ ॥ जन जनने । जजन्ति ॥

जनसनखनां सञ्झलोः ।६।४।४२॥

एषामाकारोन्तादेशः स्याज्झलादौ सनि झलादौ क्ङिति च । जजातः । जज्ञति । जजंसि । जजान । जजन्यात् । जजायात् । जन्यात्।जायात् ॥ १० ॥ गा स्तुतौ । देवान् जिगाति सुम्नयुः । जिगीतः । जिगति ॥ ११ ॥ * ॥

॥ इति जुहोत्यादयः ॥ * ॥

॥ दिवु क्रीडाविजिगीषाव्यवहारद्युतिस्तुतिमोदमदस्वप्नकान्तिगतिषु । जूषन्ताः परस्मैपदिनः ॥

दिवादिभ्यः श्यन् ।३।१।६९॥

शपोपवादः । हलि चेति दीर्घः । दीव्यति । दिदेव । देविता । देविष्यति । दीव्यतु । अदीव्यत् । दीव्येत् । दीव्यात् । अदेवीत् । अदेविष्यत् ॥ १ ॥

षिवु तन्तुसन्ताने। परिषीव्यति। परिषिषेव। न्यषेवीत्। न्यसेवीत्॥२॥ स्रिवु गतिशोषणयोः॥ ३॥ ष्ठिवु निरसने। केचिदिहेमं न पठन्ति॥४॥ ष्णुसु अदने। आदानइत्येके। अदर्शनइत्यपरे। सुष्णोष॥ ५॥ ष्णसु निरसने। स्नस्यति। सस्नास॥ ६॥ क्नसु ह्वरणदीप्त्योः। ह्वरणं कौटिल्यम्। चक्नास॥ ७॥ व्युष दाहे। वुव्योष॥ ८॥ प्लुषच॥ ९॥ नृती गात्रविक्षेपे। नृत्यति। ननर्त॥

सेऽसिचि कृतचृतछृदतृदनृतः। ७।२।५७॥

एभ्यः परस्य सिज्भिन्नस्य सादेरार्धधातुकस्य इड्वा स्यात्। नर्तिष्यति। नर्त्स्यति। नृत्येत्। नृत्यात्। अनर्तीत्॥ १०॥ त्रसी उद्वेगे। वा भ्राशेति श्यन्वा। त्रस्यति। त्रसति। त्रेसतुः। तत्रसतुः॥११॥ कुथ पूतीभावे। पूतीभावोदौर्गन्ध्यम्॥ १२॥ पुथ हिंसायाम्॥ १३॥ गुध परिवेष्टने॥ १४॥ क्षिप प्रेरणे। क्षिप्यति। क्षेप्ता॥ १५॥ पुष्प विकसने। पुष्प्यति। पुपुष्प॥ १६॥ तिम ष्टिम ष्टीम आर्द्रीभावे। तिम्यति। स्तिम्यति। स्तीम्यति॥१९॥व्रीड चोदने लज्जायां च। व्रीड्यति॥ २०॥ इष गतौ। इष्यति॥ २१॥ षह षुह चक्यर्थे। चक्यर्थस्तृप्तिः। सह्यति। सुह्यति॥ २३॥ जॄष् झॄष् वयोहानौ। जीर्यति। जजरतुः। जेरतु। जरिता। जरीता। जीर्येत्। जीर्यात्। जॄस्तम्भ्वित्यङ्वा। ऋदृशोऽङिगुणः। अजरत्। अजारीत्। अजारिष्टाम्। झीर्यति। जझरतुः। अझारीत्॥॥ २५॥ षूङ् प्राणिप्रसवे। सूयते। सुषुवे। स्वरतिसूतीति विकल्पं बाधित्वाश्र्युकः कितीति निषेधे प्राप्ते क्रादिनियमान्नित्यमिट्। सुषुविषे। सुषुविवहे। सोता। सविता॥ २६॥ दूङ् परितापे दूयते॥ २७॥ दीङ् क्षये। दीयते॥

दीङो युडचि क्ङिति। ६।४।६३॥

दीङः परस्याजादेः क्ङित आर्धधातुकस्य युट् स्यात्॥ वुग्युटावुवङ्यणोः सिद्धौ वक्तव्यौ॥ *॥ दिदीये॥

मीनातिमिनोतिदीङां ल्यपि च। ६। १। ५०॥

एषामात्वं स्यात् ल्यपि चकारादशित्येज्निमित्ते । दाता । दास्यते । अदास्त । अदास्थाः ॥ २८ ॥ डीङ् विहायसा गतौ । डीयते ॥ २९ ॥ धीङ् आधारे । धीयते । दिध्ये । ध्येता ॥ ३० ॥ मीङ् हिंसायाम् । हिंसात्र प्राणवियोगः । मीयते ॥ ३१ ॥ रीङ् श्रवणे । रीयते ॥ ३२ ॥ लीङ् श्लेषणे ।

विभाषा लीयतेः। ६। १। ५१॥

लीयतेरिति यका निर्देशोन तु श्यना । लीलिङोरात्वं वा स्यादेज्विषये ल्यपि च । लेता । लाता । लेष्यते । लास्यते । एज्विषये किम् । लीयते । लिल्ये॥३१॥व्रीङ् वृणोत्यर्थे । व्रीयते । विव्रिये ॥ स्वादयओदितः॥तत्फलं तु निष्ठानत्वम्॥ ३४ ॥ पीङ् पाने । पीयते ॥३५॥ माङ् माने। मायते । ममे ॥ ३६ ॥ ईङ् गतौ । ईयते। अयां चक्रे॥ ३७ ॥ प्रीङ् प्रीतौ । सकर्मकः । प्रीयते । पिप्रिये ॥ ३८ ॥ * ॥

अथ परस्मैपदिनश्चत्वारः ॥ शो तनुकरणे ॥

ओतः श्यनि। ७। ३। ७१॥

लोपः स्यात् श्यनि। श्यति । श्यतः । श्यन्ति । शशौ । शशतुः । शाता। शास्यति । विभाषा घ्राधेट्शाच्छासः इति सिचो वा लुक् । लुगभावे यमरमनमातां सक् चेति सगिटौ । अशात् । अशाताम् । अशुः । अशासीत् । अशासिष्टाम् ॥ १ ॥ छो छेदने । छ्यति ॥ २ ॥ षोऽन्तकर्मणि । स्यति । ससौ । अभिष्यति । अभ्यष्यत् । अभिससौ ॥३॥ दो अवखण्डने । द्यति । ददौ । प्रणिदाता । देयात् । अदात् ॥ ४ ॥

अथात्मनेपदिनः पञ्चदश । जनी प्रादुर्भावे ॥

ज्ञाजनोर्जा। ७। ३। ७९॥

अनयोर्जादेशः स्याच्छिति । जायते । जज्ञे । जज्ञाते । जज्ञिरे । जनिता । जनिष्यते । दीपजनेति वा चिण् ॥

जनिवध्योश्च । ७ । ३ । ३५ ।

अनयोरुपधाया वृद्धिर्न स्याच्चिणि ञ्णिति कृति च । अजनि । अजनिष्ट ॥ १ ॥ दीपी दीप्तौ । दीप्यते । दिदीपे । अदीपि । अदीपिष्ट ॥ २ ॥ पूरी आप्यायने । पूर्यते । अपूरि । अपूरिष्ट ॥ ३ ॥ तूरी गतित्वरणहिंसनयोः । तूर्यते । तुतूरे ॥ ४ ॥ धूरी गूरी हिंसागत्योः । धूर्यते । दुधूरे । गूर्यते । जुगूरे ॥ ६ ॥ घूरी जूरी हिंसावयोहान्योः ॥ ८ ॥ शूरी हिंसास्तम्भनयोः ॥ ९ ॥ चूरी दाहे ॥ १० ॥ तप ऐश्वर्ये वा । अयं धातुरैश्वर्ये वा तङ्श्यनौ लभते । अन्यदा तु शब्विकरणः परस्मैपदीत्यर्थः । केचित्तु वा ग्रहणं वृतुधातोराद्यवयवमिच्छन्ति । तप्यते । तप्ता । तप्स्यते । पतेति व्यत्यासेन पाठान्तरम् । द्युतद्यामानियुतः पत्यमानः ॥ ११ ॥ वृतु वरणे । वृत्यते ।पक्षान्तरे । वावृत्यते । ततो वावृत्यमाना सा रामशालां न्यविक्षतेति भट्टिः ॥ १२ ॥ क्लिश उपतापे । क्लिश्यते । क्लेशिता ॥ १३ ॥ काशृ दीप्तौ । काश्यते ॥ १४ ॥ वाशृ शब्दे । वाश्यते । ववाशे ॥ १५ ॥

अथ पञ्च स्वरितेतः। मृष तितिक्षायाम् । मृष्यति । मृष्यते । ममर्ष । ममृषे ॥ १ ॥ शुचिर् पूतीभावे । पूतीभावः क्लेदः । शुच्यति । शुच्यते । शुशोच । शुशुचे । अशुचत् । अशोचीत् । अशोचिष्ट ॥ २ ॥ णह बन्धने । नह्यति । नह्यते । ननाह ।ननद्ध । नेहिथ । नेहे । नद्धा । नत्स्यति। अनात्सीत् ॥ ३ ॥ रञ्ज रागे । रज्यति । रज्यते ॥ ४ ॥ शपआक्रोशे । शप्यति । शप्यते ॥ ५ ॥

अथैकादशानुदात्तेतः । पद गतौ । पद्यते । पेदे । पत्ता । पद्येत । पत्सीष्ट ॥

चिण् ते पदः । ३ । १ । ६० ॥

पदश्लेश्विण् स्यात्तशब्दे परे। प्रण्यपादि। अपत्साताम्। अपत्सत॥१ खिद दैन्ये। खिद्यते। चिखिदे। खेत्ता। अखित्त॥ २॥ विद सत्तायाम्। विद्यते। वेत्ता॥ ३॥ बुध अवगमने। बुध्यते। बुबुधे। बोद्धा। भोत्स्यते। भुत्सीष्ट। अबोधि। अबुद्ध। अभुत्साताम्॥ ४॥ युध सम्प्रहारे। युध्यते। युयुधे। योद्धा। अयुद्ध। कथं युध्यतीति युधमिच्छतीति क्यच्। अनुदात्तेत्त्वलक्षणमात्मनेपदमनित्यमिति वा॥ ५॥ अनोरुध कामे। अनुरुध्यते॥ ६॥ अण प्राणने। अण्यते। आणे। अणिता। ॥ ७॥ अनेति दन्त्यान्तोयमित्येके॥ ८॥ मन ज्ञाने। मन्यते। मेने। मन्ता॥ ९॥ युज समाधौ। समाधिश्चित्तवृत्तिनिरोधः। अकर्मकः। युज्यते। योक्ता॥ १०॥ सृज विसर्गे। अकर्मकः। संसृज्यते सरसिजैररुणांशुभिन्नैः। ससृजिषे। स्रष्टा। स्रक्ष्यते। लिङ्सिचाविति कित्वान्न गुणोनाप्यम। सृक्षीष्ट। असृष्ट। असृक्षाताम्॥ ११॥ लिश अल्पीभावे। लिश्यते। लेष्टा। लेक्ष्यसे। लिक्षीष्ट। अलिक्षत। अलिक्षाताम् १२॥*॥ अथागणान्तात्परस्मैपदिनः। राधोऽकर्मकाद्वृद्धावेव। एवकारो भिन्नक्रमः। राधोऽकर्मकादेव श्यन्। उदाहरणमाह वृद्धाविति। यन्मह्यमपराध्यति। द्रुह्यतीत्यर्थः। विराध्यन्तं क्षमेत कः। द्रुह्यन्तमित्यर्थः। राध्यत्योदनः। सिध्यतीत्यर्थः। कृष्णाय राध्यति। दैवं पर्यालोचयतीत्यर्थः। दैवस्य धात्वर्थे अन्तर्भावाज्जीवत्यादिवदकर्मकत्वम्। रराध। रराधतुः। रराधिथ। राधो हिंसायामित्येत्वाभ्यासलोपाविह न। हिंसार्थस्य सकर्मकतया दैवादिकत्वायोगात्। राद्धा। रात्स्यति। अयं स्वादिश्चुरादिश्च॥ १॥ व्यध ताडने। ग्रहिज्येति संप्रसारणम्। विध्यति। विव्याध। विविधतुः। विव्यद्ध। विव्यधिथ। व्यद्धा। व्यत्स्यति। विध्येत्। विध्यात्। अव्यात्सीत्॥ २॥ पुष पुष्टौ। पुष्यति। पुपोष। पुपोषिथ। पोष्टा। पोक्ष्यति। पुषादीत्यङ्। अपुषत्॥ ३॥ शुष शोषणे। अशुषत्॥ ४॥ तुष प्रीतौ॥ ५॥ दुष वैकृत्ये॥ ६॥ श्लिष आलिङ्गने। श्लिष्यति। शिश्लेष। श्लेष्टा। श्लेक्ष्यति॥

श्लिषः। ३। १। ४६॥

अस्मात्परस्यानिटश्च्लेः क्सः स्यात्। पुषाद्यङोपवादोनतु चिणः। पुरस्तादपवादन्यायात्॥

आलिङ्गने। ३। १। ४६॥

श्लिषश्च्लेरालिङ्गनएव क्सोनान्यत्र। योगविभागसामर्थ्याच्छलइगुपधादित्यस्याप्ययं नियमः। अश्लिक्षत्कन्यां देवदत्तः। आलिङ्गनएवेति किम्। समश्लिषज्जतु काष्ठम्। अङ्। प्रत्यासत्ताविह श्लिषिः। कर्मणि अनालिङ्गने सिजेव न तु क्सः। एकवचने चिण्। अश्लेषि। अश्लिक्षाताम्। अश्लिक्षन्त। अश्लिष्ठाः। अश्लिढ्ढम्॥ ७॥ शक विभाषितोमर्षणे। विभाषितइत्युभयपदीत्यर्थः। शक्यति, शक्यते, हरिं द्रष्टुं भक्तः। शशाक। शेकिथ। शशकथ। शेके। शक्ता। शक्ष्यति। शक्ष्यते। अशकत्। अशक्त। सेट्कोयमित्येके। तन्मतेनानिट्कारिकासु लृदित्पठितः। शकिता। शकिष्यति॥ ८॥ ष्विदा गात्रप्रक्षरणे। घर्मस्रुतावित्यर्थः। अयं ञीदिति न्यासकारादयः। नेति हरदत्तादयः। स्विद्यति। सिष्वेद। सिष्वेदिथ। स्वेत्ता। अस्विदत्॥ ९॥ क्रुध क्रोधे। क्रोद्धा। क्रोत्स्यति॥ १०॥ क्षुध बुभुक्षायाम्। क्षोद्धा। कथं क्षुधितइति। सम्पदादिक्किबन्तात्तारकादित्वादितच् इति माधवः। वस्तुतस्तु वसतिक्षुधोरितीट्॥ ११॥ शुध शौचे। शुध्यति। शुशोध। शोद्धा॥ १२॥ षिधु संराद्धौ। ऊदित्पाठः प्रामादिकः। सिध्यति। सेद्धा। सेत्स्यति। असिधत्॥ १३॥ रध हिंसासंराध्योः। संराधिर्निष्पत्तिः। रध्यति। रधिजभोरचीति नुम्। ररन्धतुः॥

रधादिभ्यश्च। ७। २। ४५॥

---

१ श्लिषआलिङ्गने इति सूत्रं विभज्य द्विधा पठितम्॥

रधू, नशू, तृपू, दृपू, द्रुह्, मुह्, ष्णुह्, ष्णिह्, एभ्योवलाद्यार्द्धधातुकस्य वेट् स्यात्। ररन्धिथ। ररद्ध। ररन्धिव। रेध्व॥

नेट्यलिटि रधेः।७।१।६२॥

लिड्वर्जे इटि रधेर्नुम्न स्यात्। रधिता। रद्धा। रधिष्यति। रत्स्यति। अङि नुम्। अनिदितामिति नलोपः। अरधत्॥ १४॥ णश अदर्शने। नश्यति। ननाश। नेशतुः। नेशिथ॥

मस्जिनशोर्झलि।७।१।६०॥

नुम् स्यात्। ननंष्ठ। नेशिव। नेश्व। नेशिम। नेश्म। नशिता। नंष्टा। नशिष्यति। नङ्क्ष्यति। नश्येत्। नश्यात्। अनशत्। प्रणश्यति॥

नशेः षान्तस्य।८।४।३६॥

णत्वं न स्यात्। प्रनंष्टा। अन्तग्रहणं भूतपूर्वप्रतिपत्त्यर्थम्। प्रनङ्क्ष्यति। नशिष्यति॥ १५॥ तृप प्रीणने। प्रीणनं तृप्तिस्तर्पणं च। नाग्निस्तृप्यति काष्ठानाम्। पितॄनतार्प्सीदिति भट्टिः इत्युभयत्रदर्शनात्। ततर्पिथ। तत्रप्थ। ततर्प्थ। तर्पिता। तर्प्ता। त्रप्ता। कृशमृशस्पृशेति सिज्वा। अतार्प्सीत्। अतर्पीत्। अत्राप्सीत्। अतृपत्॥ १६॥ दृप हर्षमोहनयोः। मोहनं गर्वः। दृप्यतीत्यादि। रधादित्वादिमौ वेट्कावमर्थमनुदात्तता॥१७॥ द्रुह जिघांसायाम्। वा द्रुहमुहेति वा घः। पक्षे ढः। दुद्रोग्ध। दुद्रोढ। दुद्रोहिथ। द्रोहिता। द्रोग्धा। द्रोढा। द्रोहिष्यति। ध्रोक्ष्यति। ढत्वघत्वयोस्तुल्यं रूपम्। अद्रुहत्॥ १८॥ मुह वैचित्त्ये। वैचित्यमविवेकः। मुह्यति। मुमोहिथ। मुमोग्ध। मुमोढ। मोग्धा। मोढा। मोहिता। मोहिष्यति। मोक्ष्यति। अमुहत्॥ १९॥ ष्णुह उद्गिरणे। स्नुह्यति। सुष्णोह। सुष्णोहिथ। सुष्णोग्ध। सुष्णोढ। सुष्णुहिव। सुष्णुह्व। स्नोहिता। स्नोग्धा। स्नोढा। स्नोहिष्यति। स्नोक्ष्यति। अस्नुहत्॥ २०॥ ष्णिह प्रीतौ। स्निह्यति। सि

ष्णेह ॥ ष्णुह ॥ रधादयः समाप्ताः । पुषादयस्तु आगणान्तादिति सिद्धान्तः ॥ २१ ॥ शमु उपशमे ॥

शमामष्टानां दीर्घः श्यनि । ७ । ३ । ७४ ॥

शमादीनामित्यर्थः। प्रणिशाम्यति । शेमतुः। शेमिथ । शमिता। अशमत् ॥ १ ॥ तमु काङ्क्षायाम् । ताम्यति । तमिता । अतमत् ॥२ ॥ दमु उपशमे । उपशमे इति ण्यन्तस्य । तेन सकर्मकोयम्। न तु शमिवदकर्मकः। अदमत् ॥ ३ ॥ श्रमु तपसि खेदे च । श्राम्यति । अश्रमत् ॥ ४ ॥ भ्रमु अनवस्थाने । वा भ्राशेति श्यन्वा। तत्र कृते शमामष्टानामिति दीर्घः । भ्राम्यति । लुङ्च्यङ् । अभ्रमत् । शेषं भ्वादिवत् ॥५॥ क्षमू सहने। क्षाम्यति। चक्षमिथ । चक्षन्थ । चक्षमिव । चक्षण्व । चक्षमिम । चक्षण्म । क्षमिता । क्षन्ता । अयमषित् । भ्वादिस्तु षित् । अषितः क्षाम्यतेः क्षान्तिः क्षमूषः क्षमतेः क्षमा ॥ ६ ॥ क्लमु ग्लानौ । क्लाम्यति । क्लामति । शपीव श्यन्यपि ष्ठिवुक्लम्वित्येव दीर्घे सिद्धे शमादिपाठोघिनुणर्थः । अङ्। अक्लमत् ॥७॥ मदी हर्षे । माद्यति । अमदत् । शमादयोऽष्टौ गताः ॥ ८ ॥

असु क्षेपणे । अस्यति । आस । असिता ॥

अस्यतेस्थुक् । ७ । ४ । १७ ॥

अङि परे । आस्थत् । अस्य पुषादित्वादङि सिद्धे अस्यतिवक्तीति वचनं तङर्थम् । तङ् तूपसर्गादस्यत्यूह्योरिति वक्ष्यते । पर्यास्थत् ॥ १ ॥ यसु प्रयत्ने ॥

यसोऽनुपसर्गात् । ३ । १ । ७१ ॥

संयसश्च । ३ । १ । ७२ ॥

श्यन्वा स्यात् । यस्यति । यसति । संयस्यति । संयसति । अनुपसर्गात्किम् । प्रयस्यति ॥ २ ॥ जसु मोक्षणे । जस्यति ॥ ३ ॥ तसु उपक्षये ॥ दसु च । तस्यति । अतसत् । दस्यति । अदसत् ॥ ५ ॥ वसु स्तम्भे । वस्य

ति । ववास । ववसतुः । न शसददेति निषेधः । बशादिरयमिति मते तु । बेसतुः । बेसुः ॥ ६ ॥ व्युष विभागे । अयं दाहे पठितः । अर्थभेदेन त्वङर्थं पुनः पठ्यते । अव्युषत् । ओष्ठ्यादिर्दन्त्यान्त्योयम् । ब्युसतीत्यन्ये । अयकारं बुस इत्यपरे ॥ ७ ॥ प्लुष दाहे । अप्लुषत् । पूर्वत्र पाठः सिजर्थ इत्याहुः । तद् भ्वादिपाठेन गतार्थमिति सुवचम् ॥ ८ ॥ विस प्रेरणे । विस्यति । अविसत् ॥ ९ ॥ कुस संश्लेषणे । अकुसत् ॥ १० ॥ बुस उत्सर्गे ॥ ११ ॥ मुस खण्डने ॥ १२ ॥ मसी परिणामे । परिणामोविकारः । समीइत्येके ॥ १३ ॥ लुठ विलोडने ॥ १४ ॥ उच समवाये । उच्यति । उवोच । ऊचतुः । मा भवानुचत् ॥ १५ ॥ भृशु भ्रंशु अधःपतने । बभर्श । अभृशत् । अनिदितामिति नलोपः । भ्रश्यति । अभ्रशत् ॥ १७ ॥ वृश वरणे । वृश्यति । अवृशत् ॥ १८ ॥ कृश तनूकरणे । कृश्यति ॥ १९ ॥ ञितृष पिपासायाम् ॥ २० ॥ हृष तुष्टौ । श्यन्लङौ भौवादिकाद्विशेषः ॥ २१ ॥ रुष रिष हिंसायाम् । तीषसहेति वेट् । रोषिता । रोष्टा । रेषिता । रेष्टा ॥ २३ ॥ डिप क्षेपे ॥ २४ ॥ कुप क्रोधे ॥ २५ ॥ गुप व्याकुलत्वे ॥ २६ ॥ युपु रुपु लुपु विमोहने । युप्यति । रुप्यति । लुप्यति । लोपिता । लुप्यतिः सेट्कः । अनिट्कारिकासु लिपिसाहचर्यात्तौदादिकस्यैव ग्रहणात् ॥ २९ ॥ लुभ गार्ध्ये । गार्ध्यमाकाङ्क्षा । तीषसहेति वेट् । लोभिता । लोब्धा । लोभिष्यति । लुभ्येत् । लुभ्यात् । अलुभत् । भ्वादेरवृत्कृतत्वाल्लोभतीत्यपीत्याहुः ॥ ३० ॥ क्षुभ सञ्चलने । क्षुभ्यति ॥ ३१ णभ तुभ हिंसायाम् । क्षुभिनभितुभयोर्द्युतादौ क्र्यादौ च पठ्यन्ते तेषां द्युतादित्वादङ् सिद्धः । क्र्यादित्वात्पक्षे सिज्भवत्येव । इह पाठस्तु श्यनर्थः ॥ ३३ ॥ ञिक्ष्विदा आर्द्रीभावे । क्ष्विद्यति । चिक्ष्वेदिथ । चिक्ष्वेत्थ । चिक्ष्विदिव । चिक्ष्विद्व । चिक्ष्विदिम । चिक्ष्विद्म । क्ष्वेदिता । क्ष्वेत्ता ॥ ३४ ॥ ञिमिदा स्नेहने । मिदेर्गुणः । मेद्यति । अमिदत् । द्युतादिपाठादेवामिदत् । अमेदिष्टेति सिद्धे इह पाठोऽमेदीदिति मा भूदिति । द्युतादिभ्योबहिरेवात्मनेप

दिषु पाठस्तूचितः ॥ २५ ॥ ञिक्ष्विदा स्नेहनमोचनयोः ॥ २६ ॥ ऋधु वृद्धौ । आनर्ध । आर्धत् ॥ २७ ॥ गृधु अभिकाङ्क्षायाम् । अगृधत् ॥ २८ ॥ वृत् ॥ पुषादयोदिवादयश्च वृत्ताः । केचित्तु पुषादिसमाप्त्यर्थमेव वृत्करणम् । दिवादिस्तु भ्वादिवदाकृतिगणः । तेन क्षीयते मृग्यतीत्यादि सिद्धिरित्याहुः ॥

॥ इति दिवादयः ॥

षुञ् अभिषवे । अभिषवः स्नपनं पीडनं स्नानं सुरासंधानं च । तत्र स्नानेऽकर्मकः ॥

स्वादिभ्यःश्नुः । ३ । १ । ७३ ॥

सुनोति । सुनुतः । हुश्नुवोरितियण् । सुन्वन्ति । सुन्वः । सुनुवः । सुन्वहे । सुनुवहे । सुषाव । सुषुवे । सोता । सुनु । सुनवानि । सुनवै । सुनुयात् । सूयात् । स्तुसुधूञ्भ्यइतीट् । असावीत् । असोष्ट । अभिषुणोति । अभ्यषुणोत् । अभिसुषाव ॥

सुनोतेः स्यसनोः । ८ । ३ । ११७ ॥

स्ये सनि च परे सुञः षोन स्यात् । विसोष्यति ॥ १ ॥ षिञ् बन्धने । सिनोति । विसिनोति । सिषाय । सिष्ये । सेता ॥ २ ॥ शिञ् निशाने । तालव्यादिः । शेता ॥ ३ ॥ डुमिञ् प्रक्षेपणे । मीनातिमिनोतीत्यात्वम् । ममौ । ममिथ । ममाथ । मिम्ये । माता । मीयात् । मासीष्ट । अमासीत् । अमासिष्टाम् । अमास्त ॥ ४ ॥ चिञ् चयने । प्रणिचिनोति ॥

विभाषा चेः । ८ । ३ । ५८ ॥

अभ्यासात्परस्य चिञः कुत्वं वा स्यात्सनि लिटि च । प्रणिचिकाय । चिचाय । चिक्ये । चिच्ये । अचैषीत् । अचेष्ट ॥ ५ ॥ स्तृञ् आच्छादने । स्तृणोति । स्तृणुते । गुणोर्तीति गुणः । स्तर्यात् ॥

ऋतश्च संयोगादेः । ७ । २ । ४३ ॥

ऋदन्तात्संयोगादेःपरयोर्लिङ्सिचोरिड्वा स्यात्तङि । स्तरिषीष्ट । स्तृषीष्ट । अस्तरिष्ट । अस्तृत ॥ ६ ॥ कृञ् हिंसायाम् । कृणोति । कृणुते । चकार । चकर्थ । चक्रे क्रियात् । कृषीष्ट । अकार्षीत् । अकृत ॥ ७ ॥ वृञ् वरणे ॥

बभूथाततन्थजगृभ्मववर्थेतिनिगमे।७।२।६४॥

एषां वेदे इडभावोनिपात्यते । तेन भाषायां थलीट् । ववरिथ । ववृव । ववृवहे । वरिता वरीता ॥

लिङ्सिचोरात्मनेपदेषु।७। २।४२॥

वृङ्वृञ्भ्यामृदन्ताच्च परयोर्लिङ् सिचोरिड्वा स्यात्तङि ॥

न लिङि।७।२।३९॥

वॄतो लिङइटोदीर्घोन स्यात् । वरिषीष्ट । वृषीष्ट । अवारीत् । अवरिष्ट । अवरीष्ट । अवृत ॥ ८ ॥ धुञ् कम्पने । धुनोति । धुनुते । अधौषीत् । अधोष्यत् ॥ ९ ॥ दीर्घान्तोप्ययम् । धूनोति । धूनुते । स्वरतिसूतीति वेट् । दुधविथ । दुधोथ । क्रिति लिटि तु श्र्युकः क्तितीतिनिषेधं बाधित्वा क्रादिनि यमान्नित्यमिट् । दुधुविव । स्तुसुधूञ्भ्यइति नित्यमिट् अधावीत् । अधविष्ट । अधोष्ट ॥ १० ॥

अथ परस्मैपदिनः । टुदु उपतापे । दुनोति ॥ १ ॥ हि गतौ वृद्धौ च॥

हिनुमीना।८।४।१५॥

उपसर्गस्थान्निमित्तात्परस्य एतयोर्नस्य णः स्यात् । प्रहिणोति ॥

हेरचङि।७।३।५६॥

अभ्यासात्परस्य हिनोतेर्हस्य कुत्वं स्यान्न तु चङि । जिघाय ॥ २॥ पृ प्रीतौ ॥ पृणोति । पर्ता ॥ ३ ॥ स्पृ प्रीतिपालनयोः ॥ प्रीतिचलनयोरित्यन्ये । चलनं जीवनमिति स्वामी । स्पृणोति । पस्पार ॥ ४ ॥ स्मृ इत्येके । स्मृणोति । पृणोत्यादयस्त्रयोपि छान्दसाइत्याहुः ॥ ५ ॥ आपॢ

व्याप्तौ। आप्नोति। आप्नुतः। आप्नुवन्ति आप्नुवः। आप्ता। आप्नुहि। लृदित्वादङ्। आपत्॥ ६॥ शक्ॢ शक्तौ॥ अशकत्॥ ७॥ राध साध संसिद्धौ॥ राध्नोति॥

राधोहिंसायाम्।६।४।१२३॥

एत्वाभ्यासलोपौ स्तः किति लिटि सेटि थलि च। अपरेधतुः। रेधुः। रेधिथ। राद्धा। साध्नोति। साद्धा। असात्सीत्। असाद्धाम्॥ ९॥

अथ द्वावनुदात्तेतौ॥ अशू व्याप्तौ सङ्घाते च। अश्नुते॥

अश्नोतेश्च।७।४।७२॥

दीर्घादभ्यासादवर्णात्परस्य नुट् स्यात्। आनशे। अशिता। अष्टा। अशिष्यते। अक्ष्यते। अश्नुवीत। अक्षीष्ट। आशिषीष्ट। आशिष्ट। आष्ट। आक्षाताम्॥ १॥ ष्टिघ आस्कन्दने॥ स्तिघ्नुते। तिष्टिघे। स्तेघिता॥ २॥

अथ आगणान्तात्परस्मैपदिनः॥ तिक तिग गतौ च। चादास्कन्दने। तिक्नोति। तिग्नोति॥२॥षघ हिंसायाम्॥ सघ्नोति॥३॥ ञिधृषा प्रागल्भ्ये॥ धृष्णोति। दधर्ष। धर्षिता॥४॥ दम्भु दम्भने॥ दम्भनं दम्भः। दभ्नोति। ददम्भ। श्रन्थिग्रन्थिदम्भिस्वञ्जीनां लिटः कित्वं वेति व्याकरणान्तरमिहा प्याश्रीयतइत्युक्तम्। अनिदितामिति नलोपः। तस्याभीयत्वादसिद्धत्वेन एत्वाभ्यासलोपयोरप्राप्तौ॥ दम्भेश्च एत्वाभ्यासलोपौ वक्तव्यौ॥*॥ देभतुः। ददम्भतुः। इदं कित्वं पिदपिद्विषयकमिति सुधाकरादयः। तन्मते तिप्सिप्मिप्सु। देभ। देभिथ। देभेति रूपान्तरं बोध्यम्। अपिद्विषयक मिति न्यासकारादिमते तु। ददम्भ। ददम्भिथ। ददम्भेत्येव। दभ्यात्॥५॥ ऋधु वृद्धौ॥६॥ तृप प्रीणनइत्येके॥ क्षुभ्नादित्वाण्णत्वं न। तृप्नोति॥७॥ छन्दसि॥ आगणान्तादधिकारोयम्। अह व्याप्तौ॥ अह्नोति॥१॥ दघ घातने पालने च॥ दघ्नोति॥ २॥ चमु भक्षणे। चम्नोति॥ ३॥ रि क्षि चिरि जिरि दाश दृ हिंसायाम्॥रिणोति। क्षिणोति। अयं भाषायामपी

त्येके । न तद्यशःशस्त्रभृतां क्षिणोति । ऋक्षीत्येकएवाजादिरित्यन्ये ।ऋक्षिणोति । चिरिणोति । जिरिणोति । दाश्नोति । दृणोति ॥ १ ॥ वृत् ॥

इति स्वादयः ॥ * ॥

तुद व्यथने ॥ इतः षट् स्वरितेतः ॥

तुदादिभ्यः शः।३।१।७७॥

तुदति । तुदते । तुतोद। तुतोदिथ । तुतुदे । तोत्ता । अतौत्सीत् । अतुत्त ॥ १ ॥ णुद प्रेरणे । नुदति । नुदते । नुनोद । नुनुदे । नोत्ता ॥ २ ॥ दिश अतिसर्जने । अतिसर्जनं दानम् । देष्टा । दिक्षीष्ट । अदिक्षत् । अदिक्षत॥३॥ भ्रस्ज पाके । ग्रहिज्येति संप्रसारणम् । सस्य श्चुत्वेन शः । शस्यजश्त्वेन जः । भृज्जति । भृज्जते ॥

भ्रस्जोरोपधयोरमन्यतरस्याम्।६।४।४७॥

भ्रस्जे रेफस्योपधायाश्च स्थाने रमागमोवा स्यादार्धधातुके। मित्वादन्त्यादचः परः । स्थानषष्ठीनिर्देशाद्रोपधयोर्निवृत्तिः । बभर्ज । बभर्जतुः। बभर्जिथ । बभर्ष्ठ । बभर्जे । रमभावे बभ्रज्ज । बभ्रज्जतुः । बभ्रज्जिथ । स्कोरिति सलोपः ॥ व्रश्चेति षः । बभ्रष्ठ । बभ्रज्जे । भर्ष्टा । भ्रष्टा । भर्क्ष्यति । भ्रक्ष्यति ॥ क्ङिति रमागमं बाधित्वा सम्प्रसारणं पूर्वविप्रतिषेधेन॥*॥ भृज्ज्यात् । भृज्ज्यास्ताम् । भर्क्षीष्ट । भ्रक्षीष्ट । अभार्क्षीत् । अभ्राक्षीत् । अभर्ष्ट । अभ्रष्ट ॥४॥ क्षिप प्रेरणे ॥ क्षिपति । क्षिपते । क्षेप्ता । अक्षैप्सीत् । अक्षिप्त॥५॥कृष विलेखने ॥ कृषति । कृषते । क्रष्टा । कर्ष्टा । कृष्यात्। कृक्षीष्ट । स्पृशमृशकृषेति सिज्वा । पक्षे क्सः । सिचि अम् वा । अक्राक्षीत् । अकार्क्षीत् । अकृक्षत् । तङि लिङ्सिचावितिकित्वादम्न । अकृष्ट। अकृक्षाताम् । अकृक्षत । ॥ ६ ॥ ऋषी गतौ । परस्मैपदी । ऋषति । आनर्ष ॥ १ ॥ जुषी प्रीतिसेवनयोः ॥ आत्मनेपदिनश्चत्वारः । जुषते ॥ ओविजी भयचलनयोः ॥ प्रायेणायमुत्पूर्वः । उद्विजते ॥

विजइट्।१।२।२॥

विजेः परइडादिः प्रत्ययोङिद्वत् । उद्विजता । उद्विजिष्यते ॥ ३ ॥ ओलजी ओलस्जी व्रीडायाम् ॥ लजते । लेजे । लज्जते । ललज्जे ॥४॥

अथ परस्मैपदिनः ॥ ओव्रश्चू छेदने । ग्रहिज्या । वृश्चति । वव्रश्च । वव्रश्चतुः । वव्रश्चिथ । वव्रष्ठ । लिट्यभ्यासस्येति सम्प्रसारणम् । रेफस्य ऋकारः । उरत् । तस्याचः परस्मिन्निति स्थानिवद्भावान्न सम्प्रसारणइति वस्योत्वं न । व्रश्चिता । व्रष्टा । व्रश्चिष्यति । व्रक्ष्यति । वृश्च्यात् । अव्रश्चीत् । अव्राक्षीत् ॥ १ ॥ व्यच व्याजीकरणे । विचति । विव्याच । विविचतुः । व्यचिता । व्यचिष्यति । विच्यात् । अव्याचीत् । अव्यचीत् । व्यचेः कुटादित्वमनसीति तु नेह प्रवर्तते । अनसीति पर्युदासेन कृन्मात्रविषयत्वात् ॥२ ॥ उछि उञ्छे ॥ उञ्छति ॥ ३ ॥उच्छी विवासे ॥ उच्छति ॥४॥ ऋच्छ गतीन्द्रियप्रलयमूर्तिभावेषु ॥ ऋच्छत्यॄतामिति गुणः । द्विहल्ग्रहणस्यानेकहलुपलक्षणत्वान्नुट् । आनर्छ । आनर्छतुः । ऋच्छिता॥५॥मिच्छ उत्क्लेशे ॥ उत्क्लेशः पीडा । मिमिच्छ । अमिच्छीत् ॥६॥जर्ज चर्च झर्झ परिभाषणभर्त्सनयोः ॥ ९ ॥ त्वच सम्वरणे । तत्वाच ॥ १० ॥ ऋच स्तुतौ। आनर्च॥११॥उब्ज आर्जवे॥१२॥उज्झ उत्सर्गे ॥१३॥ लुभ विमोहने॥विमोहनमाकुलीकरणम् । लुभति । लोभिता । लोब्धा । लोभिष्यति॥१४॥ रिफ कत्थनयुद्धनिन्दाहिंसादानेषु ॥ रिफति । रिरेफ । रिहेत्येके । शिशुं न विप्रा मतिभी रिहन्ति ॥१५॥ तृप तृम्फ तृप्तौ ॥ आद्यः प्रथमान्तः । द्वितीयो द्वितीयान्तः। द्वावपि द्वितीयान्तावित्यन्ये । तृपति । ततर्प । तर्पिता । स्पृशमृशेति सिज्विकल्पः पौषादिकस्यैव । अङपवादत्वात् । तेनात्र नित्यं सिच्। अतर्पीत् । तृम्फति । शस्य ङित्त्वादनिदितामिति नलोपे ॥ शे तृम्फादीनां नुम्वाच्यः॥*॥आदिशब्दः प्रकारे । तेन येऽत्र नकारानुषक्तास्ते तृम्फादयः। तृम्फति । ततृम्फ । तृफ्यात् ॥ १७ ॥ तुप तुम्प तुफ तुम्फ हिंसायाम् ॥

तुपति । तुम्पति । तुफति । तुम्फति॥२१॥दृप दृम्फ उत्क्लेशे॥प्रथमः प्रथमा न्तः॥द्वितीयोद्वितीयान्तः । प्रथमोद्वितीयान्तइत्येके । दृपति । दृफति । दृम्फ ति॥ २३ ॥ ऋफ ऋम्फ हिंसायाम् । ऋफति । आनर्फ । ऋम्फति । ऋम्फां चकार ॥२५॥ गुफ गुम्फ ग्रन्थे॥ गुफति । जुगोफ । गुम्फति । जुगुम्फ ॥ २७ ॥ उभ उम्भ पूरणे ॥ उभति । उवोभ । उम्भति । उम्भांचकार ॥२९॥शुभ शुम्भ शोभार्थे ॥ शुभति। शुम्भति॥३१॥दृभी ग्रन्थे । दृभति ॥ ३२ ॥ चृती हिंसाग्रन्थनयोः ॥ चर्तिता । सेसिचीति वेट् । चर्तिष्यति । चर्त्स्यति। अचर्तीत् ॥३३॥ विध विधाने ॥ विधति । वेधिता ॥३४॥जुड गतौ॥तवर्गपञ्चमान्तइत्येके । जुडति । मरुतोजुनन्ति ॥३५॥मृड सुखने ॥ मृड ति । मर्डिता ॥ ३६ ॥ पृड च ॥ पृडति ॥३७॥ पृण प्रीणने ॥ पृणति । पपर्ण ॥३८॥ वृणच ॥ वृणति ॥ ३९ ॥ मृण हिंसायाम् ॥४०॥ तुण कौटिल्ये॥ तुतोण॥४१॥ पुण कर्मणि शुभे । पुणति॥४२॥ मुण प्रतिज्ञाने॥४३॥ कुण शब्दोपकरणयोः॥४४॥ शुन गतौ॥४५॥ द्रुण हिंसागतिकौटिल्येषु॥४६॥ घुण घूर्ण भ्रमणे ॥४८॥ षुर ऐश्वर्यदीप्त्योः । सुरति । सुषोर । आशिषि । सूर्यात् ॥४९॥ कुर शब्दे । कुरति । कूर्यात् । अत्र न भकुर्छुरामिति निषे धोन । करोतेरेव तत्र ग्रहणादित्याहुः ॥५०॥ खुर छेदने ॥५१॥ मुर सम्वे ष्टने ॥५२॥ क्षुर विलेखने ॥५३॥ घुर भीमार्थशब्दयोः॥५४ ॥ पुर अग्र गमने ॥५५॥ वृहू उद्यमने । दन्त्योष्ठ्यादिः । पवर्गीयादिरित्यन्ये॥५६॥ तृहू स्तृहू तृंहू हिंसार्थाः। तृहति। ततर्ह । स्तृहति । तस्तर्ह ।तर्हिता । तर्ढा । स्तर्हिता । स्तर्ढा । अतृंहीत् । अतार्ङ्क्षीत् । अतार्ण्ढाम्॥५९॥इष इच्छा याम् । इषगमीति छंः । इच्छति । एषिता । एष्टा । एषिष्यति । इष्यात् । ऐषीत् ॥६०॥ मिष स्पर्धायाम् । मिषति । मेषिता ॥६१॥ किल श्वैत्यक्री डनयोः ॥६२॥ तिल स्नेहे ॥६३॥ चिल वसने ॥६४॥ चल विलसने॥६५ इल स्वमक्षेपणयोः ॥६६॥ विल सम्वरणे । दन्त्योष्ठ्यादिः ॥ ६७॥ बिल

१ अत्रोदित्पाठः प्रामादिकः ।

भेदने । ओष्ठ्यादिः ॥६८॥ णिल गहने ॥ ६९॥ हिल भावकरणे ॥७०॥ शिल षिल उञ्छे ॥७२॥ मिल श्लेषणे ॥७३ ॥ लिख अक्षरविन्यासे । लिलेख॥७३॥ कुट कौटिल्ये । गाङ्कुटादिभ्यइति ङित्त्वम् । चुकुटिथ। चुकोट । चुकुट । कुटिता ॥७५॥ पुट संश्लेषणे ॥ ७६ ॥ कुच सङ्कोचने ॥७७॥ गुज शब्दे ॥७८॥ गुड रक्षायाम् ॥ ७९ ॥ डिप क्षेपे ॥ ८० ॥ छुर छेदने॥ न भकुर्छुरामिति न दीर्घः॥८१॥ छुर्यात् ॥ स्फुट विकसने । स्फुटति । पुस्फोट ॥८२॥ मुट आक्षेपमर्दनयोः ॥८३॥ त्रुट छेदने । वा भ्राशेति श्यन्वा । त्रुट्यति । त्रुटति । तुत्रोट । त्रुटिता॥८४॥ तुट कलहकर्मणि॥ तुटति । तुतोट । तुटिता ॥८५॥ चुट छुट छेदने ॥८७॥ जुड बन्धने॥८८॥ कड मदे ॥८९॥ लुट संश्लेषणे ॥९० ॥ कृड घनत्वे । घनत्वं सान्द्रता । चकर्ड । कृडिता ॥९१॥ कुड बाल्ये ॥९२ ॥ पुड उत्सर्गे ॥ ९३ ॥ घुट प्रतिघाते ॥९४॥ तुड तोडने । तोडनं भेदः ॥९५॥ थुड स्थुड सम्वरणे । थुडति । तुथोड । तुस्थोड ॥ ९७ ॥ खुड छुड इत्येके ॥९९॥ स्फुर फुल सञ्चलने ॥१०१ ॥ स्फुर स्फुरणे ॥ स्फुल संचलने इत्येके ॥

स्फुरतिस्फुलत्योर्निर्निविभ्यः।८।३।७६॥

षत्वं वा स्यात् । निष्फुरति । निःस्फुरति । स्फरइत्यकारोपधं केचित्पठन्ति । पस्फार ॥१०२॥स्फुड चुड ब्रुड सम्वरणे ॥१०५॥ क्रुड भृड निमज्जनइत्येके ॥१०७॥ गुरी उद्यमने ॥ अनुदात्तेत् । गुरते । जुगुरे । गुरिता ॥ १०८ ॥ णू स्तवने ॥ दीर्घान्तः । परिणूतगुणोदयः ॥ इतश्चत्वारः परस्मैपदिनः ॥ नुवति । अनुवीत् ॥ १ ॥ धू विधूनने ॥ धुवति ॥ २ ॥ गु पुरीषोत्सर्गे ॥ जुगुविथ । जुगुथ । गुता । गुष्यति । अगुषीत् । ह्रस्वादङ्गात् । अगुताम् । अगुषुः ॥ ३ ॥ ध्रु गतिस्थैर्ययोः ॥ ध्रुवइति पाठान्तरम् । आद्यस्य ध्रुवतीत्यादि गुवतिवत् । द्वितीयस्तु सेट् । दुध्रुविथ । ध्रुविता । ध्रुविष्यति । ध्रूव्यात् । अध्रुवीत् अध्रुविष्टाम् ॥ ४ ॥ कुङ्

शब्दे। दीर्घान्तइति कैयटादयः। कुविता। अकुविष्ट। ह्रस्वान्तइति न्यासकारः। कुता। अकुत ॥ १ ॥ वृत् ॥ कुटादयोवृत्ताः ॥

पृङ् व्यायामे ॥ प्रायेण[1] व्याङ्पूर्वः। रिङ्। इयङ्। व्याप्रियते। व्यापप्रे। व्यापप्राते। व्यापरिष्यते। व्यापृत। व्यापृषाताम् ॥ १ ॥ मृङ् प्राणत्यागे ॥

म्रियतेर्लुङ्लिङोश्च। १। ३। ६१॥

लुङ्लिङोः शितश्च प्रकृतिभूतान्मृङस्तङ् नान्यत्र। ङित्वं स्वरार्थम्। म्रियते। ममार। ममर्थ। मम्रिव। मर्तासि। मरिष्यति। मृषीष्ट। अमृत ॥ २ ॥

अथ परस्मैपदिनः सप्त ॥ रि पि गतौ। अन्तरङ्गत्वादियङ्। रियति। पियति। रेता। पेता ॥ २ ॥ धि धारणे ॥ ३ ॥ क्षि निवासगत्योः ॥ ४ ॥ षू प्रेरणे। सुवति। सविता ॥ ५ ॥ कॄ विक्षेपे। किरति। किरतः। चकार। चकरतुः। करिता। करीता। कीर्यात्। अकारीत् ॥

किरतौ लवने। ६। १। १४०॥

उपात्किरतेः सुडागमः स्याच्छेदेर्थे। उपस्किरति ॥ अडभ्यासव्यवायेपि। सुट् कात्पूर्वइति वक्तव्यम्[2] ॥ * ॥ उपास्किरत्। उपचस्कार ॥

हिंसायां प्रतेश्च। ६। १। १४१॥

उपात्प्रतेश्च किरतेः सुट् स्यात् हिंसायाम्। उपस्किरति। प्रतिस्किरति ॥ ६ ॥ गॄ निगरणे ॥

अचि विभाषा। ८। २। २१॥

गिरतेरेफस्य लत्वं वा स्यादजादौ। गिरति। गिलति। जगार। जगाल। जगरिथ। जगलिथ। गरिता। गलिता ॥ ७॥

---

१ लघूपधगुणापेक्षया २ इदं वार्तिकं सूत्रेषु कैश्चित्प्रक्षिप्तम् ॥

दृङ् आदरे । आद्रियते । आद्रियेते । आदद्रे । आदद्रिषे । आदर्ता । आदरिष्यते । आदृषीष्ट । आदृत । आदृषाताम् ॥ १ ॥ धृङ् अवस्थाने । ध्रियते ॥ २ ॥

अथ परस्मैपदिनः षोडश । प्रच्छ ज्ञीप्सायाम् ॥ पृच्छति । पप्रच्छ । पप्रच्छतुः । पप्रच्छिथ । पप्रष्ठ । प्रष्टा । प्रक्ष्यति । अप्राक्षीत् ॥ १ ॥ वृत् । किरादयोवृत्ताः ॥ सृज विसर्गे । विभाषा सृजिदृशोः । ससर्जिथ । सस्रष्ठ । स्रष्टा । स्रक्ष्यति । सृजिदृशोर्झल्यमकितीत्यमागमः । सृजेत् । सृज्यात् । अस्राक्षीत् ॥ २ ॥ टुमस्जो शुद्धौ ॥ मज्जति । ममज्ज । मस्जिनशोर्झलीति नुम् । मस्जेरन्त्यात्पूर्वोनुम्वाच्यः ॥ * ॥ संयोगादिलोपः । ममङ्क्थ । ममज्जिथ । मङ्क्ता । मङ्क्ष्यति । अमाङ्क्षीत् । अमाङ्क्ताम् । अमाङ्क्षुः ॥ ३ ॥ रुजो भङ्गे । रोक्ता । रोक्ष्यति । अरौक्षीत् । अरौक्ताम् ॥ ४ ॥ भुजो कौटिल्ये ॥ रुजिवत् ॥ ५ ॥ छुप स्पर्शे । छोप्ता । अच्छौप्सीत् ॥ ६ ॥ रुश रिश हिंसायाम् । तालव्यान्तौ । रोष्टा । रोक्ष्यति । रेष्टा । रेक्ष्यति ॥ ८ ॥ लिश गतौ । अलिक्षत् ॥ ९ ॥ स्पृश संस्पर्शने । स्प्रष्टा । स्पर्ष्टा । स्प्रक्ष्यति । स्पर्क्ष्यति । अस्प्राक्षीत् । अस्पार्क्षीत् । अस्पृक्षत् ॥ १० ॥ विच्छ गतौ । गुपूधूपेत्यायः । आर्द्धधातुके वा । विच्छायति । विच्छायां चकार । विविच्छ ॥ ११ ॥ विश प्रवेशने । विशति । वेष्टा ॥ १२ ॥ मृश आमर्शने । आमर्शनं स्पर्शः । अम्राक्षीत् । अमार्क्षीत् । अमृक्षत् ॥ १३ ॥ णुद प्रेरणे । कर्त्रभिप्रायेपि फले परस्मैपदार्थः पुनः पाठः ॥ १४ ॥ षद्लृ विशरणगत्यवसादनेषु । सीदतीत्यादि भौवादिकवत् । इह पाठो नुम्विकल्पार्थः । सीदती । सीदन्ती । ज्वलादौ पाठस्तु णार्थः । सादः । स्वरार्थश्च । शबनुदात्तः । शस्तूदात्तः ॥ १५ ॥ शद्लृ शातने ॥ स्वरार्थएष पुनः पाठः । शाता तु नास्ति । शदेः शितइत्यात्मनेपदात्केः ॥ १६ ॥

अथ षट् स्वरितेतः ॥ मिल संङ्गमे मिल संश्लेषणे इति पठितस्य पुनः

पाठः कर्त्रभिप्राये तङर्थः । मिलति । मिलते । मिमेल । मिमिले ॥ १ ॥ मुच्लृ मोक्षणे ॥

शेमुचादीनाम् ।७।१।५९॥

नुम् स्यात् मुञ्चति ।। मुञ्चते । मोक्ता । मुच्यात् । मुक्षीष्ट । अमुचत् । अमुक्त । अमुक्षाताम्॥२॥लुप्लृ छेदने। लुम्पति । लुम्पते । अलुपत्। अलुप्त ॥ ३ ॥ विद्लृ लाभे । विन्दति । विन्दते । विवेद । विविदे । व्याघ्रभूत्यादिमते तुसेट्कोयम् । वेदिता। भाष्यादिमतेऽनिट्कः। वेत्ता । परिवेत्ता।परिवर्जने । ज्येष्ठं परित्यज्य दारानग्नींश्च लब्धवानित्यर्थः। तृन्तृचौ॥४॥लिप उपदेहे । उपदेहोवृद्धिः । लिम्पति । लिम्पते । लेप्ता । लिपिसिचीत्यङ् । तङि तु वा । अलिपत् । अलिपत । अलिप्त ॥५॥ षिच क्षरणे । सिञ्चति। सिञ्चते । असिचत् । असिचत । असिक्त । अभिषिञ्चति । अभ्यषिञ्चत्। अभिषिषेच ॥ ६ ॥

अथ त्रयः परस्मैपदिनः ॥ कृती छेदने । कृन्तति । चकर्त । कर्तिता । कर्तिष्यति । कर्त्स्यति। अकर्तीत्॥१॥खिद परिघाते । खिन्दति । चिखेद । खेत्ता । अयं दैन्ये दिवादौ रुधादौ च ॥ २ ॥ पिश अवयवे । पिंशति । पेशिता । अयं दीपनायामपि । त्वष्टा रूपाणि पिंशतु ॥ ३ ॥

इति मुचादयस्तुदादयश्च ॥

रुधिर् आवरणे ॥ नव स्वरितेतइरितश्च ॥

रुधादिभ्यः श्नम् ।३।१।७८॥

शपोऽपवादः । मित्वादन्त्यादचः परः । नित्यत्वाद्गुणं बाधते । रुणद्धि । श्नसोरल्लोपः।णत्वस्यासिद्धत्वादनुस्वारः ।परसवर्णः । तस्यासिद्धत्वाण्णत्वं न । न पदान्तेतिसूत्रेणाऽनुस्वारपरसवर्णयोरल्लोपोन स्थानिवत् । रुन्धः । रुन्धन्ति । रुन्धे । रोद्धा । रोत्स्यति । रोत्स्यते । रुणद्धु । रुन्ध्यात् । रुन्धि। रुणधानि। रुणधै । अरुणत् । अरुन्धाम्।अरुणत् । अरुणः । अरुणधम् ।

अरुधत् । अरौत्सीत् । अरुद्ध ॥१॥ भिदिर् विदारणे ॥ भिनत्ति । भिन्ते। भेत्ता । भेत्स्यति । अभिनत् । अभिनः । अभिनदम् । अभिन्त।अभिदत्। अभैत्सीत् । अभित्त ॥२॥छिदिर् द्वैधीकरणे॥अच्छिदत् ।अच्छैत्सीत् ।अच्छित्त ॥३॥ रिचिर् विरेचने॥रिणक्ति । रिङ्क्ते । रिरेच । रिरिचे । रेक्ता।अरिणक् । अरिचत् । अरैक्षीत् । अरिक्त॥४॥विचिर् पृथग्भावे । विनक्ति। विङ्क्ते ॥५॥ क्षुदिर् सम्पेषणे ॥ क्षुणत्ति । क्षुन्ते । क्षोत्ता । अक्षुदत् ।अक्षौत्सीत् । अक्षुत्त ॥६॥ युजिर् योगे ॥ योक्ता ॥७॥उछृदिर् दीप्तिदेवनयोः॥ छृणत्ति । छृन्ते । चच्छर्द ।सेसिचीति वेट् । चच्छृदिषे ।चच्छृत्से ।छर्दिता। छर्दिष्यति । छर्त्स्यति । अच्छृदत् । अच्छर्दीत् । अच्छर्दिष्ट ॥८॥ उतृदिर् हिंसानादरयोः ॥ तृणत्तीत्यादि ॥९॥ कृती वेष्टने । परस्मैपदी । कृणत्ति। आर्धधातुके तौदादिकवत् ॥ १० ॥ ञिइन्धी दीप्तौ ॥ त्रयआत्मनेपदिनः ॥

श्नान्नलोपः।६।४।२३॥

श्नमः परस्य नस्य लोपः स्यात् । श्नसोरल्लोपः । इन्धे ।इत्से । इन्धिता । इन्धै । ऐन्ध । ऐन्धाः ॥ १ ॥ खिद दैन्ये । खिन्ते । खेत्ता ॥ ॥ २ ॥ विद विचारणे । विन्ते । वेत्ता ॥ ३ ॥

अथ परस्मैपदिनः ॥ शिषॢ विशेषणे । शिनष्टि । शिंष्टः। शिषन्ति । शिशेषिथ । शेष्टा । शेक्ष्यति । हेर्धिः । जश्त्वम् । झरोझरीति वा डलोपः । अनुस्वारपरसवर्णौ । शिण्ढि । शिण्ड्ढि । शिनषाणि । अशिनट् । लृदित्वादङ् । अशिषत् ॥ १ ॥ पिषॢ सञ्चूर्णने ॥ शिषिवत् । पिनष्टि ॥ २ ॥ भञ्जो आमर्दने ॥ भनक्ति । बभञ्जिथ । बभङ्क्थ । भङ्क्ता ॥ ३॥ भुज पालनाभ्यवहारयोः॥ भुनक्ति । भोक्ता । भोक्ष्यति । अभुनक्॥४॥ तृह हिंसि हिंसायाम् ॥

तृणह इम्।७।३।९२॥

तृहः श्नमि कृते इमागमः स्याद्धलादौ पिति । तृणेढि । तृण्ढः । ततर्ह । तर्हिता । अतृणेट् । हिनस्ति । जिहिंस । हिंसिता ॥ ६ ॥ उन्दी क्लेदने ॥ उनत्ति । उन्तः । उन्दन्ति । उन्दांचकार । औनत् । औन्ताम् । औन्दन् । औनः । औनत् । औनदम् ॥७॥ अञ्जू व्यक्तिम्रक्षणकान्तिगतिषु ॥ अनक्ति । अक्तः । अञ्जन्ति । आनञ्ज । आनञ्जिथ । आनङ्क्थ । अङ्क्ता । अञ्जिता । अङ्ग्धि । अनजानि । आनक् ॥

अञ्जेः सिचि । ७ । २ । ७१ ॥

अञ्जेः सिचोनित्यमिट् स्यात् । आञ्जीत् ॥ ८ ॥ तञ्चु सङ्कोचने ॥ तङ्क्ता । तञ्चिता ॥९॥ ओविजी भयचलनयोः ॥ विनक्ति । विङ्क्तः । विज इडिति ङित्वम् । विविजिथ । विजिता । अविनक् । अविजीत् ॥ १० ॥ वृजीवर्जने॥वृणक्ति । वर्जिता॥ ११॥पृची संपर्के । पृणक्ति । पपर्च॥ १२॥

॥ इति रुधादयः ॥ * ॥

अथ सप्त स्वरितेतः ॥ तनु विस्तारे ॥ तनादिकृञ्भ्य उः ॥ तनोति । तन्वः । तनुवः । तनुते । ततान । तेने । तनु । अतनीत् । अतानीत् ॥

तनादिभ्यस्तथासोः । २ । ४ । ७९ ॥

तनादेः सिचोवा लुक् स्यात्तथासोः । थासा साहचर्यादेकवचनं तशब्दोगृह्यते । तेनेह न । यूयमतनिष्ट । अतानिष्ट । अनुदात्तोपदेशेत्यनुनासिकलोपः । तङि । अतत । अतनिष्ट । अतथाः । अतनिष्ठाः ॥ १ ॥ षणु दाने॥ सनोति।सनुते । ये विभाषा । सायात् । सन्यात् । जनसनेत्यात्वम् । असात । असनिष्ट । असाथाः । असनिष्ठाः ॥ २ ॥ क्षणु हिंसायाम् ॥ क्षणोति । क्षणुते । ह्म्यन्तेति न वृद्धिः । अक्षणीत् । अक्षत । अक्षणिष्ट । अक्षथाः । अक्षणिष्ठाः । अक्षणिष्ट ॥ ३ ॥ क्षिणु च ॥ उप्रत्ययनिमित्तो लघूपधगुणः संज्ञापूर्वकोविधिरनित्यइति न भवतीत्यात्रेयादयः । भवत्येवेत्यन्ये । क्षिणोति । क्षेणोति । क्षेणितासि । क्षेणितासे । अक्षेणीत् ।

अक्षित । अक्षेणिष्ट ॥ ४ ॥ ऋणु गतौ ॥ ऋणोति ॥ अर्णोति । अर्णुतः । अर्णुवन्ति । आनृणे । अर्णितासि । आर्णीत् । आर्त । आर्णिष्ट। आर्थाः। आर्णिष्ठाः ॥ ५ ॥ तृणु अदने ॥ तृणोति । तर्णोति । तृणुते । तर्णुते ॥ ६॥ घृणु दीप्तौ ॥ जघर्ण । जघृणे ॥ ७ ॥

अथ द्वावनुदात्तेतौ ॥ वनु याचने ॥ वनुते । ववने । चान्द्रमते परस्मैपदी । वनोति । ववान ॥ १ ॥ मनु अवबोधने ॥ मनुते ॥ मेने ॥ २ ॥ डुकृञ् करणे ॥ करोति । अतउत्सार्वधातुके । कुरुतः । यण् । नभकुर्छुरामिति न दीर्घः । कुर्वन्ति ॥

नित्यं करोतेः। ६ । ४ । १०८ ॥

प्रत्ययोकारस्य नित्यं लोपः स्याद्वमोः परयोः। कुर्वः। कुर्मः। चकर्थ। चकृव । कर्ता । करिष्यति ॥

ये च । ६ । ४ । १०९ ॥

कृञउलोपः स्याद्यादौ प्रत्यये परे । कुर्यात् । अशिषि । क्रियात्। कृषीष्ट । अकार्षीत् । तनादिभ्यइतिलुकोभावे ह्रस्वादङ्गादिति सिचोलोपः। अकृत । अकृथाः ॥

संपरिभ्यां करोतौ भूषणे । ६ । १ । १३७ ॥

समवाये च । ६ । १ । १३८ ॥

संपरिपूर्वस्य करोतेः सुट् स्याद्भूषणे सङ्घाते चार्थे । संस्करोति । अलंकरोतीत्यर्थः । संस्कुर्वन्ति । सङ्घीभवन्तीत्यर्थः । संपूर्वस्य क्वचिदभूषणेपि सुट् । संस्कृतं भक्षाइति ज्ञापकात् । परिनिविभ्यइति षः । परिष्करोति ॥ सिवादीनां वा । पर्यष्कार्षीत् । पर्यस्कार्षीत् ॥

उपात्प्रतियत्नवैकृतवाक्याध्याहारेषु च । ६ । १ । १३९ ॥

उपात्कृञः सुट् स्यादेष्वर्थेषु चात्प्रागुक्तयोरर्थयोः । प्रतियत्नोगुणाधा

नम् । विकृतमेव वैकृतं विकारः । वाक्यस्याध्याहारः आकाङ्क्षितैकदेश पूरणम् । उपस्कृता कन्या । अलंकृतेत्यर्थः । उपस्कृताब्राह्मणाः । समु दिताइत्यर्थः । एधो दकस्योपस्कुरुते । गुणाधानं करोतीत्यर्थः । उपस्कृतं भुङ्क्ते । विकृतमित्यर्थः । उपस्कृतं ब्रूते । वाक्याध्याहारेण ब्रूते इत्यर्थः ॥

सुट्कात्पूर्वः ।६।१।१३५॥

अडभ्यासव्यवायेपीत्युक्तम् । संचस्कार । कात्पूर्वइत्यादि भाष्ये प्र त्याख्यातम् । तथा हि ।पूर्वं धातुरुपसर्गेण युज्यते । अन्तरङ्गत्वात्सुट् ।ततो द्वित्वम् । एवंच ऋतश्च संयोगादेर्गुणः । संचस्करतुः॥कृसृभृसूत्रे ऋतोभार द्वाजस्येतिसूत्रे च, कृञोसुट इति वक्तव्यम् ॥ * ॥ तेन ससुट्कात्परस्येट् । संचस्करिथ । संचस्करिव । गुणोर्तीतिसूत्रे नित्यं छन्दसीतिसूत्रान्नित्यमि त्यनुवर्तते । नित्यं यः संयोगादिस्तस्येत्यर्थात्सुटि गुणोन । संस्क्रियात् । ऋतश्च संयोगादेरिति लिङ्सिचोर्नेट् । एकाचउपदेशे इति सूत्रादुपदेश इत्यनुवर्त्य उपदेशे यः संयोगादिरितिव्याख्यानात् । संस्कृषीष्ट । सम स्कृत । समस्कृषाताम् ॥ १ ॥ * ॥

इति तनादयः ॥ * ॥

डुक्रीञ् द्रव्यविनिमये ॥

क्र्यादिभ्यः श्ना ।३।१।८१॥

क्रीणाति ॥ ई हल्यघोः । क्रीणीतः। ईत्वात्पूर्वं झेरन्तादेशः परत्वान्नि त्यत्वादन्तरङ्गत्वाच्च । एवं झस्याद्भावः । ततः श्नाभ्यस्तयोरित्यालोपः । क्रीणन्ति । क्रीणीते । क्रीणाते । क्रीणते । चिक्राय । चिक्रियतुः । चिक्र यिथ । चिक्रेथ । चिक्रियिव । चिक्रियिषे । क्रेता । क्रेष्यति । क्रीयात्। क्रेषीष्ट । अक्रैषीत् । अक्रेष्ट ॥१॥ प्रीञ् तर्पणे कान्तौ च ॥ कान्तिः का मना । प्रीणाति । प्रीणीते ॥ २ ॥ श्रीञ् पाके ॥ ३ ॥ मीञ् हिंसायाम् ॥ हिनुमीना । प्रमीणाति । प्रमीणीतः । मीनातिमिनोतीत्येज्विषये आत्वम्।

ममौ । मिम्यतुः । ममिथ । ममाथ । मिम्ये । माता । मास्यति । मीयात्। मासीष्ट । अमासीत् । अमासिष्टाम् । अमास्त ॥ ४ ॥ षिञ् बन्धने । सिनाति । सिनीते । सिषाय । सिष्ये । सेता ॥ ५ ॥ स्कुञ् आप्रवणे ॥

स्तम्भुस्तुम्भुस्कम्भुस्कुम्भुस्कुञ्भ्यः श्नुश्च ।३।१।८२॥

चात् श्ना । स्कुनोति । स्कुनुते । स्कुनाति ।स्कुनीते ।चुस्काव । चुस्कुवे । स्कोता । अस्कौषीत् । अस्कोष्ट ॥ ६ ॥ स्तम्भ्वादयश्चत्वारः सौत्राः सर्वे रोधनार्थाइत्येके । माधवस्तु प्रथमतृतीयौ स्तम्भार्थौ द्वितीयोनिष्कोषणार्थः चतुर्थोधारणार्थइत्याह । सर्वे परस्मैपदिनः । नलोपः । विष्टभ्नोति । विष्टभ्नाति । अवष्टभ्नोति । अवष्टभ्नाति । अवतष्टम्भ । जॄस्तम्भ्वित्यङ् वा । व्यष्टभत् । व्यष्टम्भीत् । स्तुभ्नोति । स्तुभ्नाति ॥

वेः स्कभ्नातेर्नित्यम् ।८।३।७७॥

वेः परस्य स्कभ्नातेः सस्य षः स्यात् । विष्कभ्नोति । विष्कभ्नाति । स्कुभ्नोति । स्कुभ्नाति ॥

हलः श्नः शानज्झौ ।३।१।८३॥

हलः परस्य श्नः शानजादेशः स्याद्धौ परे । स्तभान । स्तुभान । स्कभान । स्कुभान । पक्षे स्तभ्नुहीत्यादि ॥ युञ् बन्धने ॥ युनाति । युनीते । योता ॥ ७ ॥ क्नूञ् शब्दे ॥ क्नूनाति । क्नूनीते । क्नविता ॥ ८ ॥ द्रूञ् हिंसायाम् ॥ द्रूणाति । द्रूणीते ॥ ९ ॥ पूञ् पवने ॥

प्वादीनां ह्रस्वः ।७।३।८० ॥

शिति परे । पुनाति । पुनीते । पविता ॥ १० ॥ लूञ् छेदने ॥ लुनाति । लुनीते ॥ ११ ॥ स्तॄञ् आच्छादने स्तृणाति । स्तृणीते । तस्तार । तस्तरतुः । स्तरिता । स्तरीता । स्तृणीयात् । स्तृणीते । आशिषि स्तीर्यात् । । लिङ्सिचोरिति वेट् ॥

नलिङि।७।२।३९॥

वृतइटोलिङि दीर्घो न स्यात् । स्तरिषीष्ट । उश्चेति किच्वम् । स्तीर्षीष्ट । सिचि च परस्मैपदेष्विति न दीर्घः। अस्तारीत् । अस्तारिष्टाम् । अस्तारिष्ट । अस्तरिष्ट । अस्तीर्ष्ट॥१२॥कॄञ् हिंसायाम् ॥ कृणाति । कृणीते । चकार । चकरे॥१३॥वॄञ् वरणे ॥ वृणाति । वृणीते । ववार । ववरे। वरिता । वरीता । आशिषि उदोष्ठ्यपूर्वस्य । वूर्यात् । वरिषीष्ट । वूर्षीष्ट । अवारीत् । अवारिष्टाम् । अवरिष्ट । अवरीष्ट । अवूर्ष्ट॥१४॥धूञ् कम्पने ॥ धुनाति । धुनीते । दुधविथ । दुधोथ । दुधुविव । धोता । धविता । स्तुसुधूञ्भ्यइतीट् । अधावीत् । अधविष्ट । अधोष्ट ॥ १५ ॥

अथ बध्नात्यन्ताः परस्मैपदिनः ॥ शॄ हिंसायाम् ॥ शॄदॄप्रां ह्रस्वोवेति ह्रस्वपक्षे यण् । अन्यदा ऋच्छत्यॄतामिति गुणः । शश्रतुः । शशरतुः । श्र्युकः कितीतिनिषेधस्य क्रादिनियमेन बाधः । शशरिव ।शश्रिव । शरिता । शरीता । शृणीहि । शीर्यात् । अशारिष्टाम् ॥ १ ॥ पॄ पालनपूरणयोः ॥ पप्रतुः । पपरतुः । आशिषि, पूर्यात् ॥ २ ॥ वॄ वरणे ॥ भरण इत्येके ॥ ३ ॥ भॄ भर्त्सने ॥ भरणेप्येके ॥ ४ ॥ मॄ हिंसायाम् ॥ मृणाति । ममार ॥ ५ ॥ दॄ विदारणे ॥ ददरतुः । दद्रुः ॥ ६ ॥ जॄ वयोहानौ ॥ ७ ॥ झॄ इत्येके ॥ ८ ॥ धॄ इत्यन्ये ॥९॥ नॄ नये ॥ १०॥ कॄ हिंसायाम् ॥ ११ ॥ ॠ गतौ ॥ ऋणाति । अरांचकार । अरिता । आर्णीत् आर्णीताम् । ईर्यात् । आरीत् । आरिष्टाम् ॥ १२ ॥ गॄ शब्दे ॥ १३ ॥ ज्या वयोहानौ ॥ ग्रहिज्या ॥

हलः।६।४।२॥

अङ्गावयवाद्धलः परं यत्सम्प्रसारणं तदन्ताङ्गस्य दीर्घः स्यात् । इति दीर्घे कृते । प्वादीनां ह्रस्वः । जिनाति । जिज्यौ । जिज्यतुः ॥१४॥री गतिरेषणयोः ॥ रेषणं वृकशब्दः ॥१५॥ ली श्लेषणे ॥ विभाषालीयतेरित्ये

ज्विषये आत्वं वा । ललौ । लिलाय । लाता । लेता ॥१६॥ व्ली वरणे ॥ व्लिनाति ॥ १७ ॥ प्ली गतौ ॥ १८ ॥ वृत् ॥ ल्वादयोवृत्ताः । प्वादयो पीत्येके ॥ व्री वरणे ॥ १९ ॥ भ्री भये ॥ २० ॥ भर इत्येके ॥२१॥ क्षीष् हिंसायाम् ॥ एषां त्रयाणां ह्रस्वः । केचिन्मते तु न ॥ २२ ॥ ज्ञा अवबोधने॥ज्ञाजनोर्जा । जानाति । दीर्घनिर्देशसामर्थ्यान्न ह्रस्वः॥२३॥बन्ध बन्धने॥बध्नाति । बबन्धिथ । बबन्ध ।बन्धा ।बन्धारौ । भन्त्स्यति । बधान। अभान्त्सीत् । पूर्वत्रासिद्धमिति भष्भावात्पूर्वं झलोझलीति सिज्लोपः । प्रत्ययलक्षणेनसादिप्रत्ययमाश्रित्य भष्भावोन, प्रत्ययलक्षणं प्रति सिज्लोपस्यासिद्धत्वात् । अबान्द्धाम। अभान्त्सुः ॥ २४ ॥वृङ् सम्भक्तौ । वृणीते । वव्रे । ववृषे । ववृढ्वे । वरिता । वरीता । अवरिष्ट । अवरीष्ट । अवृत ॥१॥ श्रन्थ विमोचनप्रतिहर्षयोः ॥ इतः परस्मैपदिनः ॥ श्रथ्नाति । श्रन्थिग्रन्थीत्यादिना कित्वपक्षे एत्वाभ्यासलोपावप्यत्र वक्तव्यौ, इति हरदत्तादयः। श्रेथतुः। श्रेथुः। इदं कित्वं पितामपीति सुधाकारमते । श्रेथिथ । अस्मिन्नपि पक्षे णलि । शश्राथ । उत्तमे तु शश्राथ शश्रथेति माधवः तत्र मूलं मृग्यम् ॥ १ ॥ मन्थ विलोडने ॥ २ ॥ श्रन्थ ग्रन्थ सन्दर्भे ॥ अर्थभेदात् श्रन्थेः पुनः पाठः । रूपं तूक्तम् ॥ ४ ॥ कुन्थ संश्लेषणे ॥ संक्लेशे इत्येके । कुथ्नाति । चुकुन्थ ॥ ५ ॥ कुथेति दुर्गः । चुकोथ ॥ ६ ॥ मृद क्षोदे ॥ मृद्नाति । मृदान ॥ ७ ॥ मृड च ॥ अयं सुखेपि । ष्टुत्वम् । मृड्णाति ॥८॥ गुध रोषे ॥ गुध्नाति ॥ ९ ॥ कुष निष्कोषे॥ कुष्णाति । कोषिता ॥

निरः कुषः।७।२।४६॥

निरः परात्कुषोवलादेरार्धधातुकस्य इड्वा स्यात् । निष्कोषिता । निष्कोष्टा । निरकोषीत् । निरकुक्षत् ॥ १० ॥ क्षुभ सञ्चलने ॥

क्षुभ्नादिषु च।८।४।३९॥

क्षुभ्नाति । क्षुभ्नीतः। क्षोभिता । क्षुभाण॥ ११ ॥णभ तुभ हिंसायाम् ॥ नभ्नाति । तुभ्नाति । नभते तोभते इति शपि । नभ्यति तुभ्यतीति श्यनि ॥ १३ ॥ क्लिशू विबाधने ॥ शादिति श्चुत्वनिषेधः । क्लिश्नाति । क्लेशिता । क्लेष्टा । अक्लेशीत् । अक्लिक्षत्॥ १४॥अश भोजने॥अश्नाति । आश॥ १५॥ उध्रस उञ्छे ॥ उकारइत् । ध्रस्नाति ॥ १६ ॥ उकारोधात्ववयवइत्येके। उध्रसां चकार ॥ १७॥ इष आभीक्ष्ण्ये ॥ पौनःपुन्यं भृशार्थोवा आभीक्ष्ण्यम् । इष्णाति । तीषसहेत्यत्र सहिना साहचर्यादकारविकरणस्य तौदादिकस्यैव इषेर्ग्रहणं न तु इष्यतीष्णात्योरित्याहुः । एषिता । वस्तुतस्तु इष्णातेरपि इड्विकल्पउचितः । तथा च वार्तिकम् ॥ इषेस्तकारे श्यन्प्रत्ययात्प्रतिषेधइति ॥*॥ १८ ॥ विष विप्रयोगे ॥ विष्णाति। वेष्टा ॥ १९ ॥ प्रुष प्लुष स्नेहनसेवनपूरणेषु ॥ प्रुष्णाति । प्लुष्णाति ॥२१ ॥ पुष पुष्टौ । पोषिता ॥ २२ ॥ मुष स्तेये ॥ मोषिता ॥ २३ ॥ खच भूतप्रादुर्भावे ॥ भूतप्रादुर्भावोऽतिक्रान्तोत्पत्तिः। खच्नाति ॥ २४ ॥ वान्तोयमित्येके ॥

च्छ्वोः शूडनुनासिके च।६।४।१९॥

सतुक्कस्य छस्य वस्य च क्रमात् श ऊठ् एतावादेशौ स्तोऽनुनासिके क्वौ झलादौ च क्ङिति। खौनाति । चखाव । खविता । शानचः परत्वादूठि कृते हलन्तत्वाभावान्न शानच् । खौनीहि ॥२५॥ हिठ च ॥ ष्टुत्वम् । हिठ्णाति ॥ २५ ॥ ग्रह उपादाने ॥ स्वरितेत् । ग्रहिज्या । गृह्णाति । गृह्णीते ॥

ग्रहोऽलिटि दीर्घः।७।२।३७॥

एकाचोग्रहेर्विहितस्येटोदीर्घः स्यात् न तु लिटि। ग्रहीता । लिटि तु जग्रहिथ । गृह्यात् । ग्रहीषीष्ट । ह्यन्तेति न वृद्धिः । अग्रहीष्टाम् । अग्रहीष्ट । अग्रहीषाताम् । अग्रहीषत ॥ १ ॥

इति क्र्यादयः ॥ * ॥

चुर स्तेये ॥

सत्यापपाशरूपवीणातूलश्लोकसेनालोमत्वचव र्मवर्णचूर्णचुरादिभ्योणिच्।३।१।२५॥

एभ्योणिच् स्यात्। चूर्णान्तेभ्यः प्रातिपदिकाद्धात्वर्थइत्येव सिद्धं ते
षामिह ग्रहणं प्रपञ्चार्थम्। चुरादिभ्यस्तु स्वार्थे। पुगन्तेति गुणः। सनाद्य
न्ताइति धातुत्वम्। तिप्शबादि गुणायादेशौ। चोरयति॥

णिचश्च १।३।७४॥

णिजन्तादात्मनेपदं स्यात्कर्तृगामिनि क्रियाफले। चोरयते। चोरया
मास। चोरयिता। चोर्यात्। चोरयिषीष्ट। णिश्रीति चङ्। णौचङ्गीति
ह्रस्वः। द्वित्वम्। हलादिः शेषः। दीर्घोलघोरित्यभ्यासदीर्घः। अचूचुरत्।
अचूचुरत ॥१॥ चिति स्मृत्याम्॥ चिन्तयति। अचिचिन्तत्। चिन्तेति प
ठितव्ये इदित्करणं णिचः पाक्षिकत्वे लिङ्गम्। तेन चिन्त्यात्। चिन्त्यते इ
त्यादौ नलोपोन। चिन्तति। चिन्तेत्। एतच्च ज्ञापकं सामान्यापेक्षमित्येके।
अतएकहल् इत्यत्र वृत्तिकृताजगाणजगणतुरित्युदाहृतत्वात्। विशेषापेक्ष
मित्यपरे, अतएवाधृषाद्वेत्यस्य न वैयर्थ्यम्॥ २ ॥ यत्रि सङ्कोचे॥ यन्त्र
यति। यन्त्रेतिपठितुं शक्यम्। यत्तु इदित्करणाद्यन्त्रतीति माधवेनोक्तं त
च्चिन्त्यम्। एवं कुद्रितन्त्रिमत्रिषु ॥३॥स्फुडि परिहासे ॥ स्फुण्डयति। इ
दित्करणात् स्फुण्डति ॥४॥ स्फुटीति पाठान्तरम्। स्फुण्टयति ॥५॥ लक्ष
दर्शनाङ्कनयोः॥ कुद्रि अनृतभाषणे॥ कुन्द्रयति ॥ ६ ॥ लड उपसेवायाम्॥
लाडयति॥ ७॥ मिदि स्नेहने॥ मिन्दयति। मिन्दति॥ ८ ॥ ओलडि उत्क्षे
पणे॥ ओलण्डयति। ओलण्डति॥ ९॥ ओकारइदित्येके। लण्डयति।
लण्डति ॥ १० ॥ उकारादिरयमित्यन्ये। उलण्डयति ॥ ११ ॥ जल अ
पवारणे ॥ १२ ॥ लज इत्येके ॥ १३ ॥ पीड अवगाहने। पीडयति ॥

भ्राजभासभाषदीपजीवमीलपीडामन्यतरस्याम् ।७।४।३॥

एषामुपधाया ह्रस्वो वा स्याच्चङ्परे णौ । अपीपिडत् । अपिपीडत् । ॥ १४ ॥ नट अवस्यन्दने ॥ अवस्यन्दनं नाट्यम् ॥ १५ ॥ श्रथ प्रयत्ने । प्रस्थाने इत्येके ॥ १६ ॥ बध संयमने ॥ बाधयति । बन्धेति चान्द्रः ॥ १७ ॥ पॄ पूरणे ॥ पारयति । दीर्घोच्चारणं णिचः पाक्षिकत्वे लिङ्गं त द्धि सेट्कत्वाय । एवं पृणातिपिपर्तिभ्यां परितेत्यादिसिद्धावपि परति परत इत्यादिसिद्धिः फलम् ॥ १८ ॥ ऊर्ज बलप्राणनयोः ॥ १९ ॥ पक्ष परि ग्रहे ॥ २० ॥ वर्ण चूर्ण प्रेरणे ॥ वर्ण वर्णनइत्येके ॥ २२ ॥ प्रथ प्र ख्याने ॥ प्राथयति । नान्ये मितोऽहेताविति वक्ष्यमाणत्वान्नास्य मि त्वम् ॥

अत्स्मृदृत्वरप्रथम्रदस्तॄस्पशाम् ।७।४।९५॥

एषामभ्यासस्य अकारोऽन्तादेशः स्याच्चङ्परे णौ । इत्वापवादः । अप प्रथत् ॥ २३ ॥ पृथ प्रक्षेपे ॥

उर्ऋत् ।७।४।७॥

उपधाया ऋवर्णस्य स्थाने ऋत्स्याद्वा चङ्परे णौ । इररारामपवादः अपीपृथत् । अपपर्थत् ॥२४॥ पथ इत्येके । पाथयति ॥२५॥ षम्ब सम्ब धने ॥ सम्बयति । अससम्बत् ॥ २६ ॥ शम्ब च ॥ अशशम्बत् ॥२७॥सा म्बइत्येके ॥२८॥ भक्षअदने ॥ २९ ॥ कुट्ट छेदनभर्त्सनयोः । पूरणइत्ये के । कुट्टयति ॥३०॥ पुट्ट चुट्ट अल्पीभावे ॥३२॥ अट्ट षुट्ट अनादरे ॥अट्ट यति । अयं दोपधः । ष्टुत्वस्यासिद्धत्वान्नन्द्राइति निषेधः । आट्टिटत् ॥३४॥ लुण्ठ स्तेये॥लुण्ठयति । लुण्ठतीति। लुठ स्तेये इति भौवादिकस्य ॥३५॥शठ श्वठ असंस्कारगत्योः॥ श्वठि इत्येके॥३८॥ तुजि पिजि हिंसा बलादाननिकेतनेषु ॥ तुञ्जयति । पिञ्जयति । इदित्करणात् तुञ्जति। पिञ्जति।

तुजपिजेतिकेचित् ॥ लजिलुजिइत्येके ॥४४ ॥ पिसगतौ ॥ पेसयति । पेसतीति तु शपि गतम् ॥ ४५॥ षांत्व सामप्रयोगे ॥ ४६ ॥ श्वल्क वल्क परिभाषणे ॥ ४८ ॥ ष्णिह स्नेहने ॥ स्फिट इत्येके ॥५० ॥ स्मिट अनादरे ॥ अषोपदेशत्वान्नषः । असिस्मिटत् ॥ ५१ ॥ ष्मिङ् अनादरइत्येके । ङित्वस्यावयवे ऽ चरितार्थत्वाण्णिजन्तात्तङ् । स्माययते ॥ ५२ ॥ श्लिष श्लेषणे ॥ ५३ ॥ पथिगतौ ॥ पन्थयति । पन्थति ॥ ५४ ॥ पिच्छ कुट्टने ॥५५॥छदि सम्वरणे॥छन्दयति । छन्दति॥५६॥श्रणदाने॥ प्रायेणायं विपूर्वः । विश्राणयति॥५७॥तड आघाते ॥ ताडयति॥५८॥खड खडि कडि भेदने ॥ खाडयति । खण्डयति । कण्डयति॥६१॥कुडि रक्षणे॥६२॥ गुडिवेष्टने ॥रक्षणइत्येके ॥ कुठि इत्यन्ये ॥ अवकुण्ठयति । अवकुण्ठति॥ गुठिइत्यपरे॥६५॥खुडिखंडने ॥६६॥वटि विभाजने॥ वडि इत्येके॥६८॥ मडिभूषायां हर्षेच ॥ ६९ ॥ भडि कल्याणे ॥७०॥ छर्द वमने ॥ ७१ ॥ पुस्त बुस्त आदरानादरयोः ॥७३ ॥चुदसञ्चोदने ॥ ७४ ॥ नक्क धक्क नाशने ॥ णोपदेशलक्षणे पर्युदस्तोयम् । प्रनक्कयति ॥७६ ॥ चक्क चुक्क व्यथने ॥ ७८ ॥ क्षल शौचकर्मणि ॥ ७९ ॥ तल प्रतिष्ठायाम् ॥ ८० ॥तुलउन्माने ॥ तोलयति । अतूतुलत् । कथं तुलयति तुलना इत्यादि । अतुलोपमाभ्यामितिनिपातनादङन्तस्य तुलाशब्दस्य सिद्धौ ततोणिच् ॥ ८१ ॥ दुल उत्क्षेपे ॥ ८२ ॥ पुलमहत्वे ॥ ८३ ॥ चुल समुच्छ्राये ॥ ८४ मूल रोहणे ॥ ८५ ॥ कलविल क्षेपे ॥८७॥ बिल भेदने ॥८८॥ तिलस्नेहने ॥८९॥ चल भृतौ ॥९०॥ पालरक्षणे ॥९१॥ लूष हिंसायाम् ॥९२॥ शुल्बमाने ॥ ९३ ॥ शूर्पच ॥ ९४ ॥ चुट छेदने ॥ ९५॥ मुट सञ्चूर्णने ॥ ॥९६॥ पडि पसि नाशने॥ पण्डयति । पण्डति । पंसयति । पंसति॥९८॥ व्रजमार्ग संस्कारगत्योः ॥ १०० ॥ शुल्क अतिस्पर्शने ॥ १०१ ॥ चपिगत्याम् ॥ चम्पयति । चम्पयति ॥ १०२ ॥ क्षपि

क्षान्त्याम् ॥ क्षम्पयति । क्षम्पति॥ १०३॥ छजि कृच्छ्रजीवने॥ १०४॥ श्वर्तग त्याम् ॥ १०५॥ श्वभ्रच॥ १०६॥ ज्ञप मिच्च । अयं ज्ञाने ज्ञापने च वर्तते॥ मितां ह्रस्वः ॥ ६। ४।९२॥ मितामुपधायाह्रस्वः स्याण्णौ परे। ज्ञपयति॥ १०७॥ यम च परिवेषणे ॥ चान्मित् । परिवेषणमिह वेष्टनम् । न तु भोजना नापि वेष्टना । यमयति चन्द्रम् । परिवेष्टतइत्यर्थः ॥ १०८ ॥ चह परिकल्पने ॥ चहयति । अचीचहत् । कथादौ वक्ष्यमाणस्य तु अदन्तत्वेनाग्लोपित्वाद्दीर्घसन्वद्भावौ न । अचचहत् ॥ चप इत्येके ॥ चपयति ॥ रहत्यागइत्येके । अरीहत् । कथादेस्तु अररहत् ॥ १११ ॥ बलप्राणने ॥ बलयति ॥ ११२ ॥ चिञ् चयने ॥

चिस्फुरोर्णौ। ६। १।५४॥

आत्वं वा स्यात् ॥

अर्तिह्रीव्लीरीक्नूयीक्ष्माय्यातां पुग्णौ। ७।३।३६॥

चपयति । चययति । ञित्करणसामर्थ्यादस्य णिज्विकल्पः । चयते प्रणिचयति। प्रनिचयति ॥ नान्ये मितोऽहेतौ ॥ अहेतौ स्वार्थे णिचि ज्ञपादिभ्योन्येमितोन स्युः । तेन शमादीनाममन्तत्वप्रयुक्तं मित्त्वं न ॥ ११३ ॥ घट्ट चलने ॥ ११४ ॥ मुस्त सङ्घाते ॥ ११५ ॥ खट्ट सम्वरणे ॥ ॥११६ ॥ षट्ट स्फिट्ट चुबि हिंसायाम् ॥ ११९ ॥ पुल सङ्घाते ॥ १२० ॥ पूर्ण इत्येके ॥ पुणेत्यन्ये ॥ १२१ ॥ पुंस अभिवर्धने ॥ १२२ ॥ टकि बन्धने । टङ्कयति । टङ्कति ॥ १२३ ॥ धूस कान्तिकरणे ॥ धूसयति । दन्त्यान्तः ॥ मूर्धन्यान्तइत्येके । तालव्यान्तइत्यपरे ॥ १२४ ॥ कीटवर्णे ॥१२५॥ चूर्ण सङ्कोचने ॥१२६॥ पूज पूजायाम् ॥१२७॥अर्क स्तवने॥ तपन इत्येके ॥ १२८ ॥ शुठ आलस्ये ॥१२९॥ शुठि शोषणे ॥ शुण्ठयति । शुण्ठति ॥ १३० ॥ जुड प्रेरणे ॥ १३१ ॥ गज मार्ज शब्दार्थौ ॥ गाजयति । मार्जयति॥ १३३ ॥ मर्चच ॥ मर्चयति ।

॥ १३४ ॥ घृ प्रस्रवणे ॥ स्रावणइत्येके ॥१३५॥ पचि विस्तारवचने ॥ पञ्चयति । पञ्चते इति व्यक्तार्थस्य शपि गतम् ॥ १३६ ॥ तिज निशाने॥ तेजयति ॥ १३७ ॥ कृत संशब्दने ॥

उपधायाश्च।७।१।१०१॥

धातोरुपधाभूतस्य ऋतइत्स्यात् । रपरत्वम् । उपधायां चेति दीर्घः । कीर्तयति ॥ उर्कृत् । अचीकृतत् । अचिकीर्तत् ॥ १३८ ॥ वर्ध छेदन पूरणयोः ॥ १३९ ॥ कुबि आच्छादने ॥ कुम्बयति ॥ कुभि इत्येके ॥ १४१ ॥ लुबि तुबि अदर्शने ॥ अर्दने इत्येके ॥ १४३ ॥ ह्रप व्यक्तायां वाचि ॥ क्लृपेत्येके ॥ १४५॥ चुटि छेदने ॥ १४६ ॥ इल प्रेरणे ॥ एलयति । ऐलिलत् ॥ ४४७ ॥ म्रक्ष म्लेच्छने ॥ १४८ ॥ म्लेछ अव्यक्तायां वाचि ॥ १४९ ॥ ब्रूस बर्ह हिंसायाम् ॥ १५१ ॥ केचिदिह गर्ज गर्द शब्दे, गर्ध अभिकाङ्क्षायामिति पठन्ति ॥ १५४ ॥ गुर्द पूर्व निकेतने ॥ १५६ ॥ जसि रक्षणे ॥ मोक्षणइति केचित् । जंसयति । जंसति ॥ १५७ ॥ ईड स्तुतौ ॥ १५८ ॥ जसु हिंसायाम् ॥ १५९ ॥ पिडि सङ्घाते ॥ १६० ॥ रुषरोषे ॥ रुठ इत्येके ॥१६२ ॥ डिप क्षेपे॥१६३॥ ष्टुप समुच्छ्राये ॥ १६४ ॥

आकुस्मादात्मनेपदिनः॥ कुस्मनाम्नोवेति वक्ष्यते तमभिव्याप्येत्यर्थः। अकर्तृगामिफलार्थमिदम् ॥ चित सञ्चेतने ॥ चेतयते । अचीचितत् ॥१ ॥ दशि दंशने ॥ दंशयते । अददंशत । इदित्त्वाण्णिजभावे । दंशति । आकुस्मीयमात्मनेपदं णिच्सन्नियोगेनैवेति व्याख्यातारः।नलोपे सञ्जिसाहचर्याद् भ्वादेरेव ग्रहणम् ॥ २ ॥ दसि दर्शनदंशनयोः ॥ दंसयते । दंसति । दसेत्यप्येके ॥ ४ ॥ डप डिप सङ्घाते ॥ ६ ॥ तत्रि कुटुम्बधारणे ॥ तन्त्रयते । चान्द्रास्तु धातुद्वयमिति मत्वा कुटुम्बयते इत्युदाहरन्ति ॥ ८ ॥ मन्त्रि गुप्तपरिभाषणे ॥ ९ ॥ स्पश ग्रहणसंश्लेषणयोः ॥ १० ॥ तर्ज भर्त्स तर्जने ॥१२ ॥ बस्त गन्ध अर्दने॥बस्तयते । गन्धयते ॥१४॥ विष्क हिंसा

याम् ॥ हिष्केत्येके ॥ १६ ॥ निष्क परिमाणे ॥ १७ ॥ लल ईप्सायाम् ॥ १८ ॥ कण संकोचे ॥ १९ ॥ तूण पूरणे ॥ २० ॥ भ्रूण आशाविशङ्कयोः ॥ २१ ॥ शठ श्लाघायाम् ॥ २२ ॥ यक्ष पूजायाम् ॥ २३ ॥ स्यम वितर्के ॥ २४ ॥ गूर उद्यमने ॥ २५ ॥ शम लक्ष आलोचने ॥ नान्ये मितइति मित्वनिषेधः । शामयते ॥ २७ ॥ कुत्स अवक्षेपणे ॥ २८ ॥ त्रुट छेदने ॥ कुट इत्येके ॥ ३० ॥ गल स्रवणे ॥ ३१ ॥ भल आभण्डने ॥ ३२ ॥ कूट आप्रदाने ॥ अवसादने इत्येके ॥ ३३ ॥ कुट्ट प्रतापने ॥ ३४ ॥ वञ्चु प्रलम्भने ॥ ३५ ॥ वृष शक्तिबन्धने ॥ शक्तिबन्धनं प्रजननसामर्थ्यं शक्तिसंबन्धश्च । वर्षयते ॥ ३६ ॥ मद तृप्तियोगे ॥ मदयते ॥ ३७ ॥ दिवु परिकूजने ॥ ३८ ॥ गॄ विज्ञाने ॥ गारयते ॥ ३९ ॥ विद चेतनाख्यानविवासेषु ॥ वेदयते ॥ ४० ॥

सत्तायां विद्यते ज्ञाने वेत्ति विन्ते विचारणे ।
विन्दते विन्दति प्राप्तौ श्यन्लुक्श्नम्शेष्विदं क्रमात् ॥

मान स्तम्भे ॥ मानयते ॥ ४१ ॥ यु जुगुप्सायाम् ॥ यावयते ॥ ४२ ॥ कुस्म नाम्नो वा ॥ कुस्मेति धातुः कुत्सितस्मयने वर्तते । कुस्मयते । अचुकुस्मत ॥ ४३ ॥ अथ वा कुस्मेति प्रातिपदिकं ततो धात्वर्थे णिच् ॥ इत्याकुस्मीयाः ॥

चर्च अध्ययने ॥ १ ॥ बुक्क भाषणे ॥ २ ॥ शब्द उपसर्गादाविष्कारे च ॥ चाद्भाषणे । प्रतिशब्दयति प्रतिश्रुतमाविष्करोतीत्यर्थः ॥ अनुपसर्गाच्च ॥ आविष्कारे इत्येव । शब्दयति ॥ ३ ॥ कण निमीलने ॥ काणयति ॥ णौ चङ्युपधाया ह्रस्वः काण्यादीनां वेति विकल्प्यते । अचीकणत् । अचकाणत् ॥ ४ ॥ जभि नाशने ॥ जम्भयति । जम्भति ॥ ५ ॥ षूद क्षरणे ॥ सूदयति । असूषुदत् ॥ ६ ॥ जसु ताडने ॥ जासयति । जसति ॥ ७ ॥ पश बन्धने ॥ पाशयति ॥ ८ ॥ अम रोगे ॥ आमयति । नान्ये मितइति निषेधः । अम गत्यादौ शपि गतः । तस्माद्धेतुमण्णौ न कम्यमि

चमामिति निषेधः। आमयति ॥ ९ ॥ चट स्फुट भेदने।विकासे शशपोः स्फुटति स्फोटते इत्युक्तम्॥११॥ घट सङ्घाते॥घाटयति॥ १२ ॥ हन्त्यर्थाश्च ॥ नवगण्यामुक्ताअपि हन्त्यर्थाः स्वार्थे णिचं लभन्तइत्यर्थः॥ दिवु मर्दने ।उदित्त्वाद्देवतीत्यपि ॥१३॥अर्ज प्रतियत्ने॥अयमर्थान्तरेपि। द्रव्यमर्जयति॥ १४ ॥॥ घुषिरविशब्दने ॥ घोषयति । घुषिरविशब्दन इतिसूत्रेऽविशब्दनइति निषेधाल्लिङ्गादनित्योऽस्यणिच् । घोषति । इरित्वादङ्वा ।अघुषत्। अघोषीत्। ण्यन्तस्य तु अजूघुषत् ॥ १५॥ आङः क्रन्दसातत्ये ॥ भौवादिकः क्रन्दधातुराह्वानाद्यर्थउक्तः स एवाङ्पूर्वो णिचं लभते सातत्ये। आक्रन्दयति। अन्ये तु आङ्पूर्वोघुषिः क्रन्दसातत्ये इत्याहुः। आघोषयति ॥१६॥ लस शिल्पयोगे॥१७॥ तसि भूष अलङ्करणे॥ अवतंसयति। अवतंसति। भूषयति ॥१९॥अर्ह पूजायाम्॥२०॥ ज्ञा नियोगे॥आज्ञापयति॥२१॥भज विश्राणने॥२२॥शृधु प्रसहने॥अशशर्धत्। अशीशृधत्॥ २३॥ यत निकारोपस्कारयोः॥२४॥रक लग आस्वादने॥ रघइत्येके॥ रगेत्यन्ये॥ २८ ॥ अञ्चु विशेषणे॥ अञ्चयति। उदित्त्वमिड्विकल्पार्थम्। अतएव विभाषितोणिच्। अञ्चति। एवं शृधुजसुप्रभृतीनामपि बोध्यम् ॥२९॥ लिगि चित्रीकरणे॥ लिङ्गयति । लिङ्गति। ॥३०॥मुद संसर्गे॥ मोदयति सक्तून् घृतेन ॥ ३१ ॥ त्रस धारणे ॥ ग्रहण इत्येके। वारणे इत्यन्ये॥ ३२ ॥ उध्रस उञ्छे। उकारोधात्ववयवइत्येके। नेत्यन्ये। ध्रासयति। उध्रासयति॥ ३४ ॥ मुच प्रमोचने मोदने च ॥३५॥ वस स्नेहच्छेदापहरणेषु॥३६ ॥ चर संशये॥ ३७ ॥ च्यु सहने॥ हसने चेत्येके। च्यावयति ।च्युसेत्येके। च्योसयति॥३९॥ भुवोऽवकल्कने॥अवकल्कनं मिश्रीकरणमित्येके। चिन्तनमित्यन्ये। भावयति ॥४०॥ कृपेश्च। कल्पयति॥ ४१ ॥

आस्वदः सकर्मकात्॥ स्वदिमभिव्याप्य सम्भवत्कर्मभ्यएव णिच्॥ ग्रस ग्रहणे॥ ग्रासयति फलम्॥१॥ पुष धारणे॥ पोषयत्याभरणम् ॥२॥

दल विदारणे ॥ दालयति ॥ ३ ॥ पट पुट लुट तुजि मिजि पिजि लुजि भजि लघि त्रसि पिसि कुसि दशि कुशि घट घटि बृहि बर्ह बह्ल गुप धूप विच्छ चीव पुथ लोकृ लोचृ णद कुप तर्क वृतु वृधु भाषार्थाः ॥ पाटयति । पोटयति । लोटयति । तुञ्जयति । तुञ्जति ।एवं परेषाम् । घाटयति । घण्टयति ॥

नाग्लोपिशास्वृदिताम् । ७ । ४ । २ ॥

णिच्यग्लोपिनः शास्तेर्ऋदितां च उपधाया ह्रस्वो न स्याच्चङ्परे णौ । अलुलोकत् । अलुलोचत् । वर्तयति । वर्धयति । उदित्वाद्वर्तति । वर्धति ॥ ३४ ॥ रुट लजि अजि दसि भृशि रुशि शीक नट पुटि जि चि रघि लघि अहि रहि महि च ॥५०॥ लडि तड नल च ॥५२॥ पूरी आप्यायने ॥ ईदित्वं निष्ठायामिण्णिषेधाय । अतएव णिज्वा । पूरयति । पूरति ॥ ५४ ॥ रुज हिंसायाम् ॥५५॥ ष्वद आस्वादने । स्वाद इत्येके ॥ असिष्वदत् । दीर्घस्य त्वषोपदेशत्वात् असिस्वदत् ॥ ५७ ॥

आधृषाद्वा ॥ इतऊर्ध्वं विभाषितणिचोधृषधातुमभिव्याप्य ॥ युज पृच संयमने । योजयति । योजति । अयौक्षीत् । पर्चयति । पर्चति । पर्चिता । अपर्चीत् ॥ २ ॥ अर्च पूजायाम् ॥३ ॥ षह मर्षणे ॥ साहयति । स एवायं नागः सहति कलभेभ्यः परिभवम् ॥४॥ ईर क्षेपे ॥ ५ ॥ ली द्रवीकरणे ॥ लाययति । लयति । लेता ॥ ६ ॥ वृजी वर्जने ॥ वर्जयति । वर्जति ॥ ७ ॥ वृञ् आवरणे ॥ वारयति । वरति । वरते । वरिता । वरीता ॥ ८ ॥ जॄ वयोहानौ । जारयति । जरति । जरिता । जरीता ॥ ९ ॥ ज्रि च ॥ ज्राययति । ज्रयति ॥ ज्रेता ॥ १०॥ रिच वियोजनसम्पर्चनयोः ॥ रेचयति । रेचति । रेक्ता ॥११॥ शिष असर्वोपयोगे ॥ शेषयति । शेषति । शेष्टा । अशिक्षत् । अयं विपूर्वोऽतिशये ॥ १२ ॥ तप दाहे ॥ तापयति । तपति । तप्ता ॥ १३ ॥ तृप तृप्तौ ॥ सन्दीपनइत्येके । तर्पयति । तर्पति ।

तर्पिता ॥ १४ ॥ छृदी सन्दीपने ॥ छर्दयति । छर्दति । छर्दिता । छर्दिष्यति । सेसिचीति विकल्पोन । साहचर्यात्तत्र रौधादिकस्यैव ग्रहणात् ॥ १५ ॥ चृप छृप दृप सन्दीपनइत्येके ॥ चर्पयति । छर्पयति ॥ १८ ॥ दृभीभये । दर्भयति । दर्भति । दर्भिता ॥ १९ ॥ दृभ सन्दर्भे ॥ अयं तुदादावीदित् ॥ ॥ २० ॥ श्रथ मोक्षणे ॥ हिंसायामित्येके ॥ २१ ॥ मी गतौ ॥ माययति । मयति । मेता ॥ २२ ॥ ग्रन्थ बन्धने ॥ ग्रन्थयति । ग्रन्थति ॥ २३ ॥ शीक आमर्षणे ॥ २४ ॥ चीक च ॥ २५ ॥ अर्द हिंसायाम् ॥ स्वरितेत् । अर्दयति । अर्दति । अर्दते ॥ २६ ॥ हिसि हिंसायाम् ॥ हिंसयति । हिंसति । हिनस्तीति श्नमि गतम् ॥ २७ ॥ अर्ह पूजायाम् ॥ २८ ॥ आङः षद पद्यर्थे ॥ आसादयति । आसीदति । पाघ्रेति सीदादेशः । आसत्ता । आसात्सीत् ॥ २९ ॥ शुन्ध शौचकर्मणि ॥ शुन्धिता । अशुन्धीत् । अशुन्धिष्टाम् ॥ ३० ॥ छद अपवारणे ॥ स्वरितेत् ॥ ३१ ॥ जुष परितर्कणे ॥ परितर्कणमूहो हिंसा वा ॥ परितर्पणइत्यन्ये । परितर्पणं परितृप्तिक्रिया । जोषयति । जोषति । प्रीतिसेवनयोर्जुषते इति तुदादौ ॥ ३२ ॥ धूञ् कम्पने ॥ णावित्यधिकृत्य ॥ धूञ्प्रीञोर्नुग्वक्तव्यः॥*॥ धूनयति । धवति । धवते। केचित्तु धूञ्प्रीणोरिति पठित्वा प्रीणातिसाहचर्याद्धूनातेरेव नुकमाहुः। धावयति ॥ ३३ ॥ अयं स्वादौ क्र्यादौ तुदादौ च । स्वादौ ह्रस्वश्च । तथा च कविरहस्ये ॥

धूनोति चम्पकवनानि धुनोत्यशोकं चूतं धुनाति धुवति स्फुटितातिमुक्तम् ॥ वायुर्विधूनयति चम्पकपुष्परेणून्यत्कानने धवति चन्दनमञ्जरीश्च ॥ १ ॥

प्रीञ् तर्पणे॥प्रीणयति । धूञ्प्रीणोरिति हरदत्तोक्तपाठे तु । प्राययति । प्रयति । प्रयते ॥ ३४ ॥ श्रन्थ ग्रन्थ सन्दर्भे ॥ ३६ ॥ आप्लृ लम्भने॥ आपयति । आपति । आपत् । आप्ता । स्वरितेदयमित्येके । आपते ॥ ३७ ॥ तनु श्रद्धोपकरणयोः ॥ उपसर्गाच्चदैर्घ्ये ॥ तानयति । वितानयति । तनति । वि

ततति ॥३८॥ चन श्रद्धोपहननयोरित्येके ॥ चानयति । चनति ॥३९॥ वद सन्देशवचने ॥ वादयति । स्वरितेत् । वदति । वदते । अनुदात्तेदित्येके । ववदतुः । ववदिथ । ववदे । वद्यात् ॥४० ॥ वच परिभाषणे ॥ वाचयति । वचति । वक्ता । अवाक्षीत्॥४१॥मान पूजायाम्॥मानयति । मानति। मानिता । विचारणे तु भौवादिकोनित्यसन्नन्तः। स्तम्भे मानयते । इत्याकुस्मीयाः । मन्यते इति दिवादौ । मनुते इति तनादौच ॥४२ ॥ भू प्राप्तावात्मनेपदी ॥ भावयते । भवते । णिच्सन्नियोगेनैवात्मनेपदमित्येके । भवति ॥ ४३ ॥ गर्ह विनिन्दने ॥ ४४ ॥ मार्ग अन्वेषणे ॥४५॥ कठि शोके ॥ उत्पूर्वोयमुत्कण्ठायाम् । कण्ठते इत्यात्मनेपदी गतः ॥ ४६ ॥ मृजू शौचालङ्कारयोः ॥ मार्जयति । मार्जति । मार्जिता । मार्ष्टा ॥ ४७ ॥ मृष तितिक्षायाम् । स्वरितेत् । मर्षयति । मर्षति । मर्षते । मृष्यति मृष्यते इति दिवादौ ॥ सेचने शपि मर्षति ॥४८॥ धृष प्रसहने ॥ धर्षयति । धर्षति॥४९ इत्याधृषीयाः ॥

अथादन्ताः ॥ कथ वाक्यप्रबन्धे ॥ अल्लोपस्य स्थानिवद्भावान्न वृद्धिः । कथयति । अग्लोपित्वान्न दीर्घसन्वद्भावौ । अचकथत् ॥ १ ॥ वर ईप्सायाम् ॥ वरयति । वारयतीति गतम् ॥ २ ॥ गण संख्याने ॥ गणयति ॥

ई च गणः।७।४।९७॥

गणेरभ्यासस्य ईत्स्याच्चङ्परेणौ । चादत् । अजगणत् । अजीगणत्॥३ शठ श्वठ सम्यगवभाषणे ॥५॥ पट वट ग्रन्थे ॥ ७ ॥ रह त्यागे । अररहत् ॥८॥ स्तन गदी देवशब्दे ॥ स्तनयति । गदयति । अजगदत् ॥ १० ॥ पत गतौ वा ॥ वा णिजन्तः । वाऽदन्तइत्येके । आद्ये । पतयति । पतति । पतांचकार । अपतीत् । द्वितीये । पातयति । अपीपतत् ॥ ११ ॥ पष अनुपसर्गात् ॥ गतावित्येव । पषयति ॥१२॥ स्वर आक्षेपे ॥ स्वरयति ॥१३॥

रच प्रतियत्ने ॥ रचयति ॥१४॥ कल गतौ संख्याने च ॥ १५॥ चह परिकल्कने ॥ परिकल्कनं दम्भः शाठ्यं च ॥१६॥ मह पूजायाम्॥महयति । महतीति शपि गतम् ॥१७॥ सार कृप श्रथ दौर्बल्ये ॥ सारयति । कृपयति। श्रथयति ॥२०॥ स्पृह ईप्सायाम् ॥२१॥ भाम क्रोधे ॥ अबभामत्॥ २॥ सूच पैशुन्ये ॥ सूचयति । अषोपदेशत्वान्न षः । असूसुचत् ॥२३॥ खेट भक्षणे ॥ तृतीयान्तइत्येके ॥ खोट इत्यन्ये ॥२६॥ क्षोट क्षेपे॥२७॥गोम उपलेपने ॥ अजुगोमत् ॥२८॥ कुमार क्रीडायाम् ॥ अचुकुमारत् ॥२९॥ शील उपधारणे॥ उपधारणमभ्यासः॥३०॥ साम सान्त्वप्रयोगे ॥अससामत् । सामसान्त्वने इत्यतीतस्य तु असीषमत् ॥३१॥ वेल कालोपदेशे ॥ वेलयति ॥३२॥ काल इति पृथग्धातुरित्येके । कालयति ॥३३॥ पल्यूल लवनपवनयोः ॥३४॥ वात सुखसेवनयोः ॥ गतिसुखसेवनेष्वित्येके॥वातयति । अववातत् ॥३५॥ गवेष मार्गणे ॥ अजगवेषत्॥३६॥वास उपसेवायाम् ॥३७॥ निवास आच्छादने ॥अनिनिवासत्॥३८॥भाज पृथक्कर्मणि ॥३९॥सभाज प्रीतिदर्शनयोः, प्रीतिसेवनयोरित्यन्ये ॥ सभाजयति॥४०॥ ऊनपरिहाणे॥ऊनयति । ओः पुयण्जि इति सूत्रे पययोरितिवक्तव्ये वर्गप्रत्याहारजकारग्रहोलिङ्गं णिचि अचआदेशोन स्याद्द्वित्वे कार्ये इति । यत्र द्विरुक्तावभ्यासोत्तरखण्डस्याद्योच् प्रक्रियायां परिनिष्ठिते रूपे वाऽवर्णोलभ्यते तत्रैवायं निषेधः । ज्ञापकस्य सजातीयापेक्षत्वात्तेनाचिकीर्त्तदिति सिद्धम् । प्रकृते तु न शब्दस्य द्वित्वं ततउत्तरखण्डेऽल्लोपः । औननत् । माभवानूननत् ॥४१॥ ध्वन शब्दे ॥ अदध्वनत् ॥ ४२ ॥ कूट परितापे ॥ परिदाहे इत्यन्ये ॥४३॥ सङ्केत ग्राम कुण गुण चामन्त्रणे॥ चात्कूटोपि । कूटयति । सङ्केतयति । ग्रामयति । कुणयति । गुणयति॥ पाठान्तरम्॥केतश्रावणे निमन्त्रणे च । केतयति ।निकेतयति॥कुण गुण चामन्त्रणे॥ च कारात्केतने । कूण सङ्कोचने इति ॥४८॥ स्तेन चौर्ये॥अतिस्तेनत्॥४९॥

आगर्वादात्मनेपदिनः॥ पद गतौ ॥ पदयते । अपपदत्॥१॥गृह ग्रहणे॥ गृहयते ॥२॥ मृग अन्वेषणे ॥ मृगयते । मृग्यतीति कण्ड्वादिः॥३॥कुह विस्मापने ॥४॥शूर वीर विक्रान्तौ ॥६ ॥ स्थूल परिबृंहणे ॥ स्थूलयते । अतुस्थूलत् ॥७॥ अर्थ उपयाच्ञायाम् ॥ अर्थयते । आर्तथत् ॥८ ॥ सत्र सन्तानक्रियायाम् ॥ अससत्रत् । अनेकाच्त्वान्न षोपदेशः । सिसत्रयिषते ॥ ९ ॥ गर्व माने ॥ गर्वयते । अदन्तत्वसामर्थ्याण्णिज्विकल्पः । धातोरन्त उदात्तोलिट्याम् च फलम् । एवमग्रेपि ॥ ९ ॥ इत्यागर्वीयाः ॥

सूत्र वेष्टने ॥ सूत्रयति । असुसूत्रत् ॥ १ ॥ मूत्र प्रस्रवणे ॥ मूत्रयति । मूत्रति ॥२॥ रूक्ष पारुष्ये ॥३॥ पार तीर कर्मसमाप्तौ॥ अपपारत् । अतितीरत् ॥५॥ पुट संसर्गे ॥ पुटयति ॥६॥ धेक दर्शने इत्येके ॥ अदिधेकत् ॥७॥ कत्र शैथिल्ये ॥ कत्रयति । कत्रति ॥ कर्तेत्यप्येके ॥ कर्तयति । कर्तति ॥९॥ प्रातिपदिकाद्धात्वर्थे बहुलमिष्ठवच्च ॥ प्रातिपदिकाद्धात्वर्थे णिच् स्यादिष्ठे यथा प्रातिपदिकस्य पुंवद्भावरभावटिलोपविन्मतुब्लोपयणादिलोपप्रस्थस्फाद्यादेशभसंज्ञास्तद्वण्णावपि स्युः । पटुमाचष्टे पटयति । परत्वाद्वृद्धौ सत्यां टिलोपः । अपीपटत् । णौचङ्डीत्यत्र भाष्ये तु वृद्धेर्लोपोबलीयानिति स्थितम् । अपपटत्॥तत्करोति तदाचष्टे॥ पूर्वस्य प्रपञ्चः॥करोत्याचष्टइति धात्वर्थमात्रं णिजर्थः ॥ लडर्थस्त्वविवक्षितः॥ तेनातिक्रामति ॥ अश्वेनातिक्रामति अश्वयति । हस्तिनातिक्रामति हस्तयति॥धातुरूपं च ॥ णिच्प्रकृतिर्धातुरूपं प्रतिपद्यते । चशब्दोऽनुक्तसमुच्चयार्थः । तथा च वार्तिकम् ॥आख्यानात्कृतस्तदाचष्टेकल्लुक्प्रकृतिप्रत्यापत्तिः प्रकृतिवच्च कारकमिति ॥ * ॥कंसवधमाचष्टे कंसं घातयति । इह कंसं हन् इति स्थिते ॥

हनस्तोऽचिण्णलोः।७।३।३२॥

हन्तेस्तकारोन्तादेशः स्याच्चिण्णल्वर्जे ञ्णिति णिति । नन्वत्राऽङ्गसंज्ञा धातुसंज्ञा च कंसविशिष्टस्य प्राप्ता । ततश्चाट्द्वित्वयोर्दोषः । किं च । कु

त्वतत्वे न स्यातां ॥धातोः स्वरूपग्रहणे तत्प्रत्यये कार्यविज्ञानात् । सत्यम् । प्रकृतिवच्चेति चकारोभिन्नक्रमः । कारकं च चात्कार्यम् । हेतुमण्णिचः प्रकृतेर्हन्त्यादेर्हेतुमण्णौ यादृशं कारकं धातावनन्तर्भूतं द्वितीयान्तं यादृशं च कार्यं कुत्वतत्वादि तदिहापीत्यर्थः । कंसमजीघतत् ॥ कर्तृकरणाद्धात्वर्थे ॥ कर्तुर्व्यापारार्थं यत्करणं न तु चक्षुरादिमात्रमित्यर्थः । असिना हन्ति । असयति ॥ बष्क दर्शने ॥ १ ॥ चित्र चित्रीकरणे ॥ आलेख्यकरणइत्यर्थः ॥ कदाचिद्दर्शने ॥ चित्रेत्ययमद्भुतदर्शने णिचं लभते । चित्रयति ॥ २ ॥ अंस समाघाते ॥ ३ ॥ वट विभाजने ॥ ४ ॥ लज प्रकाशने ॥ वटि लजि इत्येके ॥ वण्टयति । लञ्जयति । अदन्तेषु पाठबलाददन्तत्वे वृद्धिरित्यन्ये । वण्टापयति । लञ्जापयति ॥ ७ ॥ शाकटायनस्तु कथादीनां सर्वेषां पुकमाह । तन्मते कथापयति । गणापयतीत्यादि ॥ मिश्र सम्पर्के ॥ ८ ॥ संग्राम युद्धे ॥ अयमनुदात्तेत् । अकारप्रश्लेषात् । अससंग्रामत ॥ ९ ॥ स्तोम श्लाघायाम् ॥ अतुस्तोमत् ॥ १० ॥ छिद्र कर्णभेदने ॥ करणभेदनइत्यन्ये । कर्णेति धात्वन्तरमित्यन्ये ॥ १२ ॥ अन्ध दृष्ट्युपघाते ॥ उपसंहारइत्यन्ये । आन्दधत् ॥ १३॥ दण्ड दण्डनिपातने ॥ १४॥ अङ्क पदे लक्षणे च ॥ आञ्चकत् ॥ अङ्ग च ॥ आञ्जगत् ॥ १६॥ सुख दुःख तत्क्रियायाम् ॥ १८ ॥ रस आस्वादनस्नेहनयोः ॥ १९॥ व्यय वित्तसमुत्सर्गे ॥ अवव्ययत् ॥ २०॥ रूप रूपक्रियायाम्॥ रूपस्य दर्शनं करणं वा रूपक्रिया ॥ २१ ॥ छेद द्वैधीकरणे ॥ अचिच्छेदत् ॥ २२ ॥ छद अपवारणइत्येके ॥ छदयति ॥ २३ ॥ लाभ प्रेरणे ॥ २४॥ व्रण गात्रविचूर्णने॥ २५॥वर्ण वर्णक्रियाविस्तारगुणवचनेषु ॥ वर्णक्रिया वर्णकरणम् , सुवर्णं वर्णयति । कथां वर्णयति । विस्तृणातीत्यर्थः । हरिं वर्णयति स्तौतीत्यर्थः ॥ २६ ॥ बहुलमेतन्निदर्शनं ॥ अदन्तधातुनिदर्शनमित्यर्थः । बाहुलकादन्येपि बोध्याः ॥ तद्यथा ॥ पर्ण हरितभावे ॥ अप

पर्णत् ॥ विष्क दर्शने ॥ क्षप प्रेरणे ॥ वस निवासे ॥ तुत्थ आवरणे ॥ एवमान्दोलयति । प्रेङ्खोलयति । विडम्बयति । अवधीरयतीत्यादि । अन्ये तु दशगणीपाठोबहुलमित्याहुः । तेनापठिताअपि सौत्रलौकिकवैदिकाबोध्याः । अपरे तु नवगणीपाठोबहुलमित्याहुः । तेनापठितेभ्योपि क्वचित्स्वार्थे णिच् । रामो राज्यमचीकरदिति यथेत्याहुः । चुरादिभ्यएव बहुलं णिजित्यर्थ इत्यन्ये । सर्वे पक्षाः प्राचां ग्रन्थे स्थिताः ॥ णिङ्ङ्गान्निरसने ॥ अङ्गवाचिनः प्रातिपदिकान्निरसनेर्थे णिङ् स्यात् । हस्तौ निरस्यति हस्तयते । पादयते ॥ श्वेताश्वाश्वतरगालोडिताह्वरकाणामश्वतरेतकलोपश्च ॥ श्वेताश्वादीनां चतुर्णामश्वादयोलुप्यंते णिङ् च धात्वर्थे । श्वेताश्वमाचष्टे तेनातिक्रामति वा श्वेतयते । अश्वतरमाचष्टेऽश्वयते । गालोडितं वाचां विमर्शः । तत्करोति गालोडयते । आह्वरयते । केचित्तु णिचमेवानुवर्तयन्ति तन्मते परस्मैपदमपि ॥ पुच्छादिषु धात्वर्थइत्येव सिद्धम् ॥ णिजन्तादेव बहुलवचनादात्मनेपदमस्तु । मास्तु पुच्छभाण्डेतिणिङ्विधिः । सिद्धशब्दोग्रन्थान्ते मङ्गलार्थः ॥ * ॥

इति चुरादिः ॥

तत्प्रयोजकोहेतुश्च । १ । ४ । ५५ ॥

कर्तुः प्रयोजकोहेतुसंज्ञः कर्तृसंज्ञश्च स्यात् ॥

हेतुमति च । ३ । १ । २६ ॥

प्रयोजकव्यापारे प्रेषणादौ वाच्ये धातोर्णिच् स्यात् । भवन्तं प्रेरयति भावयति । णिचश्चेति कर्तृगे फले आत्मनेपदम् । भावयते । भावयां बभूव ॥

ओः पुयणज्यपरे । ७ । ४ । ८० ॥

सनि परे यदङ्गं तदवयवाभ्यासोकारस्येत्वं स्यात्पवर्गयणज्कारेष्ववर्ण

परेषु परतः । अबीभवत् । अपीपवत् । मूङ् । अमीमवत् । अयीयवत् अरीरवत् । अलीलवत् । अजीजवत् ॥

स्रवतिशृणोतिद्रवतिप्रवतिप्लवतिच्यवतीनां वा ।७।४।८१॥

एषामभ्यासोकारस्य इत्वं वा स्यात्तन्यवर्णपरे धात्वक्षरे परे । असिस्रवत् । असुस्रवत् । नाग्लोपीति ह्रस्वनिषेधः । अशशासत् । अडुढौकत् । अचीचकासत् । मतान्तरे । अचचकासत् । अग्लोपीति सुब्धातुप्रकरणे उदाहरिष्यते । ण्यन्ताण्णिच् । पूर्वविप्रतिषेधादपवादत्वाद्वा वृद्धिं बाधित्वा णिलोपः । चोरयति । णौचङीति ह्रस्वः । दीर्घोलघोः । न चाग्लोपित्वा द्वयोरप्यसम्भवः । ण्याकृतिनिर्देशात् । अचूचुरत् ॥

णौ च संश्चङोः ।२।४।५१॥

सन्परे चङ्परे च णौ श्वयतेः सम्प्रसारणं वा स्यात् । सम्प्रसारणं तदाश्रयं च कार्यं बलवदिति वचनात्सम्प्रसारणं पूर्वरूपम् । अशूशवत् । अलघुत्वान्न दीर्घः । अशिश्वयत् ॥

स्तम्भुसिवुसहां चङि ।८।३।११६॥

उपसर्गनिमित्तएषां सस्य षोन स्याच्चङि । अवातस्तम्भत् । पर्यसीषिवत् । न्यसीषहत् । आटिटत् । आशिशत् । बहिरङ्गोप्युपधाह्रस्वोद्वित्वात्प्रागेव । ओणेर्ऋदित्करणाल्लिङ्गात् । मा भवानिदिधत् । एजादावेधतौ विधानान्न वृद्धिः । मा भवान्प्रेदिधत् । न न्द्राइति नदराणां न द्वित्वम् । औन्दिदत् । आड्डिडत् । आर्चिचत् । उब्ज आर्जवे । उपदेशे दकारोपधः । भुजन्युब्जौ पाण्युपतापयोरितिसूत्रे निपातनाद्दस्य बः । सचान्तरङ्गोपि द्वित्वविषये न न्द्रा इति निषेधाज्जिशब्दस्य द्वित्वे कृते प्रवर्तते न तु ततः प्राक् । दकारोच्चारणसामर्थ्यात् । औब्जिजत् । अजादेरित्येव नेह । अदिद्रपत् ॥

रभेरशब्लिटोः। ७। १। ६३॥

रभेर्नुम् स्यादचि। न तु शब्लिटोः॥

लभेश्च। ७। १। ६४॥

अररम्भत्। अललम्भत्। हेरचङीतिसूत्रेऽचङीत्युक्तेः कुत्वं न। अजीहयत्। अत्स्मृदृत्वरप्रथम्रदस्तॄस्पशाम्। असस्मरत्। अददरत्। तपरत्वसामर्थ्यादत्र लघोर्न दीर्घः॥

विभाषा वेष्टिचेष्ट्योः। ७। ४। ९६॥

अभ्यासस्यात्वं वा स्याच्चङ्परे णौ। अववेष्टत्। अविवेष्टत्। अचचेष्टत्। अचिचेष्टत्। भ्राजभासेत्यादिना वोपधाह्रस्वः। अबिभ्रजत्। अबभ्राजत्॥ काण्यादीनां वेति वक्तव्यम्॥ *॥ ण्यन्ताः कणरणभणश्रणलुपहेठः काण्यादयः षड्भाष्ये उक्ताः। ह्वायिवाणिलोटिलोपयश्चत्वारोधिकान्यासे। चाणिलोठी अप्यन्यत्र। इत्थं द्वादश। अचीकणत्। अचकाणत्॥

स्वापेश्चङि। ६। १। १८॥

ण्यन्तस्य स्वापेश्चङि सम्प्रसारणं स्यात्। असूषुपत्॥

शाच्छासाह्वाव्यावेपां युक्। ७। ३। ३७॥

णौ। पुकोपवादः। शाययति। ह्वाययति॥

ह्वः सम्प्रसारणम्। ६। १। ३२॥

सन्परे चङ्परे च णौ ह्वः सम्प्रसारणं स्यात्। अजूहवत्। अजुहावत्॥

लोपः पिबतेरीच्चाभ्यासस्य। ७। ४। ४॥

पिबतेरुपधायालोपः स्यादभ्यासस्य ईदन्तादेशश्च चङ्परे णौ।

अपीप्यत् । अर्तिह्रीति पुक् । अर्पयति । ह्रेपयति । व्लेपयति । रेपयति । यलोपः । क्नोपयति । क्ष्मापयति । स्थापयति ॥

तिष्ठतेरित् । ७ । ४ । ५ ॥

उपधाया इदादेशः स्याच्चङ्परे णौ । अतिष्ठिपत् ॥

जिघ्रतेर्वा । ७ । ४ । ६ ॥

अजिघ्रिपत् । अजिघ्रपत् ॥ उर्ऋत् ॥ अचीकृतत् । अचिकीर्त्तत् । अवीवृतत् । अववर्त्तत् । अमीमृजत् । अममार्जत् ॥ पातेर्णौ लुग्वक्तव्यः ॥ * ॥ युकोपवादः । पालयति ॥

वो विधुनने जुक् । ७ । ३ । ३८ ॥

वातेर्जुक् स्याण्णौ कम्पेर्थे । वाजयति । कम्पे किम् । केशान्वापयति ॥ विभाषा लीयतेः ॥

लीलोर्नुग्लुकावन्यतरस्यां स्नेहविपातने । ७ । ३ । ३९ ॥

लीयतेर्लातेश्च क्रमान्नुग्लुकावागमौ वा स्तोणौ स्नेहद्रवे । विलीनयति । विलापयति । विलालयति । विलाययति वा घृतम् । ली ई इति ईकारप्रश्लेषादात्वपक्षे नुक् न ॥ स्नेहद्रवे किम् । लोहं विलापयति ॥ प्रलम्भनाभिभवपूजासु लियोनित्यमात्वमशिति वाच्यम् ॥ * ॥

लियः संमाननशालीनीकरणयोश्च । १ । ३ । ७० ॥

लीङ्लियोर्ण्यन्तयोरात्मनेपदं स्यादकर्तृगेपि फले पूजाभिभवयोः प्रलम्भने चार्थे ॥ जटाभिर्लापयते । पूजामधिगच्छतीत्यर्थः । श्येनो वर्तिकामुल्लापयते । अभिभवतीत्यर्थः । बालमुल्लापयते । वञ्चयतीत्यर्थः ॥

बिभेतेर्हेतुभये । ६ । १ । ५६ ॥

बिभेतेरेच आत्वं वा स्यात्प्रयोजकाद्भयं चेत् ॥

भीस्म्योर्हेतुभये। १। ३। ६८॥

ण्यन्ताभ्यामाभ्यामात्मनेपदं स्याद्धेतोश्चेद्भयस्मयौ। सूत्रे भयग्रहणं धात्वर्थोपलक्षणम्। मुण्डोभापयते॥

भियोहेतुभये षुक्। ७। ३। ४०॥

भी ई इति ईकारः प्रश्लिष्यते। ईकारान्तस्य भियः षुक् स्यात् णौ हेतुभये। भीषयते॥

नित्यं स्मयतेः। ६। १। ५७॥

स्मयतेरेचोनित्यमात्वं स्याण्णौ हेतोः स्मये। जटिलोविस्मापयते। हेतोश्चेद्भयस्मयावित्युक्तेर्नेह। कुञ्चिकयैनं भाययति। विस्माययति। कथं तर्हिविस्मापयन् विस्मितमात्मवृत्ताविति। मनुष्यवाचेति करणादेव हि तत्र स्मयः। अन्यथा शानजपि स्यात्। सत्यम्। विस्माययन्नित्येव पाठइति साम्प्रदायिकाः। यद्वा। मनुष्यवाक्प्रयोज्यकर्त्री विस्मापयते तया सिंहोविस्मापयन्निति ण्यन्ताण्णौ शतेति व्याख्येयम्॥

स्फायो वः। ७। ३। ४१॥

णौ॥ स्फावयति॥

शदेरगतौ तः। ७। ३। ४२॥

शदेर्णौ तोन्तादेशः स्यान्न तु गतौ। शातयति। गतौ तु। गाः शादयति गोविन्दः। गमयतीत्यर्थः॥

रुहः पोऽन्यतरस्याम्। ७। ३। ४३॥

णौ॥ रोपयति। रोहयति।

क्रीङ्जीनां णौ। ६। १। ४८॥

एषामेचआत्वं स्याण्णौ। क्रापयति। अध्यापयति। जापयति॥

णौ च संश्चङोः। ६। १। ३१॥

सन्परे चङ्परे च णौ इङोगाङ्वा स्यात्। अध्यजीगपत्। अध्यापिपत्॥

सिध्यतेरपारलौकिके। ६। १। ४९॥

ऐहलौकिकेर्थे विद्यमानस्य सिध्यतेरेच आत्वं स्याण्णौ। अन्नं साधयति। निष्पादयतीत्यर्थः। अपारलौकिके किम्। तापसः सिध्यति। तत्वं निश्चिनोति। तंप्रेरयति सेधयति तापसं तपः॥

प्रजने वीयतेः। ६। १। ५५॥

अस्यैचआत्वं वा स्याण्णौ प्रजनेर्थे। वापयति वाययति वा गाः पुरोवातः। गर्भं ग्राहयतीत्यर्थः॥

ऊदुपधायागोहः। ६। ४। ८९॥

गूहयति॥

दोषो णौ। ६। ४। ९०॥

दुषइति सुवचम्। दुष्यतेरुपधायाऊत्स्याण्णौ। दूषयति॥

वा चित्तविरागे। ६। ४। ९१॥

विरागोऽप्रीतता। चित्तं दूषयति दोषयति वा कामः। मितां ह्रस्वः। भ्वादौ चुरादौ च मितउक्ताः। घटयति। जनीजॄष्। जनयति, जरयति। जॄणातेस्तु। जारयति॥ रञ्जेर्णौ मृगरमणे नलोपोवक्तव्यः॥ *॥ मृगरमणमाखेटकम्। रजयति मृगान्। मृगेति किम्। रञ्जयति पक्षिणः। रमणादन्यत्र तु रञ्जयति मृगान्तृणदानेन। चुरादिषु ज्ञापादिश्चिञ्॥ चिस्फुरोर्णौ। चपयति चययतीत्युक्तम्। चिनोतेस्तु। चापयति। चाययति। स्फारयति। स्फोरयति। अपुस्फरत्। अपुस्फुरत्॥

उभौ साभ्यासस्य। ८। ४। २१॥

साभ्यासस्यानितेरुभौ नकारौ णत्वं प्राप्नुतोनिमित्ते सति । प्राणिणत् ॥

णौ गमिरबोधने । २ । ४ । ४६ ॥

इणोगमिः स्याण्णौ । गमयति । बोधने तु प्रत्याययति । इण्वदिकः । अधिगमयति । हनस्तोऽचिण्णलोः । होहन्तेरिति कुत्वम् । घातयति ॥ ईर्ष्यतेस्तृतीयस्येति वक्तव्यम् ॥ * ॥ तृतीयव्यञ्जनस्य तृतीयैकाच इति वार्थः । आद्ये षकारस्य द्वित्वं वारयितुमिदम् । द्वितीये त्वजादेर्द्वितीयस्येत्यस्यापवादतया सन्नन्ते प्रवर्तते । ऐर्ष्यियत् । ऐर्षिष्यत् । द्वितीयव्याख्यायां णिजन्ताच्चङि षकारएवाभ्यासे श्रूयते । हलादिःशेषात् । द्वित्वं तु द्वितीयस्यैव । तृतीयाभावेन प्रकृतवार्तिकाप्रवृत्तेः । निवृत्तप्रेषणाद्धातोर्हेतुमण्णौ शुद्धेन तुल्योर्थः । तेन प्रार्थयन्ति शयनोत्थितं प्रियाइत्यादि सिद्धम् । एवं सकर्मकेषु सर्वेषूह्यम् ॥

॥ इति ण्यन्तप्रक्रिया ॥ * ॥

धातोः कर्मणः समानकर्तृकादिच्छायां वा । ३ । १ । ७ ॥

इषिकर्मणइषिणैककर्तृकाद्धातोः सन्प्रत्ययोवा स्यादिच्छायाम् । धातोर्विहितत्वादिह सनआर्धधातुकत्वम् । इट् । द्वित्वम् ॥ सन्यतः । पठितुमिच्छति पिपठिषति । कर्मणः किम् । गमनेनेच्छतीति करणान्मा भूत् । समानकर्तृकात्किम् । शिष्याः पठन्त्वितीच्छति गुरुः । वाग्रहणात्पक्षे वाक्यमपि । लुङ्सनोर्घस्लृ । एकाचउपदेश इति नेट् । सस्य तत्वम् । अत्तुमिच्छति जिघत्सति । ईर्ष्यतेस्तृतीयस्येति यिसनोर्द्वित्वम् । ईर्ष्यियिषति । ईर्ष्यिषिषति ॥

रुदविदमुषग्रहिस्वपिप्रच्छः संश्च । १ । २ । ८ ॥

एभ्यः संश्च क्त्वा च कितौ स्तः। रुरुदिषति। विविदिषति। मुमुदिषति॥

सनि ग्रहगुहोश्च।७।२।१२॥

ग्रहेर्गुहेरुगन्ताच्च सनइण्न स्यात्। ग्रहिज्येति सम्प्रसारणम्। सनः षत्वस्यासिद्धत्वाद्भष्भावः। जिघृक्षति। जुघुक्षति॥

किरश्च पञ्चभ्यः।७।२।७५॥

कॄ गॄ दृङ् धृङ् प्रच्छ एभ्यः सन इट् स्यात्। पिपृच्छिषति। चिकरिषति। जिगरिषति, जिगलिषति॥ अत्रेटोदतोवा दीर्घोनेष्टः॥ *॥ दिदरिषते। दिधरिषते। कथमुद्दिधीर्षुरिति। भौवादिकयोर्धृङ्धृञोरिति गृहाण॥

इकोझल्।१।२।९॥

इगन्ताज्झलादिः सन् कित्स्यात्। बुभूषति। दीङ्। दातुमिच्छति दिदीषते। एज्विषयत्वाभावान्मीनातिमिनोतीत्यात्वं न। अतएव सनिमीमेति सूत्रे माधातोः पृथङ्मीग्रहणं कृतम्॥

हलन्ताच्च।१।२।१०॥

इक्समीपाद्धलः परोझलादिः सन् कित्स्यात्। गुहू। जुघुक्षति। बिभित्सति। इकः किम्। यियक्षते। झल्किम्। विवर्धिषते। हल्ग्रहणं जातिपरम्। तृन्हू। तितृक्षति। तितृंहिषति॥

अज्झनगमां सनि।६।४।१६॥

अजन्तानां हन्तेरजादेशगमेश्च दीर्घः स्याज्झलादौ सनि। सन्लिटोर्जेः। जिगीषति। विभाषा चेः। चिकीषति। चिचीषति। जिघांसति॥

सनि च।२।४।४७॥

इणोगमिः स्यात्सनि न तु बोधने। जिगमिषति। बोधने प्रतीषिषति। इण्वदिकः। अधिजिगमिषति। कर्मणि तङ्। परस्मैपदेष्वित्युक्तेर्नेट्। झ

लादौ सनीति दीर्घः। जिगांसते। अधिजिगांसते। अजादेशस्येत्युक्तेर्ग च्छतेर्न दीर्घः। जिगंसते। संजिगंसते॥

इङश्च। २।४।४८॥

इङोगमिः स्यात्सनि। अधिजिगांसते॥

रलोव्युपधाद्धलादेः संश्च। १।२।२६॥

उश्च इश्च वी ते उपधे यस्य तस्माद्धलादेरलन्तात्परौ क्त्वासनौ सेटौ वा कितौ स्तः। द्युतिस्वाप्योः सम्प्रसारणम्। दिद्युतिषते। दिद्योतिषते। रुरुचिषते। रुरोचिषते। लिलिखिषति। लिलेखिषति। रलः किम्। दिदेविषति। व्युपधात्किम्। विवर्तिषते। हलादेः किम्। एषिषिषति। इह नित्यमपि द्वित्वं गुणेन बाध्यते। उपाधाकार्यं हि द्वित्वात्प्रबलम्। ओणेर्ऋदित्करणस्य सामान्यापेक्षज्ञापकात्॥

सनीवन्तर्धभ्रस्जदम्भुश्रिस्वृयूर्णुभरज्ञपिसनाम्। ।७।२।४९॥

इवन्तेभ्यऋधादिभ्यश्च सनइड्वा स्यात्। इडभावे हलन्ताच्चेति किन्त्वम्। च्छ्वोरिति वस्य ऊठ्। यण्। द्वित्वम्। दुद्यूषति। दिदेविषति। स्तौतिण्योरेवेति वक्ष्यमाणनियमान्न षः। सुस्यूर्षति। सिसेविषति॥

आप्ज्ञप्यृधामीत्। ७।४।५५॥

एषामचईत्स्यात्सादौ सनि॥

अत्र लोपोऽभ्यासस्य। ७।४।५८॥

सनिमीमेत्यारभ्य यदुक्तं तत्राभ्यासस्य लोपः स्यात्। आप्तुमिच्छति ईप्सति। अर्धितुमिच्छति। रपरत्वम्। चर्त्वम्। ईर्त्सति। अर्दिधिषति। बिभ्रज्जिषति। बिभर्जिषति। बिभ्रक्षति। बिभर्क्षति॥

दम्भइच्च। ७।४।५६॥

दम्भेरचइत्स्यादीच्च सादौ सनि। अभ्यासलोपः। हलन्ताच्चेत्यत्र हल्ग्रहणं जातिपरमित्युक्तम्। तेन सनः कित्वान्न लोपः। धिप्सति। धीप्सति। दिदम्भिषति। शिश्रीषति। शिश्रयिषति। उदोष्ठ्यपूर्वस्य। सुस्वूर्षति। सिस्वरिषति। युयूषति। यियविषति। ऊर्णुनूषति। ऊर्णुनुविषति। ऊर्णुनविषति। न च परत्वाद्गुणावादेशयोः सतोरभ्यासे उकारो न श्रूयेतेति वाच्यम्। द्विर्वचनेचीतिसूत्रेण द्वित्वे कर्तव्ये स्थानिरूपातिदेशादादेशनिषेधाद्वा। न च सन्नन्तस्य द्वित्वं प्रति कार्यित्वान्निमित्तता कथमिति वाच्यम्। कार्यमनुभवन् हि कार्यी निमित्ततया नाश्रीयते न त्वननुभवन्नपि। न चेह सन् द्वित्वमनुभवति। बुभूर्षति। बिभरिषति। ज्ञपिः पुगन्तोमित्संज्ञः पकारान्तश्चौरादिकश्च। इडभावे। इकोझलिति कित्वान्न गुणः। अज्झनेतिदीर्घः परत्वाण्णिलोपेन बाध्यते। आपूज्ञपीति ईत् ज्ञीप्सति। जिज्ञपयिषति। अमितस्तु। जिज्ञापयिषति। जनसनेत्यात्वम्। सिषासति। सिसनिषति॥ तनिपतिदरिद्रातिभ्यः सनोवा इड्वाच्यः॥ * ॥

तनोतेर्विभाषा।६।४।१७॥

अस्योपधायादीर्घोवा स्याज्झलादौ सनि। तितांसति। तितंसति। तितनिषति॥ आशङ्कायां सन्वक्तव्यः॥ * ॥ श्वा मुमूर्षति। कूलं पिपतिषति॥

सनि मीमाघुरभलभशकपतपदामचइस्।७।४।५४॥

एषामचइस् स्यात्सादौ सनि। अभ्यासलोपः। स्कोरिति सलोपः। पित्सति। दिदरिद्रिषति। दिदरिद्रासति। डुमिञ् मीञ् आभ्यां सन्। कृतदीर्घस्य मिनोतेरपि मीरूपाविशेषादिस्। सः सीति तः। मित्सति। मित्सते। मा माने। मित्सति। माङ्मेङोः। मित्सते। दोदाणोः। दित्सति। देङ्। दित्सते। दाञ्। दित्सति। दित्सते। धेट्। धित्सति। धाञ्। धित्सति। धित्सते। रिप्सते। लिप्सते। शक्लृ। शिक्षति। शकमर्षणइति दिवादिः।

स्वरितेत् । शिक्षति । शिक्षते । पित्सते ॥ राधोहिंसायां सनीस् वाच्यः ॥* रित्सति । हिंसायां किम् । आरिरात्सति ॥

मुचोऽकर्मकस्य गुणो वा । ७ । ४ । ५७ ॥

सादौ सनि । अभ्यासलोपः । मोक्षते मुमुक्षते वा वत्सः स्वयमेव । अकर्मकस्य किम् । मुमुक्षति वत्सं कृष्णः । न वृद्भ्यश्चतुर्भ्यः । विवृत्सति । तङि तु । विवर्तिषते । सेसिचीति वेट् । निनर्तिषति । निनृत्सति ॥

इट् सनि वा । ७ । २ । ४१ ॥

वृङ्वृञ्भ्यामॄदन्ताच्च सनइड्वा स्यात् । तितरिषति । तितरीषति । तितीर्षति । विवरिषति । विवरीषति । वुवूर्षति । वृङ् । वुवूर्षते । विवरिषते । दुध्वूर्षति ॥

स्मिपूङ्रञ्ज्वशां सनि । ७ । २ । ७४ ॥

स्मि पूङ् ऋ अञ्जू अशू एभ्यः सनइट् स्यात् । सिस्मयिषते । पिपविषते । अरिरिषति । इह रिस्शब्दस्य द्वित्वम् । इस् इति सनोऽवयवः कार्यभागिति कार्यिणोनिमित्तत्वायोगाद् द्विवर्चनेचीति न प्रवर्तते । अञ्जिजिषति । अशिशिषते । उभौ साभ्यासस्य । प्राणिणिषति । उच्छेस्तुक् । चुत्वम् । पूर्वत्रासिद्धीयमद्वित्वइति चछाभ्यां सहितस्येटोद्वित्वं । हलादिःशेषः। उचिच्छिषति । निमित्तापाये नैमित्तिकापायइति त्वनित्यम् । च्छ्वोरिति सतुग्ग्रहणाज्ज्ञापकात् । प्रकृतिप्रत्यापत्तिवचनाद्वा । णौ च संश्चङोरितिसूत्राभ्यामिङोगाङ् श्वयतेः सम्प्रसारणं च वा । अधिजिगापयिषति । अध्यापिपयिषति । शिश्वाययिषति । शुशावयिषति । ह्वःसम्प्रसारणम् । जुहावयिषति । णौ द्वित्वात्प्रागचआदेशोनेत्युक्तत्वादुकारस्य द्वित्वम् । पुस्फारयिषति । चुक्षावयिषति । ओःपुयण्ज्यपरे । पिपावयिषति । यियावयिषति । बिभावयिषति । रिरावयिषति । लिलावयिषति । जिजावयिषति । पुयण्जि किम् । नुनावयिषति । अपरे किम् । बुभूषति ।स्रव

तीतीत्वं वा। सिस्रावयिषति। सुस्रावयिषतीत्यादि। अपरइत्येव। शुश्रूषते॥

स्तौतिण्योरेव षण्यभ्यासात्।८।३।६१॥

अभ्यासेणः परस्य स्तौतिण्यन्तयोरेव सस्य षः स्यात्षभूते सनि नान्यस्य। तुष्टूषति। द्युतिस्वाप्योरित्युत्वम्। सुष्वापयिषति। सिषाधयिषति। स्तौतिण्योः किम्। सिसिक्षति। उपसर्गात्तु स्थादिष्वभ्यासेन चेति षत्वम्। परिषिषिक्षति। षणि किम्। तिष्ठासति। सुषुप्सति। अभ्यासादित्युक्तेर्नेह निषेधः। इण्। प्रतीषिषति। इक्। अधीषिषति

सः स्विदिस्वदिसहीनां च।८।३।६२॥

अभ्यासेणः परस्य ण्यन्तानामेषां सस्य सएव न षः षणि परे। सिस्वेदयिषति। सिस्वादयिषति। सिसाहयिषति। स्थादिष्वेवाभ्यासस्येति नियमान्नेह। अभिसुसूषति॥

शैषिकान्मतुबर्थीयाच्छैषिकोमतुबर्थिकः।
सरूपप्रत्ययोनेष्टः सन्नन्तान्न सनिष्यते॥

शैषिकाच्छैषिकः सरूपोन। तेन शालीये भवइति वाक्यमेव न तु छान्ताच्छः। सरूपः किम्। अहिच्छत्रे भवआहिच्छत्रः। आहिच्छत्रे भवआहिच्छत्रीयः अणन्ताच्छः। तथा मत्वर्थात्सरूपः सन। धनवानस्यास्ति। इह मतुबन्तान्मतुप् न। विरूपस्तु स्यादेव। दण्डिमती शाला। सरूपइत्यनुषज्यते। अर्थद्वारासादृश्यं तस्यार्थः। तेन इच्छासन्नन्तादिच्छासन्न। स्वार्थसन्नन्तात्तु स्यादेव। जुगुप्सिषते। मीमांसिषते॥ *॥

इति सन्प्रक्रिया॥

धातोरेकाचोहलादेः क्रियासमभिहारे यङ्।३।१।२२॥

पौनःपुन्यं भृशार्थश्च क्रियासमभिहारस्तस्मिन् द्योत्ये यङ् स्यात्॥

गुणोयङ्लुकोः।७।४।८२॥

अभ्यासस्य गुणः स्याद्यङि यङ्लुकि च । सनाद्यन्ताइति धातुत्वा ल्लुडादयः । ङिदन्तत्वादात्मनेपदम् । पुनःपुनरतिशयेन वा भवति बोभूयते। बोभूयांचक्रे । अबोभूयिष्ट । धातोः किम् । आर्धधातुकत्वं यथास्यात् । तेन ब्रुवोवचिरित्यादि । एकाचः किम् । पुनःपुनर्जागर्ति । हलादेः किम्। भृशमीक्षते । भृशं शोभते, रोचते इत्यत्र यङ्नेति भाष्यम् । पौनःपुन्ये तु स्यादेव । रोरुच्यते । शोशुभ्यते ॥ सूचिसूत्रिमूत्र्यट्यर्त्यशूर्णोतिभ्योयङ् वाच्यः ॥ * ॥ आद्यास्त्रयश्चुरादावदन्ताः। सोसूच्यते । सोसूत्र्यते । मोमूत्र्य ते । अनेकाच्त्वेनाषोपदेशत्वात्षत्वं न ॥

यस्य हलः। ६। ४। ४९॥

यस्येति सङ्घातग्रहणम् । हलः परस्य यशब्दस्य लोपः स्यादार्धधा तुके । आदेः परस्य । अतोलोपः । सोसूचां चक्रे । सोसूचिता । सोसूत्रि ता । मोमूत्रिता ॥

दीर्घोऽकितः। ७। ४। ८३॥

अकितोभ्यासस्य दीर्घः स्याद्यङि यङ्लुकि च । अटाट्यते ॥

यङि च। ७। ४। ३०॥

अर्त्तेः संयोगादेश्च ऋतोगुणः । स्याद्यङि । यकारपररेफस्य न द्वित्व निषेधः । अरार्यते इति भाष्योदाहरणात् । अरारिता । अशाशिता । ऊ र्णोनूयते । बेभिद्यते । अल्लोपस्य स्थानिवत्वान्नोपधागुणः । बेभिदिता ॥ सासद्यते ॥

नित्यं कौटिल्ये गतौ। ३। १। २३॥

गत्यर्थात् कौटिल्यएव यङ् स्यान्न तु क्रियासमभिहारे । कुटिलं व्रजति वाव्रज्यते ॥

लुपसदचरजपजभदहदशगॄभ्योभावगर्हायाम् । ३। १। २४॥

एभ्योधात्वर्थगर्हायामेव यङ् स्यात् । गर्हितं लुम्पति लोलुप्यते । सासद्यते ॥

चरफलोश्च ।७।४।८७॥

अनयोरभ्यासस्यातोनुक् स्याद्यङ्यङ्लुकोः । नुगित्यनेनानुस्वारो लक्ष्यते ॥ सच पदान्तवद्वाच्यः ॥ * ॥ वा पदान्तस्येति यथा स्यात् ॥

उत्परस्याऽतः ।७।४।८८॥

चरफलोरभ्यासात्परस्यातउत्स्याद्यङ्यङ्लुकोः । हलि चेति दीर्घः । चञ्चूर्यते । चंचूर्यते । पम्फुल्यते । पंफुल्यते ॥

जपजभदहदशभञ्जपशां च ।७।४।८६॥

एषामभ्यासस्य नुक् स्याद्यङ्यङ्लुकोः । गर्हितं जपति जञ्जप्यते इत्यादि ॥

ग्रोयङि ।८।२।२०॥

गिरतेरेफस्य लत्वं स्याद्यङि । गर्हितं गिलति जेगिल्यते । घुमास्थेती त्वम् । गुणः । देदीयते । पेपीयते । सेषीयते । विभाषा श्वेः । शोशूयते । शेश्वीयते । यङि च । सास्मर्यते । रीङ् ऋतः । चेक्रीयते । सुट् । सञ्चे स्क्रीयते ॥

सिचोयङि ।८।३।११२॥

सिचः सस्य षोन स्याद्यङि । निसेसिच्यते ॥

न कवतेर्यङि ।७।४।६३॥

कवतेरभ्यासस्य चुत्वं न स्याद्यङि । कोकूयते । कौतिकुवत्योस्तु चोकूयते ॥

नीग्वञ्चुस्रंसुध्वंसुभ्रंसुकसपतपदस्कन्दाम् ।७।४।८४॥

एषामभ्यासस्य नीगागमः स्याद्यङ्यङ्लुकोः। अकितइत्युक्तेर्न दीर्घः। नलोपः। वनीवच्यते। सनीस्रस्यतइत्यादि॥

नुगतोऽनुनासिकान्तस्य।७।४।८५॥

अनुनासिकान्तस्याङ्गस्य योऽभ्यासोदन्तस्तस्य नुक् स्यात्। नुकानुस्वारोलक्ष्यतइत्युक्तम्। यँय्यम्यते। यंयम्यते। तपरत्वसामर्थ्याद्भूतपूर्वदीर्घस्यापि न। भाम क्रोधे। बाभाम्यते। ये विभाषा। जाजायते। जञ्जन्यते॥ हन्तेर्हिंसायां यङि घ्नीभावोवाच्यः॥*॥ जेघ्नीयते। हिंसायां किम्। जङ्घन्यते॥

रीगृदुपधस्य च।७।४।९०॥

ऋदुपधस्य धातोरभ्यासस्य रीगागमः स्याद्यङ्यङ्लुकोः। वरीवृत्यते। क्षुभ्नादित्वान्न णः। नरीनृत्यते। जरीगृह्यते। उभयत्र लत्वम्। चलीक्लृप्यते॥ रीगृत्वतइति वक्तव्यम्॥*॥ वरीवृश्च्यते। परीपृच्छ्यते॥

स्वपिस्यमिव्येञां यङि।६।१।१९॥

सम्प्रसारणं स्याद् यङि। सोषुप्यते। सेसिम्यते। वेवीयते॥

न वशः।६।१।२०॥

वावश्यते॥

चायः की।६।१।२१॥

चेकीयते॥

ई घ्राध्मोः।७।४।३१॥

जेघ्रीयते। देध्मीयते॥

अयङ्यि क्ङिति।७।४।२२॥

शीङोऽयङादेशः स्याद्यादौ क्ङिति परे। शाशय्यते। अभ्यासस्य ह्रस्वः। ततोगुणः। डोढौक्यते। तोत्रौक्यते॥*॥

॥ इति यङन्तप्रक्रिया॥

यङोऽचि च। २। ४। ७४॥

यङोऽच्प्रत्यये लुक् स्याच्चकारात्तं विनापि बहुलं लुक् स्यात्। अनैमित्तिकोयम्। अन्तरङ्गत्वादादौ भवति। ततः प्रत्ययलक्षणेन यङन्तत्वाद् द्वित्वम्। अभ्यासकार्यम्। धातुत्वाल्लुडादयः। शेषात्कर्तरीति परस्मैपदम्। अनुदात्तङितइति तु न ङित्त्वस्य प्रत्ययाऽप्रत्ययसाधारणत्वेन प्रत्ययलक्षणाप्रवृत्तेः। यत्र हि प्रत्ययस्यासाधारणं रूपमाश्रीयते तत्रैव तत्। अतएव सुदृषत्प्रासादइत्यत्राऽत्वसन्तस्येति दीर्घोन। येपि स्पर्धशीङादयोनुदात्तङितस्तेभ्योपि न। अनुदात्तङितइत्यनुबन्धनिर्देशात्। तत्र च श्तिपाशपेति निषेधात्। अतएव श्यन्नादयोन। गणेन निर्देशात्। किं तु शबेव। चर्करीतं चेत्यदादौ पाठाच्छपोलुक्॥

यङोवा। ७। ३। ९४॥

यङन्तात्परस्य हलादेः पितः सार्वधातुकस्य ईड्वा स्यात्। भूसुवोरिति गुणनिषेधोयङ्लुकि भाषायां न। बोभूतु तेतिक्ते इति छन्दसि निपातनात्। अतएव यङ्लुग्भाषायामपि सिद्धः। न च यङ्लुक्यप्राप्तएव गुणाभावोनिपात्यतामिति वाच्यम्। प्रकृतिग्रहणे यङ्लुगन्तस्यापि ग्रहणात्। द्विः प्रयोगोद्विर्वचनं षाउमिति सिद्धान्तात्। बोभवीति।बोभोति। बोभूतः। बोभुवति। बोभवांचकार। बोभविता। अबोभवीत्। अबोभोत्। अबोभूताम्। अबोभवुः। बोभूयात्। बोभूयाताम्। बोभूयास्ताम्। गातिस्थेति सिचोलुक्। यङो वेतीट्पक्षे गुणं बाधित्वा नित्यत्वाद्वुक्। अबोभवीत्। अबोभोत्। अबोभूताम्। अभ्यस्ताश्रयोजुस्। नित्यत्वाद्वुक्। अबोभूवुः। अबोभविष्यदित्यादि। पास्पर्धीति। पास्पर्धि। पास्पर्धः। पास्पर्धति। पास्पर्त्सि। झुझल्भ्योर्हेर्धिः। पास्पर्धि। लङ्। अपास्पर्त्। अपास्पर्द्। सिपि दश्चेति रुत्वपक्षे। रोरि। अपास्पाः। जागाद्धि। जाघात्सि। अजाघात्। सिपि रुत्वपक्षे। अजाघाः। नाथृ। नानात्ति। ना

नात्तः । दध । दादद्धि । दादद्धः । दाधत्सि । अदाधत् । अदादधुः । अदाधः। अदाधत् । लुङि । अदादाधीत् । अदादधीत् । चोस्कुन्दीति । चोस्कुन्ति । अचोस्कुन् । अचोस्कुन्ताम् । अचोस्कुन्दुः। मोमुदीति । मोमोत्ति । मोमोदांचकार । मोमोदिता । अमोमुदीत् । अमोमोत् । अमोमुत्ताम् ।अमोमुदुः । अमोमुदीः । अमोमोः । अमोमोत् । लुङि गुणः । अमोमोदीत् । चोकूर्ति । चोकूर्दीति । लङ् तिप् । अचोकूर्त् । अचोकूर्दीत् । सिप्पक्षे । अचोकूः । अचोखूः । अजोगूः । वनीवञ्चीति । वनीवङ्क्ति । वनीवक्तः । वनीवचति । अवनीवञ्चीत् । अवनीवन् । जङ्गमीति । जङ्गन्ति । अनुदात्तोपदेशेत्यनुनासिकलोपः । जङ्गतः । जङ्ग्मति । म्वोश्च । जङ्गन्मि । जङ्गन्वः । एकाज्ग्रहणोक्तत्वान्नेण्निषेधः । जङ्गमिता । अनुनासिकलोपस्याभीयत्वे नासिद्धत्वान्न हेर्लुक् । जङ्गहि । मोनोधातोः । अजङ्गन् । अनुबन्धनिर्देशान्न च्लेरङ् । ह्म्यन्तेति न वृद्धिः । अजङ्गमीत् । अजङ्गमिष्टाम्।हन्तेर्यङ्लुक् । अभ्यासाच्चेति कुत्वं यद्यपि होहन्तेरित्यतोहन्तेरित्यनुवर्त्त्य विहितं तथापि यङ्लुकि भवत्येवेति न्यासकारः । श्तिपाशपेति निषेधस्त्वनित्यः। गुणोयङ्लुकोरिति सामान्यापेक्षज्ञापकादिति भावः । जङ्घनीति । जङ्घन्ति । जङ्घतः । जङ्घ्नति । जङ्घनिता । श्तिपानिर्देशाज्जादेशोन । जङ्घहि । अजङ्घनीत् । अजङ्घन् । जङ्घन्यात् । आशिषि तु । वध्यात् । अवधीत् । अवधिष्टामित्यादि । वधादेशस्य द्वित्वं न भवति । स्थानित्वेनानभ्यासस्येतिनिषेधात् । तद्धि समानाधिकरणं धातोर्विशेषणम् बहुव्रीहिबलात् । आङ्पूर्वात्तु आङोयमहनइत्यात्मनेपदम् । आजङ्घते इत्यादि। उत्परस्येतितपरत्वान्न गुणः । हलि चेति दीर्घस्तु स्यादेव । तस्यासिद्धत्वेन तपरत्वनिवर्त्त्यत्वायोगात् । चञ्चुरीति । चञ्चूर्ति । चञ्चूर्त्तः । चञ्चुरति । अचञ्चूरीत् । अचञ्चूः । चङ्खनीति । चङ्खन्ति । जनसनेत्यात्वम् । चङ्खातः । गमहनेत्युपधालोपः। चङ्ख्नति । चङ्खाहि । चङ्खनानि । अचङ्खनीत्। अचङ्खन् । अचङ्खाताम् । अचङ्ख्नुः। ये विभाषा चङ्खायात् । चङ्खन्यात् ।

अचङ्ङनीत् । अचङ्ङानीत् । उतोवृद्धिरित्यत्र नाभ्यस्तस्येत्यनुवृत्तेरुतोवृद्धिर्न । योयोति । योयवीति।अयोयवीत् । अयोयोत् । योयुयात् । आशिषि दीर्घः । योयूयात् । अयोयावीत् । नोनवीति । नोनोति । जाहेति। जाहाति । ई हल्यघोः । जाहीतः । इह जहातेश्च, आ च हौ, लोपोयि, घुमास्था, एर्लिङी, त्येते पञ्चापि न भवन्ति । श्तिपानिर्देशात् । जाहाति । जाहासि । जाहेषि । जाहीथः । जाहीथ । जाहीहि । अजाहेत् । अजाहात् । अजाहीताम् । अजाहुः । जाहीयात् । आशिषि । जाहायात् । अजाहासीत् । अजाहासिष्टाम् । अजाहिष्यत् । लुका लुप्ते प्रत्ययलक्षणाभावात्स्वपिस्यमित्युत्वं न । रुदादिभ्यइति गणनिर्दिष्टत्वादिण्न । सास्वपीति । सास्वप्ति । सास्वप्तः । सास्वपति । असास्वपीत् । असास्वप् । सास्वप्यात् । आशिषि तु वचिस्वपीत्युत्वम् । सासुप्यात् । असास्वापीत् । असास्वपीत् ॥

रुग्रिकौ च लुकि । ७ । ४ । ९१ ॥

ऋदुपधस्य धातोरभ्यासस्य रुक् रिक् रीक् एते आगमाः स्युर्यङ्लुकि ॥

ऋतश्च । ७ । ४ । ९२ ॥

ऋदन्तधातोरपि तथा । वर्वृतीति । वरिवृतीति । वरीवृतीति । वर्वर्ति । वरिवर्ति । वरीवर्ति । वर्वृतः ३ । वर्वृतति ३ । वर्वर्तामास ३ । वर्वर्तिता ३ । गणनिर्दिष्टत्वान्न वृद्भ्यश्चतुर्भ्यइति न । वर्वर्तिष्यति ३ । अववृतीत् । ३ । अववर्त् ३ । सिपि दश्चेति रुत्वपक्षे रोरि । अववाः ३ । गणनिर्दिष्टत्वादङ् । अववर्तीत् ३ । चर्करीति ३ । चर्कर्ति । चरिकर्ति । चरिकर्ति । चर्कृतः ३ । चर्कृति ३ । चर्करांचकार ३ । चर्करिता ३ । अचर्करीत् ३ । अचर्कः ३ । चर्कृयात् ३ । आशिषि रिङ् । चर्क्रियात्३।अचकारीत् ३ । ऋतश्चेति तपरत्वान्नेह । कॄ विक्षेपे । चाकर्ति । तातर्ति ।

तातीर्तः । तातिरति । तातीर्हि । तातराणि । अताततरीत् । अतातः । अता तीर्ताम् । अतातरुः । अतातारीत् । अतातारिष्टामित्यादि । अर्त्तेर्यङ्लुकि द्वित्वेभ्यासस्योरदत्वं रपरत्वम् । हलादिःशेषः । रुक् । रिग्रीकोस्तु । अभ्या सस्यासवर्णइति इयङ् । अरर्ति । अरियर्ति । अररीति । अरियरीति । अ र्ऋतः । अरियृतः । झि अत् । यण् रुको रोरीति लोपः । न च तस्मिन् क र्तव्ये यणः स्थानिवत्त्वम् । पूर्वत्रासिद्धे तन्निषेधात् । आरति । अरियूरति । लिङि श्तिपानिर्द्देशाद्गुणोर्त्तीति गुणोन । रिङ् रलोपः । दीर्घः । आरियात् । अरिरियात् । अरीरियात् । गृहू ग्रहणे । जर्गृहीति २ । जर्गर्ढि २ । जर्गृ ढः २ । जर्गृहति २ । अजर्घर्ट् २ । गृह्णातेस्तु जाग्रहीति । जाग्राढि । तसा दौ ङिन्निमित्तं सम्प्रसारणम् । तस्य बहिरङ्गत्वेनासिद्धत्वान्न रुगादयः । जागृढः । जागृहति । जाग्रहीषि । जाग्रक्षि । लुटि । जाग्रहिता । ग्रहोऽ लिटीति दीर्घस्तु न । तत्रैकाचइत्यनुवृत्तेः । माधवस्तु दीर्घमाह तद्भाष्य विरुद्धम् । जर्गृधीति ३। जर्गर्द्धि ३। जर्गृद्धः ३ । जर्गृधति ३। जर्गृधीषि ३। जर्घर्त्सि ३। अजर्गृधीत् ३ । इडभावे गुणः । हलङ्यादिलोपः । भषूभा वः । जश्त्वचर्त्वे । अजर्घर्त् ३। अजर्गृद्धाम् ३। सिपि दश्चेति । पक्षे रुत्वम् । अजर्घाः ३ । अजर्गर्धीत् ३ । अजर्गर्धिष्टाम् ३ । पाप्रच्छीति । पाप्रष्टि । तसादौ ग्रहिज्येति सम्प्रसारणं न भवति श्तिपा निर्द्देशात् । च्छ्वोः शूडिति शः । व्रश्चेति षः । पाप्रष्टः । पाप्रच्छति । पाप्रश्मि । पाप्रच्छ्वः । पाप्रश्मः । यकारवकारान्तानां तूठ्भाविनां यङ्लुङ्नास्तीति च्छ्वोरिति सूत्रे भा ष्ये ध्वनितम् । कैयटेन स्पष्टीकृतम् । इदं च्छ्वोरिति यत्रोठ् तद्विषयकम् । ज्वरत्वरेत्यूठ्भाविनोः स्रिविमव्योस्तु यङ्लुगस्त्येवेति न्याय्यम् । माधवा दिसम्मतं च । मव्य बन्धने । अयं यान्तऊठ्भावी । तेव देव देवने इत्या दयोवान्ताः । हय गतौ । जाहयीति । जाहति । जाहतः । जाहयति । जाहयीषि । जाहसि । वलि लोपे यञादौ दीर्घः । जाहामि । जाहावः ।

जाहामः। हर्यगतिकान्त्योः। जाहर्यीति। जाहर्ति। जाहर्तः। जाहर्यति। लोटि। जाहर्हि। अजाहः। अजाहर्ताम्। अजाहर्युः। मव बन्धने॥

ज्वरत्वरस्रिव्यविमवामुपधायाश्च।६।४।२०॥

ज्वरादीनामुपधावकारयोरूठ् स्यात् क्वौ झलादावनुनासिकादौ च प्रत्यये। अत्र क्ङितीति नानुवर्तते। अवतेस्तुनि ओतुरिति दर्शनात्। अनुनासिकग्रहणं चानुवर्तते। अवतेर्मन्प्रत्यये तस्य टिलोपे ओमिति दर्शनात्। ईडभावे ऊठि पिति गुणः। मामोति। मामवीति। मामूतः। मामवति। मामोषि। मामोमि। मामावः। मामूमः। मामोतु। मामूतात्। मामूहि। मामवानि। अमामोत्। अमामोः। अमामवम्। अमामाव। अमामूम। तुर्वी हिंसायाम्। तोतूर्वीति॥

राल्लोपः।६।४।२१॥

रेफात्परयोश्छ्वोर्लोपः स्यात् क्वौ झलादावनुनासिकादौ च प्रत्यये। इति वलोपः। लघूपधगुणः॥

न धातुलोपआर्धधातुके।१।१।४॥

धात्वंशलोपनिमित्ते आर्धधातुके परे इकोगुणवृद्धी न स्तः। इति। नेह निषेधः। तिबादीनामनार्धधातुकत्वात्। तोतोर्ति। हलि चेति दीर्घः। तोतूर्तः। तोतूर्वति। तोथोर्ति। दोदोर्ति। दोधोर्ति। मुर्छा। मोमोर्ति। मोमूर्तः। मोमूर्छतीत्यादि। आर्धधातुकइति विषयसप्तमी। तेन यङि विवक्षिते अजेर्वी। वेवीयते। अस्य यङ्लुङ्नास्ति। लुका अपहारे विषयत्वासम्भवेन वीभावस्याप्रवृत्तेः॥ * ॥

॥ इति यङ्लुगन्तप्रक्रिया॥

सुपआत्मनः क्यच्।३।१।८॥

इषिकर्मणएषितृसम्बन्धिनः सुबन्तादिच्छायामर्थे क्यच् प्रत्ययो वा स्यात्। धात्ववयवत्वात्सुब्लुक्॥

क्यचि च।७।४।३३॥

अस्य ईत्स्यात्। आत्मनःपुत्रमिच्छति पुत्रीयति। वान्तोयि प्रत्यये। गव्यति। नाव्यति। लोपः शाकल्यस्येति तु न। अपदान्तत्वात्। तथा हि॥

नः क्ये।१।४।१५॥

क्यचि क्यङि च नान्तमेव पदं स्यान्नान्यत्। सन्निपातपरिभाषया क्यचोयस्य लोपोन। गव्यांचकार। गव्यिता। नाव्यां चकार। नाव्यिता। नलोपः। राजीयति। प्रत्ययोत्तरपदयोश्च। त्वद्यति। मद्यति। एकार्थयोरित्येव। युष्मद्यति। अस्मद्यति। हलि च। गीर्यति। पूर्यति। धातोरित्येव। नेह। दिवमिच्छति दिव्यति। इह पुरमिच्छति पुर्यतीति माधवोक्तं प्रत्युदाहरणं चिन्त्यम्। पूर्गिरोः साम्यात्। दीव्यतीति दीर्घस्तु प्राचः प्रामादिक एव। अदस्यति। रीङृतः। कर्त्रीयति॥

क्यच्व्योश्च।६।४।१५२॥

गार्गीयति। वाच्यति। अकृत्सार्वेति दीर्घः। कवीयति। समिध्यति॥

क्यस्य विभाषा।६।४।५०॥

हलः परयोः क्यच्क्यङोर्लोपोवा स्यादार्धधातुके। आदेः परस्य। अतोलोपः। तस्य स्थानिवत्त्वाल्लघूपधगुणोन। समिधिता। समिध्यिता॥ मान्तप्रकृतिकसुबन्तादव्ययाच्च क्यच् न॥*॥ किमिच्छति। इदमिच्छति। स्वरिच्छति॥

अशनायोदन्यधनायाबुभुक्षापिपासागर्धेषु।७।४।३४॥

क्यजन्तानिपात्यन्ते। अशनायति। उदन्यति। धनायति। बुभुक्षादौकिम्। अशनीयति। उदकीयति। धनीयति॥

अश्वक्षीरवृषलवणानामात्मप्रीतौ क्यचि।७।१।५१॥

एषां क्यचि असुगागमः स्यात् ॥ अश्ववृषयोर्मैथुनेच्छायाम्॥*॥ अश्वस्यति वडवा । वृषस्यति गौः॥क्षीरलवणयोर्लालसायाम्॥*॥ क्षीरस्यति बालः । लवणस्यति उष्ट्रः ॥सर्वप्रातिपदिकानां क्यचि लालसायां सुगसुकौ ॥ * ॥ दधिस्यति । दध्यस्यति । मधुस्यति । मध्वस्यति ॥

काम्यच्च । ३ । १ । ९ ॥

उक्तविषये काम्यच् स्यात् । पुत्रमात्मनइच्छति पुत्रकाम्यति । इह यस्य हलइति लोपोन । अनर्थकत्वात् । यस्येति सङ्घातग्रहणमित्युक्तम् । यशस्काम्यति । सर्पिष्काम्यति । मान्ताव्ययेभ्योप्ययं स्यादेव । किंकाम्यति । स्वःकाम्यति ॥

उपमानादाचारे । ३ । १ । १० ॥

उपमानात्कर्मणः सुबन्तादाचारेर्थे क्यच् स्यात् । पुत्रमिवाचरति पुत्रीयति च्छात्रम् । विष्णूयति द्विजम् ॥ अधिकरणाच्चेति वक्तव्यम् ॥ * ॥ प्रासादीयति कुट्यां भिक्षुः । कुटीयति प्रासादे ॥

कर्तुः क्यङ् सलोपश्च । ३ । १ । ११ ॥

उपमानात्कर्तुः सुबन्तादाचारे क्यङ् वा स्यात्! सान्तस्य तु कर्तृवाचकस्य लोपोवा स्यात् । क्यङ् वेत्युक्तेः पक्षे वाक्यम् । सान्तस्य लोपस्तु क्यङ्सन्नियोगशिष्टः । सच व्यवस्थितः ॥ ओजसोप्सरसोनित्यमितरेषां विभाषया ॥ * ॥ कृष्णइवाचरति कृष्णायते । ओजःशब्दोवृत्तिविषये तद्वति ॥ओजायते । अप्सरायते । यशायते । यशस्यते । विद्वायते । विद्वस्यते । त्वद्यते । मद्यते । अनेकार्थत्वे तु युष्मद्यते । अस्मद्यते । क्यङ्मानिनोश्च । कुमारीवाचरति कुमारायते । हरिणीवाचरति हरितायते । गुर्वीव गुरूयते । सपत्नीव सपत्नायते । सपतीयते । सपत्नीयते । युवतिरिव युवायते । पट्वीमृद्व्याविव पट्वीमृदूयते । न कोपधायाः। पाचिकायते ॥ आ

चारेऽवगल्भक्लीबहोडेभ्यः क्विब्वा ॥*॥वाग्रहणात् क्यङपि। अवगल्भाद
यः पचाद्यजन्ताः। क्विप्सन्नियोगेनानुदात्तत्वमनुनासिकत्वं च प्रत्ययस्य प्र
तिज्ञायते तेन तङ्। अवगल्भते। क्लीबते। होडते। भूतपूर्वादप्यनेकाचआ
म्। एतद्वार्त्तिकारम्भसामर्थ्यात्। न च अवगल्भते इत्यादिसिद्धिस्तत्फलम्।
केवलानामेवाचारेऽपि वृत्तिसम्भवात्। धातूनामनेकार्थत्वात्।अवगल्भांच
क्रे।क्लीबांचक्रे।होडांचक्रे।वार्त्तिकेऽवेत्युपसर्गविशिष्टपाठात्केवलादुपसर्गा
न्तरविशिष्टाच्च क्यङेवेति माधवादयः।तङ् नेति तूचितम् ॥सर्वप्रातिपदिके
भ्यः क्विब्वावक्तव्यः ॥*॥ पूर्ववार्त्तिकं तु अनुबन्धासङ्गार्थं तत्र क्विबनूद्यते।
प्रातिपदिकग्रहणादिहसुपइति न सम्बध्यते। तेन पदकार्यं न । कृष्णइवा
चरति कृष्णति।अतोगुण इति शपा सह पररूपम्। अ इवाचरति अति। अ
तः। अन्ति। प्रत्ययग्रहणमपनीय अनेकाचइत्युक्तेर्नाम्। औ। अतुः। उः।
द्वित्वम्। अतोगुणे। अतआदेरिति दीर्घः। णल्। औ। वृद्धिः। अतुसादि
षु त्वातोलोपइटि चेत्यालोपः। मालेवाचरति मालाति। लिङ्गविशिष्टप
रिभाषया एकादेशस्य पूर्वान्तत्वाद्वा क्विप्। मालांचकार। लङि अमा
लात्। अत्र हल्ङ्याब्भ्यादिलोपोन। ङीसाहचर्यादापोपि सोरेव लोपविधा
नात्। इट्सकौ। अमालासीत्। कविरिव कवयति। आशीर्लिङि। कवी
यात्। सिचि वृद्धिरित्यत्र धातोरित्यनुवर्त्य धातुरेव योधातुरिति व्याख्या
नान्नामधातोर्न वृद्धिरिति कैयटादयः। अकवयीत्। माधवस्तु नामधातो
रपि वृद्धिमिच्छति। अकवायीत्। विरिव वयति। विवाय। विव्यतुः।
अवयीत्। अवायीत्। श्रीरिव श्रयति। शिश्राय। शिश्रियतुः। पितेव
पितरति। आशिषि रिङ्। पित्रियात्। भूरिव भवति। अत्र गातिस्थेति
भुवोवुगिति भवतेरिति च न भवति। अभिव्यक्तत्वेन धातुपाठस्थस्यैव
तत्र ग्रहणात्। अभावीत्। बुभाव। द्रुरिव द्रवति। णिश्रीति चङ्।
अदद्रावीत् ॥

अनुनासिकस्य क्विझलोः क्ङिति।६।४।१५॥

अनुनासिकान्तस्योपधायादीर्घः स्यात् क्वौ झलादौ च क्ङिति । इद मिवाचरति इदामति । राजेव राजानति । पन्था इव पथीनति । मथीन ति । ऋभुक्षीणति । द्यौरिव देवतीति माधवः । अत्र ऊठि द्यवतीत्युचित म् । कइव कति । चकाविति हरदत्तः। माधवस्तु ण्यल्लोपाविति वचनात् णलि वृद्धिं बाधित्वाऽतोलोपाच्चक इति रूपमाह । स्व इव सस्वौ ।सस्व। यत्तु स्वामास स्वांचकारेति तदनाकरमेव॥

भृशादिभ्योभुव्यच्वेर्लोपश्चहलः।३।१।१२॥

अभूततद्भावविषयेभ्योभृशादिभ्योभवत्यर्थे क्यङ् स्यात् हलन्ताना मेषां लोपश्च। अभृशोभृशोभवति भृशायते। अच्वेरिति पर्युदासबला दभूततद्भावइति लब्धम्। तेनेह न। क्व दिवा भृशाभवन्ति। ये रात्रौ भृशानक्षत्रादयस्ते दिवा क्व भवन्तीत्यर्थः । सुमनस्। अस्य सलोपः। सु मनायते। चुरादौ संग्राम युद्ध इति पठ्यते तत्र संग्रामेति प्रातिपदिकम्।त स्मात्तत्करोतीति णिच् सिद्धः।तत्सन्नियोगेनानुबन्धआसज्यते।युद्धे योयं ग्रामशब्दइत्युक्तेपि सामर्थ्यात्संग्रामशब्दे लब्धे विशिष्टपाठोज्ञापयति। उपसर्गसमानाकारं पूर्वपदं धातुसंज्ञाप्रयोजके प्रत्यये चिकीर्षिते पृथक् क्रियते इति। तेन मनश्शब्दात्प्रागट्। स्वमनायत। उन्मनायते। उदमनाय त। एवं चावागल्भत अवागल्भिष्टेत्यादावप्यवेत्यस्य पृथक्करणं बोध्यम्। ज्ञापकं च सजातीयविषयम्। तेन यत्रोपसर्गरूपं सकलं श्रूयते न त्वादेशे नापह्नतं तत्रैव पृथक्कृतिः। एवं च आ ऊढः ओढः सइवाचर्य ओढायि त्वा। अत्र उन्मनाय्य अवगल्भ्येतिवन्न ल्यप्। ज्ञापकस्य विशेषविष यत्वे षाष्ठवार्तिकं तद्भाष्यं च प्रमाणम्। तथाहि॥ उस्योमाङ्क्ष्वाटः प्र तिषेधः॥*॥ उसि ओमाङोश्च परयोराटः पररूपं नेत्यर्थः। उस्रामै च्छत्

औस्त्रीयत् । औङ्कारीयत् । औढीयत् । आटश्चेति चशब्देन पुनर्वृद्धिविधानादिदं सिद्धमिति षाष्ठे स्थितम् ॥

लोहितादिडाज्भ्यः क्यष् । ३ । १ । १३ ॥

लोहितादिभ्योडाजन्ताच्च भवत्यर्थे क्यष् स्यात् ॥

वा क्यषः । १ । ३ । ९० ॥

क्यषन्तात्परस्मैपदं वा स्यात् । लोहितायति । लोहितायते । अत्राच्वेरित्यनुवृत्त्याऽभूततद्भावविषयत्वं लब्धं तच्च लोहितशब्दस्यैव विशेषणम् । न तु डाचोऽसम्भवात् । नाप्यादिशब्दग्राह्याणां तस्य प्रत्याख्यानात् । तथा च वार्तिकम् ॥ लोहितडाज्भ्यः क्यष्वचनं भृशादिष्वितराणीति ॥ * ॥ न चैवं काम्यचइव क्यषोपि ककारः श्रूयेत उच्चारणसामर्थ्यादिति वाच्यम् । तस्यापि भाष्ये प्रत्याख्यानात् । पटपटायति । पटपटायते कृभ्वस्तियोगं विनापीह डाच् । डाजन्तात् क्यषोविधानसामर्थ्यात् । यत्तु,

लोहितश्यामदुःखानि हर्षगर्वसुखानि च ।
मूर्छानिद्राकृपाधूमाः करुणा नित्यचर्मणि ॥

इति पठित्वा श्यामादिभ्योपि क्यषि पदद्वयमुदाहरन्ति तद्भाष्यवार्तिकविरुद्धम् । तस्मात्तेभ्यः क्यङेव । श्यामायते । दुःखादयोवृत्तिविषये तद्वति वर्तन्ते । लिङ्गविशिष्टपरिभाषया लोहिनीशब्दादपि क्यष् । लोहिनीयति । लोहिनीयते ॥

कष्टाय क्रमणे । ३ । १ । १४ ॥

चतुर्थ्यन्तात्कष्टशब्दादुत्साहेर्थे क्यङ् स्यात् । कष्टाय क्रमते कष्टायते । पापं कर्तुमुत्सहतइत्यर्थः ॥ सत्रकक्षकष्टकृच्छ्रगहनेभ्यः कण्वचिकीर्षायामिति वक्तव्यम् ॥ * ॥ कण्वं पापम् । सत्रादयोवृत्तिविषये पापार्थाःतेभ्यो

द्वितीयान्तेभ्यश्चिकीर्षायां क्यङ्। पापं चिकीर्षतीत्यस्वपदविग्रहः। सत्रायते। कक्षायते इत्यादि॥

कर्मणोरोमन्थतपोभ्यां वर्तिचरोः।३।१।१५॥

रोमन्थतपोभ्यां कर्मभ्यां क्रमेण वर्तनायां चरणे चार्थे क्यङ् स्यात्। रोमन्थं वर्तयति रोमन्थायते॥ हनुचलनइति वक्तव्यम्॥*॥ चर्वितस्याकृष्य पुनश्चर्वणइत्यर्थः। नेह। कीटोरोमन्थं वर्तयति। अपानप्रदेशान्निःसृतं द्रव्यमिह रोमन्थः। तदश्नातीत्यर्थइति कैयटः। वर्तुलं करोतीत्यर्थइति न्यासकारहरदत्तौ॥ तपसः परस्मैपदं च॥*॥ तपश्चरति तपस्यति॥

बाष्पोष्मभ्यामुद्वमने।३।१।१६॥

आभ्यां कर्मभ्यां क्यङ् स्यात्। वाष्पमुद्वमति बाष्पायते। ऊष्मायते। फेनाच्चेति वाच्यम्॥*॥ फेनायते॥

शब्दवैरकलहाभ्रकण्वमेघेभ्यः करणे।३।१।१७॥

एभ्यः कर्मभ्यः करोत्यर्थे क्यङ् स्यात्। शब्दं करोति शब्दायते। पक्षे तत्करोतीति णिजपीष्यतइति न्यासः। शब्दयति॥ सुदिनदुर्दिननीहारेभ्यश्च॥*॥ सुदिनायते॥

सुखादिभ्यः कर्तृवेदनायाम्।३।१।१८॥

सुखादिभ्यः कर्मभ्योवेदनायामर्थे क्यङ् स्याद्वेदनाकर्तुरेव चेत्सुखादीनि स्युः। सुखं वेदयते सुखायते। कर्तृग्रहणं किम्। परस्य सुखं वेदयते॥

नमोवरिवश्चित्रङः क्यच्।३।१।१९॥

करणे इत्यनुवृत्तेः क्रियाविशेषे पूजायां परिचर्यायामाश्चर्ये च। नमस्यति देवान्। पूजयतीत्यर्थः। वरिवस्यति गुरून्। शुश्रूषते इत्यर्थः। चित्रीयते। विस्मयते इत्यर्थः। विस्मापयतइत्यन्ये॥

पुच्छभाण्डचीवराण्णिङ् । ३ । १ । २० ॥

पुच्छादुदसने व्यसने पर्यसने च ॥*॥ विविधं विरुद्धं वोत्क्षेपणं व्यसनम् । उत्पुच्छयते । विपुच्छयते । परिपुच्छयते ॥ भाण्डात्समाचयने॥*॥ सम्भाण्डयते । भाण्डानि समाचिनोति राशीकरोतीत्यर्थः । समबभाण्डत ॥ चीवरादर्जने परिधाने च ॥ * ॥ सञ्चीवरयतेभिक्षुः । चीवराण्यर्जयति परिधत्ते वेत्यर्थः ॥

मुण्डमिश्रश्लक्ष्णलवणव्रतवस्त्रहलकलकृततूस्तेभ्योणिच् । ३ । १ । २१ ॥

कृञर्थे । मुण्डं करोति मुण्डयति ॥ व्रताद्भोजनतन्निवृत्त्योः॥ * ॥पयः शूद्रान्नं वा व्रतयति ॥ वस्त्रात्समाच्छादने ॥ * ॥ संवस्त्रयति ॥ हल्यादिभ्योग्रहणे ॥ * ॥ हलिकल्योरदन्तत्वं च निपात्यते । हलिं कलिं वा गृह्णाति, हलयति, कलयति । महद्धलं हलिः । परत्वाद्वृद्धौ सत्यामपीष्ठवद्भावे प्रागेव लुप्यते, अतः सन्वद्भावदीर्घौ न । अजहलत् । अचकलत् । कृतं गृह्णाति कृतयति । तूस्तानि विहन्ति वितूस्तयति । तूस्तं केशाइत्येके। जटीभूताः केशाइत्यन्ये । पापमित्यपरे । मुण्डादयः सत्यापपाशेत्यत्रैव पठितुं युक्ताः । प्रातिपदिकाद्धात्वर्थइत्येव सिद्धे केषांचिद्ग्रहणं सापेक्षेभ्योपि णिजर्थम् । मुण्डयति माणवकम् । मिश्रयत्यन्नम् । श्लक्ष्णयति वस्त्रम् । लवणयति व्यञ्जनमिति । हलिकल्योरदन्तत्वार्थम् । सत्यस्य आपुगर्थम्। केषांचित्तु प्रपञ्चार्थम् । सत्यं करोत्याचष्टे वा सत्यापयति ॥ अर्थवेदयोरप्यापुग्वक्तव्यः ॥ * ॥ अर्थापयति । वेदापयति । पाशं विमुञ्चति विपाशयति । रूपं पश्यति रूपयति । वीणयोपगायत्युपवीणयति । तूलेनानुकुष्णात्यनुतूलयति । तृणाग्रं तूलेनानुघट्टयतीत्यर्थः । श्लोकैरुपस्तौति उपश्लोकयति । सेनया अभियाति अभिषेणयति । उपसर्गात्सुनोतीति षः । अभ्यषेणयत् । प्राक्सितादिति षः । अभिषिषेणयिषति ।

स्थादिष्वभ्यासेन चेति षः। लोमान्यनुमार्ष्टि अनुलोमयति। त्वच संव रणे। घः। त्वचं गृह्णाति त्वचयति। वर्मणा सन्नह्यति संवर्मयति। वर्णं गृह्णाति वर्णयति। चूर्णैरवध्वंसते अवचूर्णयति। इष्ठवदित्यतिदेशात्पुंवद्भा वादयः। एनीमाचष्टे एतयति। दरदमाचष्टे दारदयति। पृथुं प्रथयति। वृद्धौ सत्यां पूर्वं वा टिलोपः। अपिप्रथत्। अपप्रथत्। मृदुम्। म्रदय ति। अमम्रदत्। भृशं कृशं दृढम्। भ्रशयति। क्रशयति। द्रढयति। अबभ्रशत्। अचक्रशत्। अदद्रढत्। परिव्रढयति। पर्यवव्रढत्। ऊढि माख्यत् औजिढत्। ढत्वादीनामसिद्धत्वाद् हूतिशब्दस्य द्वित्वम्। पूर्व त्रासिद्धीयमद्वित्वे इति त्वनित्यमित्युक्तम्। ढि इत्यस्य द्वित्वमित्यन्ये। औडिढत्। ऊढमाख्यत् औजढत्। औडढत्। ओः पुयणितिवर्गप्रत्या हारजग्रहोलिङ्गम्। द्वित्वे कार्ये णावचआदेशोनेति ऊनयतावुक्तम्। प्रकृत्यैकाच्। वृद्धिपुकौ। स्वापयति। त्वां मां वाऽऽचष्टे त्वापयति। मापयति। मपर्यन्तस्य त्वमौ। पररूपात्पूर्वं नित्यत्वाट्टिलोपः। वृद्धिः पुक्। त्वादयति मादयतीति तु न्याय्यम्। अन्तरङ्गत्वात्पररूपे कृते प्रकृ त्यैकाजिति प्रकृतिभावात्। न च प्रकृतिभावोभाष्ये प्रत्याख्यातइति भ्रमितव्यम्। भाष्यस्य प्रेष्ठाद्युदाहरणविशेषेऽन्यथासिद्धिपरत्वात्। यु वामावां वा युष्मयति। अस्मयति। श्वानमाचष्टे शावयति। नस्तद्धित इति टिलोपः। प्रकृतिभावस्तु न। येन नाप्राप्तिन्यायेन टेरित्यस्यैव बा धकोहि सः। भत्वात्सम्प्रसारणम्। अन्ये तु नस्तद्धितइति नेहातिदिश्यते इष्ठनि तस्यादृष्टत्वात्। ब्रह्मिष्ठइत्यादौपरत्वाट्टेरित्यस्यैव प्रवृत्तेः। तेन शुनयतीति रूपमाहुः। विद्वांसमाचष्टे विद्वयति। अङ्गवृत्तपरिभाषया संप्रसारणं नेत्येके। संप्रसारणे वृद्धावावादेशे च विदावयतीत्यन्ये। नित्य त्वाट्टिलोपात्प्राक्संप्रसारणम्। अन्तरङ्गत्वात्पूर्वरूपं टिलोपः। विदयति इत्यपरे। उदञ्चमाचष्टे उदीचयति। उदैचिचत्। प्रत्यञ्चम्, प्रतीचयति। प्रत्यचिचत्। इकोसवर्णइति प्रकृतिभावपक्षे। प्रतिअचिचत्। सम्यञ्च

माचष्टे समीचयति। सम्यचिचत्। समिअचिचत्। तिर्यञ्चमाचष्टे तिराययति। अञ्चेष्टिलोपेनापहारेऽपि बहिरङ्गत्वेनासिद्धत्वात्तिरसस्तिरिः। असिद्धवदत्रेति चिणोलुङ्न्यायेन प्रथमटिलोपोऽसिद्धः। अतः पुनष्टिलोपोन। अङ्गवृत्तपरिभाषया वा। चङ्यग्लोपित्वादुपधाह्रस्वोन। अतितिरायत्। सध्र्यञ्चमाचष्टे सध्राययति। अससध्रायत्। विष्वद्र्यञ्चम्, अविविष्वद्रायत्। देवद्र्यञ्चम्, अदिदेवद्रायत्। अदद्र्यञ्चम्, अददद्रायत्। अदमुयञ्चम्, अदमुआययति। आददमुआयत्। अमुमुयञ्चम्, अमुमुआययति। चङ्। आमुमुआयत्। भुवं भावयति। अबीभवत्। भुवम्, अबुभवत्। श्रियम्, अशिश्रयत्। गाम्, अजूगवत्। रायम्, अरीरयत्। नावम्, अनूनवत्। स्वश्वम्, स्वाशश्वत्। स्वः। अव्ययानां भमात्रे टिलोपः। स्वयति। अससवत्। असिस्वत्। बहून् भावयति। बहयतीत्यन्ये। स्रग्विणम्, स्रजयति। संज्ञापूर्वकत्वान्न वृद्धिः। श्रीमतीं श्रीमन्तं वा। श्रयति। अशिश्रयत्। पयस्विनीम्, पयसयति। इह टिलोपोन। तदपवादस्य लुकः प्रवृत्तत्वात्। स्थूलम्, स्थवयति। दूरम्, दवयति। कथं तर्हि दूरयत्यवनते विवस्वतीति। दूरमतति अयते वा दूरात्। दूरातं कुर्वतीत्यर्थः। युवानं यवयति। कनयति। युवाल्पयोरिति वा कन्। अन्तिकं नेदयति। बाढं साधयति। प्रशस्यं प्रशस्ययति। इह श्रज्यौ न। उपसर्गस्य पृथक्कृतेः। वृद्धं ज्यापयति। वर्षयति। प्रियं प्रापयति। स्थिरं स्थापयति। स्फिरं स्फापयति। उरुं वरयति। वारयति। बहुलं बंहयति। गुरुं गरयति। तृपं त्रपयति। दीर्घं द्राघयति। वृन्दारकं वृन्दयति॥ * ॥

इति नामधातुप्रक्रिया

कण्ड्वादिभ्योयक्। ३। १। २७॥

एभ्योधातुभ्योनित्यं यक् स्यात् स्वार्थे। धातुभ्यः किम्। प्रातिपदिकेभ्योमा भूत्। द्विधाहि कण्ड्वादयः। धातवः प्रातिपदिकानि च॥

कण्डूञ् गात्रविघर्षणे ॥ कण्डूयति । कण्डूयते ॥ १ ॥ मन्तु अपराधे ॥ रोष इत्येके । मन्तूयति ॥ चन्द्रस्तु ञितमाह । मन्तूयते ॥ २ ॥ वल्गु पूजामाधुर्ययोः ॥ वल्गूयति ॥ ३ ॥ असु उपतापे ॥ असु असूञ् इत्येके ॥ अस्यति । असूयति । असूयते ॥ ५ ॥ लेट् लोट् धौर्त्ये पूर्वभावे स्वप्ने च ॥ दीप्तावित्येके । लेट्यति । लेटिता । लोट्यति । लोटिता ॥७॥ लेला दीप्तौ ॥ ८ ॥ इरस् इरज् इरञ् ईर्ष्यायाम् ॥ इरस्यति । इरज्यति। हलि चेति दीर्घः । ईर्यति । ईर्यते ॥ ११ ॥ उषस् प्रभातीभावे ॥ १२ ॥ वेद धौर्त्ये स्वप्ने च ॥ १३ ॥ मेधा आशुग्रहणे ॥ मेधायति ॥ १४ ॥ कुषुभ क्षेपे ॥ कुषुभ्यति ॥ १५ ॥ मगध परिवेष्टने ॥ नीच दास्य इत्यन्ये ॥ १६ ॥ तन्तस् पम्पस् दुःखे ॥ १८ ॥ सुख दुःख तत्क्रियायाम् ॥ सुख्यति । दुःख्यति । सुखं दुःखं चानुभवतीत्यर्थः ॥ २० ॥ सपर पूजायाम् ॥ २१ ॥ अरर आराकर्मणि ॥ २२ ॥ भिषज् चिकित्सायाम् ॥ २३ ॥ भिष्णज् उपसेवायाम् ॥ २४ ॥ इषुधशरधारणे ॥ २५ ॥ चरण वरण गतौ ॥ २७ ॥ चुरण चौर्ये ॥ २८ ॥ तुरण त्वरायाम् ॥ २९ ॥ भुरण धारणपोषणयोः ॥ ३० ॥ गद्गद वाक्स्खलने ॥ ३१ ॥ एला केला खेला विलासे ॥ इलेत्यन्ये ॥ लेखा स्खलने च ॥ अदन्तोऽयमित्यन्ये । लेख्यति ॥ ३६ ॥ लिट अल्पकुत्सनयोः ॥ लिट्यति ॥ ३७ ॥ लाट जीवने ॥ ३८ ॥ ह्लणीङ् रोषणे लज्जायां च ॥ ३९ ॥ महीङ् पूजायाम् ॥ महीयते । पूजां लभतइत्यर्थः ॥ ४० ॥ रेखा श्लाघासादनयोः ॥ ॥ ४१ ॥ द्रवस् परितापपरिचरणयोः ॥ ४२ ॥ तिरस् अन्तर्धौ ॥ ४३ ॥ अगद नीरोगत्वे ॥ ४४ ॥ उरस् बलार्थः ॥ उरस्यति । बलवान् भवतीत्यर्थः ॥ ४५ ॥ तरण गतौ ॥ ४६ ॥ पयस् प्रसृतौ ॥ ४७ ॥ सम्भूयस् प्रभूतभावे ॥ ४८ ॥ अम्बर संवर सम्भरणे ॥ ५० ॥ आकृतिगणोऽयम् ॥*॥

इति कण्ड्वादयः ॥

कण्डूयतेः सन् ॥ सन्यङोरिति प्रथमस्यैकाचोद्वित्वे प्राप्ते ॥ कण्ड्वादेस्तृतीयस्येति वाच्यम् ॥ * ॥ कण्डूयियिषति । क्यजन्तात्सन् ॥ यथेष्टं नामधातुषु ॥ * ॥ आद्यानां त्रयाणामन्यतमस्य द्वित्वमित्यर्थः ॥ अजादेस्त्वाद्येतरस्य । पुपुत्रीयिषति । पुतित्रीयिषति पुत्रीयियिषति । अशिश्वीयिषति । अश्वीयियिषति । नदराणां संयुक्तानामचः परस्यैव द्वित्वनिषेधः । इन्द्रीयतेः सन् । द्रीशब्दयिशब्दयोरन्यतरस्य द्वित्वम् । इन्दिद्रीयिषति । इन्द्रीयियिषति । चिचन्द्रीयिषति । चन्दिद्रीयिषति । चन्द्रीयियिषति । प्रियमाख्यातुमाचक्षाणं प्रेरयितुं वेच्छति । पिप्रापयिषति । प्रापिपयिषति । प्रापयियिषति । उरुं विवारयिषति । वारिरयिषति । वारयियिषति । बाढं सिसाधयिषतीत्यादिरूपत्रयम् । षत्वं तु नास्ति । यङ्सन् ण्यन्तात्सन् । बोभूयिषयिषति । यङ् णिच् सन्नन्ताण्णिच् । बोभूययिषतीत्यादि ॥ * ॥

इति प्रत्ययमाला ॥

अनुदात्तङित आत्मनेपदम् । आस्ते । शेते ॥

भावकर्मणोः ।१।३।१३॥

बभूवे । अनुबभूवे ॥

कर्तरि कर्मव्यतिहारे ।१।३।१४॥

क्रियाविनिमये द्योत्ये कर्तर्यात्मनेपदं स्यात् । व्यतिलुनीते । अन्यस्य योग्यं लवनं करोतीत्यर्थः । श्नसोरल्लोपः । व्यतिस्ते । व्यतिषाते । व्यतिषते । तासस्त्योरिति सलोपः । व्यतिसे । धि च । व्यतिध्वे । ह एति । व्यतिहे । व्यत्यसै । व्यतिषीत । व्यत्यास्त । व्यतिराते ।३। व्यतिभाते ३ । व्यतिबभे ॥

न गतिहिंसार्थेभ्यः ।१।३।१५॥

व्यतिगच्छन्ति । व्यतिघ्नन्ति ॥ प्रतिषेधे हसादीनामुपसंख्यानम् ॥*॥ हसादयोहसप्रकाराः शब्दक्रियाः । व्यतिहसन्ति । व्यतिजल्पन्ति ॥ हरतेरप्रतिषेधः ॥ * ॥सम्प्रहरन्ते राजानः ॥

इतरेतरान्योन्योपपदाच्च । १ । ३ । १६ ॥

परस्परोपपदाच्चेति वक्तव्यम् ॥ * ॥ इतरेतरस्यान्योन्यस्य परस्परस्य वा व्यतिलुनंति ॥

नेर्विशः । १ । ३ । १७ ॥

निविशते ॥

परिव्यवेभ्यः क्रियः । १ । ३ । १८ ॥

अकर्त्रभिप्रायार्थमिदम् । परिक्रीणीते । विक्रीणीते । अवक्रीणीते ॥

विपराभ्यां जेः । १ । ३ । १९ ॥

विजयते । पराजयते ॥

आङो दोऽनास्यविहरणे । १ । ३ । २० ॥

आङ्पूर्वाद्ददातेर्मुखविकसनादन्यत्रार्थे वर्तमानादात्मनेपदं स्यात् । विद्यामादत्ते । अनास्येति किम् । मुखं व्याददाति । आस्यग्रहणमविवक्षितम् । विपादिकां व्याददाति । पादस्फोटोविपादिका । नदीकूलं व्याददाति । पराङ्गकर्म्मकान्न निषेधः ॥ * ॥ व्याददते पिपीलिकाः पतङ्गस्य मुखम् ॥

क्रीडोऽनुसम्परिभ्यश्च । १ । ३ । २१ ॥

चादाङः । अनुक्रीडते । संक्रीडते । परिक्रीडते । आक्रीडते । अनोः कर्मप्रवचनीयान्न । उपसर्गेण समासाहचर्यात् । माणवकमनुक्रीडति । तेन सहेत्यर्थः । तृतीयार्थइत्यनोः कर्मप्रवचनीयत्वम् ॥ समोऽकूजने ॥ * ॥ संक्रीडते । कूजने तु । संक्रीडति चक्रम् ॥ आगमेः क्षमायाम् ॥ * ॥

ण्यन्तस्येदं ग्रहणम् । आगमयस्व तावत् । मा त्वरिष्ठाइत्यर्थः ॥ शिक्षे र्जिज्ञासायाम् ॥ * ॥ धनुषि शिक्षते । धनुर्विषये ज्ञाने शक्तोभवितुमि च्छतीत्यर्थः ॥ आशिषिनाथः[१] ॥ * ॥ आशिष्येवेति नियमार्थं वार्तिक मित्युक्तम् । सर्पिषोनाथते । सर्पिर्मे स्यादित्याशास्तइत्यर्थः । कथं नाथसे किमुपतिं न भूभृतामिति । नाधसइति पाठ्यम् ॥ हरतेर्गतताच्छील्ये ॥ * ॥ गतं प्रकारः । पैतृकमश्वाअनुहरन्ते । मातृकं गावः । पितुर्मातुश्चागतं प्रकारं सततं परिशीलयन्तीत्यर्थः । ताच्छील्ये किम् । मातुरनुहरति ॥ किरतेर्हर्षजीविकाकुलायकरणेष्विति वाच्यम् ॥ * ॥ हर्षादयो विषयाः । तत्र हर्षोविक्षेपस्य कारणम् । इतरे फले ॥

अपाच्चतुष्पाच्छकुनिष्वालेखने।६।१।१४२॥

अपात्किरतेः सुट् स्यात् ॥ सुडपि हर्षादिष्वेव वक्तव्यः ॥ * ॥ अपस्किरते वृषोहृष्टः । कुक्कुटोभक्षार्थी । श्वा आश्रयार्थी च । हर्षादिष्विति किम् । अपकिरति कुसुमम् । इह तङ्सुटौ न । हर्षादिमात्रविवक्षायां यद्यपि तङ् प्राप्तस्तथापि सुडभावे नेष्यते इत्याहुः । गजोऽपकिरति ॥ आङि नुप्रच्छ्योः ॥*॥आनुते । आपृच्छते ॥ शपउपालम्भे ॥ * ॥ आक्रोशार्थात्स्वरितेतोऽकर्तृगेपि फले शपथरूपेर्थे आत्मनेपदं वक्तव्यमित्यर्थः । कृष्णाय शपते ॥

समवप्रविभ्यः स्थः।१।३।२२॥

सन्तिष्ठते । स्थाघ्वोरिच्च । समस्थित । समस्थिषाताम् । समस्थिषत । अवतिष्ठते । प्रतिष्ठते । वितिष्ठते ॥ आङः प्रतिज्ञायामुपसंख्यानम् ॥ * ॥ शब्दं नित्यमातिष्ठते । नित्यत्वेन प्रतिजानीते इत्यर्थः ॥

प्रकाशनस्थेयाख्ययोश्च।१।३।२३॥

---

१ इदं वार्तिकं सूत्रेषु कैश्चित्प्रक्षिप्तम् ॥

गोपी कृष्णाय तिष्ठते। आशयं प्रकाशयतीत्यर्थः। संशय्य कर्णादिषु तिष्ठते यः। कर्णादीन्निर्णेतृत्वेनाश्रयतीत्यर्थः॥

उदोऽनूर्ध्वकर्मणि।१।३।२४॥

मुक्तावुत्तिष्ठते। अनूर्ध्वेति किम्। पीठादुत्तिष्ठति॥ ईहायामेव॥*॥ नेह। ग्रामाच्छतमुत्तिष्ठति॥

उपान्मन्त्रकरणे।१।३।२५॥

आग्नेय्याग्नीध्रमुपतिष्ठते। मन्त्रकरणे किम्। भर्तारमुपतिष्ठति यौवनेन॥ उपाद्देवपूजासङ्गतिकरणमित्रकरणपथिष्विति वाच्यम्॥*॥ आदित्यमुपतिष्ठते। कथं तर्हि स्तुत्यं स्तुतिभिरर्थ्याभिरुपतस्थे सरस्वतीति। देवतात्वारोपात्। नृपस्य देवतांशत्वाद्वा। गङ्गा यमुनामुपतिष्ठते। उपश्लिष्यतीत्यर्थः। रथिकानुपतिष्ठते। मित्रीकरोतीत्यर्थः। पन्थाः स्रुघ्नमुपतिष्ठते। प्राप्नोतीत्यर्थः॥ वा लिप्सायामिति वक्तव्यम्॥*॥ भिक्षुकः प्रभुमुपतिष्ठते। उपतिष्ठति वा। लिप्सया उपगच्छतीत्यर्थः॥

अकर्मकाच्च।१।३।२६॥

उपात्तिष्ठतेरकर्मकादात्मनेपदं स्यात्। भोजनकाले उपतिष्ठते। सन्निहितोभवतीत्यर्थः॥

उद्विभ्यां तपः।१।३।२७॥

अकर्मकादित्येव। उत्तपते। वितपते। दीप्यतइत्यर्थः॥ स्वाङ्गकर्मकाच्चेति वक्तव्यम्॥*॥ स्वमङ्गं स्वाङ्गं न तु अद्रवन्निति परिभाषितम्। उत्तपते। वितपते पाणिम्। नेह। सुवर्णमुत्तपति। सन्तापयति विलापयति वेत्यर्थः। चैत्रोमैत्रस्य पाणिमुत्तपति। सन्तापयतीत्यर्थः।

आङोयमहनः।१।३।२८॥

आयच्छते। आहते। अकर्मकात्स्वाङ्गकर्मकादित्येव। नेह परस्य शिरआहन्ति। कथंतर्हि आजघ्ने विषमविलोचनस्य वक्षइति भारविः।

आहध्वं मा रघूत्तममिति भट्टिश्च । प्रमादएवायमिति भागवृत्तिः । प्रा प्येत्यध्याहारो वा । ल्यब्लोपे पञ्चमीति तु ल्यबन्तं विनैव तदर्थावगति यत्र तद्विषयम् । भेत्तुमित्यादि तुमुन्नन्ताध्याहारोवास्तु । समीपमेत्येति वा ॥

आत्मनेपदेष्वन्यतरस्याम्। २।४।४४॥

हनोवधादेशोवा लुङि आत्मनेपदेषु परेषु । आवधिष्ट । आवधि षाताम् ॥

हनः सिच्। १।२।१४॥

कित्स्यात् । अनुनासिकलोपः । आहत । आहसाताम् । आहसत ॥

यमोगन्धने। १।२।१५॥

सिच् कित्स्यात् । गन्धनं सूचनं परदोषाविष्करणम् । उदायत । गन्ध ने किम् । उदायंस्त पादम् । आकृष्टवानित्यर्थः ॥

समोगम्यृच्छिभ्याम्। १।३।२९॥

अकर्मकाभ्यामित्येव । सङ्गच्छते ॥

वागमः। १।२।१३॥

गमः परौ झलादी लिङ्सिचौ वा कितौ स्तः । संगसीष्ट । संगंसीष्ट । समगत । समगंस्त । समृच्छिष्यते । अकर्मकाभ्यां किम् । ग्रामं संगच्छति। विदिप्रच्छिस्वरतीनामुपसंख्यासम् ॥ * ॥ वेत्तेरेव ग्रहणम् । संवित्ते । सं विदाते ॥

वेत्तेर्विभाषा। ७।१।७॥

वेत्तेः परस्य झादेशस्यातोरुडागमोवा स्यात् । संविद्रते । संविदते । संपृच्छते । संस्वरते ॥ अर्तिश्रुदृशिभ्यश्चेति वक्तव्यम् ॥*॥ अर्तीति द्वयो र्ग्रहणाम् । अङ्विधौ त्वियर्तेरेवेत्युक्तम् । मा समृत । मा समृषाताम् । मा

समृषतेति । समार्त्त । समार्षाताम् । समार्षतेति च भ्वादेः । इयर्तेस्तु मा समरत । मा समरेताम् । मा समरन्त । समारत । समारेताम् । समारन्तेति च । संशृणुते । संपश्यते । अकर्मकादित्येव । अतएव रक्षांसीति पुरापि संशृणुमहे इति मुरारिप्रयोगः प्रामादिकइत्याहुः । अध्याहारोवा इति कथयन्त्यइति । अथास्मिन्नकर्मकाधिकारे हनिगम्यादीनां कथमकर्मकतेति चेत् । शृणु ।

धातोरर्थान्तरेवृत्तेर्धात्वर्थेनोपसंग्रहात् ।
प्रसिद्धेरविवक्षातः कर्मणोऽकर्मिका क्रिया ॥ १ ॥

वहति भारम् । नदी वहति स्यन्दतइत्यर्थः । जीवति । नृत्यति । प्रसिद्धेर्यथा । मेघोवर्षति । कर्मणोऽविवक्षातो यथा । हितान्न यः संशृणुते सकिं प्रभुः ॥ उपसर्गादस्यत्यूह्योर्वेति वाच्यम् ॥ * अकर्मकादिति निवृत्तम् । बन्धं निरस्यति निरस्यते । समूहति । समूहते ॥

उपसर्गाद् ह्रस्वऊहतेः ।७।४।२३॥

यादौ क्ङिति । ब्रह्म समुह्यात् । अग्निं समुह्य ॥

निसमुपविभ्यो ह्वः ।१।३।३०॥

निह्वयते ॥

स्पर्धायामाङः ।१।३।३१॥

कृष्णश्चाणूरमाह्वयते । स्पर्धायां किम् । पुत्रमाह्वयति ॥

गन्धनावक्षेपणसेवनसाहसिक्यप्रतियत्नप्रकथनोपयोगेषु कृञः ।१।३।३२॥

गन्धनं हिंसा । उत्कुरुते । सूचयतीत्यर्थः । सूचनं हि प्राणवियोगानुकूलत्वाद्धिंसैव । अवक्षेपणं भर्त्सनम् । श्येनोवर्तिकामुदाकुरुते । भर्त्सयतीत्यर्थः। हरिमुपकुरुते। सेवते । परदारान्प्रकुरुते । तेषु सहसा प्रवर्तते ।एधो

दकस्योपस्कुरुते। गुणमाधत्ते। गाथाः प्रकुरुते। प्रकथयति शतं प्रकुरुते। धर्मार्थे विनियुङ्क्ते। एषु किम्। कटं करोति॥

अधेः प्रसहने। १। ३। ३३॥

प्रसहनं क्षमाऽभिभवश्च। षहमर्षणेऽभिभवे चेति पाठात्। शत्रुमधिकुरुते। क्षमतइत्यर्थः। अभिभवतीति वा॥

वेः शब्दकर्मणः। १। ३। ३४॥

स्वरान्विकुरुते। उच्चारयतीत्यर्थः। शब्दकर्मणः किम्। चित्तं विकरोति कामः॥

अकर्मकाच्च। १। ३। ३५॥

वेः कृञइत्येव। छात्राविकुर्वते। विकारं लभन्ते॥

सम्माननोत्सञ्जनाचार्यकरणज्ञानभृतिविगणनव्ययेषु नियः। १। ३। ३६॥

अत्रोत्सञ्जनज्ञानविगणनव्ययानयतेर्वाच्याः इतरे प्रयोगोपाधयः। तथा हि। शास्त्रे नयते। शास्त्रस्थं सिद्धान्तं शिष्येभ्यः प्रापयतीत्यर्थः। तेन च शिष्यसम्माननं फलितम्। उत्सञ्जने। दण्डमुन्नयते। उत्क्षिपतीत्यर्थः। माणवकमुपनयते। विधिना आत्मसमीपं प्रापयतीत्यर्थः। उपनयनपूर्वकेणाध्यापनेन हि उपनेतरि आचार्यत्वं क्रियते। ज्ञाने। तत्त्वं नयते। निश्चिनोतीत्यर्थः। कर्मकरानुपनयते। भृतिदानेन स्वसमीपं प्रापयतीत्यर्थः। विगणनमृणादेर्निर्यातनम्। करं विनयते। राज्ञे देयं भागं परिशोधयतीत्यर्थः। शतं विनयते। धर्मार्थे विनियुङ्क्तइत्यर्थः॥

कर्तृस्थे चाशरीरे कर्मणि। १। ३। ३७॥

नियः कर्तृस्थे कर्मणि यदात्मनेपदं प्राप्तं तच्छरीरावयवभिन्नेएव स्यात्। सूत्रे शरीरशब्देन तदवयवोलक्ष्यते। क्रोधं विनयते। अपगमयति।

तत्फलस्य चित्तप्रसादस्य कर्तृगत्वात्स्वरितञितइत्येवसिद्धे नियमार्थमिदम्। तेनेह न, गडुं विनयति। कथं तर्हि विगणय्य नयन्ति पौरुषमिति। कर्तृगामित्वाविवक्षायां भविष्यति॥

वृत्तिसर्गतायनेषु क्रमः।१।३।३८॥

वृत्तिरप्रतिबन्धः। क्वचि क्रमते बुद्धिः। न प्रतिहन्यतइत्यर्थः। सर्ग उत्साहः। अध्ययनाय क्रमते उत्सहते। क्रमन्तेऽस्मिन् शास्त्राणि। स्फीतानि भवन्तीत्यर्थः॥

उपपराभ्याम्।१।३।३९॥

वृत्त्यादिष्वाभ्यामेव क्रमेर्न तूपसर्गान्तरपूर्वात्। उपक्रमते। पराक्रमते। नेह संक्रामति॥

आङउद्गमने।१।३।४०॥

आक्रमते सूर्यः। उदयतइत्यर्थः॥ ज्योतिरुद्गमनइति वाच्यम्॥ *॥ नेह। आक्रामति धूमोहर्म्यतलात्॥

वेः पादविहरणे।१।३।४१॥

साधु विक्रमते वाजी। पादविहरणे किम्। विक्रामति सन्धिः। द्विधा भवति। स्फुटतीत्यर्थः॥

प्रोपाभ्यां समर्थाभ्याम्।१।३।४२॥

समर्थौ तुल्यार्थौ। शकन्ध्वादित्वात्पररूपम्। प्रारम्भेऽनयोस्तुल्यार्थता। प्रक्रमते। उपक्रमते। समर्थाभ्यां किम्। प्रक्रामति। गच्छतीत्यर्थः। उपक्रामति। आगच्छतीत्यर्थः॥

अनुपसर्गाद्वा।१।३।४३॥

क्रामति। क्रमते। अप्राप्तविभाषेयम्। वृत्त्यादौ तु नित्यमेव॥

अपह्नवे ज्ञः।१।३।४४॥

शतमपजानीते । अपलपतीत्यर्थः ॥

अकर्मकाच्च । १ । ३ । ४५ ॥

सर्पिषोजानीते । सर्पिषा उपायेन प्रवर्ततइत्यर्थः ॥

सम्प्रतिभ्यामनाध्याने । १ । ३ । ४६ ॥

शतं संजानीते । अवेक्षतइत्यर्थः । शतं प्रतिजानीते । अङ्गीकरोतीत्यर्थः । अनाध्यानइति योगोविभज्यते । तत्सामर्थ्यादकर्मकाच्चेति प्राप्तिरपि वार्यते । मातरं मातुर्वा संजानाति । कर्मणः शेषत्वविवक्षायां षष्ठी ॥

भासनोपसम्भाषाज्ञानयत्नविमत्युपमन्त्रणेषु वदः । १ । ३ । ४७ ॥

उपसम्भाषोपमन्त्रणे धातोर्वाच्ये इतरे प्रयोगोपाधयः । शास्त्रे वदते । भासमानोब्रवीतीत्यर्थः । उपसम्भाषोपसान्त्वम् । भृत्यानुपवदते । सान्त्वयतीत्यर्थः । ज्ञाने । शास्त्रे वदते । यत्ने । क्षेत्रे वदते । विमतौ । क्षेत्रे विवदन्ते । उपमन्त्रणमुपच्छन्दनम् । उपवदते प्रार्थयतइत्यर्थः ॥

व्यक्तवाचां समुच्चारणे । १ । ३ । ४८ ॥

मनुष्यादीनां सम्भूयोच्चारणे वदेरात्मनेपदं स्यात् । सम्प्रवदन्ते ब्राह्मणाः । नेह । सम्प्रवदन्ति खगाः ॥

अनोरकर्मकात् । १ । ३ । ४९ ॥

व्यक्तवाग्विषयादनुपूर्वादकर्मकाद्वदेरात्मनेपदं स्यात् । अनुवदते कठः कलापस्य । अकर्मकात्किम् । उक्तमनुवदति । व्यक्तवाचां किम् । अनुवदति वीणा ॥

विभाषा विप्रलापे । १ । ३ । ५० ॥

विरुद्धोक्तिरूपे व्यक्तवाचां समुच्चारणे उक्तं वा स्यात् । विप्रवदन्ते विप्रवदन्ति वा वैद्याः ॥

अवाद्ग्रः। १। ३। ५१॥

अवगिरते। गृणातिस्त्ववपूर्वो न प्रयुज्यतएवेति भाष्यम्॥

समः प्रतिज्ञाने। १। ३। ५२॥

शब्दं नित्यं संगिरते। प्रतिजानीतइत्यर्थः। प्रतिज्ञाने किम्। संगिरति ग्रासम्॥

उदश्चरः सकर्मकात्। १। ३। ५३॥

धर्ममुच्चरते। उल्लङ्घ्य गच्छतीत्यर्थः। सकर्मकात्किम्। बाष्पमुच्चरति। उपरिष्टाद्गच्छतीत्यर्थः॥

समस्तृतीयायुक्तात्। १। ३। ५४॥

रथेन संचरते॥

दाणश्च सा चेच्चतुर्थ्यर्थे। १। ३। ५५॥

संपूर्वाद्दाणस्तृतीयान्तेन युक्तादुक्तं स्यात् तृतीया चेच्चतुर्थ्यर्थे। दास्या संयच्छते। पूर्वसूत्रेसमइति षष्ठी। तेन सूत्रद्वयमिदं व्यवहितेपि प्रवर्तते। रथेन समुदाचरते। दास्या संप्रयच्छते॥

उपाद्यमः स्वकरणे। १। ३। ५६॥

स्वकरणं स्वीकारः। भार्यामुपयच्छते॥

विभाषोपयमने। १। २। १६॥

यमः सिच् किद्वा स्याद्विवाहे। रामः सीतामुपायत। उपायंस्त वा। उदवोढेत्यर्थः। गन्धनाङ्गे उपयमे तु पूर्वविप्रतिषेधान्नित्यं कित्त्वम्॥

ज्ञाश्रुस्मृदृशां सनः। १। ३। ५७॥

सन्नन्तानामेषां प्राग्वत्। धर्मं जिज्ञासते। शुश्रूषते। सुस्मूर्षते। दिदृक्षते॥

नानोर्ज्ञः। १। ३। ५८॥

पुत्रमनुजिज्ञासति । पूर्वसूत्रस्यैवायं निषेधः । अनन्तरस्येति न्यायात् । तेनेह न । सर्पिषोनुजिज्ञासते । सर्पिषा प्रवर्तितुमिच्छतीत्यर्थः । पूर्ववत्सन इति तङ् । अकर्मकाच्चेति केवलाद्विधानात् ॥

प्रत्याङ्भ्यां श्रुवः । १ । ३ । ५९ ॥

आभ्यां सन्नन्ताच्छ्रुवउक्तं न स्यात् । प्रतिशुश्रूषति । आशुश्रूषति । कर्मप्रवचनीयात्स्यादेव । देवदत्तं प्रति शुश्रूषते ॥

शदेः शितः । १ । ३ । ६० ॥

म्रियतेर्लुङ्लिङोश्च । १ । ३ । ६१ ॥

व्याख्यातम् ॥

पूर्ववत्सनः । १ । ३ । ६२ ॥

सनः पूर्वोयोधातुस्तेन तुल्यं सन्नन्तादप्यात्मनेपदं स्यात् । एदिधिषते । शिशयिषते । निविविक्षते । पूर्ववत्किम् । बुभूषति । शदेरित्यादिसूत्रद्वये सनोनेत्यनुवर्त्य वाक्यभेदेन व्याख्येयम् । तेनेह न । शिशत्सति । मुमूर्षति ॥

आम्प्रत्ययवत्कृञोनुप्रयोगस्य । १ । ३ । ६३ ॥

एधां चक्रे ॥

प्रोपाभ्यां युजेरयज्ञपात्रेषु । १ । ३ । ६४ ॥

प्रयुङ्क्ते । उपयुङ्क्ते ॥ स्वराद्यन्तोपसर्गादिति वक्तव्यम् ॥ * ॥ उद्युङ्क्ते नियुङ्क्ते । अयज्ञपात्रेषु किम् । द्वन्द्वं न्यञ्चि पात्राणि प्रयुनक्ति ॥

समः क्ष्णुवः । १ । ३ । ६५ ॥

संक्ष्णुते शस्त्रम् ॥

भुजोऽनवने । १ । ३ । ६६ ॥

ओदनं भुङ्क्ते । अभ्यवहरतीत्यर्थः । बुभुजे पृथिवीपालः पृथिवीमेव

केवलाम् । वृद्धोजनोदुःखशतानि भुंक्ते । इहोपभोगोभुजेरर्थः । अन वने किम् । महीं भुनक्ति ॥

णेरणौ यत्कर्म णौ चेत्स कर्ताऽनाध्याने। १।३।६७॥

ण्यन्तादात्मनेपदं स्यादणौ या क्रिया सैव चेत् ण्यन्तेनोच्यते अणौ यत्कर्मकारकं स चेण्णौ कर्ता स्यान्न त्वाध्याने। णिचश्चेति सिद्धेऽकर्त्रभिप्रायार्थमिदम् ।कर्त्रभिप्राये तु विभाषोपपदेनेति विकल्पेऽणावकर्मकादिति परस्मैपदे च परत्वात्प्राप्ते पूर्वविप्रतिषेधेनेदमेवेष्यते ॥ * ॥ कर्तृस्थभावकाः कर्तृस्थक्रियाश्चोदाहरणम् । तथा हि । पश्यन्ति भवं भक्ताः । चाक्षुषज्ञानविषयं कुर्वन्तीत्यर्थः । प्रेरणांशत्यागे । पश्यति भवः । विषयो भवतीत्यर्थः । ततोहेतुमण्णिच् । दर्शयन्ति भवं भक्ताः । पश्यन्तीत्यर्थः । पुनर्ण्यर्थस्याविवक्षायां दर्शयते भवः । इह प्रथमतृतीययोरवस्थयोर्द्वितीयचतुर्थ्योश्च तुल्योर्थः । तत्र तृतीयकक्षायां न तङ् । क्रियासाम्येप्यणौ कर्मकारकस्य णौ कर्तृत्वाभावात् । चतुर्थ्यां तु तङ् । द्वितीयामादाय क्रियासाम्यात् । प्रथमायां कर्मणोभवस्येह कर्तृत्वाच्च । एवमारोहयते हस्तीत्यप्युदाहरणम् । अरोहन्ति हस्तिनं हस्तिपकाः । न्यग्भावयन्तीत्यर्थः । ततआरोहतिहस्ती । न्यग्भवतीत्यर्थः । ततोणिच् । आरोहयन्ति। आरोहन्तीत्यर्थः । ततआरोहयते । न्यग्भवतीत्यर्थः । यद्वा पश्यन्त्यारोहन्तीति प्रथमकक्षा प्राग्वत् । ततः कर्मणएव हेतुत्वारोपाण्णिच् । दर्शयति भवः । आरोहयति हस्ती । पश्यतआरोहतश्च प्रेरयतीत्यर्थः । ततो णिज्भ्यां तत्प्रकृतिभ्यां च उपात्तयोर्द्वयोरपि प्रेषणयोस्त्यागे दर्शयते आरोहयते इत्युदाहरणम् । अर्थः प्राग्वत् । अस्मिन्पक्षे द्वितीयकक्षायां न तङ् । समानक्रियत्वाभावाण्णिजर्थस्याधिक्यात् । अनाध्याने किम् ।स्मरति वनगुल्मं कोकिलः स्मरयति वनगुल्मः । उत्कण्ठापूर्वकस्मृतौ विषयोभवतीत्यर्थः ॥

भीस्म्योर्हेतुभये। १।३।६८॥

व्याख्यातम्॥

गृधिवञ्च्योः प्रलम्भने। १।३।६९॥

प्रतारणेर्थे ण्यन्ताभ्यामाभ्यां प्राग्वत्। माणवकं गर्धयते। वञ्चयते वा। प्रलम्भने किम्। श्वानं गर्धयति। अभिकाङ्क्षामस्योत्पादयतीत्यर्थः। अहिं वञ्चयति। वर्जयतीत्यर्थः॥

लियः संमाननशालीनीकरणयोश्च। १।३।७०॥

व्याख्यातम्॥

मिथ्योपपदात्कृञोऽभ्यासे। १।३।७१॥

णेरित्येव। पदं मिथ्या कारयते। स्वरादिदुष्टमसकृदुच्चारयतीत्यर्थः। मिथ्योपपदात्किम्। पदं सुष्ठु कारयति। अभ्यासेकिम्। सकृत्पदं मिथ्या कारयति॥

स्वरितञितः कर्त्रभिप्राये क्रियाफले। १।३।७२॥

यजते। सुनुते। कर्त्रभिप्राये किम्। ऋत्विजोयजन्ति। सुन्वन्ति॥

अपाद्वदः। १।३।७३॥

न्यायमपवदते। कर्त्रभिप्रायइत्येव। अपवदति॥

णिचश्च। १।३।७४॥

कारयते॥

समुदाङ्भ्यो यमोऽग्रन्थे। १।३।७५॥

अग्रन्थे इति च्छेदः। व्रीहीन्संयच्छते। भारमुद्यच्छते। वस्त्रमायच्छते। अग्रन्थे किम्। उद्यच्छति वेदम्। अधिगन्तुमुद्यमं करोतीत्यर्थः। कर्त्रभिप्राये इत्येव॥

अनुपसर्गाज्ज्ञः। १।३।७६॥

कारयते॥

गां जानीते। अनुपसर्गात्किम्। स्वर्गं लोकं न प्रजानाति। कथंतर्हि भट्टिः। इत्थं नृपः पूर्वमवालुलोचे ततोनुजज्ञे गमनं सुतस्येति। कर्मणि लिट्। नृपेणेति विपरिणामः॥

विभाषोपपदेन प्रतीयमाने। १।३।७७॥

स्वरितञितइत्यादिपञ्चसूत्र्या यदात्मनेपदं विहितं तत्समीपोच्चारितेन पदेन क्रियाफलस्य कर्तृगामित्वे द्योतिते वा स्यात्। स्वं यज्ञं यजति यजते वा। स्वं कटं करोति कुरुते वा। स्वं पुत्रमपवदति अपवदते वा। स्वं यज्ञं कारयति कारयते वा। स्वं व्रीहिं संयच्छति संयच्छते वा। स्वां गां जानाति जानीते वा॥ * ॥

इत्यात्मनेपदम्॥ * ॥

शेषात्कर्तरि परस्मैपदम्। १।३।७८॥

अत्ति॥

अनुपराभ्यां कृञः। १।३।७९॥

कर्तृगेपि फले गन्धनादौ च परस्मैपदार्थमिदम्। अनुकरोति। पराकरोति। कर्तरीत्येव। भावकर्मणोर्मा भूत्। न चैवमपि कर्मकर्तरि प्रसङ्गः। कार्यातिदेशपक्षस्य मुख्यतया तत्र कर्मवत्कर्मणेत्यात्मनेपदेन परेणास्य बाधात्। शास्त्रातिदेशपक्षे तु कर्तरि कर्मेत्यतः शेषादित्यतश्च कर्तृग्रहणद्वयमनुवर्त्य कर्तैव यः कर्ता न तु कर्मकर्ता तत्रेति व्याख्येयम्॥

अभिप्रत्यतिभ्यः क्षिपः। १।३।८०॥

क्षिप प्रेरणे। स्वरितेत्। अभिक्षिपति॥

प्राद्वहः। १।३।८१॥

प्रवहति॥

परेर्मृषः। १।३।८२॥

परिमृष्यति । भौवादिकस्य तु परिमर्षति । इह परेरिति योगं विभज्य वहेरपीति केचित् ॥

व्याङ्परिभ्यो रमः । १ । ३ । ८३ ॥

विरमति ॥

उपाच्च । १ । ३ । ८४ ॥

यज्ञदत्तमुपरमति । उपरमयतीत्यर्थः । अन्तर्भावितण्यर्थोऽयम् ॥

विभाषाऽकर्मकात् । १ । ३ । ८५ ॥

उपाद्रमेरकर्मकात्परस्मैपदं वा । उपरमति । उपरमते वा । निवर्तत इत्यर्थः ॥

बुधयुधनशजनेङ्प्रुद्रुस्रुभ्यो णेः । १ । ३ । ८६ ॥

एभ्योण्यन्तेभ्यः परस्मैपदं स्यात् । णिचश्चेत्यस्यापवादः । बोधयति पद्मम् । योधयति काष्ठानि । नाशयति दुःखम् । जनयति सुखम् । अध्यापयति । प्रावयति । प्रापयतीत्यर्थः । द्रावयति । विलापयतीत्यर्थः । स्रावयति । स्यन्दयतीत्यर्थः ॥

निगरणचलनार्थेभ्यश्च । १ । ३ । ८७ ॥

निगारयति । आशयति । भोजयति । चलयति । कम्पयति ॥ अदेः प्रतिषेधः ॥ * ॥ आदयते देवदत्तेन । गतिबुद्धीतिकर्मत्वमादिखाद्योर्नेति प्रतिषिद्धम् । निगरणचलनेतिसूत्रेण प्राप्तस्यैवायं निषेधः । शेषादित्यकर्त्रभिप्राये परस्मैपदं स्यादेव । आदयत्यन्नं बटुना ॥

अणावकर्मकाच्चित्तवत्कर्तृकात् । १ । ३ । ८८ ॥

ण्यन्तात्परस्मैपदं स्यात् । शेते कृष्णस्तं गोपीशाययति ॥

न पादम्याङ्यमाङ्यसपरिमुहरुचिनृतिवदवसः । १ । ३ । ८९ ॥

एभ्योण्यन्तेभ्यः परस्मैपदं न। पिबतिर्निगरणार्थः। इतरे चित्तवत्क र्तृकाकर्मकाः। नृतिश्चलनार्थोऽपि। तेन सूत्रद्वयेन प्राप्तिः। पाययते। दमय ते। आयामयते। आयासयते। परिमोहयते। रोचयते। नर्तयते। वादय ते। वासयते॥ धेट उपसंख्यानम्॥*॥ धापयेते शिशुमेकं समीची। अक र्त्रभिप्राये शेषादिति परस्मैपदं स्यादेव। वत्सान्पाययति पयः। दमयन्ती कमनीयतामदम्। भिक्षां वासयति॥

वाक्यषः।१।३।९०॥

लोहितायति। लोहितायते॥

द्युद्भ्योलुङि।१।३।९१॥

अद्युतत्। अद्योतिष्ट॥

वृद्भ्यः स्यसनोः।१।३।९२॥

वर्त्स्यति। वर्तिष्यते। विवृत्सति। विवर्तिषते॥

लुटि च कॢपः।१।३।९३॥

कल्प्ता। कल्प्तासि। कल्पितासे। कल्प्स्यति। कल्पिष्यते। कल्प्स्यते। चिकॢप्सति। चिकल्पिषते। चिकॢप्सते॥ *॥

॥ समाप्ता पदव्यवस्था॥

अथ भावकर्मणोर्लडादयः। भावकर्मणोरिति तङ्॥

सार्वधातुके यक्।३।१।६७॥

धातोर्यक् प्रत्ययः स्याद्भावकर्मवाचिनि सार्वधातुके परे। भावो भावना उत्पादना क्रिया सा च धातुत्वेन सकलधातुवाच्या भावार्थक लकारेणानूद्यते। युष्मदस्मद्भ्यां सामानाधिकरण्याभावात्प्रथमपुरुषः। तिङ्वाच्यभावनायाअसत्वरूपत्वेन द्वित्वाद्यप्रतीतेर्न द्विवचनादि। किं

त्वेकवचनमेव। तस्यौत्सर्गिकत्वेन संख्यानपेक्षत्वादनभिहिते कर्तरि तृतीया। त्वया मयाऽन्यैश्च भूयते। बभूवे॥

स्यसिच्सीयुट्तासिषु भावकर्मणोरुपदेशेऽज्झनग्रहदृशां वा चिण्वदिट् च। ६। ४। ६२॥

उपदेशे योऽच् तदन्तानां हनादीनां च चिणीवाङ्गकार्यं वा स्यात्स्यादिषु परेषु भावकर्मणोर्गम्यमानयोः स्यादीनामिडागमश्च। अयमिट् चिण्वद्भावसन्नियोगशिष्टत्वात्तदभावे न। इहार्धधातुकइत्यधिकृतं सीयुटोविशेषणं नेतरेषामव्यभिचारात्। चिण्वद्भावाद्वृद्धिः। भाविता। भविता। भाविष्यते। भविष्यते। भूयताम्। अभूयत। भूयेत। भाविषीष्ट। भविषीष्ट॥

चिण् भावकर्मणोः। ३। १। ६६॥

च्लेश्चिण् स्याद्भावकर्मवाचिनि तशब्दे परे। अभावि। अभाविष्यत। अभविष्यत। तिङोक्तत्वात्कर्मणि न द्वितीया। अनुभूयते आनन्दश्चैत्रेण त्वया मया च अनुभूयते। अनुभूयन्ते। त्वमनुभूयसे। अहमनुभूये। अन्वभावि। अन्वभाविषाताम्। अन्वभविषाताम्। णिलोपः। भाव्यते। भावयां चक्रे। भावयांबभूवे। भावयामासे। इह तशब्दस्य एशि इट एत्वे च कृते ह एतीति हत्वं न। तासिसाहचर्यादस्तेरपि व्यतिहे इत्यादौ सार्वधातुके एति हत्वप्रवृत्तेरित्याहुः। भाविता। चिण्वदिटआभीयत्वे नासिद्धत्वाण्णिलोपः। पक्षे। भावयिता। भाविष्यते। भावयिष्यते। भाव्यताम्। अभाव्यत। भाव्येत। भाविषीष्ट। भावयिषीष्ट। अभावि। अभाविषाताम्। अभावयिषाताम्। बुभूष्यते। बुभूषांचक्रे। बुभूषिता। बुभूषिष्यते। बोभूय्यते। यङ्लुगन्तात्तु। बोभूयते। बोभवां चक्रे। बोभाविता। बोभविता। अकृत्सार्वेति दीर्घः। स्तूयते विष्णुः। तुष्टुवे। स्ताविता। स्तोता। स्ताविष्यते। स्तोष्यते। अस्तावि। अस्ताविषाताम्।

अस्तोषाताम्। गुणोर्तीति गुणः। अर्यते। स्मर्यते। सस्मरे। परत्वान्नित्यत्वाच्च गुणे रपरे कृतेऽजन्तत्वाभावेप्युपदेशग्रहणाच्चिण्वदिट्। आरिता। अर्ता। स्मारिता। स्मर्ता। गुणोर्तीत्यत्र नित्यग्रहणानुवृत्तेरुक्तत्वान्नेह गुणः। संस्क्रियते। अनिदितामिति नलोपः। स्रस्यते। इदितस्तु नन्द्यते। सम्प्रसारणम्। इज्यते॥

अयङ्यि क्ङिति।७।४।२२॥

शय्यते॥

तनोतेर्यकि।६।४।४४॥

आकारोन्तादेशोवा स्यात्। तायते। तन्यते। ये विभाषा। जायते। जन्यते॥

तपोनुतापे च।३।१।६५॥

तपश्च्लेश्चिण्न स्यात्कर्मकर्तर्यनुतापे च। अन्वतप्त पापेन। पापं कर्तृ तेनाभ्याहतइत्यर्थः। कर्मणि लुङ्। यद्वा पापेन पुंसा कर्त्रा अशोचीत्यर्थः। घुमास्थेतीत्वम्। दीयते। धीयते। आदेचइत्यत्राशितीति कर्मधारयादित्संज्ञकशकारादौ निषेधः। एशआदिशित्वाभावात्तस्मिन्नात्वम्। जग्ले॥

आतोयुक् चिण्कृतोः।७।३।३३॥

आदन्तानां युगागमः स्याच्चिणि ञिति णिति कृति च। दायिता। दाता। दायिषीष्ट। दासीष्ट। अदायि। अदायिषाताम्। अदिषाताम्। अधायिषाताम्। अधिषाताम्। अग्लायिषाताम्। अग्लासाताम्। हन्यते। अचिण्णलोरित्युक्तेर्हनस्तोन। होहन्तेरिति कुत्वम्। घानिता। हन्ता। घानिष्यते। हनिष्यते। आशीर्लिङि वधादेशस्यापवादश्चिण्वद्भावः। आर्धधातुके सीयुटीति विशेषविहितत्वात्। घानिषीष्ट। पक्षे। वधिषीष्ट। अघानि। अघानिषाताम्। अहसाताम्। पक्षे वधादेशः।

अवधि। अवधिषाताम्। अघानिष्यत। अहनिष्यत। न च स्यादिषु चिण्वदित्यतिदेशाद्वधादेशः स्यादिति वाच्यम्। अङ्गस्येत्यधिकारादाङ्गस्यैवातिदेशात्। गृह्यते। चिण्वदिटो न दीर्घत्वम्। प्रकृतस्य वलादिलक्षणस्यैवेटो ग्रहोऽलिटीत्यनेन दीर्घविधानात्। ग्राहिता। ग्रहीता। ग्राहिष्यते। ग्रहीष्यते। ग्राहिषीष्ट। ग्रहीषीष्ट। अग्राहि। अग्राहिषाताम्। अग्रहीषाताम्। दृश्यते। अदर्शि। अदर्शिषाताम्। सिचः कित्वादम्। अदृक्षाताम्। गिरतेर्लुङि ध्वमि चतुरधिकं शतम्। तथा हि। चिण्वदिटो दीर्घो नेत्युक्तम्। अगारिध्वम्। द्वितीये त्विटि वृतोवेति वा दीर्घः। अगरीध्वम्। अगरिध्वम्। एषां त्रयाणां लत्वं ढत्वं द्वित्वत्रयं चेति पञ्च वैकल्पिकानि। इत्थं षण्णवतिः। लिङ्सिचोरितिविकल्पत्वादिडभावे उश्चेति कित्वम्। रपरत्वं हलि चेति दीर्घः। इणः षीध्वमिति नित्यं ढत्वम्। अगीर्ढ्वम्। ढवमानां द्वित्वविकल्पे अष्टौ। उक्तषण्णवत्या सह सङ्कलने उक्ता संख्येति॥

इट् दीर्घश्चिण्वदिट् लत्वढत्वे द्वित्वत्रिकं तथा।
इत्यष्टानां विकल्पेन चतुर्भिरधिकं शतम्॥

हेतुमण्ण्यन्तात्कर्मणि लः। यक्। णिलोपः। शम्यते मोहो मुकुन्देन॥

चिण्णमुलोर्दीर्घोऽन्यतरस्याम्।६।४।९३॥

चिण्परे णमुल्परे च णौ मितामुपधाया दीर्घो वा स्यात्। प्रकृतो मितां ह्रस्व एव तु न विकल्पितः। ण्यन्ताण्णौ ह्रस्वविकल्पसिद्धेः। दीर्घविधौ हि णिचो लोपो न स्थानिवदिति दीर्घः सिध्यति। ह्रस्वविधौ तु स्थानिवत्त्वं दुर्वारम्। भाष्ये तु पूर्वत्रासिद्धे न स्थानिवदित्यवष्टभ्य द्विर्वचनसवर्णानुस्वारदीर्घजश्चरः प्रत्याख्याताः। णाविति जातिपरो निर्देशः। "दीर्घग्रहणं चेदं मास्त्विति" तदाशयः। शामिता। शमिता। शमयिता। शामिष्यते। शमिष्यते। शमयिष्यते। यङन्ताण्णिच्। शंशम्यते। शंशा

---

१ अयमपपाठः। अहिढि अहीढीतिरूपार्थं तस्यावश्यकत्वात्॥

मिता। शंशमिता। शंशमयिता। यङ्लुगन्ताण्णिच्यप्येवम्। भाष्यमते तु यङन्ताच्चिण्वदिटि दीर्घोनास्तीति विशेषः। ण्यन्तत्वाभावे, शम्यते मुनिना॥

नोदात्तोपदेशस्यमान्तस्याऽनाचमेः। ७।३।३४॥

उपधायावृद्धिर्न स्याच्चिणि ञिति णिति कृति च। अशमि। अदमि। उदात्तोपदेशस्येति किम्। अगामि। मान्तस्य किम्। अवादि। अनाचमेः किम्। अचामि॥ अनाचमिकमिवमीनामिति वक्तव्यम्॥*॥चिणि आयादयइति णिङभावे। अकामि। णिङ्णिचोरप्येवम्। अवामि। वध हिंसायाम्। हलन्तः। जनिवध्योरिति न वृद्धिः। अवधि। जाग्रोऽविचिण्णलूङित्स्वित्युक्तेर्न गुणः। अजागारि॥

भञ्जेश्चचिणि।६।४।३३॥

नलोपोवा स्यात्। अभाजि। अभञ्जि॥

विभाषाचिण्णमुलोः।७।१।६९॥

लभेर्नुमागमोवा स्यात्। अलम्भि। अलाभि। व्यवस्थितविकल्पत्वा त्प्रादेर्नित्यं नुम्। प्रालम्भि। द्विकर्मकाणां तु।

गौणे कर्मणि दुह्यादेः प्रधाने नीहृकृष्वहाम्।

बुद्धिभक्षार्थयोः शब्दकर्मणां च निजेच्छया॥

प्रयोज्यकर्मण्यन्येषां ण्यन्तानां लादयोमताः।

गौर्दुह्यते पयः। अजा ग्रामं नीयते। ह्रियते। कृष्यते। ऊह्यते। बोध्यते माणवकं धर्मः। माणवकोधर्ममिति वा। देवदत्तो ग्रामं गम्यते। अकर्मकाणां कालादिकर्मकाणां कर्मणि भावे च लकार इष्यते। मासो मासं वा आस्यते देवदत्तेन। णिजन्तात्तु प्रयोज्ये प्रत्ययः। मासमास्यते माणवकः॥*॥

॥ इति भावकर्मप्रक्रिया॥

यदा सौकर्यातिशयं द्योतयितुं कर्तृव्यापारोन विवक्ष्यते तदा कारकान्तराण्यपि कर्तृसंज्ञां लभन्ते । स्वव्यापारे स्वतन्त्रत्वात् । तेन पूर्वं करणत्वादिसत्वेपि सम्प्रतिकर्तृत्वात्कर्तरि लकारः । साध्वसिश्छिनत्ति । काष्ठानि पचन्ति । स्थाली पचति । कर्मणस्तु कर्तृत्वविवक्षायां प्राक्सकर्मका अपि प्रायेणाकर्मकास्तेभ्योभावे कर्तरि च लकाराः । पच्यते ओदनेन । भिद्यते काष्ठेन । कर्तरि तु ।

कर्मवत्कर्मणातुल्यक्रियः।३।१।८७॥

कर्मस्थया क्रियया तुल्यक्रियः कर्ता कर्मवत्स्यात् । कार्यातिदेशोऽयम् । तेन यगात्मनेपदचिण्चिण्वदिटः स्युः । कर्तुरभिहितत्वात्प्रथमा । पच्यते ओदनः । भिद्यते काष्ठम् । अपाचि । अभेदि । ननु भावे लकारे कर्तुर्द्वितीया स्यादस्मादतिदेशादिति चेन्न । लकारवाच्यएव कर्ता कर्मवत् । लिङ्याशिष्यङिति द्विलकारकाल्लुइत्यनुवृत्तेः । भावे प्रत्यये च कर्तुर्लकारेणानुपस्थितेः । अत एव कृत्यक्तखलर्थाः कर्मकर्तरि न भवन्ति किं तु भावे एव । भेत्तव्यं कुसूलेन । ननु पचिभिद्योः कर्मस्था क्रिया विक्लृत्तिर्द्विधाभवनं च । सैवेदानीं कर्तृस्था न तु तत्तुल्या । सत्यम् । कर्मत्वकर्तृत्वावस्थाभेदोपाधिकं तत्समानाधिकरणक्रियायाभेदमाश्रित्य व्यवहारः । कर्मणेति किम् । करणाधिकरणाभ्यां तुल्यक्रिये पूर्वोक्ते साध्वसिरित्यादौ मा भूत् । किंच कर्तृस्थक्रियेभ्योमाभूत् । गच्छति ग्रामः । आरोहति हस्ती । अधिगच्छति शास्त्रार्थः स्मरति श्रद्दधाति वा । यत्र कर्मणि क्रियाकृतोविशेषोदृश्यते यथा पक्वेषु तण्डुलेषु यथा वा छिन्नेषु काष्ठेषु तत्र कर्मस्था क्रिया नेतरत्र । न हि पक्वापक्वतण्डुलेष्विव गतागतग्रामेषु वैलक्षण्यमुपलभ्यते । करोतिरुत्पादनार्थः । उत्पत्तिश्च कर्मस्था । तेन कारिष्यते घटइत्यादि । यत्नार्थत्वे तु नैतत्सिध्येत् । ज्ञानेच्छादिवद्यत्नस्य कर्तृस्थत्वात् । एतेन अनुव्यवस्यमानेर्थे इति व्याख्या

तम्।कर्तृस्थत्वेन यगभावाच्छयनि कृते ओलोपे च रूपसिद्धेः। ताच्छील्या दावयं चानश् न त्वात्मनेपदम् ॥ सकर्मकाणां प्रतिषेधो वक्तव्यः॥ * ॥ अन्योन्यं स्पृशतः । अजा ग्रामं नयति ॥ दुहिपच्योर्बलहुलं सकर्मकयो रिति वाच्यम् ॥ * ॥

न दुहस्नुनमां यक्चिणौ। ३ । १ । ८९ ॥

एषां कर्मकर्तरि यक्चिणौ न स्तः। दुहेरनेन यकएव निषेधः। चिण् तु विकल्पिष्यते। शप् लुक्। गौः पयो दुग्धे ॥

अचः कर्मकर्तरि। ३ । १ । ६२ ॥

अजन्तात् च्लेश्चिण् वा स्यात्कर्मकर्तरि तशब्दे परे। अकारि। अकृत॥

दुहश्च। ३ । १ । ६३ ॥

अदोहि । पक्षे क्सः । लुग्वेति पक्षे लुक्। अदुग्धम् । अधुक्षत। उदुम्बरः फलंपच्यते ॥ सृजियुज्योः श्यंस्तु ॥*॥ अनयोः सकर्मकयोः कर्ता बहुलं कर्मवत् यगपवादश्च श्यन्वाच्यइत्यर्थः ॥ सृजेः श्रद्धोपपन्ने कर्तर्येवेति वाच्यम् ॥ * ॥ सृज्यते स्रजं भक्तः । श्रद्धया निष्पादयतीत्यर्थः । असर्जि । युज्यते ब्रह्मचारी योगम् ॥ भूषाकर्मकिरादिसनां चान्यत्रात्मनेपदात् ॥ * ॥ भूषावाचिनां किरादीनां सन्नन्तानां च यक्चिणौ चिण्वदिट् च नेति वाच्यमित्यर्थः । अलंकुरुते कन्या । अलमकृत । अवकिरते हस्ती । अवाकिरते हस्ती । अवाकीर्ष्ट । गिरते । अगीर्ष्ट । आद्रियते । आदृत । किरादिस्तुदाद्यन्तर्गणः । चिकीर्षते कटः । अचिकीर्षिष्ट । इच्छायाः कर्तृस्थत्वेपि करोतिक्रियापेक्षमिह कर्मस्थक्रियात्वम्॥

न रुधः। ३ । १ । ६४ ॥

अस्मात् च्लेश्चिणन । अवारुद्ध गौः । कर्मकर्तरीत्येव । अवारोधि गौर्गोपेन ।

तपस्तपः कर्मकस्यैव। ३ । १ । ८८ ॥

कर्ता कर्मवत्स्यात् । विध्यर्थमिदम् । एवकारस्तु व्यर्थएवेतिवृत्त्यनुसारिणः । तप्यते तपस्तापसः । अर्जयतीत्यर्थः । तपोनुतापे चेति चिण्निषेधात्सिच् । अतप्त । तपःकर्मकस्येति किम् । उत्तपति सुवर्णं सुवर्णकारः।

न दुहस्नुनमां यक्चिणौ

प्रस्नुते । प्रास्नाविष्ट । प्रास्नोष्ट । नमते दण्डः । अनंस्त । अन्तर्भावितण्यर्थोत्र नमिः ॥ यक्चिणोः प्रतिषेधे हेतुमण्णिश्रिब्रूञामुपसंख्यानम्॥ * कारयते । अचीकरत । उच्छ्रयते दण्डः । उदशिश्रियत । चिण्वदिट् तु स्यादेव । कारिष्यते । उच्छ्रयिष्यते । ब्रूते कथाः । अवोचत ॥ भारद्वाजीयाः पठन्ति णिश्रन्थिग्रन्थिब्रूञात्मनेपदाकर्मकाणामुपसंख्यानम् ॥ *॥ पुच्छमुदस्यति । उत्पुच्छयते गौः । अन्तर्भावितण्यर्थतायाम्। उत्पुच्छयते गाम् । पुनः कर्तृत्वविवक्षायाम् । उत्पुच्छयते गौः । उदपुपुच्छत । यक्चिणोः प्रतिषेधाच्छप्चङौ । श्रन्थिग्रन्थ्योराधृषीयत्वाण्णिजभावपक्षे ग्रहणम् । ग्रन्थति ग्रन्थम् । श्रन्थति मेखलां देवदत्तः । ग्रन्थते ग्रन्थः । अग्रन्थिष्ट । श्रन्थते । अश्रन्थिष्ट । क्रैयादिकयोस्तु । श्रथ्नीते । ग्रथ्नीते स्वयमेव । विकुर्वते सैन्धवाः । वल्गन्तीत्यर्थः । वेः शब्दकर्मणोऽकर्मका च्चेति तङ् । अन्तर्भावितण्यर्थस्य पुनः प्रेषणत्यागे । विकुर्वते सैन्धवाः । व्यकारिष्ट । व्यकारिषाताम् । व्यकारिषत । व्यकृत । व्यकृषाताम् । व्यकृषत ॥

कुषिरजोः प्राचां श्यन्परस्मैपदं च । ३ । १ । ९० ॥

अनयोः कर्मकर्तरि न यक् किं तु श्यन्परस्मैपदं च । आत्मनेपदापवादः । कुष्यति कुष्यते पादः । रज्यति रज्यते वस्त्रम् । यगविषये तु नास्य प्रवृत्तिः । कोषिषीष्ट । रंक्षीष्ट ॥ * ॥

इति कर्मकर्तृप्रक्रिया ॥ * ॥

अभिज्ञावचने लृट् । ३ । २ । ११२ ॥

स्मृतिबोधिन्युपपदे भूतानद्यतने धातोर्लृट् स्यात्। लङोपवादः। स्मरसि कृष्ण गोकुले वत्स्यामः। एवं बुध्यसे चेतयसे इत्यादियोगेपि। तेषामपि प्रकरणादिवशेन स्मृतौ वृत्तिसम्भवात्॥

न यदि। ३। २। ११३॥

यद्योगे उक्तं न। अभिजानासि कृष्ण यद्वने अभुञ्ज्महि॥

विभाषा साकाङ्क्षे। ३। २। ११४॥

उक्तविषये लृड्वा स्यात् लक्ष्यलक्षणभावेन साकाङ्क्षश्चेद्धात्वर्थः। स्मरसि कृष्ण वने वत्स्यामस्तत्र गाश्चारयिष्यामः। वासोलक्षणं चारणं लक्ष्यम्। पक्षे लङ्। यच्छब्दयोगेपि न यदीति बाधित्वा परत्वाद्विकल्पः॥

परोक्षे लिट्। ३। २। ११५॥

चकार। उत्तमपुरुषे चित्तविक्षेपादिना पारोक्ष्यम्। सुप्तोऽहं किल विललाप। बहु जगद पुरस्तात्तस्य मत्ता किलाहम्॥ अत्यन्तापह्नवे लिड्वक्तव्यः॥ * ॥ कलिङ्गेष्ववात्सीः नाहं कलिङ्गान् जगाम॥

हशश्वतोर्लङ् च। ३। २। ११६॥

अनयोरुपपदयोर्लिङ्विषये लङ् स्यात् चाल्लिट्। इति हाकरोच्चकार वा। शश्वदकरोच्चकार वा॥

प्रश्ने चासन्नकाले। ३। २। ११७॥

प्रष्टव्यः प्रश्नः। आसन्नकाले पृच्छ्यमानेऽर्थे लिड्विषये लङ्लिटौ स्तः॥ अगच्छत्किम्। जगाम किम्। अनासन्ने तु कंसं जघान किम्॥

लट् स्मे। ३। २। ११८॥

लिटोपवादः। यजति स्म युधिष्ठिरः॥

अपरोक्षे च। ३। २। ११९॥

भूतानद्यतने लट् स्यात् स्मयोगे। एवं स्म पिता ब्रवीति॥

ननौ पृष्टप्रतिवचने। ३। २। १२०॥

अनद्यतने परोक्षइति निवृत्तम्। भूते लट् स्यात्। अकार्षीः किम्। ननु करोमि भोः॥

नन्वोर्विभाषा। ३। २। १२१॥

अकार्षीः किम्। न करोमि। नाकार्षम्। अहं नु करोमि। अहं न्व कार्षम्॥

पुरि लुङ् चास्मे। ३। २। १२२॥

अनद्यतनग्रहणं मण्डूकप्लुत्यानुवर्तते। पुराशब्दयोगे भूतानद्यतने विभाषा लुङ् चाल्लट् न तु स्मयोगे। पक्षे यथाप्राप्तम्। वसन्तीह पुरा छात्राः। अवात्सुः। अवसन्। ऊषुर्वा। अस्मे किम्। यजति स्म पुरा॥ भविष्यतीत्यनुवर्तमाने॥

यावत्पुरानिपातयोर्लट्। ३। ३। ४॥

यावद्भुङ्क्ते। पुरा भुङ्क्ते। निपातावेतौ निश्चयं द्योतयतः। निपातयोः किम्। यावद्दास्यते तावद्भोक्ष्यते। करणभूतया पुरा यास्यति॥

विभाषा कदाकर्ह्योः। ३। ३। ५

भविष्यति लट् स्यात् कदा कर्हि वा भुङ्क्ते। भोक्ष्यते। भोक्ता वा॥

किंवृत्ते लिप्सायाम्। ३। ३। ६॥

भविष्यति लड्वा स्यात्। कं कतरं कतमं वा भोजयसि। भोजयिष्यसि। भोजयितासि वा। लिप्सायां किम्। कः पाटलिपुत्रं गमिष्यति॥

लिप्स्यमानसिद्धौ च। ३। ३। ७॥

लिप्स्यमानेनान्नादिना स्वर्गादेः सिद्धौ गम्यमानायां भविष्यति लड्वा स्यात्। योऽन्नं ददाति दास्यति दाता वा सस्वर्गं याति यास्यति याता वा॥

लोडर्थलक्षणे च।३।३।८॥

लोडर्थः प्रैषादिर्लक्ष्यते येन तस्मिन्नर्थे वर्तमानाद्धातोर्भविष्यति लड्वा स्यात्। कृष्णश्चेद्भुङ्क्ते त्वं गाश्चारय। पक्षे लट्लृटौ॥

लिङ् चो ध्वमौहूर्तिके।३।३।९॥

ऊर्ध्वं मुहूर्ताद्भवः ऊर्ध्वमौहूर्तिकः। निपातनात्समासः उत्तरपदवृद्धिश्च। ऊर्ध्वमौहूर्तिके भविष्यति लोडर्थलक्षणे वर्तमानाद्धातोर्लिङ्लटौ वा स्तः। मुहूर्तादुपरि उपाध्यायश्चेदागच्छेत्। आगच्छति। आगमिष्यति। आगन्ता वा। अथ त्वं छन्दोधीष्व॥

वर्तमानसामीप्ये वर्तमानवद्वा।३।३।१३१॥

समीपमेव सामीप्यम्। स्वार्थे ष्यञ्। वर्तमाने लडित्यारभ्य उणादयो बहुलमिति यावत् येनोपाधिना प्रत्यया उक्तास्ते तथैव वर्तमानसमीपे भूते भविष्यति च वा स्युः। कदा आगतोसि। अयमागच्छामि। अयमागमम्। कदा गमिष्यसि। एषगच्छामि । गमिष्यामि वा॥

आशंसायां भूतवच्च।३।३।१३२।

वर्तमानसामीप्यइति नानुवर्तते। भविष्यति काले भूतवद्वर्तमानवच्च प्रत्ययावा स्युराशंसायाम्। देवश्चेदवर्षीत् वर्षति वर्षिष्यति वा धान्यमवप्स्म वपामः वप्स्यामो वा। सामान्यातिदेशे विशेषानतिदेशस्तेन लङ्लिटौ न॥

क्षिप्रवचने लृट्।३।३।१३३॥

क्षिप्रपर्याये उपपदे पूर्वविषये लृट् स्यात्। वृष्टिश्चेत्क्षिप्रमाशु त्वरितं वा यास्यति शीघ्रं वप्स्यामः। नेति वक्तव्ये लृट्ग्रहणं लुटोपि विषये यथा स्यात्। श्वः शीघ्रं वप्स्यामः

आशंसावचने लिङ्।३।३।१३४॥

आशंसावाचिन्युपपदे भविष्यति लिङ् स्यान्न तु भूतवत्। गुरुश्चेदुपेयादाशंसेऽधीयीय। आशंसे क्षिप्रमधीयीय॥

नानद्यतनवत्क्रियाप्रबन्धसामीप्ययोः।३।३।१३५॥

क्रियायाः सातत्ये सामीप्ये च लङ्लुटौ न। यावज्जीवमन्नमदाद्दास्यति वा। सामीप्यं तुल्यजातीयेनाव्यवधानम्। येयं पौर्णमास्यतिक्रान्ता तस्यामग्नीनाधित। सोमेनायष्ट। येयममावास्याऽऽगामिनी तस्यामग्नीनाधास्यते। सोमेन यक्ष्यते॥

भविष्यति मर्यादावचनेऽवरस्मिन्।३।३।१३६॥

भविष्यति काले मर्यादोक्ताववरस्मिन्प्रविभागेऽनद्यतनवन्न। योयमध्वागन्तव्यआपाटलिपुत्रात्तस्य यदवरं कौशाम्ब्यास्तत्र सक्तून्पास्यामः॥

कालविभागे चानहोरात्राणाम्।३।३।१३७॥

पूर्वसूत्रं सर्वमनुवर्तते।अहोरात्रसम्बन्धिनि विभागे प्रतिषेधार्थमिदम्। योगविभागउत्तरार्थः। योयं वत्सर आगामी तस्य यदवरमाग्रहायण्यास्तत्र युक्ताअध्येष्यामहे। अनहोरात्राणां किम्। योयं मासआगामी तस्य योऽवरः पञ्चदशरात्रः तत्राध्येतास्महे॥

परस्मिन्विभाषा।३।३।१३८॥

अवरस्मिन्वर्ज्यं पूर्वसूत्रद्वयमनुवर्तते। अप्राप्तविभाषेयम्। योयं संवत्सर आगामी तस्य यत्परमाग्रहायण्यास्तत्राध्येष्यामहे। अध्येतास्महे॥

लिङ्निमित्ते लृङ् क्रियातिपत्तौ।३।३।१३९॥

भविष्यतीत्येव। सुवृष्टिश्चेदभविष्यत्तदा सुभिक्षमभविष्यत्॥

भूते च।३।३।१४०॥

पूर्वसूत्रं संपूर्णमनुवर्तते ॥

वोताप्योः। ३। ३। १४१॥

वा आ उताप्योः। उताप्योरित्यतः प्राग्भूते लिङ्निमित्ते लृङ् चेत्य धिक्रियते। पूर्वसूत्रं तु उताप्योरित्यादौ प्रवर्ततइति विवेकः॥

गर्हायां लडपिजात्वोः। ३। ३। १४२॥

आभ्यां योगे लट् स्यात् कालत्रये गर्हायाम्। लुङादीन्परत्वादयं बाधते। अपि जायां त्यजसि। जातु गणिकामाधत्से। गर्हितमेतत्॥

विभाषा कथमि लिङ् च। ३। ३। १४३॥

गर्हायामित्येव। कालत्रये लिङ् चाल्लट्। कथं धर्मं त्यजेस्त्यजसि वा। पक्षे कालत्रयेलकाराः। अत्र भविष्यति नित्यं लृङ् भूते वा। कथं नाम तत्र भवान् धर्ममत्यक्ष्यत्॥

किंवृत्ते लिङ्लृटौ। ३। ३। १४४॥

गर्हायामित्येव। विभाषा तु नानुवर्तते। कः कतरः कतमो वा हरिं निन्देत्। निन्दिष्यति वा लृङ् प्राग्वत्॥

अनवक्लृप्त्यमर्षयोरकिंवृत्तेऽपि। ३। ३। १४५॥

गर्हायामिति निवृत्तम्। अनवक्लृप्तिरसंभावना। अमर्षोऽक्षमा। न संभावयामि न मर्षये वा भवान् हरिं निन्देत् निन्दिष्यति वा। कः कतरः कतमोवा हरिं निन्देत्। निन्दिष्यति वा लृङ् प्राग्वत्॥

किङ्किलास्त्यर्थेषु लृट्। ३। ३। १४६॥

अनवक्लृप्त्यमर्षयोरित्येतद्गर्हायां चेति यावदनुवर्तते। किङ्किलेति समुदायः क्रोधद्योतकउपपदम्। अस्त्यर्थाः अस्तिभवतिविद्यतयः। लिङोऽपवादः। न श्रद्दधे न मर्षये वा किङ्किल त्वं शूद्रान्नं भोक्ष्यसे। अस्ति भवति विद्यते वा शूद्रीं गमिष्यसि। अत्र लृङ्॥

जातुयदोर्लिङ्।३।३।१४७॥

यदायद्योरुपसंख्यानम्॥*॥ लृटोपवादः। जातु यद्यदा यदि वा त्वादृशोहरिं निन्देन्नावकल्पयामि न मर्षयामि लृङ् प्राग्वत्॥

यच्चयत्रयोः।३।३।१४८॥

यच्च यत्र वा त्वमेवं कुर्याः न श्रद्दधे न मर्षयामि॥

गर्हायां च।३।३।१४९॥

अनवक्लृप्त्यमर्षयोरिति निवृत्तम्। यच्चयत्रयोर्योगे गर्हायां लिङेव स्यात्। यच्च यत्र वा त्वं शूद्रं याजयेः। अन्याय्यं तत्॥

चित्रीकरणे च।३।३।१५०॥

यच्च यत्र वा त्वं शूद्रं याजयेः। आश्चर्यमेवतत्॥

शेषे लृडयदौ।३।३।१५१॥

यच्चयत्राभ्यामन्यस्मिन्नुपपदे चित्रीकरणे गम्ये धातोर्लृट् स्यात्। आश्चर्यमन्धोनाम कृष्णं द्रक्ष्यति। अयदौ किम्। आश्चर्यं यदि सोऽधीयीत॥

उताप्योः समर्थयोर्लिङ्।३।३।१५२॥

बाढमित्यर्थेऽनयोस्तुल्यार्थता। उत अपि वा हन्यादघं हरिः। समर्थयोः किम्। उत दण्डः पतिष्यति। अपि धास्यति द्वारम्। प्रश्नः प्रच्छादनं च गम्यते। इतः प्रभृति लिङ्निमित्ते क्रियातिपत्तौ भूतेपि नित्योलृङ्॥

कामप्रवेदनेऽकच्चिति।३।३।१५३॥

स्वाभिप्रायाविष्करणे गम्यमाने लिङ् स्यान्न तु कच्चिति। कामोमे भुञ्जीत भवान्। अकच्चितीति किम्। कच्चिज्जीवति॥

सम्भावनेऽलमितिचेत्सिद्धाप्रयोगे।३।३।१५४॥

अलमर्थोऽत्र प्रौढिः। सम्भावनमित्यलमिति च प्रथमया सप्तम्या च

विपरिणम्यते । सम्भावनेर्थे लिङ् स्यात्तच्चेत्सम्भावनमलमिति सिद्धाप्रयोगे सति । अपि गिरिं शिरसा भिन्द्यात् । सिद्धाप्रयोगे किम् । अलंकृष्णोहस्तिनं हनिष्यति ॥

विभाषा धातौ सम्भावनवचनऽयेदि । ३ । ३ । १५५ ॥

पूर्वसूत्रमनुवर्तते । सम्भावनेर्थे धातावुपपदे उक्तेर्थे लिङ् वा स्यात् न तु यच्छब्दे । पूर्वेण नित्ये प्राप्ते वचनम् । सम्भावयामि भुञ्जीत भोक्ष्यते वा भवान् । अयदि किम् । सम्भावयामि यद्भुञ्जीथास्त्वम् ॥

हेतुहेतुमतोर्लिङ् । ३ । ३ । १५६ ॥

वा स्यात् । कृष्णं नमेच्चेत्सुखं यायात् । कृष्णं नंस्यति चेत्सुखं यास्यति ॥ भविष्यत्येवेष्यते ॥ * ॥ नेह । हन्तीति पलायते ॥

इच्छार्थेषु लिङ्लोटौ । ३ । ३ । १५७ ॥

इच्छामि भुञ्जीत भुङ्क्तां वा भवान् । एवं कामये प्रार्थये इत्यादियोगे बोध्यम् ॥ कामप्रवेदनइति वक्तव्यम् ॥ * ॥ नेह । इच्छन् करोति ॥

लिङ् च । ३ । ३ । १५९ ॥

समानकर्तृकेषु इच्छार्थेषु लिङ् । भुञ्जीयेतीच्छति

इच्छार्थेभ्योविभाषा वर्तमाने । ३ । ३ । १६० ॥

लिङ् स्यात्पक्षे लट् । इच्छेत् । इच्छति । कामयेत् । कामयते । विधिनिमन्त्रणेतिलिङ् । विधौ । यजेत । निमन्त्रणे । इह भुञ्जीत भवान् । आमन्त्रणे । इहासीत । अधीष्टे । पुत्रमध्यापयेद्भवान् । संप्रश्ने । किं भो वेदमधीयीय उत तर्कम् । प्रार्थने । भो भोजनं लभेय । एवं लोट् ॥

प्रैषातिसर्गप्राप्तकालेषु कृत्याश्च । ३ । ३ । १६३ ॥

प्रैषोविधिः । अतिसर्गः कामचारानुज्ञा । भवता यष्टव्यम् । भवान्यजताम् । चकारेण लोटोनुकर्षणं प्राप्तकालार्थम् ॥

लिङ्चोर्ध्वमौहूर्तिके। ३।३।१६४॥

प्रैषादयोऽनुवर्तन्ते। मुहूर्तादूर्ध्वं यजेत। यजताम्। यष्टव्यम्॥

स्मे लोट्। ३।३।१६५॥

पूर्वसूत्रस्य विषये लिङः कृत्यानां चापवादः। ऊर्ध्वं मुहूर्ताद्‌ यजतां स्म॥

अधीष्टे च। ३।३।१६६॥

स्मे उपपदेऽधीष्टे लोट् स्यात्। त्वं स्म अध्यापय॥

लिङ्यदि। ३।३।१६८॥

यच्छब्दे उपपदे कालसमयवेलासु च लिङ् स्यात्। कालः समयो वेला वा यद्भुञ्जीत भवान्॥

अर्हे कृत्यतृचश्च। ३।३।१६९॥

चाल्लिङ्। त्वं कन्यां वहेः॥

शकि लिङ् च। ३।३।१७२॥

शक्तौ लिङ् स्यात् चात्कृत्याः। भारं त्वं वहेः॥

माङि लुङ्। ३।३।१७५॥

मा कार्षीः। कथं मा भवतु मा भविष्यतीति। नायं माङ् किं तु माशब्दः॥

धातुसम्बन्धे प्रत्ययाः। ३।४।१॥

धात्वर्थानां सम्बन्धे यत्र काले प्रत्यया उक्तास्ततोऽन्यत्रापि स्युः। तिङ्वाच्यक्रियायाः प्राधान्यात्तदनुरोधेन गुणभूतक्रियावाचिभ्यः प्रत्ययाः। वसन् ददर्श। भूते लट्। अतीतवासकर्तृकर्तृकं दर्शनमर्थः। सोमयाज्यस्य पुत्रो भविता। सोमेन यक्ष्यमाणो यः पुत्रस्तत्कर्तृकं भवनम्॥

क्रियासमभिहारे लोट् लोटो हिस्वौ वा च तध्वमोः। ३।४।२॥

पौनः पुन्ये भृशार्थे च द्योत्ये धातोर्लोट् स्यात्तस्य च हिस्वौ स्तः। तिङामपवादः। तौ च हिस्वौ क्रमेण परस्मैपदात्मनेपदसंज्ञौस्तस्तिङ्संज्ञौ च। तध्वमोर्विषये तु हिस्वौ वा स्तः। पुरुषैकवचनसंज्ञे तु नानयोरतिदिश्येते। हिस्वविधानसामर्थ्यात्। तेन सकलपुरुषवचनविषये परस्मैपदिभ्योहिः कर्तरि। आत्मनेपदिभ्यः स्वोभावकर्मकर्तृषु॥

समुच्चयेऽन्यतरस्याम्।३।४।३॥

अनेकक्रियासमुच्चये द्योत्ये प्रागुक्तं वा स्यात्॥

यथाविध्यनुप्रयोगः पूर्वस्मिन्।३।४।४॥

आद्ये लोड्विधाने लोट्प्रकृतिभूतएव धातुरनुप्रयोज्यः॥

समुच्चये सामान्यवचनस्य।३।४।५॥

समुच्चये लोड्विधौ सामान्यार्थस्य धातोरनुप्रयोगः स्यात्। अनुप्रयोगाद्यथायथं लडादयस्तिबादयश्च। ततः संख्याकालयोः पुरुषविशेषार्थस्य चाभिव्यक्तिः॥ क्रियासमभिहारे द्वे वाच्ये॥ *॥ याहियाहीति याति। पुनः पुनरतिशयेन वा यानं स्वंतस्यार्थः। एककर्तृकं वर्तमानं यानं यातीत्यस्य। इतिशब्दस्त्वभेदान्वये तात्पर्यं ग्राहयति। एवं यातः। यान्ति। यासि। याथः। याथ। यातयातेति यूयं याथ। याहियाहीत्ययासीत्। यास्यति वा। अधीष्वाधीष्वेत्यधीते। ध्वम्विषये पक्षेऽधीध्वमधीध्वमिति यूयमधीध्वे। समुच्चये तु सक्तून्पिब धानाः खादेत्यभ्यवहरति। अन्नं भुङ्क्ष्व दाधिकमास्वादयस्वेत्यभ्यवहरते। तध्वमोस्तु पिबत खादतेत्यभ्यवहरथ। भुङ्ध्वास्वादयध्वमित्यभ्यवहरध्वे। पक्षे हिस्वौ। अत्र समुच्चीयमानविशेषाणामनुप्रयोगार्थेन सामान्येनाभेदान्वयः। पक्षे सक्तून् पिबति धानाः खादति अन्नं भुङ्क्ते दाधिकमास्वदते। एतेन

पुरीमवस्कन्द लुनीहि नन्दनं मुषाण रत्नानि हरामराङ्गनाः।
विगृह्य चक्रे नमुचिद्विषा बली यइत्थमस्वास्थ्यमहर्दिवं दिवः॥१॥

इति व्याख्यातम् । अवस्कन्दनलवनादिरूपा भूतानद्यतनपरोक्षा एक कर्तृका अस्वास्थ्यक्रियेत्यर्थात् । इह पुनःपुनश्चस्कन्देत्यादिरर्थइति व्याख्यानं भ्रममूलकमेव । द्वितीयसूत्रे क्रियासमभिहारइत्यस्याननुवृत्तेः। लोडन्तस्य द्वित्वापत्तेश्च । पुरीमवस्कन्देत्यादि मध्यमपुरुषैकवचनमित्यपि केषांचिद्भ्रमएव । पुरुषवचनसंज्ञे इह नेत्युक्तत्वात् ॥ * ॥

॥ इति लकारार्थप्रक्रिया ॥ * ॥

इति भट्टोजीदीक्षितविरचितायां सिद्धान्तकौमुद्यामुत्तरार्द्धे तिङन्तं

समाप्तम्

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

धातोः । ३ । १ । ९१ ॥

आतृतीयसमाप्तेरधिकारोऽयम् ॥

तत्रोपपदं सप्तमीस्थम् । ३ । १ । ९२ ॥

कृदतिङ् । ३ । १ । ९३ ॥

वाऽसरूपोऽस्त्रियाम् । ३ । १ । ९४ ॥

परिभाषेयम् । अस्मिन्धात्वधिकारेऽसरूपोऽपवादप्रत्यय उत्सर्गस्य बाधकोवा स्यात् स्त्र्यधिकारोक्तं विना ॥

कृत्याः । ३ । १ । ९५ ॥

अधिकारोऽयं ण्वुलः प्राक् ॥

कर्तरि कृत् । ३ । ४ । ६७ ॥

कृत्प्रत्ययः कर्तरिस्यादिति प्राप्ते ॥

तयोरेव कृत्यक्तखलर्थाः । ३ । ४ । ७० ॥

एते भावकर्मणोरेव स्युः ॥

तव्यत्तव्यानीयरः । ३ । १ । ९६ ॥

धातोरेते प्रत्ययाः स्युः । तकाररेफौ स्वरार्थौ । एधितव्यम् । एधनीयं त्वया । भावे औत्सर्गिकमेकवचनं क्लीबत्वं च । चेतव्यश्चयनीयोवा धर्म स्त्वया ॥ वसेस्तव्यत्कर्तरि णिच्च ॥ * ॥ वसतीति वास्तव्यः ॥ केलिमर उपसंख्यानम् ॥ * ॥ पचेलिमामाषाः । पक्तव्याः । भिदेलिमाः सरलाः ।

भेत्तव्याः। कर्मणि प्रत्ययः॥ वृत्तिकारस्तु कर्मकर्तरि चायमिष्यत इत्याह। तद्भाष्यविरुद्धम्॥

कृत्यचः।८।४।२९॥

उपसर्गस्थान्निमित्तात्परस्याचउत्तरस्य कृत्स्थस्य नस्य णत्वं स्यात्। प्रयाणीयम्। अचः किम्। प्रमग्नः॥ निर्विण्णस्योपसंख्यानम्॥ * ॥ अचः परत्वाभावादप्राप्ते वचनम्। परस्य णत्वम्। पूर्वस्य ष्टुत्वम्। निर्विण्णः॥

णेर्विभाषा।८।४।३०॥

उपसर्गस्थान्निमित्तात्परस्य ण्यन्ताद्विहितोयः कृत्तत्स्थस्य नस्य णो वा स्यात्। प्रयापणीयम्। प्रयापनीयम्। विहितविशेषणं किम्। यकाव्यवधाने यथा स्यात्। प्रयाप्यमाणं पश्य। णत्वे दुरउपसर्गत्वं नेत्युक्तम्। दुर्यानम्। दुर्यापनम्॥

हलश्चेजुपधात्।८।४।३१॥

हलादेरिजुपधात्कृन्नस्याचः परस्य णोवा स्यात्। प्रकोपणीयम्। प्रकोपनीयम्। हलः किम्। प्रोहणीयम्। इजुपधात्किम्। प्रवपणीयम्॥

इजादेः सनुमः।८।४।३२॥

सनुमश्चेद्भवति तर्हि इजादेर्हलन्ताद्विहितोयः कृत्तत्स्थस्यैव। प्रेङ्खणीयम्। इज देः किम्। मगि सर्पणे। प्रमङ्गनीयम्। नुम्ग्रहणमनुस्वारोपलक्षणम्। अकुप्वाङिति सूत्रेप्येवम्। तेनेह न। प्रेन्वनम्। इह तु स्यादेव। प्रोम्भणम्॥

वा निंसनिंक्षनिन्दाम्।८।४।३३॥

एषां नस्य णोवा स्यात् कृति परे। प्रणिंसितव्यम्। प्रनिंसितव्यम्॥

न भाभूपूकमिगमिप्यायीवेपाम्।८।४।३४॥

एभ्यः कृत्यस्य णोन। प्रभानीयम्। प्रभवनीयम्॥ पूञएवेह ग्रहण मिष्यते॥*॥ पूङस्तु प्रपवणीयः सोमः॥ ण्यन्तभादीनामुपसंख्यानम्॥*॥ प्रभापनीयम्। कृशाञः शस्य योवेत्युक्तं णत्वप्रकरणोपरि तद्बोध्यम्। यत्वस्यासिद्धत्वे न शकारव्यवधानान्न णत्वम्। प्रख्यापनीयम्॥

कृत्यल्युटोबहुलम्। ३। ३। ११३॥

स्नात्यनेन स्नानीयं चूर्णम्। दीयतेऽस्मै दानीयोविप्रः॥

अचोयत्। ३। १। ९७॥

अजन्ताद्धातोर्यत्स्यात्। चेयम्। जेयम्। अज्ग्रहणं शक्यमकर्तुम्। योगविभागोप्येवम्। तव्यदादिष्वेव यतोपि सुपठत्वात्॥

ईद्यति। ६। ४। ६५॥

यति परे आतईत्स्यात्। गुणः। देयम्। ग्लेयम्॥ तकिशसिचतियति जनिभ्योयद्वाच्यः॥*॥ तक्यम्। शस्यम्। चत्यम्। यत्यम्। जन्यम्। जनेर्यद्विधिः स्वरार्थः। ण्यतापि रूपसिद्धेः। न च वृद्धिप्रसङ्गः। जनिवध्यो श्चेति निषेधात्॥ हनोवा यद्वधश्च वक्तव्यः॥*॥ वध्यः। पक्षे वक्ष्यमा णोण्यत्। घात्यः॥

पोरदुपधात्। ३। १। ९८॥

पवर्गान्तादुपधाद्यत्स्यात्। ण्यतोऽपवादः। शप्यम्। लभ्यम्। नानु बन्धकृतमसारूप्यम्। अतोन ण्यत्। तव्यदादयस्तु स्युरेव॥

आङोयि। ७। १। ६५॥

आङः परस्य लभेर्नुम् स्याद्यादौ प्रत्यये विवक्षिते। नुमि कृते ऽदुपध त्वाभावात् ण्यदेव। आलम्भ्यो गौः॥

उपात्प्रशंसायाम्। ७। १। ६६॥

उपलम्भ्यः साधुः। स्तुतौ किम्। उपलब्धुं शक्यउपलभ्यः॥

शकिसहोश्च । ३ । १ । ९९ ॥

शक्यम् । सह्यम् ॥

गदमदचरयमश्चानुपसर्गे । ३ । १ । १०० ॥

गद्यम् । मद्यम् । चर्यम् ॥ चरेराङि चागुरौ ॥ * ॥ आचर्यो देशः । गन्तव्यइत्यर्थः । अगुरौ किम् । आचार्यो गुरुः । यमेर्नियमार्थम् । सोपसर्गान्मा भूदिति । प्रयाम्यम् । निपूर्वात्स्यादेव । तेन तत्र न भवेद्विनियम्यमिति वार्तिकप्रयोगात् । एतेनानियम्यस्य नायुक्तिः । त्वया नियम्यानानुदिव्यचक्षुषेत्यादि व्याख्यातम् । नियमे साधुरिति वा ॥

अवद्यपण्यवर्यागर्ह्यपणितव्यानिरोधेषु । ३ । १ । १०१ ॥

वदेर्नञि उपपदे वदः सुपीति यत्क्यपोः प्राप्तयोर्यदेव सोपि गर्हायामेवेत्युभयार्थं निपातनम् । अवद्यं पापम् । गर्ह्ये किम् । अनुद्यं गुरुनाम । तद्धि न गर्ह्यं वचनानर्हं च ॥

आत्मनाम गुरोर्नाम नामातिकृपणस्य च ।
श्रेयस्कामोन गृह्णीयाज्ज्येष्ठापत्यकलत्रयोः ॥

इति स्मृतेः । पण्या गौः । व्यवहर्तव्येत्यर्थः । पाण्यमन्यत् । स्तुत्यर्हमित्यर्थः । अनिरोधोऽप्रतिबन्धस्तस्मिन्विषये वृङोयत् । शतेन वर्या कन्या । वृत्यान्या ॥

वह्यं करणम् । ३ । १ । १०२ ॥

वहन्त्यनेनेति वह्यं शकटम् । करणं किम् । वाह्यम् । वोढव्यम् ॥

अर्यः स्वामिवैश्ययोः । ३ । १ । १०३ ॥

ऋ गतौ अस्माद्यत् । ण्यतोऽपवादः । अर्यः स्वामी वैश्यो वा । अनयोः किम् । आर्यो ब्राह्मणः । प्राप्तव्यइत्यर्थः ॥

उपसर्या काल्या प्रजने । ३ । १ । १०४ ॥

गर्भग्रहणे प्राप्तकाला चेदित्यर्थः । उपसर्या गौः । गर्भाधानार्थं वृषभेणोपगन्तुं योग्येत्यर्थः। प्रजने काल्येति किम् । उपसार्या काशी । प्राप्यव्येत्यर्थः ॥

अजर्यं संगतम् । ३ । १ । १०५ ॥

नञ्पूर्वाज्जीर्यतेः कर्तरि यत्संगतं चेद्विशेष्यम् । न जीर्यतीत्यजर्यम् । तेन संगतमार्येण रामाजर्यं कुरु द्रुतमिति भट्टिः । मृगैरजर्यं जरसोपदिष्टमदेहबन्धाय पुनर्बबन्धेत्यत्र तु संगतमिति विशेष्यमध्याहार्यम् । संगतं किम् । अजरिता कम्बलः । भावे तु संगतकर्तृकेपि ण्यदेव । अजार्यं संगतेन ॥

वदः सुपि क्यप् च । ३ । १ । १०६ ॥

उत्तरसूत्रादिह भावइत्यपकृष्यते । वदेर्भावे क्यप्स्याच्चाद्यत् अनुपसर्गे सुप्युपपदे । ब्रह्मोद्यम् । ब्रह्मवद्यम् । ब्रह्म वेदः तस्य वदनमित्यर्थः । कर्मणि प्रत्ययावित्येके । उपसर्गे तु ण्यदेव । अनुवाद्यम् । अपवाद्यम् ॥

भुवोभावे । ३ । १ । १०७ ॥

क्यप्स्यात् । ब्रह्मणोभावोब्रह्मभूयम् । सुपीत्येव । भव्यम् । अनुपसर्गइत्येव । प्रभव्यम् ॥

हनस्त च । ३ । १ । १०८ ॥

अनुपसर्गे सुप्युपपदे हन्तेर्भावे क्यप्स्यात्तकारश्चान्तादेशः । ब्रह्मणो हननं ब्रह्महत्या । स्त्रीत्वं लोकात् ॥

एतिस्तुशास्वृदृजुषः क्यप् । ३ । १ । १०९ ॥

एभ्यः क्यप्स्यात् । ह्रस्वस्य पिति कृति तुक् । इत्यः । स्तुत्यः । शासइदङ्हलोः । शिष्यः । वृ इति वृञोग्रहणं न वृङः । वृत्यः । वृङस्तु वार्याऋत्विजः । आदृत्यः । जुष्यः । पुनः क्यब्वुक्तिः परस्यापि ण्यतो बाधनार्था । अवश्यस्तुत्यः ॥ शंसिदुहिगुहिभ्योवेति काशिका ॥ शस्यम् ।

शंस्यम् । दुह्यम् । दोह्यम् । गुह्यम् । गोह्यम । प्रशस्यस्य श्रः । ईडवन्दवृशं सदुहां ण्यतइति सूत्रद्वयबलाच्छंसेः सिद्धम् । इतरयोस्तु मूलं मृग्यम् ॥ आङ्पूर्वादञ्जेः संज्ञायामुपसंख्यानम् ॥ * ॥ अञ्जू व्यक्तिम्रक्षणादिषु । बाहुलकात् करणे क्यप् । अनिदितामिति नलोपः । आज्यम् ॥

ऋदुपधाच्चाकॢपिचृतेः । ३ । १ । ११० ॥

वृत् । वृत्यम् । वृध् । वृध्यम् । कॢपिचृत्योस्तु । कल्प्यम् । चर्त्यम् । तपरकरणं किम् । कॄत् । कीर्त्यम् । अनित्यण्यन्ताश्चुरादयइति णिजभावे ण्यत् । णिजन्तात्तु यदेव ॥

ई च खनः । ३ । १ । १११ ॥

चात् क्यप् । आद्गुणः । खेयम् । इ चेति ह्रस्वः सुपठः ॥

भृञोऽसंज्ञायाम् । ३ । १ । ११२ ॥

भृत्याः कर्मकरा । भर्तव्याइत्यर्थः। क्रियाशब्दोऽयं नतु संज्ञा ॥समश्च बहुलम् ॥ * संभृत्याः । संभार्याः । असंज्ञायामेव विकल्पार्थमिदं वार्तिकम् । असंज्ञायां किम् । भार्यानाम क्षत्रियाः । अथ कथं भार्या वधूरिति । इहहि संज्ञायां समजेति क्यपा भाव्यम् । संज्ञापर्युदासस्तु पुंसि चरितार्थः । सत्यम् । बिभर्त्तेर्भृञ्इति दीर्घान्तात् क्र्यादेर्वा ण्यत् । क्यप्तु भरतेरेव । तदनुबन्धकग्रहणे इति परिभाषया ॥

मृजेर्विभाषा । ३ । १ । ११३ ॥

मृजेः क्यब्वा स्यात्पक्षे ण्यत् । मृज्यः ॥

चजोः कु घिण्यतोः । ७ । ३ । ५२ ॥

चस्य जस्य च कुत्वं स्यात् घिति ण्यति च प्रत्यये परे । मृजेर्वृद्धिः । मार्ग्यः ॥

न्यङ्क्वादीनां च । ७ । ३ । ५३ ॥

कुत्वं स्यात् । न्यङ्कुः । नावञ्चेरित्युप्रत्ययः ॥

राजसूयसूर्यमृषोद्यरुच्यकुप्यकृष्टपच्याव्यथ्याः। ३।१।११४॥

एते सप्त क्यबन्तानिपात्यन्ते । राज्ञा सोतव्योऽभिषवद्वारा निष्पादयितव्यः। यद्वा । लतात्मकः सोमोराजा ससूयते कण्ड्यतेऽत्रेत्यधिकरणे क्यप् निपातनाद्दीर्घः। राजसूयः। राजसूयम्। अर्धर्चादिः। सरत्याकाशे सूर्यः। कर्तरि क्यप्। निपातनादुत्वम्। यद्वा षू प्रेरणे तुदादिः। सुवति कर्मणि लोकं प्रेरयति क्यपोरुट्। मृषोपपदाद्वदेः कर्मणि नित्यं क्यप्। मृषोद्यम्। विशेष्यनिघ्नोऽयम्। उच्छ्रायसौन्दर्यगुणामृषोद्याः। रोचते रुच्यः । गुपेरादेः कुत्वं च संज्ञायाम्। सुवर्णरजतभिन्नं धनं कुप्यम्। गोप्यमन्यत्। कृष्टे स्वयमेव पच्यन्ते कृष्टपच्याः कर्मकर्तरि। शुद्धे तु कर्मणि कृष्टपाक्याः। न व्यथतेऽव्यथ्यः॥

भिद्योद्ध्यौ नदे। ३।१।११५॥

भिदेरुज्झेश्च क्यप्। उज्झेर्धत्वं च। भिनत्ति कूलं भिद्यः । उज्झत्युदकमुद्ध्यः। नदे किम्। भेत्ता। उज्झिता॥

पुष्यसिध्यौ नक्षत्रे। ३।१।११६॥

अधिकरणे क्यन्निपात्यते। पुष्यन्त्यस्मिन्नर्थाः पुष्यः। सिध्यन्त्यस्मिन्सिध्यः॥

विपूयविनीयजित्या मुञ्जकल्कहलिषु। ३।१।११७॥

पूङ्नीञ्जिभ्यः क्यप्। विपूयो मुञ्जः। रज्ज्वादिकरणाय शोधयितव्य इत्यर्थः। विनीयः कल्क-।"पिष्ट औषधिविशेषइत्यर्थः"। पापमिति वा। जित्योहलिः । बलेन कृष्टव्यइत्यर्थः। कृष्टसमीकरणार्थं स्थूलकाष्ठम्। अन्यत्तु विपव्यम्। विनेयम्। जेयम्॥

प्रत्यपिभ्यां ग्रहेः। ३।१।११८॥

---

१ अयंपाठः शेखरस्थः

छन्दसीति वक्तव्यम् ॥ * ॥ प्रतिगृह्यम् । अपिगृह्यम् । लोके तु प्रतिग्राह्यम् । अपि ग्राह्यम् ॥

पदास्वैरिबाह्यापक्ष्येषु च । ३ । १ । ११९ ॥

अवगृह्यम् । प्रगृह्यं पदम् । अस्वैरी परतन्त्रः । गृह्यकाः शुकाः । पञ्जरादिबन्धनेन परतन्त्रीकृताइत्यर्थः । बाह्यायां ग्रामगृह्या सेना । ग्रामबहिर्भूतेत्यर्थः । स्त्रीलिङ्गनिर्देशात्पुन्नपुंसकयोर्न । पक्षेभवः पक्ष्यः । दिगादित्वाद्यत् । आर्यैर्गृह्यते आर्यगृह्यः । तत्पक्षाश्रितइत्यर्थः ॥

विभाषा कृवृषोः । ३ । १ । १२० ॥

क्यप्स्यात् । कृत्यम् । वृष्यम् । पक्षे ॥

ऋहलोर्ण्यत् । ३ । १ । १२४ ॥

ऋवर्णान्ताद्धलन्ताच्च धातोर्ण्यत्स्यात् । कार्यम् । वर्ष्यम् ॥

युग्यं च पत्रे । ३ । १ । १२३ ॥

पत्रं वाहनम् । युग्योगौः । अत्र क्यप् कुत्वं च निपात्यते ॥

अमावस्यदन्यतरस्याम् । ३ । १ । १२२ ॥

अमोपपदाद्वसेरधिकरणे ण्यत् । वृद्धौ सत्यां पाक्षिकोह्रस्वश्च निपात्यते । अमा सह वसतोऽस्यां चन्द्रार्कावमावास्या । अमावस्या । ऋहलोर्ण्यत् । चजोरिति कुत्वम् । पाक्यम् ॥ पाणौ सृजेर्ण्यद्वाच्यः ॥ * ॥ ऋदुपधलक्षणस्य क्यपोपवादः । पाणिभ्यां सृज्यते पाणिसर्ग्या रज्जुः ॥ समवपूर्वाच्च ॥ * ॥ समवसर्ग्या ॥

न क्वादेः । ७ । ३ । ५९ ॥

क्वादेर्धातोः कुत्वं न । गर्ज्यम् । वार्तिककारस्तु चजोरितिसूत्रे निष्ठायामनिटइति पूरयित्वा न क्वादेरित्यादि प्रत्याचख्यौ । तेन अर्जितर्जिप्रभृतीनां न कुत्वं निष्ठायां सेट्त्वात् । ग्रचुग्लुञ्चुप्रभृतीनां तु क्वादित्वेपि

कुत्वं स्यादेव । सूत्रमते तु यद्यपि विपरीतं प्राप्तं तथापि यथोत्तरं मुनीनां प्रामाण्यम् ॥

अजिव्रज्योश्च । ७ । ३ । ६० ॥

न कुत्वम् । समाजः । परिव्राजः ॥

भुजन्युब्जौ पाण्युपतापयोः । ७ । ३ । ६१ ॥

एतयोरेतौ निपात्यौ । भुज्यतेनेनेति भुजः पाणिः । हलश्चेति घञ् । न्युब्जन्त्यस्मिन्निति न्युब्जः । उपतापोरोगः । पाण्युपतापयोः किम् । भोगः समुद्गः ॥

प्रयाजानुयाजौ यज्ञाङ्गे । ७ । ३ । ६२ ॥

एतौ निपातौ यज्ञाङ्गे । पञ्च प्रयाजाः । त्रयोनुयाजाः । यज्ञाङ्गे किम् । प्रयागः । अनुयागः ॥

वञ्चेर्गतौ । ७ । ३ । ६३ ॥

कुत्वं न । वञ्च्यम् । गतौ किम् । वङ्क्यं काष्ठम् । कुटिलीकृतमित्यर्थः ॥

ओकउचः के । ७ । ३ । ६४ ॥

उचेर्गुणकुत्वे निपात्येते के परे । ओकः शकुन्तवृषलौ । इगुपधलक्षणः कः । घञा सिद्धे अन्तोदात्तार्थमिदम् ॥

ण्यआवश्यके । ७ । ३ । ६५ ॥

कुत्वं न । अवश्यपाच्यम् ॥

यजयाचरुचप्रवचर्चश्च । ७ । ३ । ६६ ॥

ण्ये कुत्वं न । याज्यम् । याच्यम् । रोच्यम् । प्रवाच्यं ग्रन्थविशेषः । ऋच् अर्च्यम् । ऋदुपधत्वेप्यतएव ज्ञापकात् ण्यत् ॥ त्यजेश्च ॥ * ॥ त्याज्यम् ॥ त्यजिपूज्योश्चेति काशिका ॥ तत्र पूजेर्ग्रहणं चिन्त्यं ॥ भाष्याक्तत्वात् । ण्यत्प्रकरणे त्यजेरुपसंख्यानमिति हि भाष्यम् ॥

वचोऽशब्दसंज्ञायाम् । ७ । ३ । ६७ ॥

वाच्यम् । शब्दाख्यायां तु वाक्यम् ॥

प्रयोज्यनियोज्यौ शक्यार्थे । ७ । ३ । ६८ ॥

प्रयोक्तुं शक्यः प्रयोज्यो नियोक्तुं शक्यो नियोज्यो भृत्यः ॥

भोज्यं भक्ष्ये । ७ । ३ । ६९ ॥

भोग्यमन्यत् । ण्यत्प्रकरणे लपिदभिभ्यां चेति वक्तव्यम् ॥ * ॥ लाप्यम् । दभिर्धातुष्वपठितोपि वार्तिकबलात्स्वीकार्यः । दाभ्यः ॥

ओरावश्यके । ३ । १ । १२५ ॥

उवर्णान्ताद्धातोर्ण्यत्स्यादवश्यंभावे द्योत्ये । लाव्यम् । पाव्यम् ॥

आसुयुवपिरपिलपित्रपिचमश्च । ३ । १ । १२६ ॥

षुञ् । आसाव्यम् । यु मिश्रणे । याव्यम् । वाप्यम् । राप्यम् । लाप्यम् । त्राप्यम् । चाम्यम् ॥

आनाय्योऽनित्ये । ३ । १ । १२७ ॥

आङ्पूर्वान्नयतेर्ण्यदायादेशश्च निपात्यते । दक्षिणाग्निविशेषएवेदम् । सहि गार्हपत्यादानीयतेऽनित्यश्च सततमप्रज्वलनात् । आनेयोऽन्यः घटादिः । वैश्यकुलादेरानीतोदक्षिणाग्निश्च ॥

प्रणाय्योऽसंमतौ । ३ । १ । १२८ ॥

संमतिः प्रीतिविषयीभवनं कर्मव्यापारः । तथा भोगेष्वादरोपि संमतिः । प्रणाय्यश्चोरः । प्रीत्यनर्हइत्यर्थः । प्रणाय्योऽन्तेवासी । विरक्त इत्यर्थः । प्रणेयोऽन्यः ॥

पाय्यसान्नाय्यनिकाय्यधाय्या मानहविर्निवाससामिधेनीषु । ३ । १ । १२९ ॥

मीयतेऽनेन पाय्यं मानम् । ण्यत् धात्वादेः पत्वं च । आतोयुगिति

युक् । सम्यङ् नीयते होमार्थमग्निं प्रतीति सान्नाय्यं हविर्विशेषः । ण्यदाय्यादेशः समोदीर्घश्च निपात्यते । निचीयतेऽस्मिन्धान्यादिकं निकाय्योनिवासः । अधिकरणे ण्यत् । आय् धात्वादेः कुत्वं च निपात्यते धीयतेऽनया समिदिति धाय्या ऋक् ॥

क्रतौ कुण्डपाय्यसंचाय्यौ।३।१।१६०॥

कुण्डेन पीयतेऽस्मिन्सोमः कुण्डपाय्यः क्रतुः । संचीयतेऽसौ संचाय्यः॥

अग्नौ परिचाय्योपचाय्यसमूह्याः।३।१।१३१॥

अग्निधारणार्थे स्थलविशेषे एते साधवः । अन्यत्र तु परिचेयम् । उपचेयम् । संवाह्यम् ॥

चित्याग्निचित्ये च।३।१।१३२॥

चीयतेसौ चित्योग्निः । अग्नेश्चयनमग्निचित्या ॥

प्रैषातिसर्गप्राप्तकालेषु कृत्याश्च।३।३।१६३॥

त्वया गन्तव्यम् । गमनीयम् । गम्यम् । इह लोटा बाधा मा भूदिति पुनः कृत्यविधिः स्त्र्यधिकारादूर्ध्वं वासरूपविधिः क्व चिन्नेति ज्ञापयति । तेन क्तल्युट्तुमुन्खलर्थेषु नेति सिद्धम् ॥

अर्हे कृत्यतृचश्च।३।३।१६९॥

स्तोतुमर्हः स्तुत्यः स्तुतिकर्म । स्तोता स्तुतिकर्ता । लिङा बाधा मा भूदिति कृत्यतृचोर्विधिः ॥

भव्यगेयप्रवचनीयोपस्थानीयजन्याप्लाव्यापात्यावा ।३।४।६८॥

एते कृत्यान्ताः कर्तरि वा निपात्यन्ते । पक्षे तयोरेवेति सकर्मकात्कर्मणि । अकर्मकात्तु भावे ज्ञेयाः । भवति इति भव्यः । भव्यमनेन वा । गायतीति गेयः साम्नामयम् । गेयं सामानेन वा इत्यादि ॥

शकि लिङ् च। ३। ३। १७२॥

चात्कृत्याः। वोढुं शक्योवोढव्यः। वहनीयोवाह्यः। लिङाबाधा माभूदिति कृत्योक्तिः॥ लाघवादनेनैव ज्ञापनसंभवे प्रैषादिसूत्रे कृत्याश्चेति सुत्यजम्। अर्हे कृत्यतृचोर्ग्रहणं च॥

॥ इति कृत्यप्रक्रिया॥

ण्वुल्तृचौ। ३। १। १३३॥

धातोरेतौ स्तः। कर्तरि कृदिति कर्त्रर्थे। युवोरनाकौ। कारकः। कर्ता। वोढुमर्होवोढा। कारिका। कर्त्री। गाङ्कुटेति ङित्त्वम्। कुटिता। अञ्णिदित्युक्तेर्न ङित्त्वम्। कोटकः। विजइट्। विजिता। हनस्तोचिण्णलोः। घातकः। आतोयुक्। दायकः। नोदात्तोपदेशस्येति न वृद्धिः शमकः। दमकः। अनिटस्तु नियामकः। जनिवध्योश्च। जनकः। वध हिंसायाम्। वधकः। रधिजभोरचि। रन्धकः। जम्भकः। नेट्यलिटि रधेः। रधिता। रद्धा। मस्जिनशोरिति नुम्। मङ्क्ता। नंष्टा। नशिता। रभेरशब्लिटोः। रम्भकः। रब्धा। लभेश्च। लम्भकः। लब्धा। तीषसह। एषिता। एष्टा। सहिता। सोढा। दरिद्रातेरालोपः। दरिद्रिता। ण्वुलिन। दरिद्रायकः। कृत्यल्युटइत्येव सूत्रमस्तु। यत्र विहितास्ततोन्यत्रापि स्युरित्यर्थात्। एवं च बहुलग्रहणं योगविभागेन कृन्मात्रस्यार्थव्यभिचारार्थम्। पादाभ्यां ह्रियते पादहारकः। कर्मणि ण्वुल्॥ क्रमेः कर्तर्यात्मनेपदविषयात्कृतइण्णिषेधोवाच्यः॥ *॥ प्रक्रन्ता। कर्तरीति किम्। प्रक्रमितव्यम्। आत्मनेपदेति किम्। संक्रमिता। अनन्यभावोविषयशब्दः। तेनानुपसर्गाद्वेति विकल्पार्हस्य न निषेधः। क्रमिता। तदर्हत्वमेव तद्विषयत्वम्। तेन क्रन्तेत्यपीति केचित्। गमेरिडित्यत्र परस्मैपदग्रहणं तङानयोरभावं लक्षयति। सञ्जिगमिषिता। एवं न वृद्भ्यश्चतुर्भ्यः। विवृत्सिता।

यङन्तात् ण्वुल्। अल्लोपस्य स्थानिवत्त्वान्न वृद्धिः। पापचकः। यङ्लुगन्तात्तु। पापाचकः॥

नंदिग्रहिपचादिभ्योल्युणिन्यचः।३।१।१३४॥

नन्द्यादेर्ल्युर्ग्रह्यादेर्णिनिः पचादेरच् स्यात्। नन्दयतीति नन्दनः। जनमर्दयतीति जनार्दनः। मधुसूदनः। विशेषेण भीषयतीति विभीषणः। लवणः। नन्द्यादिगणे निपातनाण्णत्वम्। ग्राही। स्थायी। मन्त्री। विशयी। वृध्यभावोनिपातनात्। विषयी। इह षत्वमपि। परिभावी। परिभवी। पाक्षिकोवृद्ध्यभावोनिपात्यते। पचादिराकृतिगणः। शिवशमरिष्टस्य करे। कर्मणि घटोठच् इतिसूत्रयोः करोतेर्घटेश्चाच्प्रयोगात्। अच्प्रत्यये परे यङ्लुग्विधानाच्च। केषांचित्पाठस्त्वनुबन्धासञ्जनार्थः। केषांचित्प्रपञ्चार्थः। केषांचिद्बाधकबाधनार्थः। पचतीति पचः। नदट्। चोरट्। देवट्। इत्यादयष्टितः। नदी। चोरी। देवी। दीव्यतेरिगुपधेति कः प्राप्तः। जारभराश्वपचा। अनयोः कर्मण्यण् प्राप्तः। न्यङ्क्वादिषु पाठात् श्वपाकोपि। यङोचि चेति लुक्। न धातुलोपइति गुणवृद्धिनिषेधः। चेक्रियः। नेन्यः। लोलुवः। पोपुवः। मरीमृजः॥ चरिचलिपतिवदीनां वा द्वित्वमच्याक् चाभ्यासस्येति वक्तव्यम्॥ *॥ आगमस्य दीर्घत्वसामर्थ्यादभ्यासह्रस्वोहलादिशेषश्च न। चराचरः। चलाचलः। पतापतः। वदावदः॥ हन्तेर्घत्वं च॥ *॥ घत्वमभ्यासस्य उत्तरस्य त्वभ्यासाच्चेति कुत्वम्। घनाघनः॥ पाटेर्णिलुक्चोक्च दीर्घश्चाभ्यासस्य॥ *॥ पाटूपटः। पक्षे चरः। चलः। पतः। वदः। हनः। पाटः। रात्रेः कृतीति वा नुम्। रात्रिंचरो रात्रिचरः॥

इगुपधज्ञाप्रीकिरः कः।३।१।१३५॥

एभ्यः कः स्यात्। क्षिपः। लिखः। बुधः। कृशः। ज्ञः। प्रीणातीति

प्रियः । किरतीति किरः । वासरूपविधिना ण्वुल्तृचावपि । क्षेपकः । क्षेप्ता ॥

आतश्चोपसर्गे । ३ । १ । १३६ ॥

कः स्यात् । श्याद्व्धेति ण्यस्यापवादः । सुग्लः । प्रज्ञः ॥

पाघ्राध्माधेड्दृशः शः । ३ । १ । १३७ ॥

पिबतीति पिबः जिघ्रः । धमः । धयः । धया कन्या । धेटष्टित्वात् स्तनन्धयीति खशीव ङीप् प्राप्तः खशोन्यत्र नेष्यतइति हरदत्तः । पश्यतीति पश्यः । घ्रः संज्ञायां न । व्याघ्रादिभिरितिनिर्देशात् ॥

अनुपसर्गाल्लिम्पविन्दधारिपारिवेद्युदेजिचेतिसातिसाहिभ्यश्च । ३ । १ । १३८ ॥

शः स्यात् । लिम्पः । विन्दः । धारयः । पारयः । वेदयः उदेजयः । चेतयः । सातिः सुखार्थः सौत्रोहेतुमण्ण्यन्तः सातयः । वासरूपन्यायेन क्विपि सात् परमात्मा । सात्वन्तोभक्ताः । षह् मर्षणे चुरादिः । हेतुमण्ण्यन्तोवा । साहयः । अनुपसर्गात्किम् । प्रलिंपः ॥ नौ लिम्पेर्वाच्यः ॥ * ॥ निलिम्पादेवाः ॥ गवादिषु विन्देः संज्ञायाम् ॥ * ॥ गोविन्दः । अरविन्दः ॥

ददातिदधात्योर्विभाषा । ३ । १ । १३९ ॥

शः स्यात् । ददः । दधः । पक्षे वक्ष्यमाणोणः । अनुपसर्गादित्येव । प्रदः । प्रधः ॥

ज्वलितिकसन्तेभ्योणः । ३ । १ । १४० ॥

इतिशब्दआद्यर्थः । ज्वलादिभ्यः कसन्तेभ्योणः स्याद्वा । पक्षेऽच् । ज्वालः । ज्वलः । चालः । चलः । अनुपसर्गादित्येव । उज्ज्वलः ॥ तनोतेरुपसंख्यानम् ॥ * ॥ इहानुपसर्गादिति विभाषेति च न संबध्यते । अवतनोतीत्यवतानः ॥

श्याद्व्यधास्रुसंस्रवतीणवसावहृलिहश्लिषश्वसश्च ।३।१।१४१॥

श्यैङ्प्रभृतिभ्योनित्यं णः स्यात् । श्यैङोऽवस्यतेश्वादन्तत्वात्सिद्धे पृथक् ग्रहणमुपसर्गे कं बाधितुम् । अवश्यायः । प्रतिश्यायः। आत् । दायः धायः । व्याधः । स्रु गतौ आङ्पूर्वः संपूर्वश्च । आस्रावः । संस्रावः । अत्यायः । अवसायः । अवहारः । लेहः । श्लेषः । श्वासः ॥

दुन्योरनुपसर्गे।३।१।१४२॥

णः स्यात् । दुनोतीति दावः । नीसाहचर्यात्सानुबन्धकाद्दुनोतेरेव णः। दवतेस्तु पचाद्यच् । दवः । नयतीति नायः । उपसर्गे तु प्रदवः । प्रणयः ॥

विभाषा ग्रहः।३।१।१४३॥

णोवा । पक्षेऽच् । व्यवस्थितविभाषेयम् । तेन जलचरे ग्राहः । ज्योतिषि ग्रहः ॥ भवतेश्चेति काशिका ॥ भवोदेवः संसारश्च । भावाः पदार्थाः । भाष्यमते तु प्राप्त्यर्थाच्चुरादिण्यन्तादच् । भावः ॥

गेहे कः।३।१।१४४॥

गेह कर्तरि ग्रहेः कः स्यात् । गृह्णाति धान्यादिकमिति गृहम् । तात्स्थ्याद्गृहादाराः ॥

शिल्पिनि ष्वुन्।३।१।१४५॥

क्रियाकौशलं शिल्पं तद्वत्कर्तरि ष्वुन् स्यात् ॥ नृतिखनिरञ्जिभ्य एव ॥ *॥ नर्तकः । नर्तकी । खनकः । खनकी ॥ असि अकेऽने च रञ्जेर्न लोपोवाच्यः ॥ * ॥ रजकः । रजकी । भाष्यमते तु नृतिखनिभ्यामेव ष्वुन् । रञ्जेस्तु क्वुन् । शिल्पिसंज्ञयोरिति क्वुन् । टाप् । रजिका । पुंयोगे तु रजकी ॥

गः स्थकन्। ३। १। १४६॥

गायतेः स्थकन् स्यात्। शिल्पिनि कर्तरि। गाथकः॥

ण्युट् च। ३। १। १४७॥

गायनः। टित्वाद्गायनी॥

हश्च व्रीहिकालयोः। ३। १। १४८॥

हाकोहाङश्च ण्युट् स्यात् व्रीहौ काले च कर्तरि। जहात्युदकमिति हायनोव्रीहिः। जहाति भावानिति हायनोवर्षम्। जिहीते प्राप्नोतीति वा॥

प्रुसृल्वः समभिहारे वुन्। ३। १। १४९॥

समभिहारग्रहणेन साधुकारित्वं लक्ष्यते। प्रवकः। सरकः। लवकः॥

आशिषि च। ३। १। १५०॥

आशीर्विषयार्थवृत्तेर्धातोर्वुन् स्यात्कर्तरि। जीवतात्। जीवकः। नन्दतात्। नन्दकः। आशीः प्रयोक्तुर्धर्मः। आशासितुः पित्रादेरियमुक्तिः॥

कर्मण्यण्। ३। २। १॥

कर्मण्युपपदे धातोरण् प्रत्ययः स्यात्। उपपदसमासः। कुम्भं करोतीति कुम्भकारः। आदित्यं पश्यतीत्यादावनभिधानान्न॥ शीलिकामिभक्ष्याचरिभ्योणः॥ *॥ अणोपवादार्थं वार्तिकम्। मांसशीला। मांसकामा। मांसभक्षा। कल्याणाचारा॥ ईक्षिक्षमिभ्यां च॥*॥ सुखप्रतीक्षा। बहुक्षामा। कथंतर्हि गङ्गाधरभूधरादयः। कर्मणः शेषत्वविवक्षायां भविष्यन्ति॥

ह्वावामश्च। ३। २। २॥

अण् स्यात्कापवादः। स्वर्गह्वायः। तन्तुवायः। धान्यमायः॥

आतोऽनुपसर्गे कः। ३। २। ३॥

आदन्ताद्धातोरनुपसर्गात्कर्मण्युपपदे कः स्यान्नाऽण् । आतोलोपः । गोदः। पार्ष्णित्रम् । अनुपसर्गे किम् । गोसन्दायः ॥ कविधौ सर्वत्र संप्रसारणिभ्योडः ॥ * ॥ ब्रह्म जिनाति ब्रह्मज्यः ॥ सर्वत्रग्रहणात् ॥

आतश्चोपसर्गे ।३।३।१०६॥

आह्वः । प्रह्वः ॥

सुपि स्थः ।३ २ ।४॥

सुपीति योगोविभज्यते । सुपि उपपदे आदन्तात्कः स्यात् । द्वाभ्यां पिबतीति द्विपः । समस्थः । विषमस्थः । ततः स्थः । सुपि तिष्ठतेः कः स्यादारम्भसामर्थ्याद्भावे । आखूनामुत्थानमाखूत्थः ॥

प्रष्ठोग्रगामिनि ।८।३।८२॥

प्रतिष्ठतइति प्रष्ठोगौः । अग्रतोगच्छतीत्यर्थः । अग्रेति किम् । प्रस्थः ॥

अम्बाऽम्बगोभूमिसव्यापद्वित्रिकुशेकुशङ्कङ्गुमञ्जिपुञ्जिपरमेबर्हिर्दिव्यग्निभ्यः स्थः ।८।३।९७॥

स्थइति कप्रत्ययान्तस्यानुकरणम् । षष्ठ्यर्थे प्रथमा । एभ्यः स्थस्य सस्य षः स्यात् । द्विष्ठः । त्रिष्ठः । इतऊर्ध्वं कर्मणि सुपीति द्वयमप्यनुवर्तते । तत्राकर्मकेषु सुपीत्यस्य सम्बन्धः ॥

तुन्दशोकयोः परिमृजापनुदोः ।३।२।५॥

तुन्दशोकयोः कर्मणोरुपपदयोराभ्यां कः स्यात् ॥ आलस्यसुखाहरणयोरिति वक्तव्यम् ॥ * ॥ तुन्दं परिमार्ष्टीति तुन्दपरिमृजोलसः । शोकापनुदः । सुखस्याहर्ता । अलसादन्यत्र तुन्दपरिमार्जएव । यश्च संसारासारत्वोपदेशेन शोकमपनुदति सशोकापनोदः ॥ कप्रकरणे मूलविभुजादिभ्य

---

१ मूलविभुज, नखमुच, काकगृह, कुमुद, महीध्र, कुध्र, गिल, आकृतिगणोयम् ॥

उपसंख्यानम् ॥ * ॥ मूलानि विभुजति मूलविभुजोरथः । आकृतिगणोयम् ॥

महीध्रः । कुध्रः । गिलतीति गिलः ॥

प्रे दाज्ञः । ३ । २ । ६ ॥

दारूपाज्जानातेश्च प्रोपसृष्टात्कर्मण्युपपदे कः स्याद्णोपवादः । सर्वप्रदः । पथिप्रज्ञः । अनुपसर्गइत्युक्तेः प्रादन्यस्मिन्सति न कः । गोसम्प्रदायः ॥

समि ख्यः । ३ । २ । ७ ॥

गोसंख्यः ॥

गापोष्टक् । ३ । २ । ८ ॥

अनुपसृष्टाभ्यामाभ्यां टक् स्यात्कर्मण्युपपदे । सामगः । सामगी । उपसर्गे तु सामसङ्गायः ॥ पिबतेः सुराशीध्वोरिति वाच्यम् ॥ * ॥ सुरापी । शीधुपी । अन्यत्र क्षीरपा ब्राह्मणी । सुरां पाति रक्षतीति सुरापा ॥

हरतेरनुद्यमनेच् । ३ । २ । ९ ॥

अंशहरः । अनुद्यमने किम् । भारहारः ॥ शक्तिलाङ्गलाङ्कुशतोमरयष्टिघटघटीधनुष्षु ग्रहेरुपसंख्यानम् ॥ * ॥ शक्तिग्रहः । लाङ्गलग्रहः ॥ सूत्रे च धार्यर्थे ॥ * ॥ सूत्रग्रहः । यस्तु सूत्रं केवलमुपादत्ते न तु धारयति तत्राणेव । सूत्रग्राहः ॥

वयसि च । ३ । २ । १० ॥

उद्यमनार्थं सूत्रम् । कवचहरः कुमारः ॥

आङि ताच्छील्ये । ३ । २ । ११ ॥

पुष्पाण्याहरति तच्छीलः पुष्पाहरः । ताच्छील्ये किम् । भारहारः ॥

अर्हः । ३ । २ । १२ ॥

अर्हतेरच् स्यात्कर्मण्युपपदेऽणोपवादः । पूजार्हा ब्राह्मणी ॥

स्तम्बकर्णयोरमिजपोः ।३।२।१३॥

हस्तिसूचकयोरिति वक्तव्यम् ॥ * ॥ स्तम्बे रमते स्तम्बेरमो हस्ती ।
तत्पुरुषे कृतीति हलदन्तादिति वा ङेरलुक् । कर्णेजपः सूचकः ॥

शमि धातोः संज्ञायाम् ।३।२।१४॥

शम्भवः । शम्वदः । पुनर्धातुग्रहणं बाधकविषयेपि प्रवृत्त्यर्थम् ।
कृञोहेत्वादिषु टोमा भूत् । शङ्करा नाम परिव्राजिका तच्छीलाच ॥

अधिकरणे शेतेः ।३।२।१५॥

खे शेते खशयः ॥ * ॥ पार्श्वादिषूपसंख्यानम् ॥ पार्श्वाभ्यां शेते पार्श्व
शयः । पृष्ठशयः । उदरेण शेते उदरशयः ॥ उत्तानादिषु कर्तृषु ॥*॥ उत्ता
नः शेते उत्तानशयः । अवमूर्धशयः । अवनतोमूर्धा यस्यसः अवमूर्धा ।
अधोमुखः शेतइत्यर्थः ॥ गिरौ डश्छन्दसि ॥ * ॥ गिरौ शेते गिरिशः ।
कथं तर्हि गिरिशमुपचचार प्रत्यहं सा सुकेशीति । गिरिरस्यास्तीति वि
ग्रहे लोमादित्वाच्छः ॥

चरेष्टः ।३।२।१६॥

अधिकरणे उपपदे । कुरुचरः । कुरुचरी ॥

भिक्षासेनादायेषु च ।३।२।१७॥

भिक्षां चरतीति भिक्षाचरः । सेनाचरः । आदायेति ल्यबन्तम् । आदा
यचरः । कथं प्रेक्ष्य स्थितां सहचरीमिति । पचादिषु चरडितिपाठात् ॥

पुरोऽग्रतोऽग्रेषु सर्तेः ।३।२।१८॥

पुरस्सरः । अग्रतस्सरः । अग्रमग्रेणाग्रे वा सरतीत्यग्रेसरः । सूत्रेऽग्रे
इति एदन्तत्वमपि निपात्यते । कथं तर्हि यूथं तदग्रसरगर्वितकृष्णसारमि
ति । बाहुलकादिति हरदत्तः ॥

पूर्वे कर्तरि ।३।२।१९॥

कर्तृवाचिनि पूर्वशब्दे उपपदे सर्तेष्टः स्यात् । पूर्वः सरतीति पूर्वसरः । कर्तरि किम् । पूर्वं देशं सरतीति पूर्वसारः ॥

कृञोहेतुताच्छील्यानुलोम्येषु । ३ । २ । २० ॥

एषु द्योत्येषु करोतेष्टः स्यात् । अतः कृकमीति सः । यशस्करी विद्या । श्राद्धकरः । वचनकरः ॥

दिवाविभानिशाप्रभाभास्कारान्तानन्तादिबहुनान्दीकिंलिपिलिबिबलिभक्तिकर्तृचित्रक्षेत्रसंख्याजङ्घाबाह्वहर्यत्तद्धनुररुष्षु । ३ । २ । २१ ॥

एषु कृञष्टः स्याद् अहेत्वादावपि । दिवाकरः । विभाकरः । निशाकरः । कस्कादित्वात्सः । भास्करः । बहुकरः । बहुशब्दस्य वैपुल्यार्थं संख्यापेक्षया पृथग्ग्रहणम् । लिपिलिबिशब्दौ पर्यायौ । संख्या । एककरः । द्विकरः । कस्कादित्वादहस्करः । नित्यं समासेनुत्तरपदस्थस्येति षत्वम् । धनुष्करः । अरुष्करः ॥ किंयत्तद्बहुषु कृञोऽज्विधानमिति वार्तिकम् ॥*॥ किंकरा । यत्करा । तत्करा । हेत्वादौ टं बाधित्वा परत्वादच् । पुंयोगे ङीष् । किङ्करी ॥

कर्मणि भृतौ । ३ । २ । २२ ॥

कर्मशब्दे उपपदे करोतेष्टः स्यात् । कर्मकरोभृतकः । कर्मकारोन्यः ॥

न शब्दश्लोककलहगाथावैरचाटुसूत्रमन्त्रपदेषु । ३ । २ । २३ ॥

एषु कृञष्टो न । हेत्वादिषु प्राप्तः प्रतिषिध्यते । शब्दकारइत्यादि ॥

स्तम्बशकृतोरिन् । ३ । २ । २४ ॥

व्रीहिवत्सयोरिति वक्तव्यम् ॥ * ॥ स्तम्बकरिर्व्रीहिः । शकृत्करिर्वत्सः । व्रीहिवत्सयोः किम् । स्तम्बकारः । शकृत्कारः ॥

हरतेर्दृतिनाथयोः पशौ।३।२।२५॥

दृतिनाथयोरुपपदयोर्हरतेरिन् स्यात् पशौ कर्तरि। दृतिं हरतीति दृतिहरिः। नाथं नासारज्जुं हरतीति नाथहरिः। पशौ किम्। दृतिहारः। नाथहारः॥

फलेग्रहिरात्मम्भरिश्च।३।२।२६॥

फलानि गृह्णाति फलेग्रहिः। उपपदस्य एदन्तत्वं ग्रहेरिन्प्रत्ययश्च निपात्यते। आत्मानं बिभर्तीति आत्मम्भरिः। आत्मनोमुमागमः। भृञ इन्। चात्कुक्षिम्भरिः। चान्द्रास्तु आत्मोदरकुक्षिष्विति पेठुः। ज्योत्स्नाकरम्भमुदरम्भरयश्चकोराइति मुरारिः॥

एजेः खश्।३।२।२८॥

ण्यन्तादेजेः खश् स्यात्॥

अरुर्द्विषदजन्तस्य मुम्।६।३।६७॥

अरुषोद्विषतोऽजन्तस्य च मुमागमः स्यात् खिदन्ते उत्तरपदे न त्वव्ययस्य। शिलाच्छबादिः। जनमेजयतीति जनमेजयः॥ वातशुनीतिलशर्धेष्वजधेट्तुदजहातिभ्यः खशउपसंख्यानम्॥*॥ वातमजा मृगाः॥

खित्यऽनव्ययस्य।६।३।६६॥

खिदन्ते परे पूर्वपदस्य ह्रस्वः स्यात्। ततोमुम्। शुनिन्धयः। तिलन्तुदः। शर्द्धंजहामाषाः। शर्द्धोपानशब्दः तं जहति इति विग्रहः। जहातिरन्तर्भावितण्यर्थः॥

नासिकास्तनयोध्मांधेटोः।३।२।२९॥

स्तने धेटोनासिकायां ध्मश्चेति वाच्यम्॥*॥ स्तअत्रवार्तिकम्॥ स्तने धेटोनासिकायां ध्मश्चेति वाच्यम्॥ स्तनं धयतीति स्तनन्धयः। धेटष्टित्वात् स्तनन्धयी। नासिकन्धमः। नासिकन्धयः॥

नाडीमुष्ट्योश्च।३।२।३०॥

एतयोरुपपदयोः कर्मणोर्ध्माधेटोः खश् स्यात्॥ यथासंख्यं नेष्यते ॥*॥ नाडिंधः नाडिन्धयः। मुष्टिन्धमः। मुष्टिन्धयः ॥ घटीखारीखरीषूपसंख्यानम् ॥*॥ घटिन्धमः। घटिन्धयइत्यादि। खारीपरिमाणविशेषः। खरी गर्दभी॥

उदि कूले रुजिवहोः।३।२।३१॥

उत्पूर्वाभ्यां रुजिवहिभ्यां कूले कर्मण्युपपदे खश् स्यात्। कूलमुद्रुजतीति कूलमुद्रुजः। कूलमुद्वहः॥

वहाभ्रे लिहः।३।२।३२॥

वहः स्कन्धस्तं लेढीति वहंलिहोगौः। अदादित्वाच्छपोलुक्। खशो ङित्वान्न गुणः। अभ्रंलिहोवायुः॥

परिमाणे पचः।३।२।३३॥

प्रस्थम्पचा स्थाली। खारीम्पचः कटाहः॥

मितनखे च।३।२।३४॥

मितम्पचा ब्राह्मणी। नखम्पचा यवागूः। पचिरत्र तापवाची॥

विध्वरुषोस्तुदः।३।२।३५॥

विधुन्तुदः। मुमि कृते संयोगान्तस्य लोपः। अरुन्तुदः॥

असूर्यललाटयोर्दृशितपोः।३।२।३६॥

असूर्यमित्यसमर्थसमासः। दृशिना नञः सम्बन्धात्। सूर्यं न पश्यन्तीत्यसूर्यम्पश्याराजदाराः। ललाटन्तपः सूर्यः॥

उग्रम्पश्येरम्मदपाणिन्धमाश्च।३।२।३७॥

एते निपात्यन्ते। उग्रमिति क्रियाविशेषणं तस्मिन्नुपपदे दृशेः खश्। उग्रं पश्यतीत्युग्रम्पश्यः। इरा उदकं तेन माद्यति दीप्यतेऽबिन्धनत्वादिति

इरम्मदोमेघज्योतिः । इह निपातनात् श्यन्न । पाणयोध्मायन्तेऽस्मिन्निति पाणिन्धमोध्वा । अन्धकाराद्यावृतइत्यर्थः । तत्र हि सर्पाद्यपनोदनाय पाणयः शब्द्यन्ते ॥

प्रियवशे वदः खच्। ३ । २ । ३८ ॥

प्रियंवदः । वशंवदः ॥ गमेः सुपि वाच्यः ॥ * ॥ असंज्ञार्थमिदम् । मितङ्गमोहस्ती ॥ विहायसोविहइति वाच्यम् ॥ * ॥ खच्च डिद्वा वाच्यः ॥ * ॥ विहङ्गमः । विहङ्गः । भुजङ्गमः । भुजङ्गः॥

द्विषत्परयोस्तापेः । ३ । २ । ३९ ॥

खच् स्यात् ॥

खचि ह्रस्वः । ६ । ४ । ९४ ॥

खच्परे णौ उपधायाह्रस्वः स्यात् । द्विषन्तं परं वा तापयतीति द्विषन्तपः । परन्तपः । घटघटीग्रहणाल्लिङ्गविशिष्टपरिभाषा अनित्या । तेनेह न । द्विषतीं तापयतीति द्विषतीतापः ॥

वाचि यमोव्रते । ३ । २ । ४० ॥

वाक्शब्दे उपपदे यमेः खच् स्याद्व्रते गम्ये ॥

वाचंयमपुरन्दरौ च । ६ । ३ । ६९ ॥

वाक्पुरोरमन्तत्वं निपात्यते । वाचंयमोमौनव्रती । व्रते किम् । अशक्त्यादिना वाचं यच्छतीति वाग्यामः ॥

पूःसर्वयोर्दारिसहोः । ३ । २ । ४१ ॥

पुरं दारयतीति पुरन्दरः । सर्वं सहः । सह्रिग्रहणमसंज्ञार्थम् ॥ भगे च दारेरिति काशिका ॥ बाहुलकेन लब्धमिदमित्याहुः । भगं दारयतीति भगन्दरः ॥

सर्वकूलाभ्रकरीषेषु कषः । ३ । २ । ४२ ॥

सर्वङ्कषः खलः । कूलङ्कषा नदी । अभ्रङ्कषोवायुः । करीषङ्कषा वात्या ॥

मेघर्त्तिभयेषु कृञः । ३ । २ । ४३ ॥

मेघङ्करः । ऋतिङ्करः । भयङ्करः । भयशब्देन तदन्तविधिः । अभयङ्करः ॥

क्षेमप्रियमद्रेऽण् च । ३ । २ । ४४ ॥

एषु कृञोऽण् स्यात् । चात् खच् । क्षेमंकरः । क्षेमकारः । प्रियङ्करः । प्रियकारः । मद्रङ्करः । मद्रकारः । वेति वाच्येऽण्ग्रहणं हेत्वादिषु टोमा भूदिति । कथं तर्हि अल्पारम्भाः क्षेमकराइति । कर्मणः शेषत्वविवक्षा यां पचाद्यच् ॥

आशिते भुवः करणभावयोः । ३ । २ । ४५ ॥

आशितशब्दे उपपदे भवतेः खच् । आशितोभवत्यनेनाशितम्भव ओदनः । आशितस्य भवनं आशितम्भवः ॥

संज्ञायां भृतॄवृजिधारिसहितपिदमः । ३ । २ । ४६ ॥

विश्वं बिभर्तीति विश्वम्भरः । विश्वम्भरा । रथन्तरं साम । इह रथेन तरतीति व्युत्पत्तिमात्रं न त्ववयवार्थानुगमः । पतिंवरा कन्या । शत्रुंजयो हस्ती । युगंधरः पर्वतः । शत्रुंतपः । शत्रुंसहः । अरिंदमः । दमिः शमनायां तेन सकर्मकइत्युक्तम् । मतान्तरे तु अन्तर्भावितण्यर्थोऽत्र दमिः ॥

गमश्च । ३ । २ । ४७ ॥

सुतंगमः ॥

अन्तात्यन्ताध्वदूरपारसर्वानन्तेषु डः । ३ । २ । ४८ ॥

संज्ञायामिति निवृत्तम् । एषु गमेर्डः स्यात् । डित्वसामर्थ्यादभस्यापि टेर्लोपः । अन्तं गच्छतीत्यन्तगइत्यादि ॥ सर्वत्रपन्नयोरुपसंख्यानम् ॥*॥ सर्वत्रगः । पन्नं पतितं गच्छतीति पन्नगः । पन्नमिति पद्यतेः क्तान्तं क्रिया विशेषणम् ॥ उरसोलोपश्च ॥ * ॥ उरसा गच्छतीत्युरगः ॥ सुदुरोरधिक

रणे ॥*॥ सुखेन गच्छत्यत्र सुगः। दुर्गः॥ अन्यत्रापि दृश्यते इति वक्तव्यम् ॥*॥ ग्रामगः॥ डे च विहायसोविहादेशोवक्तव्यः ॥*॥ विहगः॥

आशिषि हनः।३।२।४९॥

शत्रुं वध्याच्छत्रुहः। आशिषि किम्। शत्रुघातः॥ दारावाहनोऽण न्तस्य च टः संज्ञायाम्॥*॥ दारुशब्दे उपपदे आङ्पूर्वाद्धन्तेरण् टकार श्चान्तादेशोवक्तव्यइत्यर्थः। दार्वाघाटः॥ चारौ वा॥*॥ चार्वाघाटः॥ कर्मणि समि च॥*॥ कर्मण्युपपदे संपूर्वाद्धन्तेरुक्तं वेत्यर्थः। वर्णान्संह न्तीति वर्णसङ्घाटः। पदसङ्घाटः। वर्णसङ्घातः। पदसङ्घातः॥

अपे क्लेशतमसोः।३।२।५०॥

अपपूर्वाद्धन्तेर्डः स्यात्। अनाशीरर्थमिदम्। क्लेशापहः पुत्रः। तमो पहः सूर्यः॥

कुमारशीर्षयोर्णिनिः।३।२।५१॥

कुमारघाती। शिरसः शीर्षभावोनिपात्यते। शीर्षघाती॥

लक्षणे जायापत्योष्टक्।३।२।५२॥

हन्तेष्टक् स्याल्लक्षणवति कर्तरि। जायाघ्नोना। पतिघ्नी स्त्री॥

अमनुष्यकर्तृके च।३।२।५३॥

जायाघ्नस्तिलकालकः। पतिघ्नी पणिरेखा। पित्तघ्नं घृतम्। अमनु ष्येति किम्। आखुघातः शूद्रः। अथ कथं बलभद्रः। प्रलम्बघ्नः। श त्रुघ्नः। कृतघ्नइत्यादि। मूलविभुजादित्वात्सिद्धम्। चोरघातोनगरघातो हस्तीति तु बाहुलकादणि॥

शक्तौ हस्तिकवाटयोः।३।२।५४॥

हन्तेष्टक् स्यात् शक्तौ द्योत्यायाम्। मनुष्यकर्तृकार्थमिदम्। हस्तिघ्नो ना। कवाटघ्नश्चोरः। कपाटेति पाठान्तरम्॥

पाणिघताडघौ शिल्पिनि। ३। २। ५५॥

हन्तेष्टक्टिलोपोघत्वं च निपात्यते पाणिताडयोरुपपदयोः। पाणिघः। ताडघः। शिल्पिनि किम्। पाणिघातः। ताडघातः॥ राजघउपसंख्यानम्॥ *॥ राजानं हन्ति राजघः॥

आढ्यसुभगस्थूलपलितनग्नान्धप्रियेषु च्व्यर्थेष्वच्वौ कृञः करणे ख्युन्। ३। २। ५६॥

एषु च्व्यर्थेष्वच्व्यन्तेषु कर्मसूपपदेषु कृञः ख्युन् स्यात्। अनाढ्यमाढ्यंकुर्वन्त्यनेन आढ्यङ्करणम्। अच्वौ किम्। आढ्यीकुर्वन्त्यनेन। इह प्रतिषेधसामर्थ्यात् ल्युडपि नेति काशिका। भाष्यमते तु ल्युट् स्यादेव। अच्वावित्युत्तरार्थम्॥

कर्तरि भुवः खिष्णुच्खुकञौ। ३। २। ५७॥

आढ्यादिषुच्व्यर्थेष्वच्व्यन्तेषु भवतेरेतौ स्तः। अनाढ्यआढ्योभवतीति आढ्यम्भविष्णुः। आढ्यम्भावुकः॥

स्पृशोऽनुदके क्विन्। ३। २। ५८॥

घृतस्पृक्। कर्मणीति निवृत्तम्। मन्त्रेण स्पृशतीति मन्त्रस्पृक्॥

ऋत्विग्दधृक्स्रग्दिगुष्णिगञ्चुयुजिक्रुञ्चां च। ३। २। ५९॥

व्याख्यातम्॥

त्यदादिषु दृशोऽनालोचने कञ्च। ३। २। ६०॥

समानान्ययोश्चेति वाच्यम्॥ *॥ सदृक्। सदृशः। अन्यादृक्। अन्यादृशः। क्सोपि वाच्यः॥ *॥ तादृक्षः। सदृक्षः। अन्यादृक्षः॥

सत्सूद्विषद्रुहदुहयुजविदभिदच्छिदजिनीराजामुपसर्गेऽपि क्विप्। ३। २। ६१॥

एभ्यः क्विप्स्यादुपसर्गे सत्यसति च सुप्युपपदे। द्युसत्। उपनिषत्।

अण्डसूः। प्रसूः। मित्रद्विट्। प्रद्विट्। मित्रध्रुक्। प्रध्रुक्। गोधुक्। प्रधुक्। अश्वयुक्। प्रयुक्। वेदवित्। निविदित्यादि॥ अग्रग्रामाभ्यां नयतेर्णोवाच्यः॥*॥ अग्रणीः॥ ग्रामणीः

भजोण्विः।३।२।६२॥

सुप्युपसर्गे चोपपदे भजेर्ण्विः स्यात्। अंशभाक्। प्रभाक्॥

अदोऽनन्ने।३।२।६८॥

विट् स्यात्। आममत्ति आमात्। सस्यात्। अनन्ने किम्। अन्नादः॥

क्रव्ये च।३।२।६९॥

अदेर्विट्। पूर्वेण सिद्धे वचनमणूबाधनार्थम्। क्रव्यात्। आममांसभक्षकः। कथं तर्हि क्रव्यादोस्त्रपआसुरइति। पक्वमांसशब्दे उपपदेऽण्। उपपदस्य क्रव्यादेशः पृषोदरादित्वात्॥

दुहः कप् घश्च।३।२।७०॥

कामदुघा॥

अन्येभ्योऽपि दृश्यन्ते।३।२।७५॥

छन्दसीति निवृत्तम्। मनिन् क्वनिप् वनिप् विच् एते प्रत्ययाधातोः स्युः॥

नेड्वशि कृति।७।२।८॥

वशादेः कृतइण्न स्यात्। श्व। सुशर्मा। प्रातरित्वा॥

विड्वनोरनुनासिकस्याऽऽत्।६।४।४१॥

अनुनासिकस्य आत्स्यात्। विजायतइति विजावा। ओण्। अवावा। विच्। रोट्। रेट्। सुगण्॥

क्विप् च।३।२।७६॥

अयमपि दृश्यते। सत्सूद्विषेति त्वस्यैव प्रपञ्चः। उखास्रत्। पर्णध्वत्। वाहभ्रट्॥

अन्तः।८।४।२०॥

पदान्तस्यानितेर्नस्य णत्वं स्यादुपसर्गस्थान्निमित्तात्परश्चेत्। हेप्राण्। शासइदितीत्वम्। मित्राणि शास्ति मित्रशीः॥ आशासः क्वौ उपधाया इत्वं वाच्यम्॥ *॥ आशीः। इत्वोत्वे। गीः। पूः॥

इस्मन्त्रन्क्विषु च।६।४।९७॥

एषु छादेर्ह्रस्वः स्यात्। तनुच्छत्। अनुनासिकस्य क्वीति दीर्घः। मो नोधातोः। प्रतान्। प्रशान्। च्छ्वोरित्यूठ्। अक्षद्यूः। ज्वरत्वरेत्यूठ्। जूः। जूरौ। जूरः। तूः। स्रूः। ऊठ्। वृद्धिः। जनानवतीति जनौः। जनावौ। जनावः। मूः। मुवौ। मुवः। सुमूः। सुम्वौ। सुम्वः। राल्लोपः। मूर्छा। मूः। मुरौ। मुरः। धुर्वी। धूः॥

गमः क्वौ।६।४।४०॥

अनुनासिकलोपः स्यात्। अङ्गगत्॥ गमादीनामिति वक्तव्यम्॥ *॥ परीतत्। संयत्। सुनत्॥ ऊङ् च गमादीनामिति वक्तव्यं लोपश्च॥ *॥ अग्रेगूः। अग्रेभ्रूः॥

स्थः क च।३।२।७७॥

चात् क्विप्। शंस्थः। शंस्थाः। शमि धातोरित्यचं बाधितुं सूत्रम्॥

सुप्यजातौ णिनिस्ताच्छील्ये।३।२।७८॥

अजात्यर्थे सुपि धातोर्णिनिः स्यात्ताच्छील्ये द्योत्ये। उष्णभोजी। शीतभोजी। अजातौ किम्। ब्राह्मणानामन्त्रयिता। ताच्छील्ये किम्। उष्णं भुङ्क्ते कदा चित्। इह वृत्तिकारेणोपसर्गभिन्नएव सुपि णिनिरिति व्याख्याय उत्प्रतिभ्यामाङि सर्तेरुपसंख्यानमिति पठितम्। हरदत्तमाधवादिभिश्च तदेवानुसृतम्। एतच्च भाष्यविरोधादुपेक्ष्यम्। प्रसिद्धश्चोपसर्गेपि णिनिः। स बभूवोपजीविनाम्। अनुयायिवर्गः। पतत्यधोधामविसारि। न वञ्चनीयाः प्रभवोनुजीविभिरित्यादौ॥ साधुकारिण्युपसंख्यानम्॥

॥ * ॥ ब्रह्मणि वदः ॥ * ॥ अताच्छील्यार्थं वार्तिकद्वयम् । साधुदायी । ब्रह्मवादी ॥

कर्तर्युपमाने। ३। २। ७९॥

णिनिः स्यात् । उपपदार्थः कर्ता प्रत्ययार्थस्य कर्तुरुपमानम् । उष्ट्र इव क्रोशति उष्ट्रक्रोशी । ध्वाङ्क्षरावी । अताच्छील्यार्थं जात्यर्थं च सूत्रम् । कर्तरि किम् । अपूपानिव भक्षयति माषान् । उपमाने किम् । उष्ट्रः क्रोशति ॥

व्रते। ३। २। ८०॥

णिनिः स्यात् । स्थण्डिलशायी ॥

बहुलमाभीक्ष्ण्ये। ३। २। ८१॥

पौनःपुन्ये द्योत्ये सुप्युपपदे णिनिः । क्षीरपायिण उशीनराः ॥

मनः। ३। २। ८२॥

सुपि मन्यतेर्णिनिः स्यात् । दर्शनीयमानी ॥

आत्ममाने खश्च। ३। २। ८३॥

स्वकर्मके मनने वर्तमानान्मन्यतेः सुपि खश् स्यात् चात् णिनिः । पण्डितमात्मानं मन्यते पण्डितम्मन्यः । पण्डितमानी । खित्यऽनव्ययस्य । कालिम्मन्या । अनव्ययस्य किम् । दिवामन्या ॥

इचएकाचोऽम्प्रत्ययवच्च। ६। ३। ६८॥

इजन्तादेकाचोऽम् स्यात्सच स्वाद्यम्वत्खिदन्ते परे । औतोम्शसोः । स्त्रीम्मन्यः । नृ । नरम्मन्यः । भुगाम्मन्यः । वाम्शसोः । स्त्रियम्मन्यः । श्रियमात्मानं मन्यते श्रिमन्यं कुलम् । भाष्यकारवचनात् श्रीवम्मन्यः । शब्दस्य ह्रस्वोमुममोरभावश्च ॥

भूते। ३। २। ८४॥

अधिकारोयम् । वर्तमाने लडिति यावत् ॥

करणे यजः। ३। २। ८५॥

करणे उपपदे भूतार्थाद्यजेर्णिनिः स्यात्कर्तरि। सोमेनेष्टवान् सोमयाजी। अग्निष्टोमयाजी॥

कर्मणि हनः। ३। २। ८६॥

पितृव्यघाती। कर्मणीत्येतत्सहे चेति यावदधिक्रियते॥

ब्रह्मभ्रूणवृत्रेषु क्विप्। ३। २। ८७॥

एषु कर्मसूपपदेषु हन्तेर्भूते क्विप्स्यात्। ब्रह्महा। भ्रूणहा। वृत्रहा। क्विप् चेत्येव सिद्धे नियमार्थमिदम्। ब्रह्मादिष्वेव हन्तेरेव भूते एवक्विबेवेति चतुर्विधोत्र नियमइति काशिका। ब्रह्मादिष्वेव क्विबेवेति द्विविधो नियमइति भाष्यम्॥

सुकर्मपापमन्त्रपुण्येषु कृञः। ३। २। ८९॥

सुकर्मादिषु च कृञः क्विप्स्यात्। त्रिविधोत्र नियमइति काशिका। सुकृत्। कर्मकृत्। पापकृत्। मन्त्रकृत्। पुण्यकृत्। क्विबेवेति नियमात्कर्म कृतवानित्यत्राऽण्न। कृञएवेति नियमान्मन्त्रमधीतवान्मन्त्राध्यायः अत्र न क्विप्। भूतएवेति नियमात् मन्त्रं करोति करिष्यति वेति विवक्षायां न क्विप्। स्वादिष्वेवेतिनियमाभावादन्यस्मिन्नप्युपपदे क्विप्। शास्त्रकृत्। भाष्यकृत्॥

सोमे सुञः। ३। २। ९०॥

सोमसुत्। चतुर्विधोत्र नियमइति काशिका। एवमुत्तरसूत्रेपि॥

अग्नौ चेः। ३। २। ९१॥

अग्निचित्॥

कर्मण्यग्न्याख्यायाम्। ३। २। ९२॥

कर्मण्युपपदे कर्मण्येव कारके चिनोतेः क्विप्स्यात् अग्न्याधारस्थलविशेषस्याख्यायाम्। श्येनइव चितः श्येनचित्॥

कर्मणीनि विक्रियः। ३। २। ९३॥

कर्म्मण्युपपदे विपूर्वात्क्रीणातेरिनिः स्यात्। कुत्सितग्रहणं कर्तव्यम् ॥ * ॥ सोमविक्रयी। घृतविक्रयी॥

दृशेः क्वनिप्। ३। २। ९४॥

कर्मणि भूतइत्येव। पारं दृष्टवान् पारदृश्वा॥

राजनि युधि कृञः। ३। २। ९५॥

क्वनिप्स्यात्। युधिरन्तर्भावितण्यर्थः। राजानं योधितवान् राजयुध्वा। राजकृत्वा॥

सहे च। ३। २। ९६॥

कर्मणीति निवृत्तम्। सहयुध्वा। सहकृत्वा॥

सप्तम्यां जनेर्डः। ३। २। ९७॥

सरसिजम्। मन्दुरायांजातोमन्दुरजः। ङ्यापोरिति ह्रस्वः॥

पञ्चम्यामजातौ। ३। २। ९८॥

जातिशब्दवर्जिते पञ्चम्यन्तउपपदे जनेर्डः स्यात्। संस्कारजः। अदृष्टजः॥

उपसर्गे च संज्ञायाम्। ३। २। ९९॥

प्रजा स्यात्सन्ततौ जने॥

अनौ कर्मणि। ३। २। १००॥

अनुपूर्वाज्जनेः कर्मण्युपपदे डः स्यात्। पुमांसमनुरुध्य जाता पुमनुजा॥

अन्येष्वपि दृश्यते। ३। २। १०१॥

अन्येष्वप्युपपदेषु जनेर्डः स्यात्। अजः। द्विजः। ब्राह्मणजः। अपि

शब्दः सर्वोपाधिव्यभिचारार्थः । तेन धात्वन्तरादपि कारकान्तरेष्वपि क्वचित् । परितः खाता परिखा ॥

क्तक्तवतू निष्ठा । १ । १ । २६ ॥

एतौ निष्ठासंज्ञौस्तः ॥

निष्ठा । ३ । २ । १०२ ॥

भूतार्थवृत्तेर्धातोर्निष्ठा स्यात् । तत्र तयोरेवेति भावकर्मणोः क्तः । कर्तरि कृदिति कर्तरि क्तवतुः । उकावितौ । स्नातं मया । स्तुतस्त्वया विष्णुः । विष्णुर्विश्वं कृतवान् ॥

निष्ठायामण्यदर्थे । ६ । ४ । ६० ॥

ण्यदर्थोभावकर्मणी ततोऽन्यत्र निष्ठायां क्षियोदीर्घः स्यात् ॥

क्षियोदीर्घात् । ८ । २ । ४६ ॥

दीर्घात् क्षियोनिष्ठातस्य नः स्यात् । क्षीणवान् । भावकर्मणोस्तुक्षितः कामोमया । श्र्युकः किति । श्रितः । श्रितवान् । भूतः । भूतवान् । क्षुतः॥ ऊर्णोर्णुवद्भावोवाच्यः ॥ * ॥ तेन एकाच्त्वान्नेट् । ऊर्णुतः । नुतः । वृतः॥

रदाभ्यां निष्ठातो नः पूर्वस्य च दः । ८ । २ । ४२ ॥

रेफदकाराभ्यां परस्य निष्ठातस्य नः स्यात् । निष्ठापेक्षया पूर्वस्य धातोर्दकारस्य च । शॄ । ऋतइत् । रपरः णत्वम् । शीर्णः । बहिरङ्गत्वेन वृद्धेरसिद्धत्वान्नेह । कृतस्यापत्यं कार्तिः । भिन्नः । छिन्नः ॥

संयोगादेरातोधातोर्यण्वतः । ८ । २ । ४३ ॥

निष्ठातस्य नः स्यात् । द्राणः । स्त्यानः । ग्लानः ॥

ल्वादिभ्यः । ८ । २ । ४४ ॥

एकविंशतेर्लूञादिभ्यः प्राग्वत् । लूनः । ज्या वयोहानौ । जीनः ॥ दुग्वोर्दीर्घश्च ॥ * ॥ दु गतौ । दूनः । टुदु उपतापइत्ययं तु न गृह्यते सा

नुबन्धकत्वात् । मृदुतया द्रुतयेति माघः । गूनः ॥ पूञो विनाशे ॥*॥ पूना यवाः । विनष्टाइत्यर्थः । पूतमन्यत् ॥ सिनोतेर्ग्रासकर्मकर्तृकस्य ॥ * ॥ सिनोग्रासः । ग्रासेति किम् । सिता पाशेन सूकरी । कर्मकर्तृकेति किम् । सितोग्रासोदेवदत्तेन ॥

ओदितश्च । ८ । २ । ४५ ॥

भुजो । भुग्नः । टुओश्वि । उच्छूनः । ओहाक् । प्रहीणः । स्वादयओदितइत्युक्तम् । सूनः । सूनवान् । दूनः । दूनवान् । ओदिन्मध्ये डीङः पाठसामर्थ्यान्नेट् उड्डीनः ॥

द्रवमूर्तिस्पर्शयोः श्यः । ६ । १ । २४ ॥

द्रवस्य मूर्तौ काठिन्ये स्पर्शे चार्थे श्यैङः सम्प्रसारणं स्यान्निष्ठायाम् ॥

श्योऽस्पर्शे । ८ । २ । ४७ ॥

श्यैङोनिष्ठातस्यनः स्यादस्पर्शेर्थे । हलइति दीर्घः । शीनं घृतम् । अस्पर्शे किम् । शीतं जलम् । द्रवमूर्तिस्पर्शयोः किम् । संश्यानोवृश्चिकः शीतात्संकुचितइत्यर्थः ॥

प्रतेश्च । ६ । १ । २५ ॥

प्रतिपूर्वस्य श्यः सम्प्रसारणं स्यान्निष्ठायाम् । प्रतिशीनः ॥

विभाषाऽभ्यवपूर्वस्य । ६ । १ । २६ ॥

श्यः संप्रसारणं वा स्यात् । अभिश्यानं घृतम् । अभिशीनम् । अवश्यानोऽवशीनोवृश्चिकः । व्यवस्थितविभाषेयम् । तेनेह न । समवश्यानः ॥

अञ्चोऽनपादाने । ८ । २ । ४८ ॥

अञ्चोनिष्ठातस्य नः स्यान्न त्वपादाने ॥

यस्य विभाषा । ७ । २ । १५ ॥

यस्य क्वचिद्विभाषयेड्विहितस्ततोनिष्ठायाइण्न स्यात् । उदितोवेति

क्कायांवेट्त्वादिह नेट्। समक्नः। अनपादाने किम्। उदक्तमुदकं कूपात्॥ नत्वस्यासिद्धत्वाद्व्रश्चेतिषत्वे प्राप्ते॥ निष्ठादेशः षत्वस्वरप्रत्ययेड्विधिषु सिद्धोवाच्यः॥ *॥ वृक्णः। वृक्णवान्॥

परिस्कन्दः प्राच्यभरतेषु।८।३।७५॥

पूर्वेण मूर्धन्ये प्राप्ते तदभावोनिपात्यते। परिस्कन्दः। प्राच्येति किम्। परिष्कन्दः। परिस्कन्दः। परेश्चेतिविकल्पः। स्तम्भेरितिषत्वे प्राप्ते॥

प्रतिस्तब्धनिस्तब्धौ च।८।२।११४॥

अत्र षत्वं न स्यात्॥

दिवोऽविजिगीषायाम्।८।२।४९॥

दिवोनिष्ठातस्य नः स्यादविजिगीषायाम्। द्यूनः। विजिगीषायां तु। द्यूतम्॥

निर्वाणोऽवाते।८।२।५०॥

अवाते इति च्छेदः। निपूर्वाद्वातेर्निष्ठातस्य नत्वं स्याद्वातश्चेत्कर्ता न। निर्वाणोग्निर्मुनिर्वा। वाते तु निर्वातोवातः॥

शुषः कः।८।२।५१॥

निष्ठातइत्येव। शुष्कः॥

पचो वः।८।२।५२॥

पक्वः॥

क्षायो मः।८।२।५३॥

क्षामः॥

स्त्यः प्रपूर्वस्य।६।१।२३॥

प्रात् स्त्यः सम्प्रसारणं स्यान्निष्ठायाम्॥

प्रस्त्योन्यतरस्याम् । ८ । २ । ५४ ॥

निष्ठातस्य मोवा स्यात् । प्रस्तीमः । प्रस्तीतः । प्रात्किम् । स्त्यानः ॥

अनुपसर्गात् फुल्लक्षीबकृशोल्लाघाः॥८।२।५५॥

ञिफला । फुल्लः । निष्ठातस्य लत्वं निपात्यते । क्तवत्वेकदेशस्यापीदं निपातनमिष्यते । फुल्लवान् । क्षीबादिषु तूक्तप्रत्ययस्यैव तलोपः तस्या सिद्धत्वात्प्राप्तस्येटोऽभावश्च निपात्यते । क्षीबोमत्तः । कृशस्तनुः । उल्ला घोनीरोगः । अनुपसर्गात्किम् ॥

आदितश्च । ७ । २ । १६ ॥

आकारेतोनिष्ठायाइण्न स्यात् ॥

ति च । ७ । ४ । ८९ ॥

चरफलोरतउत्स्यात्तादौ किति । प्रफुल्तः । प्रक्षीबितः । प्रकृशितः । प्रोल्लाघितः । कथं तर्हि लोध्रद्रुमं सानुमतः प्रफुल्लमिति । फुल्लविकसने पचाद्यच् । सूत्रं तु फुल्तादिनिवृत्त्यर्थम् ॥ उत्फुल्लसंफुल्लयोरुपसं ख्यानम् ॥ * ॥

नुदविदोन्दत्राघ्राह्रीभ्योऽन्यतरभ्याम् । ८ । २ । ५६ ॥

एभ्योनिष्ठातस्य नोवा । नुन्नः । नुत्तः । विद विचारणे रौधादिक एव गृह्यते । उन्दिना परेण साहचर्यात् । विन्नः । वित्तः । वेत्तेस्तु विदितः । विद्यतेर्विन्नः । उन्दी ॥

श्वीदितोनिष्ठायाम् । ७ । २ । १४ ॥

श्वयतेरीदितश्च निष्ठायाइण्न । उन्नः । उत्तः । त्राणः । त्रातः । घ्राणः । घ्रातः । ह्रीणः । ह्रीतः ॥

न ध्याख्यापॄमूर्च्छिमदाम् । ८ । २ । ५७ ॥

एभ्योनिष्ठातस्य नत्वं न । ध्यातः । ख्यातः । पूर्तः ॥ राल्लोपः । मूर्तः । मत्तः ॥

वित्तोभोगप्रत्यययोः।८।२।५८॥

विन्दतेर्निष्ठान्तस्य निपातोयं भोग्ये प्रतीते चार्थे। वित्तं धनम्। वित्तः पुरुषः। अनयोः किम्। विन्नः। विभाषा गमहनेति क्वसौ वेट्त्वा दिह नेट्॥

भित्तं शकलम्।८।२।५९॥

भिन्नमन्यत्॥

ऋणमाधमर्ण्ये।८।२।६०॥

ऋधातोः क्तेतकारस्य नत्वं निपात्यते अधमर्णव्यवहारे। ऋतमन्यत्॥

स्फायः स्फीनिष्ठायाम्।६।१।२२॥

स्फीतः॥

इण्निष्ठायाम्।७।२।४७॥

निरः कुषोनिष्ठायाइट् स्यात्। यस्य विभाषेति निषेधेप्राप्ते पुन र्विधिः। निष्कुषितः॥

वसतिक्षुधोरिट्।७।२।५२॥

आभ्यां क्त्वानिष्ठयोर्नित्यमिट् स्यात्। उषितः। क्षुधितः॥

अञ्चेः पूजायाम्।७।२।५३॥

पूजार्थादञ्चेः क्त्वानिष्ठयोरिट् स्यात्। अञ्चितः। गतौ तु अक्तः॥

लुभोविमोहने।७।२।५४॥

लुभः क्त्वानिष्ठयोर्नित्यमिट् स्यान्न तु गार्ध्ये। लुभितः। गार्ध्ये तु लुब्धः॥

क्लिशः क्त्वानिष्ठयोः।७।२।५०॥

इड्वा स्यात्। क्लिश उपतापे नित्यं प्राप्ते। क्लिशू विबाधने अस्य

क्त्वायां विकल्पे सिद्धेपि निष्ठायां निषेधे प्राप्ते विकल्पः । क्लिशितः । क्लिष्टः ॥

पूङश्च।७।२।५१॥

पूङः क्त्वानिष्ठयोरिट् स्यात् ॥

पूङः क्त्वा च।१।२।२२॥

पूङः क्त्वा निष्ठा च सेट् किन्न स्यात् । पवितः। पूतः। क्त्वाग्रहणमुत्तरार्थम् । नोपधादित्यत्र हि क्त्वैव सम्बध्यते ॥

निष्ठा शीङ्स्विदिमिदिक्ष्विदिधृषः।१।२।१९॥

एभ्यः सेण्निष्ठा किन्न स्यात् । शयितः। शयितवान् । अनुबन्धनिर्देशो यङ्लुङ्निवृत्त्यर्थः । शेशियतः । शेशियतवान् ॥ आदिकर्मणि निष्ठा वक्तव्या ॥ * ॥

आदिकर्मणि क्तः कर्तरि च।३।४।७१॥

आदिकर्मणि यः क्तः सकर्तरि स्यात् चाद्भावकर्मणोः ॥

विभाषा भावादिकर्मणोः।७।२।१७॥

भावे आदिकर्मणि चादितोनिष्ठायाइड्वा स्यात् । प्रस्वेदितश्चैत्रः । प्रस्वेदितं तेन । ञिष्विदेति भ्वादिरत्र गृह्यते ञिद्भिः साहचर्यात् । ञिमिदा, ञिक्ष्विदा, दिवादी भ्वादी च । स्विद्यतेस्तु स्विदितइत्येव । प्रमेदितः । प्रमेदितवान् । प्रक्ष्वेदितः । प्रक्ष्वेदितवान् । प्रधर्षितः । प्रधर्षितवान् । धर्षितं तेन । सेट्क्किम् । प्रस्विन्नः । प्रस्विन्नं तेनेत्यादि ॥

मृषस्तितिक्षायाम्।१।२।२०॥

सेण्निष्ठा किन्न स्यात् । मर्षितः । मर्षितवान् । क्षमायां किम् । अपमृषितं वाक्यम् । अविस्पष्टमित्यर्थः ॥

उदुपधाद्भावादिकर्मणोरन्यतरस्याम्।१।२।२१॥

उदुपधात्परा भावादिकर्मणोः सेण्निष्ठा वा किन्न स्यात्। द्युतितम्। द्योतितम्। मुदितम्।मोदितं साधुना। प्रद्युतितः।प्रद्योतितः। प्रमुदितः। प्रमोदितः साधुः। उदुपधात्किम्। विदितम्।भावेत्यादि किम्। रुचितं कार्षापणम्। सेट्किम्। कुष्टम्॥ शब्विकरणेभ्यएवेष्यते॥*॥ नेह गुध्यतेर्गुधितम्॥

निष्ठायां सेटि।६।४।५२॥

णेर्लोपः स्यात्। भावितः। भावितवान्। श्वीदितइति नेट्। सम्प्रसारणम्। शूनः। दीप्तः। गूहू। गूढः। वनु। वतः। तनु। ततः। पतेः सनि वेट्त्वादिडभावे प्राप्ते द्वितीयाश्रितेतिसूत्रे निपातनादिट्। पतितः। सेसिचीतिवेट्त्वात्सिद्धे कृन्नत्यादिनामीदित्वेनानित्यत्वज्ञापनाद्वा। तेन धावितमिभराजधियेत्यादि। यस्यविभाषेत्यत्रैकाचइत्येव। दरिद्रितः॥

क्षुब्धस्वान्तध्वान्तलग्नम्लिष्टविरिब्धफाण्टबाढानि मन्थमनस्तमःसक्ताऽविस्पष्टस्वराऽनायासभृशेषु। ।७।२।१८॥

क्षुब्धादीन्यष्टावनिट्कानि निपात्यन्ते समुदायेन मन्थादिषु वाच्येषु। द्रवद्रव्यसंपृक्ताः सक्तवोमन्थोमन्थनदण्डश्च। क्षुब्धोमन्थश्चेत्। स्वान्तं मनः। ध्वान्तं तमः। लग्नं सक्तम्। निष्ठानत्वमपि निपातनात्। म्लिष्टमविस्पष्टम्। विरिब्धः स्वरः। म्लेच्छ रेभृ अनयोरुपधायाइत्वमपि निपात्यते।फाण्टमनायाससाध्यः कषायविशेषः। माधवस्तु नवनीतभावात्प्रागवस्थापन्नं द्रव्यं फाण्टमिति वेदभाष्ये आह। बाढं भृशम्। अन्यत्र तु क्षुभितम्। क्षुब्धोराजेति त्वागमशास्त्रस्यानित्यत्वात्। स्वनितम्। ध्वनितम्। लगितम्। म्लेच्छितम्। विरेभितम्। फणितम्। वाहितम्॥

धृषिशसी वैयात्ये।७।२।१९॥

एतौ निष्ठायामविनये एवानिटौ स्तः। धृष्टोविशस्तः।अन्यत्र धर्षितः। विशसितः। भावादिकर्मणोस्तु वैयात्ये धृषिर्नास्ति। अतएव निय

मार्थमिदं सूत्रमिति वृत्तिः। धृषेरादित्वे फलं चिन्त्यमिति हरदत्तः। माधवस्तु भावादिकर्मणोरवैयात्ये विकल्पमाह। धृष्टम्। धर्षितम्। प्रधृष्टः। प्रधर्षितः॥

दृढः स्थूलबलयोः। ७। २। २०॥

स्थूले बलवति च निपात्यते। दृह दृहि वृद्धौ। क्तस्येडभावः। तस्य ढत्वम्। हस्य लोपः। इदितोनलोपश्च। दृहितः। दृंहितोन्यः॥

प्रभौ परिवृढः। ७। २। २१॥

वृह वृहि वृद्धौ। निपातनं प्राग्वत्। परिवृहितः। परिवृंहितोन्यः॥

कृच्छ्रगहनयोः कषः। ७। २। २२॥

कषोनिष्ठायाइण्न स्यादेतयोरर्थयोः। कष्टं दुःखं तत्कारणं च। स्यात्कष्टं कृच्छ्रमाभीलम्। कष्टोमोहः। कष्टं शास्त्रम्। दुरवगाहमित्यर्थः। कषितमन्यत्॥

घुषिरविशब्दने। ७। २। २३॥

घुषेर्निष्ठायामनिट् स्यात्। घुष्टा रज्जुः। अविशब्दने किम्। घुषितं वाक्यम्। शब्देन प्रकटीकृताभिप्रायमित्यर्थः॥

अर्देः संनिविभ्यः। ७। २। २४॥

एतत्पूर्वादर्देर्निष्ठायाइण्न स्यात्। समर्णः। न्यर्णः। व्यर्णः। अर्दितोन्यः॥

अभेश्चाविदूर्ये। ७। २। २५॥

अभ्यर्णम्। नातिदूरम्। आसन्नं वा। अभ्यर्दितमन्यत्॥

णेरध्ययने वृत्तम्। ७। २। २६॥

ण्यन्ताद्वृतेः क्तस्येडभावोणिलुक्चाधीयमानेर्थे। वृत्तं छन्दश्छात्रेण सम्पादितम्। अधीतमिति यावत्। अन्यत्र तु वर्तिता रज्जुः॥

श्रृतं पाके।६।१।२७॥

श्रातिश्रपयत्योः क्ते श्रृभावोनिपात्यते क्षीरहविषोः पाके ॥ श्रृतं क्षीरं स्वयमेव विक्लिन्नं पक्वं वेत्यर्थः। क्षीरहविर्भ्यामन्यत्तु श्राणं श्रपितं वा ॥

वादान्तशान्तपूर्णदस्तस्पष्टच्छन्नज्ञप्ताः।७।२।२७॥

एते णिचि निष्ठान्तावा निपात्यन्ते। पक्षे। दमितः। शमितः। पूरितः दासितः। स्पाशितः। छादितः। ज्ञपितः॥

रुष्यऽमत्वरसंघुषाऽऽस्वनाम्।७।२।२८॥

एभ्योनिष्ठायाइड्वा। रुषितः। रुष्टः। आन्तः। अमितः। तूर्णः। त्वरितः। अस्याऽऽदित्वे फलं मन्दम्। संघुष्टः। संघुषितः। आस्वान्तः। आस्वनितः॥

हृषेर्लोमसु।७।२।२९॥

हृषेर्निष्ठायाइड्वा स्यात् लोमसु विषये। हृष्टं हृषितं लोम॥ विस्मितप्रतिघातयोश्च॥ * ॥ हृष्टोहृषितोमैत्रः। विस्मितः प्रतिहतोवेत्यर्थः। अन्यत्रतु। हृषु अलीके उदित्वान्निष्ठायां नेट्। हृष तुष्टौ इट्॥

अपचितश्च।७।२।३०॥

चायतेर्निपातोयं वा। अपचितः। अपचायितः॥

प्यायः पी।६।१।२८॥

वा स्यान्निष्ठायाम्। व्यवस्थितविभाषेयम्। तेन स्वाङ्गे नित्यम्। पीनं मुखम्। अन्यत्र प्यानः। पीनः स्वेदः। सोपसर्गस्य न। प्रप्यानः। आङ्पूर्वस्यान्धूधसोः स्यादेव। आपीनोन्धुः। आपीनमूधः॥

ह्लादोनिष्ठायाम्।६।४।९५॥

ह्रस्वः स्यात्। प्रह्लन्नः॥

घतिस्यतिमास्थामित्ति किति।७।४।४०॥

एषामिकारोन्तादेशः स्यात्तादौ किति। ईत्वदद्भावयोरपवादः। दितः। सितः। मा माङ् मेङ्। मितः। स्थितः॥

शाच्छोरन्यतरस्याम्।७।४।४१॥

शितः। शातः। छितः। छातः। व्यवस्थितविभाषात्वाद्व्रतविषये श्यतेर्नित्यम्। संशितं व्रतम्। सम्यक्संपादितमित्यर्थः। संशितोब्राह्मणः। व्रतविषयकयत्नवानित्यर्थः॥

दधातेर्हिः।७।४।४२॥

तादौ किति। अभिहितम्। निहितम्॥

दो दद् घोः।७।४।४६॥

घुसंज्ञकस्य दा इत्यस्य दद् स्यात्तादौ किति। चर्त्वम्। दत्तः। घोः किम्। दातः। तान्तोवायमादेशः। न चैवं विदत्तमित्यादावुपसर्गस्य दस्तीति दीर्घापत्तिः। तकारादौ तद्विधानात्। दान्तोवा। धान्तोवा। न च दान्तत्वे निष्ठानत्वं धान्तत्वे झषस्तथोरिति धत्वं शङ्क्यम्। सन्निपातपरिभाषाविरोधात्॥

अचउपसर्गात्तः।७।४।४७॥

अजन्तादुपसर्गात्परस्य दा इत्यस्य घोरचस्तः स्यात्तादौ किति। चर्त्वम्। प्रत्तः। अवत्तः॥

अवदत्तं विदत्तं च प्रदत्तं चादिकर्मणि।
सुदत्तमनुदत्तं च निदत्तमिति चेष्यते॥

चशब्दाद्यथाप्राप्तम्॥

दस्ति।६।३।१२४॥

इगन्तोपसर्गस्य दीर्घः स्याद्दादेशोयस्तकारस्तदादावुत्तरपदे। खरिचेति चर्त्वमाश्रयात्सिद्धम्। नीत्तम्। सूत्तम्। घुमास्थेतीत्वम्। धेट्। धीतम्। गीतम्। पीतम्। जनसनेत्यात्वम्। जातम्। सातम्। खातम्॥

अदो जग्धिर्ल्यप्ति किति । २ । ४ । ३६ ॥

ल्यबिति लुप्तसप्तमीकम् । अदोजग्धिः स्यात् ल्यपि तादौ किति च । इकारउच्चारणार्थः । धत्वम् । झरोझरि । जग्धः ॥

आदिकर्मणि क्तः कर्तरि च । ३ । ४ । ७१ ॥

प्रकृतः कटं सः । प्रकृतः कटस्तेन । निष्ठायामण्यदर्थइति दीर्घः । क्षियोदीर्घादिति णत्वम् । प्रक्षीणः सः ॥

वा क्रोशदैन्ययोः । ६ । ४ । ६१ ॥

क्षियोनिष्ठायां दीर्घोवा स्यादाक्रोशे दैन्ये च । क्षीणायुर्भव । क्षितायुर्वा । क्षीणोयं तपस्वी । क्षितोवा ॥

निनदीभ्यां स्नातेः कौशले । ८ । ३ । ८९ ॥

आभ्यां स्नातेः सस्य षः स्यात्कौशले गम्ये । निष्णातः शास्त्रेषु । नद्यां स्नातीति नदीष्णः । सुपीतिकः ॥

सूत्रं प्रतिष्णातम् । ८ । ३ । ९० ॥

प्रतेः स्नातेः षत्वम् । प्रतिष्णातं सूत्रम् । शुद्धमित्यर्थः । अन्यत्र प्रतिस्नातम् ॥

कपिष्ठलो गोत्रे । ८ । ३ । ९१ ॥

कपिष्ठलो नाम यस्य कापिष्ठलिः पुत्रः । गोत्रे किम् । कपीनांस्थलं कपिस्थलम् ॥

विकुशमिपरिभ्यः स्थलम् । ८ । ३ । ९६ ॥

एभ्यः स्थलस्य सस्य षः स्यात् । विष्ठलम् । कुष्ठलम् । शमिष्ठलम् । परिष्ठलम् ॥

गत्यर्थाकर्मकश्लिषशीङ्स्थासवसजनरुहजीर्यतिभ्यश्च । ३ । ४ । ७२ ॥

एभ्यः कर्तरि क्तः स्यात् भावकर्मणोश्च । गङ्गां गतः । गङ्गां प्राप्तः । ग्लानः सः । लक्ष्मीमाश्लिष्टोहरिः । शेषमधिशयितः । वैकुण्ठमधिष्ठितः। शिवमुपासितः । हरिदिनमुपोषितः । राममनुजातः । गरुडमारूढः । विश्वमनुजीर्णः। पक्षे प्राप्ता गङ्गातेनेत्यादि ॥

क्तोऽधिकरणे च ध्रौव्यगतिप्रत्यवसानार्थेभ्यः । ।३।४।७६॥

एभ्योधिकरणे क्तः स्यात् । चाद्यथाप्राप्तम् । ध्रौव्यं स्थैर्यम् ॥

मुकुन्दस्यासितमिदमिदं यातं रमापतेः ।
भुक्तमेतदनन्तस्येत्यूचुर्गोप्योदिदृक्षवः ॥

पक्षे आसेरकर्मकत्वात्कर्तरि भावे च । आसितोमुकुन्दः । आसितं तेन । गत्यर्थेभ्यः कर्तरि कर्मणि च । रमापतिरिदं यातः । तेनेदं यातम् । भुजेः कर्मणि । अनन्तेनेदं भुक्तम् । कथं भुक्ताब्राह्मणाइति । भुक्तमस्ति एषामिति मत्वर्थीयोऽच् । वर्तमाने इत्यधिकृत्य ॥

ञीतः क्तः ।३।२।१८७॥

ञिक्ष्विदा । क्ष्विण्णः । ञिइन्धी । इद्धः ॥

मतिबुद्धिपूजार्थेभ्यश्च ।३।२।१८८॥

मतिरिहेच्छा बुद्धेः पृथगुपादानात् । राज्ञां मतइष्टः । तैरिष्यमाण इत्यर्थः । बुद्धः । विदितः । पूजितः । अर्चितः । चकारोऽनुक्तसमुच्चयार्थः शीलितोरक्षितः क्षान्तः आक्रुष्टोजुष्टइत्यादि ॥

नपुंसके भावे क्तः ।३।२।११४॥

क्लीबत्वविशिष्टे भावे कालसामान्ये क्तः स्यात् । जल्पितम् । शयितम् । हसितम् ॥

सुयजोर्ङ्वनिप् ।३।२।१०३॥

सुनोतेर्यजेश्च ङ्वनिप्स्याद्भूते । सुत्वा । सुत्वानौ । यज्वा । यज्वानौ ॥

जीर्यतेरतृन्।३।२।१०४॥

भूतइत्येव। जरन्। जरन्तौ। जरन्तः। वासरूपन्यायेन निष्ठापि। जीर्णोजीर्णवान्॥

छन्दसि लिट्।३।२।१०५॥

लिटः कानज्वा।३।२।१०६॥

क्वसुश्च।३।२।१०७॥

इह भूतसामान्ये छन्दसि लिट्। तस्यविधीयमानौ क्वसुकानचावपि छान्दसाविति त्रिमुनिमतम्। कवयस्तु बहुलं प्रयुञ्जते। तन्तस्थिवासं नगरोपकण्ठे। श्रेयांसि सर्वाण्यधिजग्मुषस्तइत्यादि॥

वस्वेकाजाद्घसाम्।७।२।६७॥

कृतद्विर्वचनानामेकाचामादन्तानां घसेश्च वसोरिट् नान्येषाम्। एकाच्। आरिवान्। आत्। ददिवान्। जक्षिवान्। एषां किम्। बभूवान्

भाषायां सदवसश्रुवः।३।२।१०८॥

सदादिभ्योभूतसामान्ये भाषायां लिड्वा स्यात् तस्य च नित्यं क्वसुः। निषेदुषीमासनबन्धधीरः। अध्यूषुषस्तामभवज्जनस्य। शुश्रुवान्॥

उपेयिवाननाश्वाननूचानश्च।३।२।१०९॥

एतेनिपात्यन्ते। उपपूर्वादिणोभाषायामपि भूतमात्रे लिड्वा तस्य नित्यं क्वसुः। इट्। उपेयिवान्। उपेयुषः स्वामपिमूर्तिमग्र्याम्। उपेयुषी। उपेत्यविवक्षितम्। ईयिवान्। समीयिवान्। नञ्पूर्वादश्नातेः क्वसुरिडभावश्च। धृतजयधृतेरनाशुषइति भारविः। अनुपूर्वाद्वचेः कर्तरि कानच्। वेदस्यानुवचनं कृतवाननूचानः॥

विभाषा गमहनविदविशाम्।७।२।६८॥

एभ्योवसोरिड्वा । जग्मिवान् । जगन्वान् । जघ्निवान् । जघन्वान् । विविदिवान् विविद्वान् । विविशिवान् । विविश्वान् । विशिना साहचर्या द्विन्दतेर्ग्रहणम् । वेत्तेस्तु विविद्वान् । नेड्वशि कृतीतीण्निषेधः ॥ दृशेश्च ॥*॥ ददृशिवान् । ददृश्वान् ॥

लटः शतृशानचावप्रथमासमानाधिकरणे । ।३।२।१२४॥

अप्रथमान्तेन सामानाधिकरण्ये सतीत्यर्थः । शबादि । पचन्तं चैत्रं पश्य ॥

आने मुक् ।७।२।८२॥

अङ्गस्यातोमुगागमः स्यादाने परे । पचमानं चैत्रं पश्य । लडित्यनुवर्तमाने पुनर्लड्ग्रहणमधिकविधानार्थम् । तेन प्रथमासामानाधिकरण्येपि क्वचित् । सन् ब्राह्मणः ॥ माङ्याक्रोशे इति वाच्यम् ॥ *॥ मा जीवन् यः परावज्ञादुःखदग्धोपि जीवति । माङि लुङिति प्राप्ते । एतद्वचनसामर्थ्याल्लट् ॥

संबोधने च ।३।२।१२५॥

हे पचन् । हे पचमान ॥

लक्षणहेत्वोः क्रियायाः ।३।२।१२६॥

क्रियायाः परिचायके हेतौ चार्थे वर्तमानाद्धातोर्लटः शतृशानचौ स्तः । शयानाभुञ्जतेयवनाः । अर्जयन्वसति । हरिं पश्यन्मुच्यते । हेतुः फलं कारणं च ॥

कृत्यचः ।८।४।२९॥

प्रपीयमाणः सोमः ॥

ईदासः ।२।२।८३॥

आसः परस्यानस्य ईत्स्यात्। आदेः परस्य। आसीनः॥

विदेःशतुर्वसुः।७।१।३६॥

वेत्तेः परस्य शतुर्वसुरादेशोवा स्यात्। विदन्। विद्वान्। विदुषी॥

तौ सत्।३।२।१२७॥

तौ शतृशानचौ सत्संज्ञौ स्तः॥

लृटःसद्वा।३।३।१४॥

व्यवस्थितविभाषेयम्। तेनाप्रथमासामानाधिकरण्ये प्रत्ययोत्तरपदयोः सम्बोधने लक्षणहेत्वोश्च नित्यम्। करिष्यन्तं करिष्यमाणं पश्य। करिष्यतोऽपत्यं कारिष्यतः। करिष्यद्भक्तिः। हे करिष्यन्। अर्जयिष्यन्वसति। प्रथमासमानाधिकरणेपि क्वचित्। करिष्यतीति करिष्यन्॥

पूङ्यजोःशानन्।३।२।१२८॥

वर्तमाने। पवमानः। यजमानः।

ताच्छील्यवयोवचनशक्तिषु चानश्।३।२।१२९॥

एषु द्योत्येषु कर्तरि चानश्। भोगं भुञ्जानः। कवचं बिभ्राणः। शत्रुं निघ्नानः॥

इङ्धार्योःशत्रकृच्छ्रिणि।३।२।१३०॥

आभ्यां शतृ स्यादकृच्छ्रिणि कर्तरि। अधीयन्। धारयन्। अकृच्छ्रिणि किम्। कृच्छ्रेणाधीते। धारयति॥

द्विषोमित्रे।३।२।१३१॥

द्विषन् शत्रुः

सुञोयज्ञसंयोगे।३।२।१३२॥

सर्वे सुन्वन्तः सर्वे यजमानाः सत्रिणः॥

अर्हः प्रशंसायाम् । ३ । २ । १३३ ॥

अर्हन् ॥

आ क्वेस्तच्छीलतद्धर्मतत्साधुकारिषु । ३ । २ । १३४ ॥

क्विपमभिव्याप्य वक्ष्यमाणाः प्रत्ययास्तच्छीलतद्धर्मतत्साधुकारिषु कर्तृषु बोध्याः ॥

तृन् । ३ । २ । १३५ ॥

कर्ता कटम् ॥

अलंकृञ्निराकृञ्प्रजनोत्पचोत्पतोन्मदरुच्यपत्रपवृतुवृधुसहचर इष्णुच् । ३ । २ । १३६ ॥

अलङ्करिष्णुः । निराकरिष्णुः । प्रजनिष्णुः । उत्पचिष्णुः । उत्पतिष्णुः । उन्मदिष्णुः । रोचिष्णुः । अपत्रपिष्णुः । वर्तिष्णुः । वर्धिष्णुः । सहिष्णुः । चरिष्णुः ।

णेश्छन्दसि । ३ । २ । १३७ ॥

वीरुधः पारयिष्णवः ॥

भुवश्च । ३ । २ । १३८ ॥

छन्दसीत्येव । भविष्णुः । कथं तर्हि जगत्प्रभोरप्रभविष्णु वैष्णवमिति । निरंकुशाः कवयः । चकारोनुक्तसमुच्चयार्थः । भ्राजिष्णुरिति वृत्तिः । एवं क्षयिष्णुः । नैतद्भाष्ये दृष्टम् ॥

ग्लाजिस्थश्च ग्स्नुः । ३ । २ । १३९ ॥

छन्दसीति निवृत्तम् । गिदयं न तु कित् । तेन स्थईत्वं न । ग्लास्नुः गित्वान्न गुणः । जिष्णुः । स्थास्नुः । चाक्षुवः । श्र्युकः कितीत्यत्र गकारप्रश्लेषान्नेट् । भूष्णुः ॥ दंशेश्छन्दस्युपसंख्यानम् ॥ ॥ दङ्क्ष्णवः पशवः ॥

त्रसिगृधिधृषिक्षिपेः क्नुः । ३ । २ । १४० ॥

त्रस्नुः । गृध्नुः । धृष्णुः । क्षिप्नुः ॥

शमित्यष्टाभ्यो घिनुण् । ३ । २ । १४१ ॥

उकारउच्चारणार्थइति काशिका । अनुबन्धइति भाष्यम् । तेन शमिनितरा शमिनीतरेत्यत्र उगितश्चेति ह्रस्वविकल्पः । न चैवं शमीशमिनावित्यादौ नुम्प्रसङ्गः । झल्ग्रहणमपकृष्य झलन्तानामेव तद्विधानात् । नोदात्तोपदेशस्येति वृद्धिनिषेधः । शमी, तमी, दमी, श्रमी, भ्रमी, क्षमी, क्लमी, प्रमादी । उत्पूर्वान्मदेः अलंकृञादिसूत्रेणिष्णुजुक्तो,वासरूपविधिनाघिनुणपि । उन्मादी । ताच्छीलिकेषु वासरूपविधिर्नास्ति इति तु प्रायिकम् ॥

सम्पृचानुरुधाङ्यमाङ्यसपरिसृसंसृजपरिदेविसंज्वरपरिक्षिपपरिरटपरिवदपरिदहपरिमुहदुषद्विषद्रुहदुहयुजाक्रीडविविचत्यजरजभजातिचरापचरामुषाभ्याहनश्च । ३ । २ । १४२ ॥

घिनुण् स्यात् । सम्पर्की । अनुरोधी । आयामी । आयासी । परिसारी । संसर्गी । परिदेवी । संज्वारी । परिक्षेपी । परिराटी । परिवादी । परिदाही । परिमोही । दोषी । द्वेषी । द्रोही । दोही । योगी । आक्रीडी । विवेकी । त्यागी । रागी । भागी । अतिचारी । अपचारी । अमोषी । अभ्याघाती ॥

वौ कषलसकत्थस्रम्भः । ३ । २ । १४३ ॥

विकाषी । विलासी । विकत्थी । विस्रम्भी ॥

अपे च लषः । ३ । २ । १४४ ॥

चाद्वौ । अपलाषी । विलाषी ॥

प्रे लपसृद्रुमथवदवसः । ३ । २ । १४५ ॥

प्रलापी । प्रसारी । प्रद्रावी । प्रमाथी । प्रवादी । प्रवासी ॥

निन्दहिंसक्लिशखादविनाशपरिक्षिपपरिरटपरिवादिव्याभाषासूयोवुञ् । ३ । २ । १४६ ॥

पञ्चम्यर्थे प्रथमा । एभ्योवुञ् स्यात् । निन्दकः । हिंसकःइत्यादि । ण्वुलासिद्धे वुञ्वचनं ज्ञापकं तच्छीलादिषु वासरूपन्यायेन तृजादयो नेति ॥

देविक्रुशोश्चोपसर्गे । ३ । २ । १४७ ॥

आदेवकः । आक्रोशकः । उपसर्गेकिम् । देवयिता । क्रोष्टा ॥

चलनशब्दार्थादकर्मकाद्युच् । ३ । २ । १४८ ॥

चलनार्थाच्छब्दार्थाच्च युच् स्यात् । चलनः । चोपनः । कम्पनः । शब्दनः । रवणः । अकर्मकात्किम् । पठिताविद्यां ॥

अनुदात्तेतश्च हलादेः । ३ । २ । १४९ ॥

अकर्मकाद्युच् स्यात् । वर्तनः । वर्धनः । अनुदात्तेतः किम् । भविता । हलादेः किम् । एधिता । अकर्मकात्किम् । वसितावस्त्रम् ॥

जुचङ्क्रम्यदन्द्रम्यसृगृधिज्वलशुचलषपतपदः । ३ । २ । १५० ॥

जु इति सौत्रोधातुर्गतौवेगे च । जवनः । चङ्क्रमणः । दन्द्रमणः ॥ सरणः । पूर्वेण सिद्धे पदग्रहणं लषपतपदेत्युकञा बाधा मा भूदिति । तेन ताच्छीलिकेषु परस्परं वासरूपविधिर्नास्तीति । तेनालंकृञस्तृन्न ॥

क्रुधमण्डार्थेभ्यश्च । ३ । २ । १५१ ॥

क्रोधनः । रोषणः । मण्डनः । भूषणः ॥

न यः । ३ । २ । १५२ ॥

यकारान्ताद्युच् न स्यात् । क्नूयिता । क्ष्मायिता ॥

सूददीपदीक्षश्च । ३ । २ । १५३ ॥

युच् न स्यात् । सूदिता । दीपिता । दीक्षिता । नमिकम्पीतिरेण युचो बाधे सिद्धे दीपेर्ग्रहणं ज्ञापयति ताच्छीलिकेषु वासरूपविधिर्नास्तीति प्रायिकमिति । तेन कम्रा कमना युवतिः । कम्प्रा कम्पना शाखा । यदि सूदेर्युज् न कथं मधुसूदनः । नन्द्यादिः ॥

लषपतपदस्थाभूवृषहनकमगमशॄभ्य उकञ् । ३ । २ । १५४ ॥

लाषुकः । पातुकइत्यादि ॥

जल्पभिक्षकुट्टलुण्टवृङः षाकन् । ३ । २ । १५५ ॥

जल्पाकः । भिक्षाकः । कुट्टाकः । लुण्टाकः । वराकः । वराकी ॥

प्रजोरिनिः । ३ । २ । १५६ ॥

प्रजवी । प्रजविनौ । प्रजविनः ॥

जिदृक्षिविश्रीण्वमाव्यथाभ्यमपरिभूप्रसूभ्यश्च । ३ । २ । १५७ ॥

जयी । दरी । क्षयी । विश्रयी । अत्ययी । वमी । अव्यथी । अभ्यमी । परिभवी । प्रसवी ॥

स्पृहिगृहिपतिदयिनिद्रातन्द्राश्रद्धाभ्य आलुच् । ३ । २ । १५८ ॥

आद्यास्त्रयश्चुरादावदन्ताः । स्पृहयालुः । गृहयालुः । पतयालुः । दयालुः । निद्रालुः । तत्पूर्वो द्रा । तदो नान्तत्वं निपात्यते । तन्द्रालुः ॥ शीङो वाच्यः ॥ * ॥ शयालुः ॥

दाधेट्सिशदसदो रुः । ३ । २ । १५९ ॥

दारुः । धारुः । सेरुः । शद्रुः । सद्रुः ॥

सृघस्यदः क्मरच् । ३ । २ । १६० ॥

सृमरः । घस्मरः । अद्मरः ॥

भञ्जभासमिदो घुरच् । ३ । २ । १६१ ॥

भङ्गुरः । भासुरः । मेदुरः ॥

विदिभिदिच्छिदेः कुरच् । ३ । २ । १६२ ॥

विदुरः । भिदुरम् । छिदुरम् ॥

इण्नशजिसर्तिभ्यः क्वरप् । ३ । २ । १६३ ॥

इत्वरः । इत्वरी । नश्वरः । जित्वरः । सृत्वरः ॥

गत्वरश्च । ३ । २ । १६४ ॥

गमेरनुनासिकलोपोपि निपात्यते । गत्वरी ॥

जागुरूकः । ३ । २ । १६५ ॥

जागर्तेरूकः स्याद् । जागरूकः ॥

यजजपदशां यङः । ३ । २ । १६६ ॥

एभ्यो यङन्तेभ्य ऊकः स्यात् । दशामिति भाविना नलोपेन निर्देशः । यायजूकः । जञ्जपूकः । दन्दशूकः ॥

नमिकम्पिस्म्यजसकमहिंसदीपो रः । ३ । २ । १६७ ॥

नम्रः । कम्प्रः । स्मेरः । जसिर्नञ्पूर्वः क्रियासातत्ये वर्तते । अजस्रं सन्ततमित्यर्थः । कम्रः । हिंस्रः । दीप्रः ॥

सनाशंसभिक्ष उः । ३ । २ । १६८ ॥

चिकीर्षुः । आशंसुः । भिक्षुः ॥

विन्दुरिच्छुः । ३ । २ । १६९ ॥

वेत्तेर्नुम् इषेश्छत्वं च निपात्यते। वेत्ति तच्छीलो विन्दुः। इच्छतिः इच्छुः॥

क्याच्छन्दसि।३।२।१७०॥

देवाञ्जिगाति सुम्नयुः॥

आदृगमहनजनः किकिनौ लिट् च।३।२।१७१॥

आदन्तादृदन्ताद्गमादिभ्यश्च किकिनौ स्तच्छन्दसि तौ च लिड्वत्। पपिः सोमम्। ददिर्गाः। बभ्रिर्वज्रम्। जग्मिर्युवा। जघ्निर्वृत्रममित्रियम्। जज्ञिः। भाषायां धाञ्कृसृगमिजनिनमिभ्यः॥*॥ दधिः। चक्रिः। सस्रिः जग्मिः। जज्ञिः। नेमिः॥ सासहिवावहिचाचलिपापतीनामुपसंख्यानम्॥*॥ यङन्तेभ्यः सहेत्यादिभ्यः किकिनौ पतेर्नीगभावश्च निपात्यते॥

स्वपितृषोर्नजिङ्।३।२।१७२॥

स्वप्नक्। तृष्णक्। तृष्णजौ। तृष्णजः। धृषेश्चेति वाच्यमिति काशिकादौ। धृष्णक्॥

शॄवन्द्योरारुः।३।२।१७३॥

शरारुः। वन्दारुः॥

भियः क्रुक्लुकनौ।३।२।१७४॥

भीरुः। भीलुकः॥ क्रुकन्नपि वाच्यः॥*॥ भीरुकः॥

स्थेशभासपिसकसो वरच्।३।२।१७५॥

स्थावरः। ईश्वरः भास्वरः। पेस्वरः। कस्वरः॥

यश्च यङः।३।२।१७६॥

यातेर्यङन्ताद्वरच् स्यात्। अतोलोपः। तस्याचः परस्मिन्निति स्थानिवद्भावे प्राप्ते। पदस्य चरमावयवे द्विर्वचनादौ च कर्तव्ये परनिमित्तोजादेशोन स्थानिवत्। तस्य यलोपं प्रति स्थानिवद्भावनिषेधाल्लोपोव्यो

रिति यलोपः । अल्लोपस्य स्थानिवत्वमाश्रित्यातोलोपे प्राप्ते वरेलुप्तं न स्थानिवत् । यायावरः ॥

भ्राजभासधुर्विद्युतोर्जिपॄजुग्रावस्तुवः क्विप् ।३।२।१७७॥

विभ्राट् । भाः । भासौ । धूः । धुरौ : विद्युत् । ऊर्क् । पूः । पुरौ । दृशिग्रहणस्यापकर्षाज्जवतेर्दीर्घः । जुः । जूवौ । जुवः । ग्रावशब्दस्य धातुना समासः सूत्रे निपात्यते । ततः क्विप् । ग्रावस्तुत् ॥

अन्येभ्योऽपि दृश्यते।३।२।१७८॥

क्विप् । छित् । भिद् । दृशिग्रहणं विध्यन्तरोपसंग्रहार्थम् । क्वचिद्दीर्घः क्वचिदसम्प्रसारणं क्वचिद् द्वे क्वचिद्ध्रस्वः । तथा च वार्तिकम् ॥ क्विब्वचिप्रच्छ्यायतस्तुकटप्रजुश्रीणां दीर्घोऽसम्प्रसारणं च ॥*॥ क्विब्वचीत्यादिना उणादिसूत्रेण केषां चित्सिद्धे तच्छीलादौ तृना बाधा मा भूदिति वार्तिके ग्रहणम् । वक्तीति वाक् । पृच्छतीति प्राट् । आयतं स्तौति आयतस्तूः । कटं प्रवते कटप्रूः । जुरुक्तः । श्रयति हरिं श्रीः ॥ द्युतिगमिजुहोतीनां द्वे च ॥*॥ दृशिग्रहणादभ्याससंज्ञा । दिद्युत् । जगत् ॥ जुहोतेर्दीर्घश्च ॥*॥ जुहूः । दॄभये । अस्य ह्रस्वश्च । दीर्यति ददृत् ॥ ध्यायतेः सम्प्रसारणं च ॥*॥ धीः ॥

भुवः संज्ञान्तरयोः।३।२।१७९॥

मित्रभूर्नाम कश्चित् । धनिकाधमर्णयोरन्तरे यस्तिष्ठति विश्वासार्थं सप्रतिभूः ॥

विप्रसंभ्योड्वसंज्ञायाम्।३।२।१८०॥

एभ्योभुवोड्डुः स्यान्न तु संज्ञायाम् । विभुर्व्यापकः । प्रभुः स्वामी । संभुर्जनिता । संज्ञायां तु विभूर्नाम कश्चित् ॥ मितद्र्वादिभ्यउपसंख्यानम्

॥ * ॥ मितं द्रवतीति मितद्रुः । शतद्रुः । शम्भुः । अन्तर्भावितण्यर्थोऽत्र भवतिः ॥

धः कर्मणि ष्ट्रन् । ३ । २ । १८१ ॥

धेटोधाञश्च कर्मण्यर्थे ष्ट्रन् स्यात् । धात्री जनन्यामलकी वसुमत्युपमातृषु ॥

दाम्नीशसयुयुजस्तुतुदसिसिचमिहपतदशनहः करणे । ३ । २ । १८२ ॥

दाबादेः ष्ट्रन् स्यात्करणेऽर्थे । दान्त्यनेन दात्रम् । नेत्रम् ॥

तितुत्रतथसिसुसरकसेषु च । ३ । २ । ९ ॥

एषां दशानां कृत्प्रत्ययानामिण्न स्यात् । शस्त्रम् । योत्रम् । योक्त्रम् । स्तोत्रम् । तोत्रम् । सेत्रम् । सेक्त्रम् । मेढ्रम् । पत्त्रम् । दंष्ट्रा । नद्धी ॥

हलसूकरयोः पुवः । ३ । २ । १८३ ॥

पूङ्पूञोः करणे ष्ट्रन् स्यात् । तच्चेत्करणं हलसूकरयोरवयवः । हलस्य सूकरस्य वा पोत्रम् । मुखमित्यर्थः ॥

अर्तिलूधूसूखनसहचरइत्रः । ३ । २ । १८४ ॥

अरित्रम् । लवित्रम् । धवित्रम् । सवित्रम् । खनित्रम् । सहित्रम् । चरित्रम् ॥

पुवः संज्ञायाम् । ३ । २ । १८५ ॥

पवित्रम् । येनाज्यमुत्पूयते यच्चानामिकावेष्टनम् ॥

कर्तरि चर्षिदेवतयोः । ३ । २ । १८६ ॥

पुवइत्रः स्यात् ऋषौ करणे देवतायां कर्तरि । ऋषिर्वेदमन्त्रः । तदुक्तमृषिणेतिदर्शनात् । पूयतेऽनेनेति पवित्रम् । देवतायां त्वग्निः पवित्रं समा पुनातु ॥ * ॥

॥ इति पूर्वकृदन्तं समाप्तम् ॥

॥ अथोणादयः ॥

कृवापाजिमिस्वदिसाध्यशूभ्यउण् ॥ ॥ करोतीतिकारुः शिल्पीकारश्च ॥ **आतोयुक्** । वातीति वायुः । पायुर्गुदम् । जयत्यभिभवति रोगान् जायुरौषधम्। मिनोति प्रक्षिपति देहे ऊष्माणमिति मायुः पित्तम् । स्वादुः । साध्नोति परकार्यं साधुः । अश्नुते आशु शीघ्रम् । आशुर्व्रीहिः पाटलः स्यात् ॥ **छन्दसीणः**॥ ॥मान आयौ ॥ **दृसनिजनिचरिचटिभ्योञुण्**॥ दीर्यतइति दारु । स्नुः प्रस्थः सानुरस्त्रियाम् । जानु । जानुनी । इह जनिवध्योश्चेति न निषेधः। अनुबन्धद्वयसामर्थ्यात् । चारु रम्यम् । चाटु प्रियं वाक्यम् । मृगय्वादित्वात्कुप्रत्यये चटु इत्यपि ॥ **किञ्जरयोः श्रिणः** ॥ किं शृणोतीति किंशारुः सस्यशूकं बाणश्च । जरामेति जरायुर्गर्भाशयः गर्भाशयोजरायुः स्यात् ॥ **त्रोरश्च लः**॥ ॥तरन्त्यनेन वर्णा इति तालुः ॥ **कृके वचः कश्च** ॥ ॥ कृकेन गलेन वक्तीति कृकवाकुः । कृकवाकुर्मयूरे च सरठे चरणायुधे इति विश्वः ॥ **भृमृशीतृचरित्सरितनिधनिमिमशूजिभ्य उः** ॥ ॥ भरति बिभर्त्ति वा भरुः स्वामीहरश्च । म्रियन्तेऽस्मिन् भूतानि मरुर्निर्जलदेशः । शेते शयुरजगरः । तरुर्वृक्षः । चरन्ति भक्षयन्ति देवताइममिति चरुः । त्सरुः खड्गादिमुष्टिः । तनुः स्वल्पम् । स्त्रियां मूर्त्तिस्तनुस्तनूः । धनुः शस्त्रविशेषः । धनुषा च धनुंविदुः । धनुरिवाजनिवक्रइति श्रीहर्षः । मयुः किन्नरः । मद्गुः पानीयकाकिकेति रभसः । न्यङ्क्वादित्वात्कुत्वम् जश्त्वेन सस्य दः ॥ **अणश्च** ॥ ॥ लवलेशकणाणवः । चात्कटिवटिभ्याम् । कटतिरसनां कटुः । वटति वदतीति वटुः ॥ **धान्ये नित्** ॥ धान्ये वाच्येऽणउप्रत्ययः स्यात् । सच नित् । नित्वादाद्युदात्तः । प्रियङ्गवश्चमेऽणवश्चमे। व्रीहिभेदस्त्वणुः पुमान् । निद्ग्रहणं फलिपाटीत्यादिसूत्रमभिव्याप्य सम्बध्यते ॥ **शृस्वृस्निहित्रप्यसिवसिहनिक्लिदिबन्धि**

मनिभ्यश्च ॥ ॥ शृणातीतिशरुः । शरुरायुधकोपयोः । स्वरुर्वज्रम् । स्नेहु र्व्याधिः । चन्द्रइत्यन्ये । त्रपु सीसम् । पुंसि भूम्न्यसवः प्राणाः । वसुर्क्के ऽग्नौ योक्त्रेंशौ वसु तोये धने मणौ । हनुर्वक्त्रैकदेशः । क्लेदुश्चन्द्रः। बन्धुः । मनुः ॥ चात् विदि अवयवे । विन्दुः ॥ **स्यन्देः सम्प्रसारणं धश्च**॥ ॥ देशे नदविशेषेऽब्धौ सिन्धुर्ना सरिति स्त्रियामित्यमरः ॥ **उन्देरिच्चादेः** ॥ ॥ उनत्ति इन्दुः ॥ **ईषेः किच्च** ॥ ॥ ईषेरुः स्यात्सच कित् आदेरिकारादेशश्च । ईषते हिनस्ति इषुः शरः । इषुर्द्वयोः ॥ **स्कन्देः सलोपश्च** ॥ ॥ कन्दुः । **सृजेरसुम्च** ॥ ॥ चात्सलोपउप्रत्ययश्च । रज्जुः ॥ **कृतेराद्यन्तविपर्ययश्च** ककारतकारयोर्विनिमयः । तर्कुः सूत्रवेष्टनम् ॥ **नावञ्चेः** ॥ ॥ न्यङ्कूकादित्वात्कुत्वम् । नियतमञ्चति न्यङ्कुर्मृगः ॥ **फलिपाटिनमिमनिजनां गुक्पटिनाकिधतश्च** ॥ ॥ फलेर्गुक् । फल्गुः । पाटेः पटिः । पाटयतीति पटुः । नम्यतेऽनेन नाकुर्वल्मीकम् । मन्यते इति मधु । जायते इति जतु॥ **वलेर्गुक्च** ॥ ॥ वल संवरणे । वल्गुः ॥ **शः कित्सन्वच्च** ॥ ॥ श्यतेरुः स्यात्स च कित्सन्वच्च । शिशुर्बालः ॥ **यो द्वे च** ॥ ॥ ययुरश्वोश्वमेधीयः । सन्वदिति प्रकृते द्वेग्रहणमित्वनिवृत्त्यर्थम् ॥ **कुर्भ्रश्च** ॥ ॥ बभ्रुर्मुन्यन्तरे विष्णौ बभ्रू नकुलपिङ्गलौ । चादन्यतोपि । चक्रुः कर्ता । जघ्नुर्हन्ता । पपुः पालकः ॥ **पॄभिदिव्यधिगृधिधृषिभ्यः** ॥ ॥ कुः स्यात् । परुः । भिनत्ति भिदुर्वज्रम् । ग्रहिज्येतिसम्प्रसारणम् । विरहिणं विध्यति विधुः । विधुःशशाङ्के कर्पूरे हृषीकेशे च राक्षसे । गृधुः कामः। धृषुर्दक्षः॥ **कृग्रोरुच्च** ॥ करोतीति कुरुः । गृणाति गुरुः ॥ **अपदुस्सुषु स्थः** ॥ ॥ सुषामादिषु चेति षत्वम् । अपष्ठु प्रतिकूलम। दुष्ठु । सुष्ठु ॥ **रपेरिच्चोपधायाः** ॥ ॥ अनिष्टं रपतीति रिपुः ॥ **अर्जिदृशिकम्यमिपशिबाधामृजिपशितुक्धुग्दीर्घहकारश्च** ॥ अर्जयति गुणान् ऋजुः । सर्वानविशेषेणपश्यतीति पशुः । कन्तुः । अन्धुः कूपः । पांशुर्ना न द्वयोरजः । तालव्याअपिदन्त्याश्च सम्बसूकरपांसवः। बाधते इति बाहुः। बाहुः स्त्रीपुंसयोर्भुजः॥ प्रथि

प्रदिभ्रस्जां सम्प्रसारणं सल्लोपश्च॥ ॥ त्रयाणां कुः सम्प्रसारणं भ्रस्जेः
सलोपश्च । पृथुः । मृदुः। न्यङ्क्वादित्वात्कुत्वम् । भृज्जति तपसा भृगुः ॥
लङ्घिबंह्योर्नलोपश्च ॥ ॥ लघुः ॥ **बालमूललघ्वलमङ्गुलीनां वा** लोर
त्वमापद्यते ॥ ॥ रघुर्नृपभेदः । बहुः ॥ **ऊर्णोतेर्नुलोपश्च ॥** ॥ ऊरु स
क्थि ॥ **महति ह्रस्वश्च ॥** ॥ उरु महत् ॥ **श्लिषेः कश्च** ॥ ॥ श्लिष्यती
ति श्लिकुर्भृत्यः । उद्यतोज्योतिश्च ॥ **आङ्परयोः खनिशृभ्यां**
डिच्च ॥ ॥ आखनतीत्याखुः । परं शृणातीति परशुः । पृषोदरादित्वादका
रलोपात्पर्शुरपि ॥ **हरिमितयोर्द्रुवः ॥** ॥ द्रु गतौ अस्मात् हरिमितयो
रुपपदयोः कुः सच डित् । हरिभिर्द्रूयते हरिद्रुर्वृक्षः । मितं द्रवति मितद्रुः
समुद्रः । **शते च ॥** ॥ शतधा द्रवति शतद्रुः । बाहुलकात्केवलादपि ।
द्रवतीत्यूर्ध्वमिति द्रुर्वृक्षः शाखा च । तद्वान् द्रुमः ॥ **खरु शङ्कु पीयु नी**
लङ्कु लिगु ॥ ॥ पञ्चैते कुप्रत्ययान्तानिपात्यन्ते । खनतेरेफश्चान्तादेशः ।
खरुः कामः। क्रूरोमूर्खः अश्वश्च । शंकुर्ना कीलशल्ययोः ॥ पिबतेरीत्वं
युगागमश्च ॥ ॥ पीयुर्वायसः कालः सुवर्णं च । निपूर्वाल्लगिगतावस्मा
त्कुर्नेर्दीर्घश्च । नीलङ्कुः क्रिमिविशेषः शृगालश्च । नीलाङ्कुरिति पाठान्तरं ।
तत्र धातोरपि दीर्घः । लगे सङ्गे अस्य अतइत्वं च । लगतीति लिगु चि
त्तम् । लिगुर्मूर्खः ॥ **मृगय्वादयश्च ॥** ॥ एते कुप्रत्ययान्तानिपात्यंते ।
मृगं यातीति मृगयुर्व्याधः । देवयुर्धार्मिकः । मित्रयुर्लोकयात्राभिज्ञः ।
आकृतिगणोयम् ॥ **मन्दिवाशिमथिचतिचङ्क्यङ्किभ्यउरच् ॥** ॥ मन्दु
रा वाजिशाला । वाशुरा रात्रिः । मथुरा । चतुरः । चङ्कुरोरथः । अङ्कुरः।
खर्जूरादित्वादङ्कूरोपि ॥ **व्यथेः सम्प्रसारणं किच्च ॥** ॥ विथुरश्चोररक्षसोः
मुकुरदर्दुरौ ॥ मुकुरोदर्पणः । बाहुलकान्मकुरोपि । दृविदारणे धातो
र्द्विर्वचनमभ्यासस्य रुक् टिलोपश्च । दर्दुरस्तोयदे भेके वाद्यभाण्डाद्रिभे
दयोः। दर्दुरा चण्डिकायां स्याद्ग्रामजाले च दर्दुरमिति विश्वः ॥ **मद्गुराद**

यश्च ॥ ॥ उरजन्तानिपात्यंते । माद्यतेर्गुक् । मद्गुरोमत्स्यभेदः ॥ **कबृ वर्णे** ॥ ॥ रुगागमः । कर्बुरः श्वेतरक्षसोः । बध्नातेः खर्जूरादित्वादूरोपि । बन्धूरबन्धुरौ स्यातां नम्रसुन्दरयोस्त्रिषु इति रन्तिदेवः ॥ **कोकतेर्वा कुक्** ॥ कुक्कुरः । कुकुरः ॥ **असेरुरन्** ॥ ॥ असुरः ॥ प्रज्ञाद्यण् । आसुरः ॥ **मसेश्च** ॥ ॥ पञ्चमे पादे मसेरूरन्निति वक्ष्यते । मसूरा मसुरा व्रीहिप्रभेदे पण्ययोषिति । मसूरा मसुरा वा ना वेश्या व्रीहिप्रभेदयोः । मसूरी पाद रोगे स्यादुपधाने पुनः पुमान् । मसूरमसुरौ च द्वाविति विश्वः ॥ **शावशेराप्तौ** ॥ ॥ शु इति आश्चर्थे । श्वशुरः । पतिपत्न्योः प्रसूः श्वश्रूः श्वशुरस्तु पिता तयोरित्यमरः ॥ **अविमह्योष्टिषच्** ॥ ॥ अविषः । महिषः ॥ **अमेर्दीर्घश्च** ॥ ॥ आमिषं त्वस्त्रियां मांसे तथा स्याद्भोग्यवस्तुनि ॥ **रुहेर्वृद्धिश्च** ॥ ॥ रङ्कुशम्बररौहिषाः । रौहिषोमृगभेदे स्याद्रौहिषं च तृणं मतमिति संसारावर्तः ॥ **तवेर्णिद्वा** ॥ ॥ तवेति सौत्रोधातुः । तविषताविषावब्धौ स्वर्गे च । स्त्रियां तविषी ताविषी नदी देवकन्या भूमिश्च । तविषी बलमिति वेदभाष्यम् ॥ **नञि व्यथेः** ॥ ॥ अव्यथिषोब्धिसूर्ययोः । अव्यथिषी धरारात्र्योः ॥ **किलेर्बुक् च** ॥ ॥ किल्बिषम् ॥ **इषिमदिमुदिखिदिछिदिभिदिमन्दिचन्दितिमिमिहिमुहिमुचिरुचिरुधिवन्धिशुषिभ्यःकिरच्** ॥ ॥ इषिरोग्निः । मदिरा सुरा । मुदिरा कामुकाभ्रयोरिति विश्वमेदिन्यौ । खिदिरश्चन्द्रः । छिदिरोऽसिकुठारयोः । भिदिरं वज्रम् । मन्दिरं गृहम् । स्त्रियामपि । मन्दिरं मन्दिरापि स्यादिति विश्वः । चन्दिरौ चन्द्रहस्तिनौ । तिमिरं तमोक्षिरोगश्च । मिहिरः सूर्यः । मुहिरः काम्यसभ्ययोः । मुचिरोदाता । रुचिरम् । रुधिरम् । बधिरः । शुष शोषणे शुषिरं छिद्रम् । शुष्कमित्यन्ये ॥ **अशेर्णित्** ॥ ॥ आशिरोवह्निरक्षसोः ॥ **अजिरशिशिरशिथिलस्थिरस्फिरस्थविरखदिराः** ॥ ॥ अजेर्वीभावाभावः । अजिरमङ्गणस्य । शशेरुपधायाइत्वम् । शिशिरं स्याद्दतौभेदे तुषारे शीतलेन्यवत् । श्रथ मोचने उपधायाइत्वं रेफलोपः । प्रत्ययरेफ

स्य लत्वम् । शिथिलम् । स्थास्फाय्योष्टिलोपः । स्थिरं निश्चलम् । स्फिरं
प्रभूतम् । तिष्ठतेर्वुक् ह्रस्वत्वं च । स्थविरः । खदिरः । बाहुलकात् शीङो
बुक् ह्रस्वत्वं च । शिबिरम् ॥ **सलिकल्यनिमहिभडिभण्डिशण्डिपिण्डि**
तुण्डिकुकिभूभ्य इलच् ॥ ॥ सलतिगच्छति निम्नमिति सलिलम् । क
लिलम् । अनिलः । महिला । पृषोदरादित्वान्महेलापि । भड इति सौत्रो
धातुः । भडिलौ शूरसेवकौ । भण्डिलोदूतः कल्याणं च । शण्डिलो
मुनिः । पिण्डिलो गणकः । तुण्डिलोमुखरः । कोकिलः । भविलोभव्यः ।
बाहुलकात्कुटिलः ॥ **कमेः पश्च** ॥ ॥ कपिलः ॥ **गुपादिभ्यः कित्** ॥ ॥
गुपिलोराजा । तिजिलोनिशाकरः । गुहिलं वनम् ॥ **मिथिलादयश्च** ॥
मथ्यन्तेऽत्र रिपवोमिथिला नगरी । पथिलः पथिकः ॥ **पतिकठिकुठिग**
डिगुडिदंशिभ्यएरक् ॥ ॥ पतेरः पक्षी गन्ता च । कठेरः कृच्छ्रजीवी ।
कुठेरः पर्णाशः । बाहुलकान्नुम् । गडेरोमेघः । गुडेरोगुडकः । दंशेरो
हिंस्रः ॥ **कुम्बेर्नलोपश्च** ॥ ॥ कुबेरः ॥ **शदेस्त च** ॥ ॥ शतेरः शत्रुः ॥
मूलेरादयः ॥ ॥ एरगन्तानिपात्यन्ते । मूलेरोजटा । गुधेरोगोप्ता ।
गुहेरोलोहघातकः । मुहेरोमूर्खः ॥ **कबेरोतच् पश्च** ॥ ॥ कपोतः पक्षी ॥
भातेर्डवतुः ॥ ॥ भातीति भवान् ॥ **कटिचकिभ्यामोरन्** ॥ ॥ कठोरः ।
चकोरः ॥ **किशोरादयश्च** ॥ ॥ किम्पूर्वस्य शृणातेष्टिलोपः किमोऽन्त्यलो
पः । किशोरोऽश्वशावः । सहोरः साधुः ॥ ॥ **कपिगडिगण्डिकटिपटिभ्य**
ओलच् ॥ ॥ कपीति निर्देशान्नलोपः । कपोलः । गडोलगण्डोलौ गुड
कपर्यायौ । कटोलः कटुः । पटोलः ॥ **मीनातेरूरन्** ॥ ॥ मयूरः ॥ **स्यन्देः**
संप्रसारणं च ॥ ॥ सिन्दूरम् ॥ ॥ **सितनिगमिमसिसच्यविधाञ्क्रुशि**
भ्यस्तुन् ॥ ॥ सिनोतीति सेतुः । तितुत्रेति नेट् । तन्तुः । गन्तुः । मस्तु
दधिमण्डम् । सच्यतइति सक्तुः । अर्धर्चादिः । ज्वरत्वरेत्यूठ् । तत्र क्विति
त्यनुवर्ततइति मते तु बाहुलकात् । ओतुर्बिडालः । धातुः क्रोष्टा ॥
पः किच्च ॥ ॥ पिबतीति पितुर्वह्नौदिवाकरे ॥ **अर्तेश्च तुः** ॥ ॥ **अर्तेस्तुः**

स्यात्स च कित् । ऋतुः स्त्रीपुष्पकालयोः ॥ **कमिमनिजनिगाभायाहिभ्यश्च** ॥ ॥ एभ्यस्तुः स्यात् । कन्तुः कन्दर्पचित्तयोः । मन्तुरपराधः । जन्तुः प्राणी । गातुः पुंस्कोकिले भृङ्गे गन्धर्वे गायनेपि च । भानुरादित्यः। यातुरध्वगकालयोः । रक्षसि क्लीबे । हेतुः कारणम् ॥ **चायः किः** ॥ ॥ केतुर्ग्रहपताकयोः ॥ **आप्नोतेर्ह्रस्वश्च** ॥ ॥ अप्तुः शरीरम् ॥ **वसेस्तुन्** ॥ ॥ वस्तु ॥ **अगारेणिच्च** ॥ ॥ वेश्मभूर्वास्तुरस्त्रियाम् ॥ **कृञः क्तुः** ॥ ॥ क्रतुर्यज्ञः ॥ **एधिवह्योश्च तुः** ॥ एधतुः पुरुषः । वहतुरनड्वान् ॥ **जीवेरातुः** ॥ जीवातुरस्त्रियां भक्ते जीविते जीवनौषधे ॥ **आतृकन् वृद्धिश्च** ॥ ॥ जीवेरित्येव । जैवातृकस्त्विन्दुभिषगायुष्मत्सु कृषीवले ॥ **कृषिचमितनिधनिसर्जिखर्जिभ्यऊः** ॥ ॥ कर्षूः पुंसि करीषाग्नौ कर्षूर्नद्यां स्त्रियां मता । चमूः । तनूः । धनूः शस्त्रम् । सर्ज सर्जने । सर्जूर्वणिक् । खर्ज व्यथने खर्जूः पामा ॥ **मृजेर्गुणश्च** ॥ ॥ मर्जूः शुद्धिकृत् ॥ **वहो धश्च** ॥ ॥ वधूर्जाया स्नुषास्त्रीषु ॥ **कषेश्छश्च** ॥ कच्छूः पामा ॥ **णित्कसिपद्यर्तेः** ॥ ॥ कासूः शक्तिः । पादूश्चरणधारिणी । आरूः पिङ्गलः ॥ **अणोडश्च** ॥ ॥ आडूर्जलप्लवद्रव्यम् ॥ **नञि लम्बेर्नलोपश्च** ॥ ॥ तुम्ब्यलाबूरुभे समे इत्यमरः ॥ **के श्रएरङ् चास्य** ॥ ॥ कशब्दे उपपदे शृणातेरूः स्यादेरङ् आदेशः । कशेरूस्तृणकन्दे स्त्री । बाहुलकादुप्रत्यये कशेरुः क्लीबे पुंसि च ॥ **त्रोदुट् च** ॥ ॥ तरतेरूः स्यात्तस्य दुट् । तर्दूः स्याद् दारुहस्तकः ॥ **दरिद्रातेर्यालोपश्च** ॥ ॥ इश्च आश्च यौ तयोर्लोपः। दर्द्रूः कुष्ठप्रभेदः॥ **नृतिशृध्योः कूः** ॥ ॥ नृतूर्नर्तकः । शृधूरपानम् ॥ **ऋतेरम् च** ॥ ॥ ऋतिः सौत्रोधातुः । ततः कूरमागमश्च । रंतूर्देवनदी सत्यवाक् च ॥ **अन्दूदृम्भूजम्बूकफेलूकर्कन्धूदिधिषूः** ॥ एते कूप्रत्ययान्तानिपात्यन्ते । अन्दूर्बन्धनम् । दृभी ग्रन्थे । निपातनान्नुम् । दृम्भूः । अनुस्वारभावोपि निपातनादित्येके । दृन्भूः ॥ **जनेर्बुक्** ॥ जम्बूः । जम्बदनस्येत्येके । बाहुलकाद्ध्रस्वोपि । जम्बुः । कफं लाति कफेलूः श्लेष्मातकः । निपातनादेत्वम् । कर्कं दधा

ति कर्कन्धूर्बदरी। निपातनान्नुम्। दिधिं धैर्यं स्यति त्यजतीति दिधिषूः पुनर्भूः। केचित्तु। अन्दूदृम्फूजम्बूकम्बू इति पठन्ति। दृम्फ उत्क्लेशे दृम्फूः सर्पजातिः॥ कमेर्बुक्॥ ॥ कम्बूः परद्रव्यापहारी॥ मृगोरुतिः॥ मरुत्। गरुत्पक्षः ॥ ग्रोमुट् च॥ ॥ गिरतेरुतिस्तस्य च मुट्। गर्मुत्सुवर्णं तृणविशेषश्च॥ हृषेरुलच्॥ ॥ हर्षुलोमृगकामिनोः। बाहुलकाच्चटतेः। चटुलं शोभनम्॥ हृसृरुहियुषिभ्यइतिः॥ ॥ हरित्ककुभि वर्णे च तृणवाजिविशेषयोः। सरिन्नदी। रोहित् मृगविशेषस्य स्त्री। युषइति सौत्रो धातुः। ऋश्यस्य रोहित् पुरुषस्य योषित् इति भाष्यम्॥ ताडेर्णिलुक् च॥ ॥ ताडयतीति तडित्॥ शमेर्ढः॥ ॥ बाहुलकादित्संज्ञा एयादेशइट् च न। शण्ढः स्यात्पुंसि गोपतौ। शण्ढः क्लीबः॥ कमेरठः॥ कमठः। कमठः कच्छपे पुंसि भाण्डभेदे नपुंसकमिति मेदिनी। बाहुलकाज्जरठः॥ रमेर्वृद्धिश्च॥ ॥ रामठं हिंगु॥ शमेः खः॥ ॥ शङ्खः॥ कणेष्ठः॥ ॥ कण्ठः॥ कलस्तृपश्च॥ ॥ तृपतेः कलप्रत्ययः चात्तृफतेः। तृपला लता। तृफला तु फल त्रिके॥ शपेर्बश्च॥ ॥ शबलः॥ वृषादिभ्यश्चित्॥ वृषलः। पललम्। बाहुलकाद्गुणः। सरलः। तरलः॥ कमेर्बुक्॥ ॥ कम्बलः। मुस खण्डने मुसलम्॥ लङ्गेर्वृद्धिश्च॥ ॥ लाङ्गलम्॥ कुटिकशिकौतिभ्यः प्रत्ययस्य मुट्॥ ॥ कुट्मलः। कुडेरपि। कुड्मलः। कश्मलम्। बाहुलकाद्गुणः। कोमलम्॥ मृजेष्टिलोपश्च॥ मलम्॥ चुपेरच्चोपधायाः॥ ॥ चपलम्॥ शकिशम्योर्नित्॥ ॥ शकलम्। शमलम्॥ छोगुक् ह्रस्वश्च॥ ॥ छगलः। प्रज्ञादित्वाच्छागलः॥ ञमन्ताड्डः॥ ॥ दण्डः। रण्डा। खण्डः। मण्डः। वण्डश्छिन्नहस्तः। अण्डः। बाहुलकात्सत्वाभावः। षण्डः सङ्घातः। तालव्यादिरित्यपरे। शण्डः। गण्डः। चण्डः। पण्डः क्लीबः। पण्डा बुद्धिः॥ क्रादिभ्यः कित्॥ कवर्गादिभ्योडः कित्स्यात्। कुण्डम्। काण्डम्। गुडः। गुण्डः। घुण भ्रमणे घुण्डोभ्रमरः॥ स्थाचतिमृजेरालज्वालजालीयचः॥ ॥ तिष्ठतेरालच्

स्थालम् । स्थाली । चतेर्वालच् । चात्वालः । मृजेरालीयच् । मार्जाली योबिडालः ॥ पतिचण्डिभ्यामालञ् ॥ ॥ पातालम् । चण्डालः । प्रज्ञादित्वादणि चाण्डालोपीत्येके ॥ तमिविशिबिडिमृणिकुलिकपि पलिपश्चिभ्यः कालन् ॥ ॥ तमालः । विशालः । बिडालः । मृणालम् । कुलालः । कपालम् । पलालम् । पञ्चालाः ॥ पतेरङ्गच् पक्षिणि ॥ ॥ पतङ्गः ॥ तरत्यादिभ्यश्च ॥ ॥ तरङ्गः । लवङ्गम् ॥ विडादिभ्यः कित् ॥ विडङ्गः । मृदङ्गः। कुरङ्गः । बाहुलकादुत्वं च॥ सृवृञोर्वृद्धिश्च ॥ सारङ्गः । वारङ्गः खड्गादिमुष्टिः ॥ गन् गम्यद्योः ॥ ॥ गङ्गा । अद्गः पुरोडाशः ॥ छापूखडिभ्यः कित् ॥ ॥ छागः । पूगः । खड्गः । बाहुलकात् षिट अना दरे गन्सत्वाभावश्च। षिड्गस्तरलः। षिड्गैरगद्यत ससंभ्रममेवमेके इति माघः॥ भृञः किन्नुट् च ॥ ॥ भृञोगन् कित्स्यात्तस्य नुट् च । भृङ्गाः षिङ्गालि धूम्याटाः ॥ शृणातेर्ह्रस्वश्च। ॥ ॥ शृङ्गम् ॥ गण् शकुनौ ॥ ॥ नुट् चेत्य नुवर्त्तते । शार्ङ्गः ॥ मुदिग्रोर्गग्गौ॥ ॥ मुद्गः । गर्गः ॥ अण्डन् कृसृभृवृ ञः ॥ ॥ करण्डः । सरण्डः पक्षी । भरण्डः स्वामी । वरण्डो मुखरोगः ॥ शॄदॄभसोऽदिः ॥ ॥ शरत् । दरद्धृदयकूलयोः । भसज्जघनम् ॥ दृणातेः षुग् ह्रस्वश्च ॥ ॥ दृषत् । त्यजितनियजिभ्योडित् ॥ ॥ त्यद् । तद् । यद् । सर्वादयः ॥ एतेस्तुट् च ॥ ॥ एतद् ॥ सर्त्तेरटिः ॥ सरट् स्याद्वातमेघयोः। वेदभाष्ये तु याभिः कृशानुमिति मन्त्रे सरड्भ्योमधुमक्षिकाभ्यइति व्याख्यातम् ॥ लङ्घेर्नलोपश्च ॥ ॥ लघट् वायुः ॥ पारयतेरजिः ॥ ॥ पारक् सुवर्णम् ॥ प्रथः कित्सम्प्रसारणं च ॥ ॥ पृथक् । स्वरादिपाठादव्ययत्वम् ॥ भियः षुक् ह्रस्वश्च ॥ ॥ भिषक् ॥ युष्यसिभ्यां मदिक् ॥ ॥ युष् सौत्रोधातुः । युष्मद् । अस्मद् । त्वम् । अर्त्तिस्तुसुहुसृधृक्षिक्षुभायावापदियक्षिनीभ्योमन् ॥ ॥ एभ्यश्चतुर्दशभ्योमन् । अर्मश्चक्षुरोगः । स्तोमः सङ्घातः । सोमः । होमः । सर्मोगमनम् । धर्मः । क्षेमं कुशलम् । क्षोमम् । प्रज्ञाद्यणि क्षौमं च । भामआदि

त्यः यामः। वामः शोभनदुष्टयोः। पद्मम्। यक्ष पूजायाम्। यक्ष्मोरोगराजः। नेमः॥ **जहातेः सन्वदाल्लोपश्च** ॥ ॥ जिह्मः कुटिलमन्दयोः॥ **अवतेष्टिल्लोपश्च** ॥ ॥ मनूप्रत्ययस्यायं टिलोपोन प्रकृतेः। अन्यथा डिदित्येव ब्रूयात्। ज्वरत्वरेति ऊठौ। तयोर्दीर्घे कृते गुणः। चादिपाठादव्ययत्वमित्युज्ज्वलदत्तस्तन्न। तेषामसत्वार्थत्वात्। वस्तुतस्तु स्वरादिपाठादव्ययत्वम्। अवतीति ओम्॥ **ग्रसेरा च** ॥ ॥ ग्रामः॥ **अविसिविसिशुषिभ्यः कित्** ॥ ॥ ऊमं नगरम्। स्यूमोरश्मिः। सिमः सर्वः। शुष्ममग्निसमीपयोः॥ **इषियुधीन्धिदसिश्याधूसूभ्योमक्** ॥ ॥ इष्मः। कामवसन्तयोः। ईषीतिपाठे दीर्घादिः। युध्मः शरोयोद्धा च। इध्मः समित्। दस्मोयजमानः। श्यामः। धूमः। सूमोऽन्तरिक्षम्। बाहुलकादीर्मं व्रणः॥ **युजिरुचितिजांकुश्च** ॥ ॥ युग्मम्। रुक्मम्। तिग्मम्॥ **हन्तेर्हि च** ॥ ॥ हिमम्॥ **भियः षुग् वा** ॥ ॥ भीमः। भीष्मः॥ घर्मः॥ ॥ घृधातोर्मग्गुणश्च निपात्यते॥ **ग्रीष्मः**॥ ॥ ग्रसतेर्निपातोऽयम्॥ **प्रथेः षिवन् सम्प्रसारणं च** ॥ ॥ पृथिवी। षवन्नित्येके। पृथवी। पृथवीपृथिवी पृथ्वी, इति शब्दार्णवः॥ **अशूप्रुषिलटिकणिखटिविशिभ्यः क्वन्** ॥ ॥ अश्वः। प्रुष स्नेहनादौ। प्रुष्वः स्यादृतुसूर्ययोः। प्रुष्वा जलकणिका। लट्वापक्षिभेदः फलं च। कण्वं पापम्। बाहुलकादित्वे किण्वमपि। खट्वा। विश्वम्॥ **इण्शीभ्यां वन्** ॥ ॥ एवोगन्ता। ये व एवामरुतः। असत्वे निपातोयम्। शेवं मित्राय वरुणाय॥ **सर्वनीघृष्वरिष्वलष्वशिवपद्वप्रह्वेष्वाअतन्त्रे** ॥ ॥ अकर्तर्येते निपात्यन्ते। सरतमनेनविश्वमितिसर्वम्। निपूर्वाद् घृषेर्गुणाभावोपि। निघृष्यतेऽनेन निघृष्वः खुरः। रिष्वोहिंस्रः। लष्वोनर्तकः। लिष्वइत्यन्ये। शीङो तत्रोपधायाइत्वमपि। शेतेऽस्मिन् सर्वमिति शिवः शम्भुः। शीङो क्वेजआकारवहस्वत्वम्। पद्वोरथोभूलोकश्च। प्रहूयते इति प्रह्वः। ह्वेञआकारव

कारलोपः । जहातेरालोपोवा । ईषेर्वन् । ईष्वआचार्यः । इष्व इत्यन्ये । अतन्त्रे किम् । सर्ता सारकः । बाहुलकाद् ह्रसतेः । ह्रस्वः ॥ शेवयह्वजिह्वाग्रीवाप्वामीवाः ॥ ॥ शेवइत्यन्तोदात्तार्थम् । यान्त्यनेन यह्वः ॥ ह्रस्वोहुगागमश्च । लिहन्त्यनया जिह्वा । लकारस्य जः गुणाभावश्च । गिरन्त्यनया ग्रीवा । इडागमश्च । आप्नोतीत्याप्वा वायुः । मीवा उदरकृमिः । वायुरित्यन्ये ॥ कृगृशृदृभ्योवः ॥ ॥ कर्वः कामआखुश्च । गर्वः । शर्वः । दर्वोराक्षसः ॥ कनिन् युवृषितक्षिराजिधन्विद्युप्रतिदिवः ॥ ॥ यौतीति युवा । वृषा इन्द्रः । तक्षा । राजा । धन्वा मरुः । धन्व शरासनम् । द्युवा सूर्यः । प्रतिदीव्यन्त्यस्मिन् प्रतिदिवा दिवसः ॥ सप्यशूभ्यां तुट् च ॥ ॥ सप्त । अष्ट ॥ नञि जहातेः ॥ ॥ अहः ॥ श्वन्नुक्षन्पूषन्प्लीहन्क्लेदन्स्नेहन्मूर्धन्मज्जन्नर्यमन्विश्वप्सन्परिज्मन्मातरिश्वन्मघवन् इति ॥ ॥ एते त्रयोदश कनिन्प्रत्ययान्तानिपात्यन्ते । श्वयतीति श्वा । उक्षा । पूषा । प्लिह गतौ । इकारस्य दीर्घत्वम् । प्लेहतीति प्लीहा कुक्षिर्व्याधिः । क्लिदूआर्द्रीभावे । क्लिद्यति क्लेदा चन्द्रः । स्निह्यतेर्गुणः । स्निह्यतीति स्नेहा सुहृच्चन्द्रश्च । मुह्यन्त्यस्मिन्नाहते मूर्धा । मुहेरुपधायादीर्घो धोन्तादेशोरमागमश्च । मज्जत्यस्थिषु मज्जा अस्थिसारः । अर्यपूर्वोमाङ् । अर्यमा । विश्वं प्सातिं विश्वप्साग्निः । परिजायते परिज्मा चन्द्रोऽग्निश्च । जनेरुपधालोपोमश्चान्तादेशः । मातरि अन्तरिक्षे श्वयतीति मातरिश्वा । धातोरिकारलोपः । महपूजायाम् । हस्य घोवुगागमश्च । मघवा इन्द्रः ॥

॥ इत्युणादिषु प्रथमः पादः ॥

कृहृभ्यामेणुः ॥ ॥ करेणुः । हरेणुर्गन्धद्रव्यम् ॥ हनिकुषिनीरमिकाशिभ्यः क्थन् ॥ ॥ हथोविषण्णः । कुष्ठः । नीथोनेता । रथः । काष्ठम् ॥ अवे भृञः ॥ ॥ अवभृथः ॥ उषिकुषिगार्तिभ्यस्थन् ॥ ॥ ओष्ठः । कोष्ठम् । गाथा । अर्थः । बाहुलकात् शोथः ॥ सर्तेर्णित् ॥ ॥

सार्थः समूहः॥ **जॄवृञ्भ्यामूथन्**॥ ॥ जरूथं मांसम्। वरूथोरथगुप्तौ ना॥ **पातॄतुदिवचिरिचिसिचिभ्यस्थक्**॥ ॥ पीथोरविर्घृतं पीथम्। तीर्थं शास्त्राध्वरक्षेत्रोपायोपाध्यायमन्त्रिषु। अवतारर्षिजुष्टाम्भःस्त्रीरजःसु च विश्रुतमिति विश्वः। तुत्थोग्निः। उक्थं सामभेदः। रिक्थम्। बाहुलकाद्‍वचेरपि। रिक्थमृक्थं धनं वसु। सिक्थम्॥ **अर्त्तेर्निरि**॥ ॥ निर्ऋथं साम॥ **निशीथगोपीथावगथाः**॥ ॥ निशीथोऽर्धरात्रः रात्रिमात्रं च। गोपीथं तीर्थम्। अवगथः प्रातःस्नातः॥ **गश्चोदि**॥ ॥ उद्गीथः साम्नोभागविशेषः॥ **समीणः**॥ ॥ समिथोवह्निः संग्रामश्च॥ **तिथपृष्ठगूथयूथप्रोथाः**॥ ॥ तिजेर्जलोपः। तिथोऽनलः कामश्च। पृष्ठम्। गूथं विष्ठा। यूथं समूहः। प्रोथमस्त्री तुरङ्गास्ये प्रोथः प्रस्थितउच्यते॥

स्फायितञ्चिवञ्चिशकिक्षिपिक्षुदिसृपितृपिदृपिवन्द्युन्दिश्वितिवृत्यजिनीपदिमदिमुदिखिदिछिदिभिदिमन्दिचन्दिदहिदसिदम्भिवसिवाशिशीङ्हसिसिधिशुभिभ्योरक्॥ ॥ द्वात्रिंशद्भ्योरक् स्यात्। वलियलोपः। स्फारम्। न्यङ्क्वादित्वात्कुत्वम्। तक्रम्। वक्रम्। शक्रः। क्षिप्रम्। क्षुद्रः। सृप्रश्चन्द्रः। तृप्रः पुरोडाशः। दृप्रोवलवान्। वन्द्रः पूजकः। उन्दी उन्द्रोजलचरः। श्वित्रं कुष्ठम्। वृत्रोरिपौ ध्वनौ ध्वान्ते शैले चक्रे च दानवे। अजेर्वी वीरः। नीरम्। पद्रोग्रामः। मद्रोहर्षः देशभेदश्च। मुद्रा प्रत्ययकारिणी। खिद्रोरोगोदरिद्रश्च। छिद्रम्। भिद्रं वज्रम्। मन्द्रः। चन्द्रः। पचाद्यचि चन्दोपि। हिमांशुश्चन्द्रमाश्चन्द्रः। शशी चन्दो हिमद्युतिः। दह्रोऽग्निः। दस्रः स्वर्वैद्यः। दभ्रः समुद्रः स्वल्पं च। वसेः संप्रसारणे॥

न रपरसृपिसृजिस्पृशिस्पृहिसवनादीनाम्। ८।३।११०॥

रेफपरस्य सकारस्य सृप्यादीनां सवनादीनां च मूर्धन्योन स्यात्। पूर्वपदादितिप्राप्तः प्रतिषिध्यतइति वृत्तिर्भूयोभिप्राया। तेन शासिवसी

तिप्राप्तमपि न। उस्रोरश्मिः। उस्रा गौः । वाश्रोदिवसः। वाश्रंमन्दिरम्। शीरोऽजगरः। हस्रोमूर्खः। सिध्रः साधुः। शुभ्रम्॥ **मुसेरक्**॥ ॥ मुस्रम्। बाहुलकाद् अश्रु॥ ॥ **चकिरम्योरुच्चोपधायाः**॥ ॥ चुक्रमम्लद्रव्यम्। रुम्रोरुणः॥ **वौ कसेः**॥ ॥ विकुस्रश्चन्द्रः॥ **अमितम्योर्दीर्घश्च**॥ ॥ आम्रम्। ताम्रम्। **निन्देर्नलोपश्च**॥ ॥ निद्रा॥ **अर्देर्दीर्घश्च**॥ ॥ आर्द्रम्॥ **शुचेर्दश्च**॥ ॥ शूद्रः॥ **दुरीणोलोपश्च**॥ ॥ दुःखेनेयते प्राप्यतइति दूरम्॥ **कृतेश्छः क्रू च**॥ ॥ कृच्छ्रम्। क्रूरः॥ **रोदेर्णिलुक् च**॥ ॥ रोदयतीति रुद्रः॥ **बहुलमन्यत्रापि संज्ञाछन्दसोः**॥ ॥ णिलुगित्येव। वान्तिपर्णशुषोवातास्ततः पर्णमुचोपरे॥ ॥ **जोरी च**॥ ॥ जीरोऽणुः। ज्यश्चेत्येके॥ **सुसूधागृधिभ्यः क्रन्**॥ ॥ सुरः। सूरः। धीरः। गृध्रः॥ **शुसिचिमीनांदीर्घश्च**॥ ॥ शुः सौत्रः। शूरः। सीरम्। चीरम्। मीरः समुद्रः॥ **वाविन्धेः**॥ ॥ वीध्रं विमलम्॥ **वृधिवपिभ्यां रन्**॥ ॥ वर्ध्रं चर्म। वप्रः प्राकारः॥ **ऋज्रेन्द्राग्रवज्रविप्रकुब्रचुब्रक्षुरखुरभद्रोग्रभेरभेलशुक्रशुक्लगौरवन्नेरामालाः**॥ ॥ रन्नन्ता ऊनविंशतिः। निपातनाद्गुणाभावः। ऋज्रोनायकः। इदि इन्द्रः। अङ्गेर्नलोपः। अग्रम्। वज्रोऽस्त्री हीरके पवौ। डुवप् उपधायाइत्वम्। विप्रः। कुम्बिचुम्ब्योर्नलोपः। कुब्रमरण्यम्। चुब्रं मुखम्। क्षुर विलेखने रेफलोपः। अगुणः। क्षुरः। खुर छेदने रलोपोगुणाभावश्च। खुरः। भन्देर्नलोपः। भद्रम्। उच समवाये। चस्य गः। उग्रः। ञिभी भेरी। पक्षे लः। भेलोजलतरणद्रव्यम्। शुचेश्चस्य कः। शुक्रः। पक्षे लः। शुक्लः। गुङ् वृद्धिः। गौरोरुणे सिते पीते। वन संभक्तौ। वन्नोविभागी। इणोगुणाभावः। इरा मद्ये च वारिणि। मा माने माला॥ **समि कसे उकन्**॥ ॥ कस गतौ। सम्यक्कसन्ति पलायन्ते जनाअस्मादिति सङ्कसुकोदुर्जनः। अस्थिरश्च॥ **पचिनशोर्णुकन् कनुमौ च**॥ पचेः कः। पाकुकः सूपकारः। नशेर्नुम्। नंशुकः॥ **भियः क्रुकन्**॥ ॥

भीरुकः ॥ कुन् शिल्पिसंज्ञयोरपूर्वस्यापि ॥ ॥ रजकः । इक्षुकुट्टकः । चरकः । चष भक्षणे । चषकः । शुनकः । भषकः । रमे रश्च लोवा ॥ रमकोविलासी । लमकः ॥ जहातेर्द्वे च ॥ ॥ जहकस्त्यागी कालश्च ॥ ध्मो धम च ॥ ॥ धमकः कर्मकारः ॥ हनोवध च ॥ ॥ वधकः बहुलमन्यत्रापि । कुह विस्मापने । कुहकः । कृतकम् ॥ कृषेर्वृद्धिश्चो दीचाम् ॥ ॥ कार्षकः । कृषकः ॥ उदकं च ॥ ॥ प्रपञ्चार्थं ॥ वृश्चि कृषोः किकन् ॥ ॥ वृश्चिकः । कृषिकः ॥ प्राङि पणिकषः ॥ ॥ प्रापणिकः पण्यविक्रयी । प्राकषिकः परदारोपजीवी ॥ मुषेर्दीर्घश्च ॥ ॥ मूषिकआखुः ॥ स्यमेः संप्रसारणं च ॥ ॥ चाद्दीर्घः । सीमिकोवृक्ष भेदः ॥ क्रियइकन् ॥ ॥ क्रयिकः क्रेता ॥ आङि पणिपनिपतिख निभ्यः ॥ ॥ आपणिकः । आपनिकः इन्द्रनीलः किरातश्च । आपति कः श्येनोदैवायत्तश्च । आखनिकोमूषिकोवराहश्च ॥ श्यास्त्याहृञ विभ्यइनच् ॥ ॥ श्येनः । स्येनः । हरिणः । अविनोध्वर्युः ॥ वृजेः किच्च ॥ ॥ वृजिनम् ॥ अजेरज च ॥ ॥ वीभावबाधनार्थम् । अजि नम् ॥ बहुलमन्यत्रापि ॥ ॥ कठिनम् । नलिनम् । मलिनम् । कुण्डि नम । द्यतेः॥ यत्परुषि दिनम् । दिवसोपि दिनम् । द्रुदक्षिभ्यामिनन् ॥ ॥ द्रविणम् । दक्षिणः । दक्षिणा ॥ अर्तेःकिदिच्च ॥ ॥ इरिणं शून्यम् ॥ वेपितुह्योर्ह्रस्वश्च ॥ ॥ विपिनम् । तुहिनम् ॥ तलिपुलिभ्यां च ॥ ॥ तलिनं विरले स्तोक स्वच्छेपि तलिनं त्रिषु । पुलिनम् ॥ गर्वैरतउच्च ॥ ॥ गौरादित्वात् ङीष् । गुर्विणी । गर्भिणी ॥ रुहेश्च ॥ ॥ रोहिणः ॥ महेरि नण् च ॥ ॥ चादिनन् । माहिनम् । महिनं राज्यम् ॥ क्विब्वचिप्रच्छि श्रिस्रुद्रुप्रुज्वां दीर्घोऽसम्प्रसारणं च ॥ ॥ वाक् । प्राट् । श्रीः । स्रवत्यतो घृतादिकमिति स्रूर्यज्ञोपकरणम् । द्रूर्हिरण्यम् । कटप्रूः कामरूपी कीटश्च। जूराकाशे सरस्वत्यां पिशाच्यां जवने स्त्रियाम् ॥ आप्नोतेर्ह्रस्वश्च ॥ ॥ आपः । अपः । अद्भिः । अद्भ्यः ॥ परौ व्रजेः षश्च पदान्ते ॥ ॥ व्रजेः

क्विपूर्दीर्घौ स्तः पदान्ते तु षश्च । परिव्राट् । परिव्राजौ ॥ **ह्वः श्लुवच्च** ॥ जुहूः ॥ **स्रुवः कः** ॥ ॥ स्रुवः । चिक्च ॥ ॥ इकारउच्चारणार्थः । क इत्कुत्वम् । स्रुक् । स्रुवं च स्रुचश्च संमृड्ढि ॥ **तनोतेरनश्च वः** ॥ ॥ तनोतेश्चिक् प्रत्ययः । अनोवशब्दादेशश्च । त्वक् ॥ **ग्लानुदिभ्यां डौः** ॥ ॥ ग्लौः । नौः ॥ **च्चिरव्ययम्** ॥ ॥ डौरित्येव । ग्लौकरोति । कृन्मेजन्तइति सिद्धे नियमार्थमिदम् । उणादिप्रत्ययान्तश्च्व्यन्तएवेति ॥ **रातेर्डैः** ॥ ॥ राः । रायौ । रायः ॥ **गमेर्डोः** ॥ ॥ गौर्नादित्ये बलीवर्दे किरणक्रतुभेदयोः । स्त्री तु स्याद्दिशि भारत्यां भूमौ च सुरभावपि । नृस्त्रियोः स्वर्गवज्राम्बुरश्मिदृग्बाणलोमसु । बाहुलकाद् द्युतेरपि डोः । द्यौः स्त्री स्वर्गान्तरिक्षयोः ॥ **भ्रमेश्च डूः** ॥ ॥ भ्रूः । चाद्गमेः । अग्रेगूः । **दमेर्डोसिः** ॥ दोः । दोषौ ॥ **पणेरिज्यादेश्च वः** ॥ ॥ वणिक् । स्वार्थेऽण् । नैगमोवाणिजोवणिक् ॥ **वशेः कित्** ॥ ॥ उशिगग्नौ घृतेपि च ॥ **भृञऊच्च** ॥ भूरिक् भूमिः ॥ **जसिसहोरुरिन्** ॥ ॥ जसुरिर्वज्रम् । सहुरिरादित्यः पृथिवी च ॥ **सुयुरुवृञोयुच्** ॥ ॥ सवनश्चन्द्रमाः । यवनः । रवणः कोकिलः । वरणः ॥ **अशेरश च** ॥ ॥ अश्नोतेर्युच् स्यात् रशादेशश्च । रशना काञ्ची । जिह्वावाची तु दन्त्यसकारवान् ॥ **उन्देर्नलोपश्च** ॥ ॥ ओदनः ॥ **गमेर्गश्च** ॥ ॥ गमेर्युच् स्याद्गश्चादेशः । गगनम् । बहुलमन्यत्रापि युच् स्यात् । स्पन्दनः । रोचना ॥ **रञ्जेः क्युन्** ॥ ॥ रजनम् ॥ **भूसूधूभ्रस्जिभ्यश्छन्दसि** ॥ ॥ भुवनम् । सुवनआदित्यः । धुवनो वह्निः । निधुवनं सुरतम् । भृज्जनमम्बरीषम् ॥ **कृपृवृजिमन्दिनिधाञः क्युः** ॥ ॥ किरणः । पुरणः समुद्रः । वृजनमन्तरिक्षम् । मन्दनं स्तोत्रम् । निधनम् ॥ **धृषेर्धिषच् संज्ञायाम्** ॥ ॥ धिषणोगुरुः । धिषणा धीः ॥ **वर्तमाने पृषद्बृहन्महज्जगच्छतृवत्** ॥ ॥ अतिप्रत्ययन्ताः । पृषु सेचने गुणाभावः । पृषन्ति । बृहत् । महान् । गमेर्जगादेशः । जगत् ॥ **संश्चत्तृपद्वेहत्** ॥ ॥ एते निपात्यन्ते । पृथक्करणं शतृवद्भावनिवृत्त्यर्थम् । संचिनोतेः

सुट् । इकारलोपः । संश्वत् कुहकः । तृपच्छत्रम् । विपूर्वाद्धन्तेष्टिलोपः इत ए च । वेहत् गर्भोपघातिनी ॥ **छन्दस्यसानच् शुजृभ्याम्** ॥ ॥ शवसानः पन्थाः । जरसानः पुरुषः ॥ **ऋञ्जिवृधिमन्दिसहिभ्यः कित्** ॥ ऋञ्जसानोमेघः । वृधसानः पुरुषः । मन्दसानोग्निर्जीवश्च । सहसानो यज्ञोमयूरश्च ॥ **अर्तेर्गुणः शुट् च** ॥ ॥ अर्शसानोग्निः ॥ **सम्यानच् स्तुवः** ॥ ॥ संस्तवानोवाग्मी ॥ **युधिबुधिदृशिभ्यः किच्च** ॥ ॥ युधानः । बुधानः । दृशानोलोकपालकः ॥ **हुर्छेः सनोलुक् छलोपश्च** ॥ जुहुराणश्चन्द्रमाः ॥ **श्वितेर्दश्च** ॥ ॥ शिश्विदानः पुण्यकर्मा ॥ **तृन्तृचौ शंसिक्षदादिभ्यः संज्ञायां चानिटौ** ॥ ॥ शंसेः क्षदादिभ्यश्च क्रमात्तृन्तृचौ स्तः । तौ चानिटौ । शंस्ता । स्तोता । शंस्तारौ । शंस्तरः । क्षदिः सौत्रोधातुः शकलीकरणे भक्षणे च । अनुदात्तेत् । वक्ष्ये चक्षदानमितिमन्त्रात् । उक्षाणं वा वेहतं वा क्षदन्ते इतिब्राह्मणाच्च । क्षत्ता स्यात्सारथौ द्वास्थे वैश्यायामपि शूद्रजे । बहुलमन्यत्रापि । मन् । मन्ता । हन् । हन्ता । इत्यादि ॥ **नप्तृ नेष्टृ त्वष्टृ होतृ पोतृ भ्रातृ जामातृ मातृ पितृ दुहितृ** ॥ ॥ नपतन्त्यनेन नप्ता पौत्रोदौहित्रश्च । नयतेः षुग्गुणश्च । नेष्टा । त्विषेरितोऽत्वम् । त्वष्टा । होता । पोता ऋत्विग्भेदः । भ्राजतेर्जलोपः । भ्राता । जायां माति जामाता । मान पूजायां नलोपः । माता । पातेराकारस्य इत्वम् । पिता । दुहेस्तृचइट् गुणाभावश्च । दुहिता ॥ **सावसेर्ऋन्** ॥ ॥ स्वसा ॥ **यतेर्वृद्धिश्च** ॥ ॥ याता । भार्यास्तु भ्रातृवर्गस्ययातरः स्युः परस्परम् ॥ **नञि च नन्देः** ॥ ॥ न नन्दति ननान्दा । इह वृद्धिर्नानुवर्त्ततइत्येके । ननान्दा तु स्वसा पत्युर्ननन्दा नन्दिनी च सेति शब्दार्णवः ॥ **दिवेर्ऋः** ॥ ॥ देवा । देवरः ॥ स्वामिनोदेवृदेवरौ ॥ **नयतेर्डिच्च** ॥ ना । नरौ । नरः ॥ **सव्ये स्थश्छन्दसि** ॥ ॥ अम्बाम्बेत्यत्र स्थास्थिन्स्थूणामुपसंख्यानम् ॥ ॥ सव्येष्ठा सारथिः । सव्येष्ठरौ । सव्येष्ठरः ॥ **अर्तिसृधृधम्यम्यश्यवितॄभ्योनिः** ॥ ॥ अष्टभ्योऽनिप्रत्ययः स्यात् । अरणिर

ग्नेर्योनिः । सरणिः । धरणिः । धमनिः । अमनिर्गतिः । अशनिः । अवनिः । तरणिः । बाहुलकात् रजनिः ॥ आङि शुषेः सनश्छन्दसि ॥ ॥ आशुशुक्षणिरग्निर्वातश्च ॥ कृषेरादेश्च चः ॥ ॥ चर्षणिर्जनः ॥ अदेर्मुट् च ॥ अद्मनिरग्निः ॥ वृतेश्च ॥ ॥ वर्तनिः । गोवर्धनस्तु चकारान्मुट् वर्त्मनिरित्याह ॥ क्षिपेः किच्च ॥ ॥ क्षिपणिरायुधम् ॥ अर्चिशुचिहुसृपिछादिछर्दिभ्यइसिः ॥ ॥ अर्चिर्ज्वाला । इदन्तोप्ययम् । अग्नेर्भ्राजन्ते अर्चयः । शोचिर्दीप्तिः । हविः सर्पिः । इस्मनूइति ह्रस्वः । छदिः पटलम् । छर्दिर्वमनव्याधिः । इदन्तोपि । छर्धतीसारशूलवान् ॥ बृंहेर्नलोपश्च ॥ ॥ बर्हिर्ना कुशशुष्मणोः । द्युतेरिसिन्नादेश्च जः ॥ ॥ ज्योतिः ॥ वसौ रुचेः संज्ञायाम् ॥ ॥ वसुरोचिर्यज्ञः ॥ भुवः कित् ॥ ॥ भुविः समुद्रः ॥ सहो धश्च ॥ ॥ सधिरनड्वान् ॥ पिबतेस्थुक् ॥ ॥ पाथिश्चक्षुःसमुद्रयोः । जनेरुसिः ॥ ॥ जनुर्जननम् ॥ मनेर्धश्छन्दसि ॥ ॥ मधुः ॥ अर्तिपॄवपियजितनिधनितपिभ्योनित् ॥ ॥ अरुः । परुर्ग्रन्थिः । वपुः । यजुः । तनुः । तनुषी । तनूंषि । धनुरस्त्रियाम् । धनुर्वंशविशुद्धोपि निर्गुणः किं करिष्यति । सान्तस्य उदन्तस्य वा रूपम् । तपुः सूर्याग्निशत्रुषु ॥ एतेर्णिच्च ॥ ॥ आयुः । आयुषी ॥ चक्षेः शिच्च ॥ ॥ चक्षुः ॥ मुहेः किच्च ॥ ॥ मुहुरव्ययम् । बहुलमन्यत्रापि । आचक्षुः । परिचक्षुः ॥ कृगॄशॄवृञ्चतिभ्यष्ष्वरच् ॥ ॥ कर्वरोव्याघ्ररक्षसोः । गर्वरोहंकारी । शर्वरी रात्रिः । वर्वरः प्राकृतोजनः । चत्वरम् ॥ नौ सदेः ॥ ॥ निषद्वरस्तु । जम्बालः निषद्वरी रात्रिः ॥

॥ इत्युणादिषु द्वितीयःपादः ॥

छित्वरछत्वरधीवरपीवरमीवरचीवरनीवरगह्वरकट्वरसंयद्वराः ॥ ॥

एकादश ष्वरच्प्रत्ययान्तानिपात्यन्ते । छिदिर् छद अनयोस्तकारे

न्तादेशः छिदेर्गुणाभावश्च । छित्वरोधूर्तः । छत्वरोगृहकुञ्जयोः । धीवरः कैवर्तः । पीवरः स्थूलः । मीवरोहिंसकः । चिनोतेर्दीर्घश्च । चीवरं भिक्षु कप्रावरणम् । तीवरोजातिविशेषः । नीवरः परिव्राट् । गाहतेर्ह्रस्वत्वम् । गह्वरम् । कटेवर्षादौ । कट्वरं व्यजनम् । यमेर्दकारः । संयद्वरोनृपः । पदेः सम्पद्वरइत्येके ॥ **इण्सिञ्जिदीङुष्यविभ्योनक्** ॥ ॥ इनः सूर्ये नृपे पत्यौ । सिनः काणः । जिनोऽर्हन् । दीनः । उष्णः । ऊनः ॥ **फेन मीनौ** ॥ ॥ एतौ निपात्येते । स्फायतेः फेनः । मीनः ॥ **कृषेर्वर्णे** ॥ ॥ कृष्णः ॥ **बन्धेर्ब्रधिबुधी च** ॥ ब्रध्नः । बुध्नः ॥ **धापॄवस्यज्यतिभ्योनः** ॥ धानाभृष्टयवे स्त्रियः । पर्णं पत्रम् । पर्णः किंशुकः । वस्नोमूल्ये वेतने च । अजेर्वी । वेनः । अत्नआदित्यः । बाहुलकात् श्रृणोतेः श्रोणः पङ्गुः ॥ **लक्षेरट् च** ॥ ॥ लक्षेश्चुरादिण्यन्तान्नः स्यात्तस्याडागमश्च । चान्मुडित्येके । लक्षणं लक्ष्मणं नाम्नि चिह्ने च । लक्षणोलक्ष्मणश्च रामभ्राता । लक्षणा हंसयोषायां सारसस्य च लक्ष्मणा ॥ **वनेरिच्चोप धायाः** ॥ ॥ वेन्ना नदी ॥ **सिवेष्टेर्यू च** ॥ ॥ दीर्घोच्चारणसामर्थ्यान्न गुणः । स्यूनआदित्यः । बाहुलकात् केवलोनः । ऊठ् । अन्तरङ्गत्वाद्यण् । गुणः । स्योनः ॥ **कृवृजृसिद्रुपन्यनिस्वपिभ्योनित्** ॥ ॥ कर्णः । वर्णः । जर्णश्चन्द्रे च वृक्षे च । सेना । द्रोणः । पन्नोनीचैर्गतिः । अन्नमो दनः । स्वप्नोनिद्रा ॥ **धेटइच्च** ॥ ॥ धेनः सिन्धुर्नदी धेना ॥ **तृषिशुषि रसिभ्यः कित्** ॥ ॥ तृष्णा । शुष्णः सूर्योवह्निश्च । रस्नं द्रव्यम् ॥ **सुञो दीर्घश्च** ॥ ॥ सूना वधस्थानम् ॥ **रमेस्त च** ॥ ॥ रमयतीति रत्नम् ॥ **रास्नासास्नास्थूणावीणाः** ॥ ॥ रास्ना गन्धद्रव्यम् । सास्ना गोगलक म्बलः । स्थूणागृहस्तम्भः । वीणा वल्लकी ॥ **गादाभ्यामिष्णुच्** ॥ ॥ गेष्णुर्गायनः । देष्णुर्दाता ॥ **कृत्यशूभ्यां क्स्नः** ॥ ॥ कृत्स्नम् । अक्ष्णमखण्डम् ॥ **तिजेर्दीर्घश्च** ॥ ॥ तीक्ष्णम् ॥ **श्लिषेरच्चोपधायाः** ॥ ॥ श्लक्ष्ण

म् ॥ **यजिमनिशुन्धिदसिजनिभ्यो युच्** ॥ ॥ यज्युरध्वर्युः । मन्युर्दैन्ये क्रतौ क्रुधि । शुन्ध्युरग्निः । दस्युस्तस्करः । जन्युः शरीरी ॥ **भुजिमृङ्भ्यां युक्त्युकौ** ॥ ॥ भुज्युर्भाजनम् । मृत्युः ॥ **सर्तेरयुः** ॥ ॥ सरयुर्नदी । अयूरिति पाठान्तरम् । सरयूः ॥ **पानीविषिभ्यः पः** ॥ ॥ पाति रक्षत्यस्मादात्मानमिति पापम् । तद्योगात्पापः । नेपः पुरोहितः । बाहुलकाद्गुणाभावे नीपो वृक्षविशेषः । वेष्पः पानीयम् ॥ **च्युवः किच्च** ॥ ॥ च्युपो वक्रम् ॥ **स्तुवो दीर्घश्च** ॥ ॥ स्तूपः समुच्छ्रायः ॥ **सुशॄभ्यां निच्च** ॥ ॥ चात्कित् । सूपः । बाहुलकादूत्वम् । शूर्पम् ॥ **कुयुभ्यां च** ॥ कुवन्ति मण्डूका अस्मिन् कूपः । युवन्ति बध्नन्त्यस्मिन्पशुमिति यूपो यज्ञस्तम्भः ॥ **खष्पशिल्पशष्पवाष्परूपपर्पतल्पाः** ॥ ॥ सप्तैते पप्रत्ययान्ता निपात्यन्ते । खनतेर्नकारस्य षत्वम् । खष्पौ क्रोधबलात्कारौ । शीलतेर्ह्रस्वः । शिल्पं कौशलम् । शसु हिंसायाम् । निपातनात्षत्वम् । शष्पं बालतृणं प्रतिभाक्षयश्च । बाधतेः षः । बाष्पो नेत्रजलोष्मणोः । वाष्पं च । रौतेर्दीर्घः । रूपं स्वभावे सौन्दर्ये । पॄ । पर्पं गृहं बालतृणं पङ्गुपीठं च । तल प्रतिष्ठाकरणे चुरादिणिचो लुक् । तल्पं शय्याट्टदारेषु ॥ **स्तनिहृषिपुषिगदिमदिभ्यो णेरित्नुच्** ॥ ॥ अयामन्तेति णेरयादेशः । स्तनयित्नुः । हर्षयित्नुः । पोषयित्नुः । गदयित्नुर्वावदूकः । मदयित्नुर्मदिरा ॥ **कृहनिभ्यां क्त्नुः** ॥ ॥ कृत्नुः शिल्पी । हत्नुर्व्याधिः शस्त्रं च ॥ **गमेः सन्वच्च** ॥ ॥ जिगत्नुः ॥ **दाभाभ्यां नुः** ॥ ॥ दानुर्दाता । भानुः ॥ **वचेर्गश्च** ॥ ॥ वग्नुः ॥ **धेट इच्च** ॥ ॥ धयति तामिति धेनुः ॥ **सुवः कित्** ॥ ॥ सूनुः पुत्रेऽनुजे रवौ ॥ **जहातेर्द्वे अन्तलोपश्च** ॥ जह्नु ॥ **स्थोणुः** ॥ ॥ स्थाणुः कीले स्थिरे हरे ॥ **अजिवृरीभ्यो निच्च** ॥ ॥ अजेर्वी वेणुः । वर्णुर्नददेशभेदयोः । रेणुर्द्वयोः स्त्रियां धूलिः ॥ **विषेः किच्च** ॥ ॥ विष्णुः ॥ **कृदाधाराचिकलिभ्यः कः** ॥ ॥ बाहुलकान्न कस्येत्संज्ञा । कर्को धवलघोटकः । दाको दाता । धाकोऽनड्वानाधारश्च । राका पौर्णमासी । अर्कः ।

कल्कः पापाशये पापे दम्भे विट्किट्टयोरपि ॥ **सृवृभूशुषिमुषिभ्यः कक्** ॥ ॥ सृकउत्पलवातयोः । वृकः श्वापदकाकयोः । भूकं छिद्रम् । शुष्कः । मुष्कोऽण्डम् ॥ **शुकवल्कोल्काः** ॥ ॥ शुभेरन्त्यलोपः । शुकः । वल्कं वल्कलमस्त्रियाम् । उष दाहे । षस्य लः । उल्का ॥ **इणूभीकापाशल्यतिमर्चिभ्यः कन्** ॥ ॥ एकेमुख्यान्यकेवलाः । भेकोमण्डूकमेषयोरिति विश्वमेदिन्यौ । काकः । पाकः शिशुः । शल्कं शकलम् । अत्कः पथिकः शरीरावयवश्च । मर्कः शरीरवायुः ॥ **नौ हः** ॥ ॥ जहातेः कन् स्यान्नौ । निहाका गोधिका ॥ **नौ सदेर्डिच्च** ॥ ॥ निष्कोऽस्त्री हेम्नि तत्पले ॥ **स्यमेरीट् च** ॥ ॥ स्यमीकोवल्मीकः वृक्षभेदश्च । इट् ह्रस्वइति केचित् । स्यमिकः ॥ **अजियुधुनीभ्योदीर्घश्च** ॥ ॥ वीकः स्याद्वातपक्षिणोः । यूका । धूकोवायुः । नीकोवृक्षविशेषः ॥ **ह्रियोरश्च लोवा** ॥ ॥ ह्रीका ह्लीका त्रपा मता ॥ **शकेरुनोन्तोन्त्युनयः** ॥ ॥ उन उन्त उन्ति उनि एते चत्वारः स्युः । शकुनः । शकुन्तः । शकुन्तिः । शकुनिः ॥ **भुवोझिच्** ॥ ॥ भवन्तिर्वर्तमानकालः । बाहुलकादवेश्च । अवन्तिः । वदेर्वदन्तिः । किंवदन्ती जनश्रुतिः ॥ **कन्युच् क्षिपेश्च** ॥ ॥ चाद्भुवः । क्षिपण्युर्वसन्तः इत्युज्वलदत्तः । भुवन्युः स्वामिसूर्ययोः ॥ **अनुङ् नदेश्च** ॥ ॥ चात्क्षिपेः । नदनुर्मेघः । क्षिपणुर्वातः ॥ **कृवृदारिभ्यउनन्** ॥ **त्रो रश्च लोवा** ॥ ॥ करुणो वृक्षभेदः स्यात्करुणा च कृपा मता । वरुणः । दारुणम् ॥ तरुणस्तलुनोयुवा ॥ **क्षुधिपिशिमिथिभ्यःकित्** ॥ ॥ क्षुधुनोम्लेच्छजातिः । पिशुनः । । मिथुनम् ॥ **फलेर्गुक् च** ॥ ॥ फल्गुनः पार्थः । प्रज्ञाद्यण् । फाल्गुनः ॥ **अशेर्लशश्च** ॥ ॥ लशुनम् ॥ **अर्जेर्णिलुक् च** ॥ ॥ अर्जुनः ॥ **तृणाख्यायांचित्** ॥ ॥ चित्वादन्तोदात्तः । अर्जुनं तृणम् ॥ **अर्तेश्च** ॥ ॥ अरुणः ॥ **अजियमिशीङ्भ्यश्च** ॥ ॥ वयुनं देवमन्दिरम् । यमुना । शयुनोऽजगरः ॥ **वृतॄवदिहनिकमिकषिभ्यः सः** ॥ ॥ वर्षम् । तर्षः प्लवसमुद्रयोः । वत्सः । वत्सम् । वक्षः । हंसः ।

कंसोऽस्त्री पानभाजनम् । कक्षं नक्षत्रम् ॥ **प्लुषेरच्चोपधायाः** ॥ ॥ प्लक्षः ॥ **मनेर्दीर्घश्च** ॥ ॥ मांसम् ॥ **अशेर्देवने** ॥ ॥ अक्षः ॥ **स्नुव्रश्चिकृत्यृषिभ्यः कित्** ॥ ॥ स्नुषा । वृक्षः । कृत्समुदकम् । ऋक्षं नक्षत्रम् ॥ **ऋषेर्जातौ** ॥ ॥ ऋक्षोऽद्रिभेदे भल्लूके इति च ॥ **उन्दिगुधिकुषिभ्यश्च** ॥ ॥ उत्सः प्रस्रवणम् । गुत्सः स्तबकः । कुक्षो जठरम् ॥ **गृधिपण्योर्दकौ च** ॥ ॥ गृत्सः कामदेवः पक्षः ॥ **अशेः सरः** ॥ ॥ अक्षरम् ॥ **वसेश्च** ॥ ॥ वत्सरः ॥ **सम्पूर्वाच्चित्** ॥ ॥ संवत्सरः ॥ **कृधूमदिभ्यः कित्** ॥ ॥ बाहुलकान्न षत्वम् । कृसरः स्यात्तिलौदनम् । धूसरः । मत्सरः । मत्सरा मक्षिका ज्ञेया भम्भरालीच सा मता ॥ **पतेरश्च लः** ॥ ॥ पत्सलः पन्थाः ॥ **तन्यृषिभ्यां क्सरन्** ॥ ॥ तसरः सूत्रवेष्टने । ऋक्षरः ऋत्विक् ॥ **पीयुक्वणिभ्यां कालन् ह्रस्वः सम्प्रसारणं च** ॥ ॥ पीयुः सौत्रः । पियालो वृक्षभेदः । कुणालो देशभेदः ॥ **कटिकुषिभ्यां काकुः** ॥ ॥ कटाकुः पक्षी । कुषाकुरग्निः सूर्यश्च ॥ **सर्तेर्दुक् च** ॥ ॥ सृदाकुर्वातसरितोः ॥ **वृतेर्वृद्धिश्च** ॥ ॥ वार्ताकुः । बाहुलकादुकारस्य अत्वम् । वार्ताकम् ॥ **पर्देर्नित्संप्रसारणमल्लोपश्च** ॥ ॥ पृदाकुर्वृश्चिके व्याघ्रे चित्रके च सरीसृपे ॥ **सृयुवचिभ्योऽन्युजागूजक्नुचः** ॥ अन्युच् आगूच् अक्नुच् एते क्रमात्स्युः । सरण्युर्मेघवातयोः । यवागूः । वचक्नुर्विप्रवाग्मिनोः ॥ **आनकः शीङ्भियः** ॥ शयानकोऽजगरः । भयानकः ॥ **आणकोलूधुशिङ्घिधाञ्भ्यः** ॥ लवाणकं दात्रम् । धवाणकोवातः । शिङ्घाणकः श्लेष्मा । पृषोदरादित्वात्पक्षे कलोपः । शिङ्घाणं नासिकामले । धाणकोदीनारभागः ॥ **उल्मुकदर्विहोमिनः** ॥ ॥ उष दाहे । षस्य लः मुकप्रत्ययश्च । उल्मुकं ज्वलदङ्गारम् । दृणातेर्विः । दर्विः ॥ **जुहोतेर्मिनिः** ॥ होमी ॥ **ह्रियः कुक् रश्च लोवा** ॥ ॥ ह्रीकुर्ह्लीकुर्लज्जावान् ॥ **हसिमृग्रिण्वाऽमिदमिलूपूधुर्विभ्यस्तन्** ॥ ॥ दशभ्यस्तन् स्यात् । तितुत्रेति नेट् । हस्तः । मर्तः । गर्तः । एतः कर्बुरः । वातः । अन्तः । दन्तः । लोतः स्या

दश्रुचिह्नयोः । पोतोबालवहित्रयोः । धूर्तः । बाहुलकात्तुसेर्दीर्घश्च ।
तूस्तं पापं धूलिर्जटा च ॥ नञ्यापइट् च ॥ ॥ नापितः ॥ तनिमृङ्भ्यां
किच्च ॥ ॥ ततम् । मृतम् ॥ अञ्जिघृसिभ्यः क्तः ॥ ॥ अक्तम् । घृतम् ।
सितम् ॥ दुतनिभ्यां दीर्घश्च ॥ ॥ दूतः । तातः ॥ जेर्मूट् चोदात्तः ॥ ॥
जीमूतः ॥ लोष्टपलितौ ॥ ॥ लुनातेः क्तः तस्य सुट् धातोर्गुणः । लोष्ट
म् । पलितम् । हृश्याभ्यामितन् ॥ ॥ हरितश्येतौ वर्णभेदौ ॥ रुहे
रश्च लोवा ॥ ॥ रोहितोमृगमत्स्ययोः । लोहितं रक्तम् ॥ पिशेः किच्च ॥
पिशितं मांसम् ॥ श्रुदक्षिस्पृहिगृहिभ्यआय्यः ॥ ॥ श्रवाय्योयज्ञ
पशुः । दक्षाय्योगरुडोगृध्रश्च । स्पृहयाय्यः । गृहयाय्योगृहस्वामी ॥
दिधिषाय्यः ॥ दधातेर्द्वित्वमित्वं षुक् च ॥ मित्रइव योदिधिषाय्यः ॥
वृञएण्यः ॥ ॥ वरेण्यः । स्तुवः ॥ कसेय्यश्छन्दसि ॥ ॥ स्तुषेय्यं
पुरुवर्चसम् ॥ राजेरन्यः ॥ ॥ राजन्योवर्ह्निः ॥ शूरम्योश्च ॥ ॥ शर
ण्यम् । रमण्यम् ॥ अर्तेर्निच्च ॥ ॥ अरण्यम् ॥ पर्जन्यः ॥ ॥ पृषु
सेचने । षस्य जः । पर्जन्यः शक्रमेघयोः ॥ वदेरान्यः ॥ ॥ वदान्यस्त्या
गिवाग्मिनोः ॥ अमिनक्षियजिवधिपतिभ्योऽत्रन् ॥ ॥ अमत्रं भाज
नम् । नक्षत्रम् । यजत्रः । वधत्रमायुधम् । पतत्रं तनूरुहम् ॥ गडेरादे
श्चकः ॥ ॥ कडत्रम् । डलयोरेकत्वस्मरणात् कलत्रम् ॥ वृञश्चित् ॥ ॥
वरत्रा चर्ममयी रज्जुः ॥ सुविदेः कत्रन् ॥ ॥ सुविदत्रं कुटुम्बकम् ॥
कृतेर्नुम् च ॥ ॥ कृन्तत्रं लाङ्गलम् ॥ भृमृदृशियजिपर्विपच्यमित
मिनमिहर्यैभ्योतच् ॥ ॥ दशभ्योऽतच् स्यात् । भरतः । मरतोमृत्युः ।
दर्शतः सोमसूर्ययोः । यजतः ऋत्विक् । पर्वतः । पचतोग्निः । अमतो
रोगः । तमतस्तृष्णापरः । नमतः प्रह्वः । हर्यतोऽश्वः ॥ पृषिरञ्जिभ्यां
कित् ॥ ॥ पृषतोमृगोबिन्दुश्च । रजतम् ॥ खलतिः ॥ ॥ खलतेः
सलोपः अतच्प्रत्ययान्तस्य इत्वं च । खलतिर्निष्केशशिराः ॥ शीङ्श
पिरुगमिवञ्चिजीविप्राणिभ्योऽथः ॥ ॥ सप्तभ्योऽथः स्यात् । शयथो

ऽजगरः । शपथः । रवथः कोकिलः । गमथः पथिकः पन्थाश्च । वञ्चथो धूर्त्तः । वन्दीतिपाठे वन्दते वन्द्यते वा वन्दथः स्तोता स्तुत्यश्च । जीवथ आयुष्मान् । प्राणथोबलवान् । बाहुलकाच्छमिदमिभ्याम् । शमथस्तु शमः शान्ति र्दान्तिस्तु दमथोदमः ॥ **भृञश्चित्** ॥ ॥ भरथोलोकपालः ॥ **रुदिविदिभ्यां ङित्** ॥ ॥ रोदितीति रुदथः शिशुः । वेत्तीति विदथः ॥ **उपसर्गे वसेः** ॥ ॥ आवसथोगृहम् । संवसथोग्रामः ॥ **अत्यविचमितमिनमिरभिलभिनभितपिपतिपनिपणिमहिभ्योऽसच्** ॥ ॥ त्रयोदशभ्योऽसच् स्यात् । अततीत्यतसोवायुरात्मा च । अवतीत्यवसो राजा भानुश्च । चमत्यस्मिन् चमसः सोमपानपात्रम् । ताम्यत्यस्मिन् तमसोऽन्धकारः । नमसः अनुकूलः । रभसोवेगहर्षयोः । लभसोधनं याचकश्च । नभति नभ्यति वा नभसआकाशः । तपसः पक्षी चन्द्रश्च । पतसः पक्षी । पनसः कण्टकिफलः । पणसः पण्यद्रव्यम् । महसं ज्ञानम्॥ **वेञस्तुट् च** ॥ ॥ बाहुलकादात्वाभावः । वेतसः ॥ **वहियुभ्यां णित्** ॥ वाहसोऽजगरः । यावसस्तृणसङ्घातः ॥ ॥ **वयश्च** ॥ ॥ वय गतौ । वायसः काकः ॥ **दिवः कित्** ॥ ॥ दिवसम् । दिवसः । **कॄशॄशलिकलिगर्दिभ्योऽभच्** ॥ ॥ करभः । शरभः । शलभः । कलभः । गर्दभः ॥ **ऋषिवृषिभ्यां कित्** ॥ ॥ ऋषभः । वृषभः ॥ **रुषेर्नित्लुष् च** ॥ ॥ रुष हिंसायाम् । अस्मादभच् नित्कित्स्यात् । लुषादेशश्च । लुषभोमत्तदन्तिनि ॥ **रासिवल्लिभ्यां च** ॥ ॥ रासभः । वल्लभः ॥ **जॄविशिभ्यां झच्** ॥ ॥ जरन्तोमहिषः । वेशन्तः पल्वलम् ॥ **रुहिनन्दिजीविप्राणिभ्यः षिदाशिषि** ॥ ॥ रोहन्तोवृक्षभेदः । नन्दन्तः पुत्रः । जीवन्तऔषधम् । प्राणन्तोवायुः । षित्वान्ङीष् । रोहन्ती ॥ **तॄभूवहिवसिभासिसाधिगडिमण्डिजिनन्दिभ्यश्च** ॥ ॥ दशभ्योझच् स्यात्सच षित् । तरन्तः समुद्रः । तरन्ती नौका । भवन्तः कालः । वहन्तोवायुः । वसन्तऋतुः । भासन्तः सूर्यः । साधन्तोभिक्षुः । गडेर्घटादित्वान्मित्वं ह्रस्वः । आयामन्तेति

णेरयः। गण्डयन्तोजलदः। मण्डयन्तोभूषणम्। जयन्तः शक्र पुत्रः। नन्दयन्तोनन्दकः॥ **हन्तेर्मुट् हि च॥** ॥ हेमन्तः॥ **भन्देर्नलोपश्च॥** ॥ भदन्तः प्रव्रजितः॥ **ऋच्छेररः॥** ॥ ऋच्छरा वेश्या। बाहुलकाज्जर्जरझर्झरादयः॥ **अर्तिकमिभ्रमिचमिदेविवासिभ्य श्चित्॥** ॥ षड्भ्योऽरश्चित् स्यात्। अररं कपाटम्। कमरः कामुकः। भ्रमरः। चमरः। देवरः। वासरः॥ **कुवः करन्॥** ॥ कुररः पक्षिभेदः॥ **अङ्गिमदिमन्दिभ्यआरन्॥** ॥ अङ्गारः। मदारोवराहः। मन्दारः। **गडेः कड च॥** ॥ कडारः पारिजातकः॥ **शृङ्गारभृङ्गारौ॥** ॥ शृभृञ्भ्या मारन्नुम् गुक् ह्रस्वश्च। शृङ्गारोरसः। भृङ्गारः कनकालुका॥ **कञ्जिमृजि भ्यां चित्॥** ॥ कञ्जिः सौत्रः। कञ्जारोमयूरः॥ मार्जारः॥ **कमेः किदु च्चोपधायाः॥** ॥ चिदित्यनुवृत्तेरन्तोदात्तः। कुमारः॥ **तुषारादयश्च॥** तुषारः। कासारः। सहारआम्रभेदः॥ **दीङोनुट् च॥** ॥ दीनारः सुव र्णाभरणम्। **सर्त्तेरपः षुक् च॥** ॥ सर्षपः॥ **उषिकुटिदलिकचिखजिभ्यः कपन्॥** ॥ उषपोवह्निसूर्ययोः। कुटपोमानभाण्डम्। दलपः प्रहरणम्॥ कचपं शाकपत्रम्। खजपं घृतम्॥ **क्वणेः संप्रसारणं च॥** कुणपम्॥ **कपश्चाक्रवर्म्मणस्य॥** ॥ स्वरे भेदः॥ **विटपपिष्टपविशि पोलपाः॥** ॥ चत्वारोऽमी कपन् प्रत्ययान्ताः। विट शब्दे। विटपः॥ विशतेरादेः पः। प्रत्ययस्य तुट्। षत्वम्। विष्टपं भुवनम्। विशतेः प्रत्य यादेरित्वम्। विशिपं मन्दिरम्॥ **वरतेः संप्रसारणम्॥** ॥ उलपं कोमलं तृणम्॥ **वृतेस्तिकन्॥** ॥ वर्त्तिका॥ **कृतिभिदिलतिभ्यः कित्॥** ॥ कृत्तिका। भित्तिका भित्तिः। लत्तिका गोधा॥ **इष्यशिभ्यां तकन्॥** इष्टका। अष्टका॥ **इणस्तशन्तशसुनौ॥** ॥ एतशोब्राह्मणः। सएव एतशाः॥ **वीपतिभ्यां तनन्॥** ॥ वी गत्यादौ। वेतनम्। पत्तनम्। **दृद लिभ्यां भः॥** ॥ दर्भः। दलभः स्याद्दृषिचक्रयोः॥ **अर्त्तिगृभ्यां भन्॥** अर्भः। गर्भः॥ **इणः कित्॥** ॥ इभः॥ **आसिसाञिभ्यां क्थिन्॥** ॥

अस्थि । सक्थि ॥ **प्लुषिकुशुषिभ्यः क्सिः** ॥ ॥ प्लुक्षिर्वह्निः । कुक्षिः । शुक्षिर्वातः । **अशेर्नित्** ॥ ॥ अक्षि ॥ **इषेः क्सुः** ॥ इक्षुः ॥ **अवितॄस्तॄतन्त्रिभ्यईः** ॥ अवीर्नारी रजस्वला । तरीर्नौः । स्तरीर्धूमः । तन्त्रीर्वीणादेर्गुणः । **यापोः किद्वे च** ॥ ॥ ययीरश्वः । पपीः स्यात्सोमसूर्ययोः ॥ **लक्षेर्मुट् च** ॥ ॥ लक्ष्मीः ॥

इत्युणादिषु तृतीयःपादः

वाप्रतमीः ॥ ॥ वातशब्दे उपपदे माधातोरी प्रत्ययः सच कित् । वातप्रमीः ॥ अयं स्त्रीपुंसयोः ॥ **ऋतन्यञ्जिवन्यञ्ज्यर्पिमद्यत्यङ्गिकुयुकृशिभ्यः कत्निच्यतुजलिजिष्ठुजिष्ठजिसन्स्यनिथिनुल्यसासानुकः** ॥ द्वादशभ्यः क्रमात्स्युः । अर्त्तेः कत्निच् यण् । बद्धमुष्टिः करोरत्निः सोरत्निः प्रसृताङ्गुलिः । तनोतेर्यतुच् । तन्यतुर्वायूरात्रिश्च । अञ्जेरलिच् । अञ्जलिः । वनेरिष्ठुच् । वनिष्ठुः स्थविरान्त्रम् । अञ्जेरिष्ठच् । अञ्जिष्ठो भानुः । अर्पयतेरिसन् अर्पिसोऽग्रमांसम् । मदेः स्यन् । मत्स्यः । अतेरिथिन् । अतिथिः । अङ्गेरुलिः । अङ्गुलिः । कौतेरसः । कवसः । अचइत्येके । कवचम् । यौतेरासः । यवासोदुरालभा । कृशेरानुक् । कृशानुः ॥ **शृः करन्** ॥ ॥ उत्तरसूत्रे किद्ग्रहणादिह ककारस्य नेत्वम् । शर्करा ॥ **पुषः कित्** ॥ ॥ पुष्करम ॥ **कलश्च** ॥ ॥ पुष्कलम् ॥ **गमेरिनिः** ॥ ॥ गमिष्यतीति गमी ॥ **आङिणित्** ॥ ॥ आगामी ॥ **भुवश्च** ॥ ॥ भावी ॥ **प्रे स्थः** ॥ ॥ प्रस्थायी ॥ **परमे कित्** ॥ ॥ परमेष्ठी ॥ **मन्थः** ॥ ॥ मन्थतेरिनिः कित्स्यात् । कित्वान्नकारलोपः । मन्थाः । मन्थानौ । मन्थानः ॥ **पतस्थ च** ॥ ॥ पन्थाः । पन्थानौ ॥ **खजेराकः** ॥ ॥ खजाकः पक्षी ॥ **बलाकादयश्च** ॥ ॥ बलाका । शलाका । पताका ॥ **पिनाकादयश्च** ॥ पातेरित्वं नुम् च । क्लीबपुंसोः पिनाकः स्यात् शूलशङ्करधन्वनोः । तड आघाते । तडाकः ॥ **कषिदूषिभ्यामीकन्** ॥ ॥ कषीका पक्षिजातिः । दूषिका नेत्रयोर्मलम् ॥ **अनिदृषिभ्यांकिच्च** ॥ ॥ अनीकम् । दृषीकम् ॥

चङ्कणः कङ्कणश्च ॥ कण शब्दे अस्माद्यङ्लुगन्तादीकन् धातोः कङ्कणादेशश्च । घण्टिकायां कङ्कणीका सैव प्रतिसरापि च ॥ **शॄपॄधृज्ञां द्वे रुक्चाभ्यासस्य** ॥ ॥ शर्शरीकोहिंस्रः । पर्परीकोदिवाकरः । वर्वरीकः कुटिलकेशः ॥ **फर्फरीकादयश्च** ॥ ॥ स्फुर स्फुरणे अस्मादीकन् धातोः फर्फरादेशः । फर्फरीकं किसलयम् । दर्दरीकं वादित्रम् । झर्झरीकं शरीरम् । तित्तिडीकोवृक्षभेदः । चेरर्नुम् च । चञ्चरीकोभ्रमरः । मर्मरीको हीनजनः । कर्करीका गलन्तिका । पुणतेः पुण्डरीकं वादित्रम् । पुण्डरीकोव्याघ्रोग्निर्दिग्गजश्च ॥ **ईषेः किद्ध्रस्वश्च** ॥ ॥ इषीका शलाका ॥ **ऋजेश्च** ॥ ॥ ऋजीकः उपहतः ॥ ॥ **सर्तेर्नुम् च** ॥ ॥ सृणीका लाला॥ **मृडः कीकन्कङ्कणौ** ॥ ॥ मृडीकोमृगः । मृडङ्कणः शिशुः ॥ **अलीकादयश्च** ॥ ॥ कीकनन्तानिपात्यन्ते । अल भूषणादौ । अलीकं मिथ्या । विपूर्वाद्व्यलीकं विप्रियं खेदश्च । वलीकं पटलप्रान्ते इत्यादि ॥ **कॄतॄभ्यामीषन्** ॥ ॥ करीषोऽस्त्री शुष्कगोमये । तरीषः तरीता ॥ **शॄपॄभ्यां किच्च** ॥ ॥ शिरीषः । पुरीषम् ॥ **अर्जेर्ऋज च** ॥ ॥ ऋजीषं पिष्टपचनम् ॥ **अम्बरीषः** ॥ ॥ अयं निपात्यते । अबि शब्दे ॥ अम्बरीषः पुमान् भ्राष्ट्रम् । अमरस्तु क्लीबेऽम्बरीषं भ्राष्ट्रोना ॥ **कॄशॄपॄकटिपटिशौटिभ्यईरन्** ॥ ॥ करीरोवंशाङ्कुरः । शरीरम् । परीरं फलम् । कटीरः कन्दरोजघनप्रदेशश्च । पटीरश्चन्दनः कण्टकः कामश्च । शौटीरस्त्यागिवीरयोः । ब्राह्मणादित्वात् ष्यञ् । शौटीर्यम् ॥ **वशेः कित्** ॥ ॥ उशीरम् ॥ **कशेर्मुट् च** ॥ ॥ कश्मीरोदेशः ॥ **कृञउच्च** ॥ ॥ कुरीरं मैथुनम् ॥ **घसेः किच्च** ॥ ॥ क्षीरम् ॥ **गभीरगम्भीरौ** ॥ ॥ गमेर्भः पक्षे नुम् च ॥ **विषा विहा** ॥ ॥ स्यतेर्जहातेश्च विपूर्वाभ्यामाप्रत्ययः । विषा बुद्धिः । विहा स्वर्गः । अव्यये इमे ॥ **पच एलिमच्** ॥ ॥ पचेलिमोवह्निरव्योः ॥ **शीङो धुक्लक्वलञ्वालनः** ॥ ॥ चत्वारः प्रत्ययाः स्युः । शीधु मद्यम्

शीलं स्वभावः। शैवलः शेवालम् । बाहुलकाद्ध्रस्य पोपि । शेवालं शैवलोन स्त्री शेपालोजलनीलिका ॥ **मृकणिभ्यामूकोकणौ** ॥ ॥ मरूकोमृगः । काणूकः काकः॥ **वलेरूकः**॥ ॥ वलूकः पक्षी उत्पल मूलं च॥ **उलूकादयश्च** ॥ ॥ वलेः संप्रसारणमूकश्च। उलूकाविन्द्रपे चकौ । वावदूकोवक्ता । भल्लूकः ॥ **शमेर्बुक्च** ॥ शम्बुकोजलशुक्तिः **शल्गिमण्डिभ्यामूकण्**॥ ॥ शालूकं कन्दविशेषः। मण्डूकः ॥ **नियो मिः**॥ ॥ नेमिः। **अर्त्तेरुच्च** ॥ ॥ऊर्मिः॥ **भुवः कित्**॥ ॥ भूमिः॥ **अश्नातेरशच्** ॥ ॥ रश्मिः किरणोरज्जुश्च ॥ **दल्मिः** ॥ ॥ दल विशरणे। दल्मिरिन्द्रायुधम्॥ **वीज्याज्वरिभ्योनिः** ॥ ॥ बाहुलकाण्णत्वम् ।वेणिः स्यात्केशविन्यासः प्रवेणी च स्त्रियामुभे । ज्यानिः । जूर्णिः॥ **सृवृषिभ्यां कित्** ॥ ॥ सृणिरङ्कुशः। वृष्णिः क्षत्रियमेषयोः॥ **अङ्गेर्नलोपश्च**॥ ॥ अग्निः॥ **वहिश्रिश्रुयुद्रुग्लाहात्वरिभ्योनित्**॥ ॥ वह्निः। श्रेणिः। श्रोणिः। योनिः। द्रोणिः। ग्लानिः। हानिः । तूर्णिः । बाहुलकान्म्लानिः ॥ **घृणिपृश्निपार्ष्णिचूर्णिभूर्णि** ॥ ॥ एते पञ्च निपात्यन्ते। घृणिः किरणः । स्पृशतेः सलोपः। पृश्निरल्पशरीरः। पृषेर्वृद्धिश्च। पार्ष्णिः पादतलम्। चरेरुपधायाउत्वम्। चूर्णिःकपर्दकशतम्। बिभर्तेरुत्वम्। भूर्णिर्धरणी॥ **दृदृभ्यां विन्**॥ ॥ दर्विर्घस्मरः । दर्विः॥ **जृशॄस्तॄजागृभ्यः क्विन्** ॥ ॥ जीर्विः पर्शुः । शीर्विर्हिस्रः। स्तीर्विर ध्वर्युः। जागृविर्नृपः॥ **दिवोद्वे दीर्घश्चाभ्यासस्य** ॥ ॥दीदिविःस्वर्गमो क्षयोः॥ **कृविघृष्विछविस्थविकिकीदिवि** ॥ ॥ कृविस्तन्तुवायद्रव्यम् । घृष्विर्वराहः। छास्थोर्ह्रस्वत्वं च। छविर्दीप्तिः। स्थविस्तन्तुवायः। दीव्यतेः किकीपूर्वात्। किकीदिविश्चाषः। बाहुलकाद्ध्रस्वदीर्घयोर्विनिमयः। चाषेण किकिदीविना ॥ **पातेर्डतिः** ॥ ॥ पतिः॥ **शकेर्ऋतिन्**॥ ॥ शकृत्॥ **अमेरतिः**॥ ॥ अमतिः कालः॥ **वहिवस्यर्तिभ्यश्चित्**॥ ॥ ॥ वहतिः पवनः। वसतिर्गृहयामिन्योः। अरतिः क्रोधः॥ **अञ्चेः कोवा**॥

अङ्कति,रञ्चतिर्वातः॥ हन्तेरंह च ॥ ॥ हन्तेरतिः स्यादंहादेशश्च धातोः। हन्ति दुरितमनया अंहतिर्दानम्। प्रादेशनं निर्वपणमपवर्जनमंहतिः॥ रमेर्नित्॥ ॥ रमतिः कालकामयोः॥ सूङः क्रिः॥ ॥ सूरिः॥ अदिशदिभूशुभिभ्यः क्रिन्॥ ॥ अद्रिः। शद्रिः शर्करा। भूरि प्रचुरम्। शुभ्रिर्ब्रह्मा ॥ वङ्क्र्यादयश्च॥ ॥ क्रिन्नन्तानिपात्यन्ते। वङ्क्रिर्वाद्यभेदोगृहदारुपार्श्वास्थि च। वप्रिः क्षेत्रम्। अंङ्क्रिरङ्घ्रिश्च चरणः। तदिः सौत्रोधातुः। तन्द्रिर्मोहः। बाहुलकाद्गुणः। भेरिः॥ राशदिभ्यां त्रिप्॥ रात्रिः। शत्रिः कुञ्जरः॥ अदेस्त्रिनिश्च॥ ॥ चात्त्रिप्। अत्री। अत्रिणौ। अत्रिणः। अत्रिः। अत्री। अत्रयः॥ पतेरत्रिन्॥ ॥ पतत्रिः पक्षी ॥ मृकणिभ्यामीचिः॥ ॥ मरीचिः। कणीचिः पल्लवोनिनादश्च॥ श्वयतेश्चित्॥ ॥ श्वयीचिर्व्याधिः॥ वेञोडिच्च॥ ॥ वीचिस्तरङ्गः। नञ्समासे अवीचिर्नरकभेदः॥ ऋहनिभ्यामूषन्॥ ॥ अरूषः सूर्यः। हनूषो राक्षसः॥ पुरः कुषन्॥ ॥ पुर अग्रगमने। पुरुषः। अन्येषामपीति दीर्घः। पूरुषः॥ पॄनहिकलिभ्यउषच्॥ ॥ परुषम्। नहुषः। कलुषम्॥ पीयेरूषन्॥ ॥ पीयइति सौत्रोधातुः। पीयूषम्। बाहुलकाद्गुणे पेयूषोभिनवं पयः॥ मस्जेर्नुम् च॥ ॥ मञ्जूषा॥ गडेश्च॥ ॥ गण्डूषः। गण्डूषा॥ अर्तेररुः॥ ॥ अररुः शत्रुः। अररू। अररवः॥ कुटः किच्च॥ ॥ कुटरुर्वस्त्रगृहम्। कित्वप्रयोजनं चिन्त्यम्॥ शकादिभ्योऽटन्॥ ॥ शकटोऽस्त्रियाम्। ककिर्गत्यर्थः। कङ्कटः सन्नाहः। देवटः शिल्पी। करटइत्यादि॥ कृकदिकडिकटिभ्योम्बच्॥ ॥ करम्बं व्यामिश्रम्। कदिकडी सौत्रौ। कदम्बोवृक्षभेदः। कडम्बोऽग्रभागः। कटम्बोवादित्रम्॥ कदेर्णित्पाक्षिणि॥ ॥ कादम्बः कलहंसः॥ कलिकर्द्योरमः॥ कलमः। कर्दमः॥ कुणिपुल्योः॥ किन्दच्॥ ॥ कुण शब्दोपकरणयोः। कुणिन्दः शब्दः। पुलिन्दोजातिविशेषः॥ कुपेर्वा वश्च॥ ॥ कुपिन्दकुविन्दौ तन्तुवाये॥ नौ षञ्जेर्घथिन्॥ निषङ्गथिरालिङ्गकः॥ उद्यर्तेश्चित्॥ ॥

उदरथिः समुद्रः ॥ **सर्त्तेर्णिच्च** ॥ ॥ सारथिः ॥ **खर्जिपिञ्जादिभ्यऊरो लचौ** ॥ ॥ खर्जूरः । कर्पूरः । वल्लूरं शुष्कमांसम् । पिञ्जूलं कुशवर्तिः ॥ **लङ्गेर्वृद्धिश्च** ॥ ॥ लाङ्गूलम् । कुसूलः । तमेर्बुग्वृद्धिश्च । तांबूलम् । श्णाते र्डुग्वृद्धिश्च । शार्दूलः । दुकोः कुक । दुकूलम् । कुकूलम् ॥ **कुवश्चटूदी र्घश्च** ॥ ॥ कूची चित्रलेखनिका ॥ **समीणः** ॥ ॥ समीचः समुद्रः । समीची हरिणी ॥ **सिवेष्टेरू च** ॥ ॥ सूचोदर्भाङ्कुरः । सूची ॥ **शमे र्बन्** ॥ ॥ शम्बोमुसलम् ॥ **उल्बादयश्च** ॥ ॥ बन्नन्तानिपात्यन्ते । उच समवाये । चस्य लत्वं गुणाभावश्च । उल्बोगर्भाशयः । शुल्बं ताम्रम् । बिम्बम् ॥ **स्थः स्तोऽम्बजबकौ** ॥ ॥ तिष्ठतेरम्बच् अबक एतौ स्तस्ता देशश्च । स्तम्बोगुच्छस्तृणादिनः । स्तबकः पुष्पगुच्छः ॥ **शाशपिभ्यां ददनौ** ॥ ॥ शादोजम्बालशष्पयोः । **शब्दादयश्च** ॥ ॥ शब्दः । अवतीत्यब्दः ॥ **कौतेर्नुम्** ॥ ॥ कुन्दः ॥ **बलिमलितनिभ्यः कयन्** ॥ ॥ बलयम् । मलयः । तनयः ॥ **वृङोः षुग्दुकौ च** ॥ ॥ वृषयआश्रयः । हृदयम् ॥ **मिपीभ्यां रुः** ॥ ॥ मेरुः । पेरुः सूर्यः । बाहुलकात् पिबतेरपि । संवत्सरवपुः पारुः पेरुर्वासीर्दिनप्रणीः ॥ **जत्र्वादयश्च** ॥ ॥ जत्रु । जत्रुणी । अश्रु । अश्रुणी ॥ **रुशातिभ्यां क्रुन्** ॥ ॥ रुरुर्मृगभेदः । शात यतीति शत्रुः । प्रज्ञादौ पाठाद्ध्रस्वत्वम् ॥ **जनिदाच्युसृवृमदिषमिनमिभृ ञ्भ्य इत्वनूत्वन्त्नण्क्निन्शक्स्यढडटाटचः** ॥ ॥ जनित्वौ मातापितरौ । दात्वोदाता । च्यौत्नोगन्ता अण्डजः क्षीणपुण्यश्च । सृणिरङ्कुशश्चन्द्रः सूर्योवायुश्च । वृशः आर्द्रकं मूलकं च । मत्स्यः । षण्ढः । डित्वाट्टिलो पः । नमतीति नटः शैलूषः । बिभर्त्ति भरटः कुलालोभृतकश्च ॥ **अन्ये भ्योपि दृश्यन्ते** ॥ ॥ पेत्वममृतं भृशम् ॥ **कुसेरुम्भोमेदेताः** ॥ ॥ कुसुम्भम् । कुसुमम् । कुसीदम् । कुसितोजनपदः ॥ **सानासिवर्णासिप र्णसितण्डुलाङ्कुशचषालेल्वलपल्वलधिष्ण्यशल्याः** ॥ ॥ सनोतेरसिप्र त्ययउपधावृद्धिः । सानसिर्हिरण्यम् । वृञोनुक् च । वर्णसिर्जलम् । पॄ ।

पर्णसिर्जलगृहम्। तड आघाते। तण्डुलाः। अकि लक्षणे उशच्। अङ्कुशः। चषेरालच्। चषालोयूपकटकः। इल्वलोदैत्यभेदः। पल्वलम्। जिधृषा। ऋकारस्य इकारः। धिष्ण्यम्। शलेर्यः। शल्यं वा पुंसि शंकुर्ना॥ मूशक्यविभ्यः क्लः॥ ॥ मूलम्। शक्लः प्रियंवदे। अम्लो रसः। बाहुलकादमेः। अम्लः॥ माछासासिभ्योयः॥ ॥ माया। छाया। सस्यम्। बाहुलकात्सुनोतेः। सव्यं दक्षिणवामयोः॥ जनेर्यक्॥ ॥ ये विभाषा। जन्यं युद्धम्। जाया भार्या॥ अघ्याद यश्च॥ ॥ यगन्तानिपात्यन्ते। हन्तेर्यक् अडागमउपधालोपश्च। अघ्या माहेयी। अघ्न्यः प्रजापतिः। कनी दीप्तौ। कन्या। बवयोरैक्यम्। वन्ध्या॥ स्नामदिपद्यर्तिपृशकिभ्योवनिप्॥ ॥ स्नावा रसिकः। मद्वा शिवः। पद्वा पन्थाः। अर्वा तुरङ्गगर्ह्ययोः। पर्व ग्रन्थिः प्रस्तावश्च। शक्वा हस्ती। ङीब्रौ। शक्वरी अङ्गुलिः॥ शीङ्कुशिरुहिजिक्षिसृधृभ्यः क्वनिप्॥ ॥ शीवाअजगरः। कुश्वा सृगालः। रुह्वा वृक्षः। जित्वा जेता। क्षित्वा वायुः। सृत्वा प्रजापतिः। धृत्वा विष्णुः॥ धाप्योः संप्रसारणं च॥ ॥ धीवा कर्मकरः। पीवा स्थूलः॥ अदेर्ध च॥ ॥ अध्वा॥ प्र ईरशदोस्तुट्च॥ प्रेत्वा प्रशत्वा च सागरः। प्रेत्वरी प्रशत्वरी च नदी॥ सर्वधातुभ्यइन्॥ ॥ पचिरग्निः। तुडिः। तुण्डिः। वलिः। वटिः। देवयजिः। काशतइति काशिः। यतिः। मल्लिः। मल्ली। केलिः। मसी परिणामे। मसिः। बाहुलकाद्गुणः। कोटिः। हेलिः। बोधिः। नन्दिः। कलिः॥ सृपिषिरुहिवृतिविदिछिदिकीर्तिभ्यश्च॥ ॥ हरिर्विष्णावहाविन्द्रे भेके सिंहे हये रवौ। चन्द्रे कीले प्लवङ्गे च यमे वाते च कीर्त्तितः। पेषिर्वज्रम्। रोहिर्व्रती। वर्तिः। वेदिः। छदिश्छेत्ता। कीर्त्तिः॥ इगुपधात्कित्॥ ॥ कृषिः। ऋषिः। शुचिः लिपिः। बाहुलकाद्वत्वे लिबिः। तूल निष्कर्षे। तूलिः। तूली कूर्चिका॥ भ्रमेः संप्रसारणं च॥ ॥ भृमिर्वातः। बाहुलकाद्भूमिः॥ क्रमितमिशतिस्तम्भामतइच्च॥ ॥ क्रिमिः।

संप्रसारणानुवृत्तेः कृमिरपि । तिमिर्मत्स्यभेदः । शितिर्मेचकशुक्लयोः । स्तिम्भिः समुद्रः ॥ **मनेरुच्च** ॥ ॥ मुनिः ॥ **वर्णेर्वलिश्चाहिरण्ये** ॥ ॥ वर्णिःसौत्रः । अस्यबलिरादेशः । करोपहारयोः पुंसि बलिः प्राण्यङ्गके स्त्रियाम् । हिरण्ये तु वर्णिः सुवर्णम् ॥ **वसिवपियजिराजिव्रजिसदिहनिवाशिवादिवारिभ्यइञ्** ॥ ॥ वासिश्छेदनवस्तुनि । वापिः । वापी । याजिर्यष्टा । राजिः । राजी । व्राजिर्वातालिः । सादिः सारथिः । निघातिर्लोहघातिनी । वाशिरग्निः । वादिर्विद्वान् । वारिर्गजबन्धनी । जलेतु क्लीबम् । वाहुलकाद्वारिः पथिकसंहतौ ॥ **नहोभश्च** ॥ ॥ नाभिः स्यात्क्षत्रिये पुंसि । प्राण्यङ्गे तु स्त्रियां पुंस्यपीति के चित् ॥ **कृषेर्वृद्धिश्छन्दसि** ॥ ॥ कार्षिः ॥ **श्रः शकुनौ** ॥ ॥ शारिः । शारिका ॥ **कृञ उदीचांकारुषु** ॥ ॥ कारिः शिल्पी ॥ **जनिघसिभ्यामिण्** ॥ ॥ जनिर्जननम् । घासिर्भक्ष्यमग्निश्च ॥ **अज्यतिभ्यां च** ॥ ॥ आजिः संग्रामः । आतिः पक्षी ॥ **पादे च** ॥ ॥ पदाजिः । पदातिः ॥ **अशिपणाय्योरुडायलुकौ च** ॥ ॥ अशे रुट् । राशिः पुञ्जः । पणायतेरायलुक् । पाणिः करः ॥ **वातेर्डिच्च** ॥ ॥ विः पक्षी । स्त्रियां वीत्यपि ॥ **प्रे हरतेः कूपे** ॥ ॥ प्रहिः कूपः ॥ **नौ व्यो यलोपः पूर्वस्य च दीर्घः** ॥ ॥ व्येञइण् स्याद् यलोपश्च नेर्दीर्घः । नीविः । नीवी वस्त्रग्रन्थौ मूलधने च ॥ **समाने ख्यः स चोदात्तः** ॥ ॥ समानशब्दे उपपदे ख्याइत्यस्मादिण् स्यात्सच डिच्च यलोपश्च समानस्य तूदात्तः सइत्यादेशश्च । समानं ख्यायते जनैरिति ॥ सखा । **आङि श्रिहनिभ्यां ह्रस्वश्च** ॥ ॥ इण् स्यात्सच डित् आङो ह्रस्वश्च । स्त्रियः पाल्यश्रिकोटयः । सर्वे वृत्रासुरेप्यहिः ॥ **अचइः** ॥ रविः । पविः । तरिः । कविः । अरिः । अलिः ॥ **खनिकष्यज्यसिवसिवनिसनिध्वनिग्रन्थिचलिभ्यश्च** ॥ ॥ खनिः । कषिर्हिस्रः । अजिः । असिः । वसिर्वस्त्रम् । वनिरग्निः । सनिर्भक्तिर्दानं च । ध्वनिः । ग्रन्थिः । चलिः पशुः ॥ **वृतेश्छन्दसि** ॥ ॥ वर्तिः ॥ **भुजेः किच्च** ॥ ॥भुजिः । कृगृशपृ

कुटिभिदिछिदिभ्यश्च ॥ ॥ इः कित्स्यात्। किरिर्वराहः। गिरिर्गोत्रा
क्षिरोगयोः। गिरिणा काणः गिरिकाणः। शिरिः शलभोहन्ता च। पुरि
र्नगरं राजा नदी च। कुटिः शाला शरीरं च। भिदिर्वज्रम्। छिदिः परशुः॥
कुडिकम्प्योर्नलोपश्च ॥ ॥ कुडि दाहे। कुडिर्देहः। कपिः॥ **सर्वधातु
भ्योमनिन्** ॥ ॥ क्रियतइति कर्म। चर्म। भस्म। जन्म। शर्म।
स्थाम बलम्। इस्मन्निति ह्रस्वः। छद्म। सुत्रामा॥ **बृंहेर्नोच्च** ॥ ॥ नकार
स्याकारः। ब्रह्म तत्वं तपोवेदोब्रह्मा विप्रः प्रजापतिः॥ **अशिशकि
भ्यां छन्दसि** ॥ अश्मा। शक्मा॥ **हृभृधृसृस्तृशृभ्यइमनिच्** ॥ ॥
हरिमा कालः। भरिमा कुटुम्बम्। धरिमा रूपम्। सरिमा वायुः। स्तरि
मा तल्पम्। शरिमा प्रसवः॥ **जनिमृङ्भ्यामिमनिन्** ॥ ॥ जनिमा
जन्म। मरिमा मृत्युः॥ **वेञः सर्वत्र** ॥ ॥ छन्दसि भाषायां चेत्यर्थः।
वेमा तन्तुवायदण्डः। अर्धर्चादिः। सामनी वेमनी इति वृत्तिः॥ **नामन्
सीमन् व्योमन् रोमन् लोमन् पाप्मन् धामन्** ॥ ॥ सप्त अमी निपा
त्यन्ते। म्नायतेऽनेनेति नाम। सिनोतेर्दीर्घः। सीमा। सीमानौ। सीमानः।
पक्षे डाप्। सीमे। सीमाः। व्येञोऽन्त्यस्योत्वं गुणः। व्योम। रौतेः
रोम। लोम। पाप्मा पापम्। ध्याम परिमाणं तेजश्च॥ **मिथुने मनिः** ॥
उपसर्गक्रियासंबंधोमिथुनम्। स्वरार्थमिदम्। सुशर्मा॥ **सातिभ्यमनि
न्मनिणौ** ॥ ॥ स्यति साम। सामनी। आत्मा॥ **हनिमशिभ्यां सिकन्**॥
हंसिका हंसयोषिति। मक्षिका॥ **कोररन्** ॥ ॥ कवरः॥ **गिरउडच्** ॥
गरुडः॥ **इन्देः कमिर्नलोपश्च** ॥ ॥ इदम्॥ **कायतेर्डिमिः** ॥ ॥ किम्॥
सर्वधातुभ्यः ष्ट्रन् ॥ वस्त्रम्। अस्त्रम्। शस्त्रम्। इस्मन्निति ह्रस्वत्वम्।
छादनाच्छत्रम्॥ **भ्रस्जिगमिनमिहनिविश्यशां वृद्धिश्च** ॥ ॥ भ्राष्ट्रः।
गात्रं शकटम्। नात्रस्तोत्रम्। हात्रं भरणम्। वैष्ट्रं पिष्टपम्। आष्ट्रमाका
शम्॥ **दिवेर्द्युच्च** ॥ ॥ द्यौत्रं ज्योतिः॥ **उषिखनिभ्यां कित्** ॥ ॥ उष्ट्रः।
खात्रं खनित्रं जलाधारश्च॥ **सिविमुच्योष्टेरूच** ॥ ॥ सूत्रम्। मूत्रम्॥

अमिचिमिदिशसिभ्यः क्त्रः ॥ ॥ अन्त्रम् । चित्रम् । मित्रम् । शस्त्रम् ॥ **पुवो ह्रस्वश्च ॥** ॥ पुत्रः ॥ **स्त्यायतेर्ड्रट् ॥** ॥ स्त्री ॥ **गुधृवीपचिवचियमिसदिक्षदिभ्यस्त्रः ॥** ॥ गोत्रं स्यान्नामवंशयोः । गोत्रा पृथिवी । धर्त्रं गृहम् । वेत्रम् । पक्त्रम् । वक्त्रम् । यन्त्रम् । सत्त्रम् । क्षत्त्रम् ॥ **हुयामाश्रुभसिभ्यस्त्रन् ॥** ॥ होत्रम् । यात्रा । मात्रा । श्रोत्रम् । भस्त्रा ॥ **गमेरा च ॥** गात्रम् ॥ **दादिभ्यश्छन्दसि ॥** ॥ दात्रम् । पात्रम् ॥ **भूवादिगृभ्यो णित्रन् ॥** ॥ भावित्रम् । वादित्रम् । गारित्रमोदनम् ॥ **चरेर्वृत्ते ॥** चारित्रम् ॥ **अशित्रादिभ्य इत्रोत्रौ ॥** ॥ अशित्रम् । वहित्रम् । धरित्री मही । त्रैङ् एवमादिभ्य उत्रः । त्रोत्रं प्रहरणम् । वृञ् । वरुत्रं प्रावरणम् ॥ **अमेर्द्विषति चित् ॥** ॥ अमित्रः शत्रुः ॥ **आ समिण्निकषिभ्याम् ॥** ॥ संपूर्वादिणो निपूर्वात्कषेश्च आ स्यात् । स्वरादित्वादव्ययत्वम् । समया । निकषा ॥ **चितेः कणः कश्च ॥** ॥ बाहुलकादगुणः । चिक्कणं मसृणं स्निग्धम् ॥ **सूचेः स्मन् ॥** ॥ सूक्ष्मम् ॥ **पातेर्डुम्सुन् ॥** ॥ पुमान् ॥ **रुचिभुजिभ्यां किष्यन् ॥** ॥ रुचिष्यमिष्टम् । भुजिष्यो दासः ॥ **वसेस्तिः ॥** ॥ वस्तिर्नाभेरधो द्वयोः । वस्तयः स्युर्दशासूत्रे । बाहुलकात् शासः । शास्तिः राजदण्डः । विन्ध्याख्यमगमस्यतीत्यगस्तिः । शकन्ध्वादिः ॥ **सावसेः ॥** ॥ स्वस्ति । स्वरादिपाठादव्ययत्वम् ॥ **वौ तसेः ॥** वितस्तिः ॥ **पदिप्रथिभ्यां नित् ॥** ॥ पत्तिः । प्रथितिः । तितुत्रेष्वग्रहादीनामितीट् ॥ **दृणातेर्ह्रस्वश्च ॥** ॥ दृतिः ॥ **कृतॄकृपिभ्यः कीटन् ॥** ॥ किरीटं शिरोवेष्टनम् । तिरीटं सुवर्णम् । कृपीटं कुक्षिवारिणोः ॥ **रुचिवचिकुचिकुटिभ्यः कितच् ॥** ॥ रुचितमिष्टम् । उचितम् । कुचितं परिमितम् ॥ कुटितं कुटिलम् ॥ **कुटिकुषिभ्यां क्मलन् ॥** ॥ कुट्मलम् कुष्मलम् ॥ **कुषेर्लश्च ॥** ॥ कुल्मलं पापम् ॥ **सर्वधातुभ्योऽसुन् ॥** ॥ चेतः । सरः । पयः । सदः ॥ **रपेरत एच्च ॥** ॥ रेपोवद्यम् ॥ **अशेर्देवने युट् च ॥** देवने स्तुतौ । यशः ॥ **उब्जेर्बले बलोपश्च ॥** ॥ ओजः ॥ **श्वेः संप्रसा**

रणं च॥ ॥ शवः। शवसी। बलपर्यायोयम्॥ श्रयतेः स्वाङ्गे शिरः किच्च॥ ॥ श्रयतेः शिरआदेशोऽसुन् किच्च। शिरः। शिरसी॥ अर्त्ते रुच्च॥ ॥ उरः॥ व्याधौ शुट् च॥ ॥ अर्शोगुदव्याधिः॥ उदके नुट् च॥ ॥ अर्त्तेरसुन् स्यात्तस्य च नुट्। अर्णः। अर्णसी॥ इणआगसि एनः॥ रिचेर्धने घिच्च॥ ॥ चात्प्रत्ययस्यनुट्। घित्वात्कुत्वम्। रेक्णः सुवर्णम्॥ चायतेरन्ने ह्रस्वश्च ॥ चनोभक्तम्॥ वृङ्शीङ्भ्यां रूप स्वाङ्गयोः पुट्च॥ ॥ वर्पोरूपम्। शेपोगुह्यम्॥ स्रुरिभ्यां तुट्च॥ ॥ स्रोतः। रेतः॥ पातेर्बले जुट् च॥ ॥ पाजः पाजसी॥ उदके थुट् च॥ ॥ पाथः॥ अन्ने च॥ ॥ पाथोभक्तम्॥ अदेर्नुम्धौ च॥ ॥ अदेर्भक्ते वाच्येऽसुन् नुमागमोधादेशश्च। अन्धोऽन्नम्॥ स्कन्देश्च स्वाङ्गे॥ ॥ स्कन्धः। स्कन्धसी॥ आपःकर्माख्यायाम्॥ ॥ कर्माख्यायां ह्रस्वोनुट् च वा। अप्नः। अपः। बाहुलकात्। आपः। आपसी॥ रूपे जुट् च॥ ॥ अब्जोरूपम्॥ उदके नुम्भौ च॥ ॥ अम्भः॥ नहेर्दिवि भश्च॥ ॥ नभः॥ इणआगअपराधे च॥ ॥ आगः पापापराधयोः॥ अमेर्हुक्च॥ ॥ अंहः॥ रमेश्च॥ ॥ रंहः। देशेह च॥ ॥ रमन्तेस्मिन् रहः॥ अञ्च्यञ्जियुजिभृजिभ्यः कुश्च॥ ॥ एभ्योसुन् कवर्गश्चान्तादेशः। अङ्कश्चिह्नशरीरयोः। अङ्गः पक्षी। योगः समाधिः। भर्गस्तेजः॥ भूरञ्जिभ्यां कित्॥ ॥ भुवः रजः॥ वसेर्णित्॥ ॥ वासो वस्त्रम्॥ चन्देरादेश्च छः॥ ॥ छन्दः पचिवचिभ्यां सुट् च॥ ॥ पक्षसी तु स्मृतौ पक्षौ। वक्षोहृदयम्॥ वहिहाधाञ्भ्यश्छन्दसि॥ ॥ वक्षाः अनड्वान्। हासाश्चन्द्रः। धासाः पर्वतइति प्राञ्चः। वस्तुतस्तु णिदित्यनुवर्तते न तु सुट्। तेन वहेरुपधावृद्धिः। इतरयोरातोयुगिति युक्। शोणा धृष्णू नृवाहसा। श्रोता हं गृणतः स्तोमवाहाः। विश्वो विहायाः। वाजम्भरोविहायाः। देवोनयः पृथिवीं विश्वधायाः। अधा

रयत् पृथिवीं विश्वधायसम्। धर्णसं भूरिधायसमित्यादि॥ इण आसिः॥ अयाः वह्निः। स्वरादिपाठादव्ययत्वम्॥ मिथुनेसिः॥ पूर्ववच्च सर्वम्॥॥ उपसर्गविशिष्टोधातुर्मिथुनं तत्रामुनोपवादोऽसिः स्वरार्थः॥ नञि हन एहच॥ ॥ अनेहाः। अनेहसौ॥ विधाञोवेध च॥ ॥ विदधातीति वेधाः॥ नुवोधुट् च॥ ॥ नोधाः॥ गतिकारकोपपदयोः पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वं च॥ ॥ असिः स्यात्। सुतपाः । जातवेदाः। गतिकारकोपपदात् कृदित्युत्तरपदप्रकृतिस्वरत्वे सति शेषस्यानुदात्तत्वे प्राप्ते तदपवादार्थमिदम्॥ चन्द्रे मोडित्॥ ॥ चन्द्रोपपदान्माङोऽसिः स्यात्सच डित्। चन्द्रमाः॥ वयसि धाञः॥ वयोधास्तरुणः॥ पयसि च॥ ॥ पयोधाः समुद्रोमेघश्च॥ पुरसि च॥ ॥ पुरोधाः॥ पुरूरवाः॥ ॥ पुरुशब्दस्य दीर्घोरौतेरसिश्च निपात्यते॥ चक्षेर्बहुलं शिच्च॥ ॥ नृचक्षाः॥ उषः कित्॥ ॥ उषः॥ दमेरुनसिः॥ ॥ सप्तार्चिर्दमुनाः॥ अङ्गतेरसिरिरुडागमश्च॥ ॥ अङ्गिराः॥ सर्तेरप्पूर्वादसिः॥ ॥ अप्सराः। प्रायेणायं भूम्नि। अप्सरसः॥ विदिभुजिभ्यां विश्वे॥ ॥ विश्ववेदाः। विश्वभोजाः॥ वशेः कनसिः॥ ॥ संप्रसारणम्। उशना॥

इत्युणादिषु चतुर्थःपादः॥

अदिभुवोडुतच्॥ ॥ अद्भुतम्॥ गुधेरूमः॥ ॥ गोधूमः॥मसेरूरन्॥ ॥ मसूरः। प्रथमे पादे असेरुरन्मसेश्चेत्यत्र व्याख्यातः॥ स्थः किच्च॥ ॥ स्थूरोमनुष्यः॥ पातेरतिः॥ ॥ पातिः स्वामी। सम्पातिः पक्षिराजः॥ वातेर्नित्॥ ॥ वातिरादित्यसोमयोः॥ अर्तेश्च॥ अरतिरुद्वेगः॥ तृहेः क्नोहलोपश्च॥ ॥ तृणम्॥ वृञ्लुटितनिताडिभ्यउलच् तण्डश्च॥ ॥ व्रियन्ते लुट्यन्ते तन्यन्ते ताड्यन्तइति वा तण्डुलाः॥ दंसेष्टटनौ न आ च॥ ॥दासः सेवकशूद्रयोः॥ दंशेश्च॥ ॥ दाशो धीवरः॥ उदि चेर्डैसिः॥ ॥ स्वरादिपाठादव्ययत्वम्। उच्चैः॥ नौदीर्घश्च॥ ॥नीचैः॥सौ रमे क्तोदमे पूर्वपदस्य च दीर्घः॥ ॥ रमेः

सुपूर्वाद्धमे वाच्ये क्तः स्यात्। किल्वा दनुनासिकलोपः। सुरतउपशान्तो दयालुश्च ॥ पूञोयण्णुक् ह्रस्वश्च ॥ ॥ यत्प्रत्ययः। पुण्यम् ॥ स्रंसेः शिकुदृकिच्च ॥ ॥ स्रंसतेः शिरादेशः यत्प्रत्ययः कित्तस्य कुडागमश्च ॥ शिक्यं ॥ अर्तेः क्युरुच्च ॥ ॥ उरणोमेषः ॥ हिंसेरीरन्नीरचौ ॥ ॥ हिंसीरोव्याघ्रदुष्टयोः ॥ उदि दृणातेरजलौ पूर्वपदान्त्यलोपश्च ॥ ॥ उदरम् ॥ डित् खनेर्मुट् सचोदात्तः ॥ ॥ अच् अलू च डित्स्याद्धातोर्मुट् सचोदात्तः। मुखम् ॥ अमेः सन् ॥ ॥ अंसः ॥ मुहेःखोमूर्च ॥ ॥ मूर्खः ॥ नहेर्हलोपश्च ॥ ॥ नखः ॥ शीङोह्रस्वश्च ॥ ॥ शिखा ॥ माङऊखो मय् च ॥ ॥ मयूखः ॥ कलिगलिभ्यां फगस्योच्च ॥ ॥ कुल्फः शरीरावयवोरोगश्च । गुल्फः पादग्रन्थिः ॥ स्पृशेःश्वण्शुनौ पृच ॥ ॥ श्वण् शुनौ प्रत्ययौ पृ इत्यादेशः। पार्श्वोऽस्त्री कक्षयोरधः। पर्शुरायुधम् ॥ श्मनि श्रयतेर्डुन् ॥ ॥ श्मन्शब्दोमुखवाची । मुखमाश्रयतइति श्मश्रु ॥ अश्वादयश्च ॥ ॥ अश्रु नयनजलम् ॥ जनेष्टन् लोपश्च ॥ ॥ जटा ॥ अच् तस्य जङ्घच् ॥ तस्य जनेः जङ्घादेशः स्यादच्च । जङ्घा ॥ हन्तेः शरीरावयवे द्वे च ॥ ॥ जघनम् । पश्चान्नितम्बः स्त्रीकट्याः क्लीबे तु जघनं पुरः ॥ क्लिशेरन् लोलोपश्च ॥ ॥ लकारस्य लोपः। केशः ॥ फलेरितजादेश्च पः ॥ ॥ पलितम् ॥ कृञादिभ्यः संज्ञायां वुन् ॥ ॥ करकः। करका ॥ कटकः। नरकम्। नरकः। नरकोनारकोपि चेति द्विरूपकोशः। सरकं गगनम्। कोरकः।कोरकं च॥ चीकयतेराद्यन्तविपर्ययश्च ॥ कीचकोवंशभेदः ॥ पचिमच्योरिच्चोपधायाः ॥ ॥ पेचकः। मेचकः ॥ जनेररष्ठ च ॥ ॥ जठरम् ॥ वचिमनिभ्यां चिच्च ॥ ॥ वठरोमूर्खः। मठरोमुनिशौण्डयोः । बिदादित्वान्माठरः।गर्गादित्वान्माठर्यः ॥ ऊर्जिदृणातेरलचौ पूर्वपदान्तलोपश्च ॥ ॥ ऊर्दरः शूररक्षसोः ॥ कुदरादयश्च ॥ कुदरः कुसूलः। मृदरं विलसत्। स्दरः सर्पः ॥ हन्तेर्युनाद्यन्तयोर्घत्वतत्वे ॥ ॥ घातनोमारकः ॥ कमिगमिक्षमिभ्यस्तुन् वृद्धिश्च ॥ ॥

क्रान्तुः पक्षी। गान्तुः पथिकः। क्षान्तुर्मशकः॥ हर्यतेः कन्यन्हिरच्॥ कन्यन् प्रत्ययः। हिरण्यम्॥ कृञः पासः॥ कर्पासः। बिल्वादित्वात्कार्पासं वस्त्रम्॥ जनेस्तु रश्च॥ ॥ जर्तुर्हस्ती योनिश्च॥ ऊर्णोतेर्डः॥ ॥ उर्णा॥ ॥ दधातेर्यत् नुट् च॥ ॥ धान्यम्॥ जीर्यतेः क्रिन् रश्च वः॥ जिव्रिः स्यात्कलपक्षिणोः। बाहुलकाद्धलिचेति दीर्घो न॥ मव्यतेर्यलोपोमश्चापतुडालः॥ ॥ मव्यतेरालप्रत्ययः स्यात्तस्यापतुडागमोधातोर्यलोपोमकारश्चान्त्यस्य। ममापतालोविषये॥ ऋजेः कीकन्॥ ॥ ऋजीकइन्द्रोधूमश्च॥ तनोतेर्डउः सन्वच्च॥ ॥ तितउः पुंसि क्लीबं च॥ अर्भकपृथुकपाकावयसि॥ ॥ ऋधु वृद्धौ। अतोवुन्। भकारश्चान्तादेशः। प्रथेः कुकन्संप्रसारणं च। पिबतेः कन्॥ अवद्यावमाधमार्वरेफाः॥ ॥ कुत्सिते वदेर्नञि यत्। अवद्यम्। अवतेरमः। वस्य पक्षे धः। अवमः। अधमः। अर्तेर्वन्। अर्वा॥ रिफतेस्तौदादिकादेः॥ ॥ रेफः॥ लीरीङोर्ह्रस्वः पुट् च तरौ श्लेषणकुत्सनयोः॥ ॥ तरौ प्रत्ययौ क्रमात् स्तोधातोर्ह्रस्वः प्रत्ययस्य पुट्। लिप्तं श्लिष्टम्। रिप्रं कुत्सितम्॥ क्लिशेरीच्चोपधायाः कन् लोपश्च लोनाम् च॥ ॥ क्लिशेः कन् स्यात् उपधायाईत्वं लस्य लोपोनामागमश्च। कीनाशोयमः। कित्वफलं चिन्त्यम्॥ अश्नोतेराशुकर्मणि वरट् च॥ ॥ चकारादुपधाया ईत्वम्। ईश्वरः॥ चतेरुरन्॥ ॥ चत्वारः॥ प्रात्तलेररन्॥ ॥ प्रातः॥ अमेस्तुट्च॥ ॥ अन्तर्मध्यम्॥ दहेर्गोलोपोदश्च नः॥ ॥ गप्रत्ययो धातोरन्त्यस्य लोपोदकारस्य नकारः। नगः॥ सिचेः सञ्ज्ञायां हनुमौ कश्च॥ ॥ सिञ्चतेः कप्रत्ययोहकारादेशोनुम् च स्यात्। सिंहः॥ व्याङि घ्रातेश्च जातौ॥ ॥ कप्रत्ययः स्यात्। व्याघ्रः॥ हन्तेरच् घुर च्॥ घोरम्॥ क्षमेरुपधालोपश्च॥ ॥ चादच्। क्ष्मा॥ तरतेर्ड्रिः॥ ॥ त्रयः। त्रीन्॥ ग्रहेरनिः॥ ग्रहणिः। ङीष्। ग्रहणी व्याधिभेदः॥ प्रथेरमच्॥ ॥ प्रथमः॥ चरेश्च॥ ॥ चरमः॥ मङ्गेरलच्॥ मङ्गलम्॥

॥ इत्युणादिषु पञ्चमः पादः॥

अथउत्तरकृदन्तम् ॥

उणादयोबहुलम् । ३ । ३ । १

एते वर्तमाने संज्ञायां च बहुलं स्युः । के चिदविहिताअप्यूह्याः ॥

संज्ञासु धातुरूपाणि प्रत्ययाश्च ततः परे ।
कार्याद्विद्यादनूबन्धमेतच्छास्त्रमुणादिषु ॥

भूतेऽपि दृश्यन्ते । ३ । ३ । २ ॥

भविष्यति गम्यादयः । ३ । ३ । ३ ॥

दाशगोघ्नौ संप्रदाने । ३ । ४ । ७३ ॥

एतौ संप्रदाने कारके निपात्येते । दाशन्ति तस्मै दाशः । गां हन्ति तस्मै गोघ्नोऽतिथिः ॥

भीमादयोपादाने । ३ । ४ । ७४ ॥

भीमः । भीष्मः । प्रस्कन्दनः । प्ररक्षः । मूर्खः । खलतिः ॥

ताभ्यामन्यत्रोणादयः । ३ । ४ । ७५ ॥

संप्रदानपरामर्शार्थं ताभ्यामिति । ततोसौ भवति तन्तुः । वृत्तं तदिति वर्त्म । चरितं तदिति चर्म ॥

तुमुन्ण्वुलौ क्रियायां क्रियार्थायाम् । ३ । ३ । १० ॥

क्रियार्थायां क्रियायामुपपदे भविष्यत्यर्थे धातोरेतौ स्तः । मान्तत्वा दव्ययत्वम् । कृष्णं द्रष्टुं याति । कृष्णं दर्शकोयाति । अत्र वासरूपेण तृजादयोन पुनर्ण्वुलुक्तेः ॥

समानकर्तृकेषु तुमुन् । ३ । ३ । १५८ ॥

अक्रियार्थोपपदार्थमेतत् । इच्छार्थेष्वेककर्तृकेषूपपदेषु धातोस्तुमुन्

स्यात् । इच्छति भोक्तुम् । वष्टि वाञ्छति वा ॥

शकधृषज्ञाग्लाघटरभलभक्रमसहार्हास्त्यर्थेषु तुमुन् । ।३।४।६५॥

एषूपपदेषु धातोस्तुमुन् स्यात् । शक्नोति भोक्तुम् । एवं धृष्णोतीत्यादौ । अर्थग्रहणमस्तिनैव संबध्यते । अनन्तरत्वात् । अस्ति भवति विद्यते वा भोक्तुम् ॥

पर्याप्तिवचनेष्वलमर्थेषु ।३।४।६६॥

पर्याप्तिः पूर्णता । तद्वाचिषु सामर्थ्यवचनेषूपपदेषु तुमुन् स्यात् । पर्याप्तोभोक्तुं प्रवीणः कुशलः पटुरित्यादि । पर्याप्तिवचनेषु किम् । अलंभुक्त्वा । अलमर्थेषु किम् । पर्याप्तं भुङ्क्ते । प्रभूततेह गम्यते न तु भोक्तुः सामर्थ्यम् ॥

कालसमयवेलासु तुमुन् ।३।३।१६७॥

पर्यायोपादानमर्थोपलक्षणार्थम् । कालार्थेषूपपदेषु तुमुन् स्यात् । कालः समयोवेला अनेहा वा भोक्तुम् । प्रैषादिग्रहणमिहानुवर्तते तेनेह न । भूतानि कालः पचतीति वार्ता ॥

भाववचनाश्च ।३।३।११॥

भावइत्यधिकृत्य वक्ष्यमाणाघञादयः क्रियार्थायां क्रियायां भविष्यति स्युः । यागाय याति ॥

अण् कर्मणि च ।३।३।१२॥

कर्मण्युपपदे क्रियार्थायां क्रियायां चाण् स्यात् । ण्वुलोपवादः । काण्डलावोव्रजति । परत्वादयं कादीन् बाधते । कम्बलदायोव्रजति ॥

पदरुजविशस्पृशो घञ् ।३।३।१६॥

भविष्यतीति निवृत्तम्। पद्यतेऽसौ पादः। रुजतीति रोगः। विशतीति वेशः। स्पृशतीति स्पर्शः॥

स्तृ स्थिरे।३।३।१७॥

स्तृ इति लुप्तविभक्तिकं सर्तेः स्थिरे कर्त्तरि घञ् स्यात्। सरति कालान्तरमिति सारः॥ व्याधिमत्स्यबलेषु चेति वाच्यम्॥ ॥ अतीसारो व्याधिः। अन्तर्भावितण्यर्थोऽत्र सरतिः रुधिरादिकमतिशयेन सारयतीत्यर्थः। विसारोमत्स्यः। सारोबले दृढांशे च॥

भावे।३।३।१८॥

सिद्धावस्थापन्ने धात्वर्थे वाच्ये धातोर्घञ् स्यात्। पाकः।पाकौ॥

स्फुरतिस्फुलत्योर्घञि।६।१।४७॥

अनयोरेचआत्वं स्याद्घञि। स्फारः। स्फालः। उपसर्गस्य घञीति दीर्घः। परीहारः॥

इकः काशे।६।३।१२३॥

काशे उत्तरपदे इगन्तस्यैव प्रादेर्दीर्घः। नीकाशः। अनूकाशः। इकः किम्। प्रकाशः। नोदात्तोपदेशेति न वृद्धिः। शमः। आचमादेस्तु। आचामः। कामः। वामः। विश्रामइति त्वपाणिनीयम्॥

स्यदो जवे।६।४।२८॥

स्यन्देर्घञि नलोपोवृद्ध्यभावश्च निपात्यते। स्यदोवेगः। अन्यत्र स्यन्दः॥

अवोदैधौद्मप्रश्रथहिमश्रथाः।६।४।२९॥

अवोदः अवक्लेदनम्। एधइन्धनम्। ओद्मउन्दनम्। श्रन्थेर्नलोपो वृद्ध्यभावश्च॥

अकर्तरि च कारके संज्ञायाम्।३।३।१९॥

कर्तृभिन्ने कारके घञ् स्यात् ॥

घञि च भावकरणयोः।६।४।२७॥

रञ्जेर्नलोपः स्यात् । रागः । अनयोः किम् । रज्यत्यस्मिन् रङ्गः । प्रास्यते इति प्रासः । संज्ञायामिति प्रायिकम् । कोभवता लाभोलब्धः । इतउत्तरं भावे अकर्तरि कारकइति कृत्यल्युटोबहुलमितियावद् द्वय मप्यनुवर्तते ॥

परिमाणाख्यायां सर्वेभ्यः।३।३।२७॥

घञ् । अजपोर्बाधनार्थमिदम् । एकस्तण्डुलनिचायः । द्वौशूर्पनिष्पावौ । द्वौकारौ ॥ दारजारौ कर्तरि णिलुक्च ॥ * ॥ दारयन्तीति दाराः । जारयन्तीति जाराः ॥

इङश्च।३।३।२१॥

घञ् । अचोपवादः । उपेत्य अस्मादधीयते उपाध्यायः ॥ अपादाने स्त्रियामुपसंख्यानं तदन्ताच्च वा ङीष् ॥ * ॥ उपाध्याया । उपाध्यायी ॥ शॄवायुवर्णनिवृत्तेषु ॥ * ॥ शॄ इत्यविभक्तिकोनिर्देशः । शारोवायुः । करणे घञ् । शारोवर्णः । चित्रीकरणमिह धात्वर्थः । निव्रियते आव्रियते ऽनेनेति निवृत्तमावरणम् । बाहुलकात्करणे क्तः । गौरिवाकृतनीशारः प्रायेण शिशिरे कृशः । अकृतप्रावरणइत्यर्थः ॥

उपसर्गे रुवः।३।३।२२॥

घञ् । संरावः । उपसर्गे किम् । रवः ॥

अभिनिसः स्तनः शब्दसंज्ञायाम्।८।३।८६॥

अस्मात् स्तनेः सस्य मूर्धन्यः । अभिनिष्टानोवर्णः । शब्दसंज्ञायां किम् । अभिनिःस्तनति मृदङ्गः ॥

समि युद्रुदुवः।३।३।२३॥

संयूयते मिश्रीक्रियते गुडादिभिरिति संयावः पिष्टविकारोऽपूपविशेषः। सन्द्रावः। सन्दावः॥

श्रिणीभुवोऽनुपसर्गे। ३। ३। २४॥

श्रायः। नायः। भावः। अनुपसर्गे किम्। प्रश्रयः। प्रणयः। प्रभवः। कथं प्रभावोराज्ञइति। प्रकृष्टोभावइति प्रादिसमासः। कथं राज्ञोनयइति। बाहुलकात्॥

वौ क्षुश्रुवः। ३। ३। २५॥

विक्षावः। विश्रावः। वौ किम्। क्षवः। श्रवः॥

अवोदोर्नियः। ३। ३। २६॥

अवनायः अधोनयनम्। उन्नायः ऊर्ध्वनयनम्। कथमुन्नयः उत्प्रेक्षेति। बाहुलकात्॥

प्रे द्रुस्तुस्रुवः। ३। ३। २७॥

प्रद्रावः। प्रस्तावः। प्रस्रावः। प्रे इति किम्। द्रवः। स्तवः। स्रवः॥

निरभ्योः पूल्वोः। ३। ३। २८॥

निष्पूयते शूर्पादिभिरिति निष्पावो धान्यविशेषः। अभिलावः। निरभ्योः किम्। पवः। लवः॥

उन्न्योर्ग्रः। ३। ३। २९॥

उद्गारः। निगारः। उन्न्योः किम्। गरः॥

कॄ धान्ये। ३। ३। ३०॥

कॄ इत्यस्माद्धान्यविषयकादुन्न्योर्घञ् स्यात्। उत्कारोनिकारो धान्यस्य विक्षेपइत्यर्थः। धान्ये किम्। भिक्षोत्करः। पुष्पनिकरः॥

यज्ञे समि स्तुवः। ३। ३। ३१॥

समेत्य स्तुवन्ति यस्मिन् देशे छन्दोगाः सदेशः संस्तावः। यज्ञे किम्। संस्तवः परिचयः॥

प्रे स्त्रोऽयज्ञे। ३। ३। ३२॥

अयज्ञे इति छेदः। यज्ञे इति प्रकृतत्वात्। प्रस्तारः। अयज्ञे किम्। बर्हिषः प्रस्तरोमुष्टिविशेषः॥

प्रथने वावशब्दे। ३। ३। ३३॥

विपूर्वात् स्तृणातेर्घञ् स्यादशब्दविषये प्रथने। पटस्य विस्तारः। प्रथनेकिम्। तृणविस्तरः। अशब्दे किम्। ग्रन्थविस्तरः॥

छन्दोनाम्नि च। ३। ३। ३४॥

स्त्रइत्यनुवर्तते। विष्टारपङ्क्तिश्छन्दः। विस्तीर्यन्तेस्मिन्नक्षराणीत्यधिकरणे घञ् ततः कर्मधारयः॥

छन्दोनाम्नि च। ८। ३। ९४॥

विपूर्वात् स्तृणातेर्घञन्तस्य सस्य षत्वं स्याच्छन्दोनाम्नि। इति षत्वम्॥

उदि ग्रहः। ३। ३। ३५॥

उद्ग्राहः॥

समि मुष्टौ। ३। ३। ३६॥

मल्लस्य संग्राहः। मुष्टौ किम्। द्रव्यस्य संग्रहः॥

परिन्योर्नीणोर्द्यूताभ्रेषयोः। ३। ३। ३७॥

परिपूर्वान्नयतेर्निपूर्वादिणश्च घञ् स्यात् क्रमेण द्यूतेऽभ्रेषे च विषये। परिणायेन शारान् हन्ति। समन्तान्नयनेनेत्यर्थः। एषोत्र न्यायः। उचितमित्यर्थः। द्यूताभ्रेषयोः किम्। परिणयोविवाहः। न्ययोनाशः॥

परावनुपात्यय इणः। ३। ३। ३८॥

क्रमप्राप्तस्य अनतिपातोऽनुपात्ययः । तव पर्यायः । अनुपात्यये किम् । कालस्य पर्ययः । अतिपातइत्यर्थः ॥

व्युपयोः शेतेः पर्याये। ३। ३। ३९॥

तव विशायः । तव राजोपशायः । पर्याये किम् । विशयः । संशयः। उपशयः समीपशयनम् ॥

हस्तादाने चेरस्तेये। ३। ३। ४०॥

हस्तादानइत्यनेन प्रत्यासत्तिरादेयस्य लक्ष्यते । पुष्पप्रचायः । हस्तादाने किम् । वृक्षाग्रस्थानां फलानां यष्ट्या प्रचयं करोति । अस्तेये किम्। पुष्पप्रचयश्चौर्येण ॥

निवासचितिशरीरोपसमाधानेष्वादेश्च कः। ३। ३। ४१॥

एषु चिनोतेर्घञ् आदेश्च ककारः । उपसमाधानं राशीकरणं तच्च धात्वर्थः । अन्ये प्रत्ययार्थस्य कारकस्योपाधिभूताः । निवासे । काशीनिकायः । चितौ । आकायमग्निं चिन्वीत ॥ शरीरे । चीयतेऽस्मिन्नस्थ्यादिकमिति कायः । समूहे । गोमयनिकायः । एषु किम् । चयः । चः क इति वक्तव्ये आदेरित्युक्तेर्यङ्लुक्यादेरेव यथा स्यादिति । गोमयानां निकेचायः । पुनः पुनाराशीकरणमित्यर्थः ॥

सङ्घे चानौत्तराधर्ये। ३। ३। ४२॥

चेर्घञ् आदेश्च कः । भिक्षुनिकायः । प्राणिनां समूहः सङ्घः । अनौत्तराधर्ये किम् । सूकरनिचयः । सङ्घे किम् । ज्ञानकर्मसमुच्चयः ॥

कर्मव्यतिहारे णच् स्त्रियाम्। ३। ३। ४३॥

स्त्रीलिङ्गे भावे णच् ॥ णचः स्त्रियामञ् ॥

न कर्मव्यतिहारे। ७। ३। ६॥

अत्र ऐच् न स्यात् । व्यावक्रोशी । व्यावहासी ॥

अभिविधौ भावइनुण्।३।३।४४॥

अणिनुणः॥ इनण्यनपत्ये। सांराविणं वर्तते॥

आक्रोशेऽवन्योर्ग्रहः।३।३।४५॥

अव नि एतयोर्ग्रहेर्घञ् स्यात् शापे। अवग्राहस्ते भूयात्। अभिभवइत्यर्थः। निग्राहस्ते भूयात्। बाधइत्यर्थः। आक्रोशे किम्। अवग्रहः पदस्य। निग्रहश्चोरस्य॥

प्रे लिप्सायाम्।३।३।४६॥

पात्रप्रग्राहेण चरति भिक्षुः॥

परौ यज्ञे।३।३।४७॥

उत्तरः परिग्राहः। स्फ्येन वेदेः स्वीकरणम्॥

नौ वृ धान्ये।३।३।४८॥

वृ इति लुप्तपञ्चमीकम्। नीवाराः। धान्ये किम्। निवरा कन्या। क्विन्विषयेपि बाहुलकादप्। प्रवरा सेतिवत्॥

उदि श्रयतियौतिपूद्रुवः।३।३।४९॥

उच्छ्रायः। उद्यावः। उत्पावः। उद्द्रावः। कथं पतनान्ताः समुच्छ्रया इति। बाहुलकात्॥

विभाषाङि रुप्लुवोः।३।३।५०॥

आरावः। आरवः। आप्लावः। आप्लवः॥

अवे ग्रहोवर्षप्रतिबन्धे।३।३।५१॥

विभाषेति वर्तते। अवग्रहः। अवग्राहः। वर्षप्रतिबन्धे किम्। अवग्रहः पदस्य॥

प्रे वणिजाम्।३।३।५२॥

ग्रे ग्रहेर्घञ् वा वणिजां संबधी चेत्प्रत्ययार्थः । तुलासूत्रमिति याव त् । तुलाप्रग्राहेण चरति । तुलाप्रग्रहेण ॥

रश्मौ च । ३ । ३ । ५३ ॥

प्रग्रहः । प्रग्राहः ॥

वृणोतेराच्छादने । ३ । ३ । ५४ ॥

विभाषा प्रइत्येव । प्रवारः । प्रवरः ॥

परौ भुवोऽवज्ञाने । ३ । ३ । ५५ ॥

परिभावः । परिभवः । अवज्ञाने किम् । सर्वतोभवनं परिभवः ॥

एरच् । ३ । ३ । ५६ ॥

चयः । जयः ॥ भयादीनामुपसंख्यानं नपुंसके क्तादिनिवृत्त्यर्थम् ॥ भयम् । वर्षम् ॥

ॠदोरप् । ३ । ३ । ५७ ॥

ॠवर्णान्तादुवर्णान्तादप् । करः । गरः । शरः । यवः । लवः । स्तवः । पवः ॥

वृक्षासनयोर्विष्टरः । ८ । ३ । ९३ ॥

अनयोर्विपूर्वस्य स्त्रः षत्वं निपात्यते । विष्टरोवृक्षआसनं च । वृक्षे किम् । वाक्यस्य विस्तरः ॥

ग्रहवृदृनिश्चिगमश्च । ३ । ३ । ५८ ॥

अप् स्यात् । घञचोरपवादः । ग्रहः । वरः । दरः । निश्चयः । गमः ॥ वशिरण्योरुपसंख्यानम् ॥ * ॥ वशः । रणः ॥ घञर्थे कविधानम् ॥ * ॥ प्रस्थः । विघ्नः ॥ द्वित्वप्रकरणे के कृञादीनामिति वक्तव्यम् ॥ * ॥ चक्रम् । चिक्लिदम् । चक्नसः ॥

उपसर्गेऽदः । ३ । ३ । ५९ ॥

अप् स्यात् ॥

घञपोश्च। २।४।३८॥

अदेर्घस्लृ स्यात्। घञि अपि च। प्रघसः। विघसः। उपसर्गे किम् घासः॥

नौ ण च। ३।३।६०॥

नौ उपपदे अदेर्णः स्यादप् च। न्यादः। निघसः॥

व्यधजपोरनुपसर्गे। ३।३।६१॥

अप् स्यात्। व्यधः। जपः। उपसर्गे तु आव्याधः। उपजापः॥

स्वनहसोर्वा। ३।३।६२॥

अप्। पक्षे घञ्। स्वनः। स्वानः। हसः। हासः। अनुपसर्गइत्येव। प्रस्वानः। प्रहासः॥

यमः समुपनिविषु च। ३।३।६३॥

एषु अनुपसर्गे च यमेरप् वा। संयमः। संयामः। उपयमः। उपयामः। नियमः। नियामः। वियमः। वियामः। यमः। यामः॥

नौ गदनदपठस्वनः। ३।३।६४॥

अप् वा स्यात्। निगदः। निगादः। निनदः। निनादः। निपठः। निपाठः। निस्वनः। निस्वानः॥

क्वणो वीणायां च। ३।३।६५॥

नावनुपसर्गे च वीणाविषयाच्च क्वणतेरप् वा स्यात्। वीणाग्रहणं प्राद्यर्थम्। निक्वणः। निक्वाणः। क्वणः। क्वाणः। वीणायां तु प्रक्वणः। प्रक्वाणः॥

नित्यं पणः परिमाणे। ३।३।६६॥

अप् स्यात्। मूलकपणः। शाकपणः। व्यवहारार्थं मूलकादीनां परिमितो मुष्टिर्बध्यते सोस्य विषयः। परिमाणे किम्। पाणः॥

मदोऽनुपसर्गे। ३। ३। ६७॥

धनमदः । उपसर्गे तु । उन्मादः ॥

प्रमदसम्मदौ हर्षे । ३ । ३ । ६८ ॥

हर्षे किम् । प्रमादः । संमादः ॥

समुदोरजः पशुषु। ३ । ३ । ६९ ॥

संपूर्वोऽजिः समुदाये उत्पूर्वश्च प्रेरणे तस्मात्पशुविषयकादप् स्यात् । अघञपोरित्युक्तेर्वीभावोन । समजः पशूनां सङ्घः । उदजः पशूनां प्रेरणम् । पशुषु किम् । समाजोब्राह्मणानाम् । उदाजः क्षत्रियाणाम् ॥

अक्षेषु ग्लहः। ३। ३। ७० ॥

अक्षशब्देन देवनं लक्ष्यते तत्रयत्पणरूपेण ग्राह्यं तत्र ग्लहइति निपात्यते । अक्षस्य ग्लहः । व्यात्युक्षीमभिसरणग्लहामदीव्यन् । अक्षेषु किम्। पादस्य ग्रहः ॥

प्रजने सर्तेः। ३। ३। ७१ ॥

प्रजनं प्रथमगर्भग्रहणम् । गवामुपसरः । कथमवसरः प्रसरइति । अधिकरणे पुंसि संज्ञायामिति घः ॥

ह्वः संप्रसारणं च न्यभ्युपविषु। ३। ३। ७२॥

निहवः । अभिहवः । उपहवः । विहवः । एषुः किम् । प्रह्वायः ॥

आङि युद्धे। ३। ३। ७३ ॥

आहूयन्ते ऽस्मिन्नित्याहवः । युद्धे किम् । आह्वायः ॥

निपानमाहावः। ३। ३। ७४ ॥

आङ्पूर्वस्य ह्वयतेः संप्रसारणमप् वृद्धिश्चोदकाधारश्चेद्वाच्यः । आहावस्तु निपानं स्यादुपकूपजलाशये ॥

भावेऽनुपसर्गस्य। ३। ३। ७५ ॥

अनुपसर्गस्य ह्वयतेः संप्रसारणमप् च स्याद् भावे। हवः॥

हनश्च वधः। ३। ३। ७६॥

अनुपसर्गाद्धन्तेर्भावे अप् स्यात् वधादेशश्चान्तोदात्तः। वधेन दस्युम्। चाद्घञ्। घातः॥

मूर्तौ घनः। ३। ३। ७७॥

मूर्तिः काठिन्यं तस्मिन्नभिधेये हन्तेरप् स्यात् घनश्चादेशः। अभ्रघनः। कथं सैन्धवघनमानयेति। धर्मशब्देन धर्मी लक्ष्यते॥

अन्तर्घनोदेशे। ३। ३। ७८॥

वाह्लीकग्रामविशेषस्य संज्ञेयम्। अन्तर्घणइति पाठान्तरम्॥

अगारैकदेशे प्रघणः प्रघाणश्च। ३। ३। ७९॥

द्वारदेशे द्वौ प्रकोष्ठावलिन्दौ आभ्यन्तरोबाह्यश्च। तत्र बाह्ये प्रकोष्ठे निपातनमिदम्। प्रविशद्भिर्जनैः पादैः प्रकर्षेण हन्यते इति प्रघणः। प्रघाणः। कर्मण्यप्। पक्षे वृद्धिः॥

उद्घनोऽत्याधानम्। ३। ३। ८०॥

अत्याधानमुपरि स्थापनम्। यस्मिन् काष्ठे अन्यानि काष्ठानि स्थापयित्वा तक्ष्यन्ते तदुद्घनः। अधिकरणेऽप्॥

अपघनोऽङ्गम्। ३। ३। ८१॥

अङ्गं शरीरावयवः। सचेह न सर्वः किं तु पाणिः पादश्चेत्याहुः। करणेऽप्। अपघातोऽन्यः॥

करणेऽयोविद्रुषु। ३। ३। ८२॥

एषु हन्तेः करणेऽप् स्याद्घनादेशश्च। अयोहन्यतेऽनेनेत्ययोघनः। विघनः। द्रुघनः। द्रुघणइत्येके। पूर्वपदात्संज्ञायामिति णत्वम्। संज्ञैषा कुठारस्य। द्रुर्वृक्षः॥

स्तम्बे क च।३।३।८३॥

स्तम्बे उपपदे हन्तेः करणे कः स्यादप् च पक्षे घनादेशश्च । स्तम्बघ्नः । स्तम्बघनः । करणइत्येव । स्तम्बघातः ॥

परौ घः।३।३।८४॥

परौ हन्तेरप् स्यात्करणे घशब्दश्चादेशः । परिहन्यतेऽनेनेति परिघः ॥

परेश्च घाङ्कयोः।८।२।२२॥

परे रेफस्य लोवा स्याद्घशब्दे अङ्कशब्दे च । पलिघः । परिघः । पर्यङ्कः । पल्यङ्कः । इह तरप्तमपौ घइति कृत्रिमस्य न ग्रहणं व्याख्यानात् ॥

उपघ्नआश्रये।३।३।८५॥

उपपूर्वाद्धन्तेरप् स्यादुपधालोपश्च । आश्रयशब्देन सामीप्यं लक्ष्यते । पर्वतेनोपहन्यते सामीप्येन गम्यते इति पर्वतोपघ्नः॥

सङ्घोद्घौ गणप्रशंसयोः।३।३।८६॥

संहननं सङ्घः । भावेऽप् । उद्धन्यते उत्कृष्टोज्ञायते इत्युद्घः । कर्मण्यप् । गत्यर्थानां बुद्ध्यर्थत्वात् । हन्तिर्ज्ञाने ॥

निघोनिमितम्।३।३।८७॥

समन्तान्मितं निमितम् । निर्विशेषं हन्यन्ते ज्ञायन्ते इति निघाः वृक्षाः। समारोहपरिणाहाइत्यर्थः ॥

ड्वितः क्त्रिः।३।३।८८॥

अयं भावएव स्वभावात् । क्त्रेर्मम्नित्यम् । नित्यग्रहणात् क्त्रिर्मब्विषयः । अतएव क्त्र्यन्तेन न विग्रहः । डुपचष्पाके । पाकेन निर्वृत्तं पक्त्रिमम् । डुवप् । उप्त्रिमम् ॥

ट्वितोऽथुच् । ३ । ३ । ८९ ॥

अयमपि स्वभावाद् भावएव । टुवेपृ । वेपथुः । श्वयथुः ॥

यजयाचयतविच्छप्रच्छरक्षोनङ् । ३ । ३ । ९० ॥

यज्ञः । याञ्ञा । यत्नः । विश्नः । प्रश्नः । प्रश्ने चासन्नेति ज्ञापकान्न संप्रसारणम् । ङित्वं तु विश्नइत्यत्र गुणनिषेधाय । रक्ष्णः ॥

स्वपोनन् । ३ । ३ । ९१ ॥

स्वप्नः ॥

उपसर्गे घोः किः । ३ । ३ । ९२ ॥

प्रधिः । अन्तर्धिः । उपाधीयतेऽनेनेत्युपाधिः ॥

कर्मण्यधिकरणे च । ३ । ३ । ९३ ॥

कर्मण्युपपदे घोः किः स्यादधिकरणेर्थे । जलानि धीयन्ते अस्मिन्निति जलधिः ॥

स्त्रियां क्तिन् । ३ । ३ । ९४ ॥

स्त्रीलिङ्गे भावादौ क्तिन् स्याद्घञोपवादः । अजपौ तु परत्वाद्बाधेते । कृतिः । चितिः । स्तुतिः । स्फायी । स्फातिः । स्फीतिकामइति तु प्रामादिकम् । क्तान्ताद्धात्वर्थे णिचि अचइरिति वा समाधेयम् ॥ श्रुयजीषिस्तुभ्यः करणे ॥ * ॥ श्रूयतेऽनया श्रुतिः । यजेरिषेश्च इष्टिः । स्तुतिः । ऋल्वादिभ्यः क्तिन्निष्ठावद्वाच्यः ॥ * ॥ तेन नत्वम् । कीर्णिः । गीर्णिः । लूनिः । धूनिः । पूनिः । दुग्वादइति योगविभागात् क्तिनि ह्रस्वः । प्रह्वन्निः । ति च । चूर्तिः । फुल्तिः ॥ चायतेः क्तिनि चिभावोवाच्यः ॥ * ॥ अपचितिः ॥ सम्पदादिभ्यः क्विप् ॥ * ॥ सम्पत् । विपत् ॥ क्तिन्नपीष्यते ॥ * ॥ सम्पत्तिः । विपत्तिः ॥

---

१ संपद् विपद् आपद् प्रतिपद् परिषद् इति संपदादिः ॥

स्थागापापचोभावे।३।३।९५॥

क्तिन् स्यादङोपवादः। प्रस्थितिः। उपस्थितिः। सङ्गीतिः। सम्पीतिः। पक्तिः। कथमवस्था संस्थेति। व्यवस्थायामिति ज्ञापकात्॥

ऊतियूतिजूतिसातिहेतिकीर्तयश्च।३।३।९७॥

अवतेर्ज्वरत्वरेत्यूठ्। ऊतिः। स्वरार्थं वचनम्। उदात्तइति हि वर्तते। यूतिः। जूतिः। अनयोर्दीर्घत्वं च निपात्यते। स्यतेः सातिः। द्यतिस्यति मास्थेतीत्वे प्राप्ते इत्वाभावोनिपात्यते। सनोतेर्वा जनसनेत्यात्वे कृते स्वरार्थं निपातनम्। हन्तेर्हिनोतेर्वा हेतिः। कीर्त्तिः॥

व्रजयजोर्भावे क्यप्।३।३।९८॥

व्रज्या। इज्या॥

संज्ञायां समजनिषदनिपतमनविदषुञ्शीङ्भृञिणः॥ ।३।३।९९॥

समजादिभ्यः स्त्रियां भावादौ क्यप्स्यात्सचोदात्तः संज्ञायाम्॥ अजेः क्यपि वीभावोनेति वाच्यम्॥ * *॥ समजन्ति तस्यामिति समज्या। निपसभा। निषीदन्त्यस्यामिति निषद्या आपणः। निपतन्त्यस्यामिति निपत्या पिच्छिला भूमिः। मन्यतेऽनयेति मन्या गलपार्श्वशिरा। विदन्त्यनया विद्या। सुत्या अभिषवः। शय्या। भृत्या। ईयतेऽनया इत्या शिबिका॥

कृञः श च।३।३।१००॥

कृञइति योगविभागः। कृञः क्यप्स्यात्। कृत्या॥ श च॥ चात् क्तिन्। क्रिया। कृतिः॥

इच्छा।३।३।१०१॥

इषेर्भावे शोयगभावश्च निपात्यते। इच्छा॥ परिचर्यापरिसर्यामृग

याटाट्यानामुपसंख्यानम् ॥ * ॥ शोयक् च निपात्यते । परिचर्या पूजा। परिसर्या परिसरणम् । अत्र गुणोपि । मृग अन्वेषणे चुरादावदन्तः । अतो लोपाभावोपि । शे यकि णिलोपः। मृगया । अटतेः शे यकि टयशब्दस्य द्वित्वं पूर्वभागे यकारनिवृत्तिर्दीर्घश्च । अटाट्या ॥ जागर्तेरकारोवा ॥*॥ पक्षे शः । जागरा । जागर्या ॥

अप्रत्ययात्।३।३।१०२॥

प्रत्ययान्तेभ्योधातुभ्यः स्त्रियामकारप्रत्ययः स्यात् । चिकीर्षा । पुत्रकाम्या ॥

गुरोश्च हलः।३।३।१०३॥

गुरुमतोहलन्तात् स्त्रियामकारः स्यात् । ईहा । ऊहा । गुरोः किम् । भक्तिः । हलः किम् । नीतिः ॥ निष्ठायां सेटइति वक्तव्यम् ॥ * ॥ नेह । आप्तिः । तितुत्रेति नेट् । दीप्तिः ॥ तितुत्रेष्वग्रहादीनामिति वाच्यम् ॥ * ॥ निगृहीतिः । निपठितिः ॥

षिद्भिदादिभ्यो ऽङ्।३।३।१०४॥

षिद्भ्योभिदादिभ्यश्च स्त्रियामङ् । जॄष् । ऋदृशोङि गुणः । जरा । त्रपूष् । त्रपा । भिदा । विदारणएवायम् । भित्तिरन्या । छिदा । मृजा । कृपेः संप्रसारणं च । कृपा ॥

चिन्तिपूजिकथिकुम्बिचर्चश्च।३।३।१०५॥

अङ् स्याद्युचोपवादः । चिन्ता । पूजा । कथा । कुम्बा । चर्चा ॥

आतश्चोपसर्गे।३।३।१०६॥

भिदा, छिदा, विदा, क्षिपा, गुहा, श्रद्धा, मेधा, गोधा, आरा, हारा, कारावन्धने, क्षिया, तारा ज्योतिषि, धारा, रेखा, चूडा, पीडा, वपा, वसा, मृजा, कृपा, इति भिदादिः ॥ भिदा, विदारणे ॥ * ॥ भित्तिरन्या ॥ छिदा द्वैधीकरणे ॥ * ॥ छित्तिरन्या, ॥ आरा शस्त्र्याम् ॥ * ॥ आर्तिरन्या ॥ धारा प्रपाते ॥ * ॥ धृतिरन्या ॥ गुहा गिर्योषध्ययोः ॥ * ॥ गूढिरन्या ॥

अङ् स्यात् । क्तिनोपवादः । प्रदा । उपदा । श्रदन्तरोरुपसर्गवद्वृत्तिः । श्रद्धा । अन्तर्धा । उपसर्गे घोः किरित्यनेन किः । अन्तर्धिः ॥

ण्यासश्रन्थोयुच् । ३ । ३ । १०७ ॥

अकारस्यापवादः । कारणा । हारणा । आसना । श्रन्थना ॥ घट्टिवन्दिविदिभ्यश्चेति वाच्यम् ॥ * ॥ घट्टना । वन्दना । वेदना ॥ इषेरनिच्छार्थस्य ॥ * ॥ अन्वेषणा ॥ परेर्वा ॥ ॥ * ॥ पर्येषणा । परीष्टिः ॥

रोगाख्यायां ण्वुल्बहुलम् । ३ । ३ । १०८ ॥

प्रच्छर्दिका । प्रवाहिका । विचर्चिका । क्वचिन्न । शिरोर्तिः ॥ धात्वर्थनिर्देशे ण्वुल्वक्तव्यः ॥ * ॥ आसिका । शायिका ॥ इकृश्तिपौ धातुनिर्देशे ॥*॥ पचिः । पचतिः ॥ वर्णात्कारः ॥*॥ निर्देशे इत्येव । अकारः॥*॥ ककारः ॥ रादिफः ॥ * ॥ रेफः ॥ मत्वर्थाच्छः ॥ * ॥ बहुलवचनादकारलोपः । मत्वर्थीयः ॥ इणजादिभ्यः ॥ * ॥ आजिः । आतिः ॥ इञ् वपादिभ्यः ॥*॥ वापिः । वासिः । स्वरे भेदः ॥ इक् कृष्यादिभ्यः ॥*॥ कृषिः । गिरिः ॥ * ॥

संज्ञायाम् । ३ । ३ । १०९ ॥

अत्र धातोर्ण्वुल् । उद्दालकपुष्पभञ्जिका ॥

विभाषाख्यानपरिप्रश्नयोरिञ्च । ३ । ३ । ११० ॥

परिप्रश्ने आख्याने च गम्ये इञ् स्याच्चात् ण्वुल् । विभाषोक्तेर्यथाप्राप्तमन्येपि । कां त्वं कारिं कारिकां क्रियां कृत्यां कृतिं वाऽकार्षीः । सर्वां कारिं कारिकां क्रियां कृत्यां कृतिं वाऽकार्षम् । एवं गणिं गणिकां गणनाम् । पाचिं पाचिकां पचां पक्तिम् ॥

पर्यायार्हर्णोत्पत्तिषु ण्वुच् । ३ । ३ । १११ ॥

पर्यायः परिपाटी क्रमः । अर्हणमर्हः योग्यता । पर्यायादिषु द्योत्येषु

ण्वुच् वा स्यात् । भवतआसिका । शायिका । अग्रगामिका । भवानि क्षुभक्षिकामर्हति । ऋणे । इक्षुभक्षिकां मे धारयति । उत्पत्तौ । इक्षुभक्षिका उदपादि ॥

आक्रोशेनञ्यनिः । ३ । ३ । ११२ ॥

विभाषेति निवृत्तम् । नञि उपपदेऽनिः स्यादाक्रोशे । अजीवनिस्ते शठ भूयात् । अप्रयाणिः ॥

कृत्यल्युटोबहुलम् । ३ । ३ । ११३ ॥

भावेऽकर्तरि च कारके संज्ञायामिति च निवृत्तम् । राज्ञा भुज्यन्ते राजभोजनाः शालयः ॥

नपुंसके भावे क्तः । ३ । ३ । ११४ ॥

ल्युट् च । ३ । ३ । ११५ ॥

हसितम् । हसनम् । योगविभागउत्तरार्थः ॥

कर्मणि च येन संस्पर्शात्कर्तुः शरीरसुखम् । ३ । ३ । ११६ ॥

येन स्पृश्यमानस्य कर्तुः शरीरसुखमुत्पद्यते तस्मिन् कर्मण्युपपदे ल्युट् स्यात् । पूर्वेण सिद्धे नित्यसमासार्थं वचनम् । पयःपानं सुखम् । कर्तरीति किम् । गुरोः स्नापनं सुखम् । नेह गुरुः कर्ता किं तु कर्म ॥

वा यौ । २ । ४ । ५७ ॥

अजेर्वी वा स्याद् यौ । प्रवयणम् । प्राजनम् ॥

करणाधिकरणयोश्च । ३ । ३ । ११७ ॥

ल्युट् स्यात् । इध्मप्रव्रश्चनः कुठारः । गोदोहनी स्थाली । खलः प्राक् करणाधिकरणयोरित्यधिकारः ॥

अन्तरदेशे । ८ । ४ । २४ ॥

अन्तः शब्दाद्धन्तेर्नस्य णः स्यात् । अन्तर्हणनम् । देशे तु अन्तर्हननो देशः । अत्पूर्वस्येत्येव । अन्तर्घ्नन्ति । तपरः किम् । अन्तरघानि ॥

अयनं च । ८ । ४ । २५ ॥

अयनस्य णोऽन्तःशब्दात्परस्य । अन्तरयणम् । अदेशइत्येव । अन्तरयनोदेशः ॥

पुंसि संज्ञायां घः प्रायेण । ३ । ३ । ११८ ॥

छादेर्घेऽद्व्युपसर्गस्य । ३ । ४ । ९६ ॥

द्विप्रभृत्युपसर्गहीनस्य छादेर्ह्रस्वः स्याद्घे परे । दन्ताश्छाद्यन्तेऽनेन दन्तच्छदः । आकुर्वन्त्यस्मिन् आकरः ॥

गोचरसंचरवहव्रजव्यजापणनिगमाश्च । ३ । ३ । ११९ ॥

घान्तानिपात्यन्ते । हलश्चेति वक्ष्यमाणस्य घञोपवादः । गावश्चर न्त्यस्मिन्निति गोचरोदेशः । संचरन्तेऽनेन संचरोमार्गः । वहन्त्यनेन वहः स्कन्धः । व्रजः । व्यजस्तालवृन्तम् । निपातनाद्वीभावोन । आपणः पण्यस्थानम् । निगच्छन्त्यनेन निगमश्छन्दः । चात्कषः । निकषः ॥

अवे तॄस्त्रोर्घञ् । ३ । ३ । १२० ॥

अवतारः कूपादेः । अवस्तारोजवनिका ॥

हलश्च । ३ । ३ । १२१ ॥

हलन्ताद्घञ् स्यात् । घापवादः । रमन्ते योगिनोऽस्मिन्निति रामः । अपमृज्यतेऽनेन व्याध्यादिरित्यपामार्गः । विमार्गः समूहनी ॥

अध्यायन्यायोद्यावसंहाराश्च । ३ । ३ । १२२ ॥

अधीयतेऽस्मिन् अध्यायः । नियन्ति उद्युवन्ति संहरन्त्यनेनेति विग्रहः ॥ अवहाराधारावायानामुपसंख्यानम् ॥ * ॥

उदङ्कोऽनुदके। ३। ३। १२३॥

उत्पूर्वादञ्चतेर्घञ् स्यात् न तूदके। घृतमुदच्यते उद्ध्रियतेऽस्मिन्निति घृतोदङ्कश्चर्ममयं भाण्डम्। अनुदकेकिम्। उदकोदञ्चनः॥

जालमानायः। ३। ३। १२४॥

आनीयन्ते मत्स्यादयोऽनेनेत्यानायः। जालमिति किम्। आनयनः॥

खनो घ च। ३। ३। १२५॥

चाद्घञ्। आखनः। आखानः। घित्करणमन्यतोप्ययमितिज्ञापनार्थम्। तेनभगः पदमित्यादि॥ खनेर्डडरेकेकवकावाच्याः ॥*॥ आखः। आखरः। आखनिकः। आखनिकवकः। एते खनित्रवचनाः॥

ईषद्दुःसुषुकृच्छ्राकृच्छ्रार्थेषु खल्। ३। ३। १२६॥

करणाधिकरणयोरिति निवृत्तम्। एषु दुःखसुखार्थेषूपपदेषु खल् स्यात्। तयोरेवेति भावे कर्मणि च। कृच्छ्रे। दुष्करः कटोभवता। अकृच्छ्रे। ईषत्करः। सुकरः॥ निमिमीलियां खलचोरात्वं नेति वाच्यम्॥ ॥ ईषन्निमयः। दुष्प्रमयः। सुविलयः। निमयः। मयः। लयः॥

उपसर्गात् खलूघञोः। ७। १। ६७॥

उपसर्गादेव लभेर्नुम् स्यात्। ईषत्प्रलम्भः। दुष्प्रलम्भः। सुप्रलम्भः। उपालम्भः। उपसर्गात्किम्। ईषल्लभः। लाभः॥

न सुदुर्भ्यां केवलाभ्याम्। ७। १। ६८॥

उपसर्गान्तररहिताभ्यां सुदुर्भ्यां लभेर्नुम्न स्यात् खलूघञोः। सुलभम्। दुर्लभम्। केवलाभ्यां किम्। सुप्रलम्भः। अतिदुर्लम्भः। कथं तर्हि अतिसुलभमतिदुर्लभमिति। यदा स्वती कर्मप्रवचनीयौ तदा भविष्यति॥

कर्तृकर्मणोश्च भूकृञोः। ३। ३। १२७॥

कर्तृकर्मणोरीषदादिषु च उपपदेषु भूकृञोः खल् स्यात् । यथा संख्यं नेष्यते । कर्तृकर्मणी च धातोरव्यवधानेन प्रयोज्ये ईषदादयस्तु ततः प्राक् ॥ कर्तृकर्मणोश्च्व्यर्थयोरिति वाच्यम् ॥ * ॥ खित्वान्मुम् । अनाढ्येनाढ्येन दुःखेन भूयते दुराढ्यम्भवम् । ईषदाढ्यम्भवम् । स्वाढ्यम्भवम् । ईषदाढ्यङ्करः । दुराढ्यङ्करः । स्वाढ्यङ्करः । च्व्यर्थयोः किम् । आढ्येन सुभूयते ॥

आतो युच्। ३। ३। १२८॥

खलोपवादः । ईषत्पानः सोमोभवता । दुष्पानः । सुपानः ॥ भाषायां शासियुधिदृशिधृषिमृषिभ्योयुज्वाच्यः ॥ * ॥ दुःशासनः । दुर्योधन इत्यादि ॥

षात्पदान्तात्। ८। ४। ३५॥

नस्य णोन । निष्पानम् । सर्पिष्पानम् । षात्किम् । निर्णयः । पदान्तात्किम् । पुष्णाति । पदे अन्तः पदान्तोयमिति सप्तमीसमासोयम् । तेनेह न । सुसर्पिष्केण ॥

आवश्यकाधमर्ण्ययोर्णिनिः। ३। ३। १७०॥

अवश्यङ्कारी । शतन्दायी ॥

कृत्याश्च। ३। ३। १७१॥

अवश्यकाधमर्ण्ययोरित्येव । अवश्यं हरिः सेव्यः । शतं देयम् ॥

क्तिच्क्तौ च संज्ञायाम्। ३। ३। १७४॥

धातोः क्तिच् क्तश्च स्यादाशिषि संज्ञायाम् । तितुत्रेति नेट् । भवतात् भूतिः ॥

न क्तिचि दीर्घश्च। ६। ४। ३९॥

अनिटां वनतितनोत्यादीनां च दीर्घानुनासिकलोपौ न स्तः क्तिचि परे। यन्तिः। रन्तिः। वन्तिः। तन्तिः॥

सनः क्तिचि लोपश्चास्याऽन्यतरस्याम्। ६। ४। ४५॥

सनोतेः क्तिचि आत्वं वा स्याल्लोपश्च वा। सनुतात्। सातिः। सतिः सन्तिः। देवाएनं देयासुर्देवदत्तः॥

अलंखल्वोः प्रतिषेधयोः प्राचां क्त्वा। ३। ४। १८॥

प्रतिषेधार्थयोरलङ्खल्वोरुपपदयोः क्त्वा स्यात्। प्राचांग्रहणं पूजार्थम्। अमैवाव्ययेनेतिनियमान्नोपपदसमासः। दोदद्घोः। अलं दत्वा। घुमास्था। पीत्वा खलु। अलंखल्वोः किम्। मा कार्षीत्। प्रतिषेधयोः किम्। अलङ्कारः॥

उदीचां माङो व्यतीहारे। ३। ४। १९॥

व्यतीहारेऽर्थेमाङः क्त्वा स्यात्। अपूर्वकालार्थमिदम्॥

मयतेरिदन्यतरस्याम्। ६। ४। ७०॥

मेङइकारोन्तादेशः स्याद्वा ल्यपि। अपमित्य याचते। अपमाय। उदीचां ग्रहणाद्यथाप्राप्तमपि। याचित्वा अपमयते॥

परावरयोगे च। ३। ४। २०॥

परेण पूर्वस्यावरेण परस्य योगे गम्ये धातोः क्त्वा स्यात्। अप्राप्य नदीं पर्वतः। परनदीयोगोत्रपर्वतस्य। अतिक्रम्य पर्वतं नदी। अवरपर्वतयोगोत्र नद्याः॥

समानकर्तृकयोः पूर्वकाले। ३। ४। २१॥

समानकर्तृकयोर्धात्वर्थयोः पूर्वकाले विद्यमानाद्धातोः क्त्वा स्यात्। क्त्वा तु अव्ययकृतोभावे। भुक्त्वा व्रजति। द्वित्वमतन्त्रम्। स्नात्वा भुक्त्वा पीत्वा व्रजति। अनुदात्तेत्यनुनासिकलोपः। विष्णुं नत्वा स्तौति। स्वर

त्यादेः श्र्युकः कितीति नित्यमिडभावः पूर्वविप्रतिषेधेन । स्तुत्वा । सूत्वा । धूत्वा ॥

क्त्वि स्कन्दिस्यन्दोः । ६ । ४ । ३१ ॥

एतयोर्नलोपो न स्यात् क्त्वि परे । स्कन्त्वा । ऊदित्वादिड्वा । स्यन्त्वा । स्यन्दित्वा ॥

न क्त्वा सेट् । १ । २ । १८ ॥

सेट् क्त्वा किन्न स्यात् । शयित्वा । सेट् किम् । कृत्वा ॥

मृडमृदगुधकुषक्लिशवदवसः क्त्वा । १ । २ । ७ ॥

एभ्यः सेट् क्त्वा कित् । मृडित्वा । क्लिशः क्त्वेति वेट् । क्लिशित्वा । क्लिष्ट्वा । उदित्वा । उषित्वा । रुदविदेति कित्वम् । रुदित्वा । विदित्वा । मुषित्वा । गृहीत्वा ॥

नोपधात्थफान्ताद्वा । १ । २ । २३ ॥

सेट् क्त्वा कित्स्याद्वा । श्रथित्वा । श्रन्थित्वा । गुफित्वा । गुम्फित्वा । नोपधात्किम् । कोथित्वा । रेफित्वा ॥

वञ्चिलुञ्च्यृतश्च । १ । २ । २४ ॥

सेट् क्त्वा किद्वा । वचित्वा । वञ्चित्वा । लुचित्वा । लुञ्चित्वा । ऋतित्वा । अर्त्तित्वा ॥

तृषिमृषिकृशेः काश्यपस्य । १ । २ । २५ ॥

एभ्यः सेट् क्त्वा किद्वा । तृषित्वा । तर्षित्वा । मृषित्वा । मर्षित्वा । कृशित्वा । कर्शित्वा । रलोव्युपधादिति वा कित्वम् । द्युतित्वा । द्योतित्वा । लिखित्वा । लेखित्वा । रलः किम् । सेवित्वा । व्युपधात्किम् । वर्तित्वा । हलादेः किम् । एषित्वा । सेट् किम् । भुक्त्वा । वसतिक्षुधोरिट् । उषित्वा । क्षुधित्वा । क्षोधित्वा । अञ्चेः पूजायामिति नित्यमिट् ।

अञ्चित्वा। गतौ तु। अक्त्वेत्यपि। लुभित्वा। लोभित्वा। लुभोऽविमोहन इतीट्। विमोहने तु लुब्ध्वा॥

जॄव्रश्च्योः क्त्वि। ७। २। ५५॥

आभ्यां परस्य क्त्वइट् स्यात्। जरीत्वा। जरित्वा। व्रश्चित्वा॥

उदितोवा। ७। २। ५६॥

उदितः परस्य क्त्वइड्वा। शमित्वा। अनुनासिकस्य क्वीति दीर्घः। शान्त्वा। द्यूत्वा। देवित्वा॥

क्रमश्च क्त्वि। ६। ४। १८॥

क्रमउपधायावा दीर्घः स्यात् झलादौ क्त्वि परे। क्रान्त्वा। क्रन्त्वा। झलि किम्। क्रमित्वा। पूङश्चेति वेट्। पवित्वा। पूत्वा॥

जान्तनशां विभाषा। ६। ४। ३२॥

जान्तानां नशेश्च नलोपोवा स्यात् क्त्वि परे। भक्त्वा। भङ्क्त्वा। रक्त्वा। रङ्क्त्वा। मस्जिनशोरिति नुम्। तस्य पक्षे लोपः। नष्ट्वा। नंष्ट्वा। रधादिभ्यश्चेनीट्पक्षे। नशित्वा। झलादाविति वाच्यम्। नेह। अञ्जित्वा। ऊदित्वाद्वेट्। पक्षे। अक्त्वा। अङ्क्त्वा। जनसने त्यात्वम्। खात्वा। खनित्वा। द्यतिस्यतितीत्वम्। दित्वा। सित्वा मित्वा। स्थित्वा। दधातेर्हिः। हित्वा॥

जहातेश्च क्त्वि। ७। ४। ४३॥

हित्वा। हाङस्तु। हात्वा। अदोजग्धिः। जग्ध्वा॥

समासेऽनञ्पूर्वे क्त्वोल्यप्। ७। १। ३७॥

अव्ययपूर्वपदे अनञ्समासे क्त्वोल्यबादेशः स्यात्। तुक्। प्रकृत्य। अनञ् किम्। अकृत्वा। पर्युदासाश्रयणान्नेह। परमकृत्वा॥

षत्वतुकोरसिद्धः। ६। १। ८६॥

षत्वे तुकि च कर्तव्ये एकादेशशास्त्रमसिद्धं स्यात् । कोसिचत् । इह षत्वं न । अधीत्य । प्रेत्य । ह्रस्वस्येति तुक् ॥

वा ल्यपि । ६ । ४ । ३८ ॥

अनुदात्तोपदेशानां वनतितनोत्यादीनामनुनासिकलोपोवा स्याल्ल्यपि । व्यवस्थितविभाषेयम् । तेन मान्तानिटां वा नान्तानिटां वनादीनां च नित्यम् । आगत्य । आगम्य । प्रणत्य । प्रणम्य । प्रहत्य । प्रमत्य । प्रवत्य । वितत्य । अदोजग्धिः । अन्तरङ्गानपि विधीन्बहिरङ्गो ल्यब्बाधते । जग्धिविधौ ल्यब्ग्रहणात् । तेन हित्वदत्वाऽत्वेत्वदीर्घत्वशूठिटोल्यपि न । विधाय । प्रधाय । प्रखन्य । प्रस्थाय । प्रक्रम्य । आपृच्छ्य । प्रदीव्य ॥

न ल्यपि । ६ । ४ । ६९ ॥

ल्यपि परे घुमास्थादेरीत्वं न । धेट् । प्रधाय । प्रमाय । प्रगाय । प्रपाय । प्रहाय । प्रसाय । मीनातिमीनोतीत्यात्वम् । प्रमाय । निमाय । उपदाय । विभाषा लीयतेः । विलाय । विलीय । णिलोपः । उत्तार्य । विचार्य ॥

ल्यपि लघुपूर्वात् । ६ । ४ । ५६ ॥

लघुपूर्वात्परस्य णेरयादेशः स्यात् ल्यपि । विगणय्य । प्रणमय्य । प्रबेभिदय्य । लघुपूर्वात्किम् । संप्रधार्य ॥

विभाषापः । ६ । ४ । ५७ ॥

आप्नोतेर्णेरयादेशोवा स्यात् ल्यपि । प्रापय्य । प्राप्य ॥

क्षियः । ६ । ४ । ५९ ॥

क्षियोल्यपि दीर्घः स्यात् । प्रक्षीय ॥

ल्यपिच । ६ । १ । ४१ ॥

वेञोल्यपि संप्रसारणं न स्यात् । प्रवाय ॥

ज्यश्च । ६ । १ । ४२ ॥

प्रज्याय ॥

व्यश्च । ६ । १ । ४३ ॥

उपव्याय ॥

विभाषा परेः । ६ । १ । ४४ ॥

परेर्व्येञोवा संप्रसारणं स्यात् ल्यपि । तुकं बाधित्वा परत्वाद्धल इति दीर्घः । परिवीय । परिव्याय । कथं मुखं व्यादाय स्वपिति नेत्रे निमील्य हसतीति । व्यादानसंमीलनोत्तरकालेपि स्वापहासयोरनुवृत्तेस्त दंशविवक्षया भविष्यति ॥

आभीक्ष्ण्ये णमुल्च । ३ । ४ । २२ ॥

पौनःपुन्ये द्योत्ये पूर्वविषये णमुल् स्यात् क्त्वा च । द्वित्वम् । स्मारं स्मारं नमति शिवम् । स्मृत्वास्मृत्वा । पायंपायम् । भोजंभोजम् । श्रावं श्रावम् । चिण्णमुलोरिति णमुल्परे णौ वा दीर्घः । गामंगामम् । गमंगमम् । विभाषाचिण्णमुलोरिति नुम् वा । लम्भंलम्भम् । लाभंलाभम् । व्यवस्थितविभाषया उपसृष्टस्य नित्यं नुम् । प्रलम्भंप्रलम्भम् । जायो विचिण्णिति गुणः । जागरंजागरम् । ण्यन्तस्याप्येवम् ॥

न यद्यनाकाङ्क्षे । ३ । ४ । २३ ॥

यच्छब्दे उपपदे पूर्वकाले यत्प्राप्तं तन्न यत्र पूर्वोत्तरे क्रिये तद्वाक्यमपरं नाकाङ्क्षते चेत् । यदयं भुङ्क्ते ततः पठति । इह क्त्वाणमुलौ न । अनाकाङ्क्षे किम् । यदयं भुङ्क्त्वा व्रजति ततोधीते ॥

विभाषाग्रे प्रथमपूर्वेषु । ३ । ४ । २४ ॥

आभीक्ष्ण्ये इति नानुवर्तते । एषूपपदेषु समानकर्तृकयोः पूर्वकाले क्त्वाणमुलौ वा स्तः । अग्रेभोजं व्रजति । अग्रेभुक्त्वा । प्रथमम्भोजम् । प्रथमम्भुक्त्वा । पूर्वम्भोजम् । पूर्वम्भुक्त्वा । पक्षेलडादयः । अग्रे भुङ्क्ते

ततोव्रजति । आभीक्ष्ण्ये तु पूर्वविप्रतिषेधेन नित्यमेव विधिः । अग्रेभोजम्भोजं व्रजति । भुक्त्वाभुक्त्वा ॥

कर्मण्याक्रोशे कृञः खमुञ् । ३ । ४ । २५ ॥

कर्मण्युपपदे आक्रोशे गम्ये । चौरङ्कारमाक्रोशति । करोतिरुच्चारणे । चोरशब्दमुच्चार्येत्यर्थः ॥

स्वादुमि णमुल् । ३ । ४ । २६ ॥

स्वाद्वर्थेषु कृञोणमुल् स्यादेककर्तृकयोः पूर्वकाले । पूर्वपदस्य मान्तत्वं निपात्यते । अस्वादुं स्वादुं कृत्वा भुङ्क्ते स्वादुङ्कारं भुङ्क्ते । संपन्नङ्कारम् । लवणंकारम् । संपन्नलवणशब्दौ स्वादुपर्यायौ । वासरूपेण क्त्वापि । स्वादुं कृत्वा भुङ्क्ते ॥

अन्यथैवङ्कथमित्थंसुसिद्धाप्रयोगश्चेत् । ३ । ४ । २७ ॥

एषु कृञोणमुल् स्यात् सिद्धः अप्रयोगोऽस्य एवंभूतश्चेत् कृञ् । व्यर्थत्वात्प्रयोगानर्हइत्यर्थः । अन्यथाकारम् । एवङ्कारम् । कथङ्कारम् । इत्थंकारंभुङ्क्ते । इत्थं भुङ्क्तइत्यर्थः । सिद्धेति किम् । शिरोन्यथा कृत्वा भुङ्क्ते ॥

यथातथयोरसूयाप्रतिवचने । ३ । ४ । २८ ॥

कृञः सिद्धाप्रयोगइत्येव असूयया प्रतिवचने । यथाकारमहं भोक्ष्ये तथाकारं भोक्ष्ये किं तवानेन ॥

कर्मणि दृशिविदोः साकल्ये । ३ । ४ । २९ ॥

कर्मण्युपपदे णमुल् स्यात् । कन्यादर्शं वरयति । सर्वाः कन्याइत्यर्थः । ब्राह्मणवेदं भोजयति । यंयं ब्राह्मणं जानाति लभते विचारयति वा तं सर्वं भोजयतीत्यर्थः ॥

यावति विन्दजीवोः । ३ । ४ । ३० ॥

यावद्वेदं भुङ्क्ते । यावल्लभते तावदित्यर्थः । यावज्जीवमधीते ॥

चर्मोदरयोः पूरेः। ३। ४। ३१॥

कर्मणीत्येव। चर्मपूरं स्तृणाति। उदरपूरं भुङ्क्ते॥

वर्षप्रमाण ऊलोपश्चास्याऽन्यतरस्याम्। ३। ४। ३२॥

कर्मण्युपपदे पूरेर्णमुल् स्यादूकारलोपश्च वा समुदायेन वर्षप्रमाणे गम्ये। गोष्पदपूरं वृष्टो देवः। गोष्पदप्रं वृष्टो देवः। अस्येति किम्। उपपदस्य माभूत्। मूषिकाबिलप्रम्॥

चेले क्नोपेः। ३। ४। ३३॥

चेलार्थेषु कर्मसूपपदेषु क्नोपेर्णमुल् स्याद्वर्षप्रमाणे। चेलक्नोपं वृष्टो देवः। वस्त्रक्नोपम्। वसनक्नोपम्॥

निमूलसमूलयोः कषः। ३। ४। ३४॥

कर्मणीत्येव। कषादिष्वनुप्रयोगं वक्ष्यति। अत्र प्रकरणे पूर्वकाल इति न सम्बध्यते। निमूलकाषं कषति। समूलकाषं कषति। निमूलं समूलं कषतीत्यर्थः। एकस्यापि धात्वर्थस्य निमूलादिविशेषणसंबन्धाद्भेदः। तेन सामान्यविशेषभावेन विशेषणविशेष्यभावः॥

शुष्कचूर्णरूक्षेषु पिषः। ३। ४। ३५॥

एषु कर्मसु पिषेर्णमुल्। शुष्कपेषं पिनष्टि। शुष्कं पिनष्टीत्यर्थः। चूर्णपेषम्। रूक्षपेषम्॥

समूलाकृतजीवेषु हन्कृञ्ग्रहः। ३। ४। ३६॥

कर्मणीत्येव। समूलघातं हन्ति। अकृतकारं करोति। जीवग्राहं गृह्णाति। जीवति इति जीवः। इगुपधलक्षणः कः। जीवन्तं गृह्णातीत्यर्थः॥

करणे हनः। ३। ४। ३७॥

पादघातं हन्ति। पादेन हन्तीत्यर्थः। यथाविध्यनुप्रयोगार्थः सन्नित्यसमासार्थोऽयं योगः। भिन्नधातुसम्बन्धे तु हिंसार्थानां चेति वक्ष्यते॥

स्नेहने पिषः । ३ । ४ । ३८ ॥

स्निह्यते येन तस्मिन् करणे पिषेर्णमुल् । उदपेषं पिनष्टि । उदकेन पिनष्टीत्यर्थः ॥

हस्ते वर्तिग्रहोः । ३ । ४ । ३९ ॥

हस्तार्थे करणे। हस्तवर्तं वर्तयति । करवर्तम् । हस्तेन गुलिकां करोतीत्यर्थः । हस्तग्राहं गृह्णाति । करग्राहम् । पाणिग्राहम् ॥

स्वे पुषः । ३ । ४ । ४० ॥

करणइत्येव । स्वइत्यर्थग्रहणम् । तेन स्वरूपे पर्याये विशेषे च णमुल् । स्वपोषं पुष्णाति । धनपोषम् । गोपोषम् ॥

अधिकरणे बन्धः । ३ । ४ । ४१ ॥

चक्रबन्धं बध्नाति । चक्रे बध्नातीत्यर्थः ॥

संज्ञायाम् । ३ । ४ । ४२ ॥

बध्नातेर्णमुल् संज्ञायाम् । क्रौञ्चबन्धं बद्धः । मयूरिकाबन्धम् । अट्टालिकाबन्धम् । बन्धविशेषाणां संज्ञाएताः ॥

कर्त्रोर्जीवपुरुषयोर्नशिवहोः । ३ । ४ । ४३ ॥

जीवनाशं नश्यति । जीवोनश्यतीत्यर्थः । पुरुषवाहं वहति । पुरुषो वहतीत्यर्थः ॥

ऊर्ध्वे शुषिपूरोः । ३ । ४ । ४४ ॥

ऊर्ध्वे कर्तरि । ऊर्ध्वशोषं शुष्यति । वृक्षादिरूर्ध्वएव तिष्ठन् शुष्यतीत्यर्थः । ऊर्ध्वपूरं पूर्यते । ऊर्ध्वमुखएव घटादिर्वर्षोदकादिना पूर्णोभवतीत्यर्थः ॥

उपमाने कर्मणि च । ३ । ४ । ४५ ॥

घात्कर्तरि । घृतनिधायं निहितं जलम् । घृतमिव सुरक्षितमित्यर्थः । अजकनाशं नष्टः । अजकइव नष्टइत्यर्थः ॥

कषादिषु यथाविध्यनुप्रयोगः । ३ । ४ । ४६ ॥

यस्माण्णमुलुक्तः सएवानुप्रयोक्तव्यइत्यर्थः । तथैवोदाहृतम् ॥

उपदंशस्तृतीयायाम् । ३ । ४ । ४७ ॥

इतः प्रभृति पूर्वकालइति संबध्यते । तृतीयाप्रभृतीन्यन्यतरस्यामिति वा समासः । मूलकोपदंशं भुङ्क्ते । मूलकेनोपदंशम् । दश्यमानस्य मूलकस्य भुजिंप्रति करणत्वात्तृतीया । यद्यप्युपदंशिना सह न शाब्दः सम्बन्धस्तथाप्यार्थोऽस्त्येव कर्मत्वात् । एतावतैव सामर्थ्येन प्रत्ययः समासश्च । तृतीयायामितिवचनसामर्थ्यात् ॥

हिंसार्थानां च समानकर्मकाणाम् । ३ । ४ । ४८ ॥

तृतीयान्ते उपपदेऽनुप्रयोगधातुना समानकर्मकाद्धिंसार्थाद्यां णमुल् स्यात् । दण्डोपघातं गाः कालयति । दण्डेनोपघातम् । दण्डताडम् । समानकर्मकाणामिति किम् । दण्डेन चोरमाहत्य गाः कालयति ॥

सप्तम्यां चोपपीडरुधकर्षः । ३ । ४ । ४९ ॥

उपपूर्वेभ्यः पीडादिभ्यः सप्तम्यन्ते तृतीयान्ते चोपपदे णमुल् स्यात् । पार्श्वोपपीडं शेते । पार्श्वयोरुपपीडम् । पार्श्वाभ्यामुपपीडम् । व्रजोपरोधं गाः स्थापयति । व्रजेन व्रजे उपरोधं वा । पाण्युपकर्षं धानाः संगृह्णाति पाणावुपकर्षम् । पाणिनोपकर्षम् ॥

समासत्तौ । ३ । ४ । ५० ॥

तृतीयासप्तम्योर्धातोर्णमुल् स्यात्सन्निकर्षे गम्यमाने । केशग्राहं युध्यन्ते । केशेषु गृहीत्वा । हस्तग्राहम् । हस्तेन गृहीत्वा ॥

प्रमाणे च । ३ । ४ । ५१ ॥

तृतीयासप्तम्योरित्येव । द्व्यङ्गुलोत्कर्षं खण्डिकां छिनत्ति । द्व्यङ्गुलेन द्व्यङ्गुले वोत्कर्षम् ॥

अपादाने परीप्सायाम् । ३ । ४ । ५२ ॥

परीप्सा त्वरा । शय्योत्थायं धावति ॥

द्वितीयायां च । ३ । ४ । ५३ ॥

परीप्सायामित्येव । यष्टिग्राहं युध्यन्ते । लोष्टग्राहम् ॥

अपगुरो णमुलि । ६ । १ । ५३ ॥

गुरी उद्यमने इत्यस्यैचोवा आत्स्याण्णमुलि । अस्यपगारं युध्यन्ते । अस्यपगोरम् ॥

स्वाङ्गेऽध्रुवे । ३ । ४ । ५४ ॥

द्वितीयायामित्येव । अध्रुवे स्वाङ्गे द्वितीयान्ते धातोर्णमुल् । भ्रूविक्षेपं कथयति । भ्रुवं विक्षेपम् । अध्रुवे किम् । शिरउत्क्षिप्य । येन विना न जीवनं तद्ध्रुवम् ॥

परिक्लिश्यमाने च । ३ । ४ । ५५ ॥

सर्वतोविबाध्यमाने स्वाङ्गे द्वितीयान्ते णमुल् स्यात् । उरःप्रतिपेषं युध्यन्ते । कृत्स्नमुरः पीडयन्तइत्यर्थः । उरोविदारं प्रतिचस्करे नखैः । ध्रुवार्थमिदम् ॥

विशिपतिपदिस्कन्दां व्याप्यमानासेव्यमानयोः । ३ । ४ । ५६ ॥

द्वितीयायामित्येव । द्वितीयान्ते उपपदे विश्यादिभ्योणमुल् स्याद्व्याप्यमाने आसेव्यमाने चार्थे गम्ये । गेहादिद्रव्याणां विश्यादिक्रियाभिः साकल्येन सम्बन्धोव्याप्तिः । क्रियायाः पौनः पुन्यमासेवा । नित्यवीप्सयोरिति द्वित्वं तु न भवति । समासेनैव स्वभावतस्तयोरुक्तत्वात् । यद्यप्या

भीक्ष्ण्ये णमुलुक्तएव तथापि उपपदसंज्ञार्थमासेवायामिह पुनर्विधिः। गेहानुप्रवेशमास्ते। गेहङ्गेहमनुप्रवेशम्। गेहमनुप्रवेशमनुप्रवेशम्। एवं गेहानुप्रपातम्। गेहानुप्रपादम्। गेहानुस्कन्दम्। असमासे तु गेहस्य णमुलन्तस्य च पर्यायेण द्वित्वम्॥

अस्यतितृषोःक्रियान्तरे कालेषु।३।४।५७॥

क्रियामन्तरयति व्यवधत्तइति क्रियान्तरः। तस्मिन्धात्वर्थे वर्तमानादस्यतेस्तृष्यतेश्च कालवाचिषु द्वितीयान्तेषु उपपदेषु णमुल् स्यात्। द्व्यहात्यासं गाः पाययति। द्व्यहमत्यासम्। द्व्यहतर्षम्। द्व्यहन्तर्षम्। अत्यसनेन तर्षणेन च गवां पानक्रिया व्यवधीयते। अद्य पाययित्वा द्व्यहमतिक्रम्य पुनः पाययतीत्यर्थः॥

नाम्न्यादिशिग्रहोः।३।४।५८॥

द्वितीयायामित्येव। नामादेशमाचष्टे। नामग्राहमाह्वयति॥

अव्ययेऽयथाभिप्रेताख्याने कृञः क्त्वाणमुलौ।३।४।५९॥

अयथाभिप्रेताख्यानं नाम अप्रियस्योच्चैः प्रियस्य नीचैः कथनम्। उच्चैःकृत्यः। उच्चैःकृत्वा। उच्चैःकारमप्रियमाचष्टे। नीचैःकृत्य। नीचैःकृत्वा। नीचैःकारं प्रियं ब्रूते॥

तिर्यच्यपवर्गे।३।४।६०॥

तिर्यक्शब्दे उपपदे कृञः क्त्वाणमुलौ स्तः समाप्तौ गम्यायाम्। तिर्यक्कृत्य तिर्यक्कृत्वा गतः। तिर्यक्कारं समाप्य गतइत्यर्थः। अपवर्गे किम्। तिर्यक्कृत्वा काष्ठं गतः॥

स्वाङ्गे तस्प्रत्यये कृभ्वोः।३।४।६१॥

मुखतः कृत्य गतः। मुखतःकृत्वा। मुखतःकारम्। मुखतोभूय। मुखतोभूत्वा। मुखतोभावम्॥

नाधार्थप्रत्यये च्व्यर्थे।३।४।६२॥

नाधार्थप्रत्ययान्ते च्व्यर्थविषये उपपदे कृभुवोः क्त्वाणमुलौ स्तः। अनाना नानाकृत्वा। नानाकृत्य। नानाकारम्। विनाकृत्य। विना कृत्वा। विनाकारम्। नानाभूय। नानाभूत्वा। नानाभावम्। अनेकं द्रव्य मेकं भूत्वा एकधाभूय। एकधाभूत्वा। एकधाभावम्। एकधाकृत्य। एकधाकृत्वा। एकधाकारम्। प्रत्ययग्रहणं किम्। हिरुक्कृत्वा। पृथ ग्भूत्वा॥

तूष्णीमि भुवः।३।४।६३॥

तूष्णींशब्दे भुवः क्त्वाणमुलौ स्तः। तूष्णींभूय। तूष्णींभूत्वा। तूष्णीं भावम्॥

अन्वच्यानुलोम्ये।३।४।६४॥

अन्वक्शब्दे उपपदे भुवः क्त्वाणमुलौ स्तः आनुकूल्ये गम्यमाने। अन्वग्भूय आस्ते। अन्वग्भूत्वा। अन्वग्भावम्। अग्रतः पार्श्वतः पृष्ठतो वाऽनुकूलोभूत्वा आस्तइत्यर्थः। आनुलोम्ये किम्। अन्वग्भूत्वा तिष्ठति। पृष्ठतोभूत्वेत्यर्थः॥

इत्थं लौकिकशब्दानां दिङ्मात्रमिह दर्शितम्।
विस्तरस्तु यथाशास्त्रं दर्शितः शब्दकौस्तुभे॥ १॥
भट्टोजिदीक्षितकृतिः सैषा सिद्धान्तकौमुदी।
प्रीत्यै भूयाद्भगवतोर्भवानीविश्वनाथयोः॥ २॥

इति श्रीभट्टोजिदीक्षितविरचितायां सिद्धान्तकौमुद्यामुत्तरार्धं

समाप्तम्॥ * ॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥

छन्दसि पुनर्वस्वोरेकवचनम्। १।२।६१॥

द्वयोरेकवचनं वा स्यात्। पुनर्वसुनक्षत्रं पुनर्वसूवा। लोके तु द्विवचनमेव॥

विशाखयोश्च। १।२।६२॥

प्राग्वत्। विशाखा नक्षत्रम्। विशाखे॥

षष्ठीयुक्तश्छन्दसि वा। १।४।९॥

षष्ठ्यन्तेन युक्तः पतिशब्दश्छन्दसि घिसंज्ञो वा स्यात्। क्षेत्रस्य पतिना वयम्। इह वेति योगं विभज्य छन्दसीत्यनुवर्तते। तेन सर्वे विधयश्छन्दसि वैकल्पिकाः। बहुलं छन्दसीत्यादिरस्यैव प्रपञ्चः॥ यचि भम्॥ नभोङ्गिरोमनुषां वत्युपसंख्यानम्॥ * ॥ नभसा तुल्यं नभस्वत्। भत्वाद्रुत्वाभावः। अङ्गिरस्वदङ्गिरः। मनुष्वदग्ने। जनेरुसीतिविहितउसिप्रत्ययो मनेरपि बाहुलकात्॥ वृषण्वस्वश्वयोः॥ * ॥ वृष वर्षकं वसु यस्य स वृषण्वसुः। वृषा अश्वोयस्य वृषणश्वः। इहान्तर्वर्तिनीं विभक्तिमाश्रित्य पदत्वे सति नलोपः प्राप्तोभत्वाद्वार्यते। अतएवपदान्तस्येति णत्वनिषेधोपि न। अल्लोपोऽन इत्यल्लोपोन अनङ्गत्वात्॥

अयस्मयादीनि च्छन्दसि। १।४।२०॥

एतानि च्छन्दसि साधूनि। भपदसंज्ञाधिकाराद्यथायोगं संज्ञाद्वयं बोध्यम्। तथा च वार्तिकम्॥ उभयसंज्ञान्यपीति वक्तव्यमिति॥ * ॥ स सुष्टुभा स ऋक्वता गणेन। पदत्वात्कुत्वम्। भत्वाज्जस्त्वाभावः। जश्त्ववि

धानार्थायाः पदसंज्ञायाभत्वसामर्थ्येन बाधात्। नैनं हिन्वन्त्यपि वाजिनेषु। अत्र पदत्वाद् जश्त्वम्। भत्वात्कुत्वाभावः॥ ते प्राग्धातोः॥

छन्दसि परेऽपि।१।४।८१॥

व्यवहिताश्च।१।४।८२॥

हरिभ्यां याह्योक आ। आ मन्द्रैरिन्द्र हरिभिर्याहि॥

इन्धिभवतिभ्यां च।१।२।६॥

आभ्यां परोलिट् कित्। समीधे दस्युहन्तमम्। पुत्र ईधे अथर्वणः। बभूव। इदं प्रत्याख्यातम्॥ इन्धेश्छन्दोविषयत्वाद्भुवोवुकोनित्यत्वात्ताभ्यां लिटः किद्वचनानर्थक्यमिति॥

॥ इति प्रथमोध्यायः॥

तृतीया च होश्छन्दसि।२।३।३॥

जुहोतेः कर्मणि तृतीया स्याद्द्वितीया च। यवाग्वाऽग्निहोत्रं जुहोति। अग्निहोत्रशब्दोऽत्र हविषि वर्तते। यस्याग्निहोत्रमधिश्रितममेध्यमापद्येतेत्यादिप्रयोगदर्शनात्। अग्नये हूयतइति व्युत्पत्तेश्च। यवाग्वाख्यं हविर्देवतोद्देशेन त्यक्त्वा प्रक्षिपतीत्यर्थः॥

द्वितीया ब्राह्मणे।२।३।६०॥

ब्राह्मणविषये प्रयोगे दिवस्तदर्थस्य कर्मणि द्वितीया स्यात्। षष्ठ्यपवादः। गामस्य तदहः सभायां दीव्येयुः॥

चतुर्थ्यर्थे बहुलं छन्दसि।२।३।६२॥

षष्ठी स्यात्। पुरुषमृगश्चन्द्रमसोगोधाकालकादार्वाघाटस्ते वनस्पतीनाम्। वनस्पतिभ्यइत्यर्थः॥ षष्ठ्यर्थे चतुर्थीति वाच्यम्॥ * ॥ या खर्वेण पिबति तस्यै खर्वः॥

यजेश्च करणे।२।३।६३॥

इह छन्दसि बहुलं षष्ठी । घृतस्य घृतेन वा यजते ॥

बहुलं छन्दसि । २ । ४ । ३९ ॥

अदो घस्लादेशः स्यात् । घस्तान्नूनम् । लुङि मन्त्रे घसेतिच्लेर्लुक् । अडभावः । सग्धिश्च मे ॥

हेमन्तशिशिरावहोरात्रे च च्छन्दसि । २ । ४ । २८ ॥

द्वन्द्वः पूर्ववल्लिङ्गः । हेमन्तश्च शिशिरं च हेमन्तशिशिरौ । अहोरात्रे । अदिप्रभृतिभ्यः शपः ॥

बहुलं छन्दसि । २ । ४ । ७३ ॥

वृत्रं हनति वृत्रहा । अहिः शयतउपस्पृक् । अत्र लुङ् न । अदादिभिन्नेऽपि क्वचिल्लुक् । त्राध्वं नो देवाः । जुहोत्यादिभ्यः श्लुः ॥

बहुलं छन्दसि । २ । ४ । ७६ ॥

दाति प्रियाणि चिद्वसु । अन्यत्रापि । पूर्णां विवष्टि ॥

मन्त्रे घसह्वरणशवृदहाद्वृच्कृगमिजनिभ्यो लेः । २ । ४ । ८० ॥

एभ्योलेर्लुक् स्यान्मन्त्रे । अक्षन्नमीमदन्त हि । घस्लादेशस्य गमहनेत्युपधालोपे शासिवसीति षः । माह्वर्मित्रस्य धूर्तिः प्रणङ्मर्त्यस्य । नशेर्वेति कुत्वम् । सुरुचो वेन आवः । मान आ धक् । आदित्याकारान्तग्रहणम् । आप्राद्यावापृथिवी । परावर्ग्भारभृद्यथा । अक्रन्नुषासः । त्वे रयिं जागृवांसो अनुग्मन् । मन्त्रग्रहणं ब्राह्मणस्याप्युपलक्षणम् । अज्ञत वा अस्य दन्ताः । विभाषानुवृत्तेर्नेह । न ताअगृभ्णन्नजनिष्ट हिषः ॥

॥ इति द्वितीयोध्यायः ॥

अभ्युत्सादयां प्रजनयां चिकयां रमयामकः पावयां क्रियाद्विदामक्रन्निति च्छन्दसि। ३। १। ४२॥

आद्येषु चतुर्षु लुङि आम् अक इत्यनुप्रयोगश्च। अभ्युत्सादयामकः। अभ्युदसीषददिति लोके। प्रजनयामकः। प्राजीजनदित्यर्थः। चिकयामकः। अचैषीदित्यर्थे चिनोतेराम् द्विर्वचनं कुत्वं च। रमयामकः। अरीरमत्। पावयांक्रियात्। पाव्यादिति लोके। विदामक्रन्। अवेदिषुः॥

गुपेश्छन्दसि। ३। १। ५०॥

चूेश्चङ्वा। गृहानजूगुपतं युवम्। अगौप्तमित्यर्थः॥

नोनयतिध्वनयत्येलयत्यर्दयतिभ्यः। ३। १। ५१॥

चुेश्चङ् न। मा त्वायतो जरितुः काममूनयीः। मा त्वाग्निर्ध्वनयीत्॥

कृमृदृरुहिभ्यश्छन्दसि। ३। १। ५९॥

चूेरङ् वा। इदं तेभ्योकरं नमः। अमरत्। अदरत्। यत्सानोः सानुमारुहत्॥

छन्दसि निष्टर्क्यदेवहूयप्रणीयोन्नीयोच्छिष्यमर्यस्तर्याध्वर्यखन्यखान्यदेवयज्यापृच्छ्यप्रतिषीव्यब्रह्मवाद्यभाव्यस्ताव्योपचाय्यपृडानि। ३। १। १२३॥

कृन्ततेर्निस्पूर्वात् क्यपि प्राप्ते ण्यत्। आद्यन्तयोर्विपर्यासः निसः षत्वं च। निष्टर्क्यं चिन्वीत पशुकामः। देवशब्दे उपपदे ह्वयतेर्जुहोतेर्वा क्यप् दीर्घश्च। स्पर्द्धन्ते वा उ देवहूये। प्र उत् आभ्यां नयतेः क्यप्। प्रणीयः। उन्नीयः। उत्पूर्वाच्छिषेः क्यप्। उच्छिष्यः। मृङ्स्तृञ्ध्वृभ्योयत्। मर्यः। स्तर्या। स्त्रियामेवायम्। ध्वर्यः। खनेर्यत्ण्यतौ। खन्यः। खान्यः। यजेर्यः। शुन्धध्वं दैव्याय कर्मणे देवयज्यायै। आङ्

पूर्वात्पृच्छेः क्यप् । आपृच्छ्यं धरुणं वा ज्यर्षति। सीव्यतेः क्यप् षत्वं च। प्रतिषीव्यः । ब्रह्मणि वदेर्ण्यत् । ब्रह्मवाद्यम् । लोके तु वदः सुपि क्यप् चेति क्यब्यतौ । भवतेः स्तौतेश्च ण्यत् । भाव्यः । स्ताव्यः । उपपूर्वा च्चिनोतेर्ण्यद् आयादेशश्च पृडे उत्तरपदे । उपचाय्यपृडम् ॥ हिरण्यइति वक्तव्यम् ॥ * ॥ उपचेयपृडमेवान्यत् । मृडसुखने पृड चेत्यस्मादिगुपध लक्षणः कः ॥

छन्दसि वनसनरक्षिमथाम्।३।२।२७॥

एभ्यः कर्मण्युपपदे इन् स्यात् । ब्रह्मवनिं त्वा क्षत्रवनिम् । उत नो गो षणिं धियम् । ये पथां पथिरक्षयः । चतुरक्षौ पथिरक्षी । हविर्मथी नामभि ॥

छन्दसि सहः।३।२।६३॥

ण्विः स्यात् । पृतनाषाट् ॥

वहश्च।३।२।६४॥

प्राग्वत् । दित्यवाट् । योगविभागउत्तरार्थः ॥

कव्यपुरीषपुरीष्येषु ञ्युट्।३।२।६५॥

एषु वहेर्ञ्युट् स्याच्छन्दसि । कव्यवाहनः । पुरीषवाहनः । पुरीष्य वाहनः ॥

हव्येऽनन्तःपादम्।३।२।६६॥

अग्निश्च हव्यवाहनः । पादमध्ये तु वहश्चेति ण्विरेव । हव्यवाळग्नि रजरः पिता नः ॥

जनसनखनक्रमगमो विट्।३।२।६७॥

विड्वनोरित्यात्वम् । अब्जाः । गोजाः । गोषा इन्द्रो नृषा असि । सनो तेरन् इति षत्वम् । इयं शुष्मेभिर्बिसखाइवारुजत् । आ दधिक्राः शवसा पञ्च कृष्टीः । अग्रेगाः ॥

मंत्रे श्वेतवहोक्थशस्पुरोडाशो ण्विन्। ३। २। ७१॥

श्वेतवहादीनां डस्पदस्येति वक्तव्यम् ॥ * ॥ यत्र पदत्वं भावि तत्र ण्विनोपवादो डस्वक्तव्यइत्यर्थः। श्वेतवाः। श्वेतवाहौ। श्वेतवाहः। उक्थानि उक्थैर्वा शंसति उक्थशायजमानः। उक्थशासौ। उक्थशासः। पुरोदाश्यते दीयते पुरोडाः॥

अवे यजः। ३। २। ७२॥

अवयाः। अवयाजौ। अवयाजः॥

अवयाः श्वेतवाःपुरोडाश्च। ८। २। ६७॥

एते सम्बुद्धौ कृतदीर्घानिपात्यन्ते। चादुक्थशाः॥

विजुपे छन्दसि। ३। २। ७३॥

उपे उपपदे यजेर्विच्। उपयट्॥

आतोमनिन्क्वनिब्वनिपश्च। ३। २। ७४॥

सुप्युपसर्गे चोपपदे आदन्तेभ्योधातुभ्यश्छन्दसि विषये मनिनादयस्त्रयः प्रत्ययाः स्युः। चाद्विच्। सुदामा। सुधीवा। सुपीवा। भूरिदावा। घृतपावा। विच्। कीलालपाः॥

बहुलं छन्दसि। ३। २। ८८॥

उपपदान्तरेपि हन्तेर्बहुलं क्विप् स्यात्। मातृहा। पितृहा॥

छन्दसि लिट्। ३। २। १०५॥

भूतसामान्ये। अहं द्यावापृथिवी आ ततान॥

लिटः कानज्वा। ३। २। १०६॥

क्वसुश्च। ३। २। १०७॥

छन्दसि लिटः कानच्क्वसू वा स्तः। चक्राणा वृष्णिम्। छंदसि परेच्छायामपि क्यच् वक्तव्यः॥ * ॥ यो नो अग्ने अररिवां अघायुः॥

क्याच्छन्दसि। ३। २। १७०॥

उप्रत्ययः स्यात्। अघायुः॥ एरजधिकारे जवसवौ छन्दसि वाच्यौ॥ * ॥ ऊर्वोस्तुमे जवः। देवस्य सवितुः सवे॥

मन्त्रे वृषेषपचमनविदभूवीराउदात्तः। ३। ३। ९६॥

वृषादिभ्यः क्तिन् स्यात्सचोदात्तः। वृष्टिं दिवः। सुम्नमिष्टये। पचा त्यक्तीरुत। इयं ते नव्यसी मतिः। वित्तिः। भूतिः। अग्न आ याहि वीतये। रातौ स्यामोभयासः॥

छन्दसि गत्यर्थेभ्यः। ३। ३। १२९॥

ईषदादिषूपपदेषु गत्यर्थेभ्योधातुभ्यश्छन्दसि युच् स्यात्। खलो पवादः। सूपसदनोग्निः॥

अन्येभ्योपि दृश्यते। ३। ३। १३०॥

गत्यर्थेभ्योयेन्ये धातवस्तेभ्योपि छन्दसि युच् स्यात्। सुवेदनाम कृणोर्ब्रह्मणे गाम्॥

छन्दसि लुङ्लङ्लिटः। ३। ४। ६॥

धात्वर्थानां सम्बन्धे सर्वकालेष्वेते वा स्युः। पक्षे यथास्वं प्रत्ययाः लुङि। देवोदेवेभिरागमत्। लोडर्थे लुङ्। इदं तेभ्योकरं नमः। लङ्। अग्निमद्य होतारमवृणीतायं यजमानः। लिट्। अद्य ममार। अद्य म्रियतइत्यर्थः॥

लिङर्थे लेट्। ३। ४। ७॥

विध्यादौ हेतुहेतुमद्भावादौ च धातोर्लेट् स्याच्छन्दसि॥

सिब्बहुलं लेटि। ३। १। ३४॥

इतश्च लोपः परस्मैपदेषु। ३। ४। ९७॥

लेटस्तिङामितोलोपोवा स्यात्परस्मैपदेषु॥

लेटोऽडाटौ।३।४।९४॥

लेटः अट् आट् एतावागमौ स्तस्तौ च पितौ ॥ सिब्बहुलं णिद्वक्तव्यः ॥ * ॥ वृद्धिः। प्र ण आयूंषि तारिषत्। सुपेशसस्करति जोषिषद्धि आ सविषद्दर्शसानाय। सिपइलोपस्य चाभावे। पताति विद्युत्। प्रियः सूर्ये प्रियो अग्ना भवाति ॥

स उत्तमस्य।३।४।९८॥

लेडुत्तमसकारस्य वा लोपः स्यात्। करवाव। करवावः। टेरेत्वम् ॥

आतऐ।३।४।९५॥

लेटआकारस्य ऐ स्यात्। सुतेभिः सुप्रयसा मादयैते। आतामित्याकारस्य ऐकारः। विधिसामर्थ्यादाटऐत्वं न। अन्यथा हि ऐटमेव विदध्यात्। यो यजाति यजात इत् ॥

वैतोऽन्यत्र।३।४।९६॥

लेटएकारस्य ऐ स्याद्वा। आतऐ इत्यस्य विषयं विना। पशूनामीशै। ग्रहा गृह्णान्तै। अन्यत्र किम्। सुप्रयसा मादयैते ॥

उपसंवादाशङ्कयोश्च।३।४।८॥

पणबन्धे आशङ्कायां च लेट् स्यात्। अहमेव पशूनामीशै। नेज्जिह्मायन्तो नरकं पताम ॥ हलः श्नः शानज्झौ ॥

छन्दसि शायजपि।३।१।८४॥

अपिशब्दाच्छानच्। हृग्रहोर्भश्छन्दसीति हस्य भः। गृभाय जिह्वया मधु। बधान देव सवितः। अनिदितामितिबध्नातेर्नलोपः। गृभ्णामि ते। मध्वा जभार ॥

व्यत्ययोबहुलम्।३।१।८५॥

विकरणानां बहुलं व्यत्ययः स्यात् छन्दसि। आण्डा शुष्मस्य भेदति। भिनत्तीति प्राप्ते। जरसा मरते पतिः। म्रियतइति प्राप्ते। इन्द्रो

वस्तेन नेषतु। नयतेर्लोट् शप्सिपौ द्वौ विकरणौ। इन्द्रेण युजा तरुषेम वृत्रम्। तरेमेत्यर्थः। तरतेर्विध्यादौ लिङ्। उः सिप् शप् चेति त्रयो विकरणाः॥

सुप्तिङुपग्रहलिङ्गनराणां कालहलच्स्वरकर्तृयङां च।

व्यत्ययमिच्छति शास्त्रकृदेषां सोपि च सिध्यति बाहुलकेन॥ १॥

धुरि दक्षिणायाः। दक्षिणस्यामिति प्राप्ते। चषालं ये अश्वयूपाय तक्षति। तक्षन्तीति प्राप्ते। उपग्रहः परस्मैपदात्मनेपदे। ब्रह्मचारिणमिच्छते। इच्छतीति प्राप्ते। प्रतीपमन्य ऊर्मिर्युध्यति। युध्यतइति प्राप्ते। मधोस्तृप्ता इवासते। मधुनइति प्राप्ते। नरः पुरुषः। अधा स वीरैर्दशभिर्वियूयाः। वियूयादिति प्राप्ते। कालः कालवाची प्रत्ययः। श्वोऽग्नीनाधास्यमानेन। लुटोविषये लृट्। तमसो गा अदुक्षत्। अधुक्षदिति प्राप्ते। मित्र वयं च सूरयः। मित्रा वयमिति प्राप्ते। स्वरव्यत्ययस्तु वक्ष्यते। कर्तृशब्दः कारकमात्रपरः। तथा च तद्वाचिनां कृत्तद्धितानां व्यत्ययः। अन्नादाय। अण्विषये अच्। अवग्रहे विशेषः। यङोयशब्दादारभ्य लिङ्याशिष्यङितिङकारेण प्रत्याहारः। तेषां व्यत्ययोभेदतीत्यादिरुक्तएव॥

लिङ्याशिष्यङ्।३।१।८६॥

आशीर्लिङि परे धातोरङ् स्याच्छन्दसि। वचउम्। मन्त्रं वोचेमाग्नये॥ दृशेरग्वक्तव्यः॥ *॥ पितरं च दृशेयं मातरं च। अङि तु ऋदृशोऽङीति गुणः स्यात्॥

छन्दस्युभयथा।३।४।११७॥

धात्वधिकारे उक्तः प्रत्ययः सार्वधातुकार्धधातुकोभयसंज्ञः स्यात्। वर्धन्तुत्वा सुष्टुतयः। वर्धयन्त्वित्यर्थः। आर्धधातुकत्वाण्णिलोपः। विश्रृण्विरे। सार्वधातुकत्वात् श्नुः श्रभावश्च। हुश्नुवोरिति यण्॥

आदृगमहनजनः किकिनौ लिट् च। ३। २। १७१॥

आदन्तादृवर्णान्ताद्गमादेश्च किकिनौ स्तस्तौ च लिड्वत्। बभ्रिर्वज्रम्। पपिः सोमम्। ददिर्गाः। जग्मिर्युवा। जघ्निर्वृत्रममित्रियम्। जज्ञिः। लिड्वद्भावादेव सिद्धे ऋच्छत्यृतामिति गुणबाधनार्थं कित्त्वम्। बहुलं छन्दसीत्युत्वम्। ततुरिः। जगुरिः॥

तुमर्थे सेसेनसेअसेन्क्सेकसेनध्यैअध्यैन्कध्यैकध्यैनशध्यैशध्यैन्तवैतवेङ्तवेनः। ३। ४। ९॥

से। वक्षे रायः। सेन्। ता वामेषे। असे। शरदो जीवसे धाः। असे नित्याद्युदात्तः। क्से। प्रेषे। कसेन्। गवामिव श्रियसे। अध्यै। अध्यैन्। जठरं पृणध्यै। पक्षे आद्युदात्तम्। कध्यै। कध्यैन्। आहुवध्यै। पक्षे नित्स्वरः। शध्यै। राधसः सह मादयध्यै। शध्यैन्। वायवे पिबध्यै। तवै। दातवा उ। तवेङ्। सूतवे। तवेन्। कर्तवे॥

प्रयै रोहिष्यै अव्यथिष्यै। ३। ४। १०॥

एते तुमर्थे निपात्यन्ते। प्रयातुं रोढुमव्यथितुमित्यर्थः॥

दृशे विख्ये च। ३। ४। ११॥

द्रष्टुं विख्यातुमित्यर्थः॥

शकि णमुल्कमुलौ। ३। ४। १२॥

शक्नोतावुपपदे तुमर्थे एतौ स्तः। विभाजं नाशकत्। अपलुपं नाशकत्। विभक्तुमपलोप्तुमित्यर्थः॥

ईश्वरे तोसुन्कसुनौ। ३। ४। १३॥

ईश्वरो विचरितोः। ईश्वरो विलिखः। विचरितुं विलेखितुमित्यर्थः॥

कृत्यार्थे तवैकेन्केन्यत्वनः। ३। ४। १४॥

न म्लेच्छितवै। अवगाहे। दिदृक्षेण्यः। भूर्यस्पष्टकर्त्वम्॥

अवचक्षे च।३।४।१५॥

रिपुणा नावचक्षे। अवख्यातव्यमित्यर्थः॥

भावलक्षणे स्थेण्कृञ्वदिचरिहुतमिजनिभ्यस्तोसुन्।३।४।१६॥

आसंस्थातोः सीदन्ति। आसमाप्तेः सीदन्तीत्यर्थः। उदेतोः। अपकर्तोः। प्रवदितोः। प्रचरितोः। होतोः। आतमितोः। काममाविजनितोः संभवामः॥

सृपितृदोः कसुन्।३।४।१७॥

भावलक्षणे इत्येव। पुरा क्रूरस्य विसृपो विरप्शिन्। पुरा जतृभ्य आतृदः॥

॥ इति तृतीयोध्यायः॥

रात्रेश्चाऽजसौ।४।१।३१॥

रात्रिशब्दान्ङीप्स्यात् अजस्विषये छन्दसि। रात्री व्यख्यदायती। लोके तु कृदिकारादिति ङीष्यन्तोदात्तः॥

नित्यं छन्दसि।४।१।४६॥

बह्वादिभ्यश्छन्दसि विषये नित्यंङीष्। बह्वीषु हित्वा। नित्यग्रहणमुत्तरार्थम्॥

भुवश्च।४।१।४७॥

ङीप् स्यात् छन्दसि। विभ्वी। प्रभ्वी। विप्रसंभ्यइति डुप्रत्ययान्तं सूत्रेऽनुक्रियते उत इत्यनुवृत्तेः। उवङादेशस्तु सौत्रः॥ मुद्गलाच्छन्दसि लिच्च॥ *॥ ङीषोलित्वमानुक् चागमः। लित्स्वरः। रथीरभून्मुद्गलानी॥

दीर्घजिह्वी च च्छन्दसि।४।१।५९॥

संयोगोपधत्वादप्राप्तोङीब्विधीयते। आसुरी वै दीर्घजिह्वी देवानां यज्ञवाट्॥

कद्रुकमण्डल्वोश्छन्दसि।४।१।७१॥

ऊङ् स्यात्। कद्रूश्च वै कमण्डलूः॥ गुग्गुलुमधुजतुपतयालूनामिति वक्तव्यम्॥ *॥ गुग्गुलूः। मधूः। जतूः। पतयालूः॥ अव्ययात्त्यप्॥ आविष्ट्यस्योपसंख्यानं छन्दसि॥ *॥ आविष्ट्योवर्धते॥

छन्दसि ठञ्।४।३।१९॥

वर्षाभ्यष्ठकोपवादः। स्वरे भेदः। वार्षिकम्॥

वसन्ताच्च।४।३।२०॥

ठञ् स्यात् छन्दसि। वासन्तिकम्॥

हेमन्ताच्च।४।३।२१॥

छन्दसि ठञ्। हैमन्तिकम्। योगविभागउत्तरार्थः॥

शौनकादिभ्यश्छन्दसि।४।३।१०६॥

णिनिः प्रोक्तेर्थे। छाणोरपवादः। शौनकेन प्रोक्तमधीयते शौनकिनः। वाजसनेयिनः। छन्दसिकिम्। शौनकीया शिक्षा॥

द्व्यचश्छन्दसि।४।३।१५०॥

विकारे वा मयट् स्यात्। शरमयं बर्हिः। यस्य पर्णमयी जुहूः॥

नोत्वद्वर्ध्रबिल्वात्।४।३।१५१॥

उत्वान् उकारवान्। मौञ्जं शिक्यम्। वर्ध्रं चर्म तस्य विकारोवार्ध्री रज्जुः। बैल्वोयूपः॥ सभायायः॥

ढश्छन्दसि।४।४।१०६॥

सभेयोयुवा॥

भवे छन्दसि।४।४।११०॥

सप्तम्यन्ताद्भवार्थे यत्। मेघ्याय च विद्युत्याय च। यथायथं शैषि

काणामणादीनां च घादीनामपवादोयं यत् । पक्षे तेऽपि भवन्ति । सर्ववि धीनां छन्दसि वैकल्पिकत्वात् । तद्यथा मुञ्जवान्नाम पर्वतः तत्र भवो मौञ्जवतः । सोमस्येव मौञ्जवतस्य भक्षः । आचतुर्थसमाप्तेश्छन्दो धिकारः ॥

पाथोनदीभ्यां ड्यण् । ४ । ४ । १११ ॥

तमु त्वा पाथ्यो वृषा । चनो दधीत नाद्यो गिरो मे । पाथसि भवः पाथ्यः । नद्यां भवोनाद्यः ॥

वेशन्तहिमवद्भ्यामण् । ४ । ४ । ११२ ॥

भवे । वैशन्तीभ्यः स्वाहा । हैमवतीभ्यः स्वाहा ॥

स्रोतसोविभाषा ड्यड्ड्यौ । ४ । ४ । ११३ ॥

पक्षे यत् । ड्यड्ड्यययोस्तु स्वरे भेदः । स्रोतसि भवः स्रोत्यः । स्रोतस्यः ॥

सगर्भसयूथसनुताद्यन् । ४ । ४ । ११४ ॥

अनुभ्राता सगर्भ्यः । अनुसखा सयूथ्यः । यो नः सनुत्य उत वा जिघत्नुः । नुतिर्नुतम् । नपुंसके भावे क्तः । सगर्भादयस्त्रयोपि कर्मधार याः । समानस्य छन्दसीति सः । ततोभवार्थे यन् । यतोपवादः ॥

तुग्राद्घन् । ४ । ४ । ११५ ॥

भवेऽर्थे । पक्षे यदपि । आ वः शमं वृषभं तुग्र्यासुति बह्वृचाः । तुग्रियास्विति शाखान्तरे । धनाकाशयज्ञवरिष्ठेषु तुग्रशब्दइति वृत्तिः ॥

अग्राद्यत् । ४ । ४ । ११६ ॥

घच्छौ च । ४ । ४ । ११७ ॥

चाद्यत् । अग्रे भवोऽग्र्यः । अग्रियः । अग्रीयः ॥

समुद्राभ्राद्घः । ४ । ४ । ११८ ॥

समुद्रिया अप्सरसो मनीषिणम् । नानदतो अभियस्येव घोषाः ॥

बर्हिषि दत्तम् ।४।४।११९॥

प्राग्घितायदित्येव । बर्हिष्येषु निधिषु प्रियेषु ॥

दूतस्य भागकर्मणी।४।४।१२०॥

भागोऽशः । दूत्यम् ॥

रक्षोयातूनां हननी।४।४।१२१॥

या ते अग्ने रक्षस्या तनूः ॥

रेवतीजगतीहविष्याभ्यः प्रशस्ये।४।४।१२२॥

प्रशंसने यत्स्यात् । रेवत्यादीनां प्रशंसनं रेवत्यम् । जगत्यम् । हविष्यम्॥

असुरस्य स्वम्।४।४।१२३॥

असुर्यं देवेभिर्धायि विश्वम् ॥

मायायामण्।४।४।१२४॥

आसुरी माया ॥

तद्वानासामुपधानोमन्त्रइतीष्टकासु लुक् च मतोः ।४।४।१२५॥

वर्चस्वानुपधानोमन्त्रआसामिष्टकानां वर्चस्याः । ऋतव्याः ॥

अश्विमानण्।४।४।१२६॥

आश्विनीरुपदधाति ॥

वयस्यासु मूर्ध्नोमतुप्।४।४।१२७॥

तद्वानासामिति सूत्रं सर्वमनुवर्तते । मतोरिति पदमावर्त्य पञ्चम्यन्तं बोध्यम् । मतुबन्तोयोमूर्धशब्दस्ततोमतुप्स्यात्प्रथमस्य मतोर्लुक्च वयश्शब्दवन्मन्त्रोपधेयास्विष्टकासु । यस्मिन्मन्त्रे मूर्द्धवयःशब्दौ स्तस्तेनोपधेयासु मूर्द्धन्वतीरुपदधातीति प्रयोगः ॥

मत्वर्थे मासतन्वोः।४।४।१२८॥

नभोऽभ्रम्। तदस्मिन्नस्तीति नभस्योमासः। ओजस्या तनूः॥

मधोर्ञ च।४।४।१२९॥

माधवः। मधव्यः॥

ओजसोऽहनि यत्खौ।४।४।१३०॥

ओजस्यमहः। ओजसीनं वा॥

वेशोयशआदेर्भगाद्यल्खौ।४।४।१३१।१३२॥

यथासंख्यं नेष्यते। वेशोबलं तदेव भगइति कर्मधारयः। वेशोभग्यः। वेशोभगीनः। यशोभग्यः। यशोभगीनः॥

पूर्वैः कृतमिनयौ च।४।४।१३३॥

गम्भीरेभिः पथिभिः पूर्विणेभिः। ये ते पन्थाः सवितः पूर्व्यासः॥

अद्भिः संस्कृतम्।४।४।१३४॥

यस्येदमप्यं हविः॥

सहस्रेण सम्मितौ घः।४।४।१३५॥

सहस्रियासोऽपां नोर्मयः। सहस्रेण तुल्याइत्यर्थः॥

मतौ च।४।४।१३६॥

सहस्रशब्दान्मत्वर्थे घः स्यात्। सहस्रमस्यास्तीति सहस्रियः॥

सोममर्हति यः।४।४।१३७॥

सोम्योब्राह्मणः। यज्ञार्हइत्यर्थः॥

मये च।४।४।१३८॥

१अनन्तरार्थे चेति वक्तव्यम्॥ ॥मध्वनन्तरमस्मिन्मधव्योमासः॥ लुगकारेकाररेफाश्चेति वाच्यम्॥ ॥लुक्। मधुस्तपोनभः अकारः। इषः। ऊर्जः। अन्नवान्बलवानित्यर्थः। इकारः। शुचिः। आतपाधिक्येन देहशोषरूपशुग्वानित्यर्थः। रेफः। शुक्रः॥

सोमशब्दाद्यः स्यान्मयडर्थे। सोम्यं मधु। सोममयमित्यर्थः॥

मधोः।४।४।१३९॥

मधुशब्दान्मयडर्थे यत्स्यात्। मधव्यः। मधुमयइत्यर्थः॥

वसोः समूहे च।४।४।१४०॥

चान्मयडर्थे यत्। वसव्यः॥ अक्षरसमूहे छन्दसउपसंख्यानम्॥*॥ छन्दःशब्दादक्षरसमूहे वर्तमानात्स्वार्थे यदित्यर्थः। आश्रावयेति चतुरक्षरमस्तुश्रौषडिति चतुरक्षरं येयजामह इति पञ्चाक्षरं यजेति द्व्यक्षरं द्व्यक्षरो वषट्कारएषवै सप्तदशाक्षरश्छन्दस्यः॥

नक्षत्राद्घः।४।४।१४१॥

स्वार्थे। नक्षत्रियेभ्यः स्वाहा॥

सर्वदेवात्तातिल्।४।४।१४२॥

स्वार्थे। सविता नः सुवतु सर्वतातिम्। प्रदक्षिणिद्देवतातिमुराणः॥

शिवशमरिष्टस्य करे।४।४।१४३॥

करोतीति करः। पचाद्यच्। शिवं करोतीति शिवतातिः। याभिः शन्ताती भवथो ददाशुषे। अथो अरिष्टतातये॥

भावे च।४।४।१४४॥

शिवादिभ्योभावे तातिः स्याच्छन्दसि। शिवस्य भावः शिवतातिः। शन्तातिः। अरिष्टतातिः॥

॥ इति चतुर्थोध्यायः॥

सप्तनोऽञ्छन्दसि।५।१।६१

तदस्य परिमाणमिति वर्गइति च। सप्त साप्तानि असृजत्॥ शतशतोर्डिनिश्छन्दसि तदस्य परिमाणमित्यर्थे वाच्यः॥*॥ पञ्चदशिनोऽर्धमासाः। त्रिंशिनोमासाः॥ विंशतेश्चेति वाच्यम्॥*॥ विंशिनोऽङ्गिरसः॥

युष्मदस्मदोः सादृश्ये वतुब्वाच्यः ॥ * ॥ त्वावतः पुरूवसो । न त्वावां अन्यः । यज्ञं विप्रस्य मावतः ॥

छन्दसि च । ५ । १ । ६७ ॥

प्रातिपदिकमात्रात्तदर्हतीति यत् । सादन्यं विदथ्यम् ॥

वत्सरान्ताच्छश्छन्दसि । ५ । १ । ९१ ॥

निर्वृत्तादिष्वर्थेषु । इद्वत्सरीयः ॥

संपरिपूर्वात्ख च । ५ । १ । ९२ ॥

चाच्छः । संवत्सरीणः । संवत्सरीयः । परिवत्सरीणः । परिवत्सरीयः ॥

छन्दसि घस् । ५ । १ । १०६ ॥

ऋतुशब्दात्तदस्य प्राप्तमित्यर्थे । भागऋत्वियः ॥

उपसर्गाच्छन्दसि धात्वर्थे । ५ । १ । ११८ ॥

धात्वर्थविशिष्टे साधने वर्तमानात्स्वार्थे वतिः स्यात् । यदुद्वतो निवतः । उद्गतान्निर्गतानित्यर्थः ॥

थट् च छन्दसि ५ । २ । ५० ॥

नान्तादसंख्यादेः परस्य डटस्थट् स्यान्मट् च । पञ्चथम् । पञ्चमम् ॥

छन्दसि परिपन्थिपरिपरिणौ पर्यवस्थातरि । ५ । २ । ८९ ॥

अपत्यं परिपन्थिनम् । मा त्वा परिपरिणो विदन् ॥

बहुलं छन्दसि । ५ । २ । १२२ ॥

मत्वर्थे विनिः स्यात् ॥ छन्दोविन्प्रकरणेऽष्ट्रामेखलाद्वयोभयरुजाहृदयानां दीर्घश्चेति वक्तव्यम् ॥ * ॥ इति दीर्घः । मंहिष्टमुभयाविनम् । शुनमष्ट्राव्यचरत् ॥ छन्दसीवनिपौ च वक्तव्यौ ॥ * ॥ ई । रथीरभूत् । सुमङ्गलीरियं वधूः । मघवानमीमहे ॥

तयोर्दार्हिलौ च च्छन्दसि । ५ । ३ । २० ॥

इदंतदोर्यथासंख्यं स्तः। इदा हि व उपस्तुतिम्। तर्हि॥

थाहेतौ च च्छन्दसि।५।३।२६॥

किमस्था स्याद्धेतौ प्रकारे च। कथा ग्रामं न पृच्छसि। कथा दाशेम॥

पश्च पश्चा च च्छंदसि।५।३।३३॥

अवरस्य अस्तात्यर्थे निपातौ। पश्च हि सः। नो त पश्चा॥

तुश्छंदसि।५।३।५९॥

तृजन्तात्तृन्नन्ता च्च इष्ठन्नीयसुनौ स्तः। आसुतिं करिष्ठः। दोहीय सीधेनुः॥

प्रत्नपूर्वविश्वेमात्थाल् छन्दसि।५।३।१११॥

इवार्थे। तं प्रत्नथा पूर्वथा विश्वथेमथा॥

अमु च छन्दसि।५।४।१२॥

किमेत्तिङव्ययघादित्येव। प्र तं नय प्रतरम्॥

वृकज्येष्ठाभ्यां तिल्तातिलौ च च्छन्दसि।५।४।४१॥

स्वार्थे। यो नो दुरेवो वृकतिः ज्येष्ठतातिं बर्हिषदम्॥

अनसन्तान्नपुंसकाच्छन्दसि।५।४।१०३॥

तत्पुरुषाट्टच् स्यात्समासान्तः। ब्रह्मसामं भवति। देवच्छन्दसानि॥

बहुप्रजाश्छन्दसि।५।४।१२३॥

बहुप्रजा निर्ऋतिमा विवेश॥

छन्दसि च।५।१।६७॥

दन्तस्य दतृ स्याद्बहुव्रीहौ। उभयतोदतः प्रतिगृह्णाति॥

ऋतश्छन्दसि।५।४।१५८॥

ऋदन्ताद्बहुव्रीहेर्न कप् । हता माता यस्य हतमाता ॥

इति पञ्चमोध्यायः ॥

एकाचो द्वे प्रथमस्य । छन्दसि वेति वक्तव्यम् ॥ * ॥ योजा गार । दाति प्रियाणि ॥

तुजादीनां दीर्घोऽभ्यासस्य । ६ । १ । ७ ॥

तुजादिराकृतिगणः । प्र भरा तूतुजानः । सूर्यै मामहानम् । दाधार यः पृथिवीम् । स तूताव ॥

बहुलं छन्दसि । ६ । १ । ३४ ॥

ह्वः संप्रसारणं स्यात् । इन्द्रमा हुव ऊतये ॥ ऋचि त्रेरुत्तरपदादिलोपश्च छन्दसि ॥ * ॥ ऋच्शब्दे परे त्रेः संप्रसारणमुत्तरपदादेर्लोपश्चेति वक्तव्यम् । तृचं साम । छन्दसि किम् । त्र्यृचानि ॥ रयेर्मतौबहुलम् ॥ * ॥ रेवान् । रयिमान् पुष्टिवर्धनः ॥

चायः की । ६ । १ । ३५ ॥

न्य १न्यं चिक्युर्न निचिक्युरन्यम् । लिटि उसि रूपम् । बहुलग्रहणानु वृत्तेर्नेह । अग्निं ज्योतिर्निचाय्य ॥

अपस्पृधेथामानृचुरानृहुश्चिच्युषेतित्याजश्राताश्रितमाशीराशीर्ताः । ६ । १ । ३६ ॥

एते छन्दसि निपात्यन्ते । इन्द्रश्च विष्णो यदपस्पृधेथाम् । स्पर्धेर्लङि आथाम् । अर्कमानृचुः । वसून्यानृहुः । अर्चैरर्हेश्च लिट्युसि । चिच्युषे । च्युङोलिटि थासि । यस्तित्याज । त्यजेर्णलि । श्रातास्त इन्द्र सोमाः । श्रिता नो ग्रहाः । श्रीञ् पाके निष्ठायाम् । नाशिरं दुह्रे । मध्यत आशीर्तः । श्रीञएव क्विपि निष्ठायां च ॥

खिदेश्छन्दसि । ६ । १ । ५२ ॥

खिद दैन्ये । अस्यैच आ स्यात् । चिखाद । चिखेदेत्यर्थः ॥

शीर्षंश्छन्दसि।६।१।६०॥

शिरःशब्दस्य शीर्षन् स्यात्। शीर्ष्णः शीर्ष्णो जगतः॥

वाछन्दसि।६।१।१०६॥

दीर्घाज्जसि इचि च पूर्वसवर्णदीर्घो वा स्यात्। वाराही। वाराह्यौ। मानुषीरीळते विशः। उत्तरसूत्रद्वयेऽपीदं वाक्यभेदेन संबध्यते। तेनामि पूर्वत्वं वा स्यात्। शर्मी च शर्म्यं च। सूर्मि। सूर्म्यं सुषिरामिव। संप्रसारणाच्चेतिपूर्वरूपमपि वा। इज्यमानः। यज्यमानः॥

शेश्छन्दसि बहुलम्।६।१।७०॥

लोपः स्यात्। या ते गात्राणाम्। ताता पिण्डानाम्॥ एमन्नादिषु छन्दसि पररूपं वक्तव्यम्॥ *॥ अपां त्वेमन्। अपां त्वोद्मन्॥

भय्यप्रवय्ये च च्छन्दसि।६।१।८३॥

बिभेत्यस्मादिति भय्यः। वेतेः प्रवय्या इति स्त्रियामेव निपातनम्। प्रवेयमित्यन्यत्र। छन्दसि किम्। भेयम्। प्रवेयम्॥ ह्रदय्याउपसंख्यानम्॥ *॥ ह्रदे भवाह्रदय्याआपः। भवे छन्दसि यत्॥

प्रकृत्यान्तःपादमव्यपरे।६।१।११५॥

ऋक्पादमध्यस्थएङ् प्रकृत्या स्यात् अति परे न तु वकारयकारपरेति। उपप्रयन्तो अध्वरम्। सुजाते अश्वसूनृते। अन्तःपादं किम्। एतास एतेर्चन्ति। अव्यपरे किम्। तेऽवदन्॥

अव्यादवद्यादवक्रमुरव्रतायमवन्त्ववस्युषु च।६।१।११६॥

एषु व्यपरेप्यति एङ् प्रकृत्या। वसुभिर्नो अव्यात्। मित्रमहो अवद्यात्। मा शिवासो अवक्रमुः। ते नो अव्रत। शतधारो अयं मणिः। ते नो अवन्तु। कुशिकासो अवस्यवः। यद्यपि बह्वृचैस्तेनोऽवन्तु रथ

तूः । सोऽयमागात् । तेरुणेभिरित्यदौ प्रकृतिभावोन क्रियते तथापि बाहुलकात्समाधेयम् । प्रातिशाख्ये तु वाचनिकएवायमर्थः ॥

यजुष्युरः। ६। १। ११७॥

उरःशब्दएङन्तोऽति प्रकृत्या यजुषि । उरो अन्तरिक्षम् । यजुषि पादाभावादनन्तःपादार्थं वचनम् ॥

आपोजुषाणोवृष्णोवर्षिष्ठेऽम्बेऽम्बालेऽम्बिके पूर्वे ।६।१।११८॥

यजुषि अति प्रकृत्या । आपो अस्मान्मातरः । जुषाणो अग्निराज्यस्य । वृष्णो अंशुभ्याम् । वर्षिष्ठे अधि नाके । अम्बे अम्बाले अम्बिके । अस्मादेववचनादम्बार्थैतिह्रस्वोन ॥

अङ्गइत्यादौ च। ६। १। ११९॥

अङ्गशब्दे यएङ् तदादौ च अकारे यएङ्पूर्वः सोऽति प्रकृत्या यजुषि । प्राणो अङ्गे अङ्गे अदीध्यत् ॥

अनुदात्ते च कुधपरे। ६। १। १२० ॥

कवर्गधकारपरे अनुदात्तेऽति परे एङ् प्रकृत्या यजुषि । अयं सो अग्निः । अयं सो अध्वरः । अनुदात्ते किम् । अधोऽग्रे रुद्रे । अग्रशब्द आद्युदात्तः । कुधपरे किम् । सोऽयमग्निमतः ॥

अवपथासि च। ६। १। १२१॥

अनुदात्ते अकारादौ अवपथाःशब्दे परे यजुषि एङ् प्रकृत्या । त्री रुद्रेभ्यो अवपथाः । वपेस्थासि लङि तिङ्ङतिङइत्यनुदात्तत्वम् । अनुदात्ते किम् । यद्रुद्रेभ्योऽवपथाः । निपातैर्यद्यदीतिनिघातोन ॥

आङोऽनुनासिकश्छन्दसि। ६। १। १२६ ॥

आङोऽचि परेऽनुनासिकः स्यात् सच प्रकृत्या । अभ्र आँ अपः ।

गभीरआँ उग्रपुत्रे ॥ ईषाअक्षादीनां छन्दसि प्रकृतिभावोवक्तव्यः ॥ * ॥ ईषा अक्षो हिरण्ययः । ज्या इयम् । पूषा अविष्टु ॥

स्यश्छन्दसि बहुलम् । ६ । १ । १३३ ॥

सइत्यस्य सोर्लोपः स्याद्धलि । एष स्य भानुः ॥

ह्रस्वाच्चन्द्रोत्तरपदे मन्त्रे । ६ । १ । १५१ ॥

ह्रस्वात्परस्य चन्द्रशब्दस्योत्तरपदस्य सुडागमः स्यान्मन्त्रे । हरिश्चन्द्रो मरुद्गणः । सुश्चन्द्र दस्म ॥

पितरामातरा च छन्दसि । ६ । ३ । ३३ ॥

द्वन्द्वे निपातः । आ मा गन्तां पितरामातरा च । चाद्विपरीतमपि मातरापितरा नू चिदिष्टौ ॥

समानस्य छन्दस्यऽमूर्धप्रभृत्युदर्केषु । ६ । ३ । ८४ ॥

समानस्य सः स्यान्मूर्धादिभिन्ने उत्तरपदे । सगर्भ्यः ॥ छन्दसि स्त्रियां बहुलम् ॥ * ॥ विष्वग्देवयोरद्र्यादेशः । विश्वाची च घृताची च । देवद्रीचीं नयत देवयन्तः । कद्रीची ॥

सधमादस्थयोश्छन्दसि । ६ । ३ । ९६ ॥

सहस्य सधादेशः स्यात् । इन्द्र त्वास्मिन्त्सधमादे । सोमः सधस्थम् ॥

पथि च च्छन्दसि । ६ । ३ । १०८ ॥

पथिशब्दे उत्तरपदे कोः कवं कादेशश्च । कवपथः । कापथः । कुपथः ॥

साढ्यै साढ्वासाढेति निगमे । ६ । ३ । ११३ ॥

सहेः क्त्वाप्रत्यये आद्यं द्वयं तृनि तृतीयं निपात्यते । मरुद्भिरुग्रः पृतनासु साळ्हा । अचोर्मध्यस्थस्य डस्य ळः ढस्य ळ्हश्च प्रातिशाख्ये विहितः । आह हि । द्वयोश्चास्य स्वरयोर्मध्यमेत्य संपद्यते सडकारो ळकारः ळ्हकारतामेति स एवचास्यढकारः सन्नूष्मणा सम्प्रयुक्तइति

छन्दसि च। ६। ३। १२६॥

अष्टनआत्वं स्यादुत्तरपदे। अष्टापदी॥

मन्त्रे सोमाऽश्वेन्द्रियविश्वदेव्यस्य मतौ। ।६।३।१३१॥

दीर्घः स्यान्मन्त्रे। अश्वावतीं सोमावतीम्। इन्द्रियावान्मदिन्तमः। विश्वकर्मणा विश्वदेव्यावता॥

ओषधेश्च विभक्तावप्रथमायाम्। ६। ३। १३२॥

दीर्घः स्यान्मन्त्रे। यदोषधीभ्यअदधात्योषधीषु॥

ऋचि तुनुघमक्षुतङ्कुत्रोरुष्याणाम्। ६। ३। १३३॥

दीर्घः स्यात्। आ तू न इन्द्र। नू मर्तः। उत वा घा स्यालात्। मक्षु गोमन्तमीमहे। भरता जातवेदसम्। तङिति थादेशस्य ङित्त्वपक्षे ग्रहणम्। तेनेह न। शृणोत ग्रावाणः। कूमनाः। अत्रा ते भद्रा। यत्रा नश्चक्रा। उरुष्याणः॥

इकः सुञि। ६। ३। १३४॥

ऋचि दीर्घइत्येव। अभीषुणः सखीनाम्। सुञइति षः। नश्च धातुस्थोरुषुभ्यइति णः॥

द्व्यचोऽतस्तिङः। ६। ३। १३५॥

मन्त्रे दीर्घः। विद्मा हि चक्रा जरसम्।

निपातस्य च। ६। ३। १३६॥

एवा हि ते॥

छन्दस्युभयथा। ६। ४। ५॥

वामि दीर्घो वा। धाता धातॄणामिति बह्वृचाः। तैत्तिरीयास्तु ह्रस्वमेव पठन्ति॥

वाषपूर्वस्य निगमे।६।४।९॥

षपूर्वस्यानउपधायावा दीर्घोऽसंबुद्धौ सर्वनामस्थाने परे। ऋभुक्षाणम्। ऋभुक्षणम्। निगमे किम्। तक्षा। तक्षाणौ॥

जनिता मन्त्रे।६।४।५३॥

इडादौ तृचि णिलोपोनिपात्यते। यो नः पिता जनिता॥

शमिता यज्ञे।६।४।५४॥

शमयितेत्यर्थः॥

युप्लुवोर्दीर्घश्छन्दसि।६।४।५८॥

ल्यपीत्यनुवर्तते। वियूय। विप्लूय॥

आडजादीनाम्॥छन्दस्यऽपिदृश्यते।६।४।७३॥

अनजादीनामित्यर्थः। आनट्। आवः॥

न माङ्योगे॥बहुलं छन्दस्यमाङ्योगेपि।६।४।७५॥

अडाटौनस्तः माङ्योगेपि स्तः॥

जनिष्ठा उग्रः सहसे तुरायः। मा वः क्षेत्रे परबीजान्यवाप्सुः॥

इरयो रे।६।४।७६॥

प्रथमं दध्र आपः। रेभावस्याभीयत्वेनासिद्धत्वादालोपः। अत्र रेशब्दस्येटि कृते पुनरपि रेभावः। तदर्थं च सूत्रे द्विवचनान्तं निर्दिष्टमिरयोरिति॥

छन्दस्युभयथा।६।४।८६॥

भूसुधियोर्यण् स्यादियङुवङौ च। वनेषु चित्रं विभ्वम्। विभुवं वा। सुध्यो नव्यमग्ने। सुधियो वा॥ तन्वादीनां छन्दसि बहुलम्॥ * ॥ तन्वं पुषेम। तनुवं वा। त्र्यम्बकम्। त्रियम्बकम्॥

तनिपत्योश्छन्दसि।६।४।९९॥

एतयोरुपधालोपः क्ङिति प्रत्यये। वितत्निरे कवयः। शकुना इव पप्तिम॥

घसिभसोर्हलि च । ६ । ४ । १०० ॥

सग्धिश्च मे । बब्धां ते हरी धानाः ॥

हुझल्भ्यो हेर्धिः ॥ श्रुशृणुपॄकृवृभ्यश्छन्दसि । ६।४।१०२ ॥

श्रुधी हवम् । शृणुधी गिरः । रायस्पूर्धि । उरुणस्कृधि । अपावृधि ॥

वा छन्दसि । ६ । ४ । ८८ ॥

हिरपिद्वा ॥

अङितश्च । ६ । ४ । १०३ ॥

हेर्धिः स्यात् । रारन्धि । रमेर्व्यत्ययेन परस्मैपदम् । शपः श्लुरभ्यासदीर्घश्च । अस्मे प्रयन्धि । युयोधि जातवेदः । यमेः शपो लुक् । यौतेः शपः श्लुः ॥

मन्त्रेष्वाङ्यादेरात्मनः । ६ । ४ । १४१ ॥

आत्मन्शब्दस्यादेर्लोपः स्यादाङि । त्मना देवेषु ॥

विभाषर्जोश्छन्दसि । ६ । ४ । १६२ ॥

ऋजुशब्दस्य ऋतः स्थाने रः स्याद्वा इष्ठेमेयस्सु । त्वं रजिष्ठमनु नेषि । ऋजिष्ठं वा ॥

ऋत्व्यवास्त्व्यवास्त्वमाध्वीहिरण्ययानि छन्दसि । ६ । ४ । १७५ ॥

ऋतौ भवमृत्व्यम् । वास्तुनि भवं वास्त्व्यम् । वास्त्वं च । मधुशब्दस्याणि स्त्रियां यणादेशो निपात्यते । माध्वीर्नः सन्त्वोषधीः । हिरण्यशब्दाद्विहितस्य मयटो मशब्दस्य लोपो निपात्यते । हिरण्ययेन सविता रथेन ॥

॥ इति षष्ठोध्यायः ॥

शीङो रुट् ॥ बहुलं छन्दसि । ७ । १ । ८ ॥

रुडागमः स्यात्। लोपस्तआत्मनेपदेष्विति पक्षे तलोपः। धेनवो दुह्रे। लोपाभावे घृतं दुह्रते। अदृश्रमस्य॥

अतो भिसऐस्॥ बहुलं छन्दसि। ७।१।१०॥

अग्निर्देवेभिः॥

नेतराच्छन्दसि। ७।१।२६॥

स्वमोरदड् न। वार्त्रघ्नमितरम्। छन्दसि किम्। इतरत्काष्ठम्॥

समासेऽनञ्पूर्वे क्त्वोल्यप्॥ क्त्वापि च्छन्दसि॥ ।७।१ ३८॥

यजमानं परिधापयित्वा॥

सुपां सुलुक्पूर्वसवर्णाच्छेयाडाड्यायाजालः। ।७।१।३९॥

ऋजवः सन्तु पन्थाः। पन्थानइति प्राप्ते सुः। परमे व्योमन्। व्योमनि इति प्राप्ते ङेर्लुक्। धीती। मती। सुष्टुती। धीत्या मत्या सुष्टुत्ये ति प्राप्ते पूर्वसवर्णदीर्घः। या सुरथा रथीतमा दिविस्पृशा अश्विना। यौ सुरथौ दिविस्पृशावित्यादौ प्राप्ते आ। नताद्ब्राह्मणम्। नतमिति प्राप्ते आत्। यादेव विद्म तात्वा। यमिति प्राप्ते। न युष्मे वाजबन्धवः। अस्मे इन्द्राबृहस्पती। युष्मासु अस्मभ्यमिति प्राप्ते शे। उरुया। धृष्णुया। उरुणा धृष्णुनेति प्राप्ते या। नाभा पृथिव्याः। नाभाविति प्राप्ते डा। ता अनुष्ठ्योच्च्यावयतात्। अनुष्ठानमनुष्ठा। व्यवस्थावदङ्। आङोड्या। साधुया। साध्विति प्राप्ते याच्। वसन्ता यजेत। वसन्ते इति प्राप्ते आल्॥ इयाडियाजीकाराणामुपसंख्यानम्॥ *॥ उर्विया। दार्विया। उरुणा दारुणेति प्राप्ते इया। सुक्षेत्रिया। सुक्षेत्रिणेति प्राप्ते डियाच्। दृतिं न शुष्कं सरसी शयानम्। ङेरीकारइत्याहुः। तत्राद्युदात्ते पदे प्राप्ते व्यत्ययेनान्तोदात्तता। वस्तुतस्तु ङीषन्तात् ङेर्लुक्। ईकारादेशस्य तूदाहृ

रणान्तरं मृग्यम् ॥ आङ्ऽयाजऽयारामुपसंख्यानम् ॥ * ॥ प्रबाहवा सिसृतम् । बाहुनेति प्राप्ते आङादेशः । घेर्ङितीति गुणः । स्वप्नया । स्वप्नेनेति प्राप्ते अयाच् । स नः सिन्धुमिव नावया । ना वेति प्राप्ते अयार् । रित्स्वरः ॥

अमो मश् । ७ । १ । ४० ॥

मिबादेशस्यामोमश् स्यात् । अकारउच्चारणार्थः । शित्त्वात्सर्वादेशः । अस्तिसिचइति ईट् । वधीं वृत्रम् । अवधिषमिति प्राप्ते ॥

लोपस्त आत्मनेपदेषु । ७ । १ । ४१ ॥

छन्दसि । देवा अदुह्र । अदुहतेति प्राप्ते । दक्षिणतः शये । शेते इति प्राप्ते । आत्मेति किम् । उत्सं दुहन्ति ॥

ध्वमो ध्वात् । ७ । १ । ४२ ॥

अन्तरेवोष्माणं वारयध्वात् । वारयध्वमिति प्राप्ते ॥

यजध्वैनमिति च । ७ । १ । ४३ ॥

एनमित्यस्मिन्परे ध्वमोऽन्तलोपोनिपात्यते । यजध्वैनं प्रियमेधाः । वकारस्य यकारोनिपात्यतइति वृत्तिकारोक्तिः प्रामादिकी ॥

तस्य तात् । ७ । १ । ४४ ॥

मध्यमपुरुषबहुवचनस्य स्थाने तात्स्यात् । गात्रमस्यानूनं कृणुतात् । कृणुतेति प्राप्ते । सूर्यं चक्षुर्गमयतात् । गमयतेति प्राप्ते ॥

तप्तनप्तनथनाश्च । ७ । १ । ४५ ॥

तस्येत्येव । शृणोत ग्रावाणः । शृणुतेति प्राप्ते तप् । सुनोत न पचत ब्रह्मवाहसे । दधातन द्रविणं चित्रमस्मै । तनप् । मरुतस्तज्जुजुष्टन । जुषध्वमिति प्राप्ते व्यत्ययेन परस्मैपदं श्लुश्च । विश्वे देवासो मरुतो यति ष्ठन । यत्संख्याकाः स्थेत्यर्थः । यच्छब्दाच्छान्दसो डतिः । अस्तेस्तस्य थनादेशः ॥

इदन्तो मसि। ७।१।४६॥

मसीत्यविभक्तिकोनिर्देशः। इकारउच्चारणार्थः। मस् इत्ययमिकाररूपचरमावयवविशिष्टः स्यात्। मसइगागमः स्यादिति यावत्। नमो भरन्त एमसि। त्वमस्माकं तव स्मसि। इमः स्मइति प्राप्ते॥

क्त्वोयक्। ७।१।४७॥

दिवं सुपर्णो गत्वाय॥

इष्ट्वीनमिति च। ७।१।४८॥

क्त्वाप्रत्ययस्य ईनम् अन्तादेशोनिपात्यते। इष्ट्वीनं देवान्। इष्ट्वा इति प्राप्ते॥

स्नात्व्यादयश्च। ७।१।४९॥

आदिशब्दः प्रकारार्थः। आकारस्य ईकारोनिपात्यते। स्विन्नः स्नात्वी मलादिव। पीत्वी सोमस्य वावृधे। स्नात्वा पीत्वेति प्राप्ते॥

आज्जसेरसुक्। ७।१।५०॥

अवर्णान्तादङ्गात्परस्य जसोऽसुक् स्यात्। देवासः। ब्राह्मणासः॥

श्रीग्रामण्योश्छन्दसि। ७।१।५६॥

आमोनुट्। श्रीणामुदारो धरुणो रयीणाम्। सूत ग्रामणीनाम्॥

गोः पादान्ते। ७।१।५७॥

विद्मा हि त्वा गोपतिं शूर गोनाम्। पादान्ते किम्। गवां शता पृक्षयामेषु। पादान्तेऽपि क्वचिन्न। छन्दसि सर्वेषां वैकल्पिकत्वात्। विराजं गोपतिं गवाम्॥

छन्दस्यपि दृश्यते। ७।१।७६॥

अस्थ्यादीनामनङ्। इन्द्रो दधीचो अस्थभिः॥

ई च द्विवचने।७।१।७७॥

अस्थ्यादीनामित्येव। अक्षीभ्यां ते नासिकाभ्याम्॥

दृक्स्ववस्स्वतवसां छन्दसि।७।१।८३॥

एषां नुम् स्यात्सौ। कीदृङिन्द्रः। स्ववान्। स्वतवान्॥

उदोष्ठ्यपूर्वस्य॥ बहुलं छन्दसि।७।१।१०३॥

ततुरिः॥

ह्रु ह्वरेश्छन्दसि।७।२।३१॥

ह्वरेर्निष्ठायां ह्रु आदेशः स्यात्। अह्रुतमसि हविर्धानम्॥

अपरिह्वृताश्च।७।२।३२॥

पूर्वेण प्राप्तस्यादेशस्याभावो निपात्यते। अपरिह्वृताः सनुयाम वाजम्॥

सोमे ह्वरितः।७।२।३३॥

इयङ्गुणौ निपात्येते। मा नः सोमो ह्वरितः॥

ग्रसितस्कभितस्तभितोत्तभितचत्तविकस्ताविशस्तृशंस्तृशास्तृतरुतृतरूतृवरुतृवरूतृवरूत्रीरुज्ज्वलितिक्षरितिवमित्यमितीतिच।७।२।३४॥

अष्टादश निपात्यन्ते। तत्र ग्रसु स्कम्भु स्तम्भु एषामुदित्त्वान्निष्ठाया मिट्प्रतिषेधे प्राप्ते इण्निपात्यते। युवं शचीभिर्ग्रसितामसुञ्चतम्। विष्कभिते अजरे। येन स्वः स्तभितम्। सत्येनोत्तभिता भूमिः। स्तभितेत्येव सिद्धे उत्पूर्वस्य पुनर्निपातनमन्योपसर्गपूर्वस्य मा भूदिति। चते याचने। कस गतौ। आभ्यां क्तस्येडभावः। चत्ता इतश्चत्तामुतः। त्रिधा ह श्याव मश्विना विकस्तम्। उत्तानाया हृदयं यद्विकस्तम्। निपातनबहुत्वापेक्षया सूत्रे बहुवचनं विकस्ताइति तेनैकवचनान्तोऽपि प्रयोगः साधुरेव। शसु

शंसु शासु एभ्यस्तृचइडभावः । एकस्त्वष्टुरश्वस्याविशस्ता । यावग्राभ उतशंस्ता । प्रशास्ता पोता । तरतेर्वृङ्वृञोश्च तृच उट् ऊट् एतावागमौनि पात्येते । तरुतारं रथानाम् । तरूतारम् । वरुतारम् वरूतारम् । वरूत्रीभिः सुशरणो नो अस्तु । अत्र ङीबन्तनिपातनं प्रपञ्चार्थम् । वरूतृशब्दोहि निपातितः । ततो ङीपा गतार्थत्वात् । उज्ज्वलादिभ्यश्चतुर्भ्यः शपइकारा देशोनिपात्यते । ज्वल दीप्तौ । क्षर संचलने । टुवम उद्गिरणे । अम गत्यादिषु । इह क्षरितीत्यस्यानन्तरं क्षमितीत्यपि केचित्पठन्ति । तत्र क्षमूष् सहने इति धातुर्बोध्यः । भाषायां तु ग्रस्तस्कब्धस्तब्धोत्तब्धचतितवि कसिताः । विशसिता । शंसिता । शासिता । तरिता । तरीता । वरीता । वरिता । उज्ज्वलति । क्षरति । पाठान्तरे । क्षमति । वमति । अमति ॥

बभूथाऽऽततन्थजगृभ्मववर्थेति निगमे ७ । २ । ६४ ॥

विद्मा तमुत्सं यत आबभूथ । येनान्तरिक्षमुर्वाततन्थ । जगृभ्मा ते दक्षिणमिन्द्र हस्तम् । त्वं ज्योतिषा वि तमो ववर्थ । भाषायां तु । बभूविथ । आतेनिथ । जगृहिम । ववरिथेति ॥

सनिंससनिवांसम् । ७ । २ । ६९ ॥

सनिमित्येतत्पूर्वात्सनतेः सनोतेर्वा क्वसोरिट् । एत्वाभ्यासलोपाभावश्च निपात्यते ॥

पावकादीनां छन्दसि प्रत्ययस्थात्कादित्वं नेति वाच्यम् ॥ * ॥ हिरण्य वर्णाः शुचयः पावकाः ॥

घोर्लोपोलेटिवा । ७ । ३ । ७० ॥

दधद्रत्नानि दाशुषे । सोमो ददद्गन्धर्वाय । यदग्निरग्नये ददात् ॥

मीनातेर्निगमे । ७ । ३ । ८१ ॥

शिति ह्रस्वः । प्रमिणन्ति व्रतानि । लोके प्रमीणाति ॥

अस्तिसिचोऽपृक्ते ॥ बहुलं छन्दसि । ७ । ३ । ९७ ॥

सर्वमा इदम् ॥

ह्रस्वस्य गुणः । जसि च ॥ जसादिषु छन्दसि वावचनं प्राङ् णौचङ्युपधायाः ॥ * ॥ अधा शतक्रत्वो यूयम् । शतक्रतवः । पश्वे नृभ्यो यथा गवे । पशवे ॥ नाभ्यस्तस्याचीतिनिषेधे बहुलं छन्दसीति वक्तव्यम् ॥ * ॥ आनुषग्जुजोषत् ॥

नित्यं छन्दसि । ७ । ४ । ८ ॥

छन्दसि विषये चङ्युपधाया ऋवर्णस्य ऋन्नित्यम् । अवीवृधत् ॥

न च्छन्दस्यपुत्रस्य । ७ । ४ । ३५ ॥

पुत्रभिन्नस्यादन्तस्य क्यचि ईत्वदीर्घौ न । मित्रयुः । क्याच्छन्दसीति उः । अपुत्रस्य किम् । पुत्रीयन्तः सुदानवः ॥ अपुत्रादीनामिति वाच्यम् ॥ * जनीयन्तो न्वग्रवः । जनमिच्छन्त इत्यर्थः ॥

दुरस्युर्द्रविणस्युर्वृषण्यतिरिषण्यति । ७ । ४ । ३६ ॥

एते क्यचि निपात्यन्ते । भाषायां तु उप्रत्ययाभावाद् । दुष्टीयति । द्रविणीयति । वृषीयति । रिष्टीयति ॥

अश्वाघस्यात् । ७ । ४ । ३७ ॥

अश्व अघ एतयोः क्यचि आत्स्याच्छन्दसि । अश्वायन्तो मघवन् । मा त्वा वृका अघायवः । न च्छन्दसीतिनिषेधो न ईत्वमात्रस्य किंतु दीर्घस्यापीति । अत्रेदमेव सूत्रं ज्ञापकम् ॥

देवसुम्नयोर्यजुषि काठके । ७ । ४ । ३८ ॥

अनयोः क्यचि आत्स्याद्यजुषि कठशाखायाम् । देवायन्तो यजमानाः । सुम्नायन्तो हवामहे । इह यजुःशब्दो न मन्त्रमात्रपरः किं तु वेदोपलक्षकः । तेन ऋगात्मकेऽपि मन्त्रे यजुर्वेदस्थे भवति । किं च ऋग्वेदेऽपि भवति । स चेन्मन्त्रो यजुषि कठशाखायां दृष्टः ॥ यजुषीति किम् ।

देवाञ्जिगाति सुम्नयुः । बह्वृचादावप्यस्ति कठशाखा ततोभवति प्रत्यु दाहरणमिति हरदत्तः ॥

कव्यऽध्वरपृतनस्यर्चिलोपः। ७। ४। ३९॥

स पूर्वया निविदा कव्यतायोः । अध्वर्युं वा मधुपाणिम् । मरुत्वन्तं पृतन्युम् ॥

दधातेर्हिः॥जहातेश्चक्त्वि॥ विभाषा छन्दसि। ७।४।४४॥

हीत्वा शरीरम् । हित्वा वा ॥

सुधितवसुधितनेमधितधिष्वधिषीय च। ७। ४। ४५॥

सु वसु नेम एतत्पूर्वस्य दधातेः क्ते प्रत्यये इत्त्वं निपात्यते । गर्भं माता सुधितं वक्षणासु । वसुधितमग्नौ । नेमधिता न पौंस्या॥ क्तिन्यपि दृश्य ते। उत श्वेतं वसुधितिं निरेके । धिष्व वज्रं दक्षिण इन्द्र हस्ते । धत्स्वेति प्राप्ते । सुरेता रेतो धिषीय । आशीर्लिङि । इट् । इटोऽत् । धासी येति प्राप्ते ॥

अपो भि ॥ मासश्छन्दसीति वक्तव्यम् ॥ * ॥ माद्भिः शरद्भिः ॥ स्वयः स्वतवसोरुषसश्चेष्यते ॥ * ॥ स्ववद्भिः । अवतेरसुन् । शोभनमवो येषां ते स्ववसस्तैः । तु इति सौत्रो धातुस्तस्मादसुन् । स्वं तवो येषां तैः स्वतवद्भिः । समुषद्भिरजायथाः । मिथुनेऽसिः । वसेः किच्चेत्यसिप्रत्यय इतिहरदत्तः । पञ्चपादीरीत्या तु उषः किदिति प्राग्व्याख्यातम् ॥

न कवतेर्यङि॥ कृषेश्छन्दसि। ७। ४। ६४॥

यङि अभ्यासस्य चुत्वं न । करीकृष्यते ॥

दाधर्ति दर्धर्ति दर्धर्षि बोभूतु तेतिक्तेऽलर्ष्यापनीफ णत्संसनिष्यदत्करिक्रत्कनिक्रदद्भरिभ्रद्दविध्वतोदविद्युतत्त रित्रतःसरीसृपतं वरीवृजन्मर्मृज्यागनीगन्तीति च। ।७।४।६५॥

एतेऽष्टादश निपात्यन्ते। आद्यास्त्रयो धृङोधारयतेर्वा। भवतेर्यङ्लुगन्तस्य गुणाभावः। तेन भाषायां गुणोलभ्यते। तिजेर्यङ्लुगन्तात्तङ्। इयर्तेर्लटि हलादिःशेषापवादोरेफस्य लत्वमित्वाभावश्च निपात्यते। अलर्षियुध्म खजकृत्पुरन्दरः। सिपा निर्देशोन तन्त्रम्। अलर्ति दक्ष उत। फणतेराङ्पूर्वस्य यङ्लुगन्तस्य शतरि अभ्यासस्य नीगागमोनिपात्यते। अन्वापनीफणत्। स्यन्देः संपूर्वस्य यङ्लुकि शतरि अभ्यासस्य निक्। धातुसकारस्य षत्वम्। करोतेर्यङ्लुगन्तस्याभ्यासस्य चुत्वाभावः। क्रन्देर्लुङि च्लेरङ् द्विर्वचनमभ्यासस्य चुत्वाभावोनिगागमश्च। कनिक्रदज्जनुषम्। अक्रन्दीदित्यर्थः। विभर्तेरभ्यासस्य जश्त्वाभावः। वियोभरिभ्रदोषधीषु। ध्वरतेर्यङ्लुगन्तस्य शतरि अभ्यासस्य विगागमोधातोर्ऋकारलोपश्च। दविध्वतो रश्मयः सूर्यस्य। द्युतेरभ्यासस्य संप्रसारणाभावोऽत्वं विगागमश्च। दविद्युतद्दीद्यच्छोशुचानः। तरतेः शतरि श्लौ अभ्यासस्य रिगागमः। सहोर्जा तरित्रतः। सृपेः शतरि श्लौ द्वितीयैकवचने रीगागमोऽभ्यासस्य। वृजेः शतरिश्लावभ्यासस्य रीक्। मृजेर्लिटि णल् अभ्यासस्य रुक् धातोश्च युक्। दमेराङ्पूर्वस्य लटि श्लावभ्यासस्य चुत्वाभावोनीगागमश्च। वक्ष्यन्तीवेदा गनीगन्ति कर्णम्॥

ससूवेति निगमे। ७। ४। ७४॥

सूतेर्लिटि परस्मैपदं युगागमोऽभ्यासस्य चात्वं निपात्यते। गृष्टिः ससूव स्थविरम्। सुषुवइति भाषायाम्॥

बहुलं छन्दसि। ७। ४। ७८॥

अभ्यासस्य इकारः स्याच्छन्दसि। पूर्णां विवष्टि। विशेरेतद्रूपम्॥

॥ इति सप्तमोऽध्यायः॥

प्रसमुपोदः पादपूरणे। ८। १। ६॥

एषां द्वे स्तः पादपूरणे। प्रप्रायमग्निः। संसमिद्युवसे। उपोप मे परामृश। किं नोदुदु हर्षसे॥

छन्दसीरः।८।२।१५॥

इवर्णान्ताद्रेफान्ताच्च परस्य मतोर्मस्य वः स्यात्। हरिवते हर्यश्वाय। गीर्वान्॥

अनोनुट्।८।२।१६॥

अनन्तान्मतोर्नुट् स्यात्। अक्षण्वन्तः कर्णवन्तः। अस्थन्वन्तं यदनस्था॥

नाद्घस्य।८।२।१७॥

नान्तात्परस्य घस्य नुट्। सुपथिन्तरः॥ भूरिदाव्नस्तुड्वाच्यः॥ * ॥ भूरिदावत्तरो जनः॥ ईद्रथिनः॥ *॥ रथीतरः। रथीतमं रथीनाम्॥

नसत्तनिषत्ताऽनुत्तप्रतूर्तसूर्तगूर्तानि च्छन्दसि।८।२।६१॥

सदेर्नञ्पूर्वान्निपूर्वाच्च निष्ठायानत्वाभावोनिपात्यते। नसत्तमञ्जसा। निषत्तमस्य चरतः। असन्नं निषण्णमिति प्राप्ते। उन्देर्नञ्पूर्वस्यानुत्तम्। प्रतूर्तमिति त्वरतेः। तुर्वीत्यस्य वा। सूर्तमिति सृ इत्यस्य। गूर्तमिति गुरी इत्यस्य॥

अम्नरूधरवरित्युभयथा छन्दसि।८।२।७०॥

रुर्वा रेफोवा। अम्नएव। अम्नरेव। ऊधएव। ऊधरेव। अवएव। अवरेव॥

भुवश्च महाव्याहृतेः।८।२।७१॥

भुवइति। भुवरिति॥

ओमभ्यादाने।८।२।८७॥

ओंशब्दस्य प्लुतः स्यादारम्भे। ओ ३ म् अग्निमीळे पुरोहितम। अभ्यादाने किम्। ओमित्येकाक्षरम्॥

ये यज्ञकर्मणि।८।२।८८॥

ये ३ यजामहे । यज्ञेति किम् । ये[1] यजामहे ॥

प्रणवष्टेः । ८ । २ । ८९ ॥

यज्ञकर्मणि टेरोमित्यादेशः स्यात् । अपां रेतांसि जिन्वतोम् ३ । टेः किम् । हलन्ते अन्त्यस्य माभूत् ॥

याज्यान्तः । ८ । २ । ९० ॥

ये याज्यान्तामन्त्रास्तेषामन्त्यस्य टेः प्लुतोयज्ञकर्मणि । जिह्वामग्ने चकृषे हव्यवाहा३म् । अन्तः किम् । याज्यानामृचां वाक्यसमुदायरूपाणां प्रति वाक्यं टेः स्यात् । सर्वान्तस्य चेष्यते ॥

ब्रूहिप्रेष्यश्रौषड्वौषडावहानामादेः । ८ । २ । ९१ ॥

एषामादेः प्लुतोयज्ञकर्मणि । अग्नयेनुब्रू ३ हि । अग्नये गोमयानि प्रे ३ ष्य । अस्तु श्रौ ३ षट् । सोमस्याग्ने वीही ३ वौ ३ षट् । अग्निमा ३ वह ॥

अग्नीत्प्रेषणे परस्य च । ८ । २ । ९२ ॥

अग्नीधः प्रेषणे आदेः प्लुतस्तस्मात्परस्य च । ओ ३ श्रा ३ वय ॥

विभाषा पृष्टप्रतिवचने हेः । ८ । २ । ९३ ॥

प्लुतः । अकार्षीः कटम् । अकार्षं हि ३ । अकार्षं हि । पृष्टेति किम् कटं करिष्यति हि । हेः किम् । करोमि ननु ॥

निगृह्यानुयोगे च । ८ । २ । ९४ ॥

अत्र यद्वाक्यं तस्य टेः प्लुतोवा । अद्यामावास्येत्यात्थ । अमावास्येत्येवंवादिनं युक्त्या स्वमतात्प्रच्याव्य एवमनुयुज्यते ॥

आम्रेडितं भर्त्सने । ८ । २ । ९५ ॥

---

१ अत्र ये शब्दोये यजामह इति वाक्यघटितोगृह्यते भाष्ये सर्वत्रातिप्रसंगमाशङ्क्य सिद्धं तु ये यजामहइत्यस्य ब्रूह्यादिषूपसंख्यानमित्युक्तत्वात् ॥

दस्योदस्यो ३ घातयिष्यामि त्वाम् । आम्रेडितग्रहणं द्विरुक्तोपलक्षणम्। चौर चौर ३ ॥

अङ्गयुक्तं तिङाकाङ्क्षम्।८।२।९६॥

अङ्गेत्यनेन युक्तं तिङन्तं प्लवते। अङ्गकूज ३ इदानीं ज्ञास्यसि जाल्म। तिङ् किम्। अङ्ग देवदत्त मिथ्या वदसि। आकाङ्क्षं किम्। अङ्ग पच। नैतदपरमाकाङ्क्षति। भर्त्सनइत्येव। अङ्गाधीष्व भक्तं तव दास्यामि॥

विचार्यमाणानाम्।८।२।९७॥

वाक्यानां टेः प्लुतः। होतव्यं दीक्षितस्य गृहा ३ इ। न होतव्य ३ मिति। होतव्यं न होतव्यमिति विचार्यते । प्रमाणैर्वस्तुतत्त्वपरीक्षणं विचारः॥

पूर्वं तु भाषायाम्।८।२।९८॥

विचार्यमाणानां पूर्वमेव प्लवते। अहिर्नु ३ रज्जुर्नु। प्रयोगापेक्षत्वं पूर्वत्वम्। भाषाग्रहणात्पूर्वयोगश्छन्दसीति ज्ञायते॥

प्रतिश्रवणे च।८।२।९९॥

वाक्यस्य टेः प्लुतोऽभ्युपगमे प्रतिज्ञाने श्रवणाभिमुख्ये च। गां मे देहि भोः ३। हन्त ते ददामि ३। नित्यः शब्दोभवितुमर्हति ३। दत्त किमात्थ ३॥

अनुदात्तं प्रश्नान्ताभिपूजितयोः।८।२।१००॥

अनुदात्तः प्लुतः स्यात्। दूराद्धूतादिषु सिद्धस्य प्लुतस्यानुदात्तत्वमात्रमनेन विधीयते। अग्निभूत ३ इ। पट ३ उ। अग्निभूते पटो एतयोः प्रश्नान्ते टेरनुदात्तः प्लुतः। शोभनः खल्वसि माणवक ३॥

चिदिति चोपमार्थे प्रयुज्यमाने।८।२।१०१॥

वाक्यस्य टेरनुदात्तः प्लुतः। अग्निचिद्भाया ३ त्। अग्निचिदिव भाया ३ त्। उपमार्थेकिम्। कथंचिदाहुः। प्रयुज्यमाने किम्। अग्निर्माणवकोभायात्॥

उपरिस्विदासीदितिच।८।२।१०२॥

टेः प्लुतोऽनुदात्तः स्यात्। उपरिस्विदासी ३ त्। अधःस्विदासी ३ दित्यत्र तु विचार्यमाणानामित्युदात्तः प्लुतः॥

स्वरितमाम्रेडितेऽसूयासम्मतिकोपकुत्सनेषु।८।२।१०३॥

स्वरितः प्लुतः स्यादाम्रेडिते परेऽसूयादौ गम्ये। असूयायाम्। अभिरूपक ३ अभिरूपक रिक्तं तआभिरूप्यम्। संमतौ। अभिरूपक ३ अभिरूपक शोभनोऽसि। कोपे। अविनीतक ३ अविनीतक इदानीं ज्ञास्यसि जाल्म। कुत्सने। शाक्तीक ३ शाक्तीक रिक्ता ते शक्तिः॥

क्षियाशीःप्रैषेषु तिङाकाङ्क्षम्।८।२।१०४॥

आकाङ्क्षस्य तिङन्तस्य टेः स्वरितः प्लुतः स्यात्। आचारभेदे। स्वयं हरथेन याति ३ उपाध्यायं पदातिं गमयति। प्रार्थनायाम्। पुत्रांश्च लप्सीष्ट ३ धनं च तात। व्यापारणे कटं कुरु ३ ग्रामं गच्छ। आकाङ्क्षं किम्। दीर्घायुरसि। अग्नीदग्नीन्विहर॥

अनन्त्यस्यापि प्रश्नाख्यानयोः।८।२।१०५॥

अनन्त्यस्यान्त्यस्यापि पदस्य टेः स्वरितः प्लुतएतयोः। अगम ३ः पूर्वा ३ न् ग्रामा ३ न्। सर्वपदानामयम्। आख्याने। अगम ३ म् पूर्वा न् ग्रामा ३ न्॥

प्लुतावैच इदुतौ।८।२।१०६॥

दूराद्धूतादिषु प्लुतोविहितस्तत्रैव ऐचः प्लुतप्रसङ्गे तदवयवाविदुतौ प्लवेते। ऐ ३ तिकायन। औ ३ पगव। चतुर्मात्रावत्र ऐचौ सम्पद्येते॥

एचोऽप्रगृह्यस्यादूराद्धूते पूर्वस्यार्धस्याऽऽदुत्तरस्ये दुतौ।८।१।१०७॥

अप्रगृह्यस्य एचोऽदूराद्धूते प्लुतविषये पूर्वस्यार्धस्याकारः प्लुतः स्यादुत्तरस्य त्वर्धस्य इदुतौ स्तः ॥ प्रश्नान्ताभिपूजितविचार्यमाणप्रत्यभिवाद याज्यान्तेष्वेव ॥ * ॥ प्रश्नान्ते। अगम ३ः पूर्वा३न् ग्रामा ३ न्। अग्निभूत३ इ। अभिपूजिते। करोषि पट३उ। विचार्यमाणे। होतव्यं दीक्षितस्य गृहा३इ। प्रत्यभिवादे। आयुष्मानेधि अग्निभूत३इ। याज्यान्ते। स्तोमैर्विधेमाग्नय३इ। परिगणनं किम्। विष्णुभूते३ घातयिष्यामि त्वाम्। अदूराद्धूत इति न वक्तव्यम्। पदान्तग्रहणं तु कर्तव्यम्। इह मा भूत्। भद्रं करोषि गौरिति। अप्रगृह्यस्य किम्। शोभने माले॥ आमन्त्रिते छन्दसि प्लुतविकारोऽयं वक्तव्यः॥ * ॥ अग्ना३इ पत्नी वः॥

तयोर्य्वावचि संहितायाम्।८।२।१०८॥

इदुतोर्यकारवकारौ स्तोऽचि संहितायाम्। अग्न३याशा। पट३वाशा। अग्न३विन्द्रम्। पट३वुदकम्। अचि किम् अग्ना३वरुणौ। संहितायां किम्। अग्ना३इ इन्द्रः। संहितायामित्यध्यायसमाप्तेरधिकारः। इदुतोरसिद्धत्वादयमारम्भः सवर्णदीर्घत्वस्य शाकल्यस्य च निवृत्त्यर्थम्। यवयोरसिद्धत्वादुदात्तस्वरितयोर्यणः स्वरितोऽनुदात्तस्येत्यस्य बाधनार्थो वा॥

मतुवसोरु संबुद्धौ छन्दसि।८।३।१॥

रु इत्यविभक्तिकोनिर्देशः। मत्वन्तस्य वस्वन्तस्य च रुः स्यात्। अलोन्त्यस्येति परिभाषया तकारस्य। इन्द्र मरुत्व इह पाहि सोमम्। हरिवो मेदिनंत्वा। छन्दसीरइति वत्वम्॥

दाश्वान्साह्वान्मीढ्वांश्च।६।१।१२॥

एते क्वस्वन्तानिपात्यन्ते। मीढ्वस्तोकाय तनयाय॥ वनउपसंख्यानम्। * ॥ क्वनिब्वनिपोः सामान्यग्रहणम्। अनुबन्धपरिभाषा तु नोपति

ष्ठते । अनुबन्धस्येहानिर्देशात् । यस्त्वायन्तं वसुना प्रातरित्वः । इणः क्वनिप् ॥

उभयथर्क्षु । ८ । ३ । ८ ॥

अम्परे छवि नकारस्य रुर्वा । पशूंस्तांश्चक्रे ॥

दीर्घादटि समानपादे । ८ । ३ । ९ ॥

दीर्घान्नकारस्य रुर्वा स्यादटि तौ चेन्नाटौ एकपादस्थौ स्याताम् । देवाँ अच्छा सुमती । महाँ इन्द्रो य ओजसा । उभयथेत्यनुवृत्तेर्नेह । आदित्यान्याचिषामहे ॥

आतोऽटि नित्यम् । ८ । ३ । ३ ॥

अटि परतोरोः पूर्वस्यातः स्थाने नित्यमनुनासिकः । महाँ इन्द्रः । तैत्तिरीयास्तु अनुस्वारमधीयते । तत्र छान्दसोव्यत्यय इति प्राञ्चः । एवं च सूत्रस्य फलं चिन्त्यम् ॥

स्वतवान्पायौ । ८ । ३ । ११ ॥

रुर्वा । भुवस्तस्य स्वतवाँ पायुरग्ने ॥

छन्दसि वाऽप्राम्रेडितयोः । ८ । ३ । ४९ ॥

विसर्गस्य सोवा स्यात् कुप्वोः प्रशब्दमाम्रेडितं च वर्जयित्वा । अग्ने त्रातर्ऋतस्कविः । गिरिर्न विश्वतस्पृथुः । नेह । वसुनःपूर्व्यःपतिः । अप्रे त्यादि किम् । अग्निः प्र विद्वान् । पुरुषःपुरुषः ॥

कःकरत्करतिकृधिकृतेष्वनदितेः । ८ । ३ । ५० ॥

विसर्गस्य सः स्यात् । प्रदिवो अपस्कः । यथा नो वस्यसस्करत् । सुपेशसस्करति । उरु णस्कृधि । सोमं न चारुं मघवत्सु नस्कृतम् । अनदितेरिति किम् । यथा नो अदितिः करत् ॥

पञ्चम्याः परावध्यर्थे । ८ । ३ । ५१ ॥

पञ्चमी विसर्गस्य सः स्यादुपरिभावार्थे परिशब्दे परतः। दिवस्परिप्रथमं जज्ञे । अध्यर्थे किम् । दिवस्पृथिव्याः पर्योजः ॥

पातौ च बहुलम् ।८।३।५२॥

पञ्चम्या इत्येव । सूर्यो नो दिवस्पातु ॥

षष्ठ्याः पतिपुत्रपृष्ठपारपदपयस्पोषेषु ।८।३।५३ ॥

वाचस्पतिं विश्वकर्माणम् । दिवस्पुत्राय सूर्याय । दिवस्पृष्ठं भन्दमानः । तमसस्पारमस्य । परिवीत इळस्पदे । दिवस्पयो दिधिषाणाः । रायस्पोषं यजमानेषु ॥

इडाया वा ।८।३।५४॥

पतिपुत्रादिषु परेषु । इळायास्पुत्रः । इळायाःपुत्रः । इळायास्पदे । इळायाःपदे ॥

निसस्तपतावनासेवने ।८।३।१०२॥

निसः सकारस्य मूर्द्धन्यः स्यात् । निष्टप्तं रक्षो निष्टप्ता अरातयः । अनासेवने किम् । निस्तपति । पुनःपुनस्तपतीत्यर्थः ॥

युष्मत्तत्ततक्षुष्वन्तःपादम् ।८।३।१०३॥

पादमध्यस्थस्य सस्य मूर्धन्यः स्यात्तकारादिष्वेषु परेषु । युष्मदादेशाः त्वंत्वातेतवाः । त्रिभिष्ट्वं देव सवितः । तेभिष्ट्वा आभिष्टे । अप्स्वग्ने सधिष्टव । अग्निष्टद्विश्वम् । द्यावापृथिवी निष्टतक्षुः । अन्तःपादं किम् । तदग्निस्तदर्यमा । यन्म आत्मनो मिन्दाभूदग्निस्तत्पुनराहार्जातवेदा विचर्षणिः । अत्राग्निरितिपूर्वपादस्यान्तोन तु मध्यः ॥

यजुष्येकेषाम् ।८।३।१०४॥

युष्मत्तत्ततक्षुषु परतः सस्य मूर्धन्योवा । अर्चिभिष्ट्वम् । अग्निष्टे अपम् । अर्चिभिष्टतक्षुः । पक्षे अर्चिभिस्त्वमित्यादि ॥

स्तुतस्तोमयोश्छन्दसि ।८।३।१०५॥

नृभिष्टुतस्य । नृभिः स्तुतस्य । गोष्टोमम् । गोस्तोमम् । पूर्वपदादित्येव सिद्धे प्रपञ्चार्थमिदम् ॥

पूर्वपदात् ।८।३।१०६॥

पूर्वपदस्थान्निमित्तात्परस्य सस्य षोवा । यदिन्द्राग्नी दिवि ष्ठः । युवं हि स्थः स्वर्पती ॥

सुञः ।८।३।१०७॥

पूर्वपदस्थान्निमित्तात्परस्य सुञोनिपातस्य सस्य षः। ऊर्ध्व ऊ षु णः। अभीषु णः ॥

सनोतेरनः ।८।३।१०८॥

गोषा इन्द्रो नृषा असि । अनः किम् । गोसनिः ॥

सहेः पृतनर्ताभ्यां च ।८।३।१०९॥

पृतनाषाहम् । ऋताषाहम् । चात् ऋतीषाहम् ॥

निव्यभिभ्योऽड्व्यवाये वा छन्दसि ।८।३।११९॥

सस्य मूर्धन्यः । न्यषीदत् । न्यसीदत् । व्यषीदत् । व्यसीदत् । अभ्यष्टौत् । अभ्यस्तौत् ॥

छन्दस्यृदवग्रहात् ।८।४।२६॥

ऋकारान्तादवग्रहात्परस्य नस्य णः । नृमणाः । पितृयाणम् ॥

नश्च धातुस्थोरुषुभ्यः ।८।४।२७॥

धातुस्थात् । अग्ने रक्षा णः । शिक्षा णो अस्मिन् । ऊरु णस्कृधि । अभीषु णः । मो षु णः ॥

॥ इत्यष्टमोध्यायः ॥

॥ इति वैदिकी प्रक्रिया ॥

॥ अथ स्वरप्रकरणम् ॥

अनुदात्तं पदमेकवर्जम्।६।१।१५८॥

परिभाषेयं स्वरविधिविषया। यस्मिन्पदे यस्योदात्तः स्वरितोवा विधीयते तमेकमचं वर्जयित्वा शेषं तत्पदमनुदात्ताचूकं स्यात्। गोपायतं नः। अत्र सनाद्यन्ताइति धातुत्वे धातुस्वरेण यकाराकारउदात्तः शिष्टमनुदात्तम् ॥ सतिशिष्टस्वरबलीयस्त्वमन्यत्रविकरणेभ्यइतिवाच्यम् ॥*॥ तेनोक्तोदाहरणे गुपेर्धातुस्वरआयस्य प्रत्ययस्वरश्च न शिष्यते। अन्यत्रेति किम्। यज्ञंयज्ञमभिवृधे गृणीतः। अत्र सतिशिष्टोऽपि श्ना इत्यस्य स्वरो न शिष्यते किं तु तसएव ॥

अनुदात्तस्य च यत्रोदात्तलोपः।६।१।१६१॥

यस्मिन्ननुदात्ते परे उदात्तोलुप्यते तस्योदात्तः स्यात्। देवीं वाचम्। अत्रङीबुदात्तः ॥

चौ।६।१।२२२॥

लुप्ताकारेऽञ्चतौ परे पूर्वस्यान्तोदात्तः स्यात्। उदात्तनिवृत्तिस्वरापवादः। देवद्रीचीं नयत देवयन्तः ॥ अतद्धित इतिवाच्यम् ॥*॥ दाधीचः। माधूचः। प्रत्ययस्वरएवात्र ॥

आमन्त्रितस्य च।६।१।१९८॥

आमन्त्रितस्यादिरुदात्तः स्यात्। अग्न इन्द्र वरुण मित्र देवाः ॥

आमन्त्रितस्य।८।१।१९॥

पदात्परस्यापादादिस्थितस्यामन्त्रितस्य सर्वस्यानुदात्तः स्यात्। प्रागुक्तस्य षाष्ठस्यापवादोऽयमाष्टमिकः। इमं मे गङ्गे यमुने सरस्वति। अपादादौकिम्। शुतुद्रि स्तोमम् ॥ आमन्त्रितं पूर्वमविद्यमानवत् ॥ अग्न इन्द्र।

अत्रेन्द्रादीनां निघातो न । पूर्वस्याविद्यमानत्वेन पदात्परत्वाभावात् ॥ नामन्त्रिते समानाधिकरणे सामान्यवचनम् ॥ समानाधिकरणे आमन्त्रिते परे विशेष्यं पूर्वमविद्यमानवन्न । अग्ने तेजस्विन् । अग्ने त्रातः। सामान्यवचनं किम् । पर्यायेषु मा भूत् । अघ्न्ये देवि सरस्वति ॥ विभाषितं विशेषवचने ॥ अत्र भाष्यकृता बहुवचनमितिपूरितम् । सामान्यवचनमिति च पूर्वसूत्रे योजितम् । आमन्त्रितान्ते विशेषणे परे पूर्वं बहुवचनान्तमविद्यमानवद्वा । देवीः षडुर्वीरुरु नः कृणोत । अत्र देवीनां विशेषणं षडिति । देवाः शरण्याः । इह द्वितीयस्य निघातो वैकल्पिकः ॥

सुबामन्त्रिते पराङ्गवत्स्वरे । २ । १ । २ ॥

सुबन्तमामन्त्रिते परे परस्याङ्गवत्स्यात्स्वरे कर्तव्ये । द्रवत्पाणी शुभस्पती । शुभइति शुभेः क्विबन्तात्षष्ठ्यन्तस्य । परशरीरानुप्रवेशे षाष्ठिकमामन्त्रिताद्युदात्तत्वम् । न चाष्टमिको निघातः शंक्यः । पूर्वामन्त्रितस्याविद्यमानत्वेन पादादित्वात् । यत्ते दिवो दुहितर्मर्तभोजनम् । इह दिवःशब्दस्याष्टमिको निघातः । परशुना वृश्चन् ॥ षष्ठ्यामन्त्रितकारकवचनम् ॥ * ॥ षष्ठ्यन्तमामन्त्रितान्तं प्रति यत्कारकं तद्वाचकं चेति परिगणनं कर्तव्यमित्यर्थः । तेनेह न । अयमग्ने जरिता । एतेनाग्ने ब्रह्मणा । समर्थानुवृत्त्या वा सिद्धम् ॥ पूर्वाङ्गवच्चेति वक्तव्यम् ॥ * ॥ आ ते पितर्मरुताम् । प्रति त्वा दुहितर्दिवः ॥ अव्ययानां न ॥ * ॥ उच्चैरधीयान ॥ अव्ययीभावस्य त्विष्यते ॥ * ॥ उपाग्न्यधीयान ॥

उदात्तस्वरितयोर्यणः स्वरितोऽनुदात्तस्य । ८ । २ । ४ ॥

उदात्तस्थाने स्वरितस्थाने च यो यण् ततः परस्यानुदात्तस्य स्वरितः स्यात् । अभ्यभि हि । स्वरितस्य यणः । खलप्व्याशा । अस्य स्वरितस्य त्रैपादिकत्वेनासिद्धत्वाच्छेषनिघातो न ॥

एकादेश उदात्तेनोदात्तः । ८ । २ । ५ ॥

उदात्तेन सहैकादेशउदात्तः स्यात् । वोश्वाः क्वावरं मरुतः ॥

स्वरितोवानुदात्ते पदादौ । ८ । २ । ६ ॥

अनुदात्ते पदादौ परे उदात्तेन सहैकादेशः स्वरितोवा स्यात् । पक्षे पूर्वसूत्रेणोदात्तः । वी३दं ज्योतिर्हृदये । अस्य श्लोको दिवीयते । व्यवस्थितविभाषात्वादिकारयोः स्वरितः । दीर्घप्रवेशे तूदात्तः । किं च एङः पदान्तादिति पूर्वरूपे स्वरितएव । तेऽवदन् । सो३यमागात् । उक्तं च प्रातिशाख्ये । इकारयोश्च प्रश्लेषे क्षैप्राभिनिहतेषु चेति ॥

उदात्तादनुदात्तस्य स्वरितः । ८ । ४ । ६६ ॥

उदात्तात्परस्यानुदात्तस्य स्वरितः स्यात् । अग्निमीळे । अस्याप्यसिद्धत्वाच्छेषनिघातोन । तमीशानासः ॥

नोदात्तस्वरितोदयमगार्ग्यकाश्यपगालवानाम्
। ८ । ४ । ६७ ॥

उदात्तपरः स्वरितपरश्चानुदात्तः स्वरितोन स्यात् । गार्ग्यादिमते तु स्यादेव । प्र य आरुः । वोऽश्वाः क्वा३भीशवः ॥

एकश्रुति दूरात्सम्बुद्धौ । १ । २ । ३३ ॥

दूरात्सम्बोधने वाक्यमेकश्रुतिः स्यात् । त्रैस्वर्यापवादः । आगच्छ भो माणवक ॥

यज्ञकर्मण्यजपन्यूङ्खसामसु । १ । २ । ३४ ॥

यज्ञक्रियायां मन्त्रएकश्रुतिः स्याज्जपादीन्वर्जयित्वा । अग्निर्मूर्धा दिवः ककुत् । यज्ञेति किम् । स्वाध्यायकाले त्रैस्वर्यमेव । अजपेति किम् । ममाग्ने वर्चो विहवेष्वस्तु । जपोनाम उपांशुप्रयोगः । यथा जले निमग्नस्य । न्यूङ्खानाम षोडश ओकाराः । गीतिषु सामाख्या ॥

उच्चैस्तरां वा वषट्कारः । १ । २ । ३५ ॥

यज्ञकर्मणि वौषट्शब्दउच्चैस्तरां वा स्यादेकश्रुतिर्वा ॥

विभाषा छन्दसि । १ । २ । ३६ ॥

छन्दसि विभाषा एकश्रुतिः स्यात् । व्यवस्थितविभाषेयम् । संहितायां त्रैस्वर्यम् । ब्राह्मणे एकश्रुतिर्बह्वृचानाम् । अन्येषामपि यथासंप्रदायं व्यवस्था ॥

न सुब्रह्मण्यायां स्वरितस्य तूदात्तः । १ । २ । ३७ ॥

सुब्रह्मण्याख्ये निगदे यज्ञकर्मणीति विभाषाछन्सीति च प्राप्ता एकश्रुतिर्नस्यात्स्वरितस्योदात्तश्च स्यात् । सुब्रह्मण्यो ३ म् ॥ असावित्यन्तः ॥ * ॥ तस्मिन्नेव निगदे प्रथमान्तस्यान्तउदात्तः स्यात् । गार्ग्योयजते । ञित्वात्प्राप्तआद्युदात्तोऽनेन बाध्यते ॥ अमुष्येत्यन्तः ॥ * ॥ षष्ठ्यन्तस्यापि प्राग्वत् । दाक्षेः पिता यजते ॥ स्यान्तस्योपोत्तमं च ॥ * ॥ चादन्तस्तेन द्वावुदात्तौ । गार्ग्यस्य पिता यजते ॥ वा नामधेयस्य ॥ * ॥ स्यान्तस्य नामधेयस्य उपोत्तममुपात्तं वा स्यात् । देवदत्तस्य पिता यजते ॥

देवब्रह्मणोरनुदात्तः । १ । २ । ३८ ॥

अनयोः स्वरितस्यानुदात्तः स्यात्सुब्रह्मण्यायाम् । देवा ब्रह्माण आ गच्छत ॥

स्वरितात्संहितायामनुदात्तानाम् । १ । २ । ३९ ॥

स्वरितात्परेषामनुदात्तानां संहितायामेकश्रुतिः स्यात् । इमं मे गङ्गे यमुने सरस्वति ॥

उदात्तस्वरितपरस्य सन्नतरः । १ । २ । ४० ॥

उदात्तस्वरितौ परौ यस्मात्तस्यानुदात्ततरः स्यात् । सरस्वति शुतुद्रि । व्यचक्षयत्स्वः ॥

तस्य परमाम्रेडितम्॥ अनुदात्तं च।८।१।३॥

द्विरुक्तस्य परं रूपमनुदात्तं स्यात्। दिवेदिवे॥

इति साधारणस्वराः॥

धातोः।६।१।१६२॥

अन्तउदात्तः स्यात्। गोपायतं नः। असि सत्यः॥

स्वपादिर्हिंसामच्यनिटि।६।१।१८८॥

स्वपादीनां हिंसेश्चानिट्यजादौ लसार्वधातुके परे आदिरुदात्तोवा स्यात्। स्वपादिरुदाद्यन्तर्गणः। स्वपन्ति। श्वसन्ति। हिंसन्ति। पक्षे प्रत्यय स्वरेण मध्योदात्तता। ङित्येवेष्यते। नेह। स्वपानि। हिनसानि॥

अभ्यस्तानामादिः।६।१।१८९॥

अनिट्यजादौ लसार्वधातुके परे अभ्यस्तानामादिरुदात्तः। येददति प्रिया वसु। परत्वाच्चित्स्वरमयं बाधते। दधाना इन्द्रे॥

अनुदात्ते च।६।१।१९०॥

अविद्यमानोदात्ते लसार्वधातुके परेऽभ्यस्तानामादिरुदात्तः। दधासि रत्नं द्रविणं च दाशुषे॥

भीह्रीभृहुमदजनधनदरिद्राजागरां प्रत्ययात्पूर्वं पिति।६।१।१९२॥

भीप्रभृतीनामभ्यस्तानां पिति लसार्वधातुके परे प्रत्ययात्पूर्वमुदात्तं स्यात्। योऽग्निहोत्रं जुहोति। ममत्तु नः परिज्मा। माता यद्वीरं दधनत्। जागर्षि त्वम्॥

लिति।६।१।१९३॥

प्रत्ययात्पूर्वमुदात्तम्। चिकीर्षकः॥

आदिर्णमुल्यन्यतरस्याम्।६।१।१९४॥

अभ्यस्तानामादिरुदात्तोवा णमुलि परे । लोलूयंलोलूयम् । पक्षे लित्स्वरः ॥

अचः कर्तृयकि। ६ । १ । १९५॥

उपदेशेऽजन्तानां कर्तृयकि परे आदिरुदात्तो वा । लूयते केदारः स्वयमेव ॥

चङ्यन्यतरस्याम्। ६ । १ । २१८॥

चङन्ते धातावुपोत्तममुदात्तं वा । मा हि चीकरताम् । धात्वकार उदात्तः । पक्षान्तरे चङुदात्तः ॥

॥ इति धातुस्वराः ॥

कर्षाऽऽत्वतो घञोन्तउदात्तः। ६ । १ । १५९॥

कर्षतेर्धातोराकारवतश्च घञन्तस्यान्तउदात्तः स्यात् । कर्षः । क्षपा निर्देशात्तुदादेराद्युदात्तएव कर्षः । पाकः ॥

उञ्छादीनां च। ६ । १ । १६०॥

अन्तउदात्तः स्यात् । उञ्छादिषु युगशब्दोघञन्तोऽगुणोनिपात्यते कालविशेषे रथाद्यवयवे च । वैश्वानरः कुशिकेभिर्युगेयुगे । अन्यत्र योगेयोगे तवस्तरम् । भक्षशब्दोघञन्तः । गावः सोमस्य प्रथमस्य भक्षः । उत्तमशश्वत्तमावपि । उदुत्तमं वरुण । शश्वत्तममीळते ॥

चतुरः शसि। ६ । १ । १६७॥

चतुरोऽन्त उदात्तः शसिपरे । चतुरः कल्पयन्तः । अचिरइति रादेशस्य पूर्वविधौ स्थानिवत्त्वान्नेह । चतस्रः पश्य । चतेरुरन् । नित्त्वादाद्युदात्तता ॥

---

१ उञ्छ, म्लेच्छा, जञ्ज, जल्प, जप,वध, युग, गरो दूष्ये, वेगवेदवेष्टबन्धाः करणे, स्तुयुद्रुवश्छन्दसि, वर्तनि स्तोत्रे, श्वभ्रे दरः, साम्बतापौ भावगर्हायाम्, उत्तमशश्वत्तमौ, सर्वत्र भक्षमन्थगोमन्थाः । इत्युञ्छादिः ॥

झल्युपोत्तमम्।६।१।१८०॥

षट्त्रिचतुर्भ्यो या झलादिर्विभक्तिस्तदन्ते पदे उपोत्तममुदात्तं स्यात्। अध्वर्युभिः पञ्चभिः। नवभिर्वाजैर्नवती च। सप्तभ्यो जायमानः। आ दशभिर्विवस्वतः। उपोत्तमं किम्। आ षड्भिर्हूयमानः। विश्वैर्देवैस्त्रिभिः। झलि किम्। नवानां नवतीनाम्॥

विभाषा भाषायाम्।६।१।१८१॥

उक्तविषये॥

सर्वस्य सुपि।६।१।१९१॥

सुपि परे सर्वशब्दस्यादिरुदात्तः स्यात्। सर्वे नन्दन्ति यशसा॥

ञ्नित्यादिर्नित्यम्।६।१।१९७॥

ञिदन्तस्य निदन्तस्य चादिरुदात्तः स्यात्। यस्मिन्विश्वानि पौंस्या। पुंसः कर्मणि ब्राह्मणादित्वात् ष्यञ्। सुते दधिष्व नश्चनः। चायतेरसुन्। चायेरन्ने ह्रस्वश्चेतिचकारादसुनोनुडागमश्च॥

पथिमथोः सर्वनामस्थाने।६।१।१९९।

आदिरुदात्तः स्यात्। अयं पन्थाः। सर्वनामस्थाने किम्। ज्योतिष्मतः पथो रक्ष। उदात्तनिवृत्तिस्वरेणान्तोदात्तं पदम्॥

अन्तश्च तवै युगपत्।६।१।२००॥

तवैप्रत्ययान्तस्याद्यन्तौ युगपदाद्युदात्तौ स्तः। हर्षसे दातवा उ॥

क्षयो निवासे।६।१।२०१॥

आद्युदात्तः स्यात्। स्वे क्षये शुचिव्रत॥

जयः करणम्।६।१।२०२॥

करणवाची जयशब्द आद्युदात्तः स्यात्। जयत्यनेन जयोऽश्वः॥

वृषादीनां च।६।१।२०३॥

आदिरुदात्तः । आकृतिगणोऽयम् । वाजेभिर्वाजिनीवती । इन्द्रं वाणीः ॥

संज्ञायामुपमानम्।६।१।२०४॥

उपमानशब्दः संज्ञायामाद्युदात्तः । चञ्चेव चञ्चा । कनोऽत्र लुप् । एतदेव ज्ञापयति क्वचित्स्वरविधौ प्रत्ययलक्षणं नेति । संज्ञायां किम् । अग्निर्माणवकः । उपमानं किम् । चैत्रः ॥

निष्ठा च द्व्यजनात्।६।१।२०५॥

निष्ठान्तस्य द्व्यचः संज्ञायामादिरुदात्तो न त्वाकारः । दत्तः । द्व्यच् किम् । चिन्तितः । अनात्किम् । त्रातः । संज्ञायामित्यनुवृत्तेर्नेह । कृतम् ॥ हृतम् ॥

शुष्कधृष्टौ।६।१।२०६॥

एतावाद्युदात्तौ स्तः । असंज्ञार्थमिदम् । अतसं न शुष्कम् ॥

आशितः कर्ता।६।१।२०७॥

कर्तृवाची आशितशब्दआद्युदात्तः । कृषन्नित्फाल आशितम् ॥

रिक्ते विभाषा।६।१।२०८॥

रिक्तशब्दे वादिरुदात्तः । रिक्तः । संज्ञायां तु निष्ठा च द्व्यजनादिति नित्यमाद्युदात्तत्वं पूर्वविप्रतिषेधेन ॥

जुष्टार्पिते च च्छन्दसि।६।१।२०९॥

आद्युदात्ते वा स्तः ॥

---

१ वृषः, जनः, ज्वरः, ग्रहः, हयः, गयः, नयः, तायः, तयः, चयः, श्रमः, वेदः, सूदः, अंशुः, गुहा, शमरणौ संज्ञायां भावकर्मणोः, मन्त्रः, शान्तिः, कामः, यामः, आरा, धारा, कारा, वहः, कल्पः, पादः, इति वृषादिः ॥

नित्यं मन्त्रे। ६। १। २१०॥

एतत्सूत्रं शक्यमकर्तुम्। जुष्टो दमूनाः। षळर आहुरर्पितमित्यादेः पूर्वेणैव सिद्धेः। छन्दसि पाठस्य व्यवस्थिततया विपरीतापादनायोगात्। आर्पिताः षष्टिर्न चलाचलास इत्यत्रान्तोदात्तदर्शनाच्च॥

युष्मदस्मदोर्ङसि। ६। १। २११॥

आदिरुदात्तः स्यात्। नहि षस्तव नो मम॥

ङयि च। ६। १। २१२॥

तुभ्यं हिन्वानः। मह्यं वातः पवताम्॥

यतोऽनावः। ६। १। २१३॥

यत्प्रत्ययान्तस्य द्व्यचआदिरुदात्तोनावं विना। युञ्जन्त्यस्य काम्या। कमेर्णिङन्तादचोयत्॥

ईडवन्दवृशंसदुहां ण्यतः। ६। १। २१४॥

एषां ण्यदन्तानामादिरुदात्तः। ईड्यो नूतनैरुत। आजुह्वान ईड्यो वन्द्यश्च। श्रेष्ठं नो धेहि वार्यम्। उक्थमिन्द्राय शंस्यम्॥

विभाषा वेण्विन्धानयोः। ६। १। २१५॥

आदिरुदात्तोवा। इन्धानो अग्निम्॥

त्यागरागहासकुहश्वठक्रथानाम्। ६। १। २१६॥

आदिरुदात्तोवा। आद्यास्त्रयोघञन्ताः। त्रयः पचाद्यजन्ताः॥

मंतोः पूर्वमात्संज्ञायां स्त्रियाम्। ६। १। २१९॥

मतोः पूर्वमाकारउदात्तः स्त्रीनाम्नि। उदुम्बरावती। शरावती॥

अन्तोऽवत्याः। ६। १। २२०॥

अवतीशब्दस्यान्तउदात्तः। वेत्रवती। ङीपः पित्वादनुदात्तत्वं प्राप्तम्॥

---

१ केचित्तु पूर्व आदिति पुंलिङ्गं पठंति॥

ईवत्याः। ६। १। २२१॥

ईवत्यन्तस्यापि प्राग्वत्। अहीवती। मुनीवती॥

॥ अथफिट्सूत्राणि॥

फिषोऽन्त उदात्तः॥ प्रातिपदिकं फिट् तस्यान्तउदात्तः स्यात्। उच्चैः॥ पाटलापालङ्काम्बासागरार्थानाम्॥ एतदर्थानामन्तउदात्तः। पाटला, फलेरुहा, सुरूपा, पाकलेति पर्यायाः। लघावन्त इति प्राप्ते। अपालङ्क, व्याधिघात, आरेवत, आरग्वधेति, पर्यायाः। अम्बार्थः। माता। उनर्वन्नन्तानामित्याद्युदात्तत्वे प्राप्ते। सागरः। समुद्रः॥ गेहार्थानामस्त्रियाम्॥ गेहम्। नब्विषयस्येति प्राप्ते। अस्त्रियां किम्। शाला। आद्युदात्तोऽयम्। इहैव पर्युदासाज्ज्ञापकात्॥ गुदस्य च॥ अन्तउदान्तः स्यान्न तु स्त्रियाम्। गुदम्। अस्त्रियां किम्। आन्त्रेभ्यस्ते गुदाभ्यः। स्वाङ्गशिटामदन्तानामित्यन्तरङ्गमाद्युदात्तत्वम्। ततष्टाप्॥ ध्यपूर्वस्य स्त्रीविषयस्य॥ धकारयकारपूर्वौयोऽन्त्योऽच् सउदात्तः। अन्तर्धा। स्त्रीविषयवर्णनाम्नामिति प्राप्ते। छाया। माया। जाया। यान्तस्यान्त्यात्पूर्वमित्याद्युदात्तत्वे प्राप्ते। स्त्रीति किम्। बाह्यम्। यञन्तत्वादाद्युदात्तत्वम्। विषयग्रहणं किम्। इभ्या। क्षत्रिया। यतोनावइत्याद्युदात्तइभ्यशब्दः। क्षत्रियशब्दस्तु यान्तस्यान्त्यात्पूर्वमिति मध्योदात्तः॥ खान्तस्याश्मादेः॥ नखम्। उखा। सुखम्। दुःखम्। नखस्य स्वाङ्गशिटामित्याद्युदात्तत्वे प्राप्ते। उखा नाम भाण्डविशेषः। तस्य कृत्रिमत्वात्खय्युवर्णं कृत्रिमाख्याचेदित्युवर्णस्योदात्तत्वे प्राप्ते। सुखदुःखयोर्नब्विषयस्येति प्राप्ते। अश्मादेः किम्। शिखा। मुखम्। मुखस्य स्वाङ्गशिटामिति नब्विषयस्येति वा आद्युदात्तत्वम्। शिखायास्तु शीङः खो निह्रस्वश्चेति उणादिषु निस्वोक्तेरन्तरङ्गत्वाट्टापः प्रागेव स्वाङ्गशिटामिति वा बोध्यम्॥ बंहिष्ठवत्सरतिशत्थान्तानाम्॥ एषामन्तउदात्तः स्यात्। अतिशयेन बहुलोबंहिष्ठः। नित्वादाद्युदात्तत्वे प्राप्ते। बंहिष्ठैरश्वैः सुवृता रथेन। यद्वंहिष्ठं नातिविधेइत्यादौ

व्यत्ययादाद्युदात्तः । संवत्सरः । अव्ययपूर्वपदप्रकृतिस्वरोऽत्रबाध्यते इत्याहुः । सप्ततिः । अशीतिः । लघावन्तइति प्राप्ते । चत्वारिं शत् । इहापि प्राग्वत् । अभ्यूर्णवाना प्रभृथस्यायोः । अव्ययपूर्वपदप्रकृ तिस्वरोऽत्र बाध्यतइत्याहुः । थाथादिसूत्रेण गतार्थमेतत् ॥ दक्षिणस्य साधौ ॥ अन्तउदात्तः स्यात् । साधुवाचित्वाभावे तु व्यवस्थायां सर्वना मतया स्वाङ्गशिटामित्याद्युदात्तः । अर्थान्तरे तु लघावन्तइति गुरुरुदा त्तः । दक्षिणः सरलोदारपरच्छन्दानुवर्तिष्विति कोशः॥ स्वाङ्गाख्यायामा दिर्वा ॥ इह दक्षिणस्याद्यन्तौ पर्यायेणोदात्तौ स्तः । दक्षिणोबाहुः । आ ख्याग्रहणं किम् । प्रत्यङ्मुखस्यासीनस्य वामपाणिर्दक्षिणोभवति ॥ छन्दसि च ॥ अस्वाङ्गार्थमिदम् । दक्षिणः । इहपर्यायेणाद्यन्तावुदात्तौ ॥ कृष्णस्यामृगाख्या चेत् ॥ अन्तउदात्तः । वर्णानान्तणेत्याद्युदात्तत्वेप्राप्ते अन्तोदात्तोविधीयते । कृष्णानां व्रीहीणाम् । कृष्णो नोनाव वृषभः । मृगाख्यायां तु । कृष्णो रात्र्यै ॥ वा नामधेयस्य ॥ कृष्णस्येत्येव । अयं वां कृष्णो अश्विना । कृष्ण ऋषिः ॥ शुक्लगौरयोरादिः ॥ नित्यमुदात्तः स्यादित्येके । वेत्यनुवर्त्ततइति तु युक्तम् । सरो गौरो यथा पिबेत्यत्रान्तो दात्तदर्शनात् ॥ अङ्गुष्ठोदकबकवशानां छन्दस्यन्तः ॥ अङ्गुष्ठस्य स्वाङ्गाना मकुर्वादीनामिति द्वितीयस्योदात्तत्वे प्राप्तेऽन्तोदात्तार्थआरम्भः । वशा ग्रहणं नियामार्थं छन्दस्येवेति । तेन लोके आद्युदात्ततेत्याहुः ॥ पृष्ठस्य च ॥ छन्दस्यान्तउदात्तः स्याद्वा भाषायाम् । पृष्ठम् । अर्जुनस्य तृणाख्या चेत् ॥ उनर्वन्नन्तानामित्याद्युदात्तस्यापवादः ॥ आर्यस्य स्वाम्याख्या चेत् ॥ यान्तस्यान्त्यात्पूर्वमिति यतोनावइति वाद्युदात्ते प्राप्ते वचनम् ॥ आशायाअदिगाख्या चेत् ॥ दिगाख्याव्यावृत्त्यर्थमिदम् । अतएव ज्ञापकाद्दिक्पर्यायस्याद्युदात्तता । इन्द्र आशाभ्यस्परि ॥ नक्षत्राणामा व्विषयाणाम् ॥ अन्तउदात्तः स्यात् । आश्लेषाऽनुराधादीनां लघावन्त

इति प्राप्ते । ज्येष्ठाश्रविष्ठाधनिष्ठानामिष्ठन्नन्तत्वेनाद्युदात्ते प्राप्ते वचनम् ॥ न कुपूर्वस्य कृत्तिकाख्या चेत् ॥ अन्तउदात्तोन । कृत्तिका नक्षत्रम् । केचित्तु कुपूर्वोयआप् तद्विषयाणामिति व्याख्याय आर्यिका बहुलिका इत्यत्राप्यन्तोदात्तोनेत्याहुः ॥ घृतादीनां च ॥ अन्तउदात्तः । घृतं मिमिक्षे । आकृतिगणोऽयम् ॥ ज्येष्ठकनिष्ठयोर्वयसि ॥ अन्तउदात्तः स्यात् । ज्येष्ठआह चमसा । कनिष्ठआह चतुरः । वयसि किम् । ज्येष्ठः श्रेष्ठः । कनिष्ठोऽल्पिकः । इह नित्त्वादाद्युदात्तएव ॥ बिल्वतिष्ययोः स्वरितोवा ॥ अनयोरन्तः स्वरितोवा स्यात् । पक्षे उदात्तः ॥

॥ इति फिट्सूत्रेषु प्रथमः पादः ॥

अथादिः प्राक् शकटेः॥अधिकारोऽयम् । शकटिशकट्योरितियावत्॥ स्त्रीविषयस्य ह्रस्वान्तस्य आदिरुदात्तः स्यात् । बल्लिः । तनुः ॥ नब्विषयस्यानिसन्तस्य ॥ वने न वा यः । इसन्तस्य तु सर्पिः । नप् नपुंसकम् ॥ तृणधान्यानां च द्व्यषाम् ॥ द्व्यचामित्यर्थः । कुशाः । काशाः । माषाः । तिलाः । बह्वचां तु गोधूमाः ॥ न्नः संख्यायाः ॥ पञ्च । चत्वारः ॥ स्वाङ्गशिटामदन्तानाम् ॥ शिट् सर्वनाम । कर्णाभ्यां चुबुकादधि । ओष्ठाविव मधु । विश्वो विहायाः ॥ प्राणिनां कुपूर्वम् ॥ कवर्गात्पूर्वआदिरुदात्तः । काकः । वृकः । शुकेषु मे । प्राणिनां किम् । क्षीरं सर्पिर्मधूदकम् ॥ खय्युवर्णं कृत्रिमाख्या चेत् ॥ खयि परे उवर्णमुदात्तं स्यात् । कन्दुकः ॥ उनर्वन्नन्तानाम् ॥ उन । वरुणं वो रिशादसम् । ऋ । स्वसारं त्वा कृणवै । वन् । पीवानं मेषम् । वर्णानां तणतिनितान्तानाम् ॥ आदिरुदात्तः । एतः । हरिणः । शितिः । पृश्निः । हरित् ॥ ह्रस्वान्तस्य ह्रस्वमनृत्ताच्छील्ये॥ ऋद्वर्ज्यं ह्रस्वान्तस्यादिभूतं ह्रस्वमुदात्तं स्यात् । मुनिः ॥ अक्षस्यादेवनस्य ॥ आदिरुदात्तः । तस्य नाक्षः । देवने तु । अक्षैर्मा दीव्यः ॥ अर्धस्यासमद्योतने ॥ अर्धो ग्रामस्य । समेंऽशके तु अर्धं पिप्पल्याः ॥ पीतद्र्वर्थानाम् ॥ आदिरुदा

न्तः । पीतद्रुः सरलः ॥ ग्रामादीनां च ॥ ग्रामः । सोमः । यामः ॥ लुबन्त
स्योपमेयनामधेयस्य ॥ चञ्चेव चञ्चा । स्फिगन्तस्येति पाठान्तरम् । स्फिगि
ति लुपः प्राचां संज्ञा ॥ न वृक्षपर्वतविशेषव्याघ्रसिंहमहिषाणाम् ॥ एषा
मुपमेयनाम्नामादिरुदात्तो न । तालइव तालः । मेरुरिव मेरुः । व्याघ्रः ।
सिंहः । महिषः ॥ राजविशेषस्य यमन्वा चेत् ॥ यमन्वा वृद्धः । आङ्ग
उदाहरणम् । अङ्गाः प्रत्युदाहरणम् ॥ लघावन्ते द्वयोश्च बह्वषोगुरुः ॥
अन्ते लघौ द्वयोश्च लघ्वोः सतोर्बह्वच्कस्य गुरुरुदात्तः । कल्याणः । को
लाहलः ॥ स्त्रीविषयवर्णाक्षुपूर्वाणाम् ॥ एषां त्रयाणामाद्युदात्तः । स्त्रीवि
षयः । मल्लिका । वर्णः । श्येनी । हरिणी । अक्षुशब्दाद्यपूर्वोऽस्येषां ते
अक्षुपूर्वाः । तरक्षुः ॥ शकुनीनां च लघु पूर्वम् ॥ पूर्वं लघु उदात्तं स्यात् ।
कुक्कुटः । तित्तिरिः । खंजरीटः ॥ नर्तुप्राण्याख्यायाम् ॥ यथालक्षणं
प्राप्तमुदात्तत्वं न । वसन्तः । कृकलासः ॥ धान्यानां च वृद्धक्षान्तानाम् ॥
आदिरुदात्तः । कान्तानाम् । श्यामाकाः । षान्तानाम् । माषाः॥जनपदश
ब्दानामषान्तानाम् ॥ आदिरुदात्तः । केकयः । हयादीनामसंयुक्तलान्ताना
मन्तः पूर्वंवा ॥ हयिति हल्संज्ञाः । पललम् । शललम् । हयादीनां किम् ।
एकलः । असंयुक्तेति किम् । मल्लः ॥ इगन्तानां च द्व्यषाम् ॥ आदिरु
दात्तः । कृषिः ॥

॥ इति द्वितीयः पादः ॥

अथ द्वितीयं प्रागीषात् ॥ ईषान्तस्य हलादेरित्यतः प्राक् द्वितीया
धिकारः ॥ त्र्यचां प्राङ्मकरात् ॥ मकरवरूढेत्यतः प्राक् त्र्यचामित्यधि
कारः ॥ स्वाङ्गानामकुर्वादीनाम् ॥ कवर्गरेफवकारादीनि वर्जयित्वात्र्यचां
स्वाङ्गानां द्वितीयमुदात्तम् । ललाटम् । कुर्वादीनां तु । कपोलः । रसना।
वदनम् ॥ मादीनां च ॥ मलयः । मकरः ॥ शादीनां शाकानाम् ॥ शीत
न्या । शतपुष्पा ॥ पान्तानां गुर्वादीनाम् ॥ पादपः । आतपः । लघ्वादीनां

तु । अनूपम् । द्व्यचां तु । नीपम् ॥ युतान्यण्यन्तानाम् ॥ युत । अयुतम् । अनि । धमनिः । अणि । विपणिः ॥ मकरवरूढपारेवतवितस्तेक्ष्वार्जिद्रा क्षाकलोमाकाष्ठापेष्ठाकाशीनामादिर्वा ॥ एषामादिर्द्वितीयोवोदात्तः । मकरः । वरूढइत्यादि ॥ छन्दसि च ॥ अमकराद्यर्थआरम्भः । लक्ष्यानु सारादादिर्द्वितीयं चोदात्तं ज्ञेयम् ॥ कर्दमादीनां च ॥ आदिर्द्वितीयं वोदा त्तम् ॥ सुगन्धितेजनस्य ते वा ॥ आदिर्द्वितीयं तेशब्दश्चेति त्रयः पर्याये णोदात्ताः । सुगन्धितेजनाः ॥ नपः फलान्तानाम् ॥ आदिर्द्वितीयं चोदा त्तम् । राजादनफलम् ॥ यान्तस्यान्त्यात्पूर्वम् ॥ कुलायः ॥ थान्तस्य च नालघुनी । नाशब्दोलघु च उदात्ते स्तः । सनाथा सभा ॥ शिशुमारोदु म्बरबलीवर्दोष्ट्रारपुरूरवसां च ॥ अन्त्यात्पूर्वमुदात्तं द्वितीयं वा ॥ साङ्का श्यकाम्पिल्यनासिक्यदार्वाघाटानाम् ॥ द्वितीयमुदात्तं वा ॥ ईषान्तस्य हयादेरादिर्वा ॥ हलीषा । लाङ्गलीषा ॥ उशीरदाशेरकपालपलालशैवाल श्यामाकशारीरशरावहृदयहिरण्यारण्यापत्यदेवराणाम्॥एषामादिरुदात्तः स्यात् ॥ महिष्यषाढयोर्जायेष्टकाख्या चेत् ॥ आदिरुदात्तः । महिषी जाया । आषाढा उपदधाति ॥

॥ इति तृतीयःपादः ॥

शकटिशकट्योरक्षरमक्षरं पर्यायेण ॥ उदात्तम् । शकटिः । शकटी॥ गोष्ठजस्य ब्राह्मणनामधेयस्य ॥ अक्षरमक्षरं पर्यायेणोदात्तम् । गोष्ठजो ब्राह्मणः । अन्यत्र गोष्ठजः पशुः । कृदुत्तरपदप्रकृतिस्वरेणान्तोदात्तः ॥ पारावतस्योपोत्तमवर्जम् ॥ शेषं क्रमेणोदात्तम् । पारावतः ॥ धूम्रजा नुमुञ्जकेशकालवालस्थालीपाकानामधूजलस्थानाम् । एषां चतुर्णां धूम्र भृतींश्चतुरोवर्जयित्वा शिष्टानि क्रमेणोदात्तानि । धूम्रजानुः । मुञ्जकेशः। कालवालः । स्थालीपाकः ॥ कपिकेशहरिकेशयोश्छन्दसि ॥ कपिकेशः। हरिकेशः ॥ न्यङ्स्वरौ स्वरितौ । स्पष्टम् । न्यङ्ङुत्तानः । व्यचक्षयत्स्वः।

न्यर्बुदव्यल्कशयोरादिः॥ स्वरितः स्यात्॥ तिल्यशिक्यकाश्मर्यधान्यक न्याराजन्यमनुष्याणामन्तः॥ स्वरितः स्यात्। तिलानां भवनं क्षेत्रं तिल्यम्। यतोनावइति प्राप्ते॥ बिल्वभक्ष्यवीर्याणि छन्दसि॥ अन्तस्वरितानि ननोबिल्वउदतिष्ठत्। त्वत्त्वसमसिमेत्यनुच्चानि॥ स्तरीरुत्वत्। उत त्वः पश्यन्। नभन्तामन्यकेसमे। सिमस्मै॥ सिमस्याथर्वणेऽन्तउदात्तः॥ अथर्वण इति प्रायिकम्। तत्र दृष्टस्येत्येवं परं वा। तेन वासस्तनुते सिमस्मै इत्यृग्वेदेऽपि भवत्येव॥ निपाताआद्युदात्ताः॥ स्वाहा॥ उपसर्गाश्चाभिवर्जम्॥ एवादीनामन्तः॥ एवमादीनामिति पाठान्तरम्। एव। एवम्। नूनम्। सह। ते मित्र सूरिभिः सह। षष्ठस्य तृतीये सहस्यस इति प्रकरणे सहशब्दआद्युदात्तइति तु प्राञ्चः। तच्चिन्त्यम्॥ वाचादीनामुभावुदात्तौ॥ उभौग्रहणमनुदात्तं पदमेकवर्जमित्यस्य बाधाय॥ चादयोऽनुदात्ताः॥ स्पष्टम्॥ यथेति पादान्ते॥ तन्नेमिमृभवो यथा। पादान्ते किम्। यथानो अदितिः करत्॥ प्रकारादिद्विरुक्तौ॥ परस्यान्तउदात्तः॥ पटुपटुः॥ शेषं सर्वमनुदात्तम्॥ शेषं नित्यादिद्विरुक्तस्य परमित्यर्थः। प्रप्रायम्। दिवेदिवे॥

इति शान्तनवाचार्यप्रणीतेषु फिट्सूत्रेषु तुरीयः पादः॥

आद्युदात्तश्च।३।१।३॥

प्रत्ययआद्युदात्तः स्यात्। अग्निः कर्तव्यम्॥

अनुदात्तौ सुप्पितौ।३।१।४॥

पूर्वस्यापवादः। यज्ञस्य। न यो युच्छति। शप्तिपोरनुदात्तत्वे स्वरितप्रचयौ॥

चितः।३।१।१६३॥

अन्तउदात्तः स्यात्॥ चितः सप्रकृतेर्बह्वकजर्थम्॥ *॥ चिति प्रत्यये

सति प्रकृतिप्रत्ययसमुदायस्यान्तउदात्तोवाच्यइत्यर्थः । नभन्तामन्यके समे । यके सरस्वति । तकत्सु ते ॥

तद्धितस्य।६।१।१६४॥

चितस्तद्धितस्यान्तउदात्तः । पूर्वेण सिद्धे ञित्स्वरबाधनार्थमिदम् । कौञ्जायनाः ॥

कितः।६।१।१६५॥

कितस्तद्धितस्यान्तउदात्तः । यदाग्नेयः ॥

तिसृभ्यो जसः।६।१।१६६॥

अन्तउदात्तः । तिस्रो द्यावः सवितुः ॥

सावेकाचस्तृतीयादिर्विभक्तिः।६।१।१६८॥

साविति सप्तमीबहुवचनम् । तत्र यएकाच् ततः परा तृतीयादिर्विभक्तिरुदात्ता । वाचा विरूपः । सौ किम् । राज्ञेत्यादौ एकाचोऽपि राजशब्दात्परस्य मा भूत् ॥ राज्ञो नु ते । एकाचः किम् । विधते राजनि त्वे । तृतीयादिः किम् । नददर्श वाचम् ॥

अन्तोदात्तादुत्तरपदादन्यतरस्यामनित्यसमासे।
।६।१।१६९॥

नित्याधिकारविहितसमासादन्यत्र यदुत्तरपदमन्तोदात्तमेकाच् ततः परा तृतीयाविभक्तिरन्तोदात्ता वा स्यात् । परमवाचा ॥

अञ्चेश्छन्दस्यसर्वनामस्थानम्।६।१।१७०॥

अञ्चेः परा विभक्तिरुदात्ता । इन्द्रो दधीचः । चावितिपूर्वपदान्तोदात्तत्वं प्राप्तं तृतीयादिरित्यनुवर्तमानेसर्वनामस्थानग्रहणं शस्परिग्रहार्थम् । प्रतीचो बाहून् ॥

ऊडिदंपदाद्यप्पुम्रैद्युभ्यः।६।१।१७१॥

एभ्योऽसर्वनामस्थानविभक्तिरुदात्ता । षष्ठौहः । प्रष्ठौहः ॥ ऊठ्युपधा ग्रहणं कर्तव्यम् ॥*॥ इह मा भूत् । अक्षद्युवा । अक्षद्युवे । इदम् । एभिर्नृ भिर्नृतमः । अन्वादेशे न । अन्तोदात्तादित्यनुवृत्तेः । न च तत्रान्तोदात्तता प्यस्तीति वाच्यम् । इदमोन्वादेशेशनुदात्तस्तृतीयादाविति सूत्रेणानुदात्तस्य अशोविधानात् । प्र ते बभ्रू नाभ्यां गा अनु । पद्दन्नोमासृन्निशू इति षट्पदादयः । पद्भ्यां भूमिः । दद्भिर्न जिह्वा । जायते मासिमासि । मनश्चिन्मे हृद आ । अप् । अपां फेनेन । पुम् । अभ्रातेव पुंसः । रै । राया वयम् । रायो धर्ता विव । दिव् । दिवेदिवे ॥

अष्टनोदीर्घात् । ६ । १ । १७२ ॥

शसादिर्विभक्तिरुदात्ता । अष्टाभिर्दशभिः ॥

शतुरनुमो नद्यजादी । ६ । १ । १७३ ॥

अनुम् यः शतृप्रत्ययस्तदन्तादन्तोदात्तात्परा नदी अजादिश्च शसादि र्विभक्तिरुदात्ता स्यात् । अच्छा रवं प्रथमा जानती । कृण्वते । अन्तो दात्तात्किम् । दधती । अभ्यस्तानामादिरित्याद्युदात्तः । अनुमः किम् । तुदन्ती । एकादेशोऽत्र उदात्तः । अदुपदेशात्परत्वाच्छतुर्लसार्वधातुकइति निघातः ॥

उदात्तयणो हल्पूर्वात् । ६ । १ । १७४ ॥

उदात्तस्थाने यो यण् हल्पूर्वस्तस्मात्परा नदी शसादिर्विभक्तिश्च उदा त्ता स्यात् । चोदयित्री सूनृतानाम् । एषा नेत्री । ऋतं देवाय कृण्वते सवित्रे ॥

नोङ्धात्वोः । ६ । १ । १७५ ॥

अनयोर्यणः परे शसादयउदात्तान स्युः । ब्रह्मबन्ध्वा । सेत्पृश्निः सुभ्वै ॥

ह्रस्वनुड्भ्यां मतुप् । ६ । १ । १७६ ॥

ह्रस्वान्तादन्तोदात्तान्नुटश्च परोमतुबुदात्तः। यो अब्दिमाँ उदनिमाँ इयर्त्ति। नुटः। अक्षण्वन्तः कर्णवन्तः सखायः। अन्तोदात्तात्किम्। मा त्वा विदद्दिषुमान्। स्वरविधौ व्यञ्जनमविद्यमानवदित्येतदत्र न। मरुत्वा निंद्र नियुत्वान्वा यवागहि॥ रेशब्दाच्च॥ *॥ रेवाँ इद्रेवतः॥

नामन्यतरस्याम्।६।१।१७७॥

मतुपि योह्रस्वस्तदन्तादन्तोदात्तात्परोनामुदात्तोवा। चेतन्ती सुम तीनाम्॥

ङ्याश्छन्दसि बहुलम्।६।१।१७८॥

ङ्याः परोनामुदात्तोवा।देवसेनानामभिभञ्जतीनाम्। वेत्युक्तेर्नेह। जयन्तीनां मरुतो यन्तु॥

षट्त्रिचतुर्भ्यो हलादिः।६।१।१७९॥

एभ्योहलादिर्विभक्तिरुदात्ता। आ षड्भिर्हूयमानः। त्रिभिष्ट्वं देव॥

नगोश्वन्सावर्णराड्ङ्कुङ्कृद्भ्यः।६।१।१८२॥

एभ्यः प्रागुक्तं न। गवां शता। गोभ्यो गातुम्। शुनश्चिच्छेपम्। सौ प्रथमैकवचने अवर्णान्तात्। तेभ्यो द्युम्नम्। तेषां पाहि श्रुधी हवम्॥

दिवो झल्।६।१।१८३॥

दिवः परा झलादिर्विभक्तिर्नोदात्ता। द्युभिरक्तुभिः। झलिति किम्। उप त्वाग्ने दिवेदिवे॥

नृ चान्यतरस्याम्।६।१।१८४॥

नुः परा झलादिर्विभक्तिर्वोदात्ता। नृभिर्येमानः॥

तित्स्वरितम्।६।१।१८५॥

निगदव्याख्यातम्। क्व नूनम्॥

तास्यनुदात्तेन्ङिददुपदेशाल्लसार्वधातुकमनुदात्तमन्ह्विङोः । ६ । १ । १८६ ॥

अस्मात्परं लसार्वधातुकमनुदात्तं स्यात् । तासि । कर्ता । कर्तारौ । कर्तारः । प्रत्ययस्वरापवादोऽयम् । अनुदातेत् । य आस्ते । ङितः । अभि चष्टे अनृतेभिः । अदुपदेशात् । पुरुभुजा चनस्यतम् । चित्स्वरोऽप्यनेन बाध्यते । वर्धमानं स्वे दमे । तास्यादिभ्यः किम् । अभि वृधे गृणीतः । उपदेशग्रहणात् नेह । हतो वृत्राण्यार्या । लग्रहणं किम् । कतीह निघ्ना नाः । सार्वधातुकं किम् । शिश्ये । अन्ह्विङोः किम् । ह्नुते । यदधीते ॥ विदीन्धिखिदिभ्योनेति वक्तव्यम् ॥ * ॥ इन्धेराजा । एतच्चानुदात्तस्य च यत्रेति सूत्रे भाष्ये स्थितम् ॥

आदिः सिचोऽन्यतरस्याम् । ६ । १ । १८७ ॥

सिजन्तस्यादिरुदात्तोवा । यासिष्टं वर्तिरश्विनौ ॥

थलि च सेटीडन्तोवा । ६ । १ । १९६ ॥

सेटि थलन्ते पदे इडुदात्तः अन्तोवा आदिर्वा स्यात् । यदा नैते त्रयस्तदा लितीति प्रत्ययात्पूर्वमुदात्तं । लुलविथ । अत्र चत्वारोपि पर्यायेणोदात्ताः ॥

उपोत्तमं रिति । ६ । १ । २१७ ॥

रित्प्रत्ययान्तस्योपोत्तममुदात्तं स्यात् । यदाहवनीये ॥

॥ इति प्रत्ययस्वराः ॥

समासस्य । ६ । १ । २२३ ॥

अन्तउदात्तः स्यात् । यज्ञश्रियम् ॥

बहुव्रीहौ प्रकृत्या पूर्वपदम् । ६ । २ । १ ॥

उदात्तस्वरितयोगि पूर्वपदं प्रकृत्या स्यात् । सत्यश्चित्रश्रवस्तमः । उदा

न्तेत्यादि किम् । सर्वानुदात्ते पूर्वपदे समासान्तोदात्तत्वमेव यथा स्यात् । समपादः ॥

तत्पुरुषे तुल्यार्थतृतीयासप्तम्युपमानाव्ययद्वितीयाकृत्याः ।६।२।२॥

सप्तैते पूर्वपदभूतास्तत्पुरुषे प्रकृत्या । तुल्यश्वेतः । कृत्यतुल्याख्या अजात्येति तत्पुरुषः । किरिणा काणः किरिकाणः । पतयन्मन्दयत्सखम् । मन्दयति मादके इन्द्रे सखेति सप्तमीतत्पुरुषः । शस्त्री श्यामा ॥ अव्यये नञ्कुनिपातानाम् ॥ * ॥ अयज्ञो वा एषः । परिगणनं किम् । स्नात्वाकालकः । मुहूर्तसुखम् । भोज्योष्णम् ॥

वर्णो वर्णेष्वनेते ।६।२।३॥

वर्णवाचिन्युत्तरपदे एतवर्जिते वर्णवाचि पूर्वपदं प्रकृत्या तत्पुरुषे । कृष्णसारङ्गः । लोहितकल्माषः । कृष्णशब्दोनक्प्रत्ययान्तः । लोहितशब्दइतन्नन्तः । वर्णः किम् । परमकृष्णः । वर्णेषु किम् । कृष्णतिलाः । अनेते किम् । कृष्णैतः ॥

गाधलवणयोः प्रमाणे ।६।२।४॥

एतयोरुत्तरपदयोः प्रमाणवाचिनि तत्पुरुषे पूर्वपदं प्रकृत्या स्यात् । अरित्रगाधमुदकम् । तत्प्रमाणमित्यर्थः । गोलवणम् । यावद्गवे दीयते तावदित्यर्थः । अरित्रशब्दइत्रान्तोमध्योदात्तः । प्रमाणमियत्तापरिच्छेदमात्रं न पुनरायामएव । प्रमाणे किम् । परमगाधम् ॥

दायाद्यं दायादे ।६।२।५

तत्पुरुषे प्रकृत्या । धनदायादः । धनशब्दः क्युप्रत्ययान्तः प्रत्ययस्वरेणाद्युदात्तः । दायाद्यं किम् । परमदायादः ॥

प्रतिबन्धि चिरकृच्छ्रयोः ।६।२।६॥

प्रतिबन्धवाचि पूर्वपदं प्रकृत्या एतयोः परतस्तत्पुरुषे। गमनचिरम्। व्याहरणकृच्छ्रम्। गमनं कारणविकलतया चिरकालभावि कृच्छ्रयोगि वा प्रतिबन्धिः जायते। प्रतिबन्धि किम्। मूत्रकृच्छ्रम्॥

पदेऽपदेशे। ६। २। ७॥

व्याजवाचिनि पदशब्दे उत्तरपदे पूर्वपदं प्रकृत्या तत्पुरुषे। मूत्रपदेन प्रस्थितः। उच्चारपदेन मूत्रशब्दोघञन्तः। उच्चारशब्दोघञन्तस्थाथादिस्वरेणान्तोदात्तः। अपदेशे किम्। विष्णुपदम्॥

निवाते वातत्राणे। ६। २। ८॥

निवातशब्दे परे वातत्राणवाचिनि तत्पुरुषे पूर्वपदं प्रकृत्या। कुटीनिवातम्। कुड्यनिवातम्। कुटीशब्दोगौरादिङीषन्तः। कुड्यशब्दोड्यगन्तः। यगन्तइत्यन्ये। वातत्राणे किम्। राजनिवाते वसति। निवातशब्दोयं रूढः पार्श्वे॥

शारदेऽनार्तवे। ६। २। ९॥

ऋतौ भवमार्तवम्। तदन्यवाचिनि शारदशब्दे परे तत्पुरुषे पूर्वपदं प्रकृतिस्वरं स्यात्। रज्जुशारदमुदकम्। शारदशब्दोनूतनार्थः। तस्यास्वपदविग्रहः। रज्जोः सद्यउद्धृतम्। रज्जुशब्दः सृजेरसुम् चेत्याद्युदात्तोऽव्युत्पादितः। अनार्तवे किम्। उत्तमशारदम्॥

अध्वर्युकषाययोर्जातौ। ६। २। १०॥

एतयोः परतोजातिवाचिनि तत्पुरुषे पूर्वपदं प्रकृतिस्वरम्। कठाध्वर्युः। दौवारिककषायम्। कठशब्दः पचाद्यजन्तः। तस्माद्वैशम्पायनान्तेवासिभ्यश्चेति णिनेः कठचरकाल्लुगिति लुक्। द्वारि नियुक्तइति ठक्यन्तोदात्तोदौवारिकशब्दः। जातौ किम्। परमाध्वर्युः॥

सदृशप्रतिरूपयोःसादृश्ये। ६। २। ११॥

अनयोः पूर्वं प्रकृत्या। पितृसदृशः। सादृश्ये किम्। परमसदृशः। समासार्थोऽत्र पूज्यमानता न सादृश्यम्॥

द्विगौ प्रमाणे।६।२।१२॥

द्विगावुत्तरपदे प्रमाणवाचिनि तत्पुरुषे पूर्वपदं प्रकृतिस्वरम्। प्राच्यसप्तसमः। सप्त समाः प्रमाणमस्य। प्रमाणे लोद्विगोर्नित्यमितिमात्रचोलुक्। प्राच्यशब्दआद्युदात्तः। प्राच्यश्चासौ सप्तसमश्च प्राच्यसप्तसमः। द्विगौ किम्। व्रीहिप्रस्थः। प्रमाणेकिम्। परमसप्तसमम्॥

गन्तव्यपण्यं वाणिजे।६।२।१३॥

वाणिजशब्दे परे तत्पुरुषे गन्तव्यवाचि पण्यवाचि च पूर्वपदं प्रकृतिस्वरम्। मद्रवाणिजः। गोवाणिजः। सप्तमीसमासः। मद्रशब्दोरक्प्रत्ययान्तः। गन्तव्येति किम्। परमवाणिजः॥

मात्रोपज्ञोपक्रमच्छाये नपुंसके।६।२।१४॥

मात्रादिषु परतोनपुंसकवाचिनि तत्पुरुषे तथा। भिक्षायास्तुल्यप्रमाणं भिक्षामात्रम्। भिक्षाशब्दोगुरोश्च हलइत्यप्रत्ययान्तः। पाणिन्युपज्ञम्। पाणिनिशब्दआद्युदात्तः। नन्दोपक्रमम्। नन्दशब्दः पचाद्यजन्तः। इषुच्छायम्। इषुशब्दआद्युदात्तोनित्त्वात्। नपुंसके किम्। कुड्यच्छाया॥

सुखप्रिययोर्हिते।६।२।१५॥

एतयोः परयोर्हितवाचिनि तत्पुरुषे तथा। गमनप्रियम्। गमनसुखम्। गमनशब्दे लित्स्वरः। हिते किम्। परमसुखम्॥

प्रीतौ च।६।२।१६॥

प्रीतौ गम्यायां प्रागुक्तम्। ब्राह्मणसुखं पायसम्। छात्रप्रियोऽनध्यायः। ब्राह्मणच्छात्रशब्दौ प्रत्ययस्वरेणान्तोदात्तौ। प्रीतौ किम्। राजसुखम्॥

स्वं स्वामिनि।६।२।१७॥

स्वामिशब्दे परे स्ववाचि पूर्वपदं तथा। गोस्वामी। स्वं किम्। परम स्वामी॥

पत्यावैश्वर्ये।६।२।१८॥

दमूना गृहपतिर्दमे॥

न भूवाक्चिद्दिधिषु।६।२।१९॥

पतिशब्दे परे ऐश्वर्यवाचिनि तत्पुरुषे नैतानि प्रकृत्या। भुवः पतिर्भूप तिः। वाक्पतिः। चित्पतिः। दिधिषुपतिः॥

वा भुवनम्।६।२।२०॥

उक्तविषये। भुवनपतिः। भूसूधूभ्रस्जिभ्यइतिक्युन्नन्तोभुवनशब्दः॥

आशङ्काऽऽबाधनेदीयस्सु सम्भावने।६।२।२१॥

अस्तित्वाध्यवसायः सम्भावनम्। गमनाशङ्कमस्ति। गमनाबाधम्। गमननेदीयः। गमनमाशङ्क्यते आबाध्यते निकटतरमिति वा सम्भाव्य ते। सम्भावनेकिम्। परम नेदीयः॥

पूर्वे भूतपूर्वे।६।२।२२॥

आढ्योभूतपूर्वः आढ्यपूर्वः। पूर्वशब्दोवृत्तिविषये भूतपूर्वे वर्तते। भूतपूर्वे किम्। परमपूर्वः॥

सविधसनीडसमर्यादसवेशसदेशेषु सामीप्ये।६।२।२३॥

एषु पूर्वं प्रकृत्या। मद्रसविधम्। गान्धारसनीडम्। काश्मीरसमर्याद म्। मद्रसवेशम्। मद्रसदेशम्। सामीप्ये किम्। सह मर्यादया समर्यादं क्षेत्रम्। चैत्र समर्यादम्॥

विस्पष्टादीनि गुणवचनेषु।६।२।२४॥

१ अयं गणोमूले एव पठितः।

विस्पष्टकटुकम् । विस्पष्टशब्दोगतिरनन्तरइत्याद्युदात्तः । विस्पष्टेति किम् । परमलवणम् । गुणेति किम् । विस्पष्टब्राह्मणः । विस्पष्ट । विचित्र । व्यक्त । सम्पन्न । पण्डित । कुशल । चपल । निपुण ॥

श्रज्याऽवमकन्पापवत्सु भावे कर्मधारये।६।२।२५॥

श्रज्य अवम कन् इत्यादेशवति पापवाचिनि चोत्तरपदे भाववाचि पूर्वपदं प्रकृत्या । गमनश्रेष्ठम् । गमनज्यायः । गमनावमम् । गमनकनिष्ठम् । गमनपापिष्ठम् । श्रेत्यादि किम् । गमनशोभनम् । भावे किम् । गम्यतेऽनेनेति गमनम् । गमनं श्रेयोगमनश्रेयः । केति किम् । षष्ठीसमासे मा भूत् ॥

कुमारश्च।६।२।२६॥

कर्मधारये । कुमारश्रमणा । कुमारशब्दोऽन्तोदात्तः ॥

आदिः प्रत्येनसि ॥

कुमारस्यादिरुदात्तः प्रत्येनसि परे कर्मधारये । प्रतिगतमेनोऽस्य प्रत्येनाः । कुमारप्रत्येनाः ॥

पूगेष्वन्यतरस्याम्।६।२।२७॥

पूगागणास्तेषूक्तं वा । कुमारचातकाः । कुमारजीमूताः । आद्युदात्तत्वाभावे कुमारश्चेत्येव भवति ॥

इगन्तकालकपालभगालशरावेषु द्विगौ।६।२।२९॥

एषु परेषु पूर्वं प्रकृत्या । पञ्चारत्नयः प्रमाणमस्य पञ्चारत्निः । दशमासान् भूतोदशमास्यः । पंचमासान् भूतः पंचमास्यः । तमधीष्टइत्यधिकारे द्विगोर्यप् । पञ्चकपालः । पञ्चभगालः । पञ्चशरावः । त्रः संख्यायाइति पञ्चन्शब्दआद्युदात्तः । इगन्तादिषु किम् । पञ्चाश्वः । द्विगौ किम् । परमारत्निः ।

बह्वन्यतरस्याम्।६।२।३०॥

बहुशब्दस्तथा वा । बह्वरत्निः । बहुमास्यः । बहुकपालः । बहुशब्दोऽन्तोदात्तः । तस्य यणि सत्युदात्तस्वरितयोरितिभवति ॥

दिष्टिवितस्त्योश्च।६।२।३१॥

एतयोः परतः पूर्वपदं प्रकृत्या वा द्विगौ। पञ्चदिष्टिः। पञ्चवितस्तिः॥

सप्तमी सिद्धशुष्कपक्वबन्धेष्वकालात्।६।२।३२॥

अकालवाचि सप्तम्यन्तं प्रकृत्या सिद्धादिषु। साङ्काश्यसिद्धः। साङ्काश्येति ण्यान्तः। आतपशुष्कः। भ्राष्ट्रपक्कः। भ्राष्ट्रेति ष्ट्रन्नन्तः। चक्रबन्धः। चक्रशब्दोऽन्तोदात्तः। अकालात्किम्। पूर्वाह्णसिद्धः। कृत्स्वरेण बाधितः सप्तमीस्वरः प्रतिप्रसूयते॥

परिप्रत्युपाऽपावर्ज्यमानाऽहोरात्रावयवेषु।६।२।३३॥

एते प्रकृत्या वर्ज्यमानवाचिनि अहोरात्रावयववाचिनि चोत्तरपदे। परित्रिगर्तं वृष्टो देवः। प्रतिपूर्वाह्णम्। प्रत्यपररात्रम्। उपपूर्वरात्रम्। अप त्रिगर्तम्। उपसर्गाअद्युदात्ताः। बहुव्रीहितत्पुरुषयोः सिद्धत्वादव्ययीभावार्थमिदम्। अपपर्योरेव वर्ज्यमानमुत्तरपदम्। तयोरेव वर्ज्यमानार्थत्वात्। अहोरात्रावयवाअपि वर्ज्यमानाएव तयोर्भवन्ति। वर्ज्येति किम्। अग्निं प्रति प्रत्यग्नि॥

राजन्यबहुवचनद्वन्द्वेऽन्धकवृष्णिषु।६।२।३४॥

राजन्यवाचिनां बहुवचनान्तानामन्धकवृष्णिषु वर्तमाने द्वन्द्वे पूर्वपदं प्रकृत्या। श्वाफल्कचैत्रकाः। शिनिवासुदेवाः। शिनिराद्युदात्तोलक्षणया तदपत्ये वर्तते। राजन्येति किम्। द्वैप्यभैमायनाः। द्वीपे भवाद्वैप्याः। भैमेरपत्यं युवा भैमायनः। अन्धकवृष्णयएते न तु राजन्याः। राजन्यग्रहणमिहाभिषिक्तवंश्यानां क्षत्रियाणां ग्रहणार्थम्। नैते तथा। बहुवचनं किम्। संकर्षणवासुदेवौ। द्वन्द्वे किम्। वृष्णीनां कुमाराः वृष्णिकुमाराः। अन्धकवृष्णिषु। किम्। कुरुपञ्चालाः॥

संख्या।६।२।३५

संख्यावाचि पूर्वपदं प्रकृत्या द्वन्द्वे । द्वादश । त्रयोदश । त्रेस्त्रयसादेश आंद्युदात्तोनिपात्यते ॥

आचार्योपसर्जनश्चान्तेवासी । ६ । २ । ३६ ॥

आचार्योपसर्जनान्तेवासिनां द्वन्द्वे पूर्वपदं प्रकृत्या । पाणिनीयरौढीयाः । छस्वरेण मध्योदात्तावेतौ । आचार्योपसर्जनग्रहणं द्वन्द्वविशेषणम् । सकलोद्वन्द्वआचार्योपसर्जनोयथा विज्ञायेत । तेनेह न । पाणिनीयदेवदत्तौ । आचार्येति किम् । छान्दसवैयाकरणाः ॥ अन्तेवासी किम् । आपिशलपाणिनीये शास्त्रे ॥

कार्तकौजपादयश्च । ६ । २ । ३७ ॥

एषां द्वंद्वे पूर्वपदं प्रकृत्या । कार्तकौजपौ । कृतस्येदं कुजपस्येदमित्यण्तावेतौ । सावर्णिमाण्डूकेयौ ॥

महान्व्रीह्यपराह्णगृष्टीष्वासजाबालभारभारतहैलिहिलरौरवप्रवृद्धेषु । ६ । २ । ३८ ॥

महच्छब्दः प्रकृत्या व्रीह्यादिषु दशसु । महाव्रीहिः । महापराह्णः । महागृष्टिः । महेष्वासः । महाहैलिहिलः । महच्छब्दोन्तोदात्तः । सन्महदिति प्रतिपदोक्तसमासएवायं स्वरः । नेह । महतोव्रीहिर्महद्व्रीहिः ॥

क्षुल्लकश्च वैश्वदेवे । ६ । २ । ६९ ॥

चान्महान् । क्षुल्लकवैश्वदेवम् । महावैश्वदेवम् । क्षुधं लातीति क्षुल्लः । तस्मादज्ञातादिषु केऽन्तोदात्तः ॥

---

१ क्वचिदन्तोदात्तइत्यपि पाठः ॥

२ कार्तकौजपौ, सावर्णिमाण्डूकेयौ, अवन्त्यश्मकाः, पैलश्यापर्णेयाः, कपिश्यापर्णेयाः, शैतिकाक्षपाञ्चालेयाः, कटुकवाधूलेयाः, शालकशुनकाः, शाकलशणकाः, शणकबाभ्रवाः, आर्चाभिमौद्गलाः, कुन्तिसुराष्ट्राः, चिन्तिसुराष्ट्राः, तण्डवतण्डाः, अविमत्तकामविद्धाः, बाभ्रवशालङ्कायनाः, बाभ्रवदानच्युताः, कठकालापाः, कठकौथुमाः, कौथुमलौकाक्षाः, स्त्रीकुमारम्, मौदपैप्पलादाः, वत्सजरन्तः, सौश्रुतपार्थिवाः, जरामृत्यू, याज्यानुवाक्ये, इति कार्तकौजपादयः, ॥

उष्ट्रः सादिवाम्योः।६।२।४०॥

उष्ट्रसादी। उष्ट्रवामी। उषेः ष्ट्रनि उष्ट्रशब्दआद्युदात्तः॥

गौः सादसादिसारथिषु।६।२।४१॥

गोसादः। गोसादिः। गोसारथिः॥

कुरुगार्हपतरिक्तगुर्वसूतजरत्यश्लीलदृढरूपापारेवडवा तैतिलकद्रूः पण्यकम्बलो दासीभाराणांच।६।२।४२॥

एषां सप्तानां समासानां दासीभारादेश्च पूर्वपदं प्रकृत्या। कुरूणां गार्हपतं कुरुगार्हपतम्। उप्रत्ययान्तः कुरुः॥ वृजेरिति वाच्यम्॥ *॥ वृजिगार्हपतम्। वृजिराद्युदात्तः। रिक्तोगुरुः रिक्तगुरुः। रिक्ते विभाषेति रिक्तशब्दआद्युदात्तः। असूता जरती असूतजरती। अश्लीला दृढरूपा अश्लीलदृढरूपा। अश्लीलशब्दोनञ्समासत्वादाद्युदात्तः। श्रीर्यस्यास्ति तत् श्लीलम्। सिध्मादित्वाल्लच्। कपिलकादित्वाल्लुत्वम्। पारे वडवेव पारेवडवा। निपातनादिवार्थे समासोविभक्त्यलोपश्च। पारशब्दोघृतादित्वादन्तोदात्तः। तैतिलानां कद्रूः तैतिलकद्रूः। तितिलिनोऽपत्यं छात्रोवा इत्यणन्तः। पण्यशब्दोयदन्तत्वादाद्युदात्तः। पण्यकम्बलः। संज्ञायामिति वक्तव्यम्॥ *॥ अन्यत्र पणितव्येकंबले समासान्तोदात्तत्वमेव। प्रतिपदोक्तेसमासे कृत्याइत्येषस्वरोविहितः। दास्याभारोदासीभारः।[1] देवहूतिः। यस्य तत्पुरुषस्य[2] पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वमिष्यते न विशिष्य वचनं विहितं ससर्वोपि दासीभारादिषु द्रष्टव्यः॥ स राए सपुरन्ध्याम्। पुरं शरीरं ध्रियतेऽस्यामिति कर्मण्यधिकरणे चेति किप्रत्ययः। अलुक् छान्दसः। नब्विषयस्येत्याद्युदात्तः पुरशब्दः॥

---

१ दासीभारः, देवहूतिः, देवभीतिः, देवलातिः, वसुनीतिः, औषधिः, चन्द्रमाः, इति, दासीभारादिराकृतिगणः॥

२ केचित्तु यस्य समासस्येति वदन्ति॥

चतुर्थी तदर्थे ।६।२।४३॥

चतुर्थ्यन्तार्थाय यत्तद्वाचिन्युत्तरपदे चतुर्थ्यन्तं प्रकृत्या। यूपाय दारु यूपदारु ॥

अर्थे ।६।२।४४॥

अर्थे परे चतुर्थ्यन्तं प्रकृत्या। देवार्थम् ॥

क्ते च ।६।२।४५॥

क्तान्ते परे चतुर्थ्यन्तं प्रकृत्या। गोहितम् ॥

कर्मधारयेऽनिष्ठा ।६।२।४६॥

क्तान्ते परे पूर्वमनिष्ठान्तं प्रकृत्या। श्रेणिकृताः। श्रेणिशब्दआद्युदात्तः। पूगकृताः। पूगशब्दोऽन्तोदात्तः। कर्मधारये किम्। श्रेण्या कृतं श्रेणिकृतम्। अनिष्ठा किम्। कृताऽकृतम् ॥

अहीने द्वितीया ।६।२।४७॥

अहीनवाचिनि समासे क्तान्ते परे द्वितीयान्तं प्रकृत्या। कष्टश्रितः। ग्रामगतः। कष्टशब्दोऽन्तोदात्तः। ग्रामशब्दोनित्स्वरेण। अहीने किम्। कान्तारातीतः॥ अनुपसर्गइति वक्तव्यम् ॥ * ॥ नेह। सुखप्राप्तः। थाथेत्यस्यापवादोऽयम् ॥

तृतीया कर्मणि ।६।२।४८॥

कर्मवाचके क्तान्ते परे तृतीयान्तं प्रकृत्या। त्वोतासः। रुद्रहतः। महाराजहतः। रुद्रोरगन्तः। कर्मणि किम्। रथेनयातोरथयातः॥

गतिरनन्तरः ।६।२।४९॥

कर्मार्थे क्तान्ते परेऽव्यवहितो गतिः प्रकृत्या। पुरोहितम्। अनन्तरः किम्। अभ्युद्धृतः। कारकपूर्वपदस्य तु सतिशिष्टस्थाथादिस्वर एव। दूरागतः। थाथेत्यस्यापवादः

तादौ च निति कृत्यतौ । ६ । २ । ५० ॥

तकारादौ निति तुशब्दवर्जिते कृतिपरेऽनन्तरोगतिः प्रकृत्या । आग्ने रायो नृतमस्य प्रभूतौ । सङ्गतिं गोः । कृत्स्वरापवादः । तादौ किम् । प्रजल्पाकः । निति किम् । प्रकर्ता । तृजन्तः । अतौ किम् । आगन्तुः ॥

तवै चान्तश्च युगपत् । ६ । २ । ५१ ॥

तवैप्रत्ययान्तस्यान्तउदात्तोगतिश्चानन्तरः प्रकृत्या युगपच्चैतदुभयं स्यात् । अन्वेतवा उ । कृत्स्वरापवादः ॥

अनिगन्तोऽञ्चतौ वप्रत्यये । ६ । २ । ५२ ॥

अनिगन्तोगतिर्वप्रत्ययान्तेऽञ्चतौ परे प्रकृत्या । ये पराञ्चस्तान् । अनिगन्तइति किम् । प्रत्यञ्चो यन्तु । कृत्स्वरात्परत्वादयमेव । जहि वृष्ण्यानि कृणुहि पराचः । वप्रत्यये किम् । उदञ्चनम ॥

न्यधी च । ६ । २ । ५३ ॥

वप्रत्ययान्तेऽञ्चताविगन्तावपि न्यधी प्रकृत्या । न्यङ्ङुत्तानः । उदात्तस्वरितयोर्यणइति अञ्चतेरकारः स्वरितः । अध्यङ् ॥

ईषदन्यतरस्याम् । ६ । २ । ५४ ॥

ईषत्कडारः । ईषदित्ययमन्तोदात्तः । ईषद्भेदइत्यादौ कृत्स्वरएव ॥

हिरण्यपरिमाणं धने । ६ । २ । ५५ ॥

सुवर्णपरिमाणवाचि पूर्वपदं वा प्रकृत्या धने । द्वे सुवर्णे परिमाणमस्येति द्विसुवर्णं तदेव धनं द्विसुवर्णधनम् । बहुव्रीहावपि परत्वाद्विकल्पएव । हिरण्यं किम् । प्रस्थधनम् । परिमाणं किम् । काञ्चनधनम् । धने किम् । निष्कमाला ॥

प्रथमोऽचिरोपसम्पत्तौ । ६ । २ । ५६ ॥

प्रथमशब्दोवा प्रकृत्याऽभिनवत्वे । प्रथमवैयाकरणः । सम्प्रति व्या

करणमध्येतुं प्रवृत्तइत्यर्थः। प्रथमशब्दः प्रथेरमजन्तः। अचिरेति किम्। प्रथमोवैयाकरणः॥

कतरकतमौ कर्मधारये।६।२।५७॥

वा प्रकृत्या। कतरकठः कर्मधारयग्रहणमुत्तरार्थम्। इह तु प्रतिपदोक्तत्वादेव सिद्धम्॥

आर्यो ब्राह्मणकुमारयोः।६।२।५८॥

आर्यकुमारः। आर्यब्राह्मणः। आर्योण्यदन्तत्वादन्तस्वरितः। आर्यः किम्। परमब्राह्मणः। ब्राह्मणादीति किम्। आर्यक्षत्रियः। कर्मधारय इत्येव॥

राजा च।६।२।५९॥

ब्राह्मणकुमारयोः परतोवा प्रकृत्या कर्मधारये। राजब्राह्मणः। राजकुमारः। योगविभागउत्तरार्थः॥

षष्ठी प्रत्येनसि।६।२।६०॥

षष्ठ्यन्तोराजा प्रत्येनसि परे वा प्रकृत्या। राजप्रत्येनाः। षष्ठी किम् अन्यत्र न॥

क्ते नित्यार्थे।६।२।६१॥

क्तान्ते परे नित्यार्थे समासे पूर्वं वा प्रकृत्या। नित्यप्रहसितः। काला इति द्वितियासमासोऽयम्। नित्यशब्दस्त्यबन्त आद्युदात्तः। हसित इति थाथादिस्वरेणान्तोदात्तः। नित्यार्थे किम्। मुहूर्तप्रहसितः॥

ग्रामः शिल्पिनि।६।२।६२॥

वा प्रकृत्या। ग्रामनापितः। ग्रामशब्दआद्युदात्तः। ग्रामः किम्। परमनापितः। शिल्पिनि किम्। ग्रामरथ्या॥

राजा च प्रशंसायाम्।६।२।६३॥

शिल्पिवाचिनि परे प्रशंसार्थं राजपदं वा प्रकृत्या । राजनापितः । राज कुलालः । प्रशंसायां किम् । राजनापितः । शिल्पिनि किम् । राजहस्ती ॥

आदिरुदात्तः । ६ । २ । ६४ ॥

अधिकारोऽयम् ॥

सप्तमीहारिणौ धर्म्येऽहरणे । ६ । २ । ६५ ॥

सप्तम्यन्तं हारिवाचि च आद्युदात्तं धर्म्ये परे । देयं यः स्वीकारोति स हारीत्युच्यते । धर्म्यमित्याचारनियतं देयम् । मुकुटेकार्षापणम् । हले द्विपदिका । संज्ञायामितिसप्तमीसमासः । कारनाम्नि चेत्यलुक् । याज्ञिकाश्वः । वैयाकरणहस्ती । क्वचिदयमाचारोमुकुटादिषु कार्षापणादि दातव्यं याज्ञिकादीनांत्वश्वादिरिति । धर्म्यैति किम् । स्तम्बेरमः । अह रणे किम । वाडवहरणम् । वडवायाअयं वाडवः । तस्य बीजनिषेकादु त्तरकालं शरीरपुष्ट्यर्थं यद्दीयते तद्धरणमित्युच्यते । परोऽपि कृत्स्वरो हारिस्वरेण बाध्यतइत्यहरणइति निषेधेन ज्ञाप्यते । तेन वाडवहार्यमि ति हारिस्वरः सिध्यति ॥

युक्ते च । ६ । २ । ६६ ॥

युक्तवाचिनि समासे पूर्वमाद्युदात्तम् । गोबल्लवः । कर्तव्ये तत्परो युक्तः ॥

विभाषाऽध्यक्षे । ६ । २ । ६७ ॥

गवाध्यक्षः ॥

पापं च शिल्पिनि । ६ । २ । ६८ ॥

पापनापितः ॥ पापाणके इति प्रतिपदोक्तस्यैव ग्रहणात् षष्ठीसमासेन ॥

गोत्राऽन्तेवासिमाणवब्राह्मणेषु क्षेपे । ६ । २ । ६९ ॥

भार्यासौश्रुतः । सुश्रुतापत्यस्य भार्याप्रधानतया क्षेपः । अन्तेवासी ।

कुमारीदाक्षाः। ओदनपाणिनीयाः। कुमार्यादिलाभकामाये दाक्ष्यादिभिः प्रोक्तानि शास्त्राण्यधीयते ते एवं क्षिप्यन्ते। भिक्षामाणवः। भिक्षां लप्स्येहमिति माणवः। भयब्राह्मणः। भयेन ब्राह्मणः सम्पद्यते। गोत्रादिषु किम्। दासीश्रोत्रियः। क्षेपे किम्। परमब्राह्मणः॥

अङ्गानि मैरेये।६।२।७०॥

मद्यविशेषोमैरेयः। मधुमैरेयः। मधुविकारस्य तस्य मध्वङ्गम्। अङ्गानि किम्। परममैरेयः। मैरेये किम्। पुष्पासवः॥

भक्ताख्यास्तदर्थेषु।६।२।७१॥

भक्तमन्नम्। भिक्षाकंसः। भाजीकंसः। भिक्षादयोऽन्नविशेषाः। भक्ताख्याः किम्। समाशशालयः समशनं समाशइति क्रियामात्रमुच्यते। तदर्थेषु किम्। भिक्षाप्रियः। बहुव्रीहिरयम्। अत्र पूर्वपदमन्तोदात्तम्॥

गोबिडालसिंहसैन्धवेषूपमाने।६।२।७२॥

धान्यगवः। गोबिडालः। तृणसिंहः। सक्तुसैन्धवः। धान्यं गौरिवेति विग्रहः। व्याघ्रादिः। गवाकृत्या सन्निवेशितं धान्यं धान्यगवशब्देनोच्यते। उपमाने किम्। परमसिंहः॥

अके जीविकार्थे।६।२।७३॥

दन्तलेखकः। यस्य दन्तलेखनेन जीविका। नित्यं क्रीडेति समासः। अके किम्। रमणीयकर्ता। जीविकार्थे किम्। इक्षुभक्षिकांमे धारयसि॥

प्राचां क्रीडायाम्।६।२।७४॥

प्राग्देशवाचिनां या क्रीडा तद्वाचिनि समासे अकप्रत्ययान्ते परे पूर्वमाद्युदात्तं स्यात्। उद्दालकपुष्पभञ्जिका। संज्ञायामिति ण्वुल्। प्राचां किम्। जीवपुत्रप्रचायिका। इयमुदीचां क्रीडा। क्रीडायां किम्। तव पुष्पप्रचायिका। पर्याये ण्वुल्॥

अणि नियुक्ते।६।२।७५॥

अणन्ते परे नियुक्तवाचिनि समासे पूर्वमाद्युदात्तम् । छत्रधारः । नियुक्ते किम् । काण्डलावः ॥

शिल्पिनि चाऽकृञः । ६ । २ । ७६ ॥

शिल्पिवाचिनि समासे अणन्ते परे पूर्वमाद्युदात्तं सचेदण् कृञः परोन भवति । तन्तुवायः । शिल्पिनि किम् । काण्डलावः । अकृञः किम् । कुम्भकारः ॥

संज्ञायां च । ३ । २ । ७७ ॥

अणन्ते परे । तन्तुवायोनाम कृमिः । अकृञइत्येव । रथकारोनाम ब्राह्मणः ॥

गोतन्तियवं पाले । ६ । २ । ७८ ॥

गोपालः । तन्तिपालः । यवपालः । अनियुक्तार्थोयोगः । गो इति किम् । वत्सपालः । पाले इति किम् । गोरक्षः ।

णिनि । ६ । २ । ७९ ॥

पुष्पहारी ॥

उपमानं शब्दार्थप्रकृतावेव । ६ । २ । ८० ॥

उपमानवाचि पूर्वपदं णिन्यन्ते परे आद्युदात्तम् । उष्ट्रक्रोशी । ध्वाङ्क्षरावी । उपमानग्रहणमस्य पूर्वयोगस्य च विषयविभागार्थम् । शब्दार्थप्रकृतौ किम् । वृकवञ्ची । प्रकृतिग्रहणं किम् । प्रकृतिरेव यत्रोपसर्ग निरपेक्षा शब्दार्था तत्रैव यथा स्यात् । इह मा भूत् । गर्दभोच्चारी ॥

युक्तारोह्यादयश्च । ६ । २ । ८१ ॥

आद्युदात्ताः । युक्तारोही । आगतयोधी । क्षीरहोता ॥

---

१ युक्तारोही, आगतरोही, आगतरोधी, आगतयोधी, आगतवञ्ची, आगतनन्दी, आगतप्रहारी, आगतमत्स्यः, क्षीरहोता, भगिनीभर्ता, ग्रामगोधुक्, अश्वत्रिरात्रः, व्युष्टित्रिरात्रः, गर्गत्रिरात्रः, गणपादः, एकशीतिपाद्, पात्रेसमितादयश्च, इति युक्तारोह्यादयः, ॥ आकृतिगणोयम् । तेन अधिकशतवर्ष इत्यादि

दीर्घकाशतुषभ्राष्ट्रवटं जे।६।२।८२॥

कुटीजः। काशजः। तुषजः। भ्राष्ट्रजः। वटजः॥

अन्त्यात्पूर्वं बह्वचः।६।२।८३॥

बह्वचः पूर्वस्यान्त्यात्पूर्वपदमुदात्तं जे उत्तरपदे। उपसरजः। आमलकीजः। बह्वचः किम्। दग्धजानि तृणानि॥

ग्रामेऽनिवसन्तः।६।२।८४॥

ग्रामे परे पूर्वपदमुदात्तम्। तच्चेन्निवसद्वाचि न। मल्लग्रामः। ग्रामशब्दोऽत्र समूहवाची। देवग्रामः। देवस्वामिकः। अनिवसन्तः किम्। दाक्षिग्रामः। दाक्षिनिवासः॥

घोषादिषु च।६।२।८५॥

दाक्षिघोषः। दाक्षिकटः। दाक्षिह्रदः॥

छात्र्यादयः शालायाम्।६।२।८६॥

छात्रिशाला। व्याडिशाला। यदापि शालान्तः समासो नपुंसकलिङ्गो भवति तदापि तत्पुरुषे शालायां नपुंसक इत्येतस्मात्पूर्वविप्रतिषेधेनायमेव स्वरः। छात्रिशालम्॥

प्रस्थेऽवृद्धमकर्क्यादीनाम्।६।२।८७॥

प्रस्थशब्दे उत्तरपदे कर्क्यादिवर्जितमवृद्धं पूर्वपदमाद्युदात्तं स्यात्। इन्द्रप्रस्थः। अवृद्धं किम्। दाक्षिप्रस्थः। अकर्क्यादीनामिति किम्। कर्कीप्रस्थः। मकरीप्रस्थः॥

---

१ घोष, कट, वल्लभ, ह्रद, बदरी, पिङ्गल, पिशङ्ग, माला, रक्षा, शाला, कूट, शाल्मली, अश्वत्थ, तृण, शिल्पी, मुनि, प्रेक्षा, इति घोषादिः॥

२ छात्रि, पेलि, भाण्डि, व्याडि, आखण्डि, आघाटि, गोमि, इति छात्र्यादि॥

३ कर्की, मघी, मकरी, कर्कन्धु, शमी, करीर, कन्दुक, कवल, बदर, शोण, शौण, इति कर्क्यादिः॥

मालादीनां च । ६ । २ । ८८ ॥

वृद्धार्थमिदम् । मालाप्रस्थः । शोणाप्रस्थः ।

अमहन्नवन्नगरेऽनुदीचाम् । ६ । २ । ८९ ॥

नगरे परे महन्नवन्वर्जितंपूर्वमाद्युदात्तं स्यात् तच्चेदुदीचां न । ब्रह्म नगरम् । अमेतिकिम् । महानगरम् । नवनगरम् । अनुदीचां किम् । कार्ति नगरम् ॥

अर्मे चाऽवर्णं द्व्यच् त्र्यच् । ६ । २ । ९० ॥

अर्मे परे द्व्यच् त्र्यच् पूर्वमवर्णान्तमाद्युदात्तम् । गुप्तार्मम् । कुक्कुटार्मम् । अवर्णं किम् । बृहदर्मम् । द्व्यच् त्र्यच् किम् । कपिञ्जलार्मम् । अमहन्नव न्नित्येव । महार्मम् । नवार्मम् ॥

न भूताधिकसञ्जीवमद्राश्मकं जलम् । ६ । २ । ९१ ॥

अर्मे परे नैतान्याद्युदात्तानि । भूतार्मम् । अधिकार्मम् । सञ्जीवार्मम् । मद्राश्मग्रहणं सङ्घातविगृहीतार्थम् । मद्रार्मम् । अश्मार्मम् । मद्राश्मार्मम् । कज्जलार्मम् ॥ आद्युदात्तप्रकरणे दिवोदासादीनां छन्दस्युपसंख्यानम् ॥*॥ दिवोदासाय दाशुषे ॥

अन्तः । ६ । २ । ९२ ॥

अधिकारोऽयम् । प्रागुत्तरपदादिग्रहणात् ॥

सर्वं गुणकार्त्स्न्ये । ६ । २ । ९३ ॥

सर्वशब्दः पूर्वपदमन्तोदात्तम् । सर्वश्वेतः । सर्वमहान् । सर्वं किम् । परमश्वेतः । आश्रयव्याप्त्या परमत्वं श्वेतस्येति गुणकार्त्स्न्यं वर्तते । गुणेति किम् । सर्वसौवर्णः । कार्त्स्न्ये किम् । सर्वेषां श्वेततरः सर्वश्वेतः ॥

---

१ माला, शाला, शोणा, द्राक्षा, क्षाक्षी, क्षामा, काञ्ची, एक, काम, दिवोदास, वध्र्यश्व, इतिमालादिराकृतिगणः ॥

संज्ञायां गिरिनिकाययोः । ६ । २ । ९४ ॥

एतयोः परतः पूर्वमन्तोदात्तम् । अञ्जनागिरिः । मौण्डनिकायः ।संज्ञायां किम् । परमगिरिः । ब्राह्मणनिकायः ॥

कुमार्यां वयसि । ६ । २ । ९५ ॥

पूर्वपदमन्तोदात्तम् । वृद्धकुमारी । कुमारीशब्दः पुंसा सहासम्प्रयोग मात्रंप्रवृत्तिनिमित्तमुपादाय प्रयुक्तोवृद्धादिभिः सामानाधिकरणः । तच्च वयइह गृह्यते न कुमारत्वमेव । वयसि किम् । परमकुमारी ॥

उदकेऽकेवले । ६ । २ । ९६ ॥

अकेवलं मिश्रं तद्वाचिनि समासे उदके परे पूर्वमन्तोदात्तम् । गुहोदकम् । स्वरे कृतेऽत्र एकादेशः । स्वरितोवाऽनुदात्ते पदादाविति पक्षे स्वरितः । अकेवले किम् । शीतोदकम् ॥

द्विगौ क्रतौ । ६ । २ । ९७ ॥

द्विगावुत्तरपदे क्रतुवाचिनि समासे पूर्वमन्तोदात्तम् । गर्गत्रिरात्रः । द्विगौ किम् । अतिरात्रः । क्रतौ किम् । बिल्वहोमस्य सप्तरात्रोबिल्वसप्तरात्रः ।

सभायां नपुंसके । ६ । २ । ९८ ॥

सभायां परतोनपुंसकलिङ्गे समासे पूर्वमन्तोदात्तम् । गोपालसभम् । स्त्रीसभम् । सभायां किम् । ब्राह्मणसेनम् । नपुंसके किम् । राजसभा । प्रतिपदोक्तनपुंसकग्रहणान्नेह । रमणीयसभम् । ब्राह्मणकुलम् ॥

पुरे प्राचाम् । ६ । २ । ९९ ॥

देवदत्तपुरम् । नान्दीपुरम् । प्राचां किम् । शिवपुरम् ॥

अरिष्टगौडपूर्वे च । ६ । २ । १०० ॥

पुरे परे अरिष्टगौडपूर्वे समासे पूर्वमन्तोदात्तम् । अरिष्टपुरम् । गौडपुरम् । पूर्वग्रहणं किम् । इहापि यथा स्यात् । अरिष्टश्रितपुरम् । गौडभृत्यपुरम् ॥

न हास्तिनफलकमार्देयाः । ६ । २ । १०१ ॥

पुरे परे नैतान्यन्तोदात्तानि । हास्तिनपुरम् । फलकपुरम् । मार्देयपुरम् । मृदेरपत्यमिति शुभ्रादित्वात् ढक् ॥

कसूलकूपकुम्भशालं बिले । ६ । २ । १०२ ॥

एतान्यन्तोदात्तानि बिले परे । कुसूलबिलम् । कूपबिलम् । कुम्भबिलम् । शालबिलम् । कुसूलादि किम । सर्पबिलम् । बिलेति किम् । कुसूलस्वामी ॥

दिक्छब्दा ग्रामजनपदाख्यानचानराटेषु । ६ । २ । १०३ ॥

दिक्छब्दाअन्तोदात्ताभवन्त्येषु । पूर्वेषुकामशमी । अपरकृष्णमृत्तिका । जनपद । पूर्वपञ्चालाः । आख्यान । पूर्वयायातम् । पूर्वचानराटम् । शब्दग्रहणं कालवाचिदिक्शब्दस्य परिग्रहार्थम् ॥

आचार्योपसर्जनश्चाऽन्तेवासिनि । ६ । २ । १०४ ॥

आचार्योपसर्जनान्तेवासिनि परे दिक्शब्दाअन्तोदात्ताभवन्ति । पूर्वपाणिनीयाः । आचार्येति किम् । पूर्वान्तेवासी । अन्तेवासिनि किम् । पूर्वपाणिनीयं शास्त्रम् ॥

उत्तरपदवृद्धौ सर्वं च । ६ । २ । १०५ ॥

उत्तरपदस्येत्यधिकृत्य या वृद्धिर्विहिता तद्वत्युत्तरपदे परे सर्वशब्दो दिक्शब्दाश्चान्तोदात्ताभवन्ति । सर्वपाञ्चालकः । अपरपाञ्चालकः। अधिकारग्रहणं किम् । सर्वभासः । सर्वकारकः ॥

बहुव्रीहौ विश्वं संज्ञायाम् । ६ । २ । १०६ ॥

बहुव्रीहौ विश्वशब्दः पूर्वपदभूतः संज्ञायामन्तोदात्तः स्यात् । पूर्वपदप्रकृतिस्वरेण प्राप्तस्याद्युदात्तस्यापवादः । विश्वकर्मा विश्वदेवः । आविश्वदेवं सत्पतिम् । बहुव्रीहौ किम् । विश्वे च ते देवाश्च विश्वदेवाः । संज्ञायां किम् । विश्वदेवः । प्रागव्ययीभावाद्बहुव्रीह्यधिकारः ॥

उदराऽश्वेषुषु । ६ । २ । १०७ ॥

संज्ञायामितिवर्तते ।

वृकोदरः । हर्यश्वः । महेषुः ॥

क्षेपे । ६ । २ । १०८ ॥

उदराश्वेषुषु पूर्वमन्तोदात्तं बहुव्रीहौ निन्दायाम् । घटोदरः । कन्दुकाश्वः । चलाचलेषुः । अनुदरः इत्यत्र नञ्सुभ्यामिति भवति प्रतिषेधेन ॥

नदीबन्धुनि । ६ । २ । १०९ ॥

बन्धुशब्दे परे नद्यन्तं पूर्वमन्तोदात्तं बहुव्रीहौ । गार्गीबन्धुः । नदी किम् । ब्रह्मबन्धुः । ब्रह्मशब्दआद्युदात्तः । बन्धुनि किम् । गार्गीप्रियः ॥

निष्ठोपसर्गपूर्वमन्यतरस्याम् । ६ । २ । ११० ॥

निष्ठान्तं पूर्वपदमन्तोदात्तं वा । प्रधौतपादः । निष्ठा किम् । प्रसेवकमुखः । उपसर्गपूर्वं किम् । शुष्कमुखः ॥

उत्तरपदाऽऽदिः । ६ । २ । १११ ॥

उत्तरपदाधिकारआपादान्तम् । आद्यधिकारस्तु प्रकृत्या भगालमित्यवधिकः ॥

कर्णो वर्णलक्षणात् । ६ । २ । ११२ ॥

कर्णवाचिनोलक्षणवाचिनश्च परः कर्णशब्दआद्युदात्तोबहुव्रीहौ । शुक्लकर्णः । शङ्कुकर्णः । कर्णः किम् । श्वेतपादः । वर्णलक्षणात्किम् । शोभनकर्णः ॥

संज्ञौपम्ययोश्च । ६ । २ । ११३ ॥

कर्णआद्युदात्तः । मणिकर्णः । औपम्ये । गोकर्णः ॥

कण्ठपृष्ठग्रीवाजङ्घं च । ६ । २ । ११४ ॥

संज्ञोपम्ययोर्बहुव्रीहौ । शितिकण्ठः । काण्डपृष्ठः । सुग्रीवः । नाडीजङ्घः । औपम्ये । खरकण्ठः । गोपृष्ठः । अश्वग्रीवः । गोजङ्घः ॥

शृङ्गमवस्थायांच।६।२।११५॥

शृङ्गशब्दोवस्थायां संज्ञौपम्ययोश्चाद्युदात्तोबहुव्रीहौ। उद्गतशृङ्गः। द्व्यङ्गुलशृङ्गः। अत्र शृङ्गोद्गमनादिकृतोगवादेर्वयोविशेषोऽवस्था। संज्ञायाम्। ऋष्यशृङ्गः। उपमायाम्। मेषशृङ्गः। अवस्थेति किम्। स्थूलशृङ्गः॥

नञो जरमरमित्रमृताः।६।२।११६॥

नञः पर एते आद्युदात्ताबहुव्रीहौ। ता मे जरा ध्वजरम्। अमरम्। अमित्रमर्दय। श्रवो देवेष्वमृतम्। नञः किम्। ब्राह्मणमित्रः। जेति किम्। अशत्रुः॥

सोर्मनसि अलोमोषसि।६।२।११७॥

सोः परं लोमोषसी वर्जयित्वा मन्नन्तमसन्तं चाद्युदात्तं स्यात्। नञ्सुभ्यामित्यस्यापवादः। सुकर्माणः सुयुजः। स नो वक्षदनिमानः सुब्रह्मा। शिवा पशुभ्यः सुमनाः सुवर्चाः। सुपेशसस्करति। सोः किम्। कृतकर्मा। मनसीकिम्। सुराजा। अलोमोषसी किम्। सुलोमा। सूषाः। कपि तु परत्वात्कपि पूर्वमिति भवति। सुकर्मकः। सुस्रोतस्कः॥

क्रत्वादयश्च।६।२।११८॥

सोः परे आद्युदात्ताः स्युः। साम्राज्याय सुक्रतुः। सुप्रतीकः। सुहव्यः। सुप्रतूर्तिमनेहसम्॥

आद्युदात्तं द्व्यच् छन्दसि।६।२।११९॥

यदाद्युदात्तं द्व्यच् तत्सोरुत्तरं बहुव्रीहावाद्युदात्तम्। अधा स्वश्वाः। सुरथाँ आतिथिग्वे। नित्स्वरेणाश्वरथावाद्युदात्तौ। आद्युदात्तं किम्। या सुबाहुः। द्व्यच् किम्। सुगुरसत्सुहिरण्यः। हिरण्यशब्दस्त्र्यच्॥

वीरवीर्यौ च।६।२।१२०॥

सोः परौ बहुव्रीहौ छन्दस्याद्युदात्तौ। सुवीरेण रयिणा। सुवीर्यस्य

---

१ क्रतु, दृशीक, प्रतीक, प्रतूर्ति, हव्य, भव्य, भग, इति क्रत्वादिः॥

गोमतः । वीर्यशब्दोयत्प्रत्ययान्तः । तत्र यतोनावइत्याद्युदात्तत्वं नेति वीर्यग्रहणं ज्ञापकम् । तत्र हि सति पूर्वेणैव सिद्धं स्यात् ॥

कूलतीरतूलमूलशालाऽक्षसममव्ययीभावे ।६।२।१२१॥

उपकूलम् । उपतीरम् । उपतूलम् । उपमूलम् । उपशालम् । उपाक्षम् । सुषमम् । निःषमम् । तिष्ठद्गुप्रभृतिष्वेते । कूलादिग्रहणं किम् । उपकुम्भम् । अव्ययीभावे किम् । परमकूलम् ॥

कंसमन्थशूर्पपाय्यकाण्डं द्विगौ ।६।२।१२२॥

द्विकंसः । द्विमन्थः । द्विशूर्पः । द्विपाय्यम् । द्विकाण्डम् । द्विगौ किम् । परमकंसः ॥

तत्पुरुषे शालायां नपुंसके ।६।२।१२३॥

शालाशब्दान्ते तत्पुरुषे नपुंसकलिङ्गे उत्तरपदमाद्युदात्तम् । ब्राह्मणशालम् । तत्पुरुषे किम् । दृढशालं ब्राह्मणकुलम् । शालायां किम् । ब्राह्मणसेनम् । नपुंसके किम् । ब्राह्मणशाला ॥

कन्था च ।६।२।१२४॥

तत्पुरुषे नपुंसकलिङ्गे कन्थाशब्द उत्तरपदमाद्युदात्तम् । सौशमिकन्थम् । आह्वरकन्थम् । नपुंसके किम् । दाक्षिकन्था ॥

आदिश्चिहणादीनाम्[1] ।६।२।१२५॥

कन्थान्ते तत्पुरुषे नपुंसकलिङ्गे चिहणादीनामादिरुदात्तः । चिहणकन्थम् । मन्दकन्थम् आदिरितिवर्तमाने पुनर्ग्रहणं पूर्वपदस्याद्युदात्तार्थम् ॥

चेलखेटकटुककाण्डं गर्हायाम् ।६।२।१२६॥

चेलादीन्युतरपदान्याद्युदात्तानि । पुत्रचेलम् । नगरखेटम् । दधिकटु

---

१ चिहण, मडर, मद्गुमर, वैतुल, पटत्कण, वैडालकर्णक, वैडालिकर्णि, कुक्कुट, चिक्कण, चिन्कण, इति चिहणादिः ॥

कम् । प्रजाकाण्डम् । चेलादिसादृश्येन पुत्रादीनां गर्हा । व्याघ्रादित्वात्समासः । गर्हायां किम् । परमचेलम् ॥

चीरमुपमानम् । ६ । २ । १२७ ॥

वस्त्रं चीरमिव वस्त्रचीरम् । कम्बलचीरम् । उपमानं किम् । परमचीरम् ॥

पललसूपशाकं मिश्रे । ६ । २ । १२८ ॥

घृतपललम् । घृतसूपः । घृतशाकम् । भक्ष्येण मिश्रीकरणमिति समासः । मिश्रे किम् । परमपललम् ॥

कूलसूदस्थलकर्षाः संज्ञायाम् । ६ । २ । १२९ ॥

आद्युदात्तास्तत्पुरुषे । दाक्षिकूलम् । शाण्डिसूदम् । दाण्डायनस्थलम् । दाक्षिकर्षः । ग्रामसंज्ञाएताः । संज्ञायां किम् । परमकूलम् ॥

अकर्मधारये राज्यम् । ६ । २ । १३० ॥

कर्मधारयवर्जिते तत्पुरुषे राज्यमुत्तरपदमाद्युदात्तम् । ब्राह्मणराज्यम् । अकेति किम् । परमराज्यम् ॥ चेलराज्यादिस्वराद्व्ययस्वरः पूर्वविप्रतिषेधेन ॥ * ॥ कुचेलम् । कुराज्यम् ॥

वर्ग्यादयश्च । ६ । २ । १३१ ॥

अर्जुनवर्ग्यः । वासुदेवपक्ष्यः । अकर्मधारयइत्येव । परमवर्ग्यः । वर्ग्यादिर्दिगाद्यन्तर्गणः ॥

पुत्रः पुम्भ्यः । ६ । २ । १३२ ॥

पुम्शब्देभ्यः परः पुत्रशब्दआद्युदात्तस्तत्पुरुषे । दाशकिपुत्रः । माहिषपुत्रः । पुत्रः किम् । कौनटिमातुलः । पुम्भ्यः किम् । दाक्षीपुत्रः ॥

नाचार्यराजर्त्विक्संयुक्तज्ञात्याख्येभ्यः । ६ । २ । १३३ ॥

एभ्यः पुत्रोनाद्युदात्तः । आख्याग्रहणात्पर्यायाणां तद्विशेषाणां च

१ दिगादिषु वर्ग, इत्येवमादयोये पठितास्ते कृतयदन्तावर्ग्यादयः ॥

ग्रहणम् । आचार्यपुत्रः । उपाध्यायपुत्रः । शाकटायनपुत्रः । राजपुत्रः । ईश्वरपुत्रः । नन्दपुत्रः । ऋत्विक्पुत्रः । याजकपुत्रः। होतुः पुत्रः। संयुक्ताः सम्बन्धिनः । श्यालपुत्रः । ज्ञातयोमातापितृसम्बन्धेन बान्धवाः । ज्ञातिपुत्रः । भ्रातुः पुत्रः ॥

चूर्णादीन्यप्राणिषष्ठ्याः । ६ । २ । १३४ ॥

एतानि प्राणिभिन्नषष्ठ्यन्तात्पराण्याद्युदात्तानि तत्पुरुषे । मुद्गचूर्णम् । अप्रेति किम् । मत्स्यचूर्णम् ॥

षट् च काण्डादीनि । ६ । २ । १३५ ॥

अप्राणिषष्ठ्याआद्युदात्तानि । दर्भकाण्डम् । दर्भचीरम् । तिलपललम् । मुद्गसूपः । मूलकशाकम् । नदीकूलम् । षट् किम् । राजसूदः । अप्रेति किं । दत्तकाण्डम् ॥

कुण्डं वनम् । ६ । २ । १३६ ॥

कुण्डमाद्युदात्तं वनवाचिनि तत्पुरुषे । दर्भकुण्डम् । कुण्डशब्दोत्र सादृश्ये । वनं किम् । मृत्कुण्डम् ॥

प्रकृत्या भगालम् । ६ । २ । १३७ ॥

भगालवाच्युत्तरपदं तत्पुरुषे प्रकृत्या । कुम्भीभगालम् । कुम्भीनदालम् । कुम्भीपालम् । मध्योदात्ताएते प्रकृत्येत्यधिकृतमन्तइति यावत् ॥

शितेर्नित्याऽबह्वज्बहुव्रीहावभसत् । ६ । २ । १३८ ॥

शितेः परं नित्यबह्वच्कं प्रकृत्या । शितिपादः । शित्यंसः । पादशब्दो वृषादित्वादाद्युदात्तः अंसशब्दः प्रत्ययस्य नित्त्वात् । शितेः किम् । दर्श

१ चूर्ण, करिष, करीष, शाकिन, शाटक, द्राक्षा, तूस्त, कुन्दुम, दलप, चमसी, चक्कन चौल, इति चूर्णादिः ॥

२ काण्ड, चीर, पलल, सूत, शाक, कूल, इति काण्डादिः ॥

नीयपादः। अभसत्किम्। शितिभसत्। शितिराद्युदात्तः। पूर्वपदप्रकृतिस्वरापवादोयं योगः॥

गतिकारकोपपदात्कृत्।६।२।१३९॥

एभ्यः कृदन्तं प्रकृतिस्वरं स्यात्तत्पुरुषे। प्रकारकः। प्रहरणम्। शोणा धृष्णू नृवाहसा। इध्मप्रव्रश्चनः। उच्चैः कारम्। उपपदात्। ईषत्कारः। गतीति किम्। देवस्य कारकः। शेषे षष्ठी। कृद्ग्रहणं स्पष्टार्थम्। प्रपचतितरामित्यत्र तरबाद्यन्तेन समासे कृते आम्। तत्र सति शिष्टत्वादामस्वरो भवतीत्येके। प्रपचतिदेश्यार्थं तु कृद्ग्रहणमित्यन्ये॥

उभे वनस्पत्यादिषु[1] युगपत्।६।२।१४०॥

एषु पूर्वोत्तरपदे युगपत्प्रकृत्या। वनस्पतिं वन आ। बृहस्पतिं यः। बृहच्छब्दोऽत्राद्युदात्तो निपात्यते। हर्षया शचीपतिम्। शार्ङ्गरवादित्वादाद्युदात्तः शचीशब्दः। शचीभिर्न इति दर्शनात्। तनूनपादुच्यते। नराशंसं वाजिनम्॥ निपातनाद्दीर्घः। शुनःशेपम्॥

देवताद्वन्द्वे च।६।२।१४१॥

उभे युगपत्प्रकृत्या स्तः। आप इन्द्रावरुणौ। इन्द्राबृहस्पती वयम्। देवता किम्। प्लक्षन्यग्रोधौ। द्वन्द्वे किम्। अग्निष्टोमः॥

नोत्तरपदेऽनुदात्तादावपृथिविरुद्रपूषमन्थिषु।६।२।१४२॥

पृथिव्यादिवर्जितेऽनुदात्तादावुत्तरपदे प्रागुक्तं न। इन्द्राग्निभ्यां कंवृषणः। अपृथिव्यादौ किम्। द्यावापृथिवी जनयत्। आद्युदात्तो द्यावा निपात्यते। पृथिवीत्यन्तोदात्तः। रुद्रसोमौ। रोदेर्णिलुक्चेति रगन्तो रुद्रशब्दः। इन्द्रापूषणौ। श्वन्नुक्षन्पूषन्निति पूषा अन्तोदात्तो निपात्यते। शुक्रामन्थिनौ। मन्थिन्निनन्तत्वादन्तोदात्तः। उत्तरपदग्रहणमनुदात्तादावित्युत्तरपद

[1] वनस्पतिः, बृहस्पतिः, शचीपतिः, तनूनपात्, नराशंसः, शुनःशेपः, शण्डामर्कौ, तृष्णावरूत्री, लम्बाविश्ववयसौ, मर्मृत्युः, इति वनस्पत्यादिः॥

विशेषणं यथा स्यात् द्वन्द्वविशषणं मा भूत् । अनुदात्तादाविति विधि प्रतिषेधयोर्विषयविभागार्थम् ॥

अन्तः।६।२।१४३॥

अधिकारोऽयम् ॥

थाऽथघञ्क्ताऽजऽबित्रकाणाम्।६।२।१४४॥

थ अथ घञ् क्त अच् अप् इत्र क एतदन्तानां गतिकारकोपपदात्प रेषामन्तउदात्तः । प्रभृथस्यायोः । आवसथः । घञ् । प्रभेदः । क्त । धर्ता वज्री पुरुष्टुतः । पुरुषु बहुप्रदेशेषु स्तुतइति विग्रहः । अच् । प्रक्षयः । अप् । प्रलवः । इत्र । प्रलवित्रम् । क । गोवृषः । मूलविभुजादि त्वात्कः । गतिकारकोपपदादित्येव । सुस्तुतं भवता ॥

सूपमानात्क्तः।६।२।१४५॥

सोरुपमानाच्च परं क्तान्तमन्तोदात्तम् । ऋतस्य योनौ सुकृतस्य । शशप्लुतः ॥

संज्ञायामनाचितादीनाम्।६।२।१४६।

गतिकारकोपपदात् क्तान्तमन्तोदात्तमाचितादीन्वर्जयित्वा । उपहूतः शाकल्यः । परिजग्धः । कौण्डिन्यः । अनेति किम् । आचितम् । आस्थापितम् ॥

प्रवृद्धादीनां च।६।२।१४७॥

एषां क्तान्तमुत्तरपदमन्तोदात्तम् । प्रवृद्धः । प्रयुक्तः । असंज्ञार्थोऽय मारम्भः । आकृतिगणोऽयम् ॥

कारकाद्दत्तश्रुतयोरेवाशिषि।६।२।१४८॥

---

१ आचित, पर्याचित, आस्थापित, परिगृहीत, निरुक्त, प्रतिपन्न, अपश्लिष्ट, प्रश्लिष्ट, उपहित, उपस्थित, संहिताऽगवि । इत्याचितादिः ॥

२ प्रवृद्धं यानम्, प्रवृद्धो वृषलः, प्रयुतासूष्णवः, आकर्षेऽवहितः, अवहितोभोगेषु खट्वारूढः, कविशस्तः, आकृतिगणोयम्, प्रवृद्धोवृषकृतोरथ इत्यादि, इति प्रवृद्धादिः ॥

संज्ञायामन्तउदात्तः । देवदत्तः। विष्णुश्रुतः। कारकात्किम् । संभूतो रामायणः।दत्तश्रुतयोः किम् ।देवपालितः। अस्मान्नियमादत्र संज्ञायामनेतिन। तृतीयाकर्मणीति तु भवति। एव किम् । कारकावधारणं यथा स्याद् दत्तश्रुतावधारणं मा भूत् । अकारकादपि दत्तश्रुतयोरन्तउदात्तोभवति । संश्रुतः ।आशिषि किम् ।देवैः खाता देवखाता। आशिष्येवेत्येवमत्रेष्टो नियमः । तेनानाहतो नदति देवदत्तइत्यत्र न । शङ्खविशेषस्य संज्ञेयम् । तृतीयाकर्मणीति पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वमेव भवति ॥

इत्थम्भूते न कृतमिति च।६।२।१४९॥

इत्थम्भूतेन कृतमित्येतस्मिन्नर्थे यः समासस्तत्र क्तान्तमुत्तरपदमन्तोदात्तं स्यात् । सुप्तप्रलपितम् । प्रमत्तगीतम् । कृतमितिक्रियासामान्ये करोतिर्नाभूतप्रादुर्भावे एव । तेन प्रलपिताद्यपि कृतं भवति । तृतीया कर्मणीत्यस्यापवादः ॥

अनो भावकर्मवचनः।६।२।१५०॥

कारकात्परमनप्रत्ययान्तं भाववचनं कर्मवचनं चान्तोदात्तम् । पयःपानं सुखम् । राजभोजनाः शालयः । अनः किम् । हस्तादायः । भेति किम् । दन्तधावनम् । करणे ल्युट् । कारकात्किम् । निदर्शनम् ॥

मन्क्तिन्व्याख्यानशयनासनस्थानयाजकादिक्रीताः ।६।२।१५१॥

कारकात्पराणि एतान्युत्तरपदान्यन्तोदात्तानि तत्पुरुषे । कृत्स्वरापवादः। रथवर्त्म। पाणिनिकृतिः। छन्दोव्याख्यानम् ।राजशयनम् । राजासनम् । अश्वस्थानम् ।ब्राह्मणयाजकः । गोक्रीतः । कारकात्किम् । प्रभूतौ सङ्गतिम् । अत्र तादौ च नितीति स्वरः॥

सप्तम्याः पुण्यम्।६।२।१५२॥

---

१ याजकादयः षष्ठीसमासे उक्ताः ॥

अन्तोदात्तम् । अध्ययनपुण्यम् । तत्पुरुषे तुल्यार्थे इति प्राप्तम् । सप्तम्याः किम् । वेदेन पुण्यं वेदपुण्यम् ॥

ऊनार्थकलहं तृतीयायाः । ६ । २ । १५३ ॥

माषोनम् । माषविकलम् । वाक्कलहः । तृतीयापूर्वपदप्रकृतिस्वरापवादोऽयम् । अत्र केचिदर्थेति स्वरूपग्रहणमिच्छन्ति । धान्यार्थः । ऊनशब्देन त्वर्थनिर्देशार्थेन तदर्थानां ग्रहणमिति प्रतिपदोक्तत्वादेव सिद्धे तृतीयाग्रहणं स्पष्टार्थम् ॥

मिश्रं चानुपसर्गमसन्धौ । ६ । २ । १५४ ॥

पणबन्धेनैकार्थ्यं सन्धिः । तिलमिश्राः । सर्पिर्मिश्राः । मिश्रं किम् । गुडधानाः । अनुपसर्गं किम् । तिलसंमिश्राः । मिश्रग्रहणे सोपसर्गग्रहणस्येदमेव ज्ञापकम् । असन्धौ किम् । ब्राह्मणमिश्रोराजा । ब्राह्मणैः सह संहितऐकार्थ्यमापन्नः ॥

नञोगुणप्रतिषेधे सम्पाद्यर्हहितालमर्थास्तद्धिताः । ६ । २ । १५५ ॥

सम्पाद्याद्यर्थतद्धितान्तान्नञोगुणप्रतिषेधे वर्तमानात्परेऽन्तोदात्ताः । कर्णवेष्टकाभ्यां संपादि कार्णवेष्टकिकम् । न कार्णवेष्टकिकमकार्णवेष्टकिकम । छेदमर्हति छैदिकः । न छैदिकोऽच्छैदिकः । न वत्सेभ्योहितोऽवत्सीयः । न सन्तापाय प्रभवति असन्तापिकः । नञः किम् । गर्दभरथमर्हति गार्दभरथिकः । विगार्दभरथिकः । गुणप्रतिषेधे किम् । गार्दभरथिकादन्योऽगार्दभरथिकः । गुणोहि तद्धितार्थे प्रवृत्तिनिमित्तं सम्पादितत्वाद्युच्यते । तत्प्रतिषेधोयत्रोच्यते तत्रायं विधिः । कर्णवेष्टकाभ्यां न सम्पादि मुखमिति । संपेति किम् । पाणिनीयमधीते पाणिनीयः । न पाणिनीयः अपाणिनीयः । तद्धिताः किम् । वोढुमर्हति वोढा । न वोढाऽवोढा ॥

ययतोश्चाऽतदर्थे।६।२।१५६॥

ययतौ यौ तद्धितौ तदन्तस्योत्तरपदस्य नञोगुणप्रतिषेधविषयात्प रस्यान्तउदात्तः स्यात्। पाशानां समूहः पाश्या। न पाश्या अपाश्या। अदन्त्यम्। अतदर्थे किम्। अपाद्यम्। तद्धितः किम्। अदेयम्। गुणप्र तिषेधे किम्। दन्त्यादन्यददन्त्यम्। तदनुबन्धग्रहणे नातदनुबन्धकस्येति। नेह। अवामदेव्यम्॥

अच्कावशक्तौ।६।२।१५७॥

अजन्तं कान्तं च नञः परमन्तोदात्तमशक्तौ गम्यायाम्। अपचः। पक्तुमशक्तः। अविलिखः। अशक्तौ किम्। अपचोदीक्षितः। गुणप्र तिषेधे इत्येव। अन्योऽयं पचादपचः॥

आक्रोशे च।६।२।१५८॥

नञः परावच्कावन्तोदात्तावाक्रोशे। अपचोजाल्मः। पक्तुं न शक्नो तीत्येवमाक्रोश्यते। अविक्षिपः॥

संज्ञायाम्।६।२।१५९॥

नञः परमन्तोदात्तं संज्ञायामाक्रोशे। अदेवदत्तः॥

कृत्योकेष्णुच्चार्वादयश्च।६।२।१६०॥

नञः परेऽन्तोदात्ताः स्युः। अकर्तव्यः। उक्। अनागामुकः। इष्णुच्। अनलङ्करिष्णुः। इष्णुज्ग्रहणे खिष्णुचोप्यनुबन्धकस्यापि ग्रहणमिकारादेर्विधानसामर्थ्यात्। अनाढ्यम्भविष्णुः। चार्वादिः। अचारुः। असाधुः॥ राजाह्नोश्छन्दसि॥ अराजा। अनहः। भाषायां नञः स्वरएव॥

---

१ चारु, साधु, यौधिकि, अनङ्गमेजय, वदान्य, अकस्मात, " वर्तमान, वर्धमान, त्वरमाण, ध्रियमाण, क्रियमाण, रोचमान, शोभमानाः संज्ञायाम ", विकारसदृशे व्यस्तसमस्ते, गृहपति, गृहपतिक, राजान्होश्छन्दसि, इति चार्वादिः॥

विभाषा तृन्नन्नतीक्ष्णशुचिषु।६।२।१६१॥

तृन्। अकर्त्ता। अन्न । अनन्नम् । अतीक्ष्णम्। अशुचि । पक्षे अव्ययस्वरः॥

बहुव्रीहाविदमेतत्तद्भ्यः प्रथमपूरणयोः क्रियागणने ।६।२।१६२॥

एभ्योऽनयोरन्तउदात्तः। इदं प्रथममस्य स इदंप्रथमः। एतद्द्वितीयः। तत्पञ्चमः। बहुव्रीहौ किम्। अनेन प्रथमइदंप्रथमः । तृतीयेति योगविभागात्समासः। इदमेतत्तद्भ्यः किम्। यत्प्रथमः । प्रथमपूरणयोः किम्। तानि बहून्यस्य तद्बहुः। क्रियागणने किम्। अयं प्रथमः प्रधानं येषां ते इदंप्रथमाः। द्रव्यगणनमिदम् । गणने किम् । अयंप्रथमएषां ते इदम्प्रथमाः। इदम्प्रधानाइत्यर्थः। उत्तरपदस्य कार्यित्वात्कपिपूर्वमन्तोदात्तम्। इदम्प्रथमकाः। बहुव्रीहावित्यधिकारोवनंसमासइत्यतः प्राग्बोध्यः॥

संख्यायास्तनः।६।२।१६३॥

बहुव्रीहावन्तोदात्ताः। द्विस्तना। चतुस्तना। संख्यायाः किम्। दर्शनीयस्तना। स्तनः किम्। द्विशिराः॥

विभाषा छन्दसि।६।२।१६४॥

द्विस्तनां करोति॥

संज्ञायां मित्राजिनयोः।६।२।१६५॥

देवमित्रः। कृष्णाजिनम्। संज्ञायां किम्। प्रियमित्रः॥ ऋषिप्रतिषेधोत्र मित्रे॥*॥ विश्वामित्रऋषिः॥

व्यवायिनोऽन्तरम्।६।२।१६६॥

व्यवधानवाचकात्परमन्तरमन्तोदात्तम्। वस्त्रमन्तरं व्यवधायकं यस्य सवस्त्रान्तरः। व्यवधायिनः किम् । आत्मान्तरः। अन्यस्वभावइत्यर्थः॥

मुखं स्वाङ्गम्।६।२।१६७॥

गौरमुखः । स्वाङ्गं किम् । दीर्घमुखा शाला ॥

नाऽव्ययदिक्छब्दगोमहत्स्थूलमुष्टिपृथुवत्सेभ्यः ।६।२।१६८॥

उच्चैर्मुखः । प्राङ्मुखः । गोमुखः । महामुखः । स्थूलमुखः । मुष्टिमुखः । पृथुमुखः । वत्समुखः । पूर्वपदप्रकृतिस्वरोत्र । गोमुष्टिवत्सपूर्वपदस्योपमानलक्षणोपि विकल्पोऽनेन बाध्यते ॥

निष्ठोपमानादन्यतरस्याम्।६।२।१६९॥

निष्ठान्तादुपमानवाचिनश्च परं मुखं स्वाङ्गं वाऽन्तोदात्तं बहुव्रीहौ । प्रक्षालितमुखः । पक्षे निष्ठोपसर्गेतिपूर्वपदान्तोदात्तत्वम् । पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वेन गतिस्वरोपि भवति । उपमानम् । सिंहमुखः ॥

जातिकालसुखादिभ्यो ऽनाच्छादनात् क्तोऽकृतमितप्रतिपन्नाः।६।२।१७०॥

सारङ्गजग्धः । मासजातः । सुखजातः । दुःखजातः । जातिकालेति किम् । पुत्रजातः । अनाच्छादनात्किम् । वस्त्रच्छन्नः । अकृतेति किम् । कुण्डकृतः । कुण्डमितः कुण्डप्रतिपन्नः । अस्माज्ज्ञापकान्निष्ठान्तस्य परनिपातः ॥

वा जाते।६।२।१७१॥

जातिकालसुखादिभ्यः परोजातशब्दोवान्तोदात्तः । दन्तजातः । मासजातः ॥

नञ्सुभ्याम्।६।२।१७२॥

बहुव्रीहावुत्तरपदमन्तोदात्तम् । अव्रीहिः । सुमाषः ॥

१ सुख, दुःख, तृप्र, कृच्छ्र, अस्र, आस्र, अलीक, प्रतीप, करुण, कृपण, सोढ, इति सुखादिः ॥

कपि पूर्वम्।६।२।१७३॥

नञ्सुभ्यां परं यदुत्तरपदं तदन्तस्य समासस्य पूर्वमुदात्तं कपि परे। अब्रह्मबन्धुकः। सुकुमारीकः॥

ह्रस्वान्तेऽन्त्यात्पूर्वम्।६।२।१७४॥

ह्रस्वान्ते उत्तरपदे समासे चान्त्यात्पूर्वमुदात्तं कपि नञ्सुभ्यां परं बहुव्रीहौ। अव्रीहिकः। सुमाषकः। पूर्वमित्यनुवर्तमाने पुनः पूर्वग्रहणं प्रवृत्तिभेदेन नियमार्थम्। ह्रस्वान्तेन्त्यादेव पूर्वपदमुदात्तं न कपि पूर्वमिति। अज्ञकः। कबन्तस्यैवान्तोदात्तत्वम्॥

बहोर्नञ्वदुत्तरपदभूम्नि।६।२।१७५॥

उत्तरपदार्थबहुत्ववाचिनोबहोः परस्य पदस्य नञः परस्येव स्वरः स्यात्। बहुव्रीहिकः। बहुमित्रकः। उत्तरपदेति किम्। बहुषु मानोस्य स बहुमानः॥

न गुणादयोवयवाः।६।२।१७६॥

अवयववाचिनोबहोः परे गुणादयोनान्तोदात्ताबहुव्रीहौ। बहुगुणाः रज्जुः। बह्वक्षरं पदम्। बह्वध्यायः। गुणादिराकृतिगणः। अवयवाः किम्। बहुगुणोद्विजः। अध्ययनश्रुतसदाचारादयोगुणाः॥

उपसर्गात्स्वाङ्गं ध्रुवमपर्शु।६।२।१७७॥

प्रपृष्ठः। प्रललाटः। ध्रुवमेकरूपम्। उपसर्गात्किम्। दर्शनीयपृष्ठः। स्वाङ्गं किम्। प्रशाखोवृक्षः। ध्रुवं किम्। उद्बाहुः। अपर्शु किम्। विपर्शुः॥

वनं समासे।६।२।१७८॥

समासमात्रे उपसर्गादुत्तरपदं वनमन्तोदात्तम्। तस्येदिमे प्रवणे॥

अन्तः।६।२।१७९॥

---

१ गुण, अक्षर, अध्याय, सूक्त, छन्दोनाम, इति गुणादिराकृतिगणः॥

अस्मात्परं वनमन्तोदात्तम् । अन्तर्वणोद्देशः । अनुपसर्गार्थमिदम् ॥

अन्तश्च ।६।२।१८०॥

उपसर्गादन्तःशब्दोन्तोदात्तः । पर्यन्तः । समन्तः ॥

न निविभ्याम् ।६।२।१८१॥

न्यन्तः । व्यन्तः । पूर्वपदप्रकृतिस्वरे यणि च कृते उदात्तस्वरितयोर्यण इति स्वरितः ॥

परेरभितोभावि मण्डलम् ।६।२।१८२॥

परेः परमभितउभयतोभावोयस्यास्ति तत्कूलादि मण्डलं चान्तोदात्तम् । परिकूलम् । परिमण्डलम् ॥

प्रादस्वाङ्गं संज्ञायाम् ।६।२।१८३॥

प्रगृहम् । अस्वाङ्गं किम् । प्रपदम् ॥

निरुदकादीनि[1] च ।६।२।१८४॥

अन्तोदात्तानि । निरुदकम् । निरुपलम् ॥

अभेर्मुखम् ।६।२।१८५॥

अभिमुखम् । उपसर्गात्स्वाङ्गमितिसिद्धे बहुव्रीह्यर्थमध्रुवार्थमस्वाङ्गार्थं च । अभिमुखा शाला ॥

अपाच्च ।६।२।१८६॥

अपमुखम् । योगविभागउत्तरार्थः ॥

स्फिगपूतवीणाऽञ्जोऽध्वकुक्षिसीरनामनाम च ।६।२।१८७॥

---

१ निरुदक, निरुपल, निर्मक्षिक, निर्मशक, निष्फालक, निष्कालिक, निष्पेष, दुस्तरीप, निस्तरीप, निस्तरीक, निरजिन, उदजिन, उपाजिन, परेर्हस्तपादकेशकर्षाः, निरुदकादिराकृतिगणः ॥

अपादिमान्यन्तोदात्तानि । अपस्फिगम् । अपपूतम् । अपवीणम् । अञ्जस् । अपाञ्जः । अध्वन् । अपाध्वम् । उपसर्गादध्वनइत्यस्याभावे इदम् । एतदेव च ज्ञापकं समासान्तानित्यत्वे । अपकुक्षि । सीरनाम । अपसीरम् । अपहलम् । नाम । अपनाम ॥ स्फिगपूतकुक्षिग्रहणमबहुव्रीह्यर्थमध्रुवार्थमस्वाङ्गार्थं च ॥

अधेरुपरिस्थम् । ६ । २ । १८८ ॥

अध्यारूढोदन्तोऽधिदन्तः । दन्तस्योपरि जातोदन्तः । उपरिस्थं किम् । अधिकरणम् ॥

अनोरप्रधानकनीयसी । ६ । २ । १८९ ॥

अनोः परमप्रधानवाचि कनीयश्चान्तोदात्तम् । अनुगतोज्येष्ठमनुज्येष्ठः । पूर्वपदार्थप्रधानः प्रादिसमासः । अनुगतः कनीयाननुकनीयान् । उत्तरपदार्थप्रधानः । प्रधानार्थं च कनीयोग्रहणम् । अप्रेति किम् । अनुगतोज्येष्ठोनुज्येष्ठः ॥

पुरुषश्चाऽन्वादिष्टः । ६ । २ । १९० ॥

अनोः परोऽन्वादिष्टवाची पुरुषोऽन्तोदात्तः । अन्वादिष्टः पुरुषोऽनुपुरुषः । अन्वादिष्टः किम् । अनुगतः पुरुषोऽनुपुरुषः ॥

अतेरकृत्पदे । ६ । २ । १९१ ॥

अतेः परमकृदन्तं पदशब्दश्चान्तोदात्तः । अत्यङ्कुशोनागः । अतिपदा गायत्री । अकृत्पदे किम् । अतिकारकः ॥ अतेर्धातुलोपइति वाच्यम् ॥*॥ इह मा भूत् । शोभनोगार्ग्योऽतिगार्ग्यः । इह च स्यात् । अतिक्रान्तः कारुमतिकारुकः ॥

नेरनिधाने । ६ । २ । १९२ ॥

निधानमप्रकाशता । ततोन्यदनिधानं प्रकाशनमित्यर्थः । निमूलम् । न्यक्षम् । अनिधाने किम् । निहितोदण्डोनिदण्डः ॥

प्रतेरंश्वादयस्तत्पुरुषे।६।२।१९३॥

प्रतेः परेंश्वादयोऽन्तोदात्ताः । प्रतिगतोंशुः प्रत्यंशुः । प्रतिजनः । प्रतिराजा । समासान्तस्यानित्यत्वान्न टच् ॥

उपाद्‌द्व्यजजिनमगौरादयः[2]।६।२।१९४॥

उपात्परं यत् द्व्यच्कमजिनं चान्तोदात्तं तत्पुरुषे गौरादीन्वर्जयित्वा । उपदेवः । उपेन्द्रः । उपाजिनम् । अगौरादयः किम् । उपगौरः । उपतैषः । तत्पुरुषे किम् । उपगतः सोमोस्य सउपसोमः ॥

सोरवक्षेपणे।६।२।१९५॥

सुप्रत्यवसितः । सुरत्र पूजायामेव । वाक्यार्थस्त्वत्र निन्दा असूयया तथाभिधानात् । सोः किम् । कुब्राह्मणः । अवक्षेपणे किम् । सुवृषणम् ॥

विभाषोत्पुच्छे।६।२।१९६॥

तत्पुरुषे। उत्क्रान्तः पुच्छादुत्पुच्छः। यदा तु पुच्छमुदस्यति उत्पुच्छयते एरच् उत्पुच्छस्तदा थाथादिस्वरेण नित्यमन्तोदात्तत्वे प्राप्ते विकल्पोऽयम्। सेयमुभयत्र विभाषा । तत्पुरुषे किम् । उदस्तं पुच्छं येन सउत्पुच्छः ॥

द्वित्रिभ्यां पाद्दन्मूर्धसु बहुव्रीहौ।६।२।१९७॥

आभ्यां परेष्वेष्वन्तोदात्तोवा । द्विपाच्चतुष्पाच्च रथाय । त्रिपादूर्ध्वः । द्विदन् । त्रिमूर्धानं सप्तरश्मिम् । मूर्धन्नित्यकृतसमासान्तएव मूर्धशब्दः । तस्यैतत्प्रयोजनमसत्यपि समासान्ते अन्तोदात्तत्वं यथा स्यात् । एतदेव ज्ञापकमनित्यः समासान्तोभवतीति । यद्यपि च समासान्तः क्रियते तथापि बहुव्रीहिकार्यत्वात्तदेकदेशत्वाच्च समासान्तोदात्तत्वं पक्षे भवत्येव। द्विमूर्धः । त्रिमूर्धः । द्वित्रिभ्यां किम् । कल्याणमूर्धा । बहुव्रीहौ किम् । द्वयोर्मूर्धा द्विमूर्धा ॥

---

१ अंशु, जन, राजन्, उष्ट्र, खेटक, अजिर, आर्द्रा, श्रवण, कृत्तिका, अर्धपुर, इत्यंश्वादिः ॥
२ गौर, तैष, तैल लेट, लोट, जिव्हा, कृष्ण, कन्या, गुध, कल्प, पाद, इति गौरादिः ॥

सक्थं चाऽक्रान्तात्। ६। २। १९८॥

गौरसक्थः। श्लक्ष्णसक्थः। अक्रान्तात्किम्। चक्रसक्थः। समासान्तस्य षचश्चित्त्वान्नित्यमेवान्तोदात्तत्वं भवति॥

परादिश्छन्दसि बहुलम्। ६। २। १९९॥

छन्दसि परस्य सक्थशब्दस्यादिरुदात्तोवा। अजिसक्थमालभेत। अत्रवार्त्तिकम्॥

परादिश्च परान्तश्च पूर्वान्तश्चापि दृश्यते॥
पूर्वादयश्च दृश्यन्ते व्यत्ययोबहुलं ततः॥*॥

इति। परादिः। तु विजाता उरुक्षया। परान्तः। नि येन मुष्टिहत्यया। यस्त्रिचक्रः। पूर्वान्तः। विश्वायुर्धेहि॥

॥ इति समासस्वराः॥

तिङो गोत्रादीनिकुत्सनाभीक्ष्ण्ययोः। ८। १। २७॥

तिङन्तात्पदाद्गोत्रादीन्यनुदात्तान्येतयोः। पचति गोत्रम्। पचतिपचति गोत्रम्। एवं प्रवचनप्रहसनप्रकथनप्रत्यायनादयः। कुत्सनाभीक्ष्ण्यग्रहणं पाठविशेषणम्। तेनान्यत्रापि गोत्रादिग्रहणे कुत्सनादावेव कार्यं ज्ञेयम्। गोत्रादीति किम्। पचति पापम्। कुत्सेति किम्। खनति गोत्रं समेत्य कूपम्॥

तिङ्ङतिङः। ८। १। २८॥

अतिङन्तात्पदात्परं तिङन्तं निहन्यते। अग्निमीळे॥

न लुट्। ८। १। २९॥

लुडन्तं न निहन्यते। श्वः कर्ता॥

---

१ गोत्र, ब्रुव, प्रवचन, प्रयतन, पवन, यजन, प्रहसन, प्रकथन, प्रत्यायन, प्रचक्षण, विचक्षण अवचक्षण, स्वाध्याय, भूयिष्ठ, वानाम, इति गोत्रादिः॥

निपातैर्यद्यदिहन्तकुविन्नेच्चेच्चण्कच्चिद्यत्रयुक्तम् । ।८।१।३०॥

एतैर्निपातैर्युक्तं न निहन्यते । यदग्ने स्यामहं त्वम् । युवा यदी कृथः । कुविदङ्ग आसन् । अचित्तिभिश्चकृमा कच्चित् । पुत्रासो यत्र पितरो भवन्ति ॥

नह प्रत्यारम्भे । ८ । १ । ३१ ॥

नहेत्यनेनयुक्तं तिङन्तं नानुदात्तम् । प्रतिषेधयुक्तआरम्भः प्रत्यारम्भः । नह भोक्षसे । प्रत्यारम्भे किम् । नह वै तस्मिन् लोके दक्षिणमिच्छन्ति ॥

सत्यं प्रश्ने । ८ । १ । ३२ ॥

सत्ययुक्तं तिङन्तं नानुदात्तं प्रश्ने । सत्यं भोक्ष्यसे । प्रश्ने किम् । सत्यमिद्वा उ तं वयमिन्द्रं स्तवाम ॥

अङ्गाऽप्रातिलोम्ये । ८ । १ । ३३ ॥

अङ्गेत्यनेन युक्तं तिङन्तं नानुदात्तम् । अङ्ग कुरु । अप्रातिलोम्ये किम् । अङ्ग कूजसि वृषल इदानीं ज्ञास्यसि जाल्म । अनभिप्रेतमसौ कुर्वन्प्रतिलोमोभवति ॥

हि च । ८ । १ । ३४ ॥

हियुक्तं तिङन्तं नानुदात्तम् । आ हि ष्मा याति । आ हि रुहन्तम् ॥

छन्दस्यनेकमपि साकाङ्क्षम् । ८ । १ । ३५ ॥

हीत्यनेनयुक्तं साकाङ्क्षमनेकमपि नानुदात्तम् । अनृतं हि मत्तो वदति पाप्मा चैनं पुनाति । तिङन्तद्वयमपि न निहन्यते॥

यावद्यथाभ्याम् । ८ । १ । ३६ ॥

आभ्यां योगे तिङन्तं नानुदात्तम् । यथा चित्कण्वमावतम् ॥

पूजायां नानन्तरम् । ८ । १ । ३७ ॥

यावद्यथाभ्यां युक्तमनन्तरं तिङन्तं पूजायां नानुदात्तम् । यावत्पचति शोभनम् । यथा पचति शोभनम् । पूजायां किम् । यावद्भुङ्क्ते । अनन्तरं किम् । यावद्देवदत्तः पचति शोभनम् । पूर्वेणात्र निघातः प्रतिषिध्यते ॥

उपसर्गव्यपेतं च । ८ । १ । ३८ ॥

पूर्वेणानन्तरमित्युक्तम् । उपसर्गव्यवधानार्थं वचनम् । यावत्प्रपचति शोभनम् । अनन्तरमित्येव । यावद्देवदत्तः प्रपचति शोभनम् ॥

तुपश्यपश्यताऽहैः पूजायाम् । ८ । १ । ३९ ॥

एभिर्युक्तं तिङन्तं न निहन्यते पूजायाम् । आदह स्वधामनु पुनर्गर्भत्वमेरिरे ॥

अहो च । ८ । १ । ४० ॥

एतद्योगेनानुदात्तं पूजायाम् । अहो देवदत्तः पचति शोभनम् ॥

शेषे विभाषा । ८ । १ । ४१ ॥

अहो इत्यनेन युक्तं तिङन्तं वानुदात्तमपूजायाम् । अहो कटं करिष्यति ॥

पुरा च परीप्सायाम् । ८ । १ । ४२ ॥

पुरेत्यनेन युक्तं वानुदात्तं त्वरायाम् । अधीष्व माणवक पुरा विद्योतते विद्युत् । निकटागामिन्यत्र पुराशब्दः । परीप्सायांकिम् । न तेन स्म पुराधीते । चिरातीतेत्र पुरा ॥

नन्वित्यनुज्ञैषणायाम् । ८ । १ । ४३ ॥

ननु इत्यनेन युक्तं तिङन्तं नानुदात्तमनुप्रार्थनायाम् । ननु गच्छामि भोः । अनुजानीहि मां गच्छन्तमित्यर्थः । अन्विति किम् । अकार्षीः कटं त्वम् । ननु करोमि । पृष्टप्रतिवचनमेतत् ॥

किं क्रियाप्रश्नेऽनुपसर्गमप्रतिषिद्धम् । ८ । १ । ४४ ॥

क्रियाप्रश्ने वर्तमानेन किंशब्देन युक्तं तिङन्तं नानुदात्तम्। किं द्विजः पचत्याहोस्विद्गच्छति। क्रियेति किम्। साधनप्रश्ने मा भूत्। किं भक्तं पचत्यपूपान्वा। प्रश्ने किम्। किं पठति। क्षेपोयम्। अनुपसर्गं किम्। किंप्रपचति उत प्रकरोति। अप्रतिषिद्धं किम। किं द्विजोन पचति॥

लोपे विभाषा।८।१।४५॥

किमोप्रयोगे उक्तं वा। देवदत्तः पचत्याहोस्वित्पठति॥

एहिमन्ये प्रहासे लृट्।८।१।४६॥

एहिमन्ये इत्यनेन युक्तं लृडन्तं नानुदात्तं क्रीडायाम्। एहि मन्ये भक्तं भोक्ष्यसे भुक्तं तत्त्वतिथिभिः। प्रहासे किम्। एहिमन्यसे ओदनं भोक्ष्ये इति सुष्ठु मन्यसे। गत्यर्थलोटाल्लृडित्यनेनैव सिद्धे नियमार्थोयमारम्भः। एहिमन्येयुक्ते प्रहासएव नान्यत्र। एहिमन्यसे ओदनं भोक्ष्ये॥

जात्वपूर्वम्।८।१।४७॥

अविद्यमानं पूर्वं यज्जातु तेन युक्तं तिङन्तं नानुदात्तम्। जातु भोक्ष्यसे। अपूर्वं किम्। कटं जातु करिष्यसि॥

किंवृत्तं च चिदुत्तरम्।८।१।४८॥

अविद्यमानपूर्वं चिदुत्तरं यत्किंवृत्तम् तेन युक्तं तिङन्तं नानुदात्तम्। विभक्त्यन्तं डतरडतमान्तं किमोरूपं किंवृत्तम्। कश्चिद्भुङ्क्ते। कतरश्चित्। कतमश्चिद्वा। चिदुत्तरं किम्। कोभुङ्क्ते। अपूर्वमित्येव। रामः किंचित्पठति॥

आहो उताहो चाऽनन्तरम्।८।१।४९॥

आहो उताहो इत्याभ्यां युक्तं तिङन्तं नानुदात्तम्। आहो उताहोवा भुङ्क्ते। अनन्तरमित्येव। शेषे विभाषां वक्ष्यति। अपूर्वेति किम्। देव आहो भुङ्क्ते॥

शेषे विभाषा।८।१।५०॥

आभ्यां युक्तं व्यवहितं तिङन्तं वानुदात्तम्। आहो देवः पचति॥

गत्यर्थलोटा लृण्न चेत्कारकं सर्वान्यत्।८।१।५१॥

गत्यर्थानां लोटा युक्तं तिङन्तं नानुदात्तम्। यत्रैव कारके लोट् तत्रैव लृडपि चेत्। आगच्छ देव ग्रामं द्रक्ष्यसि। उह्यन्तां देवदत्तेन शालयः रामेण भोक्ष्यन्ते। गत्यर्थे किम्। पच देव ओदनं भोक्ष्यसेऽन्नम्। लोटा किम्। आगच्छेर्देव ग्रामं द्रक्ष्यस्येनम्। लृट् किम्। आगच्छ देव ग्रामं पश्यस्येनम्। न चेदिति किम्। आगच्छ देव ग्रामं पिता ते ओदनं भोक्ष्यते। सर्वं किम्। आगच्छ देव ग्रामं त्वं चाहं च द्रक्ष्याव एनमित्यत्रापि निघातनिषेधो यथा स्यात्। यल्लोडन्तस्य कारकं तच्चान्यच्च लृडन्तेनोच्यते॥

लोट् च।८।१।५२॥

लोडन्तं गत्यर्थलोटा युक्तं नानुदात्तम्। आगच्छ देव ग्रामं पश्य। गत्यर्थेति किम्। पच देवौदनं भुङ्क्ष्वैनम्। लोट् किम्। आगच्छ देव ग्रामं पश्यसि। न चेत्कारकं सर्वान्यदित्येव। आगच्छ देव ग्रामं पश्यत्वेनं रामः। सर्वग्रहणात्त्विह स्यादेव। आगच्छ देव ग्रामं त्वं चाहं च पश्यावः। योगविभाग उत्तरार्थः॥

विभाषितं सोपसर्गमनुत्तमम्।८।१।५३॥

लोडन्तं गत्यर्थलोटा युक्तं तिङन्तं वानुदात्तम्। आगच्छ देव ग्रामं प्रविश। सोपसर्गं किम्। आगच्छ देव ग्रामं पश्य। अनुत्तमं किम्। आगच्छानि देव ग्रामं प्रविशानि॥

हन्त च।८।१।५४॥

हन्तेत्यनेन युक्तमनूत्तमं लोडन्तं वानुदात्तम्। हन्त प्रविश। सोपसर्ग

मित्येव हन्त कुरु। निपातैर्यद्यदीति निघातप्रतिषेधः। अनुत्तमं किम्। हन्त प्रभुनजावहै ॥

आमएकान्तरमामन्त्रितमनन्तिके। ८। १। ५५॥

आमः परमेकपदान्तरितमामन्त्रितं नानुदात्तम्। आम्। पचसि देवदत्ता३। एकान्तरं किम्। आम् प्रपचसि देवदत्ता३। आमन्त्रितं किम्। आम् पचति देवदत्तः। अनन्तिके किम्। आम् पचसि देवदत्त ॥

यद्धितुपरं छन्दसि। ८। १। ५६॥

तिङन्तं नानुदात्तम्। उदसृजो यदङ्गिरः। उशन्ति हि। आख्यास्यामि तु ते। निपातैर्यदिति हिचेति तुपश्येति च सिद्धे नियमार्थमिदम्। एतैरेव परभूतैर्योगे नान्यैरिति। जाये स्वा रोहावैहि। एहीति गत्यर्थलोटा युक्तस्य लोडन्तस्य निघातोभवति ॥

चनचिदिवगोत्रादितद्धिताम्रेडितेष्वगतेः। ८। १। ५७॥

एषु षट्सु परतस्तिङन्तं नानुदात्तम्। देवः पचति चन। देवः पचति चित्। देवः पचतीव। देवः पचति गोत्रम्। देवः पचतिकल्पम्। देवः पचतिपचति। अगतेः किम्। देवः प्रपचति चन ॥

चादिषु च। ८। १। ५८॥

चवाहाहैवेषु परेषु तिङन्तं नानुदात्तम्। देवः पचति च खादति च॥ अगतेरित्येव। देवः प्रपचति च प्रखादति च। प्रथमस्य चवायोगइति निघातः प्रतिषिध्यते द्वितीयं तु निहन्यतएव ॥

चवायोगे प्रथमा। ८। १। ५९॥

चवेत्याभ्यां योगे प्रथमा तिङ्विभक्तिर्नानुदात्ता। गाश्च चारयति वीणां वा वादयति। इतो वा सातिमीमहे। उत्तरवाक्ययोरनुषञ्जनीयतिङन्तापेक्ष

येयं प्राथमिकी । योगे किम् । पूर्वंभूतयोरपि योगोनिघातार्थं । प्रथमाग्रहणं द्वितीयादेस्तिङन्तस्य मा भूत् ॥

हेति क्षियायाम् ।८।१।६०॥

हयुक्ता प्रथमा तिङ्विभक्तिर्नानुदात्ता धर्मव्यतिक्रमे । स्वयं ह रथेन याति३ । उपाध्यायं पदातिं गमयति । क्षियाशीरिति प्लुतः ॥

अहेति विनियोगे च ।८।१।६१॥

अहयुक्ताप्रथमा तिङ्भक्तिर्नानुदात्ता नानाप्रयोजने नियोगे क्षियायांच । त्वमह ग्रामं गच्छ । त्वमह रथेनारण्यं गच्छ । क्षियायां स्वयमह रथेन याति ३ । उपाध्यायं पदातिं नयति ॥

चाहलोप एवेत्यवधारणम् ।८।१।६२॥

च अह एतयोर्लोपे प्रथमा तिङ्विभक्तिर्नानुदात्ता । देवएव ग्रामं गच्छतु । देवएवारण्यं गच्छतु । ग्राममरण्यं च गच्छत्वित्यर्थः । देवएव ग्रामं गच्छतु रामएवारण्यं गच्छतु । ग्रामं केवलमरण्यं केवलं गच्छत्वित्यर्थः । इहाहलोपः सच केवलार्थः । अवधारणं किम् । देव क्वेव भोक्ष्यसे । नक्वचिदित्यर्थः । अनवक्लृप्तावेव ॥

चादिलोपे विभाषा ।८।१।६३॥

चवाहाहैवानां लोपे प्रथमातिङ्भक्तिर्नानुदात्ता । चलोपे । इन्द्र वाजेषु नोऽव । शुक्ला व्रीहयोभवन्ति श्वेता गा आज्याय दुहन्ति । वालोपे । व्रीहिभिर्यजेत । यवैर्यजेत ॥

वैवावेति च छन्दसि ।८।१।६४॥

अहवै देवानामासीत् । अयं वाव हस्त आसीत् ॥

एकान्याभ्यां समर्थाभ्याम् ।८।१।६५॥

आभ्यां युक्ता प्रथमा तिङ्भक्तिर्नानुदात्ता छन्दसि । अजामेकां

जिन्वति। प्रजामेकां रक्षति। तयोरन्यः पिप्पलं स्वाद्वत्ति। समर्थाभ्यां किम्। एकोदेवानुपातिष्ठत्। एकइति संख्यापरं नान्यार्थम्॥

यद्वृत्तान्नित्यम्।८।१।६६॥

यत्र पदे यच्छब्दस्ततः परं तिङन्तं नानुदात्तम्। योभुङ्क्ते। यदद्व्यङ्गा युर्वांति। अत्र व्यवहिते कार्यमिष्यते॥

पूजनात्पूजितमनुदात्तं काष्ठादिभ्यः।८।१।६७॥

पूजनेभ्यः काष्ठादिभ्यः पूजितवचनमनुदात्तम्। काष्ठाध्यापकः। मलोपश्च वक्तव्यः॥*॥दारुणाध्यापकः। अज्ञाताध्यापकः॥ समासान्तो दात्तत्वापवादः। एतत्समासे इष्यते॥ नेह। दारुणमध्यापकइति वृत्तिम तम्।पूजनादित्येवपूजितग्रहणे सिद्धे पूजितग्रहणमनन्तरपूजितलाभार्थम्। एतदेव ज्ञापकमत्रप्रकरणे पञ्चमीनिर्देशेपि नानन्तर्यमाश्रीयतइति॥

सगतिरपि तिङ्।८।१।६८॥

पूजनेभ्यः काष्ठादिभ्यस्तिङन्तं पूजितमनुदात्तम्। यत्काष्ठं प्रपचति। तिङ्ङतिङइति निघातस्य निपातैर्यदितिनिषेधे प्राप्ते विधिरयम्। सगतिग्र हणाच्च गतिरपि निहन्यते॥ गतिग्रहणे उपसर्गग्रहणमिष्यते॥*॥ नेह। यत्काष्ठां शुक्लीकरोति॥

कुत्सने च सुप्यगोत्रादौ।८।१।६९॥

कुत्सने च सुबन्ते परे सगतिरगतिरपि तिङनुदात्तः। पचति पूति। प्रप चति पूति। पचति मिथ्या। कुत्सने किम्। प्रपचति शोभनम्। सुपि किम्। पचति क्लिश्नाति। अगोत्रादौ किम्। पचति गोत्रम्॥ क्रियाकुत्स नइति वाच्यम्॥*॥ कर्तुः कुत्सने मा भूत्। पचतिपूतिर्देवदत्तः॥ पुति

---

१ काष्ठा, दारुण, अज्ञातपुत्र, वेश, अनाज्ञात, अनुज्ञात, अपुत्र, अयुत, अद्भुत, अमुक, भृशघोर, सुख, कल्याण, अनुक; इति काष्ठादिः॥

२ पूजितस्यानुदात्तत्वे काशादिग्रहणमिति वार्तिकदर्शनात्सूत्रे काष्ठादिभ्यइति कैश्चित्प्रक्षि-प्तमिति कैयटः॥

श्चानुबन्धइति वाच्यम् ॥ * ॥ तेनायं चकारानुबन्धत्वादन्तोदात्तः ॥ वाबह्वर्थमनुदात्तमितिवाच्यम् ॥ * ॥ पचन्तिपूति ॥

गतिर्गतौ।८।१।७०॥

अनुदात्तः। अभ्युद्धरति। गतिः किम्। दत्तः पचति। गतौ किम्। आमन्द्रैरिन्द्र हरिभिर्याहि मयूररोमभिः॥

तिङि चोदात्तवति।८।१।७१॥

गतिरनुदात्तः यत्प्रपचति। तिङ्ग्रहणमुदात्तवतः परिमाणार्थम्। अन्यथा हि यत्क्रियायुक्ताः प्रादयस्तं प्रत्येव गतिस्तत्र धातावेवोदात्तवति स्यात् प्रत्यये न स्यात्। उदात्तवति किम्। प्रपचति॥

॥ इति तिङन्तस्वराः॥

अथ वैदिकवाक्येषु स्वरसञ्चारप्रकारः कथ्यते। अग्निमीळ इति प्रथमा ऋक्। तत्राग्निशब्दोऽव्युत्पत्तिपक्षे फिष् इत्यन्तोदात्तइतिमाधवः। वस्तुतस्तुघृतादित्वात्। व्युत्पत्तौ तु निप्रत्ययस्वरेण। अम् सुप्त्वादनुदात्तः अमि पूर्वइत्येकादेशस्त्वेकादेशउदात्तेनेत्युदात्तः। इळे। तिङ्ङतिङइति निघातः। संहितायां नूदात्तादनुदात्तस्येतीकारः स्वरितः। स्वरितात्संहितायामिति ळेइत्यस्य प्रचयापरपर्यायां एकश्रुतिः। पुरःशब्दोन्तोदात्तः पूर्वाधरावराणामित्यसिप्रत्ययस्वरात्। हितशब्दोपि धाञोनिष्ठायां दधातेर्हिरिति ह्यादेशे प्रत्ययस्वरेणान्तोदात्तः। पुरोव्ययमिति गतिसंज्ञायां कुगतीतिसमासे समासान्तोदात्ते तत्पुरुषे तुल्यार्थेत्यव्ययपूर्वपदप्रकृतिस्वरे गतिकारकोपपदात्कृदिति कृदुत्तरपदप्रकृतिस्वरे थाथादिस्वरे च पूर्वपूर्वोपमर्देन प्राप्ते गतिरनन्तरइति पूर्वपदप्रकृतिस्वरः। पुरःशब्दोकारस्य संहितायां प्रचये प्राप्ते उदात्तस्वरितपरस्य सन्नतरइत्यदानुत्ततरः। यज्ञस्य। नङः प्रत्ययस्वरः। विभक्तेः सुप्त्वादनुदात्तत्वे स्वरितत्वम्। देवम्। पचाद्यच्। फिट्स्वरेण प्रत्ययस्वरेण चित्स्वरेण वान्तोदात्तः। ऋत्विकूछब्दः कृदुत्तरपदप्रकृतिस्वरेणान्तोदात्तः। होतृ

शब्दस्तृन्प्रत्ययान्तोनित्स्वरेणाद्युदात्तः । रत्नशब्दोनब्विषयस्येत्याद्युदात्तः। रत्नानि दधातीति रत्नधाः । समासस्वरेण कृदुत्तरपदप्रकृतिस्वरेण वान्तोदात्तः। तमपः पित्वादनुदात्तत्वे स्वरितप्रचयावित्यादि यथाशास्त्रमुन्नेयम् ॥

इत्थं वैदिकशब्दानां दिङ्मात्रमिह दर्शितम्।
तदस्तु प्रीतये श्रीमद्भवानीविश्वनाथयोः ॥ १ ॥

इति सिद्धान्तकौमुद्यां श्रीभट्टोजिदीक्षितविरचितायां वैदिकस्वरप्रक्रिया ॥

॥ लिङ्गानुशासनम् ॥

लिङ्गम् ॥ स्त्री ॥ अधिकारसूत्रे एते ॥ ऋकारान्ता मातृदुहितृस्वसृयातृननान्दरः ॥ ऋकारान्ताएते पञ्चैव स्त्रीलिङ्गाः। स्वस्रादिपञ्चकस्यैव ङीःबनिषेधेन कर्त्रीत्यादेर्ङीपा ईकारान्तत्वात् । तिसृचतसृोस्तु स्त्रीयामादेशतया विधानेपि प्रकृत्योस्त्रिचतुरोर्ऋदन्तत्वाभावात् ॥ अन्यूप्रत्ययान्तो धातुः ॥ अनिप्रत्ययान्तऊप्रत्ययान्तश्च धातुः स्त्रियां स्यात्। अवनिः। चमूः। प्रत्ययग्रहणं किम्। देवयतेः क्विप्। द्यूः विशेष्यलिङ्गः॥ अशनिभरण्यरणयः पुंसि च॥ इयमयं वा अशनिः॥ मिन्यन्तः ॥ मिप्रत्ययान्तो निप्रत्ययान्तश्च धातुः स्त्रियां स्यात् । भूमिः। ग्लानिः ॥ वह्निवृष्ण्यग्नयः

पुंसि ॥ पूर्वस्यापवादः ॥ श्रोणियोन्यूर्मयः पुंसि च ॥ इयमयं वा श्रोणिः ॥ क्तिन्नन्तः ॥ स्पष्टम् । कृतिरित्यादि ॥ ईकारान्तश्च ॥ ईप्रत्ययान्तः स्त्री स्यात् । लक्ष्मीः । ऊङाबन्तश्च ॥ कुरूः । विद्या ॥ य्वन्तमेकाक्षरम् ॥ श्रीः । भूः । एकाक्षरं किम् । पृथुश्रीः ॥ विंशत्यादिरानवतेः ॥ इयं विंशतिः । त्रिंशत् । चत्वारिंशत् । पञ्चाशत् । षष्टिः । सप्ततिः । अशीतिः । नवतिः ॥ दुन्दुभिरक्षेषु ॥ इयं दुन्दुभिः । अक्षेषु किम् । अयं दुन्दुभिर्वाद्यविशेषोऽसुरोवेत्यर्थः ॥ नाभिरक्षत्रिये ॥ इयं नाभिः ॥ उभावप्यन्यत्र पुंसि ॥ दुन्दुभिर्नाभिश्चोक्तविषयादन्यत्र पुंसि स्तः । नाभिः क्षत्रियः । कथं तर्हि समुल्लसत्पंकजपत्रकोमलैरुपाहितश्रीण्युपनीविनाभिभिरिति भारविः । उच्यते । दृढभक्तिरित्यादाविव कोमलैरिति सामान्ये नपुंसकं बोध्यम् । वस्तुतस्तु । लिङ्गमशिष्यं लोकाश्रयत्वाल्लिङ्गस्येति भाष्यात्पुंस्त्वमपीह साधु । अतएव नाभिर्मुख्यनृपे चक्रमध्यक्षत्रिययोः पुमान् । द्वयोः प्राणिप्रतीके स्यात् स्त्रियां कस्तूरिकामदइति मेदिनी । रभसोप्याह । मुख्यराट्क्षत्रिये नाभिः पुंसि प्राण्यङ्गके द्वयोः । चक्रमध्ये प्रधाने च स्त्रियां कस्तूरिकामदइति । एवमेवं विधेन्यत्रापि बोध्यम् ॥ तलन्तः ॥ अयं स्त्रियां स्यात् । शुक्लस्य भावः शुक्लता । ब्राह्मणस्य कर्म ब्राह्मणता । ग्रामस्य समूहोग्रामता । देवएव देवता ॥ भूमिविद्युत्सरिल्लतावनिताभिधानानि ॥ भूमिर्भूः । विद्युत्सौदामनी । सरिन्निम्नगा । लता वल्ली । वनिता योषित् ॥ यादोनपुंसकम् ॥ यादःशब्दः सरिद्वाचकोपि क्लीबं स्यात् ॥ भाःस्रुक्स्रग्दिगुष्णिगुपानहः ॥ एते स्त्रियां स्युः । इयं भाः इत्यादि ॥ स्थूणोर्णे नपुंसके च ॥ एते स्त्रियां क्लीबे च स्तः । स्थूणा । स्थूणम् । ऊर्णा । ऊर्णम् । तत्र स्थूणा काष्ठमयी द्विकर्णिका । ऊर्णा तु मेषादिलोम ॥ गृहशशाभ्यां क्लीबे ॥ नियमार्थमिदम् । गृहशशपूर्वे स्थूणोर्णे यथासंख्यं नपुंसके स्तः । गृहस्थूणम् । शशोर्णं शशलोमनीत्यमरः ॥ प्रावृड्विप्रुड्रुड्तृड्विड्त्विषः ॥ एते स्त्रियां स्युः ॥ दर्विविदिवेदि

खनिशान्यश्रिवेशिकृष्योषधिकट्यङ्गुलयः॥ एते स्त्रियां स्युः। पक्षे ङीप्। दर्वी। दर्विरित्यादि ॥ तिथिनाडिरुचिवीचिनालिधूलिकिकिकेलिच्छविरात्र्यादयः। एते प्राग्वत्। इयं तिथिरित्यादि। अमरस्त्वाह । तिथयो द्वयोरिति। तथा च भारविः। तस्य भुवि बहुतिथास्तिथयइति। स्त्रीत्वे हि बहुतिथ्यइति स्यात् । श्रीहर्षश्च। निखिलां निशि पौर्णिमातिथीमिति॥ शष्कुलिराजिकुट्यशनिवर्त्तिभ्रुकुटित्रुटिवलिपङ्क्तयः ॥ एतेपि स्त्रियां स्युः। इयं शष्कुलिः॥ प्रतिपदापद्विपत्सम्पच्छरत्संसत्परिषदुषःसंवित्क्षुत्पुन्मुत्समिधः॥ इयं प्रतिपदित्यादि। उषा उच्छन्ती। उषाः प्रातरधिष्ठात्री देवता॥ आशीर्धूःपूर्गीर्द्वारः॥ इयमाशी रित्यादि ॥ अप्सुमनस्समासिकतावर्षाणां बहुत्वं च॥ अबादीनां पञ्चानां स्त्रीत्वं स्याद्बहुत्वं च। आपइमाः। स्त्रियः सुमनसः पुष्पम् । सुमना मालती जातिः। देववाची तु पुंस्येव। सुपर्वाणः सुमनसः। बहुत्वं प्रायिकम्। एका च सिकता तैलदाने असमर्थेति अर्थवत्सूत्रे भाष्यप्रयोगात्। समांसमां विजायतइत्यत्र समायांसमायामितिभाष्याच्च। विभाषाग्राधेडितिसूत्रे अग्रासातां सुमनसाविति वृत्तिव्याख्यायां हरदत्तोप्येवम्॥ स्रक्त्वक्ज्योग्वाग्यवागूनौस्फिजः॥ इयं स्रक् त्वक् ज्योक् वाक् यवागूः नौः स्फिक्॥ तृटिसीमासंबध्याः॥ इयं तृटिः। सीमा। सम्बध्या॥ चुल्लिवेणिखार्यश्च॥ स्पष्टम्॥ ताराधाराज्योत्स्नादयश्च॥ शलाका स्त्रियां नित्यम्॥ नित्यग्रहणमन्येषां क्वचिद्व्यभिचारं ज्ञापयति॥

॥ इति स्त्र्यधिकारः॥

पुमान्॥ अधिकारोयम्॥ घञबन्तः॥ पाकः। त्यागः। करः। गरः। भावार्थएवेदम् । नपुंसकत्वविशिष्टे भावे क्तल्युड्भ्यां स्त्रीत्वविशिष्टे तु क्तिन्नादिभिर्बाधेन परिशेषात्। कर्मादौ तु घञाद्यन्तमपिविशेष्यलिङ्गम्। तथा च भाष्यम् । सम्बन्धमनुवर्त्तिष्यतइति॥ घाजन्तश्च ॥ विस्तरः।

गोचरः । चयः । जयः । इत्यादि ॥ भयलिङ्गभगपदानि नपुंसके ॥ एतानि नपुंसके स्युः । भयम् । लिङ्गम् । भगम् । पदम् ॥ नङन्तः ॥ नङ्प्रत्ययान्तः पुंसि स्यात् । यज्ञः । यत्नः ॥ याञ्चा स्त्रियाम् ॥ पूर्वस्यापवादः ॥ क्यन्तोघुः ॥ किप्रत्ययान्तोघुः पुंसि स्यात् । आधिः । निधिः । उदधिः । क्यन्तः किम् । दानम् । घुः किम् । जज्ञिर्बीजम् ॥ इषुधिः स्त्रीच ॥ इषुधिशब्दः स्त्रियां पुंसि च ॥ पूर्वस्यापवादः। देवासुरात्मस्वर्गगिरिसमुद्रनखकेशदन्तस्तनभुजकण्ठखड्गशरपङ्काभिधानानि ॥ एतानि पुंसि स्युः । देवाः सुराः । असुराः दैत्याः । आत्मा क्षेत्रज्ञः । स्वर्गोनाकः । गिरिः पर्वतः । समुद्रोऽब्धिः । नखः कररुहः । केशः शिरोरुहः । दन्तोदशनः । स्तनः । कुचः । भुजोदोः । कण्ठोगलः । खड्गः करवालः । शरोमार्गणः । पङ्कः कर्दम इत्यादि ॥ त्रिविष्टपत्रिभुवने नपुंसके ॥ स्पष्टम् । तृतीयं विष्टपं त्रिविष्टपम् । स्वर्गाभिधानतया पुंस्त्वे प्राप्ते अयमारम्भः ॥ द्यौः स्त्रियाम् ॥ द्योदिवोस्तन्त्रेणोपादानमिदम् ॥ इषुबाहू स्त्रियां च ॥ चात्पुंसि ॥ बाणकाण्डौ नपुंसके च ॥ चात्पुंसि । त्रिविष्टपेत्यादिचतुःसूत्री देवासुरेत्यस्यापवादः॥ नान्तः ॥अयं पुंसि । राजा ।तक्षा। न च चर्मवर्मादिष्वतिव्याप्तिः। मन्व्द्यचूकोकर्तरीति नपुंसकप्रकरणे वक्ष्यमाणत्वात् ॥ क्रतुपुरुषकपोलगुल्फमेघाभिधानानि ॥ क्रतुरध्वरः । पुरुषोनरः । कपोलोगण्डः । गुल्फः प्रपदः । मेघोनीरदः ॥ अभ्रं नपुंसकम् ॥ पूर्वस्यापवादः ॥ उकारान्तः ॥ अयं पुंसि स्यात् । प्रभुः । इक्षुः । हनुर्हट्टविलासिन्यां नृत्यारम्भे गदेस्त्रियाम् ॥ द्वयोः कपोलावयवइति मेदिनिः । करेणुरिभ्यां स्त्रीनेभे इत्यमरः। एवंजातीयकविशेषवचनानाक्रान्तस्तु प्रकृतसूत्रस्य विषयः । उक्तंच । लिङ्गशेषेविधिर्व्यापी विशेषैर्यद्यबाधितइति । एवमन्यत्रापि ॥ धेनुरज्जुकुहूसरयुतनुरेणुप्रियङ्गवः स्त्रियाम् ॥ समासे रज्जुः पुंसि च । कर्कटरज्जवा। कर्कटरज्जुना ॥ श्मश्रुजानुवसुस्वाद्वश्रुजतुत्रपुतालूनि नपुंसके ॥ वसु चार्थवाचि ॥ अर्थवाचीति किम् । वसुर्मयूखाग्निधनाधिपेषु ॥ मद्गुमधु

सीधुशीधुसानुकमण्डलूनि नपुंसके च ॥ चात्पुंसि । अयं मद्गुः। इदं मद्गु ॥ रुत्वन्तः ॥ मेरुः । सेतुः ॥ दारुकसेरुजतुवस्तुमस्तूनि नपुंसके ॥ रुत्वन्तइति पुंस्त्वस्यापवादः । इदं दारु ॥ सक्तुर्नपुंसके च ॥ चात्पुंसि। सक्तुः । सक्तु ॥ प्रायश्मेरकारान्तः । रश्मिदिवसाभिधानमितिवक्ष्यति प्रागेतस्मादकारान्त इत्यधिक्रियते ॥ कोपधः ॥ कोपधोऽकारान्तः पुंसि स्यात् । स्तबकः । कल्कः ॥ चिबुकशालूकप्रातिपदिकांशुकोल्मुकानि नपुंसके ॥ पूर्वसूत्रापवादः ॥ कण्टकानीकसरकमोदकचषकमस्तकपुस्तकतडाकनिष्कशुष्कवर्चस्कपिनाकभाण्डकपिण्डककटकशण्डकपिटकतालकफलकपुलाकानि नपुंसके च ॥ चात्पुंसि । अयं कण्टकः । इदं कण्टकमित्यादि ॥ टोपधः। टोपधोऽकारान्तः पुंसि स्यात् । घटः । पटः॥ किरीटमुकुटललाटवटवीटशृङ्गाटकराटलोष्टानि नपुंसके॥ किरीटमित्यादि ॥ कुटकूटकपटकवाटकर्पटनटनिकटकीटकटानि नपुंसके च ॥ चात्पुंसि । कुटः । कुटमित्यादि ॥ णोपधः ॥ णोपधोऽकारान्तः पुंसि स्यात् । गुणः । गणः । पाषाणः ॥ ऋणलवणपर्णतोरणरणोष्णानि नपुंसके ॥ पूर्वसूत्रापवादः ॥ कार्षापणस्वर्णसुवर्णव्रणचरणवृषणविषाणचूर्णतृणानि नपुंसके च ॥ चात्पुंसि ॥ थोपधः ॥ रथः ॥ काष्ठपृष्ठसिक्थोक्थानि नपुंसके ॥ इदं काष्ठमित्यादि ॥ काष्ठा दिगर्था स्त्रियाम् ॥ इमाः काष्ठाः ॥ तीर्थप्रोथयूथगाथानि नपुंसके च ॥ चात्पुंसि । अयं तीर्थः । इदं तीर्थम् ॥ नोपधः ॥ अदन्तः पुंसि । इनः । फेनः ॥ जघनाजिनतुहिनकाननवनवृजिनविपिनवेतनशासनसोपानमिथुनश्मशानरत्ननिम्नचिह्नानि नपुंसके ॥ पूर्वस्यापवादः ॥ मानयानाभिधाननलिनपुलिनोद्यानशयनासनस्थानचन्दनालानसमानभवनवसनसम्भावनविभावनविमानानि नपुंसके च ॥ चात्पुंसि । अयं मानः । इदं मानम् ॥ पोपधः ॥ अदन्तः पुंसि । यूपः । दीपः । सर्पः ॥ पापरूपोडुपतल्पशिल्पपुष्पशष्पसमीपान्तरीपाणि नपुंसके ॥ इदं पापमित्यादि ॥ शूर्प

कुतपकुणपद्वीपविटपानि नपुंसके च ॥ अयं शूर्पः । इदं शूर्पमित्यादि ॥ भोपधः ॥ स्तम्भः । कुम्भः ॥ तलभं नपुंसकम् ॥ पूर्वस्यापवादः ॥ जृम्भं नपुंसके च ॥ जृंभम् । जृम्भः ॥ मोपधः ॥ सोमः । भीमः ॥ रुक्मसिध्म युग्मेध्मगुल्माध्यात्मकुङ्कुमानि नपुंसके ॥ इदं रुक्ममित्यादि ॥ संग्रामदा डिमकुसुमाश्रमक्षेमक्षौमहोमोद्दामानि नपुंसके च ॥ चात्पुंसि ।अयं संग्रा मः । इदं संग्रामम् ॥ योपधः ॥ समयः । हयः ॥ किसलयहृदयेन्द्रियोत्त रीयाणि नपुंसके ॥ स्पष्टम् ॥गोमयकषायमलयान्वयाव्ययानि नपुंसकेच ॥ गोमयः ॥ गोमयम् ॥ रोपधः ॥ क्षुरः । अङ्कुरः ॥ द्वाराग्रस्फारतक्रवक्रव प्रक्षिप्रक्षुद्रनारतीरदूरकृच्छ्ररंध्राश्रश्वभ्रभीरगभीरक्रूरविचित्रकेयूरकेदारोद राजस्रशरीरकन्दरमन्दारपञ्जराजरजठराजिरवैरचामरपुष्करगह्वरकुहरकु टीरकुलीरचत्वरकाश्मीरनीराम्बरशिशिरतन्त्रयन्त्रक्षत्रक्षेत्रमित्रकलत्रचि त्रमूत्रसूत्रवक्त्रनेत्रगोत्राङ्गुलित्रभलत्रशस्त्रशास्त्रवस्त्रपत्रपात्रछत्राणि नपुंस के ॥ इदं द्वारमित्यादि ॥ शुक्रमदेवतायाम् ॥इदं शुक्रं रेतः॥चक्रवज्रान्धका रसारावारपारक्षीरतोमरशृङ्गारभृङ्गारमन्दारोशीरतिमिरशिशिराणि नपुंस केच ॥ चात्पुंसि । चक्रः । चक्रमित्यादि ॥ षोपधः ॥ वृषः । वृक्षः ॥ शिरी षशीर्षाम्बरीषपीयूषपुरीषकिल्बिषकल्माषाणि नपुंसके ॥ यूषकरीषमिष विषवर्षाणि नपुंसके च ॥ चात्पुंसि । अयं यूषः । इदं यूषमित्यादि ॥ सोपधः॥ वत्सः । वायसः ॥ महानसः ॥ पनसबिसबुससाहसानि नपुंसके॥ चमसांसरसनिर्यासोपवासकार्पासवासभासकासकांसमांसानि नपुंसके च॥ इदंचमसम् । अयं चमसइत्यादि ॥ कंसं चाप्राणिनि ॥ कंसोस्त्री पानभा जनम् । प्राणिनि तु । कंसोनाम कश्चिद्राजा ॥ रश्मिदिवसाभिधानानि॥ एतानि पुंसि स्युः । रश्मिर्मयूखः। दिवसोघस्रः॥ दीधितिः स्त्रियाम्॥ पूर्व स्यापवादः ॥ दिनाहनी नपुंसके ॥ अयमप्यपवादः ॥ मानाभिधानानि॥ एतानि पुंसि स्युः । कुडवः । प्रस्थः ॥ द्रोणाढकौ नपुंसके च ॥ इदं द्रोण म् । अयं द्रोणः ॥ खारीमानिके स्त्रियाम् ॥ इयं खारी । इयं मानिका ॥

दाराक्षतलाजासूनां बहुत्वं च ॥ इमे दाराः ॥ नाड्यपजनोपपदानि व्रणा ङ्गपदानि ॥ यथासंख्यं नाड्याद्युपपदानि व्रणादीनि पुंसि स्युः। अयं नाडीव्रणः। अपाङ्गः। जनपदः। व्रणादीनामुभयलिङ्गत्वेपि क्लीबत्वनिवृ त्यर्थं सूत्रम् ॥ मरुद्गरुत्तरदृत्विजः ॥ अयं मरुत् ॥ ऋषिराशिदृतिग्रन्थि क्रिमिध्वनिबलिकौलिमौलिरविकविकपिमुनयः ॥ एते पुंसि स्युः। अय मृषिः ॥ ध्वजगजमुञ्जपुञ्जाः ॥ एते पुंसि ॥ हस्तकुन्तान्तव्रातवातदूतधूत सूतचूतमुहूर्ताः ॥ एते पुंसि। अमरस्तु मुहूर्त्तोस्त्रियामित्याह ॥ षण्डमण्डक रण्डभरण्डवरण्डतुण्डगण्डमुण्डपाषण्डशिखण्डाः ॥ अयं षण्डः ॥ वंशां शपुरोडाशाः ॥ अयं वंशः। पुरोदाश्यते पुरोडाशः। कर्मणि घञ्। भव व्याख्यानयोः प्रकरणे पौरोडाशपुरोडाशात्ष्ठन्निति विकारप्रकरणे व्रीहेः पुरोडाशइति च निपातनात्प्रकृतसूत्रएवनिपातनाद्वा दस्य डत्वम्। पुरोडाशभुजामिष्टमिति माघः ॥ कृदकन्दकुन्दबुद्बुदशब्दाः ॥ अयं कृदः॥ अर्घपथिमथ्यृभुक्षिस्तम्बनितम्बपूगाः ॥ अयमर्घः ॥ पल्लवपल्वलकफरे फकटाहनिर्व्यूहमठमणितरङ्गतुरङ्गगन्धस्कन्धमृदङ्गसङ्गसमुद्रपुङ्खाः ॥ अयं पल्लवइत्यादि ॥ सारथ्यतिथिकुक्षिवस्तिपाण्यञ्जलयः ॥ एते पुंसि। अयं सारथिः ॥

॥ इति पुँल्लिङ्गाधिकारः ॥

नपुंसकम् ॥ अधिकारोयम्। भावे ल्युडन्तः। हसनम्। भावे किम्। पचनोग्निः। इध्मव्रश्चनः कुठारः ॥ निष्ठा च ॥ भावे या निष्ठा तदन्तं क्लीबं स्यात्। हसितम्। गीतम् ॥ त्वष्यञौ तद्धितौ ॥ शुक्लत्वम्। शौक्ल्यम्। ष्यञः षित्वसामर्थ्यात्पक्षे स्त्रीत्वम्। चातुर्यम्। चातुरी। सामग्र्यम्। सामग्री। औचित्यम्। औचिती ॥ कर्मणि च ब्राह्मणादिगुणवचनेभ्यः॥ ब्राह्मणस्य कर्म ब्राह्मण्यम् ॥ यद्यढग्यगञण्वुञ्छाश्च ॥ भावकर्मणि एतदन्तानि क्लीबानि ॥ स्तेनाद्यन्नलोपश्च। स्तेयम्। सख्युर्यः। सख्यम्। कपिज्ञात्योर्ढक्। कापेयम्। पत्यन्तपुरोहितादिभ्योयक्। आधिपत्यम्।

प्राणभृज्जातिवयोवचनोद्गात्रादिभ्योऽञ् । औष्ट्रम् । हायनान्तयुवादिभ्यो ण् । द्वैहायनम् । द्वन्द्वमनोज्ञादिभ्योवुञ् । पितापुत्रकम् । होत्राभ्यश्छः । अच्छावाकीयम् ॥ अव्ययीभावः ॥ अधिस्त्रि ॥ द्वन्द्वैकत्वम् ॥ पाणिपादम् ॥ अभाषायां हेमन्तशिशिरावहोरात्रे च ॥ स्पष्टम् ॥ अनञ्कर्मधारयस्तत्पुरुषः ॥ अधिकारोयम् ॥ अनल्पे छाया ॥ शरच्छायम् ॥ राजामनुष्यपूर्वा सभा ॥ इनसभमित्यादि ॥ सुरासेनाच्छायाशालानिशा स्त्रियां च परवत् ॥ अन्यस्तत्पुरुषः परवल्लिङ्गः स्यात् ॥ रात्राह्नाहाः पुंसि ॥ अपथपुण्याहे नपुंसके ॥ संख्यापूर्वा रात्रिः ॥ त्रिरात्रम् । संख्यापूर्वेति किम् । सर्वरात्रः ॥ द्विगुः स्त्रियां चाव्यवस्थया । पञ्चपूली । त्रिभुवनम् ॥ इसुसन्तः ॥ हविः । धनुः ॥ अर्चिः स्त्रियां च ॥ इसन्तत्वेपि अर्चिः स्त्रियां नपुंसके च स्यात् । इयमिदं वा अर्चिः ॥ छदिः स्त्रियामेव ॥ इयं छदिः । छाद्यते अनेनेति छदेश्च्युरादिण्यन्तादर्चिशुचीत्यादिना इस् । इस्मन्नित्यादिना ह्रस्वः । पटलं छदिरित्यमरः । तत्र पटलसाहचर्याच्छदिषः क्लीबतांवदन्तोऽमरव्याख्यातारउपेक्ष्याः ॥ मुखनयनलोहवनमांसरुधिरकार्मुकविवरजलहलधनान्नाभिधानानि ॥ एतेषामभिधायकानि क्लीबे स्युः । मुखमाननम् । नयनं लोचनम् । लोहं कालम् । वनं गहनम् । मांसमामिषम् । रुधिरं रक्तम् । कार्मुकं शरासनम् । विवरं बिलम् । जलं वारि । हलं लाङ्गलम् । धनं द्रविणम् । अन्नमशनम् । अस्यापवादानाह त्रिसूत्र्या ॥ सीरार्थौदनाः पुंसि ॥ वक्त्रनेत्रारण्यगाण्डीवानि पुंसि च ॥ वक्त्रोवक्त्रम् । नेत्रोनेत्रम् । अरण्योरण्यम् । गाण्डीवो गाण्डीवम् ॥ अटवी स्त्रियाम् ॥ लोपधः ॥ कुलम् । कूलम् । स्थलम् ॥ तूलोपलतालकुसूलतरलकम्बलदेवलवृषलाः ॥ पुंसि ॥ अयं तूलः । शीलमूलमङ्गलसालकमलतलमुसलकुण्डलपललमृणालवालबालनिगलपलालबिडालखिलशूलाः पुंसि च ॥ चात् क्लीबे । इदं शीलमित्यादि ॥ शतादिः संख्या ॥ शतम् । सहस्रम् । शतादिरिति किम् । एकोद्वौ बहवः । संख्येति

किम् । शतशृङ्गोनाम पर्वतः ॥ शतायुतप्रयुताः पुंसि च ॥ अयं शतः । इदं शतमित्यादि ॥ लक्षा कोटिः स्त्रियाम् । इयं लक्षा । इयंकोटिः । वा लक्षा नियुतं च तदित्यमरात् क्लीबेपि लक्षम् ॥ शङ्कुः पुंसि॥ सहस्रः क्वचित् ॥ अयं सहस्रः । इदं सहस्रम् ॥ मन्व्यच्कोकर्तरि ॥ मन्प्रत्ययान्तोद्व्यच्कः क्लीबः स्यान्न तु कर्तरि । वर्म । चर्म । द्व्यच्कः किम् । अणिमा । महिमा । कर्तरि किम् । ददाति इति दामा॥ब्रह्मन् पुंसि च ॥ अयं ब्रह्मा । इदं ब्रह्म॥ नामरोमणी नपुंसके ॥ मन्व्यच्कइत्यस्यायं प्रपञ्चः ॥ असन्तोद्व्यच्कः ॥ यशः । मनः । तपः । द्व्यच्कः किम् । चन्द्रमाः ॥ अप्सराः स्त्रियाम् ॥ एता अप्सरसः। प्रायेणायं बहुवचनान्तः ॥ त्रान्तः ॥ पत्रम् । छत्रम् ॥ यात्रामात्राभस्त्रादंष्ट्रावरत्राः स्त्रियामेव । भृत्रामित्रछात्रपुत्रमन्त्रवृत्रमेढ्रोष्ट्राः पुंसि ॥ अयं भृत्रः । न मित्रममित्रः । तस्य मित्राण्यमित्रास्ते इति माघः । स्याताममित्रौ मित्रे चेति च । यत्तु द्विषोमित्रइति सूत्रे हरदत्तेनोक्तम् । अमेर्द्विषदित्यौणादिकइत्रच् । अमेरमित्रं मित्रस्य व्यथयेदित्यादौ मध्योदात्तस्तु चिन्त्यः । नञ्समासेप्येवम् । परवल्लिङ्गतापि स्यादिति तु तत्र दोषान्तरमिति तत्प्रकृतसूत्रापर्यालोचनमूलकम् । स्वरदोषोद्भावनमपि नञोजरमरमित्रमृताइतिषाष्ठसूत्रास्मरणमूलकमिति दिक् ॥ पत्रपात्रपवित्रसूत्रच्छत्राः पुंसि च॥बलकुसुमशुल्बयुद्धपत्तनरणाभिधानानि॥ बलं वीर्यम्॥ पद्मकमलोत्पलानि पुंसि च ॥ पद्मादयः शब्दाः कुसुमाभिधायित्वेपि द्विलिङ्गाः स्युः । अमरोप्याह ॥ वा पुंसि पद्मं नलिनमिति । एवं च अर्द्धर्चादिसूत्रे तु जलजे पद्मं नपुंसकमेवेति वृत्तिग्रन्थोमतान्तरेण नेयः ॥ आहवसंग्रामौ पुंसि ॥ आजिः स्त्रियामेव ॥ फलजातिः ॥ फलजातिवाची शब्दोनपुंसकं स्यात् । आमलकम् । आम्रम् ॥ वृक्षजातिः ॥ स्त्रियामेव क्वचिदेवेदम् । हरीतकी ॥ वियज्जगत्सकृत्शकन्पृषत्शकृद्यकृदुदश्वितः॥ एते क्लीबाः स्युः । नवनीतावतानानृतामृतनिमित्तवित्तचित्तपित्तव्रतरजतवृत्तपलितानि॥श्राद्धकुलिशदैवपीठकुण्डाङ्गाङ्गदधिसक्थ्यक्ष्यास्यास्पदाका

शकण्वबीजानि॥एतानि ॥ क्लीबे स्युः ॥ दैवं पुंसि च॥ दैवम् । दैवः॥ धान्याज्यसस्यरूप्यपण्यवर्ण्यधृष्ण्यहव्यकव्यकाव्यसत्यापत्यमूल्यशिक्यकुड्यमद्यहर्म्यतूर्यसैन्यानि ॥ इदं धान्यमित्यादि । द्वन्द्वबर्हदुःखबडिशपिच्छबिंबकुटुम्बकवचवरशरवृन्दारकाणि ॥ अक्षमिन्द्रिये ॥ इंद्रिये किम् । रथाङ्गादौ मा भूत्॥

॥ इति नपुंसकाधिकारः॥

स्त्री पुंसयोः । अधिकारोयम् ॥ गोमणियष्टिमुष्टिपाटलिवस्तिशाल्मलित्रुटिमसिमरीचयः॥ इयमयं वा गौः ॥ मृत्युसीधुकर्कन्धुकिष्कुकण्डुरेणवः॥ इयमयं वा मृत्युः॥ गुणवचनमुकारान्तं नपुंसकं च त्रिलिङ्गमित्यर्थः । पटु । पटुः । पट्वी ॥ अपत्यार्थतद्धिते ॥ औपगवः । औपगवी ॥

॥ इति स्त्रीपुंसाधिकारः॥

पुन्नपुंसकयोः ॥ अधिकारोयम्॥ घृतभूतमुस्तक्ष्वेलितैरावतपुस्तकबुस्तलोहिताः॥ अयं घृतः । इदं घृतम्॥ शृङ्गार्घनिदाघोद्यमशल्यदृढाः ॥ अयं शृङ्गः । इदं शृङ्गम्॥ व्रजकुञ्जकुथकूर्चप्रस्थदर्पार्भार्धर्चदर्भपुच्छाः ॥ अयं व्रजः । इदं व्रजम् । कबन्धौषधायुधान्ताः॥ स्पष्टम्॥ दण्डमण्डखण्डशवसैन्धवपार्श्वाकाशकुशकाशाङ्कुशकुलिशाः ॥ एते पुन्नपुंसकयोः स्युः । कुशोरामसुते दर्भे योक्त्रे धीपे कुशं जले इतिविश्वः । शलाकावाचीतु स्त्रियाम्। तथा च जनपदादिसूत्रेणायोविकारे ङीषि। कुशी । दारुणितु टापा कुशा वानस्पत्याः स्थ ता मा यातेति श्रुतिः । अतः कुकमीति सूत्रे कुशाकर्णीष्वितिप्रयोगश्च । व्याससूत्रे च । हानौतूपायनशब्दे शेषत्वात्कुशाछन्द इति । तत्र शारीरकभाष्येप्येवम्। एवं च । श्रुतिसूत्रभाष्याणामेकवाक्यत्वे स्थिते आच्छन्दइत्याङ्प्रश्लेषादिपरोभामतीग्रन्थः प्रौढिवादमात्रपरइति विभावनीयं बहुश्रुतैः ॥ गृहमेहदेहपट्टपटहाष्टापदाम्बुदककुदाश्च ॥

इति पुन्नपुंसकाधिकारः॥

अवशिष्टलिङ्गम् ॥ अव्ययं कतियुष्मदस्मदः ॥ ष्णान्ता संख्या॥शिष्टा परवत् ॥ एकः पुरुषः । एका स्त्री । एकं कुलम् ॥ गुणवचनं च ॥ शुक्लः पटः । शुक्ला पटी । शुक्लं वस्त्रम् ॥ कृत्याश्च ॥ करणा ॥ करणाधिकरण योर्ल्युट् च ॥ सर्वादीनि सर्वनामानि ॥ स्पष्टार्थेयं त्रिसूत्री ॥

इति श्रीभट्टोजिदीक्षितविरचितायां सिद्धांतकौमुद्यामुत्तरार्धे पाणिनीय लिङ्गानुशासनसूत्रवृत्तिः समाप्ता ॥ ॥ श्रीरस्तु ॥

॥ समाप्तेयं कौमुदी ॥

७५॥ श्री गंगाविष्णुश्रीकृष्णदासबजाज
श्रीवेंकटेश्वरछापखाना
मुंबादेवीबजार
मुंबई
BOMBAY.